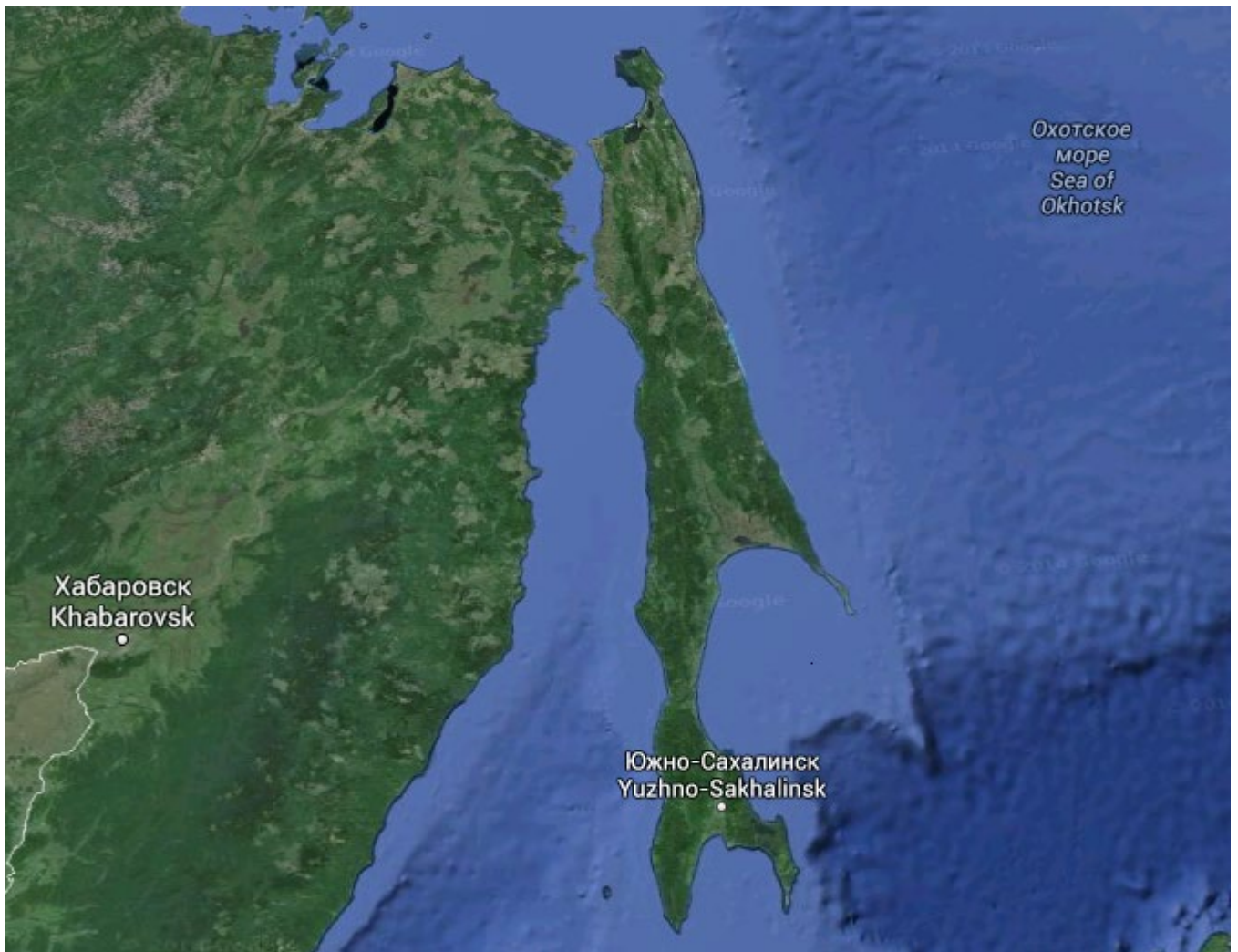

Min vijfendertig...

Dit boek bevat een verslag van onze alledaagse belevenissen tijdens ons verblijf op het Russische eiland Sakhalin van januari 2006 tot en met juni 2008.

De titel is een verwijzing naar het antwoord op een van de meest gestelde vragen van familie en vrienden: "Hoe koud wordt het daar nou?"

Willem en Riet van den Kerkhoff

Inhoudsopgave

INLEIDING	13
DECEMBER 2005.....	15
DONDERDAG 1: WAAR GAAT DIT OVER?	15
VRIJDAG 2: HET TIJDSTIP VAN VERTREK IS BEPAALD.	16
DONDERDAG 8: HOE IS HET DAAR EIGENLIJK?	16
ZATERDAG 10: VISUM PROBLEMEN	17
ZONDAG 11: EEN VLIEGTOCHTJE	17
DINSDAG 13: JEUGDSENTIMENT	18
DONDERDAG 15: HUISVESTING	18
VRIJDAG 23: DE KOFFERS ZIJN ONDERWEG.....	19
ZATERDAG 31: OUDEJAARSDAG	19
JANUARI 2006.....	20
WOENSDAG 4: GEREED VOOR VERTREK	20
VRIJDAG 6: WE ZIJN ER!!!	20
ZATERDAG 7: ONZE EERSTE DAG IN YUZHNO.....	21
ZONDAG 8: WANDELING IN DE STAD.....	22
DINSDAG 10: DE EERSTE WERKDAG	22
WOENSDAG 11: FORMALITEITEN.....	23
DONDERDAG 12: ZO'N DAG WAAROP ALLES MIS GAAT.....	24
VRIJDAG 13: EN GEEN ONGELUKSDAG!	24
MAANDAG 16: HET SNEEUWT!!!.....	25
DINSDAG 17: AFSCHIEDSDINER	26
WOENSDAG 18: AFSCHIED VAN RIET.....	26
DONDERDAG 19: RIET ZIT IN MOSKOU.	27
VRIJDAG 20: RIET IS THUIS!.....	27
ZATERDAG 21: PROGRESSIEF DINEREN.....	29
MAANDAG 23: KAT OP BEZOEK	30
WOENSDAG 25: ZAALVOETBAL, KANTOORSPULLEN EN HAGELSLAG	30
DONDERDAG 26: EEN RITJE OP EEN SNOWMOBILE!	31
VRIJDAG 27: SLECHT NIEUWS EN GOED NIEUWS.....	31
ZATERDAG 28: DE HELE DAG OP PAD	32
ZONDAG 29: IJSVISSEN.....	33
DINSDAG 31: WERK EN SNEEUW	35
FEBRUARI 2006.....	36
DONDERDAG 2: KANTOORTJE INGERICHT	36
ZATERDAG 4: BOODSCHAPPEN DOEN.....	36
ZONDAG 5: HANGDAG MET EEN HAPPY END	37
MAANDAG 6: HAND IN HAND.....	38
DINSDAG 7: ZWEMBAD.....	38
WOENSDAG 8: DE MARKT	38
VRIJDAG 10: DE BUS NAAR HET WERK.....	39
ZONDAG 12: RITJE NAAR KORSAKOV	40
DINSDAG 14: NAAR DE LNG FABRIEK	41
DONDERDAG 16: GEWOON HETZELFDE.....	42
VRIJDAG 17: SNEEUWSTORM	43
ZATERDAG 18: ZIMA 3 BESTAAT 2 JAAR	43
ZONDAG 19: WATERPROBLEMEN	44
MAANDAG 20: BUSONGELUK.....	44
DINSDAG 21: EEN RARE WEEK	45
WOENSDAG 22: VIERING VAN "MANNEN DAG"	45
DONDERDAG 23: WASDAG	46
VRIJDAG 24: WEER EEN AUTODAG	47
ZATERDAG 25: SNOWBOARDEN.....	48
ZONDAG 26: ZIMA.....	48
MAANDAG 27: HET WORDT WEER KOUDER	49
MAART 2006	50
WOENSDAG 1: ETENTJE	50
DONDERDAG 2: RIJVERBOD	50
ZATERDAG 4: DE KAT IS ER WEER.....	50
MAANDAG 6: SNEEUWSTORM	51
DINSDAG 7: VIERING VROUWENDAG	51
WOENSDAG 8: VRIJE DAG	53

VRIJDAG 10: BELASTINGZAKEN	53
ZATERDAG 11: WEER EEN AUTODAG.....	54
ZONDAG 12: KOFFER PAKKEN!	55
MAANDAG 13: NOG GEEN TICKETS.....	55
DONDERDAG 16: REISVERSLAG.....	55
VRIJDAG 17: KOFFER TERECHT	56
ZATERDAG 18: GEEN VOETBAL.....	56
ZONDAG 19: PAULA	56
ZATERDAG 25: HALVERWEGE AL WEER	57
ZONDAG 26: ABRAHAM...	57
DONDERDAG 30: TWEEWIELERS.....	58
VRIJDAG 31: SNOWBOARDEN, NIEUWE POGING.....	58
APRIL 2006	60
ZATERDAG 1: EN WEER KOFFER PAKKEN.....	60
MAANDAG 3: SEOUL	60
DINSdag 4: EERSTE DAG VERGADEREN.....	61
WOENSDAG 5: DE TWEDE EN LAATSTE VERGADERDAG.....	62
DONDERDAG 6: TERUG NAAR SAKHALIN.....	62
VRIJDAG 7: LUCHTVRACHT AANGEKOMEN	63
ZATERDAG 8: BLESSURE	63
ZONDAG 9: BLUBBER	64
DINSdag 11: ADSL!!	64
WOENSDAG 12: DOOI	65
VRIJDAG 14: TOCH WEER SNEEUWBUIEN	66
ZATERDAG 15: LENTE.....	66
MAANDAG 17: TE VROEG GEJUICHT.....	67
DINSdag 18: DE BUURMAN	68
WOENSDAG 19: WEER EEN PLASTIC KAARTJE ERBIJ	68
VRIJDAG 21: HOLLANDS WEER	68
ZATERDAG 22: GATEN EN KUILEN	69
ZONDAG 23: DE WEDSTRIJD.....	69
MAANDAG 24: UIT ALLE HOLEN EN GATEN	69
WOENSDAG 26: PLEE PRAAT	70
DONDERDAG 27: NIEUW SPORTNET	70
VRIJDAG 28: TWEE LANGE WEEKENDEN	70
ZONDAG 30: KONINGINNEDAG.....	71
MEI 2006	72
WOENSDAG 3: DE DUIZENDSTE!!!	72
DONDERDAG 4: BELANGRIJKE GEBEURTENISSEN	72
VRIJDAG 5: DRUKKE WEEK	73
ZATERDAG 6: PROBLEMEN MET BOEKEN	73
ZONDAG 7: BUSSEN	73
MAANDAG 8: TEN WESTEN VAN YUZHNO	75
DINSdag 9: VICTORY DAY	76
WOENSDAG 10: RUSSISCHE LES.....	77
VRIJDAG 12: BIER.....	77
ZATERDAG 13: SCHOONMAAKDAG.....	78
ZONDAG 14: VOETBAL ELLENDE	78
WOENSDAG 17: EINDELIJK, PASPOORT!	79
DONDERDAG 18: NIEUW EMAIL ADRES!	79
VRIJDAG 19: EFFE OVER WERK	80
ZONDAG 21: STOPLICHTEN	80
WOENSDAG 24: RUSSISCHE LES II	82
DONDERDAG 25: WEGWERKZAAMHEDEN.....	82
VRIJDAG 26: DITJES EN DATJES	82
ZONDAG 28: ZONDAGMIDDAG WANDELING	84
MAANDAG 29: GESTRAFT!.....	85
WOENSDAG 31: VOLLE BUSSEN	85
JUNI 2006.....	86
VRIJDAG 2: SLECHT NIEUWS	86
ZATERDAG 3: LUIE DAG	86
ZONDAG 4: AUTODAG	87
DINSdag 6: SMELTEND IJS.....	88
WOENSDAG 7: LAATSTE RUSSISCHE LES (VOORLOPIG)	89
ZATERDAG 10: WEER IN SEOUL	89
ZONDAG 11: VRIJE DAG IN SEOUL	90

MAANDAG 12: BESPREKINGEN BIJ POONG LIM.....	91
DINSDAG 13: BELEVENISSEN BIJ KOGAS-TECH	91
WOENSDAG 14: TERUG OP SAKHALIN	92
DONDERDAG 15: LAATSTE DAG VOOR VERTREK	93
ZATERDAG 17: TERUG IN NEDERLAND!	93
ZONDAG 18: VADERDAG	94
MAANDAG 26: WEEKENDJE ANTWERPEN	94
DINSDAG 27: GESLAAGD!!!!!!	95
VRIJDAG 30: REUNIE.....	96
JULI 2006	97
ZATERDAG 1: EN NOG EEN REUNIE.....	97
MAANDAG 3: ROBIN'S DIPLOMA UITREIKING	97
WOENSDAG 12: BIJNA WEER VOORBIJ.....	98
VRIJDAG 14: LAATSTE DAGJE IN NEDERLAND	98
ZONDAG 16: DE REIS NAAR SAKHALIN	98
DINSDAG 18: JETLAG.....	99
WOENSDAG 19: VOORUITGANG	99
VRIJDAG 21: EEN LEUK TOCHTJE	100
ZATERDAG 22: WAT IS DIT!!!!!!	100
ZONDAG 23: HIJ DOET HET WEER!.....	101
MAANDAG 24: BIERTJE?.....	102
WOENSDAG 26: AARDBEIEN	102
DONDERDAG 27: VERGADEREN PER TELEFOON.....	102
VRIJDAG 28: VISA PERIKELEN.....	103
ZATERDAG 29: ZAALVOETBAL.....	103
MAANDAG 31: GORDELS OM	103
AUGUST 2006	105
WOENSDAG 2: ДОЖДЬ	105
DONDERDAG 3: MIJLPAAL	105
VRIJDAG 4: ASFALT EN STREPEN	105
ZATERDAG 5: TROPISCH.....	106
MAANDAG 7: EERSTE OPTREDEN!	106
DINSDAG 8: HET LUNSKOYE PLATFORM	107
DONDERDAG 10: NIEUWS UIT DE KRANTEN	108
VRIJDAG 11: PIJPLEIDING NIEUWS.....	108
ZATERDAG 12: RUSSISCHE BRUILOFT.....	109
ZONDAG 13: WANDELING	110
MAANDAG 14: FOTO'S VAN DE BRUILOFT	110
DINSDAG 15: KAPOTTE LAPTOP	111
WOENSDAG 16: VOOR DE OPA'S.....	112
VRIJDAG 18: AARDBEVING!	112
ZATERDAG 19: LUTEREN, VOETBALLEN EN MUGGEBULTEN	113
ZONDAG 20: PLANTEN EN GEHAKT	114
MAANDAG 21: ILLEGALE BUITENLANDER	114
DINSDAG 22: VISUM PERIKELEN.....	115
WOENSDAG 23: STROOMSTORINGEN.....	115
DONDERDAG 24: REIS VAN RIET IS ROND!	115
MAANDAG 28: MUGGEN	116
WOENSDAG 30: ECONOMISCH NIEUWS.....	116
DONDERDAG 31: DISCOVERY CHANNEL	117
SEPTEMBER 2006	118
VRIJDAG 1: BORDER PERMIT.....	118
ZATERDAG 2: LEKKAGE.....	118
ZONDAG 3: EEN RUSSISCHE GITAAR	119
MAANDAG 4: GEREgeld!	119
WOENSDAG 6: FORREST GUMP	120
DONDERDAG 7: MONTY PYTHON	120
VRIJDAG 8: HERRIE IN DE TENT	121
ZONDAG 10: PINDAKAAS!!!!!!	121
MAANDAG 11: KLAAR VOOR VERTREK.....	121
DINSDAG 12: VERTREK NAAR SEOUL	122
WOENSDAG 13: TOCH TELEFOON EN EEN LIMOUSINE	123
DONDERDAG 14: RIET IS ER!	123
VRIJDAG 15: TERUG OP SAKHALIN.....	123
ZATERDAG 16: REISVERSLAG VAN RIET	124
ZONDAG 17: EFFE "KOEKELLEN"	124

MAANDAG 18: REGISTREREN	126
DINSDAG 19: WIE O WIE?	126
WOENSDAG 20: STRONTDAG	127
DONDERDAG 21: OFFICIELE VERKLARING VAN SAKHALIN ENERGY	128
VRIJDAG 22: MYSTERY GUEST	129
ZATERDAG 23: VOLGENDE MIJLPAAL	130
ZONDAG 24: ZALMTREK	130
DINSDAG 26 : DE WINTER NADERT...	131
WOENSDAG 27: SAKHALIN OIL & GAS CONFERENCE 2006	132
DONDERDAG 28: EFFE NOG OVER HET REGISTREREN	132
ZATERDAG 30: BEZOEK AAN DE LNG FABRIEK	132
OKTOBER 2006	134
ZONDAG 1: LANGS DE WESTKUST	134
MAANDAG 2: HUTSPOT EN FELICITATIES	135
WOENSDAG 4: BERICHTJE VAN RIET.....	135
DONDERDAG 5: BIJNA EEN HUIS.....	136
VRIJDAG 6: ОТПУСК!	137
VRIJDAG 13: TERUG OP SAKHALIN.....	137
ZATERDAG 14: AFSCHIEDSFEESTJE	138
ZONDAG 15: HERFST.....	139
MAANDAG 16 : VERSLAG VAN RIET	139
WOENSDAG 18: WEERBERICHT.....	141
DONDERDAG 19: YUZHNO OVERZICHT.....	141
VRIJDAG 20: HERFSTKLEUREN	142
ZATERDAG 21: SNEEUW!	143
ZONDAG 22: STARODUBSKOYE	143
MAANDAG 23: EEN STUKJE GESCHIEDENIS.....	144
DINSDAG 24: EN WEER GEREGELD!	145
WOENSDAG 25: EVEN CONTROLE	146
DONDERDAG 26: VOORDRINGEN	147
VRIJDAG 27: STRONT AAN DE KNIKKER.....	147
ZATERDAG 28: EEN PAAR MEDEDELINGEN.....	148
ZONDAG 29: BEAVER SHOTS	148
MAANDAG 30: TERUG IN SEOUL.....	150
NOVEMBER 2006	151
DONDERDAG 2: VERGADEREN IN KOREA	151
VRIJDAG 3: TIJD VERSLAPEN	151
ZATERDAG 4: ON STRIKE.....	152
ZONDAG 5: SCHEEPSWRAKKEN.....	152
MAANDAG 6: VRIJE DAG	153
WOENSDAG 8: VISA...ALWEER.....	153
DONDERDAG 9: WEKELIJKSE SLEEPATHON	153
VRIJDAG 10: BOKKUMNIEUWS!	154
ZATERDAG 11: EN NOG MEER GOED NIEUWS!	154
ZONDAG 12: WINTER	154
MAANDAG 13: BOKKUM REUNIE GAAT DOOR!	155
DINSDAG 14 : DOLLE DINSDAG	155
WOENSDAG 15 : TSUNAMI!	156
DONDERDAG 16: NIKS AAN DE HAND	156
VRIJDAG 17: MEDISCHE KEURING	157
ZATERDAG 18: DE KUSTWEG VAN ANIVA.....	157
MAANDAG 20: GASTARBEIDERS	158
DINSDAG 21: KROKETTEN.....	158
WOENSDAG 22: PILTUN	159
DONDERDAG 23: PRAATJE POLITIEK	159
VRIJDAG 24: SINTERKLAAS.....	160
ZATERDAG 25: NIEUW RECORD.....	160
ZONDAG 26: TERUG IN RIJNSBURG	160
DINSDAG 28: WORKSHOPPEN...	161
WOENSDAG 29: NIEUWE AUTO	161
DONDERDAG 30: VORIGE AUTO.....	161
DECEMBER 2006.....	163
VRIJDAG 1: BOKKUM NIEUWS UPDATE	163
ZONDAG 3: STROOIGOED.....	163
MAANDAG 4: VAN LAUW NAAR FRIS	164
DINSDAG 5: BANKETSTAVEN	164

WOENSDAG 6: VISA EN PASPOORTEN	164
DONDERDAG 7: BIJNA GEREED VOOR VERTREK	165
VRIJDAG 8: LAATSTE DAGJE OP SAKHALIN DIT JAAR	165
ZATERDAG 9: WEER THUIS IN RIJNSBURG	166
MAANDAG 11: GAZPROM	166
DINSDAG 12: NIEUWE GITAAR	167
WOENSDAG 13: WAAR ZIJN DIE TEKSTEN?	167
ZONDAG 17: VOETBAL	168
DINSDAG 19: FIETSERS	168
VRIJDAG 22: BIOSCOOP	168
ZATERDAG 23: BOKKUMBAND REUNIE	169
MAANDAG 25: 2E KERSTDAG	170
WOENSDAG 27: ZOEKARGUMENTEN	170
VRIJDAG 29: DRIEDUBBEL	171
ZONDAG 31: OUDJAAR	171
JANUARI 2007	172
MAANDAG 1: NIEUWJAAR!	172
WOENSDAG 3: HET WEER	172
DONDERDAG 4: PC PROBLEMEN	172
VRIJDAG 5: "IN DEN BLAUWEN BOCK"	173
ZATERDAG 6: VERTREK	173
ZONDAG 7: OVERNACHTING IN SEOUL	173
MAANDAG 8: IJS EN WEDER DIENENDE	173
DINSDAG 9: WEER THUIS	174
WOENSDAG 10: EERSTE WERKDAG	174
DONDERDAG 11: ROMPSLOMP	175
VRIJDAG 12: YUZHNO TUSSEN DE MIDDAG	175
ZATERDAG 13: HUIS!!!!	176
ZONDAG 14: VERHUID!	177
MAANDAG 15: SLEUTELS	178
DINSDAG 16: SNEEUWHUIS	178
DONDERDAG 18: NIEUWE GITAAR	178
VRIJDAG 19: RUSSISCHE LES III	179
ZATERDAG 20: DE HUB	180
ZONDAG 21: ZONDAGMIDDAG	180
MAANDAG 22: STOKSTAARTJES	180
WOENSDAG 24: MULTIPLE CHOI'S	181
DONDERDAG 25: VISUM PROBLEMEN (ALWEER....)	181
VRIJDAG 26: VEILIGHEID EN AFSCHIED	182
ZATERDAG 27: DATSCHA'S	182
ZONDAG 28: DIGITALE TV	183
MAANDAG 29: OVER AARDBEIEN...	184
WOENSDAG 31: SNEEUW	184
FEBRUARI 2007	185
DONDERDAG 1: SNEEUWSTORM!	185
VRIJDAG 2: OPSODEMIETERS.....	185
ZATERDAG 3: IJSPEGELS	185
ZONDAG 4: IJSVISSERS	186
MAANDAG 5: DEEP-FREEZE BARBECUE	187
DINSDAG 6: LETTER OF INVITATION	188
WOENSDAG 7: DE TREIN NAAR NOGLIKI	188
DONDERDAG 8: EEN TRIEST RECORD	189
VRIJDAG 9: VISUM VOOR RIET, SOFA VOOR MIJ	189
ZATERDAG 10: EEN PRACHTIGE SNEEUWDAG	190
ZONDAG 11: HET MOET NIET GEKKER WORDEN, HOOR.....	190
MAANDAG 12: GAZPROM	192
WOENSDAG 14: VALENTIJNSDAG.....	192
DONDERDAG 15: GEËVACUEERD!	193
VRIJDAG 16: INGESNEEUWD.....	193
ZATERDAG 17: ZAALVOETBAL TOERNOOI	195
ZONDAG 18: RUSTDAG	196
MAANDAG 19: DE BUS	196
DINSDAG 20: VALLENDE IJSPEGELS	196
WOENSDAG 21: RIET IS ONDERWEG!	197
DONDERDAG 22: VLIEGTUIG GEMIST...	197
VRIJDAG 23: "THE EAGLE HAS LANDED"	198
ZATERDAG 24: HET VERHAAL VAN RIET	199

ZONDAG 25: WEEKEND	201
MAANDAG 26: NAGEKOMEN BERICHT	202
DINSDAG 27: MUZIKAAL INTERMEZZO.....	203
WOENSDAG 28: RIET DOET SOCIAAL!	203
MAART 2007	204
DONDERDAG 1: SNEEUWRUIMERS	204
VRIJDAG 2: ROKEN	204
ZATERDAG 3: ETEN EN UIT ETEN	205
ZONDAG 4: HET STRAND BIJ ANIVA.....	205
MAANDAG 5: GAZPROM (VERVOLG).....	206
WOENSDAG 7: DROP	206
DONDERDAG 8 : VROUWENDAG EN BAGGER	207
ZATERDAG 10 : DROOGJE EN NATJE.....	207
ZONDAG 11: TOCH EFFE DE ZAE 'EZIEN	208
MAANDAG 12: ZOLEN	209
DINSDAG 13: EEN HELEBOEL SNEEUW (GESCHREVEN DOOR RIET, EN ZE HEEFT OOK DE FOTO'S GEMAAKT).....	209
WOENSDAG 14: KOFFER PAKKEN	211
DONDERDAG 15: RIET VERTREKT WEER.....	211
VRIJDAG 16: AANGEKOMEN!	212
ZATERDAG 17: CLOGGIES	212
ZONDAG 18: BRANDKRANEN	213
MAANDAG 19: NOG EVEN OVER VLAGGETJES.....	214
DINSDAG 20: 21 JAAR GELEDEN.....	214
WOENSDAG 21: AUTOPECH	215
DONDERDAG 22: AUSSIE HUMOR.....	216
VRIJDAG 23: KLEDERDRACHT (1).....	216
ZATERDAG 24: DE ZEE VAN OCHOTSK	216
ZONDAG 25: DRUILERIG.....	218
MAANDAG 26: NIEUWE AANWINST	218
DINSDAG 27: ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ!	219
WOENSDAG 28: СССР	219
DONDERDAG 29: BADMUTS	220
VRIJDAG 30: ZIMA 3 JARGON	220
ZATERDAG 31: DE STOPPEN SLAAN DOOR!	221
APRIL 2007	222
ZONDAG 1: EEN DOORSNEE ZONDAGMIDDAG	222
MAANDAG 2: GLOBAL WARMING?.....	222
DINSDAG 3: 5000!.....	223
WOENSDAG 4: DE AFGELOPEN DRIE DAGEN.....	223
DONDERDAG 5: EEN HELE TELEURSTELING.....	225
VRIJDAG 6: KLEDERDRACHT (2).....	225
ZONDAG 8: OP ZOEK NAAR SINEGORSK	226
MAANDAG 9: ZWAAR KLOTE!.....	227
DINSDAG 10: BELASTING.....	228
WOENSDAG 11: BUREN.....	228
DONDERDAG 12: POEDERSUIKER.....	229
VRIJDAG 13: WÉÉR BRANDALARM.....	229
ZONDAG 15: DE SPOORWEGEN VAN SAKHALIN	230
DINSDAG 17: BEATLES FOREVER!.....	231
WOENSDAG 18: CONTAINER	231
DONDERDAG 19: LAMPENGLAS KAPOT	232
VRIJDAG 20: GAZPROM NIEUWS.....	232
ZATERDAG 21: HOLLANDS WEER	233
ZONDAG 22: SUPER WEEKEND	233
MAANDAG 23: RONDJE AARDBOL	234
DINSDAG 24: PRAATJE BOUW (1)	234
WOENSDAG 25: JELTSIN	235
DONDERDAG 26: BENZINEPRIJS	236
VRIJDAG 27: LAATSTE DAG VOOR HET WEEKEND?	236
ZATERDAG 28: TICKETS VOOR MARTIN	237
ZONDAG 29: ZAALVOETBAL TOERNOOI	237
MAANDAG 30: DUTCH NIGHT.....	239
MEI 2007	241
DINSDAG 1: DAG VAN DE ARBEID	241
WOENSDAG 2: DISNEY DUS NIE.....	242
DONDERDAG 3: REGENWORMEN.....	243

VRIJDAG 4: KROKUSSEN?.....	243
ZATERDAG 5: BULK STORES.....	244
ZONDAG 6: (VR)EETDAG	245
MAANDAG 7: COCCINELLA SEPTEMPUNCTATA.....	246
DINSDAG 8: GITAREN EN CURRY	246
WOENSDAG 9: ДЕНЬ ПОБЕДЫ	247
DONDERDAG 10: FIKKIES	248
VRIJDAG 11: LENTE!	248
ZATERDAG 12: AUTONIEUWS	249
ZONDAG 13: WEERPROFETEN.....	249
MAANDAG 14: VADERDAG	250
DINSDAG 15: EEN HELE STAPEL TICKETS.....	250
WOENSDAG 16: BIJNA MOBIEL	251
DONDERDAG 17: ПОЗДРАВЛЯЮ!.....	251
VRIJDAG 18: STAPELTJE ÉÉN.....	251
ZATERDAG 19: DRUKKE DAG	252
ZONDAG 20: VERTREK NAAR SEOUL	252
DINSDAG 22: BEER FACTORY	253
WOENSDAG 23: TERUG OP SAKHALIN	254
DONDERDAG 24: HEEL TRIEST NIEUWS... ..	254
VRIJDAG 25: EEN HELEBOEL GEREGEL	255
ZATERDAG 26: AUTO OPGEHAALD.....	255
ZONDAG 27: STUUR VERKEERD.....	257
MAANDAG 28: DOCUMENTEN EN PAPIEREN	257
DINSDAG 29: 6000 BEZOEKERS!.....	258
WOENSDAG 30: WIE O WIE?	258
DONDERDAG 31: KENTEKENPLATEN.....	258
JUNI 2007	260
VRIJDAG 1: SLURPTAKS????.....	260
ZATERDAG 2: STAR WARS.....	261
ZONDAG 3: SUPER SUNDAY!	261
MAANDAG 4: MORMONEN	262
DINSDAG 5: WIE IS 6000?.....	263
WOENSDAG 6: GEZELLIG POTJE ZAALVOETBAL... ..	264
DONDERDAG 7: TECHNISCHE KEURING	264
VRIJDAG 8: COMPLEET!.....	265
ZATERDAG 9: MIST	265
ZONDAG 10: VARKEN AAN HET SPIT	266
MAANDAG 11: OP PAD MET DE AUTO	267
DINSDAG 12: PRAATJE BOUW (2)	269
WOENSDAG 13: CONTAINER NIEUWS.....	269
DONDERDAG 14: MOZZIES	270
VRIJDAG 15: MARTIN GESLAAGD!	270
ZATERDAG 16: ONDERWEG	271
ZONDAG 17: THUIS EN METEEN WEER DE HORT OP... ..	271
DINSDAG 19: DIPLOMA UITREIKING	272
WOENSDAG 20: EFFE WENNEN	273
DONDERDAG 21: GEEN KLM... ..	273
VRIJDAG 22: BOKKUM REÛNIE	273
ZONDAG 24: DE JEUGD HEEFT HET ZWAAR... ..	274
MAANDAG 25: GEZOCHT EN GEVONDEN	274
DINSDAG 26: WEER EEN REÛNIE.....	275
WOENSDAG 27 : CANON FOREVER	275
DONDERDAG 28: GOED NIEUWS.....	276
VRIJDAG 29: BLOED EN RECLAME	276
JULI 2007	278
ZONDAG 1: OP DE HELFT	278
DINSDAG 3: VASTE PRIK.....	278
DONDERDAG 5: FILMPJE?	279
ZATERDAG 7: INPAKKEN... ..	279
ZONDAG 8 : ...EN WEGWEZEN!	279
MAANDAG 9 : AANKOMST IN SEOUL.....	280
DINSDAG 10: EERSTE DAG IN SEOUL	280
WOENSDAG 11: REGEN.....	281
DONDERDAG 12: ...EN ZONNESCHIJN!.....	282
VRIJDAG 13: NOG EEN KEER DE SEOUL TOWER.....	284
ZATERDAG 14: NAAR SAKHALIN	284

ZONDAG 15: EN ALWEER DE EERSTE BBQ.....	285
MAANDAG 16: CONTAINER!.....	286
DINSDAG 17: OP SLOT.....	286
WOENSDAG 18: RUSTDAG.....	286
DONDERDAG 19: "WILLEM'S BOY".....	287
VRIJDAG 20 : NIEUWE BAAS.....	287
ZATERDAG 21: INSLAAN BIJ DE BULK STORES.....	287
ZONDAG 22: PAINTBALL (DOOR MARTIN).....	289
MAANDAG 23: CURSUS GEVEN (1).....	289
DINSDAG 24: CURSUS GEVEN (2).....	290
WOENSDAG 25: DE AANHOUDER WINT.....	290
DONDERDAG 26: TAXI'S.....	291
VRIJDAG 27: AFSCHEIDSFEEST VAN ANNE EN MARCEL.....	292
ZATERDAG 28: BRANDHOUT.....	292
ZONDAG 29: DE HAVEN VAN KORSAKOV.....	293
MAANDAG 30: 7000!.....	294
DINSDAG 31: TELEFOON.....	294

AUGUSTUS 2007.....296

WOENSDAG 1: BUITENGESLOTEN.....	296
DONDERDAG 2: AARDBEVING! (DOOR RIET).....	296
VRIJDAG 3 : TWEE KEER LAATSTE DAGJE.....	296
ZATERDAG 4: GEEN VROLIJKE DAG.....	297
ZONDAG 5: MARTIN IS WEER THUIS.....	298
MAANDAG 6: LEKKE BAND.....	299
DINSDAG 7: WEERPRAATJE.....	299
WOENSDAG 8: BADGASTE OP ME SAÏT.....	300
DONDERDAG 9 : NIEUW VISUM VOOR RIET.....	301
VRIJDAG 10 : WINKELN.....	301
ZATERDAG 11:REGEN, REGEN, REGEN.....	302
ZONDAG 12: GEEN ZALM, TOCH ZALM.....	302
MAANDAG 13: BOEKEN VIA HET INTERNET.....	303
DINSDAG 14: DE POST.....	304
WOENSDAG 15: EN WEER EEN AARDBEVING.....	305
DONDERDAG 16: PC KADUUK.....	305
VRIJDAG 17: ELVIS!.....	306
ZATERDAG 18: DE ZWEMBADJUFFROUWEN.....	306
ZONDAG 19: OPEN HAARD.....	306
MAANDAG 20: PAKKETJE.....	307
DINSDAG 21: ONGELUKKEN.....	308
WOENSDAG 22: SLIPPERS.....	308
DONDERDAG 23: JA OF Я.....	309
VRIJDAG 24: BEROERDE PLANNING.....	309
ZATERDAG 25: ZIMA GOLFTOERNOOI.....	309
ZONDAG 26: GEHAKTBALLETJES MET PINDASAU.....	310
MAANDAG 27: VISUM (DAAR IS-TIE WEER).....	311
DINSDAG 28: TO PIN OR NOT TO PIN.....	312
WOENSDAG 29: OP WEG NAAR SEOUL.....	312
DONDERDAG 30: ROLLS ROYCE.....	313
VRIJDAG 31: THUNDER FROM DOWN UNDER.....	313

SEPTEMBER 2007.....314

ZATERDAG 1 : PATAT FLIP.....	314
ZONDAG 2: PAULA.....	314
MAANDAG 3: JINXED?.....	314
DINSDAG 4: PRAATJES VULLEN GEEN GAATJES.....	315
WOENSDAG 5: EMSTERDEM.....	315
DONDERDAG 6: LAPTOP.....	316
VRIJDAG 7: AVONDETEN.....	316
ZATERDAG 8: WILD WEST FEEST IN YUZHNO.....	316
MAANDAG 10: MET DE TREIN.....	317
DINSDAG 11: EN WEER EMSTERDEM.....	317
DONDERDAG 13: HOOFDDORP?.....	318
VRIJDAG 14: MAZZELTJE.....	318
ZONDAG 16: TERUG OP ZIMA.....	319
DINSDAG 18: KLAAR VOOR VERTREK.....	320
WOENSDAG 19: RIET IS VERTROKKEN.....	320
DONDERDAG 20: BERE NIEUWS.....	320
VRIJDAG 21: DRUK, DRUK, DRUK.....	321

ZONDAG 23: KLOTEDAG.....	321
MAANDAG 24: EERSTE CURSUSDAG.....	322
DINSDAG 25: DROEVIGE DAG.....	322
WOENSDAG 26: DE HERFST IS ER.....	323
DONDERDAG 27: JE ZAL MAAR NODIG MOETEN.....	323
VRIJDAG 28: EINDE VAN DE RUSSISCHE LES?.....	324
ZATERDAG 29: VERTREK MET HINDERNISSEN.....	324
ZONDAG 30: ZE IS DIK.....	325
OKTOBER 2007.....	327
MAANDAG 1: DAGELIJKS FILELEED.....	327
DINSDAG 2: TICKETS ROND.....	327
WOENSDAG 3: NEDERLANDS CONSULAAT.....	328
DONDERDAG 4: MIST.....	328
VRIJDAG 5: YUZHNO-SAKHALINSK 60 JAAR.....	329
ZATERDAG 6: RUGBY.....	330
MAANDAG 8: OVER DE VAKANTIE.....	331
DINSDAG 9: 26 JAAR GETROUWD.....	331
WOENSDAG 10: CURRY NIGHT.....	332
DONDERDAG 11: LNG NIEUWS.....	332
VRIJDAG 12: EERSTE SNEEUW!.....	333
ZATERDAG 13: EERSTE SNEEUWFOTO'S.....	333
ZONDAG 14: KOUWE BARBECUE.....	334
MAANDAG 15: MORGEN VERTREK NAAR JAPAN.....	335
DINSDAG 30: DE VAKANTIE ZIT ER WEER OP.....	335
WOENSDAG 31: KROOTJES.....	335
NOVEMBER 2007.....	337
DONDERDAG 1: SOUVENIERTJE.....	337
VRIJDAG 2 : ENOLA GAY.....	338
ZATERDAG 3: WINTERKLAAR.....	339
ZONDAG 4: DE CHARTER NAAR TOKIO.....	339
MAANDAG 5: VRIJE DAG.....	340
DINSDAG 6: NIEUWE LENTE, OUD GELUID... ..	340
WOENSDAG 7: DE VERKEERDE HELFT VAN DE VEERTIG.....	341
DONDERDAG 8: WINTER EN LENTE OP EEN DAG.....	341
VRIJDAG 9: "UNEXPLODED ORDNANCE".....	342
ZATERDAG 10: RATTEN.....	343
ZONDAG 11: GEEN BALTICA 3 MEER.....	343
MAANDAG 12: EMAIL PROBLEMEN.....	344
DINSDAG 13: GEEN INTERNET!.....	344
WOENSDAG 14: YUZHNO-SAKHALINSK DOOR EEN RUSSISCHE BRIL.....	345
DONDERDAG 15: HOLLANDSE DOOS.....	346
VRIJDAG 16: RAFFLE.....	347
ZATERDAG 17: KERSTBAZAAR.....	347
ZONDAG 18: WEERSVERWACHTING.....	348
MAANDAG 19: NEVELSK NIEUWS.....	348
DINSDAG 20: МЕТЕЛЬ.....	349
WOENSDAG 21: INTERNET OP SAKHALIN.....	349
DONDERDAG 22: GEEN WATER.....	350
VRIJDAG 23: WERKNIEUWS.....	350
ZATERDAG 24: RIOLERING PROBLEMEN.....	351
ZONDAG 25: MUIZEN?.....	351
MAANDAG 26: RUSSISCH VLOEKEN.....	352
DINSDAG 27: VIJF MIN EEN IS VIER.....	352
WOENSDAG 28: POST.....	353
DONDERDAG 29: POST (VERVOLG).....	354
VRIJDAG 30: KAALSLAG.....	354
DECEMBER 2007.....	356
ZATERDAG 1: DE GEHEIMZINNIGE BRIEF.....	356
ZONDAG 2: 9000!!!.....	356
MAANDAG 3: NATTE NASI.....	357
DINSDAG 4: VERSCHERPTE CONTROLE.....	357
WOENSDAG 5: VERKASSEN.....	358
DONDERDAG 6: AFSCHIED NEMEN.....	358
VRIJDAG 7: DE VERHUIZING.....	358
ZATERDAG 8: БУДЕМ НАДЕЯТЬСЯ НА ЛУЧШЕЕ.....	359
ZONDAG 9: AFSCHIEDSFEEST VOOR COLIN.....	360

MAANDAG 10: TECHNISCHE PROBLEMEN	361
DINSDAG 11: HOOFDDEKSELS	362
WOENSDAG 12: STRIJD TEGEN DE KLOK	362
DONDERDAG 13: EEN AVONDJE MUZIEK.....	363
VRIJDAG 14: THE "BOHICA" PRINCIPLE	363
ZATERDAG 15: ETAPPE MET HINDERNISSEN	363
ZONDAG 16: AANGEKOMEN IN RIJNSBURG.....	364
WOENSDAG 19: WINTER IN NEDERLAND	365
DONDERDAG 20: DE SPOORWEGEN.....	365
ZATERDAG 22: WINTERS WEER IN NEDERLAND.....	366
MAANDAG 24: COMPUTER GAMES.....	366
DONDERDAG 27: WAKE UP CALL	367
VRIJDAG 28: 30 JAAR GELEDEN.....	367
ZONDAG 30: VAKANTIE IN EIGEN LAND.....	368
MAANDAG 31: TERUGBLIK OP 2007.....	368
JANUARI 2008.....	371
DINSDAG 1: EN WEER EEN NIEUW JAAR	371
DONDERDAG 3: BOODSCHAPPENLIJSTJE.....	371
VRIJDAG 4: AUTOPECH.....	371
ZATERDAG 5: EN WEER KLAAR VOOR VERTREK	372
ZONDAG 6: VERTREK DAG	372
MAANDAG 7: OVERNACHTEN OP INCHEON	373
DINSDAG 8: THUIS BRANDT DE KACHEL.....	373
WOENSDAG 9: EERSTE WERKDAG	374
DONDERDAG 10: LEGE ACCU.....	375
VRIJDAG 11: JAPANESE VISSERS	375
ZATERDAG 12: SNEEUWRUIMERS.....	375
ZONDAG 13: STUIFSNEEUWSTORM.....	376
MAANDAG 14: GROTE BUS	377
DINSDAG 15: RUSSISCH SMS-EN.....	377
WOENSDAG 16: BIJGELOOF	378
DONDERDAG 17: KOUD!!!	378
VRIJDAG 18: HET IS WINTER	379
ZATERDAG 19: ACCULADER	379
ZONDAG 20 : RIET VERTREKT VANDAAG.....	380
MAANDAG 21: RIET IS IN SEOUL.....	380
DINSDAG 22: WEER MET Z'N TWEETJES.....	381
WOENSDAG 23: PASPOORTCONTROLE.....	381
DONDERDAG 24: EEN STUKJE VAN RIET	382
VRIJDAG 25: PROTESTDEMONSTRATIE	383
ZATERDAG 26: IN-FLIGHT ENTERTAINMENT	383
ZONDAG 27: STEIGERWERK.....	384
MAANDAG 28: RIJBEWIJS	385
DINSDAG 29: MUIS	385
WOENSDAG 30: BEZOEK AAN DE LNG	386
FEBRUARI 2008.....	387
VRIJDAG 1: BELANGRIJK NIEUWS.....	387
ZATERDAG 2: WINKELN	387
ZONDAG 3: WANDELING	388
MAANDAG 4: LUCHTIG NIEUWTJE	389
DINSDAG 5: 10.000 BEZOEKERS!!.....	390
WOENSDAG 6: INTERNET PROBLEMEN	390
DONDERDAG 7: NO ALCOHOL.....	391
VRIJDAG 8: LICHT EN DONKER	391
ZATERDAG 9: CHINEES NIEUWJAAR.....	391
ZONDAG 10: HITTEGOLFJE.....	392
MAANDAG 11: PJOTR PAULLUSMOV (PIET PAULUSMA)	394
DINSDAG 12: ZWART BROOD EN ZURE BOMMEN	395
WOENSDAG 13: DRUKTE BIJ SFERA	395
DONDERDAG 14: SNEEUW MET VALENTIJDAG.....	396
VRIJDAG 15: NOG MEER SNEEUW	397
ZATERDAG 16: TERUGREISJE VOOR RIET	398
ZONDAG 17: NIEUWE SPORT.....	398
MAANDAG 18: MOOI WEER EN NIEUWE LAARZEN	399
DINSDAG 19: KITSCH	399
WOENSDAG 20: SLAGBOOM INCIDENT	400
DONDERDAG 21: VOLLE SCHOENEN EN NATTE BROEKSPIJPEN.....	400

VRIJDAG 22: VERDEDIGER VAN HET VADERLAND DAG	401
ZATERDAG 23: VEEL STORM, WEINIG SNEEUW	402
ZONDAG 24: BURGER MANIA	403
MAANDAG 25: VRIJE DAG	403
DINSDAG 26: POLITIEK	403
WOENSDAG 27: IJSPEGELS	404
DONDERDAG 28: LAARZEN MET HAAR	405
VRIJDAG 29: QUIZ NIGHT	405
MAART 2008	406
ZATERDAG 1: PIJPLEIDING	406
ZONDAG 2: VIEZE VERKIEZINGEN	406
MAANDAG 3: ZURE BOMMEN REVISITED	408
DINSDAG 4: LENIN	408
WOENSDAG 5: NIET BLIJ	409
DONDERDAG 6: NOG MEER PECH	409
VRIJDAG 7: DE BEVOLKING VAN SAKHALIN	409
ZATERDAG 8: GIRLS NIGHT	410
ZONDAG 9: HETZELFDE LIEDJE	411
MAANDAG 10: GRIEP EN VERSTOPTE NEUZEN	411
DINSDAG 11: ZALMZOOI	412
WOENSDAG 12: HANDJE GEVEN OF GEEN HANDJE GEVEN	413
DONDERDAG 13: TITS EN BOOBIES	413
VRIJDAG 14: KATTEKS NIEUWS	414
ZATERDAG 15: GRIJZE DAG	414
ZONDAG 16: NETBALL	415
MAANDAG 17: PEUKEN	416
DINSDAG 18: BRANDMELDERS	416
WOENSDAG 19: VROUWENVODKA	416
DONDERDAG 20: ROBIN 22 JAAR	417
VRIJDAG 21: EINDE VAN EEN ZACHT WINTER	417
ZATERDAG 22: RENOVATIE	418
ZONDAG 23: LAATSTE PAK KOFFIE	419
MAANDAG 24: RIET REIST OP STAND	419
DINSDAG 25: TOCH WEER SNEEUW	420
WOENSDAG 26: STOM, STOM, STOM	421
DONDERDAG 27: OVER RUSSISCHE LES	422
VRIJDAG 28: OP BEZOEK BIJ DE CONSUL	422
ZATERDAG 29: BRUIDJE IN ZIMA 3	423
ZONDAG 30: SNOWMOBILES	424
MAANDAG 31: RIET IS VERTROKKEN	424
APRIL 2008	426
DINSDAG 1: RIET IS AANGEKOMEN	426
WOENSDAG 2: SAT	426
DONDERDAG 3: ONE FOR THE RUNWAY	427
VRIJDAG 4: HEEL BELANGRIJK NIEUWS!	427
ZATERDAG 5: LUIE DAG	428
ZONDAG 6: MISVERSTAND	429
MAANDAG 7: VERTREKDATUM	429
DINSDAG 8: BLOCK VALVE STATIONS	429
WOENSDAG 9: NIEUWE AANPLANT	430
DONDERDAG 10: CONTROLE	430
VRIJDAG 11: EERSTE GESPREK	431
ZATERDAG 12: VOGELGASTEN	431
ZONDAG 13: DRUKKE DAG	432
MAANDAG 14: JUBILEUM	433
DINSDAG 15: EEN GAST IN HUIS	433
WOENSDAG 16: SADIE	434
DONDERDAG 17: HELEMAAL VERGETEN	434
VRIJDAG 18: GEORGE	435
ZATERDAG 19: KOPER VOOR DE AUTO	435
ZONDAG 20: DE WRAKKEN VAN KORSAKOV	436
MAANDAG 21: BUITENLANDERS	437
WOENSDAG 23: FRIKADELLEN ONDERWEG	437
DONDERDAG 24: RIET IS ER WEER	438
VRIJDAG 25: BOODSCHAPPENDAG	438
ZATERDAG 26: GOEDKOPE MUZIEK	439
ZONDAG 27: ROTZOOI	439

MAANDAG 28: PASEN	440
DINSDAG 29: WISSELVALLIG	441
WOENSDAG 30: WEER EEN KORTE WEEK	441
MEI 2008	442
DONDERDAG 1: DAG ZONDER ARBEID	442
VRIJDAG 2: WINKELN	442
ZATERDAG 3: SOMBERE DAG	443
ZONDAG 4: MAANDAG?	443
MAANDAG 5: DROEVIGE BERICHTEN	444
DINSDAG 6: OPVOLGER	444
WOENSDAG 7: AFSCHIEDSETENTJE	445
DONDERDAG 8: LOS VAST	445
VRIJDAG 9: NATIONALE FEESTDAG	446
ZATERDAG 10: WEBSITE	447
ZONDAG 11: LAATSTE AUTODAG?	448
MAANDAG 12: MIJLPAAL	448
DINSDAG 13: NEDERLAND EN SAKHALIN	449
WOENSDAG 14: AUTO'S VOOR VETERANEN	449
DONDERDAG 15: OVERDRACHT VAN DE AUTO	450
VRIJDAG 16: HOE JE EEN AUTO VERKOOPT IN RUSLAND	450
ZATERDAG 17: VERJAARDAGSFEESTJE BIJ DE HUB	453
ZONDAG 18: WEEKENDJE WEG GEREGELD	454
MAANDAG 19: NOG MEER GEREGEL	455
DINSDAG 20: VOORPROEFJE	455
WOENSDAG 21: CYCLOON	456
DONDERDAG 22: INVENTARIS	456
VRIJDAG 23: TICKET GELAZER	456
ZATERDAG 24: MOZAIËKEN	457
ZONDAG 25: SUNDAY FRY-UP	459
MAANDAG 26: DAG MET PROBLEMEN	459
DINSDAG 27: BEER	460
WOENSDAG 28: INTERNET PROBLEEM GEVONDEN	460
DONDERDAG 29: WEEKENDJE WEG	461
VRIJDAG 30: EERSTE DAG IN CHABAROVSK	461
ZATERDAG 31: VIERING VAN HET 150-JARIG BESTAAN VAN CHABAROVSK	462
JUNE 2008	464
ZONDAG 1: BIJKOMEN	464
MAANDAG 2: LAATSTE DAGJE CHABAROVSK	465
DINSDAG 3: TICKET GELAZER	467
WOENSDAG 4: ZOMER!	467
DONDERDAG 5: TROUBLE IN PARADISE	468
VRIJDAG 6: TOCH EEN VIJFDAAGSE WERKWEEK	468
ZATERDAG 7: AFSCHIEDSFEEST	469
ZONDAG 8: LAATSTE BARBECUE	470
MAANDAG 9: AFSCHIEDSDINEETJE	471
DINSDAG 10: INPAKKEN	472
WOENSDAG 11: LEEG HUIS	472
DONDERDAG 12: BITTERBALLEN	473
VRIJDAG 13: VERTREK DAG	474
ZATERDAG 14: TERUG IN NEDERLAND	474

Inleiding

Ergens in 2004 vond er binnen Shell een grote reorganisatie plaats die tot gevolg had dat er door de hele organisatie met banen en afdelingen werd geschoven. De afdeling "Information Management" waar ik op dat moment werkzaam was zou ophouden te bestaan en het was dan ook de vraag waar ik in "de nieuwe organisatie" een plekje zou gaan vinden.

Ik had al een aanbieding gekregen voor een nieuwe functie toen er op een goeie dag een telefoontje kwam wat mijn leven en dat van Riet behoorlijk zou gaan veranderen. Ik had al het nodige werk gedaan voor Sakhalin Energy, een Russische oliemaatschappij waarin Shell meerderheids aandeelhouder was, en die vroegen me of ik geen zin had om een paar jaar voor hun te komen werken. Ik zou dan uitgezonden worden door Shell maar een van de belangrijkste voorwaarden was dat ik bereid moest zijn te verhuizen naar het Russische eiland Sakhalin.

Nou was werken in het buitenland voor mij een al lang gekoesterde droomwens maar het was thuis tot op dat moment onbespreekbaar geweest. Riet had al een paar keer op hinten van mij afwijzend gereageerd op een manier die aan duidelijkheid niets te wensen over liet ("Dan ga je maar, maar zonder mij!") en dus wees ik het aanbod van Sakhalin Energy in eerste instantie af.

Die avond na het eten deden we zoals gewoonlijk samen de afwas, en op Riet's gebruikelijke vraag "Nog wat leuks gebeurd op je werk vandaag?" vertelde ik haar van het aanbod wat ik had gekregen. "En wat heb je gezegd?", vroeg ze toen. "Nou, nee natuurlijk," antwoordde ik een beetje verbaasd over haar reactie. "Hadden we daar niet eerst even over moeten praten?", antwoordde Riet, waarop mijn mond open gevallen moet zijn van verbazing.

We hebben in de dagen daarna uitgebreid gepraat en alle voors en tegens besproken, waarbij we eigenlijk als enige tegenpunt konden bedenken dat onze jongste zoon Martin nog op de HAVO zat en Riet wilde eigenlijk in Nederland blijven totdat hij van school af was. Dat leek niet onoverkomelijk omdat het aanbod inhield dat ik het eerste jaar vanuit Nederland zou gaan werken en als ik daarna naar Sakhalin zou gaan verhuizen kon Riet altijd een paar maandjes later volgen.

Ik had mijn toekomstige baas bij Sakhalin Energy al teruggebeld en een paar dagen bedenktijd gevraagd, en toen die verstreken waren stond ons besluit vast, ik ging het aanbod accepteren en wij zouden voor een paar jaar verhuizen naar "het buitenland". De enige strikte voorwaarde van Riet was dat we ons huis in Nederland niet zouden verkopen zodat we een plekje in Nederland zouden behouden. Mijn andere toezegging was dat ze op ieder moment dat ze daar behoefte aan had voor een weekje of wat naar Nederland terug zou kunnen reizen.

Ja, en toen moesten we natuurlijk onze familie en vrienden op de hoogte brengen. Onze beide zoons, op dat moment 19 en 17 jaar oud, waren meteen enthousiast over het avontuur en namen onze zorgen over het feit dat ze samen in ons huis zouden achterblijven weg. Zij zouden zich wel redden, zeiden ze, en daar twijfelden we ook eigenlijk niet aan.

Frappant was dat we verder eigenlijk helemaal geen positieve reacties kregen; het varieerde van "Zijn jullie nou helemaal gek geworden?" tot "Hoe koud is het daar eigenlijk?". Onze ouders maakten zich uiteraard zorgen over de jongens, en in mindere mate het feit dat we zo ver weg zouden zitten (al hadden ze op dat moment niet eens een idee over hoever). De rest van onze familie en onze vrienden hadden op een enkele uitzondering na grote twijfels over ons voorgenomen avontuur.

De negatieve reacties werden eigenlijk voor een groot deel veroorzaakt doordat nog nooit iemand van Sakhalin had gehoord, en behalve aan de andere kant van de wereld lag het ook nog eens in Rusland. Wie met zijn volle verstand gaat er nou in vredesnaam in Rusland wonen!

Na de eerste schok werden de reacties gelukkig wat positiever, al bleven veel mensen hun bedenkingen houden en dan met name of we het er wel uit zouden houden. Ik kreeg tenslotte een arbeidscontract voor drie jaar en die tijd zou ik toch uit moeten dienen, of ik dat nou leuk vond of niet. Of zoals een oom van mij zei, "Hou je er wel rekening mee dat je er naar toe gaat om te werken, het is heel wat anders dan vakantie hoor!"

Hoe dan ook, op 1 januari 2005 ben ik in dienst getreden bij de Russische oliemaatschappij Sakhalin Energy, een bedrijf waarin mijn werkgever Shell een meerderheidsaandeel van de aandelen had. Het eerste jaar werkte ik op het kantoor aan de Koninginnegracht in Den Haag, en per 1 januari 2006 werd mijn standplaats de stad Yuzhno-Sakhalinsk op het verre eiland Sakhalin.

Ik heb daar twee en een half jaar gewoond, Riet kwam ruim een jaar later over en samen zijn we daar tot midden juni 2008 gebleven. Toen was mijn contract afgelopen en keerden we terug naar Nederland waar ik weer in dienst ging bij mijn werkgever Shell en een nieuwe functie kreeg in Rijswijk.

Dit boek bevat de logs van onze belevenissen in Rusland die ik vrijwel dagelijks heb bijgehouden om onze familie en vrienden op de hoogte te houden van ons wel en wee.

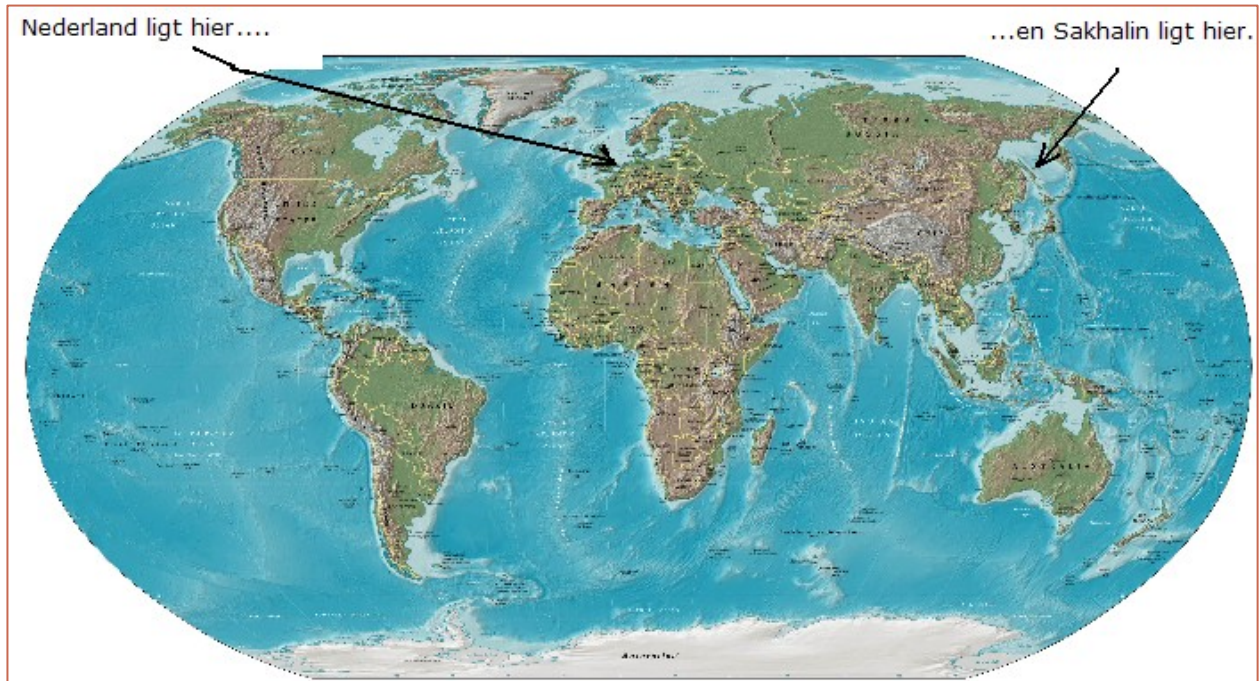
Veel leesplezier!

Willem van den Kerkhoff

December 2005

Donderdag 1: Waar gaat dit over?

Sakhalin is een Russisch eiland wat ligt achter Siberië en boven Japan. Het is zo'n slordige duizend kilometer lang, op z'n breedst is het honderd zestig kilometer breed en er wonen nog geen zeshonderdduizend mensen. Er is daar gas en olie gevonden en Shell heeft geïnvesteerd in een Russische oliemaatschappij, Sakhalin Energy, om daar de gas- en olie winning op poten te gaan zetten.

"Ja, en?", zul je zeggen... Nou, het zit zo. Ik werk sinds een jaar voor Sakhalin Energy en in januari ga ik er naar toe om er drie jaar te gaan wonen en werken. En nee, dit is geen grap!

Riet gaat uiteraard mee maar die komt pas eind juni, samen met Martin, Robin denkt er nog even over, Martin heeft tegen die tijd eindexamen gedaan en is dan hopelijk geslaagd. Riet gaat in januari wel gelijk mee maar blijft dan maar twee weken, dan kan ze alvast een beetje rondkijken en kennis maken. De stad waar we gaan wonen heet **Yuzhno-Sakhalinsk** en die ligt in het zuiden van het eiland.

Op dit moment ben ik druk bezig met alle voorbereidingen die nodig zijn want er komt heel wat bij kijken.

We zijn inmiddels allebei medisch gekeurd (en goedgekeurd, jaja), waarbij Riet nog de nodige spuiten kreeg toegediend. Mijn boekje was al vol dus ik kwam er makkelijk vanaf deze keer.

Ik heb me nog niet beziggehouden met de vraag wat er allemaal mee gaat en wat niet, dat hangt af van wat er gaat gebeuren met huisvesting.

Het is uiteraard de bedoeling dat we daar een huis krijgen maar er is op dit moment een grote schaarste aan huizen. Het komt dus goed uit dat ik eerst alleen ga voor een paar maanden, het is wel de bedoeling dat tegen de tijd dat Riet definitief overkomt er een huis beschikbaar is. Misschien is dat in januari zelfs al het geval, en anders zit ik een tijdje in een hotel of een appartement. Dat maakt natuurlijk een heel verschil voor wat betreft de mee te nemen spullen.

Als er eenmaal een huis is krijgen we een container tot onze beschikking van zo'n twintig kuub en daar mogen we alles in stoppen wat we maar mee willen nemen. En uiteraard is dat niet alleen meubels, wat dacht je van hagelslag, rookworsten en groene spliterwten (voor de snert)....

Vrijdag 2: Het tijdstip van vertrek is bepaald.

Het is definitief nu, we vertrekken de 5e januari naar Sakhalin en we komen daar als alles goed gaat dan de volgende dag rond het middaguur aan. Zoals gezegd gaat Riet mee (ze heeft tenslotte niet voor niets al die spuiten gehad) maar ze gaat de 18e alleen terug.

De heenreis wordt geregeld door mijn werkgever, al heb ik wel even aangegeven hoe ik het wilde hebben want het reisplan wat ze zelf in gedachten hadden staat me niet zo aan. Ik leg later nog wel uit waarom. De visa aanvragen zijn de deur uit nadat we daar allebei een verplichte AIDS test voor hebben gedaan. Voor mij is dat al de tweede in een jaar tijd, wat denken ze wel dat ik allemaal uitvreet?

De terugreis van Riet naar huis regel ik zelf want dat is in feite al haar eerste verlof (leg ik ook later wel uit). Alles is daarvoor ook al geregeld, ze moet alleen wel helemaal alleen terug. Maar zoals ze zelf ook zegt, ze zal het toch een keer moeten ervaren want het zal nog wel vaker gaan voorkomen....

Goed, dat is het eind januari, Riet is weer thuis en ik woon dan op Sakhalin. In de periode tussen januari en juni is het de bedoeling dat ik regelmatig naar Europa kom voor zaken, en dat betekent uiteraard als alles goed gaat dat ik regelmatig thuis zal zijn. In juni kom ik zeker naar huis (Alhoewel, huis? Dat zal dan eigenlijk in Yuzhno zijn tegen die tijd) want dan hoort Martin de uitslag van zijn examen en als er sprake is van een diploma uitreiking dan wil ik daar uiteraard bij zijn.

Maar eerst maar eens zien dat we er komen. Ik ben razend benieuwd hoe Riet het vindt....

Donderdag 8: Hoe is het daar eigenlijk?

Ik ben nu twee keer op Sakhalin geweest, vorig jaar eind oktober en een paar weken geleden begin oktober. Van het eiland zelf heb ik nog niet veel gezien behalve dat het heel groen en heel heuvelachtig is. Ik was daar tenslotte voor werk en ik heb dus eigenlijk alleen Yuzhno een beetje kunnen bekijken.

Voor degenen die wel eens in het voormalige Oostblok zijn geweest, die zouden het onmiddellijk herkennen als een typische stad uit de communistische tijd. Rechte straten en alleen maar sombere flatgebouwen die wel wat onderhoud zouden kunnen gebruiken. Van rijtjeshuizen hebben ze daar nog nooit gehoord.

Maar er is wel een groot verschil tussen vorig jaar en dit jaar. Er zijn meer winkels, meer restaurants en er verrijzen hier aan daar splinternieuwe hotels. Een marktje wat vorig jaar nog alleen uit wankele kraampjes bestond is nu een plein met allemaal winkeltjes. Er zit dankzij het oliegeld vooruitgang in.

Toen ik vorig jaar aankwam viel net de eerste sneeuw. En dat is dan gelijk een centimeter of tien, twintig, niet zo'n snertlaagje zoals hier wat na een dag al weer is omgezet in bruine blubber.

Koud was het nog niet maar in januari staat ons wel wat te wachten, want de normale temperatuur is die tijd van het jaar zo'n graad of twintig onder nul....

Op de foto zie je het hoofdkantoor van Sakhalin Energy. Hier kom ik te zitten, alleen niet in het gebouw zelf maar in een houten gebouw erachter.

Geen probleem want het is daar veel gezelliger dan in het hoofdgebouw als je het mij vraagt...

Zaterdag 10: Visum problemen

Gisteren morgen was er een mailtje dat ik een nieuwe transfer coördinator toegewezen heb gekregen. Dat komt mij best uit want over de vorige was ik toch al niet zo te spreken.

Een transfer coördinator is iemand van Shell binnen de afdeling personeelszaken die gespecialiseerd is in het helpen van mensen die naar het buitenland vertrekken. Zo iemand regelt dus alle papieren rompslomp, de verhuizing en geeft adviezen over dingen die je zelf moet regelen. Op zich erg handig als ze hun best een beetje voor je doen, en dat was nou net het punt met de vorige. Maar goed, ik krijg een nieuwe en die vertelde me dat de paspoorten klaar lagen met de visa.

Dus ik naar het hoofdkantoor om ze op te halen, ik kom daar binnen en zie meteen drie man over onze paspoorten gebogen. "Dat is niet goed", dacht ik al, en dat klopte. Er bleek een verkeerde datum in onze visa te staan, er stond 8 januari als begindatum in, en dat is erg lastig als je van plan bent om de zesde aan te komen... Het bleek een fout van de Russische ambassade want alle aanvraagformulieren klopten, dus als het goed is wordt de fout snel hersteld en zijn de visa begin volgende week alsnog klaar.

Je zult er maar achter komen als je aankomt op het vliegveld in Moskou!

Zondag 11: Een vliegtochtje

Tussendoor even heel iets anders. Mijn ouwe Inter Access maat Ilco Nijstad heeft een eigen vliegtuig en die had voorgesteld om eens een keertje samen te gaan vliegen. Het was al een paar keer uitgesteld de afgelopen weken vanwege de beroerde weersomstandigheden maar vandaag besloten we het er op te wagen.

Dus ging ik om een uur of tien 's morgens richting Lelystad, pikte onderweg Ilco op in Muiden en samen kwamen we tegen elven op het vliegveld aan.

Ilco's vliegtuig is een Pelican en het is een plaatje om te zien. Het is in feite een "bouwpakket", maar geheel naar zijn aard had Ilco iemand anders gevonden om hem in elkaar te zetten..

Na wat te hebben rondgekeken in de hangar, een grondige inspectie van het vliegtuig en het tanken van de nodige Euro 95 kozen we het luchtruim.

Helaas bleek het zicht veel slechter dan verwacht dankzij de laag hangende bewolking en ons geplande tochtje over de bollenstreek ging dus niet door. Het werd een rondje Flevoland waarbij ik zelf ook de stuurknuppel nog een tijdje mocht hanteren. Nou ja, oké, Ilco bleef het voetenstuur bedienen, maar toch. We zijn al met al toch nog een klein uurtje onderweg geweest en het was absoluut fantastisch, of vet, of cool, wat jij wil.

En dat rondje Bollenstreek heb ik nog steeds tegoed!

Dinsdag 13: Jeugdsentiment

Sommige dingen blijven altijd. Zo ben ik al sinds begin jaren zeventig een trouwe fan van **Uriah Heep**.

En vandaag waren ze in De Boerderij in Zoetermeer! Moet je nagaan, mijn eerste Heep concert was op 6 juni 1975 in Ahoy en daar ging ik destijds alleen naar toe. Nou ja, met nog zo'n 7000 Heep fans natuurlijk. Deze keer ging Riet ook mee voor haar eerste keer Uriah Heep Live. Beter laat dan nooit zullen we maar zeggen...

De Boerderij is niet zo groot, het maximum aantal bezoekers is 750, maar het was er erg gezellig en erg druk.

Om negen uur kwamen de heren op, allemaal wat gezetter en de nodige jaren ouder, maar het enthousiasme van met name gitarist Mick Box is nog onveranderd en de muziek natuurlijk ook.

Na een begin met een paar minder bekende nummers waarvan ik er enkele eigenlijk in mijn boekje onder "snel vergeten" had staan kwam halverwege de ommekeer. De stemming kwam er goed in met onder andere "Gypsy", "July Morning", "Easy livin'" en mijn persoonlijke favoriet "Sweet Lorraine". Alleen was Riet enigszins teleurgesteld omdat haar favoriet "Return to Fantasy" niet was gespeeld. Net voor de toegift ging ze wat te drinken halen en wat bleek het eerste nummer van de toegift te zijn.... juist, en daar kwam ze al aanrennen om vervolgens alsnog uit de bol te gaan.

Al met al een superavond, al was het alleen al omdat niemand zich opgelaten hoefde te voelen over zijn leeftijd want het gemiddelde lag zo ergens halverwege de veertig schat ik. En we kwamen waarachtig nog ouwe Mallegatters tegen, zoals voor het begin Cees van Wijk en na afloop Erik van den Bosch. Zo zie je maar, ouwe rockers....

Donderdag 15: Huisvesting

Yes! Vanmorgen tijdens de wekelijkse telefoon conferentie met Sakhalin vertelde mijn baas Max dat hij goed nieuws voor me had. In afwachting van een huis in het kamp Zima is er een appartement voor me geregeld in Zima 3.

Dat betekent niet alleen dat ik niet in een hotel in de stad hoef te verblijven maar ook dat ik nu gelijk een eigen plekje krijg in het kamp, waar ook al mijn collega's wonen.

Ik kan dus lekker alvast de nodige eigen spulletjes meenemen, en er is een wasserij en schoonmaak service, ook niet onbelangrijk.

En daarnaast kreeg ik ook vandaag bericht dat de tickets voor de reis klaar lagen en die heb ik ook gelijk opgepikt.

De visa waren zoals verwacht maandag al geregeld dus we zijn er nu helemaal klaar voor. Alleen nog pakken....

Vrijdag 23: De koffers zijn onderweg

Nu de huisvesting is geregeld kon ik de afgelopen week van alles gaan regelen, en met name wat ik mee wil gaan nemen. Ik mag in principe een zeecontainer aan spullen meenemen maar die houden we achter de hand voor juni wanneer Riet overkomt. Gelukkig mag ik ook 75 kilo luchtvracht meenemen en dat ga ik gebruiken voor de dingen die nu noodzakelijk zijn.

Vanmorgen stonden er dus twee koffers klaar, afgeladen met kleren, alle DVD's en de meest onmisbare CD's, en daarnaast mijn gitaarkoffer met mijn akoestische gitaar. Om negen uur kwamen er twee verhuizers van het "Relocation Team" zoals dat heet ze ophalen en ze gaan vandaag nog op het vliegtuig naar Yuzhno. Met een beetje geluk worden ze zo snel mogelijk nadat wij daar arriveren bij mijn appartement afgeleverd (wat klinkt dat goed, he, "mijn appartement").

Mijn kantoorspullen zijn vorige week al in vier grote dozen verzonden via DHL. Leuk is dat je dan via de DHL-website in de gaten kunt houden waar je spullen zijn, vandaar dat ik dus weet dat ze vanmorgen via Amsterdam, Brussel, Keulen en Hong Kong in Seoul in Korea waren gearriveerd. Die hoeven dus nog maar één vluchtje van drie uur en dan zijn ze in Yuzhno. Die zijn dus zeker op tijd en dat komt best uit. Alleen is de hele lading geadresseerd aan mijn baas, en of die het leuk vindt dat ze vier joekels van dozen bij hem naar binnen schuiven...

Zaterdag 31: Oudejaarsdag

Het is bijna zover, maar eerst nog even van jaar wisselen. Morgen is mijn officiële eerste dag op Sakhalin maar omdat in Rusland de eerste week van het jaar een vrije week is begin ik pas op dinsdag de 10e januari. Alles is nu gereed voor ons vertrek op donderdag de 5e januari, het laatste wat gedaan moest worden was het stallen van mijn motor en dat is nu ook gedaan, met dank aan Leo-zwaeger en Daan-zwaeger.

Nu rest niets anders dan de komende paar dagen nog doorkomen en iedereen namens Riet, Robin, Nu rest ons niets anders dan de komende paar dagen nog door te komen en iedereen namens Riet, Robin, Martin en mijzelf een heel gelukkig 2006 toe te wensen.

Riet en ik vieren trouwens twee keer Kerst want in Rusland is dat op 6 en 7 januari.

Gelukkig Nieuwjaar!!!!

Of eigenlijk moeten we nu zeggen, "С Новым годом!"

Januari 2006

Woensdag 4: Gereed voor vertrek

De laatste voorbereidingen zijn getroffen, de koffers staan gepakt en de kleine last minute boodschapjes zijn gedaan. Vanmiddag en vanavond nemen we afscheid van vrienden en familie en dan hopelijk niet te laat naar bed want de wekker loopt morgen om half vijf al weer af.

Om een uur of vijf brengt Robin ons naar Schiphol en we vertrekken dan vandaar om half acht voor de eerste etappe naar Zürich. Daar hebben we drie kwartier om over te stappen voor de tweede etappe naar Moskou waar we als alles goed gaat 's middags rond een uur of drie aankomen. Daar hebben we een lange wachttijd want we vertrekken daarvandaan pas om kwart over acht voor de laatste en langste etappe naar Sakhalin. De geplande aankomsttijd daar is rond het middaguur.

Vrijdag 6: We zijn er!!!

Ik zit dit te tikken op mijn laptop vanaf de bank van mijn nieuwe appartement, en dat betekent dus dat we op mijn nieuwe stek zijn aangekomen en dat alles prima is verlopen. Het afscheid van de jongens op donderdagmorgen viel me heel erg zwaar want ik zal ze toch een hele tijd niet zien. Gelukkig maar dat er telefoons en Internet zijn, dat maakt het in ieder geval mogelijk om heel vaak contact te hebben.

De reis zelf verliep prima, al hadden we een uur vertraging in Moskou en kwamen we dus ook een uur later dan gepland aan op Sakhalin. Riet had erg veel moeite met het laatste stuk van de reis, de vlucht van negen uur naar het eiland, en ook wel een beetje door zenuwen uiteraard.

Bij aankomst op het vliegveld van Yuzhno-Sakhalinsk was het -18 graden (dat is onder nul, ja...), het zonnetje scheen en er lag een dik pak sneeuw. We werden keurig opgewacht en nadat we de bagage hadden verzameld (dat is een verhaal apart op dat vliegveld) werden we naar ons appartement gebracht in Zima 3. Zima is de naam van de compound waar alle buitenlandse werknemers van Sakhalin Energy wonen, daarover vertel ik later nog wel meer.

Hier is een foto met het uitzicht vanuit ons appartement:

Ons appartement zelf is redelijk ruim en van vrijwel alle gemakken voorzien. Toen we aankwamen was er een klein welkomstpakket met onder andere een brood, boter, jam, bacon en eieren, maar omdat het de volgende dagen mogelijk de winkels dicht zijn vanwege de Kerst wilden we toch meteen maar boodschappen gaan doen.

De telefoon ging, mijn baas Max belde om ons welkom te heten op Sakhalin, en even later stond hij voor de deur met zijn sneeuwscooter om ons een plattegrond van de stad te geven. Daar aangekomen na een kort ritje met de bus bleek de supermarkt heel veel Westerse producten te hebben. We hebben nu dus Coca Cola, Danootjes en zelfs Hollandse chocolade koekjes. Alleen koffiefilters bleek een probleem, die konden we niet vinden.

Hier zijn een paar foto's van het interieur::

Het is nu tegen zessen in de avond en Riet is al even gaan proberen hoe de bedden liggen. Ze is net als ik afgepeigerd dus die blijft hoogst waarschijnlijk wel gelijk liggen. En ik denk dat ik dat ook maar ga doen....

Zaterdag 7: Onze eerste dag in Yuzhno

We werden vanmorgen om een uur of acht wakker, wat betekent dat we zo'n veertien uur hebben geslapen. Hiernaast zie je het uitzicht vanuit een van onze slaapkamerramen vanmorgen.

Om een uur of half elf ging de telefoon en Rita Greben, de vrouw van mijn collega Henk Koeslag, heette ons van harte welkom. Ze nodigde ons uit om vanmiddag mee te gaan naar de stad om alvast eens wat rond te kijken. Dat deden we natuurlijk graag en Rita bleek ook nog een redder in nood met een pak koffiefilters (van Albert Heijn, meegebracht uit Holland).

Rita en Henk hadden één van de bedrijfsauto's geregeld voor die dag dus konden we op ons gemak wat rond rijden en zo wat van de stad zien. En alleen het rijden al was een giller, met zo'n grote four-wheel drive door de sneeuw. We hebben wat rondgereden en een paar winkels bekeken waaronder een grote sportzaak.

Aan het eind van de middag gingen we naar het huis van Rita en Henk waar Riet even de gelegenheid had om eens te zien hoe de indeling van de huizen is. Mijn baas Max Hale en zijn vrouw Jacqui voegden zich daar bij ons, waarna we met zijn allen naar het Strawberry Hill hotel gingen om daar te eten. Mijn collega John Buckley en zijn vrouw Catherine voegden zich nog bij ons gezelschap en zo werd het een erg gezellige avond.

Zondag 8: Wandeling in de stad

Het was vanmorgen -16 en alweer een stralende dag. Omdat we alweer een gat in de dag hadden geslapen deden we 's ochtends niet veel, koffie drinken, een beetje lezen en een beetje badderen (Riet).

's Middags namen we de bus naar de stad om daar eens wat rond te kijken en nog wat boodschappen te doen indien mogelijk.

De eerste stop was het Lenin plein waar behalve een enorme Kerstboom ook allemaal ijs sculpturen te zien waren.

Van de boodschappen kwam niet veel terecht want we vonden geen supermarkt op loopafstand dus we hebben nog steeds geen zout en peper....

Wel kocht Riet een paar laarzen die beter tegen het klimaat op Sakhalin bestand zijn want ze had al snel "ontiegelijk kouwe poten". Jaja, modieuze laarzen zijn nu eenmaal niet per definitie ook warm...

's Avond kwam mijn collega Jan van Dellen, die in het blok hiernaast zit, nog even langs voor een biertje en nu hebben we dus ook gelijk extra handdoeken, theedoeken en, jawel, een strijkijzer!

Dinsdag 10: De eerste werkdag

De wekker liep vanmorgen om kwart voor zeven af. Vergeleken met Nederland al een luxe want daar was het altijd zes uur, maar toch weer even wennen. Een bleek op de thermometer bij het raam van de woonkamer leerde dat het -20 was, frisjes dus. Na een bak cornflakes en het nieuws op diverse zenders op TV (zonder geluid want Riet sliep nog) ging ik naar de bushalte, een paar stappen verderop en nam de bus van half acht.

Een kwartiertje later was ik op kantoor en nam mijn intrek in kantoor nummer 3 in de "Dacha". Ons gebouwtje wordt zo genoemd omdat het een houten gebouw achter het hoofdgebouw is. Behalve onze afdeling zit daar ook de transportafdeling, dus alle chauffeurs.

Veel in te richten had ik nog niet want mijn kantoorspullen komen pas volgende week hoorde ik al gauw, maar dat gaf niet want de dag ging toch grotendeels op aan het regelen van van alles.

Tussen de middag wordt er na het eten altijd

gewandeld, meestal richting winkelcentrum Dom Torgovli waar een markt bij is. Hier stonden anderhalf jaar geleden allemaal nog marktkraampjes maar die zijn inmiddels vervangen door kleine winkeltjes.

De dag van Riet was heel wat leuker. Zij ging met haar nieuwe maatje Rita, die een auto geregeld had, de stad in. Ze lagen regelmatig in een deuk als er weer met handen en voeten gecommuniceerd moest worden, ondanks dat Rita inmiddels een aardig mondje Russisch spreekt. Riet besloot in ieder geval meteen om zo snel mogelijk Russisch te gaan leren want dat maakt het leven hier toch heel wat makkelijker zo blijkt. Terug naar Zima kwamen de dames tot hun grote hilariteit in een enorme sneeuwhoop vast te zitten, maar dankzij Riet en de vierwiel aandrijving van de auto kwamen ze er toch nog uit.

En goed nieuws over mijn bagage, die was aangekomen en wachtte alleen op inklaring door de douane. En daar is onder andere mijn paspoort voor nodig. Oh, shit, dat heb ik net ingeleverd voor registratie en dat krijg ik vrijdag pas terug.....

Woensdag 11: Formaliteiten...

Vandaag was weer een "regeldag". Het belangrijkste was dat we ons moesten laten registreren. Gelukkig hoeven we dat niet zelf te regelen maar wordt dat gedaan door een van de meisjes van de Travel afdeling. Maar we moesten er wel lijfelijk bij aanwezig zijn dus dat betekende voor Riet haar eerste tripje alleen met de bus naar de stad. Ze kon meteen op kantoor een pas halen die nodig is voor de toegang tot Zima, want alles is hier streng bewaakt.

En ja hoor, daar kwam om een uur of half twaalf een SMS-je, de bus gemist. Tenminste, volgens Riet was die helemaal niet geweest. Gelukkig had ze de volgende en was ze nog op tijd voor het regelen van een pas. Weer mis, we hadden een formulier in moeten vullen en dus geen pas. Dan maar eten in de bedrijfskantine, heeft ze dat ook meteen een keer meemaakt.

Kwart over twee vertrokken we vanaf kantoor met een busje vol naar het bureau van de registratie. En daar maakten we kennis met een staaltje echte Sovjet bureaucratie. Het kantoor was onderin een flatgebouw en bestond uit bunkerachtige gangen met kleine betonnen kantoortjes zonder ramen. Maar eerst moesten we buiten wachten want onze begeleidster moest eerst alleen het een en ander gaan regelen. Na een tijdje kwam ze ons halen en liepen we naar binnen, tussen rijen wachtende mensen door, door een paar propvolle gangen totdat we bij een deur kwamen die toegang gaf tot een klein kantoortje waarin een paar sjacherijng kijkende vrouwen zaten achter ongelofelijk ouderwetse PC's. We moesten een voor een naar binnen, Riet en ik mochten wel samen, en het enige wat we moesten doen was een document tekenen. Daarna mochten we gelijk weer terug en wachten in de warme bus.

Terug op kantoor kregen Riet en ik als enige gelijk ons paspoort terug, dat had onze begeleidster geregeld omdat ik dat nodig heb voor het inklaren van mijn bagage, dus met een beetje mazzel heb ik deze week toch nog mijn koffers.

En we zijn dus nu officieel Russische allochtonen!

Donderdag 12: Zo'n dag waarop alles mis gaat...

Eerst vanmorgen mijn broertje gebeld om hem alsnog te feliciteren met zijn verjaardag. Gaat meteen daarop de telefoon weer. Mijn maat Ilco Nijstad, met duidelijk al een paar biertjes op. Of ik al op bed lig. Nee, lul, ik ga zo naar mijn werk. "Oh, ja natuurlijk, jij zit al in Kamchatska". Zoiets, ja. In ieder geval een afspraak met hem gemaakt om weer met hem te gaan vliegen als ik weer in Nederland ben.

Op kantoor aangekomen bleken mijn computer gegevens nog steeds niet te zijn overgezet van het Europese systeem naar Sakhalin en dat betekende dat ik nog steeds vrijwel niet kan werken. Tenminste, niet als ik er een PC bij nodig heb. En dat is bijna niet dus. Er moesten ook nog allerlei formulieren worden ingevuld waarbij van alles weer niet of niet goed geregeld bleek, zoals een nieuwe mobiele telefoon, een beeldscherm, mijn nieuwe computer, en een andere bureaustoel want deze is kapot.....

En de afspraak die ik had met de man van het verhuisbedrijf wat mijn bagage verzorgd ging niet door want hij kwam niet opdagen op de afgesproken tijd. Later bleek dat hij er weinig aan kon doen hij had onderweg een aanvarinkje gehad met een andere auto...

Ik heb zin om effe te gaan schreeuwen, maar dat heeft hier geen enkel effect heb ik al gehoord.

Vrijdag 13: En geen ongeluksdag!

Alweer een stralend zonnige dag en de afhandeling van mijn bagage is geregeld! De man van het verhuisbedrijf was er nu wel op tijd en nam me mee naar een Notariskantoor om volmachten te tekenen zodat het verhuisbedrijf al mijn bagageafhandelingen voor mij kan doen.

Dat was overigens een behoorlijk naargeestig kantoor, allemaal beton en ijzeren meubels en totaal geen opsmuk, geen schilderijtjes aan de muur, geen bloembakken, gewoon helemaal kaal. Maar dat zal me allemaal een rotzorg zijn, als ik mijn koffers maar krijg.

De pas voor Riet is ook geregeld. Ik had wat problemen met het formulier maar mijn baas Max maakte me duidelijk dat het niet gaat om wat je invuld, maar dat het formulier is ingevuld. En jawel, Riet heeft dus nu een "Resident Pass", met een hele fraaie foto erop die ze vast en zeker aan niemand gaat laten zien....

En zo heb ik vandaag nog een aantal dingetjes kunnen regelen, zoals mijn aanvraag voor een nieuw mobieltje, aanmelding voor Russische les en er komt zelfs een nieuwe stoel. Zo zie je, geduld is hier een slechte zaak want dan gebeurt er mooi niks, doorzetten is wat je moet doen.

Tijdens de tussen-de-middag wandeling heb ik even mijn sneeuwkettingen uitgetest. En hoewel het een bezopen gezicht is, die dingen om je schoenen, loopt het een stuk makkelijker in de sneeuw.

En jawel, thuisgekomen bleken de koffers te zijn bezorgd, dus mijn kasten hangen vol en mijn gitaar staat in de woonkamer.

's Avonds hebben we de burens Ronald en Thelma uitgenodigd, en zo werd het dus alles bij elkaar een heel aardige dag.

Maandag 16: Het sneeuwt!!!

We hebben een redelijk relaxed weekend achter de rug met lekker lang uitslapen. Zaterdagmiddag deden we boodschappen en 's avonds hadden we een etentje. We waren uitgenodigd door mijn baas Hans van Bruggen en zijn vrouw Hetty om bij hen thuis te komen eten.

Gisteravond ben ik gaan sporten in het Rec Centre aan de overkant, Riet ging ondanks haar goede voornemens niet mee.

Voor het eten gingen we gisteravond ook naar het Rec Centre. Toch wel makkelijk, zo vlakbij.

Het weerbericht had wat sneeuwval voorspeld en waarachtig, maandagochtend sneeuwde het. En dat bleef het ook de hele dag gestaag doen, niet echt hevig maar toch weer genoeg voor een paar centimeter extra.

Dinsdag 17: Afscheidsdiner

Door al die sneeuw, en dus wat hogere temperaturen, waren we toch even ongerust geweest voor de terugreis van Riet maar we hadden ons voor niks zorgen gemaakt. De temperatuur zakte weer lekker naar de -10, het zonnetje was weer terug en zorgde voor een stralende dag.

Voor Riet was dit de laatste volle dag in Yuzhno dus gebruikte ze om alvast haar koffer te pakken. Zenuwachtig omdat ze helemaal alleen die lange reis terug moest ondernemen was ze volgens eigen zeggen nog niet maar dat kwam omdat ze nog helemaal niet het idee had dat ze weg zou gaan zei ze.

We spraken met Henk en Rita af om 's avonds ergens te gaan eten en we besloten ze te trakteren voor alles wat Rita de afgelopen twee weken voor Riet had gedaan. Rita wist een traditioneel Russisch restaurant en dat bleek een prima adresje. Alleen de muziek, een gozer in de hoek die met een gigantische installatie keihard Russische liederen zat te galmen, had van ons wel wat minder gemogen maar volgens Henk en Rita is dat op Sakhalin bijna niet te vermijden.

Nou ja, jammer dan, het eten was hardstikke goed, het adres van het restaurant is genoteerd....

Woensdag 18: Afscheid van Riet...

Om onze wederzijdse ouders niet ongeruster te maken dan nodig is hebben we ze verteld dat Riet vrijdag in één dag terug zou reizen.

Eh, dat is niet helemaal waar, beste ouders.... Terwijl ik dit intik (het is nu half tien in de avond) is Riet onderweg van Yuzhno naar Moskou en heeft ze nog zo'n vijf en een half uur te gaan. En ze reist ook niet meteen door, als ze daar aankomt verblijft ze een nachtje in het Airport Hotel want ze vliegt morgen pas 's avonds terug en dan is ze als alles goed gaat om een uur of elf op donderdagavond thuis. Ja, we weten het, liegen is niet netjes. Het spijt ons alleen niet zo heel erg, want nu gaan jullie je pas zorgen maken als ze al lang en breed thuis is.....

Van werk was vanochtend niet veel gekomen toen ik om kwart over twaalf door een van de chauffeurs werd opgehaald op kantoor om Riet weg te gaan brengen naar het vliegveld. Ze zeggen wel eens "met lood in je schoenen", en zo voelde het ook.

Riet stond al helemaal gepakt klaar, ze had net nog even een kat uit de vuilnisbak buiten gered toen ze de koffer alvast beneden in de hal had neergezet. Rita kwam nog even langs om haar uit te zwaaien, en toen was het dan tijd om te gaan.

Kwart voor een zette de chauffeur ons af op het vliegveld, dus ruim op tijd want het vliegtuig zou om drie uur vertrekken.

We hadden van de collega's een truc geleerd om met een economy ticket toch gebruik te kunnen maken van de business class check-in faciliteiten: een rustige desk zonder duwende Russen, een bar waar je kunt wachten, een aparte douane ingang en last but not least met een bus naar de vliegtuigtrap in plaats van te lopen.

Wat je moet doen is naar een loketje waar je "airport tax" betaald en met het papiertje wat je dan krijgt zit je geramd..

Als dat loket open is tenminste...niet dus! Dat was effe schrikken maar na een minuut of tien kwam er toch een dame achter het glas zitten die ons aankeek alsof we net onder een mesthoop vandaan waren gekropen. Maar het papiertje was snel geregeld en daar ging het maar om. De check-in liet nog even op zich wachten maar om half twee was het dan zo ver. Alles ging soepel, behalve één kleinigheidje. We hoorden dat het vliegtuig vertraagd was, en het was niet bekend hoe lang want het was nog niet eens geland...

We dronken koffie in de bar maar toen was het moment dan toch daar, ik moest terug naar kantoor en we moesten afscheid nemen. Dat werd dus de tweede keer in twee weken dat ik het heel erg te kwaad had, en ik was niet de enige.

De chauffeur was blijven wachten en die bracht me terug naar kantoor. Heel wat SMS-jes later kwam dan eindelijk om kwart voor vier het bericht dat ze door de douane was en dat ze nu alleen nog wachtte op het instappen.

Dat was ook het laatste bericht, er is nu een radiostilte van zo'n uur of tien. Ik heb net het hotel gebeld dat ze laat in de avond pas arriveert, om zeker te stellen dat ze haar kamer vast houden.

Het wachten is nu op het SMS-je dat ze is aangekomen....

Donderdag 19: Riet zit in Moskou.

Klokslag drie uur in de ochtend piepte mijn mobiel en daar was het SMS-je. Riet was aangekomen in het Domodedovo Airport hotel en zat al in haar kamer ook. Helemaal alles goed gedaan dus, hardstikke goed, meisje! Ze was wel behoorlijk afgepeigerd zei ze toen ik haar belde, wat natuurlijk geen wonder is want met het tijdsverschil van zeven uur tussen Yuzhno en Moskou was ze dus veertien uur onderweg geweest met vertraging en alles erbij. Nu lekker uitslapen in het hotel, een tijd wachten weer en dan de laatste twee etappes.

Aan het eind van de middag kwamen de SMS-jes weer binnen: "Ben ingecheckt", "Ben door de douane", "Zit in de Ierse pub achter een biertje". Daarna weer radiostilte maar alles lijkt dus alweer probleemloos te verlopen.

's Avonds na een uurtje sporten en even in de sauna "aan de overkant" ben ik even bij Jan van Dellen langs geweest want die gaat drie weken op vakantie en in die tijd mag ik als ik daar zin in heb zijn snowboard lenen. Het lijkt me wel wat maar dan moet ik weer eerst iemand vinden van wie ik een paar snowboard schoenen kan lenen in de goeie maat want die van Jan zijn me te klein.

En last but not least heb ik voor het slapengaan even naar huis gebeld want mijn vader is vandaag jarig. Nogmaals gefeliciteerd vanaf Sakhalin!

Vrijdag 20: Riet is thuis!

En jawel, om kwart voor zeven, vrijwel gelijk met mijn wekker weer een piepende mobiel, Riet is geland op Schiphol! Hier is haar eigen verslag van de reis:

In Yuzhno ging het ineens vlot na meer dan een uur vertraging, maar daarna hebben we zeker nog een half uur in het vliegtuig gezeten voor we vertrokken. Rond vijf uur stegen we dan eindelijk op.

De reis was lang(ik wil een horloge). Na een paar uur vroeg ik mijn buurman om te vragen hoe laat het was en toen was het nog pas kwart voor tien Yuzhno tijd. Ik rekenen en schatte dat we op de helft waren. We landden in Moskou om 7 uur in de avond. Bagage opgehaald, naar die hotel desk en daarna met de shuttle naar hotel toe, ging allemaal behoorlijk vlot. De kamers waren redelijk, het is allemaal niet super de luxe, maar er staat een bed dat schoon is en ik had slaap. Ben wel een paar keer wakker geworden van overkomende vliegtuigen maar je zit tenslotte bij een vliegveld.

Na het ontbijt en inpakken naar het vliegveld gegaan, weer met de shuttle. De incheck balie ging al om twee uur open dus toen was ik die koffer kwijt. Daarna maar gelijk door de douane dan had ik dat ook maar gehad. Alles ging vlot. Tax free inkopen gedaan, die zijn duurder dan in de winkel in Yuzhno dus iets om rekening mee te houden. Beetje heen en weer gelopen en een keer of vier langs die Ierse pub, tot ik dacht "Wat kan mij het schelen, ik ga een biertje doen", en dat heb ik dus gedaan. We moesten om 5 uur boarden en dat werd steeds later, kreeg er de zenuwen van want zoveel tijd heb je niet bij aankomst in Zurich om over te stappen.

We zouden om 10 voor 6 vertrekken maar toen waren de motoren bevroren en dus konden we niet weg. Ik in de zenuwen, zag me al helemaal een hotel zoeken in Zurich. Er werden heaters op de motoren gezet en na ruim 20 minuten gingen we dan toch. Naar mijn berekening te laat voor de aansluiting, maar gelukkig stond er een behoorlijke wind dus in plaats van 3,5 uur duurde de vlucht maar 2 uur en 50 minuten. Ik denk dat ie effe gas gegeven heeft ook. We waren om half acht in Zurich. Een beetje dringen om het vliegtuig uit te komen, doorlopen naar de gate waar ze net begonnen met boarden, ik was dus precies op tijd. Toen het laatste stukkie naar huis. Ging allemaal vlot, alleen lange rijen bij de paspoort controle, maar ook dat heb ik overleefd. Jolanda heeft me opgehaald en ik ben nu thuis.

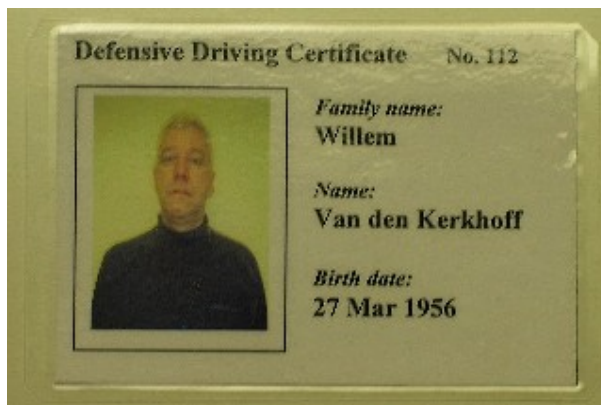
En mensen, heeft ze dat knap gedaan of niet???? Ik ben ontzettend trots op mijn meisje!

Ikzelf heb vandaag de cursus Defensive Driving gedaan, een bedrijfscursus over veilig autorijden op Sakhalin.

Het eerste deel daarvan is drie uur theorie over wat er allemaal mis kan gaan en hoe je dat moet voorkomen (eigenlijk dus over wat je allemaal moet afleren) en daarna volgt er een rijtest. Als de instructeur tevreden over je is krijg je een felbegeerd certificaat dat je gekwalificeerd bent om met de auto's van het bedrijf te gaan rondcrossen.

En dat was nog leuk ook, we gingen met drie "kandidaten" en de instructeur op pad, en we hebben gelijk een heel stuk van de omgeving gezien. Ikzelf was als laatste aan de beurt en heb ruim drie kwartier gereden. En ik heb mijn certificaat!!!

Niet dat ik gelijk mag rijden, er moet eerst nog een "Power of Attorney" geregeld worden. Dat is een officieel document waarin ik Sakhalin Energy toestemming geef om namens mij als een soort zaakgelastigde op te treden in geval van problemen met de auto, mijzelf of allebei.

En dat duurt nog een week, en ik wilde er morgen nog wel boodschapjes gaan doen met een auto.

Balen dus...

Zaterdag 21: Progressief dineren

Zaterdag begon met een blik op de thermometer, 17 graden onder nul.

Het ziet er bar uit maar de zon scheen en er stond geen wind dus ik liep gewoon met mijn jas los naar de overkant om de was op te halen.

Even ter geruststelling voor de beide moeders:

Ik heb een handwasje gedaan van een paar overhemden, mijn bed opgemaakt de afwasmachine leeggeruimd en boodschappen gedaan. En voor morgen heb ik een lekker rooie koeltje.

's Avonds werd er door de bewoners van Zima een "Progressive Dinner" georganiseerd en Rita, Riet's nieuwe vriendin, had mij daar ook voor ingeschreven. Het werkt als volgt:

- Een aantal mensen kookt thuis een voorgerecht, een hoofdgerecht of een nagerecht. Iedereen krijgt aan het begin van de avond een briefje met daarop het adres waar je het voorgerecht gaat eten. Dat is dus gewoon bij mensen thuis, en in groepjes van een stuk of acht mensen.
- Na het eten krijg je daar een briefje met daarop het adres waar je het hoofdgerecht gaat eten, en dat is helemaal willekeurig, dus als je daar naar toe gaat zitten daar weer andere mensen.
- Na het hoofdgerecht krijg je weer een briefje met het adres waar je het nagerecht gaat eten.

Niet iedereen kookt (zoals ik) en die nemen dan de wijn of het bier mee. Wat je te eten krijgt en wie je tegenkomt weet je dus niet, wat ik wel weet is dat het ontzettend gezellig was. Tijdens het voorgerecht was daar de eerste verrassing, komt daar dus opeens Jaap Guyt met zijn vrouw binnen. Nog een Katteker op Sakhalin! Jaap is hier hoofd van de divisie Pijpleidingen en we hadden elkaar na de middelbare school niet meer gezien, dat is dus dik dertig jaar! Het voorgerecht zelf was tgrouwens een heerlijke bonensoep met salades en sausjes.

Het hoofdgerecht was bij Geoff en Jenny Sadler. Geoff heeft een sneeuwscooter te koop waar ik gelijk een optie op heb genomen, maar omdat er al een andere gegadigde was grijp ik er misschien naast. Verder speelt hij in een bandje waar ik waarschijnlijk ook aan mee ga doen en ik ga in ieder geval zijn twaalf-snarige gitaar lenen.

Dat noem ik nou een nuttig bezoek, en het eten was nog heerlijk ook, Lasagna met knoflookbrood en salade. Voor het nagerecht op het derde adres had ik een Hollandse gastvrouw (Ellen) die met een Engelsman (Steve) is getrouwd. Het nagerecht was typisch engels, "Sticky Pie" oftewel een soort kleverige warme chocoladecake.

Als afsluiting gingen we met z'n allen nog even naar de Hub, het ontmoetingscentrum hier op Zima. In de kroeg beneden speelde een Russische band rock & roll muziek. Lang ben ik daar niet blijven hangen want ik wilde snel naar huis. Nog even chatten met mijn eigen meisje, want die heb ik vanavond wel erg gemist..

Maandag 23: Kat op bezoek

Er loopt hier in Zima 3 een kat rond, een grote zwarte met witte poten en een witte snuit, dezelfde die Riet al een keer uit de vuilnisbak had gehaald. Vanmorgen zat het beest voor de buitendeur van de hal en omdat het -21 was buiten heb ik haar (of hem) maar binnen gelaten in de hal. Ik had al gezien dat ze wel eens eten kreeg van buurvrouw Thelma bij haar voor de deur, dus ik dacht misschien heeft ze wel weer mazzel.

Toen ik 's avonds thuis kwam zat ze al weer voor de deur, maar nu binnen en duidelijk te wachten tot iemand haar naar buiten zou laten. Toen ik de deur open deed liep ze op haargemak naar buiten en ging op de bevroren stoep eens lekker liggen rollebollen. Rare jongens, die katten....

Het was trouwens een drukke dag vandaag want eindelijk werkt mijn e-mail weer normaal op het werk. Mijn gegevens zijn eindelijk overgezet van een server in Amsterdam naar een server hier in Yuzhno dus nu kan ik eindelijk eens mailtjes openen zonder dat ik dan een minuut of twintig met mijn armen over elkaar kan gaan zitten....

Woensdag 25: Zaalvoetbal, Kantoorspullen en Hagelslag

Gisteravond was er zaalvoetbal in de sporthal op Zima voor de liefhebbers. En dat is er dus iedere week, en ook nog eens op zaterdag. Dat wordt dus voortaan niet fitnessen op dinsdagavond maar zaalvoetbal! Het merendeel van de voetballers zijn allemaal "veteranen", zullen we maar zeggen, maar het gaat er behoorlijk fanatiek aan toe.

Na afloop gingen we een biertje doen in de bar van de Hub. Ik dacht na één biertje naar huis te gaan en toen er nog een aangeboden werd bedankte ik dus beleefd in mijn beste Engels. En jawel, zet ik mijn lege fles neer, staat er weer een halve liter Botchka voor mijn neus, met grijnzende gezichten erachter. Nou is het ongeleefd om die fles dan niet leeg te drinken dus vooruit. Maar toen ik mijn jas wilde aantrekken stond er waarachtig weer één klaar, terwijl ik net weer beleefd had afgeslagen. Er is dus duidelijk iets mis met mijn Engels....

In het weekend waren ze bezig geweest om de sneeuw van het dak van ons kantoor te scheppen, of eigenlijk te schuiven.

Dat is wel nodig want als er te veel sneeuw op ligt gaat het dak doorbuigen. Alleen ligt nu alles rond het gebouw en dat waren ze vandaag met een bulldozertje aan het wegschuiven.

Ze kunnen niet overal komen dus ik denk dat mijn baas Max weinig uitzicht meer heeft uit zijn raam tot pakweg eind april....

En vandaag zijn dan eindelijk mijn kantoorspullen die ik had opgestuurd uit Den Haag aangekomen. Vier dozen, allemaal stinkend alsof ze achter een sleepboot van Smit-Tak hier naar toe zijn gesleept, allemaal half kapot en met heel veel plakband dichtgeplakt. Er was nogal wat kapot gegaan onderweg en bovendien is mijn magnetische kapstok die ik al jaren meesleep gejat. Hij staat niet op de inventarislijst die bij de verzending is opgemaakt, dus hij is niet in Rusland achterover gedrukt.

Leve DHL, een betrouwbaar bedrijf. Oh ja, wat die hagelslag betreft, dat zit ik nu lekker te eten. Met lekker vers bruin brood, een grote pot roomboter en een glas melk. Het lijkt waarachtig Holland wel....

Donderdag 26: Een ritje op een Snowmobile!

Veel mensen hebben hier een Snowmobile, want het is hier natuurlijk een fantastisch gebied om er op die dingen rond te crossen.

De Russen vinden dat de natuur er is voor iedereen en als je ze vertelt dat je in Nederland alleen maar op de paadjes door een bos mag lopen dan schudden ze verbaasd hun hoofd.

En barbecuen in het bos, dat mag helemaal niet? Als ze dat horen liggen ze helemaal in een deuk...

Maar goed, ik had zo hier en daar laten vallen dat ik ook wel geïnteresseerd zou zijn in zo'n Snowmobile en dat leverde meteen al wat contacten op. Gisteren heb ik wat heen en weer gemaïld met ene Lief Bjelland (een Amerikaan) die er een te koop heeft staan.

Toen ik 's avonds bij Geoff was om zijn twaalf-snarige gitaar te lenen belde hij meteen die gozer op. Hij bleek in een garage te zitten met een paar maten een paar minuten lopen van Geoff's huis, en ik kon gelijk even gaan kijken.

En jawel, Lief was er en de Snowmobile ook. Nadat we hem hadden uitgegraven kreeg ik een uitgebreide bezichtiging en toen was het "Neem hem maar even mee". En daar ging ik dus voor een kort rondje over het terrein. En dat was gaaf! Zo'n ding maakt een pokkeherrie, en je schudt alle kanten op, maar het gaat hard! Ik ben dus helemaal verkocht, nu alleen de Snowmobile nog. Ik vind de vraagprijs van deze nogal hoog maar wie weet...

Ik ben het trouwens niet zelf op de foto, maar dit is wel de Snowmobile waar ik op heb gereden. Voor de liefhebbers, het is een Ski-Doo MX-Z 538, Canadese makelij.

Vrijdag 27: Slecht nieuws en goed nieuws...

Nog steeds zijn al mijn computerproblemen niet opgelost, maar het eind is nu eindelijk in zicht. Volgende week krijg ik mijn tweede computer en dan ben ik eindelijk weer helemaal "back in business".

Mijn kleine kantoortje begint ook eindelijk een beetje gezellig te worden nu al mijn spullen zijn aangekomen. Nou ja, "al mijn spullen", er is dus nogal het een en ander gejat. Zo is mijn externe DVD writer weg. Er lag trouwens nog wel een stuk plastic in een van de dozen wat eraf is gebroken, dus hij was waarschijnlijk kapot ook. Maar het ergst van alles is dat mijn Feyenoord vlag ook pleite is!

Mijn glazen pot met Nescafé is ook gejat, wat op zich geen ramp is want dat hebben ze hier gelukkig ook. En ik zeg gelukkig omdat de koffie hier dus echt niet te zuipen is. Sterk! Niet te geloven, je moet een goeie kwaliteit mok hebben hier anders valt zo de bodem eruit. Ik drink hier dus surrogaat, maar het smaakt beter dan het bedrijfsbrouwsel.

Maar ook goed nieuws vandaag want ik krijg net een mailtje dat ik morgen toch een auto heb!!!! Daar had ik eigenlijk niet op gerekend want ik heb mijn aanvraag hardstikke laat ingediend. Het zit namelijk zo, ik kreeg afgelopen woensdag mijn Power of Attorney document (waar ik vorige week vrijdag over schreef) en dan pas kun je een auto aanvragen, want zonder dat papiertje krijg je er geeneen.

Dat betekent dus niet te lang uitslapen, eindelijk een keer groot inkopen en daarna nog even lekker toeren in de omgeving!!

Zaterdag 28: De hele dag op pad

Om tien uur vanochtend stond ik voor de balie van het Rec Centre om de papieren en de sleutel van "mijn auto" op te halen.

En dat heb ik natuurlijk weer, zit ik me te verheugen op een dikke Toyota Landcruiser of een bijna net zo dikke Pajero en wat krijg ik, een Chevrolet Niva!!!

Dat is verdikkeme ten eerste een Daewoo met een andere naam en hij is nog kleiner dan wat ik thuis heb! Nou ja, het moet gezegd, het is wel een four-wheel drive en nog wel een splinternieuwe. Er stond pas honderd kilometer op de teller en hij rook nog zoals alleen een nieuwe auto ruikt.

En dus op pad. Eerst boodschappen gedaan, lekker veel ingeslagen en wat spulletjes gekocht zoals een kussen voor op de bank en een theepot. En toen in de omgeving rondgereden, hetzelfde ritje als met de instructeur tijdens mijn Drivers test.

Het weer zat een beetje tegen want er zat sneeuw in de lucht, en dat betekent dat het niet zo zonnig was als meestal.

Na nog een bezoekje aan de Koreaanse markt ging ik terug naar Zima 3 met een wagen volgeladen. Dat scheelt, dat krijg je met de bus nooit allemaal mee.

Na het uitladen heb ik eerst Geoff gebeld want het plan was om eventueel nog een ritje te maken met de snowscooters. Dat zou voor mij een mooie gelegenheid zijn om de Ski-Doo uit te proberen. Het ging door, we gingen met z'n vieren op pad, en wat een rit is dat geworden! Effe een relaxed ritje op de snowscooter... nou, ik dacht het niet! Allemachtig, wat valt dat tegen.

Mijn drie makkers zijn allemaal kanjers op die dingen dus die gingen er als een speer vandoor. Ik probeerde in eerste instantie ze bij te houden met als resultaat dat ik van de weg af vloog en tussen de boompjes belandde. Gelukkig niet van die dikke anders had ik een probleem gehad. Ik ging als een zeis maar tamelijk stuurloos tussen en over de boompjes heen. Het schoot me te binnen dat ze gezegd hadden dat je gewoon terug moest proberen te sturen en hard gas geven. Dat deed ik en het leek goed te gaan toen wat taaie stammetjes weigerden af te breken en die blokkeerden de linker ski.

Ik ging dus onderuit maar zonder pijn want ik viel in zachte sneeuw, en toen ik wilde gaan staan zakte ik meteen tot aan mijn middel weg. De mannen hadden me intussen gemist, en kwamen terug rijden om te kijken waar ik bleef. Ze bekeken de situatie eens op hun gemak, merkten op dat hier tot nu toe nog niemand van de weg was geraakt tot nu en trokken vervolgens een paar flessen bier open.

Afijn, de boompjes werden tussen de ski vandaan gehaald en de snowscooter weer overeind gezet. En toen moest hij nog terug op de weg, en dat bleek geen enkel probleem want zoals ik al zei zijn mijn maten echte kanjers op die dingen en een van hen ragde hem dus gewoon tussen de boompjes door weer de weg op (bedankt Aaron!).

Ik besloot mijn eigen tempo maar aan te houden en vanaf dat moment ging het super. Het slingert, het glijdt weg, het hotst alle kanten op, bij flinke kuilen vlieg je een stukje, en het gaat hard! Als je nagaat dat ik op de meeste stukken al tussen de veertig en de zeventig kilometer per uur reed, kun je nagaan hoe hard mijn maten reden. Die deden af en toe kunststukjes in sneeuwlopen terwijl ze op mij wachtten, reden even een bergje op en af en crossten over een vlak stuk waar als je ging staan de sneeuw tot je schouders kwam....

En wat een fantastisch landschap heb ik gezien! Wat is dat heuvelgebied achter Zima schitterend mooi in de winter. 's Zomers schijnt het net zo mooi te zijn, alleen stikt het daar dan van de beren....

En die crash, nee, daar zijn geen foto's van.

Zondag 29: IJsvissen

De Zima activiteiten commissie organiseerde vandaag een dagtripje om te gaan ijsvissen en dat is natuurlijk iets wat je gedaan moet hebben (één keer volgens alle collega's).

Het had geen mooiere dag kunnen zijn, zon, geen wind en een comfortabele temperatuur (-5 graden). We vertrokken vanaf Zima met een ouwe Russische Ural, alhoewel de meeste mensen liever met hun eigen auto gingen. Nou heb ik die niet hier, dus dat is al makkelijk, maar bovendien wilde ik een ritje met de Ural niet missen.

Het duurde dik anderhalf uur voor we aankwamen bij de Zee van Ohkotskh, en daar bleek dat we niet de enigen waren want er zaten al honderden mensen op het ijs te vissen. We kregen een hengel en een klapstoeltje en na een wandeling van een paar honderd meter over de ijsschotsen konden we aan de slag.

Het werkt dus zo: je zoekt een geschikte plek, pakt een ijsboor en boort een gat door het ijs. Dan zoek je een andere plek omdat de ijsboor niet lang genoeg is om door het ijs heen te boren. Dit herhaal je totdat je eindelijk een plek vindt waar je door de ijslaag heen komt.

Dan schep je met een soort lepel met gaten al het ijs uit het geboorde gat. Dan ontrol je de visdraad met de haakjes en het lood van het kaartje waarop dat opgerold zit, en als je geluk hebt hoef je geen knopen te ontwarren. Als je net als Henk die mazzel niet hebt, roep dan gelijk deskundige hulp in en ga niet een half uur zitten prutsen aan iets wat een expert in een minuutje doet.

En dan kun je beginnen. Je laat het loodje in het gat zakken en rolt de draad af totdat het loodje de bodem raakt. En dan ga je maar een beetje met de hengel op en neer zitten wiebelen totdat je wat vangt.

Veel werd er niet gevangen want de beste tijd om te vissen is zoals wij Kattekers allemaal weten (zelfs de nieuwe Kattekers) is 's morgens vroeg en niet vroeg in de middag.

De vangst bestond uit twee soorten vis van tussen de vijftien en de twintig centimeter, genaamd Smelt en een soort kleine kabeljauw waarvan we de naam niet weten.

Vooraf de Smelt wordt door de Russen als een lekkernij beschouwd, en geloof het of niet maar ze ruiken naar komkommer....

Nou vooruit, hier is het recept: je spoelt ze schoon, rolt ze door een mengsel van bloem en zout en bakt ze in een paar minuten om en om bruin. En dan smikkelen maar! Nee, niet zeuren over ingewanden of koppen, die laat je gewoon liggen.

Niet goed? Je kunt ze ook gewoon drogen en dan zijn ze heerlijk bij een biertje. Zo zijn ze ook te koop in de supermarkten onder "borrelhapjes".

Hoeveel ik er gevangen heb? Geen ene malle rotmoer natuurlijk....

Dinsdag 31: Werk en sneeuw

Vandaag en gisteren sneeuwde het, niet echt heftig maar toch wel goed voor weer een centimetertje of vijftien erbij. De stoepen worden zo wel steeds hoger om op te stappen. Dat is geen geintje, op sommige stoepen ligt al zo'n dikke laag aangetrapte sneeuw dat je dertig tot vijftig centimeter hoger loopt dan normaal.

Verder is er weinig te melden (want er moet ook af en toe gewerkt worden, schijnt) behalve dan dat ik bezig geweest ben om wat meer foto's op mijn Website te plaatsen. Zoals je kunt zien staat er nu links ook een categorie "Foto Albums". Daar kun je een album kiezen en je krijgt dan een overzicht van foto's over dat onderwerp waar je doorheen kunt bladeren. Om een foto groot te zien hoef je er alleen maar op te klikken. Je kunt heen en weer balderen door te klikken op "prev" en "next", en via de Index ga je weer naar het overzichtscherm. K.K.de W.D'tje dus (Kind Kan de Was Doen). Veel plezier ermee.

En vanavond is het weer zaalvoetbal voor de veteranen, het zal dus wel weer een latertje worden.....

Februari 2006

Donderdag 2: Kantoortje ingericht

Nu ik mijn spullen heb, of tenminste wat het DHL personeel ervan over heeft gelaten, is mijn kantoortje eindelijk een beetje gezelliger aan het worden.

Ik heb meteen weer mijn verzameling foto's aan de muur geplakt (daar ben ik in Leidschendam mee begonnen) en na wat heen en weer gerotzooi staan mijn spullen nu een beetje zoals ik het hebben wil.

Ik heb zelfs weer zo'n reusachtig 21 inch beeldscherm kunnen ritselen dus ik heb het weer helemaal naar mijn zin.

Tenminste, dat had gekund als ik deze week geen slecht nieuws had gekregen over huisvesting, daar schijnt weer vertraging in te zijn en die schijnt ook nogal flink te zijn. En dat is natuurlijk flink balen.

Gelukkig is er ook nog wat goed nieuws, ik ben mijn eerste trip naar Nederland aan het plannen, als het goed is ben ik in maart twee weken in Rijnsburg.

Zaterdag 4: Boodschappen doen

De afgelopen dagen heeft het weliswaar niet hard maar wel heel regelmatig gesneeuwd en er is toch nog wel aardig wat gevallen. Ook gisteravond weer, dat leek wel een beetje op een echte sneeuwstorm.

Vanmorgen vroeg werd er op Zima 3 dan ook driftig sneeuw geruimd, met schuivers en met blowers. Het parkeerterrein voor het Rec Centre werd gedaan maar ook alle paden naar de appartementen.

Vandaag ben ik op pad geweest om een apparaat te kopen waar je hier eigenlijk niet buiten kunt. Het is bijna niet voor te stellen als je uit een land komt waar alle huizen tegenwoordig van een ventilatie systeem zijn voorzien om het vocht tegen te gaan, maar hier moet je echt een bevochtiger in huis hebben om een beetje vocht in de lucht te krijgen.

Het is hier zo droog dat ik iedere morgen wakker wordt met een droge strot. En ik heb besloten daar eindelijk eens wat aan te doen. Er zijn verscheidene zaken waar ze die dingen verkopen maar ik had een adres gekregen waar ze ook nog eens vijftien procent korting geven. En we blijven tenslotte toch Hollanders, nietwaar...

Goed, na een paar gewone boodschappen, twee "brohje" (om met Riet te spreken) en appels, ging ik dus op zoek naar dat adres. Ik wist de straat, de richting en "aan de linkerkant". Nou, het is dat ik een bord zag staan bij een soort steeg tussen twee winkels anders had ik het nooit gevonden.

Dus ik de steeg door en ik kwam uit achter de winkels op een grote binnenplaats omringd door flats en wat ouwe gebouwen. Ik moest ergens een buitentrapp op, een halletje en een deur door, en voilà, een witgoed zaakje met televisies, wasmachines en stofzuigers. Alleen geen bevochtigers te zien.

De man van de winkel vroeg me in het Russisch wat ik zocht, dat begreep ik wel, maar hoe leg je uit wat een bevochtiger is. Een stofzuiger kun je nog soortement van uitbeelden, dus ik probeerde het maar in het Engels. Maar "Moisturiser" deed in eerste instantie geen bel rinkelen, en ik stond al te verzinnen hoe ik dan kon oplossen toen hem blijkbaar een licht op ging. "Ah!", zei de man, liep naar een stelling toe en waarachtig, daar werd precies het apparaat afgehaald wat ik zocht.

En nu staat het dus in mijn appartement rookwolken uit te blazen....

Tijdens al dat gewandel heb ik weer de nodige foto's gemaakt in de stad dit is er een van:.

Zondag 5: Hangdag met een happy end

Vandaag heb ik besloten helemaal niks te doen na al dat geren en gevlieg van de afgelopen weken. Ik heb lekker uitgeslapen (tot acht uur), veel gelezen, weer een beetje Russisch geleerd, en voor het eerst een filmpje gekeken. Ik heb een hele stapel DVD's bij me voor het geval ik me zou gaan vervelen, maar dit is dus pas de eerste keer dat ik een filmpje kijk.

's Middags ben ik nog even gaan sporten en 's avonds de laptop aan met een live radio uitzending van Radio 1, want vandaag was natuurlijk wel DE wedstrijd. Feyenoord moest het natuurlijk weer onnodig spannend houden tot het eind maar wel een 3-2 overwinning. YES!

Normaal zou ik de vlag in top hijsen morgen, maar ja, die is gejat... In ieder geval heb ik er een dikke Wodka met Cola op genomen. Proost mensen!

Maandag 6: Hand in hand....

De thermometer gaf vanmorgen -22 aan en dat is het koudste wat ik tot nu toe heb meegemaakt. Toen ik naar de bushalte liep om kwart over zeven was het al bijna helemaal licht, een kraakheldere lucht met nog hier en daar een ster en vrijwel windstil zo te zien aan de rookpluimen uit de schoorstenen.

Nou was dat laatste niet voor alles voordelig. Er stond iemand vlakbij zijn PC Hoof tractor te starten en hij ging daarna terwijl de diesel pruttelde de ruiten schoonkrabben. De uitlaatgassen waaien normaal gesproken weg maar nu niet, de rookwolken bleven lekker hangen en werden alleen maar groter, dus we stonden bij de bushalte met z'n allen mooi de dievenmoord te stikken.

In de bus is het altijd lekker warm maar vanmorgen hadden we weinig uitzicht. Het ijs op de ruiten was niet weg te krijgen....aan de binnenkant. Wel uiteraard vanmorgen eerst even van een of andere website de samenvatting van DE wedstrijd geplukt en bekeken. Met een bakkie koffie erbij was dat een zeer aangenaam begin van de werkweek.

Hé, ik bedenk ineens, ik heb vandaag helemaal geen telefoontjes of mailtjes gehad van mijn collega Arwin, die Amsterdamer met die seizoenkaart van eehhhh, hoe heten ze ook al weer... oh ja, 020.

Dinsdag 7: Zwembad

Vandaag kregen we het grote nieuws, het zwembad in Zima gaat op 11 maart officieel open!

Dat lijkt minder sensationeel dan het is, geloof me. Dat zwembad was toen ik hier de eerste keer in oktober 2004 was namelijk al zo goed als klaar. Allerlei problemen met de veiligheidseisen zorgden er daarna voor dat het niet in gebruik kon worden genomen. Zo werd bijvoorbeeld ontdekt dat kleine kinderen vrij makkelijk van het kleuterbadje naar het diepe bad konden. Toen dat verholpen was werd er besloten om toch maar een zeer geavanceerd beveiligingssysteem te installeren. Kort en goed, toen ik hier afgelopen september weer was was het nog steeds niet open. Maar, zeiden ze, tegen de tijd dat ik hier aan zou komen zou het zwembad zeker open zijn....

O ja, moet ik ook nog even vertellen. Bij een zwembad horen natuurlijk badmeesters en die hebben ze dan ook aangenomen. Op dit moment worden ze opgeleid, en dat is wel nodig ook want toen ze hier aankwamen bleek..... dat de helft niet kon zwemmen!!!!

In ieder geval nog ander goed nieuws vandaag, ik heb vanmorgen een aanvraag ingediend voor een auto voor aanstaande zondag en daar kreeg ik vanmiddag al een bevestiging van. Lekker weer een dagje toeren in het weekend!

Woensdag 8: De markt

De tussen-de-middag wandeling schiet er de laatste dagen nogal eens bij in maar als we gaan lopen hebben we altijd hetzelfde rondje.

O, er is wel eens verschil, soms lopen we linksom en soms lopen we rechtsom. Maar we lopen altijd over de markt achter het winkelcentrum Dom Torgovli. Daar kun je goed zien hoe Yuzhno sinds de laatste jaren aan het veranderen is.

Toen ik daar anderhalf jaar geleden voor het eerst kwam was het eigenlijk meer een plein met allemaal gammele marktkraampjes en stalletjes.

Als je dat vergelijkt met hoe de marktlui er tegenwoordig bij zitten..... De handelswaar is niet veranderd, verse groenten en fruit en verder alle typische zaken die je ook op de Kattekse Markt kunt aantreffen.

Even wat anders, zie ik gisteravond ineens een knopje aan de achterkant van mijn nieuwe luchtbevochtiger, en wat gebeurt er als je daarop drukt.... wordt het waterreservoir groen verlicht!!

Ja verrek, hoe had ik dat moeten weten, ik had dat hele knopje nog niet gezien. En trouwens, kunnen jullie soms een Russische gebruiksaanwijzing lezen???

Vrijdag 10: De bus naar het werk

Omdat er weinig bijzonders te vertellen valt over de afgelopen twee dagen kan ik mooi even wat vertellen over de bus. Over de bussen die er in Yuzhno rondrijden ga ik ook zeker nog wel eens wat vertellen maar dit gaat over de Sakhalin Energy bus.

Omdat we dus niet geacht worden zelf een auto te hebben (het is niet echt verboden maar wordt wel sterk afgeraden) heeft Sakhalin Energy een eigen busdienst. De bussen zijn middelgrote Toyota's met iets meer dan twintig zitplaatsen en duidelijk herkenbaar aan de kleur, roomwitte bovenkant met een mintgroene streep aan de onderkant.

Er zijn een paar lijnen met een dienstregeling, en die verandert bijna nog vaker dan een normaal mens van schone onderbroek....

Sakhalin Energy Regular Bus Schedule

Route: Offices - Town - Zima

Last updated: 21 January 06

Mornings - Monday through Friday															
MORNING															
Zima East	6:20	6:30	6:40	6:50	7:00	7:10	7:20	7:30	7:40	7:50	8:00	8:10	8:20	8:30	8:40
Zima West	6:30	6:40	6:50	7:00	7:10	7:20	7:30	7:40	7:50	8:00	8:10	8:20	8:30	8:40	8:50
Dolnichnaya St	---	---	---	---	---	7:24	7:34	7:44	7:54	8:04	8:14	8:24	8:34	8:44	8:54
Besmina St	---	---	---	---	---	7:25	7:35	7:45	7:55	8:05	8:15	8:25	8:35	8:45	8:55
MTS (Seoul)	---	---	---	---	---	7:27	7:37	7:47	7:57	8:07	8:17	8:27	8:37	8:47	8:57
Yantar Irada Cen	---	---	---	---	---	7:29	7:39	7:49	7:59	8:09	8:19	8:29	8:39	8:49	8:59
Sakpuro Hotel	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
Lanskiye otboe	6:45	6:55	7:05	7:15	7:25	7:35	7:45	7:55	8:05	8:15	8:25	8:35	8:45	8:55	9:05
Autolna otboe	6:45	6:55	7:05	7:15	7:25	7:40	7:45	7:55	8:05	8:15	8:25	8:35	8:45	8:55	9:05
Dome Tongodil											8:31	8:41			
Yantar Irada Cen						7:33							8:43		
MTS (Seoul)						7:36							8:46		
Besmina St						7:37							8:47		
Zima East	7:30	7:45	7:55	8:05	8:15	8:25	8:35	8:45							

De bus die ik gebruik is degene die Zima met de stad verbindt. De bus rijdt rond op Zima 1 en 2 en daalt dan daarna af naar Zima 3 waar ik woon. De bus rijdt dan naar de stad en stopt onderweg bij alle shopping centres.

De laatste haltes zijn de beide kantoren SEB2 en SEB1, en dan rijdt hij weer terug naar Zima om dan hetzelfde rondje weer te herhalen. De bus is alleen voor personeel van Sakhalin Energy, en de buschauffeurs weten altijd precies wie ze op moeten pikken en wie niet. Vraag me niet hoe ze het doen maar het schijnt dat we gewoon altijd als buitenlanders herkenbaar zijn.

Een tweede buslijntje rijdt alleen in de spits en verbindt alle hotels met de kantoren. Een derde is het lijntje wat constant heen en weer rijdt tussen SEB1 en SEB2. Dat moet trouwens een ontzettend klotebaantje zijn want die kantoren liggen dus vijf minuten lopen uit elkaar.

En tenslotte zijn er nog wat speciale lijnen die naar de Gas fabriek in aanbouw en het Trainingscentrum rijden.

Het ritje naar kantoor duurt voor mij 's morgens een minuut of twintig, maar 's middags varieert het tussen een half uur en drie kwartier want jawel, we hebben hier dus ook al een heuse avondspits...

Zondag 12: Ritje naar Korsakov

Weer een auto geregeld voor vandaag, en sodeju, weer zo'n achterlijke Niva. Nou ja, beter dan niks zullen we maar zeggen, dus vol goede moet ging ik vanmorgen eerst op pad om de kofferbak weer vol met boodschappen te laden. Eén van de benodigdheden was een nieuwe theepot want de vorige heb ik per ongeluk kapot geknepen tijdens de afwas....

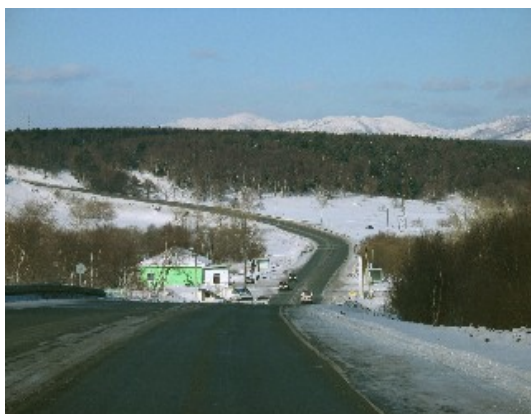
Daarna ben ik eens gaan kijken bij het oorlogsmonument op Liberty Square en in de heuvels daarachter, want daar was net een wedstrijd cross-country skiën aan de gang.

Voor de geïnteresseerden, dat heet bij ons dus gewoon Langlaufen, en voor de Russen is dit gewoon het normale skiën. Wat wij onder skiën verstaan is voor de Russen "nieuwlichterij" en heet bij hun down-hill skiën.

Na de boodschappen even thuis te hebben gedropt besloot ik de middag te besteden aan een ritje naar het plaatsje Korsakov. Dat ligt aan de kust zo'n veertig kilometer zuidelijk van Yuzhno.

Het was vandaag alweer een prachtige zonnige dag met een stralend blauwe lucht (sorry Bob, het is niet anders...) en de weg was behoorlijk sneeuw- en ijsvrij was gemaakt, dus al met al een prima dag voor een ritje.

Korsakov zelf is een grauw stadje en een typisch Russisch vissers- stadje. Voor de kust liggen talloze schepen ingevroren, waaronder heel wat wrakken.

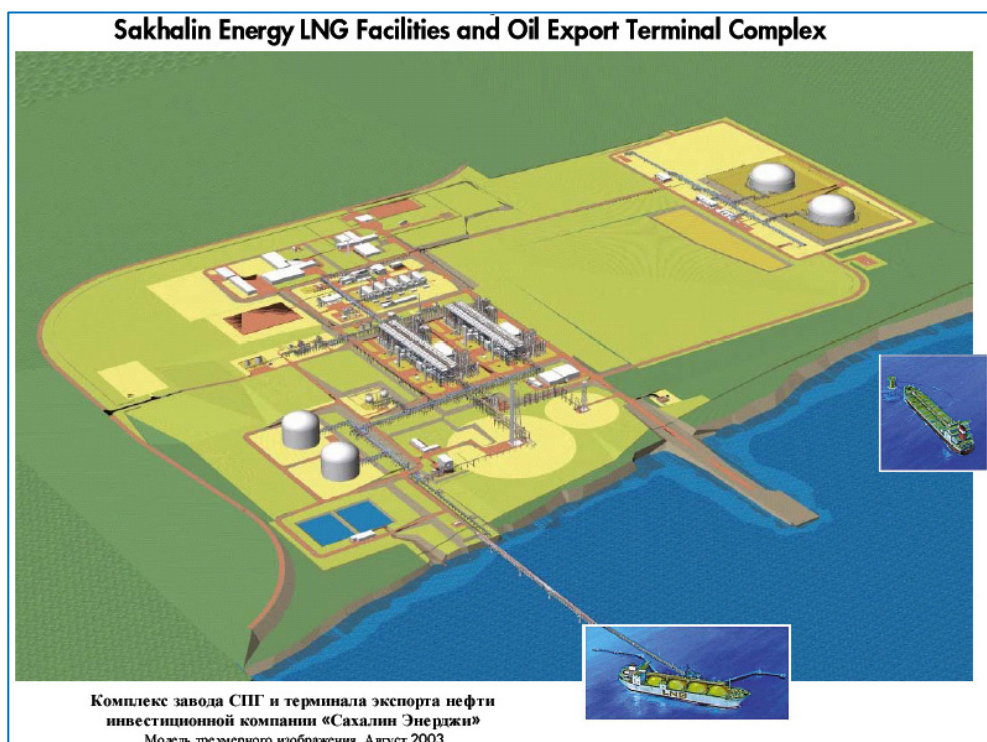
En omdat het zondagmiddag was waren er weer de nodige ijsvissers, al waren het er lang niet zo veel als op de zee van Ohkotsk.

Stap ik na het maken van de nodige foto's weer in de auto, gaat ineens het alarm van dat klereding af! Geen idee waarom, maar een takkeherrie, en ik kreeg het niet uit. Ik proberen te starten in de hoop dat het dan uitging, maar dat doet-ie dus mooi niet. Tenslotte drukte ik nog maar eens op alle knoppen op de afstandsbediening en dat had resultaat. Gelukkig was er niemand in de buurt, anders zouden ze wel gedacht hebben...

Op de terugweg ben ik via een smalle weg de heuvels richting de kust ingegaan. Schitterend, daar niet van, maar ik zat me wel af te vragen wat er zou gaan gebeuren als ik een tegenligger tegenkwam...

Dinsdag 14: Naar de LNG fabriek

Vandaag had ik met nog twee collega's een vergadering op een tamelijk bijzondere plek, de LNG fabriek in aanbouw.

LNG staat voor Liquefied Natural Gas, oftewel een fabriek waar aardgas vloeibaar en dus geschikt voor vervoer wordt gemaakt. Het wordt de grootste LNG fabriek ter wereld.

We werden door een auto opgepikt op Zima (uitslapen dus) en daarna was het een rit van dik een uur naar de fabriek. De vergadering was met mensen van Chiyoda, het Japanse bedrijf wat de fabriek voor Sakhalin Energy bouwt.

Ver de kust zag ik het onderste deel boven water uitsteken van de Tanker Loading Unit en daar was ik wel een beetje trots op want dat is een van de projecten waarin ik meewerk.

Die paal is al geplaatst, de draaibare kop komt er halverwege dit jaar op. Via dit ding gaan op volle zee olietankers worden gevuld.

Net op de terug weg zag ik vanuit de auto de eerste zeearend sinds ik op het eiland ben. Sakhalin Energy is een programma gestart samen met een universiteit in Moskou om die dieren voor uitsterven te behoeden. En die dingen zijn groot! Hij zat op een ijsschots naast een kraai, en die zijn hier al groot. Mijn maat die hem ook zag dacht eerst dat het een zeehond was, kun je nagaan. Sorry Gijs, ik heb er geen foto van kunnen maken...

Het zaalvoetbal ging niet door vanavond. Er waren teveel personen die hun echtgenotes romantisch moesten bezig houden in verband met Valentijnsdag...

Donderdag 16: Gewoon hetzelfde...

De grote boodschappen haal ik wanneer ik een auto heb, en dat is zo ongeveer eens in de veertien dagen, maar dingen als brood en melk haal ik natuurlijk vaker.

Brood zoals in Nederland hebben ze hier vrijwel niet, het is allemaal net effe anders en het was ook een paar weken proberen voordat ik uitgevogeld had wat het lekkerst is. Ik haal nu vrijwel altijd hetzelfde brood, een klein, redelijk grof bruin brood met sesamzaadjes.

Melk is een stuk makkelijker want dat smaakt vrijwel hetzelfde alleen zijn er veel soorten met verschillende vetgehaltes, die groot op het pak staan. "Halfvol" is hier een onbekende term...

Verder is boodschappen doen op zich een makkie want vrijwel alles wat je gewend bent is gewoon te koop. Het enige punt is dat als iets uitverkocht is het wel eens een tijdje kan duren voordat hetzelfde merk weer te koop is.

Maar heel vaak kun je zelfs precies hetzelfde krijgen als bij Hoogvliet. Zo had ik een bus scheerschuim meegenomen uit Nederland met het idee als die op is dan zie ik wel weer. En ziedaar...

Vrijdag 17: Sneeuwstorm

Vannacht hadden we een echte sneeuwstorm, al moet ik zeggen dat ik er weinig van had gemerkt.

In de ochtend was de storm nog niet helemaal uitgeraasd en dat betekende baggeren door de sneeuw naar de bushalte en daar op de bus wachten met het ruggetje in de wind.

Zie hiernaast de ingang naar onze Datsja er uit vanmorgen....

Vanavond had ik in onze vaste vrijdagavond kroeg, de Kona bar, afgesproken met Ron Gresham. Ron is een volbloed Texaan die in Den Haag een paar maanden bij ons op kantoor heeft gezeten. Dat was voor hem de eerste keer van zijn leven dat hij buiten de USA kwam en dat was al een hele ervaring voor hem.

Kun je nagaan wat een cultuurschok het was voor hem toen hij hier een paar weken geleden voor het eerst op Sakhalin was. Nou is Ron ook nog een echte Republican, dus voor hem is George Bush de beste president die ze ooit hebben gehad. Hij is altijd oprecht verbaasd als hij hoort dat deze meneer in Europa helemaal niet zo populair is, hoe kan dat nou toch?

Maar evengoed stond ik daar dus met Ron en twee van zijn vrienden, nog een Texaan en de ander uit Mississippi, op een vrijdagavond in een bar op een Russisch eiland aan het Russische bier, is dat lachen of niet?

Zaterdag 18: Zima 3 bestaat 2 jaar

Omdat deze week Zima 3 twee jaar bestaat is er voor de bewoners en iedereen die dat verder leuk vindt een feest georganiseerd in het Rec Centre. De opkomst was beter dan verwacht maar de bar was daardoor te klein en werd het feest gehouden in de sportzaal. Wel groter maar daardoor jammer genoeg lang niet zo gezellig. Maar het eten was goed en het bier gratis tot tien uur dus dat maakte een hoop goed.

Een paar mensen hadden een plan opgezet om te regelen dat geïnteresseerden om half elf naar de directe uitzending van Liverpool - Manchester United te kijken in de bar boven. Dat zou gebeuren via een Internet verbinding en die te koppelen aan de tv en dan projecteren op de muur met een beamer die meegenomen was van kantoor.

Jammer genoeg werkte de Internet verbinding in de bar niet goed dus werd besloten tot een andere strategie, die volgens mij hoofdzakelijk werd ingegeven door een te rijk mengsel van bier en wodka.

Degene die de Internet verbinding kon regelen had zijn appartement net aan de overkant van het Rec Centre. Er zou gekeken gaan worden of we vanuit zijn appartement de beelden konden projecteren op de muur van het tegenoverliggende appartement.

Vanuit de bar kijk je op die muur dus dan konden we door de ramen van de bar op de muur de beelden zien.

Dat was tenminste het idee. Eerst werd gekeken of het werkte door de beelden op de zijmuur van het Rec Centre te projecteren. Dat werkte maar de beelden waren niet zo duidelijk, en toen ze wel duidelijk werden bleek het een heel andere wedstrijd te zijn.

Intussen zaten we met een man of vijf in het appartement van Steve Hobbs die de Internet verbinding had opgezet, en toen kreeg iemand een helder idee. Waarom projecteerden we de wedstrijd niet gewoon op de muur in Steve's huiskamer en keken daar? Briljant....

Zondag 19: Waterproblemen

Hoewel ik er zelf niet veel van heb gemerkt schijnt er geklaagd te zijn dat er de laatste tijd aan het water op Zima 3 "een raar smaakje zit".

Zima heeft een eigen watervoorziening dus het water uit de kraan is prima drinkwater, maar metingen hebben uitgewezen er toch een iets verhoogd ijzer en koper gehalte in het water zit. Ruim binnen de normen, dus op zich niks aan de hand, maar totdat de oorzaak is gevonden krijgen we allemaal van die grote plastic tonnen met drinkwater.

Ik heb trouwens een donkerbruin vermoeden dat er wel meer iets met het water is en dat er dan ook van die plastic vaten worden geregeld want er blijkt al het een en ander in ieder appartement aanwezig te zijn.

Riet, ik weet nu waar dat rare blauw met witte plastic ding voor is wat in de keuken lag....

Maandag 20: Busongeluk....

Het weerbericht voor de komende week geeft aan temperaturen rond het vriespunt met af en toe sneeuw. De wind is blijkbaar naar het zuiden gedraaid en dat het dezelfde gevolgen als in Nederland, zachter weer. Vanmorgen vroeg stond de thermometer op -3, niet te geloven, een hittegolf!

De aankomst van de bus bij kantoor ging vanmorgen niet helemaal soepel. Als de bus door de slagbomen gaat moet hij daarna een bocht naar links maken om voor de hoofdingang te komen.

Vanmorgen wilde er net op dat moment een bus naar buiten rijden. Precies in die bocht wilden ze elkaar passeren en ze gaven allebei geen duimbreed toe. Beide bussen stonden dus op een gegeven moment in de bocht naast elkaar en met name de vertrekkende bus kon geen kantje meer op want zijn achterwielen zaten in de sneeuwhoop in de binnenbocht. Onze chauffeur moest zo nodig toch proberen door te duwen, waardoor de andere chauffeur zich genoodzaakt zag te proberen vooruit te komen. En jawel, wat iedereen zag aankomen, de achterkant van de andere bus schoof met een dreun tegen de zijkant van onze bus.

Wij stapten allemaal uit en terwijl we grijnzend doorliepen stonden de twee chauffeurs met elkaar te bekvechten wie nu wat had moeten doen. Sommige dingen zijn echt overal hetzelfde....

Dinsdag 21: Een rare week

Wat een gezeik, het dooit! De temperatuur vanmorgen was net een pietsie minder dan 1 graad boven nul, en dat betekende vanmorgen bij de bus geen mutsen en petten, geen handschoenen, en sommige optimisten zelfs de jas open. De wegen zijn meteen veranderd in bagger en dat geeft een heleboel extra oefening. Ik bedoel dus dat als je over moet steken dat je er op bedacht moet zijn om zeer regelmatig een kangoeroesprong achterwaarts te maken, tenzij je natuurlijk kletsnatte broekspijpen met bagger geen probleem vindt....

Южно-Сахалинск (по данным ФОБОС)												
	21 фев			22 фев				23 фев		23 фев		24 фев
	ВТ	ВТ	ВТ	СР	СР	СР	СР	ЧТ	ЧТ	ЧТ	ЧТ	ПТ
	утро	день	вечер	ночь	утро	день	вечер	ночь	утро	день	вечер	ночь
Облачность												
Осадки												
Температура, °С	-1..1	1..3	0..2	-2..0	-1..1	1..3	-1..1	-6..-4	-7..-5	-6..-4	-7..-5	-9..-7
Давление, мм (±1)	762	762	762	759	758	755	755	756	759	760	764	764
Ветер, м/с	3..6	3..6	3..6	3..6	5..9	5..9	3..6	3..6	3..6	5..9	7..12	5..9
направление	↗	↑	↑	↑	↑	↑	↗	⇒	⇒	⇒	⇒	⇒
Влажность, % (±3)	89	91	86	84	82	88	89	86	77	74	76	80

Volgens de kenners is dit weer voor februari ongekend, maar gelukkig komt daar volgens de weersverwachting voor deze week al weer snel verandering in. De wind gaat draaien en dan gaan we weer gestaag richting de -10. Mooi zo, want het plan was om zaterdag te gaan snowboarden.

We kregen ook gisteren bericht dat het werkschema wordt omgegooid. Het is aanstaande donderdag een nationale feestdag in Rusland, "Verdediger van het Vaderland Dag". Een vrije dag dus, en daarom is besloten dat de vrijdag en de zondag worden omgeruild. We mogen woensdagmiddag eerder naar huis en hebben dan vanaf donderdag drie dagen vrij, en zondag werken we gewoon.

En dat horen we dan twee dagen van tevoren, ze zijn hier niet zo moeilijk met dat soort dingen....

Woensdag 22: Viering van "Mannen Dag"

Vanmiddag was er op kantoor de viering van de "Verdedigers van het Vaderland Dag", oftewel Mannendag. Ja, ze hebben hier dus een Mannendag en ook een Vrouwendag, dat is over een dag of veertien. En ik heb inmiddels geleerd dat je daar geen grappen over moet maken, daar zijn ze hier heel serieus in.

De dag zelf is eigenlijk morgen maar omdat we dan vrij zijn was de viering vandaag op kantoor. En dat gaat heel officieel, we kregen een uitnodiging van de vrouwen van onze afdeling om om drie uur te verzamelen. De vrouwen hebben een cadeau voor de mannen geregeld, en dit jaar was dat een kleine maaltijd bestaande uit (heerlijke!) shaslik met rauwe groenten zoals paprika's, tomaten, uienringen en allerlei pittige sausjes, en er was een chocoladetaart toe.

Eten schijnt het traditionele cadeau voor de mannen te zijn omdat de mannen goed gevoed moeten worden omdat ze zo hard moeten werken. Ja dames in Nederland, hier weten de vrouwen wat een man toekomt.....

Het ging er echt heel officieel aan toe, de mannen verzamelen aan één kant en de vrouwen aan de andere kant. Een van de vrouwen houdt een toespraak waarin de mannen worden bedankt voor alles wat ze voor de vrouwen doen en voor het verdedigen van het vaderland, en dan krijgen de mannen hun eten uitgereikt. Daarna tasten de vrouwen ook toe.

De mannen zijn dus nu aan de beurt en we zijn al gevraagd om na te denken over een collectief cadeau voor de vrouwen op kantoor. Vorig jaar was dat een grote spiegel waar door de meiden heel blij mee waren en waar nog iedere dag heel veel gebruik van wordt gemaakt, dus dat zal moeilijk te evenaren zijn. Maar we hebben nog twee weken....

En het zat er wel in natuurlijk. De hele dag heeft het gedooid dus wat krijg je dan.....REGEN!! En ze hadden nog zo beloofd dat het tot april niet zou regenen.

Maar alle gekheid op een stokje, het is nu een graad boven nul dus de regen is al heel snel aan het overgaan in natte sneeuw en ijzel, en het is dus nu levensgevaarlijk buiten. Het is werkelijk spekglad op de plekken waar nu nog maar een dun laagje sneeuw ligt en dat is bijna overal op stoepen. Tenminste, op stoepen waar regelmatig wordt schoongemaakt, verder ligt overal nog steeds dik sneeuw alleen is de toplaag zacht geworden en dus veranderd in blubber...

De komende dagen gaat als het goed is de temperatuur weer snel naar beneden richting de -10, en als je het mij vraagt kan dat niet snel genoeg gaan. Nooit gedacht dat ik dat nog eens zou zeggen

En de werkweek zit er al weer op, lekker vrij morgen tot en met zaterdag!

Donderdag 23: Wasdag

Het dooide vandaag nog steeds een enkel graadje maar dat is inmiddels alweer verholpen. De temperatuur staat inmiddels al weer op -9, alle plassen zijn weer dichtgevroren en een verse laag sneeuw heeft de lelijke sporen van die korte dooiperiode weer uitgewist.

Vandaag was dus mijn eerste dag vrij deze week en die heb ik gebruikt om eens lekker met mijn website te rommelen. Verder heb ik gisteren een gigantische printer op onze afdeling ontdekt en daar heb ik gelijk een paar mooie foto's kamerbreed mee uitgeprint, en een paar van die platen heb ik vandaag aan de muur gehangen. Ik ga daar zeker nog meer gebruik van maken want het schijnt dat niemand dat ding verder gebruikt.

Hij was aangeschaft voor onze collega's van de Geomatics afdeling, die lui die landkaarten maken en uitprinten, maar die zijn inmiddels allemaal verhuisd naar het andere kantoor. Dat ik van dat ding niet afwist is op zich logisch te verklaren, hij staat namelijk in een aparte kamer achter slot en grendel.

Niet omdat niemand erbij mag maar omdat het in Rusland wettelijk verplicht was tot voor kort om alle kleurenprinters achter slot en grendel te houden. Dat is inmiddels veranderd, en als je de bewaker om de sleutel vraagt dan krijg je die gewoon. Kaasie!

Ik moet trouwens ook zeggen dat een bad me nooit echt aansprak, maar het begint me nu toch steeds beter te bevallen. Ik heb net zelfs na het sporten de sauna een keertje overgeslagen om weer eens lekker in bad te gaan, kun je nagaan.

Vrijdag 24: Weer een autoday

Ik had voor vandaag weer een auto aangevraagd en gekregen, en deze keer had ik er een voorkeur bij vermeld, in de hoop dat ik deze keer eens een echte auto zou krijgen in plaats van zo'n Niva'tje.

En jawel, een dikke Pajero 2800 met Turbocooler. Kijk, dat is tenminste een auto voor deze omgeving.

Ik ben eerst boodschappen gaan doen, want dat was effe nodig, en daarna ben ik eens lekker rond gaan raggen. Niet zo moeilijk want de wegen zijn door het ontdooien en weer opvriezen spekglad en vol met gaten en kuilen.

Lachen dus, mijn nieren zitten nu ongeveer ter hoogte van mijn schouderbladen maar het was wel leuk!

Ik heb ook nog een tochtje gemaakt, door de heuvels aan de westkant van Yuzhno richting Kholmsk. Niet helemaal tot Kholmsk want onderweg kwam ik in een sneeuwstormpje terecht en kon ik vrijwel geen moer meer zien.

Goed trouwens dat ik mijn zonnebril ophad want zonder zonnebril kun je met sneeuw hier vrijwel niet rijden want dan zie je dus echt niks.

Onderweg kwam ik langs een stuk met allemaal Datsja's, de volkstuintjes van de Russen. In de zomer wonen ze daar ook op.

Oh ja, en ik ben nog aangehouden door de politie bij een controle. Blijkbaar waren al mijn papieren in orde want ik mocht doorrijden. Ze wilden nog wel wat vragen geloof ik maar toen ik geen Russisch bleek te spreken kreeg ik het hele handeltje terug met de vriendelijke groeten....

Zaterdag 25: Snowboarden

Ik had met mijn collega Jan van Dellen afgesproken om met hem te gaan snowboarden. Een andere collega is met verlof dus ik kon dan mooi zijn spullen lenen, het snowboard zelf en niet onbelangrijk, de bijbehorende schoenen in de juiste maat.

We gingen niet naar de hoge pistes maar naar een andere waarvan ik niet eens wist dat die ook bestond, de "beginners piste" aan de rand van de stad. Er bleek zelfs een skilift te zijn en voor veertig roebel (zeg maar een euro twintig) mag je mee naar boven. Zover ben ik nog niet gekomen, ik ben onderaan de helling bezig geweest, zeg maar het stuk voor beginnende beginners.

De taxi er naar toe was al een heel gedoe want dat bleek een niet al te grote auto te zijn en dan twee redelijk grote gasten en twee snowboards met alle toebehoren erin proppen bleek een heel gedoe. En dat gedoe herhaalde zich trouwens nog een keer op de terugweg...

Wat het snowboarden betreft, Jan hielp me met aantrekken en instructies, maar helaas bleek ik geen natuurtalent. Rechtop staan en rechttuit gaat goed, maar dan het remmen... Je moet dan het board kantelen met als gevolg dat je natuurlijke reactie is tegenwicht geven en huppekee, daar lig je weer op je reet. Veel meer dan dat heb ik niet gedaan en ik heb dan ook een hele zere kont.

Les kun je hier wel krijgen maar alleen nog maar in het Russisch, ze zijn hier nog een beginnend wintersport gebied en dat merk je aan alles. Als ik terug in Nederland ben dus eerst maar eens een lesje nemen in Snowworld.

Zondag 26: Zima

Vanwege het omgooien van het werkschema door "Verdedigers van het Vaderland Dag" is deze zondag dus een gewone werkdag. Weinig nieuws dus eigenlijk maar dat geeft me de gelegenheid eens wat te vertellen over Zima.

Ten zuiden van Yuzhno ligt dus langs de weg naar het vliegveld het "kamp" Zima, waar de mensen wonen die voor Sakhalin Energy werken. Zima, het woord betekent trouwens "winter" in het Russisch, is op dit moment verdeeld in drie "wijken".

Het eerste stuk wat is gebouwd heet Zima 1. Toen dat te klein werd is er een deel bijgebouwd en dat heet Zima 2. De verschillen zijn duidelijk te zien aan de verschillende bouwstijlen van de huizen. Dit gedeelte van Zima, dus 1 en 2 bij elkaar, heet ook wel Zima Oost en ligt halverwege de heuvel.

Het derde deel, vlak aan de weg onderaan de heuvel, is Zima 3 en bestaat uit appartementen die bedoeld zijn voor de alleenstaanden. Hier woon ik dus op dit moment, op nummer 3636. Zima 3 wordt ook wel Zima West genoemd, al weet geen enkele taxi chauffeur dan wat je bedoelt...

Er is een nieuw deel in aanbouw, dat is Zima 4 en dat ligt nog hoger op de heuvel dan Zima 1 en 2. Het is de bedoeling dat wij daar een huis krijgen, en ik hoop dat dat doorgaat want het uitzicht vandaar over het dal is fantastisch.

Maandag 27: Het wordt weer kouder

Vannacht had het flink gesneeuwd want toen ik vanmorgen van de stoep afstapte stond ik gelijk tot mijn enkels in de sneeuw. Heerlijk, al die grijze en grauwe blubber van de afgelopen dagen is weer bedekt met een dikke laag wit en mijn sprookjeslandschap is weer terug!

Het is de hele dag lichtjes blijven sneeuwen en omdat de temperatuur vandaag niet meer boven nul uitkwam bleef het ook keurig liggen.

En het hoopte zich al weer zo op dat de bus vanavond zelfs even vast kwam te zitten voor een stoplicht. Hij kwam niet meer weg en we dachten net aan duwen toen de chauffeur de bus toch weer los kreeg.

En zo zag Zima 3 eruit vanavond toen ik thuiskwam....

Maart 2006

Woensdag 1: Etentje

Gisteravond ging het zaalvoetbal voor de 2e keer al weer niet door vanwege te weinig mensen. Balen hoor! Er zijn nogal wat vaste klanten met verlof of op dienstreis en met minder dan acht man kun je niet fatsoenlijk een potje doen. Nou ja, zaterdag maar weer eens kijken.

Vanavond was ik uitgenodigd door mijn collega Peter Ideler en zijn vrouw Thea om bij ze te komen eten. Er waren nog drie mensen die ik nog niet kende, dus het betekende dat ik niet zelf eten hoefde te regelen, dat ik heerlijk heb gegeten en dat ik gelijk weer met een paar mensen kennis heb gemaakt. Het was trouwens wel een hele klim want Peter woont in de hoogste straat van Zima 2, en hij heeft vanuit zijn woonkamerraam volgens mij ook het meest fantastische uitzicht van heel Zima.

Er was vandaag een poging gedaan om de straten van Zima schoon te maken maar meer dan het wegschrappen van de sneeuw was niet gelukt. Niet zo best, want er lag alleen nog de rulle ijslaag en die vroro natuurlijk lekker op. Het gevolg is een ijsbaan en dat merkte ik toen ik terug naar beneden naar Zima 3 moest.

Ja, lachen jullie maar om die stomme sneeuwkettingen om je schoenen, voorlopig ben ik heelhuids beneden gekomen....

Donderdag 2: Rijverbod

Er is eergisteren al aardig wat sneeuw gevallen, maar vandaag wordt er meer dan twintig centimeter verwacht! En aangezien het volgens de weerberichten morgen ook nog blijft sneeuwen heeft de transport afdeling besloten om alle Zima auto's uit de vaart te nemen. De toestand van de wegen is zodanig dat we voor onze eigen veiligheid tot nader order geen auto's krijgen, ook niet in het komende weekend.

De bus blijft wel gewoon rijden, en we kunnen ook nog wel auto's regelen maar dan krijgen we er wel een met een chauffeur. Het blijft ook behelpen hier....

Zaterdag 4: De kat is er weer

Het was een week van lange dagen en omdat het 's morgens hier om kwart voor zeven al helemaal licht is heb ik ook een steeds eerdere bus. Alleen dat eerder ophouden lukt meestal niet...

Tijdens het boodschappen doen vandaag begon het flink te sneeuwen. Geen grote vlokken maar hele fijne sneeuw maar door de wind erg lastig. Geen uitgebreide wandeling door Yuzhno dus vandaag maar snel weer naar huis. En wie liep er door Zima 3 buiten in de sneeuw te scharrelen.... de kat!

Erg veel last had hij er zo te zien niet van maar hij was duidelijk van plan ergens naar binnen te glippen.

Tegen de tijd dat ik mijn camera klaar had was hij al weer weg, maar ik zag hem even later toch liggen tegen de deur van het elektriciteitsgebouw.

Maandag 6: Sneeuwstorm

Vanmorgen was de eerste keer dat ik binnen in de hal heb staan wachten op de bus en pas naar de bushalte rende toen ik hem zag aankomen. Ik zag het niet zitten om in de sneeuwstorm bij de bushalte te gaan staan te wachten. Het was vanmorgen geen pretje om buiten te lopen en ik was blij dat de storm wat minder geworden was toen ik na de middag naar SEB2, het andere kantoor, moest.

Hiernaast zie je hoe het voetpad eruit zag vandaag. Rechts ligt aan de andere kant van de bomen de straat, en normaal zou je tussen de bomen het gebouw van SEB2 moeten kunnen zien. Vandaag dus even niet....

Dinsdag 7: Viering Vrouwendag

De eigenlijke dag is pas morgen maar vandaag vierden we alvast op kantoor de belangrijkste feestdag in Rusland, Vrouwen Dag.

Die dag worden alle vrouwen in het zonnetje gezet en dat is hier een heel serieuze aangelegenheid. Er stonden vandaag letterlijk files bij alle bloemenstalletjes en je zag overal mannen met bossen bloemen lopen. En als je weet wat een bosje bloemen hier kost....

Maar goed, rond een uur of één werden we allemaal verzameld en werden onze vrouwelijke collega's verwend met bloemen en uiteraard chocolade, uitgedeeld door alle mannen na een korte toespraak van de baas.

En uiteraard was er een gemeenschappelijk cadeau geregeld, een grote Yuka die midden in het kantoor komt te staan om de boel op te fleuren.

Daarna was het wachten op de bus om ons naar het restaurant te brengen waar we met zijn allen zouden gaan lunchen.

Gisteren hadden we allemaal deze uitnodiging in de mail gehad:

De lunch was in het Japanse restaurant "Furasato". Toen we binnen kwamen stonden de voorafjes allemaal al op tafel, en dat was zoveel aan vishapjes, kiphapjes, sushi, rijst en fruit (zie foto) dat de meesten niet eens meer een hoofdgerecht bestelden....

En gezellig werd het ook, getuige het feit dat het laatste groepje (waaronder ik) tegen zessen naar buiten rolde.

Onderweg terug lopend naar kantoor moest er nog wel even worden gestopt bij een van de bloemenkioskjes want er enkelen onder ons moesten nog even snel bloemen regelen voor hun vrouw.

Had ik ook graag gedaan maar ja.... Dus volgend jaar krijgt ze dubbel, dat is bij deze beloofd!

Woensdag 8: Vrije dag

Vandaag is dus Vrouwen Dag en dat is hier net als Mannen Dag een paar weken geleden een vrije dag. Een lekker rustig dagje uitslapen dus midden in de week, maar ik heb toch maar even mijn e-mail gecheckt en ziedaar, het goede nieuws waar ik op zat te wachten zat erbij. Mijn reisplannen zijn bevestigd en alles nu rond is.

Er is namelijk vorige week het nodige veranderd aan mijn reisschema, want ik moet meteen na mijn bezoek aan Nederland naar Seoul in Korea voor een werkbezoek van een paar dagen. Mijn terugreis moest dus veranderd worden zodat ik in plaats van naar Sakhalin naar Seoul zou vliegen, maar dat betekende dat het beter was om op de heenreis ook via Seoul te vliegen.

Dus werd mijn hele reisschema omgegooid, en er zit nog een voordeeltje aan vast ook. Mijn baas had gezien dat ik als ik niet op donderdag maar op woensdag naar Seoul zou vliegen, dat ik dan dezelfde dag nog een KLM vlucht zou kunnen pakken naar Nederland en dat zou betekenen dat ik nog een dag eerder thuis kan zijn. En dat moest ik maar doen vond hij.

Als het weer nou maar wil meewerken en ik geen vertraging heb met de vlucht van Yuzhno naar Seoul...

Vrijdag 10: Belastingzaken

Ik heb deze week mijn "Tax Induction" gehad, een voorlichting over de belasting in Rusland. Het stelsel is eigenlijk heel simpel, er zijn maar twee belastingtarieven en welke voor jou van toepassing is is afhankelijk van hoe lang je in Rusland bent. Ben je in een jaar meer dan 182 "belastingdagen" in Rusland dan ben je een "resident" en betaal je 13% belasting, zo niet dan betaal je 30%.

Voor mij geldt dus de 13% want ik ga hier wel meer dan 182 dagen verblijven dit jaar. En verder is het voor mij ook simpel, want het bedrijf regelt dat de accountants van Deloitte & Touche bekijken hoeveel belasting ik moet betalen. De maatschappij opent op mijn naam een bankrekening en stort daarop dan vervolgens het verschuldigde bedrag. En daarna betalen ze vervolgens het bedrag aan de belastingdienst uit mijn naam.

Het enige wat ik moest doen na afloop van die voorlichting was in het bijzijn van een notaris een volmacht tekenen dat ik het goed vindt dat Sakhalin Energy al mijn belastingzaken op die manier voor mij regelt.

Een mooie regeling eigenlijk wel. Ja toch?

Verder sneeuwt het al dagen zeer regelmatig en wordt er op Zima dus weer driftig sneeuw geruimd. En daar hebben ze een heel fraai apparaat voor.

Wel een lawaaierig apparaat, dat wel, als je van plan was uit te slapen tenminste want ze beginnen 's morgens al heel vroeg...

Zaterdag 11: Weer een autodag

Mijn aanvraag voor een auto voor vandaag was weer gehonoreerd en ik mocht weer een dag gebruik maken van een Mitsubishi Pajero

Het sneeuwde vanochtend al en dat bleef het de hele dag doen. Allereerst ben ik maar weer op pad gegaan om boodschappen in te slaan. Het was wel lachen want nu was het door de sneeuwval zelfs in de stad net cross-country. Op dagen als deze begrijp je wel waarom hier zelfs de rollators four-wheel drive zijn....

Er werd al druk schoongemaakt in de straten door de gigantische sneeuwschuivers die met z'n vieren achter elkaar de straten schoon, of in ieder geval egaal probeerden te maken.

Ik was eigenlijk van plan na het boodschappen doen weer een klein tochtje te maken maar erg ver ben ik weer niet gekomen.

Zie hier het uitzicht door de voorruit:

Buiten de stad was het zicht op zich wel goed maar "zicht" is toch een betrekkelijk begrip als alles, maar dan ook alles gewoon wit is.

Zondag 12: Koffer pakken!

Hoewel ik normaal gesproken zou proberen lekker uit te slapen ga ik iedere zaterdag en zondag toch om een uur of acht mijn bed uit. In Nederland is het dan namelijk elf uur 's avonds en dan hebben Riet en ik nog lekker even tijd om bij te kletsen via MSN voordat zij naar haar bed gaat. En af en toe bel ik haar op natuurlijk.

Vandaag heb ik mijn koffer alvast gepakt voor woensdag en die staat nu al zo goed als klaar. Ik weet het, een beetje vroeg, ik wilde ook alleen een beginnetje maken maar eigenlijk zit alles wat ik mee wil nemen er al in. Ik ben er dus al klaar voor, behalve natuurlijk dat ik mijn tickets nog niet heb.

Verder heb ik niet veel gedaan behalve lezen en tv kijken. O ja, over tv kijken gesproken, moet je kijken wat ik tijdens het zappen tegenkwam. Daarvoor ga je dan aan de andere kant van de wereld wonen.....

Maandag 13: Nog geen tickets...

Of het nou komt omdat het de dertiende is vandaag weet ik niet maar sommige dingen gingen bepaald niet zoals ze zouden moeten gaan. Omdat ik nog steeds mijn tickets niet heb gehad en mijn vertrekdatum nu toch wel erg dichtbij komt ben ik maar eens gaan informeren bij de dames van het Travel Department hoe het zit. En wat denk je, ik had mijn reisgegevens nog niet officieel goedgekeurd, dus nog geen tickets...

Dit is weer iets nieuws, en het komt doordat we een nieuw reisbureau hebben sinds 1 maart, en die willen blijkbaar een bevestiging van wat ze voor je regelen. Nieuwe regels, je wordt er af en toe gek van hier!

Toch maar even snel bevestiging gestuurd en nu maar hopen dat mijn tickets er morgen wel zijn.

Donderdag 16: Reisverslag

Ik zou gisterochtend om acht uur bij mijn appartement worden opgepikt door een auto die me naar het vliegveld zou brengen. Die kwam dik vijftientig minuten te laat maar gelukkig was ik toch nog op tijd. Alles leek voorspoedig te verlopen want het was een prachtige zonnige dag, maar een half uur voor vertrek begon het te sneeuwen en ik kreeg het flink benauwd. Als de vlucht zou worden uitgesteld zou betekenen dat ik mijn aansluiting in Seoul zou missen want ik had daar maar anderhalf uur overstaptijd.

Ik maakte me voor niks zorgen want we vertrokken precies op tijd. Al snel werd omgeroepen dat de vliegtijd drie uur en twintig minuten zou bedragen en dat was twintig minuten langer dan volgens het vluchtschema en het zou dus heel krap worden in Seoul. Precies op tijd landden we op Incheon en ik zag de KLM Boeing al staan.... helemaal aan de andere kant van het vliegveld!

Al in de slurf werd ik opgewacht door een grondstewardess die mij en nog een passagier voor Amsterdam meenam in de sprint naar de security check en de Transfer desk. Daar kreeg ik mijn Boarding card nadat eindelijk die andere vent al zijn troep in orde was gemaakt; hij moest na Amsterdam nog door naar Nairobi en maakte een hoop drukte over het doorlabelen van zijn bagage en de plaats waar hij kwam te zitten in het vliegtuig. Vanaf de Transfer desk werd naar de Gate gebeld want de vlucht was eigenlijk al gesloten, wat betekent dat er eigenlijk niet meer kon worden ingecheckt.

En toen in de sprint naar Gate 7, helemaal aan het andere eind van de pier dus en ik moest nog dringend naar de plee ook. Dat heb ik toch maar even eerst gedaan toen ik aankwam bij de Gate en daarna kon ik gelijk instappen.

Hèhè, ik zat en hoewel er nog elf uur te gaan was was de spanning eraf. Ik had mijn vlucht naar Amsterdam gehaald en dat betekende als alles goed ging dat ik aan het eind van de middag aan zou komen op Schiphol. Na de landing, een half uur te vroeg zelfs, bleek al snel dat een van mijn koffers er niet was. Uitgerekend vandaag, ik had helemaal geen zin in dit oponthoud en ik vulde dus snel de formulieren in. En ja hoor, bij de douane werd ik uit de rij gepikt omdat ze even in mijn bagage wilden kijken. Erg vriendelijk was ik niet want nu had ik pas goed de ziekte in, maar gelukkig mocht ik snel weer doorlopen. In de hal stonden Riet en Martin te wachten en het was heerlijk om ze na dik twee maanden weer te zien.

En zo was ik binnen een dag terug in Rijnsburg, na een reis van zo'n zeventien uur. Ik heb voor morgen spinazie besteld met een balletje gehakt...

Vrijdag 17: Koffer terecht

Net nadat ik thuis was gekomen werd er al gebeld vanaf Schiphol dat mijn tweede koffer terecht was. Vanmorgen om acht uur werd er al gebeld en stond er iemand voor de deur om de koffer af te leveren.

Vroeg? Dat valt wel mee, door de jetlag was ik om half twee al klaarwakker en heb nog wat liggen draaien tot vijf uur. Toen ben ik er maar uit gegaan om een bakkie te zetten...

Zaterdag 18: Geen voetbal...

Wat wel een nadeel is van het leven op Sakhalin is dat ik niet even zaterdagmiddag over kan komen om de wedstrijden van mijn cluppie Quick Boys te bezoeken. Niet dat ik veel gemist heb de afgelopen weken als ik de berichten zo lees, maar ik had me er toch wel op verheugd om weer een keer met vader en broer naar Nieuw-Zuid te gaan. Er was weliswaar geen competitiewedstrijd maar in plaats daarvan was er een vriendschappelijke wedstrijd geregeld. Helaas, de tegenstander belde vrijdagavond af dus geen voetbal op zaterdag....

In plaats daarvan zijn Riet en ik met Robin naar Den Haag gegaan om een nieuwe PC te kopen. Het is de bedoeling om de huidige computer alvast mee te nemen naar Sakhalin maar dan heeft Riet niets meer, dus besloten we om er maar gewoon één bij te kopen.

En we hebben alvast een cadeautje gekocht voor mijn verjaardag volgende week. Wat het is? Mag ik niet zeggen, ik krijg het ook volgende week pas...

Zondag 19: Paula

Mijn kat is zo langzamerhand weer aan mijn aanwezigheid gewend. Ik zeg mijn kat want Paula was tenslotte twee jaar geleden mijn verjaardagscadeautje.

Toen ik voor het eerst weer binnenkwam keek ze me aan alsof ik een buitenaards gedrocht was maar inmiddels ligt ze weer gewoon 's nachts op mijn kant van het bed, en dat is weer ouderwets dringen.

En dat ik 's morgens het eerst wakker ben en haar dus eten geef, daar was ze al weer heel snel aan gewend. En ze heeft weer bewezen dat je je voor een kat niet slapend houden, die trapt daar niet in...

Zaterdag 25: Halverwege al weer

De eerste week in Rijnsburg zit er al weer op. Ik heb gewoon gewerkt deze week en daarvoor hoofdzakelijk rondgescrost van de ene afspraak naar de andere, dus ik had het nog soortement van druk ook.

Dat rondcrossen was trouwens even wennen want we hebben een nieuwe auto. We hadden al besloten dat we onze Mazda Premacy zouden verkopen want een auto wordt er niet beter van als je hem drie jaar vrijwel ongebruikt voor de deur laat staan.

Maar het is toch wel handig om een autootje voor de deur te hebben staan omdat je toch nog best wel veel in Nederland bent. Het advies was om een klein tweedehandsje te kopen, en dat leek ons helemaal geen gek idee.

Komt Riet drie weken geleden aanzetten met een Volkswagen Polo!

In de praktijk valt het niet eens tegen want het wagentje ziet er goed uit en heeft een 1.6 liter motor dus er zit zat vermogen in. Maar wat kofferruimte betreft, goed dat er een koffer weg was toen ik aankwam op Schiphol, anders hadden we mooi twee keer moeten rijden....

Zondag 26: Abraham...

Hoewel ik eigenlijk pas morgen jarig ben was gisteravond mijn verjaardagsfeest.

En een bijzondere verjaardag want ik word vijftig, en Riet vond dat dat maar eens speciaal gevierd moest worden. Hoe dat verklapte ze niet maar dat zou ik wel zien.

Het begon met de taart die 's morgens werd gebracht. Geen vijftig kaarsjes maar het was wel meteen duidelijk wat de gelegenheid was....

Toen ik 's middags terugkwam van het voetballen betrapte ik mijn schoonzus Ans die bezig was een Abraham op te tuigen bij de voordeur. En uiteraard moest ik daarmee op de foto.

's Avonds liep het huis vol met vrienden en familie, en ik moet zeggen, ik ben behoorlijk verwend met cadeaus.

Het cadeau van Riet was een al heel lang gekoesterde wens van mij, een Tag Heuer horloge. En deze keer niet een die gekocht is in een of andere Chinatown....

Naast het gebruikelijke natje was er een droogje in de vorm van een Chinees buffet.

Daar was niet tegenaan te eten, zelfs niet met hulp van Martin's vrienden, die onderweg naar Noordwijk even een tussenstop kwamen maken en ook gelijk even meeprofitteerden. Vandaag eten we dus weer Chinees...

Donderdag 30: Tweewielers

De drie dagen cursus in Hoofddorp zitten er al weer op en ik heb nu nog twee vrije dagen. Weinig spannends te melden over de afgelopen dagen maar dat is ook weer niet helemaal waar. Als je in Nederland aan het verkeer deelneemt is het altijd spannend.

Een collega die een jaar of tien naar Canada is geëmigreerd vertelde me een tijdje geleden dat hij het verkeer in Nederland veel weg vond hebben van een computerspelletje. En na een paar maanden Sakhalin kom ik eigenlijk tot dezelfde conclusie. Niet dat de automobilisten in Yuzhno zich per definitie netter gedragen dan Nederlandse maar feit is wel dat ik hier voor het eerst weer geconfronteerd werd met opgestoken wijsvingers, zichtbare maar niet hoorbare scheldpartijen en bovenal de totale anarchie van de tweewielers.

Op Sakhalin zijn geen fietsers in de winter, en in de zomer schijnt er hier en daar wel zo'n waaghals te zijn maar het is tot een minimum beperkt. En heerlijk dat dat is! Je hoeft in het verkeer alleen maar op de andere auto's te letten en op overstekende voetgangers, en die kijken doorgaans zelf goed. Het was dan ook weer stevig wennen aan overal tussendoor schietende, door rood licht rijdende en totaal niet uitkijkende fietsers, om nog maar te zwijgen van die gemotoriseerde horzels die helemaal overal schijnt aan schijnen te hebben.

Dit rijgedrag zou in Yuzhno je overlevingskansen dramatisch doen dalen, maar ja, hier gelden andere regels. Hoezo....regels????

Vrijdag 31: Snowboarden, nieuwe poging

Mijn eerste kennismaking met het snowboarden was geen onverdeeld succes en ik had al besloten om terug in Nederland les te gaan nemen. En het leek me ook een goed idee om Robin en Martin gelijk mee te nemen zodat zij ook eens konden kijken hoe het hun zou bevalen.

Vandaag gingen we dus met z'n drieën naar "Snowworld" in Zoetermeer waar Riet voor ons twee uurtjes privé les had geregeld. Onze leraar Jeroen leerde ons de eerste beginselen, van het aansjorren van zo'n plank tot aan het afdalen met bochten. Het was in het begin behoorlijk vermoeiend omdat we na ieder afdalinkje weer met de plank aan één poot nog vast terug naar boven moesten strompelen maar het ging op zich niet onaardig.

Wel was me al vrij snel duidelijk dat Robin en Martin het sneller oppikten dan ik, ik deed structureel iets fout met mijn houding waardoor ik maar moeizaam in een bocht kwam. Na een uur gingen we wat verder en gingen we langere afdalingen maken maar daarvoor moesten we van een touwlift gebruik maken om naar boven te gaan. Dat gaat als volgt, je pakt het in beweging zijnde touw vast met twee handen, je wordt vervolgens mee naar boven gesjord, en in mijn geval ga je dan vervolgens na een paar meter slingeren en val je op je reet.

Nadat ik dat een keer of drie had geprobeerd zonder zichtbare verbetering brak gelukkig van Robin's board een binding af. Ik gaf hem mijn board, nam die van hem over, gaf onze leraar een hand en hield het verder voor gezien. Ik heb besloten dat snowboarden niet per definitie iets voor mij is, misschien probeer ik het nog wel eens op Sakhalin maar dan op een stil plekje waar ik de ruimte heb....

De jongens vonden het geweldig en die deden het ook heel wat beter. Martin moest voortijdig stoppen omdat hij een flinke blaas op zijn voet had gekregen maar Robin maakte met plezier de tijd helemaal vol. En hij vroeg ook na afloop dan ook meteen wanneer we weer gingen.

Leuk in ieder geval dat de jongens er plezier in hadden. En de burgers bij de Mac op de terugweg smaakten ook best.

April 2006

Zaterdag 1: En weer koffer pakken.

Morgen is het al weer zover, dan reis ik weer terug naar het Verre Oosten, en dat betekende vandaag alvast de koffer pakken. Het wordt best wel weer moeilijk om afscheid te nemen want ik weet nu al dat ik mijn meisje en de jongens weer heel erg ga missen. En zelfs het gedraai van de kat 's nachts, alhoewel de kat denk ik blij zal zijn als ik ben opgehoepeld en ze mijn kantje weer voor zichzelf alleen heeft....

Maar er zijn toch ook een paar dingen die ik absoluut niet ga missen:

1. Het Nederlandse weer, en vooral die vreselijke wind. Je went er nooit aan...
2. Het Nederlandse verkeer (zie Donderdag 30 maart).
3. De volle asbakken en de sigarettenlucht. Ja, sorry Riet, maar het is niet anders.

In juni kom ik weer over maar ik weet nog niet precies wanneer, dat hangt een beetje van de omstandigheden af. Vanavond gaan Riet en ik in ieder geval nog even lekker uit eten samen in restaurant "The Lounge" in Katwijk. Ik denk dat dat wel weer in roomboter gebakken slibtongetjes worden....

Maandag 3: Seoul

Gistermiddag was het dan al weer zo ver, tijd om te vertrekken. Het afscheid nemen viel weer niet mee, dat wordt er dus niet makkelijker op de tweede keer.

Op Schiphol zat mijn maat Jason al aan de zoutjes in de Business Lounge, die was vanuit Manchester gekomen en zou met dezelfde vlucht als ik naar Seoul vliegen. Voor het vertrek moest er nog driftig aan mijn stoel gesleuteld worden want de rugleuning bleef alleen maar in de slaapstand staan, helemaal plat achterover dus, en dat is toch een lastige zit voor zo'n lange reis. De technuten losten het probleem nog net op tijd op, de slurf was al afgekoppeld toen ik eindelijk kon gaan zitten.

De reis verliep zonder problemen en voor mijn gevoel heel vlot, wat denk ik komt doordat ik toch nog een uur of vier heb kunnen slapen. Slapen in een vliegtuigstoel, hoe comfortabel deze ook zit, blijft altijd behelpen en zeker met die middeleeuwse modellen van de KLM. Misschien komt het omdat ik nogal een draaikont ben als ik slaap maar mijn ervaring is dat als je wakker wordt het wel lijkt of je achterstevoren in je kleren zit....

Ook op vliegveld Incheon ging alles heel vlot, we vonden zelfs vrijwel meteen de airportbus die langs het hotel gaat waar we zouden verblijven, het Renaissance Seoul hotel. Maar Seoul is gigantisch groot dus de busrit duurde dik vijf kwartier en uiteindelijk waren we nog pas tegen drieën op onze plaats van bestemming. Het is trouwens een rare gewaarwording als voordat de bus vertrekt de chauffeur voorin gaat staan, zich voorstelt en iedereen welkom heet, een buiging maakt naar de passagiers, vervolgens iedereen een plezierige reis wenst en vervolgens nog een keer buigt, om daarna pas achter het stuur plaats te nemen en weg te rijden....

Het hotel ziet er trouwens fantastisch uit, heel groot en heel erg deftig. Met een enorme hal met veel roze marmer, pilaren en een pianiste, zo'n tent. Maar wel weer meteen een probleem, mijn reservering was er wel maar die van Jason niet en het duurde dus even voor ze een kamer voor hem konden regelen, en dan nog voorlopig maar voor één nacht.

In het hotel kwamen we Russell tegen, nummer drie van ons gezelschap. Die was toevallig een goeie bekende van de marketing manager van het hotel en we hadden dus een upgrade gekregen voor onze kamers. Dat betekent dat we een luxere kamer kregen dan die we eigenlijk zouden krijgen. Ik zit dus op de 22e oftewel de "Executive" verdieping, met als grootste voordeel toegang tot de speciale lounge met gratis drank en hapjes....

Tijdens de korte wandeling vanmiddag heb ik al de nodige foto's gemaakt maar ik heb nog geen kans gezien die op mijn laptop te laden dus nog even geen beelden van Seoul. Wat ik namelijk nu ga doen is pitten, want de jetlag begint nu behoorlijk toe te slaan....

Dinsdag 4: Eerste dag vergaderen

Vandaag was de eerste dag van onze vergaderingen met het bedrijf Poong Lim. Nog nooit van gehoord zeker, ik eerlijk gezegd ook niet maar het is in Korea een zeer groot constructiebedrijf. Ze hebben onder andere deze brug gebouwd, en ons kantoor SEB2 in Yuzhno.

Ze gaan een gedeelte van het Booster Station halverwege de pijpleidingen op Sakhalin bouwen, het deel met de gas compressor. Wij zijn er om ze te vertellen wat we allemaal van ze verwachten op het gebied van elektronische gegevens.

De firma Poong Lim zit in een kantoorgebouw in het financiële centrum van Seoul, en onze vergaderingen waren op de 19e verdieping. het uitzicht vandaar was niet slecht....

De vergaderingen duurden de hele dag en 's avonds werden we, samen met onze twee Sakhalin Energy collega's die in Seoul het project leiden, uitgenodigd voor het diner met onze gastheren. We kregen Koreaanse specialiteiten voorgeschoteld. Als eerste kregen we gerookte eend met allerlei bijgerechten waaronder het in Korea onvermijdelijke Kimchi.

Daarna een soort soep die aan tafel werd gemaakt van een pan met bouillon waaraan achtereenvolgens flinterdun gesneden rundvlees, groenten en tenslotte noodles werden toegevoegd. We dronken er behalve Koreaans bier nog een typisch Koreaans drankje bij genaamd Sojé.

Na het eten namen we afscheid van onze gastheren en deden daarna nog een biertje in een kroeg vlak bij het hotel. Terug in het hotel heb ik nog even met Riet gebeld, via de telefoon op mijn kamer want onze mobieltjes werken niet in Korea, daar hebben ze een ander soort netwerk. Later zag ik op de rekening dat dit telefoontje bijna vijftig dollar heeft gekost....

Woensdag 5: De tweede en laatste vergaderdag

We hebben de besprekingen redelijk succesvol kunnen afronden, we hebben een goed beeld gekregen van wat we van het Koreaanse bedrijf kunnen verwachten en hoewel we nogal wat problemen voorzien weten we in ieder geval welke problemen dat zijn.

Het vergaderen zelf was trouwens af en toe een giller. Mensen liepen voortdurend in en uit en vertrokken dan weer zonder een woord te zeggen, en af en toe als we een vraag stelden begonnen de Koreanen een heel gesprek onder elkaar waar we vrijwel geen woord van verstonden. Het werd voor ons een sport om aan de Engelse woorden die we af en toe hoorden en aan de toon van het gesprek uit proberen te vissen wat er aan de hand was.

Vanwege de jetlag kregen wij drieën tegen een uur of een meestal een flinke wegtrekker en hadden we moeite om onze ogen open te houden. Soms lukte dat niet helemaal en ik merkte af en toe dat ik een paar tellen had zitten dommelen en met een schok weer wakker werd.

Dat bleek voor onze Koreaanse gastheren geen enkel probleem, in tegendeel: tijdens gedeelten van de vergadering waarbij iets werd besproken wat niet voor iedereen van belang was dan gingen de niet-geïnteresseerden een dutje doen!

Ja echt waar, en niet stiekem of zo maar soms zelfs gewoon helemaal onderuit met het hoofd achterover en de handen gevouwen op de buik....

's Avonds gingen we op tijd naar bed deze keer, maar niet zonder eerst een fatsoenlijke nabespreking natuurlijk (zie foto).

Donderdag 6: Terug naar Sakhalin

Het zeer aangename verblijf in Seoul was al weer ten einde en vandaag was dus de terugreis naar Sakhalin. Vroeg op want onze vlucht was om tien uur 's ochtends en dat betekende de bus van kwart voor zeven voor het hotel.

Het verkeer zat mee dus we kwamen mooi op tijd aan op de luchthaven Incheon. We vertrokken met maar een kwartier vertraging en dat viel reuze mee want tot op het laatste moment was het onzeker of de vlucht wel zou vertrekken. Het sneeuwde namelijk op Sakhalin en er was dus de mogelijkheid dat de vlucht daardoor gecancelld zou worden. Gelukkig viel het mee en zo waren we 's middags weer terug op het eiland.

De dag was wel gelijk om want behalve de trage bagage en immigratie afhandeling op de luchthaven van Yuzhno was er ook een tijdsverschil van twee uur met Korea in plaats van één.

Korea kent namelijk geen zomertijd en daardoor kwamen we na een vlucht van drie en een half uur dus vijf en een half uur later aan. Mijn jetlag begon net wat minder te worden, dat wordt weer een stapje terug dus...

Het eerste wat ik trouwens deed toen ik in mijn appartement was aangekomen was mijn koffer openmaken en de foto van de jongens ophangen die Riet had laten maken.

Morgen weer gewoon naar kantoor, zal wel even wennen zijn...

Vrijdag 7: Luchtvracht aangekomen

We hadden nog een optie open staan voor het versturen van een tweede 75 kilo luchtvracht en tijdens mijn verblijf in Nederland had ik de nodige spullen verzameld om naar Sakhalin te sturen. De vracht bestond hoofdzakelijk uit een pc want tot nu toe heb ik alleen de laptop van mijn werk gehad.

Vandaag was mijn eerste werkdag en ik heb gelijk gebeld om te vragen hoe het zat met mijn luchtvracht, en wat denk je, het was er al! Ze kwamen het vanmiddag afleveren en toen ik thuis kwam stond alles al in mijn appartement. Morgen dus eerst uitslapen (of tenminste proberen uit te slapen) en dan gauw mijn pc optuigen.

Dan alleen nog ADSL aanvragen en dat moet geen probleem zijn want hier op Zima 3 zijn alle appartementen al voorzien van een aansluiting, er moet alleen een user account worden aangevraagd. Dat moet gedaan worden bij een telecomwinkeltje in het Sakin Centre naast ons kantoor, en ja, dat heb ik uiteraard meteen geprobeerd te doen toen ik hoorde dat mijn spullen vandaag al afgeleverd zouden worden. Helaas.....gesloten.

Vandaag heb ik trouwens mijn werkvergunning opgehaald, ik mag nu officieel in Rusland werken. Ik hoop dat ik hem niet zo vaak hoeft te laten zien want de foto die erop staat ziet er niet uit. En mijn paspoort ben ik de komende weken kwijt want mijn huidige visum moet omgezet worden in een werkvisum. Dat betekent dat ik in ieder geval totdat ik mijn paspoort terug heb dat ik niet van het eiland af kan....

Zaterdag 8: Blessure

Alles leek volgens plan te gaan. Allereerst heb ik uitgeslapen tot half twaalf, heerlijk na een paar dagen met weinig nachtrust. 's Middags heb ik de pc helemaal opgetuigd en dat ging redelijk vlot.

's Avonds was er zoals gewoonlijk zaalvoetbal maar daar ging het mis. We waren nog geen tien minuten bezig (1-0 voor door een goeie voorzet van mij al zeg ik het zelf) toen ik opeens een knap voelde en volgens mij ook hoorde in mijn kuit. Een stekende pijn in mijn kuit, strompelend naar de kant en al gauw was duidelijk dat ik niet verder kon. Echt balen, ik heb alleen ooit met basketbal een keer een verstukte enkel opgelopen maar verder heb ik nog nooit wat gehad. Er gaat toch zeker een soort knop om als je vijftig geworden bent, want je krijgt meteen allerlei mankementen.

De wandeling terug naar Zima 3 was niet bepaald aangenaam en ik verrekt van de pijn. Na een heet bad en smeren met Tijgerbalsem ben ik toch maar even naar de Rec Centre bar aan de overkant gegaan voor een biertje als troost. Nou ja, tweetjes dan. En een paar Cola light met een klein scheutje vodka tijdens een paar spelletjes pool. Maar die tellen niet want die kreeg ik aangeboden.

Zondag 9: Blubber

Het was gisteren nogal laat geworden maar ik kon niet te laat op want ik had voor vandaag weer een auto aangevraagd en toegewezen gekregen, dus die moest ik op gaan halen. Het was nog even twijfelachtig of ik met mijn zere poot wel zou kunnen rijden maar het voelde vanmorgen al een stuk beter aan. Nog steeds pijnlijk, dat wel, en fatsoenlijk lopen kon ik nog steeds niet maar de stekende pijn was weg.

De belangrijkste wegen in Yuzhno zijn inmiddels allemaal sneeuwvrij maar dat betekent dat de kuilen nu weer open liggen. Leeg zijn die kuilen niet want doordat het sneeuwde vandaag en de temperatuur een graadje boven nul was stonden ze vol met modderwater. Op zich wel gaaf was als je er met de auto doorheen stuitte, maar ik denk zo dat de komende weken niet erg gunstig zijn voor voetgangers. Tenminste, niet voor diegenen die graag hun kleren droog en schoon houden....

Dinsdag 11: ADSL!!

Gisteren ben ik naar het Sakin Centre geweest om daar bij een klein winkeltje ADSL te regelen. Er zat een dame achter het loket die redelijk Engels sprak en ze wist wat ik nodig had dus ik hoefde alleen maar een paar formulieren te ondertekenen, op te geven welk appartement ik heb, duizend roebel (ongeveer 30 euro) te betalen voor de aansluitingskosten en de eerste maand abonnement en klaar was ik. Ik kreeg een envelop met daarin een klein papiertje met daarop een usernaam en de rest zou zich vanzelf wijzen.

Niet dus, want uiteraard werkte het niet... Ik was al gewaarschuwd dat het wachtwoord grote en kleine letters kon bevatten en dat de kleine en grote i en de kleine en grote L en de 1 absoluut niet van elkaar te onderscheiden waren, maar zover kwam ik niet eens. Er zat gewoon geen prik op de kabel zoals dat heet, oftewel het contactpunt in mijn appartement wat daar al kant en klaar zit was nog niet aangesloten.

Ik vanmorgen dus bellen wie dat ging oplossen en ik was even de wanhoop nabij toen ik na vijf of zes doorverwijzingen weer bij dezelfde persoon uitkwam. Die pikte het nu gelukkig wel op en vanmiddag kreeg ik een berichtje dat het vandaag nog voor elkaar zou komen

En wat denk je, toen ik vanavond thuiskwam.....werkte het! Ik ben weer "back in business".

Woensdag 12: Dooi

Vannacht heeft het voor het eerst sinds ik hier ben niet gevoren, het was vanmorgen zelfs vijf graden op de thermometer! En dat betekent dat de dooi nu serieus gaat inzetten. We zitten dus nu een week of drie, vier in de baggerzooi want er ligt nogal het een en ander wat moet smelten.

Het is overal al een baggerzooi en de bergen sneeuw langs de kant van de weg zijn nu niet meer wit maar bruin en lijken meer op zandwallen. Hier en daar zijn ze nog steeds dikke anderhalve meter hoog en dat moet allemaal nog even wegdooien. We kunnen onze lol op de komende weken.

Zo zag het er uit in Zima 3 toen we in januari aankwamen:

En zo ziet het er nu uit:

Zoals je ziet ligt er nog genoeg. Op de foto sneeuwt het nog maar dat is inmiddels opgehouden. Dat wil niet zeggen schijnt dat we niet nog een lekkere sneeuwstorm kunnen krijgen in april....

Vrijdag 14: Toch weer sneeuwbuien

De afgelopen twee dagen was het zulk mooi weer dat we de gelegenheid weer eens namen om tussen de middag na de lunch nog even een loopje te maken. De temperatuur is zo'n graad of zes, zeven boven nul en we steken al weer zonder jas of vest over naar het andere gebouw.

Gisteren twijfelden we zelfs of we in ons overhemd zouden gaan lopen of dat we toch nog maar een jas zouden gaan aandoen. Het werd wel het laatste, ik geef toe, het was een beetje overmoedig. Tijdens de wandeling staken we het plein voor het theater over en ik wilde gewoon rechtdoor lopen. Dat was een vergissing, de sneeuw was zacht en het stond vol plassen, en die bleken enkeldiep te zijn... Grijnzende collega's, had je maar op moeten letten, jaja. Een andere collega had dat ook gehad, en die dacht, nou ja ik ben nou toch al nat, ging hij bij de volgende stap dus kniediep.

Vandaag ook weer een schitterende lentedag met zon, maar toen ik eind van de middag mijn hok uitkwam (wat dus geen raam heeft) zag ik ineens dat het sneeuwde! En een flinke sneeuwbus ook, die alles trouwens wel weer mooi wit maakte. De wereld zag er voor even weer net zo mooi wit uit als in de afgelopen winter.

Het was ook weer leuk om Ron Gresham, die Texaanse pijpleiding-Cowboy, weer te zien in de Kona Bar. Hij blijft maar aan iedereen hier vertellen hoe goed we voor hem gezorgd hebben in Den Haag, toen hij daar vorig jaar zijn eerste stappen buiten de Verenigde Staten zette, ik word er gewoon verlegen van...

Zaterdag 15: Lente

Het was vandaag een buitengewoon mooie lentedag en ik heb dan ook na het boodschappen doen (ik had behalve brood en melk toch eigenlijk niets nodig) een wandeling door de stad gemaakt en de nodige foto's gemaakt.

Yuzhno ziet er nu heel anders uit nu overal de sneeuw begint te smelten. April is niet echt de mooiste maand van het jaar hier. Het is een grote blubberzooi en je komt hier en daar met een roeiboot denk ik even ver als met de auto. Flink uitkijken dus als je op de stoep loopt, al moet ik zeggen dat de meeste automobilisten er heel aardig rekening mee houden als ze mensen zien lopen.

Er is nu nog maar één kleur auto's, blubberkleurig. En er komt van alles onder de sneeuw vandaan, voornamelijk honden- drollen en lege bierflessen. Ik ben benieuwd wat er allemaal voor troep tevoorschijn komt als de sneeuw weg is.

Toch komen er ook wel leuke dingen tevoorschijn, zo kwam ik tussen de flats deze Lada tegen die volgens mij al een tijdje niet van zijn plek is geweest en volgens mij net een paar dagen weer zichtbaar is....

Maandag 17: Te vroeg gejuicht

Om tien over vijf vanmorgen werd ik wakker van de sneeuwplög die langs reed. Tegelijk hoorde ik allemaal geluiden op het dak van schuivende sneeuw en het gieren van de wind, en jawel hoor: Sneeuwstorm!!!

En vergelijk deze van zeven uur vanochtend eens met die van Woensdag de 12e:

Maar de bus reed gewoon, geen enkel probleem. Ik zakte wel meteen tot aan mijn enkels weg toen ik naar de bushalte wilde lopen want er was al zeker zo'n vijftien centimeter gevallen.

Waar het gisteren al lekker schoon was lag nu gewoon weer een pak sneeuw, en dat werd in de loop van de dag ook nog meer ook want het is de hele dag blijven sneeuwen. Ik schat dat er nu zo'n dikke twintig centimeter is gevallen sinds gisteravond.

Onderweg waren de hoofdwegen al weer redelijk te berijden, we kwamen die grote sneeuwschuivers overal weer tegen en die doen hun werk behoorlijk goed.

Vanmorgen moest ik in de sneeuw ook nog oversteken naar het Sakin Centre naast ons kantoor voor Russische les. Mijn klasje bestaat nu nog maar uit twee personen. Of eigenlijk, dit is een nieuw klasje want mijn vorige klas was door verlof en zakenreizen (waaronder ik dus) helemaal uit elkaar gevallen en uiteindelijk opgeheven.

Maar ik hoefde gelukkig niet weer met een beginnersklas te starten en zo heb ik dus de komende weken twee keer anderhalf uur in de week (bijna) privé les...

Dinsdag 18: De buurman

De lente sloeg vandaag weer keihard terug met een prachtige zonnige dag met temperaturen van een graad of acht. Alle gevallen sneeuw is ofwel al weer verdwenen of omgetoverd in blubber. Waar de sneeuw niet is verdwenen is het net of je door Slush Puppy aan het waden bent.

Vanavond ben ik alweer naar de fitness geweest, de derde keer in vier dagen, goed hè! Daarna nog even in de sauna en uiteraard nog even naar boven om een biertje te halen in de bar. Daar was het rustig, een paar mensen zaten te eten en een eenzame figuur zat aan de bar. Ik schuif bij, bestel een Botchka en maak een praatje met mijn buurman.

Hij stelt zich voor als Bill Kiernan, werkt aan de pijpleiding en we raakten aan de praat. Op een gegeven moment maak ik een opmerking over die bulldozer die gisteravond om elf uur voor onze deur sneeuw ging ruimen, net toen ik mijn ogen dicht had gedaan, en hij vraagt, "In welk appartement zit jij dan?" Ik zeg, "In 3636", en daar schiet hij een partij in de lach. Hij staat op, geeft me een hand en zegt nog steeds lachend, "Aangenaam kennis te maken, ik ben je buurman, ik zit in 3635".....

Ik lag uiteraard ook meteen in een deuk, ik heb daar in de afgelopen maanden heel af en toe wel eens redelijk harde muziek gehoord als ik langs de deur liep, maar ik was in de veronderstelling dat er maar af en toe iemand was omdat ik meestal nooit wat hoor. Blijkt dus dat er toch iemand woont, en ik heb een uitnodiging voor een biertje staan...

Woensdag 19: Weer een plastic kaartje erbij

Vanavond heb ik mijn zoveelste plastic kaartje opgehaald, een SmartCard die we nodig hebben om in de auto's te kunnen rijden. Alle auto's zijn inmiddels uitgerust met een kaartlezer, en zonder SmartCard zijn ze niet te starten. Beveiliging dus maar dat niet alleen, het krenge registreert ook je rijgedrag....

Het aantal plastic kaartjes wat ik nu bij me heb alleen al van het bedrijf is daarmee gekomen op zes....

Vrijdag 21: Hollands weer

Ik hoorde bij het opstaan de dakplaten al rammelen en de wind gieren. Eén blik uit het raam en ik dacht meteen, "Shit! Ik ben terug in Holland!" Het leek nog het meest op een Noordwesterstorm in Nederland, gierende windvlagen en striemende regen tegen de ramen. Flink balen dus...

Maar bij de bushalte gek genoeg toch vrolijke gezichten, want dit schijnt hier dus te betekenen dat de winter het opgeeft en dat het nu heel snel lente wordt. En in tegenstelling tot Holland duurt dit soort weer hier maar kort en komt het alleen voor in de korte periode tussen winter en lente en tussen herfst en winter. Kijk, dat is geen slecht vooruitzicht, en mijn humeur werd er dan ook op slag beter op.

Op kantoor waren de meiden aan het mopperen over het slechte weer, en ze keken me dan ook vol afgrijzen aan toen ik zei dat we in Nederland zowat de helft van het jaar regen en wind hebben...

Zaterdag 22: Gaten en kuilen

Voor vandaag had ik weer eens een auto aangevraagd en gekregen, lekker weer zo'n dikke Pajero 2800 Intercooler maar wel een automaat. Dat was effe flink wennen, vooral het remmen. Als je namelijk niet zo hard rijdt, en dat kon niet vanwege de staat van het wegdek en de drukte op de weg, dan is stop ook meteen stilstaan bij die zware bak. En ik hing dus een paar keer zowat over het stuur heen en gelukkig reed er iedere keer niemand dicht achter me.

Ver weg ben ik niet geweest, eigenlijk alleen boodschappen doen, want er was geen lol aan. Het wegdek is door de winter in erbarmelijke staat gekomen en daar had je toen er nog sneeuw lag weinig last van.

Nu moet je zo'n beetje laveren tussen de kuilen door en dat moet wel want ze staan helemaal vol met blubberwater staan dus je kunt niet zien hoe diep ze zijn. Regelmatig plonsde een enorme plons blubber over de auto heen dus het was rijden met de ruitenwissers aan.

Verder dooide het vandaag weer als een gek, de sneeuw verdwijnt letterlijk "als sneeuw voor de zon"...

Zondag 23: DE wedstrijd

Het is gisteravond knap laat geworden. Allereerst ben ik na de fitness in de bar van het Rec Centre erboven blijven hangen. Het was de bedoeling om er wat te eten en een biertje te doen, maar het was erg gezellig dus uiteindelijk moest ik me nog haasten want om twaalf uur moest ik voor de PC zitten.

De wedstrijd van Quick Boys tegen die lui van de vuilnisbelt werd namelijk live uitgezonden via TV West, en dat betekende dat ik de wedstrijd zou kunnen volgen via TV West op het Internet. Uiteraard had ik van de week al even geprobeerd of dat werkte, en jawel!

In het begin waren er wat problemen met de snelheid van de verbinding waardoor ik telkens stukjes kreeg, maar na ongeveer een kwartier werd de verbinding prima en heb ik de wedstrijd kunnen zien. Weliswaar met niet al te best beeld en in postzegelformaat maar dat gaf nou effe niet. Aan het begin van de tweede helft hadden we nog wel even een stroomstoring waardoor het hele zootje uitviel en ik dus eerste vijf minuten van de tweede helft moest missen maar daarna ging het weer goed.

Jammer van het resultaat, en een denderende wedstrijd was het ook al niet, maar ik heb het toch lekker gezien!

Maandag 24: Uit alle holen en gaten

Ja hoor, ik dacht het al. Eén blik in de Daily Nonsense, pardon De Telegraaf, ik zag het al aan het formaat van de letters van de kop. Dat doen ze daar alleen maar als het resultaat voor hun gunstig is uitgevallen.

En jawel, uit alle holen en gaten kwamen ze weer gekropen, die aanhangers van die klup. Maanden heb je ze niet gehoord en in drie dagen tijd is al het werk om die grote bekken stil te krijgen weer helemaal teniet gedaan.

Ik heb er maar één woord voor:

Woensdag 26: Plee Praat

Lange werkdagen en het dooit als een gek, meer is er eigenlijk niet te melden deze dagen. Nou ja, behalve dan het nieuws dat ze de wc's in onze Datsja gaan verbouwen. Nou kan dat helemaal geen kwaad want eigenlijk vind ik de aanduiding "WC" behoorlijk overdreven, latrines is een betere benaming.

Als je binnenkomt zijn er links om de hoek twee standaard piskakken, niks mis mee dus, maar het zijn die twee hokken die ernaast staan. Nou ben ik toch niet kinderachtig uitgevallen maar dit vind ik helemaal niks. Het zijn eigenlijk twee wc-potten met een schot aan de zijkant en een triplex met formica deur aan de voorkant, en onderaan het geheel een kier van een centimeter of dertig. Als je dus binnenkomt kijk je meteen tegen de zijkant van de voorste plee aan en je kunt dus gelijk zien of hij bezet is. Zie je dus zoals ik vanmiddag een paar maat 46 grijze bergschoenen onder de rand, dan weet je meteen, "Oh, Colin zit te schijten".

Kijk, fris ruiken doet het vrijwel nooit in een toilet, maar erger nog is dat als onderaan een open rand zit en bovenaan ook alles open is, dan is het nog meer wat je allemaal hoort....

Ik ga wel even aan de overkant in SEB1, of beter nog, ik hou het wel op tot thuis. Jemig, nou lijkt ik Riet wel...

Donderdag 27: Nieuw sportnet

Ja, dat heb je als je Engelsen de controle geeft over alle telecommunicatie, en dus ook over de kanaalbezetting van de digitale TV. Dan heb je een sportzender die de hele dag cricket en rugby uitzendt. Nou ben ik blijkbaar niet de enige die zich afvroeg wat er mis is met een potje voetbal op TV af en toe, en waarachtig, sinds een weekje of wat hebben we een tweede sportzender erbij die alleen maar voetbal uitzendt.

En wat zenden ze van de week uit, de "hoogtepunten" van de Nederlandse nacompetitie. Ik was nog net op tijd met de zappert...

Vrijdag 28: Twee lange weekenden

De Dag van de Arbeid wordt in Rusland nog steeds uitgebreid gevierd, al gaat het er iets anders aan toe dan een paar jaar geleden. Maar het betekent wel aanstaande maandag een vrije dag en dus een lekker lang weekend.

Bevrijdingsdag hebben ze in Rusland ook, alleen niet op 5 maar op 9 mei en ook dat is hier een nationale feestdag. Nou valt 9 mei op een dinsdag, dus wordt komende zaterdag geruild met de maandag. We werken dus volgende week zaterdag en hebben dan maandag vrij, dus weer een lekker lang weekend, alleen een dagje verschoven. Zo makkelijk gaat dat hier...

Zondag 30: Koninginnedag

Er wordt hier ook wel degelijk Koninginnedag gevierd door het Nederlandse contingent, en het was gisteravond dan ook "Dutch Night" in de Hub. Ik heb dat eens lekker aan me voorbij laten gaan want ik heb geen zin om in mijn eentje tussen al die stellen uit Zima 1 en 2 te gaan lopen. Bovendien stond er in de aankondiging van het feest "Evening Dress", en dan heb ik helemaal al gegeten en gedronken.

Nou is dat laatste niet helemaal waar, dat moest ik nog gaan doen en dat heb ik ook, samen met alle andere vrijgezellen en alleenstaanden in de Rec Centre Bar in Zima 3 waar we live naar Chelsea-Manchester United hebben gekeken.

Vandaag was net als gisteren een stralend mooie dag met temperaturen van boven de tien graden dus heerlijk voor een wandeling in de buurt van Zima. En morgen nog een vrije dag!

Mei 2006

Woensdag 3: De duizendste!!!

Jawel! Ik weet wel niet precies wanneer het is gebeurd maar mijn teller staat boven de duizend bezoekers! Kijk, dat vind ik nou leuk, toch een beetje een mijlpaal.

En de duizendste bezoeker heeft zich ook al gemeld en het is.... mijn vader! En zoals ik had beloofd krijgt hij de prijs, een fles Russische Vodka. Ik moest natuurlijk even wachten met het bekend maken van de prijs, he, want voor hetzelfde geld was het mijn nichtje Madelon geweest en dan kan ik natuurlijk moeilijk met een fles Vodka aankomen. Nee, Leo, dat kan niet....

Alleen laat de prijsuitreiking ngo even op zich wachten want ik ben pas over een paar weekjes weer thuis, maar zoals mijn moeder altijd zegt, "Wat in het vat zit verzuurt niet", en geloof me, dat geldt zeker voor Vodka.

Donderdag 4: Belangrijke gebeurtenissen

Het werk aan alle projecten vordert gestaag en zo af en toe wordt er een mijlpaal bereikt.

Zo werd de afgelopen week de bovenste helft van de Tanker Loading Unit ingescheept in Batam, Indonesië, om vandaar te worden verscheept naar Sakhalin.

Als die zogenaamde "Rotating Head" daar aankomt wordt hij op de onderste helft geplaatst die al in zee staat voor de kust.

Via deze constructie moeten tankers een eind uit de kust met olie worden geladen, al zal het nog wel een jaartje of twee gaan duren voordat het zover is.

En het eerste van de twee boorplatforms, de Lunskeye, is op de scheepswerf van Samsung in Korea gereed gekomen en wordt nu op een barge geladen om te worden verscheept naar de noordoostkust van Sakhalin waar de betonnen basis structure al is geplaatst.

Daar wordt het hele gevaarte er bovenop geplaatst en kan er niet lang daarna begonnen worden met het winnen van gas.

Vrijdag 5: Drukke week

De afgelopen week was erg druk met lange dagen, en dat kwam hoofdzakelijk door het tijdsverschil met Europa.

Als je een telefoon conferentie wilt beleggen met je collega's in Engeland dan moet je rekening houden met tien uur tijdsverschil. Meestal regelen we het zo dat we hier beginnen om vijf uur, dan is het in Engeland zeven uur 's ochtends. Voor hun is het dan vroeg opstaan en voor ons later naar huis.

Alleen heb ik altijd een probleem met vergaderingen aan het eind van de dag omdat je dan meestal toch al helemaal gaar bent. En die telefonische conferenties zijn op zich dan wel belangrijk en noodzakelijk, maar ik heb een paar collega's, als ik daarvan een half uurtje op de band had staan dan kon ik er slapeloosheid mee genezen...

Zaterdag 6: Problemen met boeken

De planning voor de vakantie in juni en juli is rond. Het belangrijkste nieuws is dat ik geen drie maar vier weken naar Nederland kom, en dat betekent dat er nu geboekt kan gaan worden. Er zijn hier verscheidene kleine reisbureautjes die uitstekende diensten kunnen verlenen bij het boeken van vluchten, maar het is een stuk goedkoper om dat via Internet te doen. En we blijven natuurlijk toch wel Hollanders, nietwaar....

Gisteren dus maar eens gekeken en een aantal geschikte vluchten gevonden. Dat was nog niet zo eenvoudig omdat er het nodige veranderd is in de dienstregelingen. Via Moskou is nog steeds het goedkoopst, al moet ik daar dan wel overnachten. Via het Internet vond ik een vlucht maar kon niet gelijk boeken omdat ik mijn creditcard gegevens niet bij de hand had. 's Avonds nog een keer geprobeerd maar nu werden mijn creditcards geweigerd. Een telefoontje wees uit dat dat het aan de verbinding lag en niet aan de kaarten.

Vanochtend dus nog maar eens geprobeerd en wat blijkt, de prijs voor dezelfde ticket is vandaag anderhalf keer zo hoog als gisteren! Sodeju, daarom werkte dus die verbinding gisteravond niet, en inderdaad, alle prijzen zijn net verhoogd. Balen natuurlijk, maar ja, weinig keus dus toch maar geboekt, zij het met flink de pest in.

Goed, het traject van Yuzhno-Sakhalinsk naar Moskou is geregeld, nu nog even van Moskou naar Amsterdam en dat moet maar met ons aller KLM. Weer boeken via het Internet dus, maar dat blijkt problematisch. Wat denk je, ik kan de ticket alleen op laten sturen als ik in Moskou of St. Petersburg woon, of ik kan de ticket ophalen op een van de KLM kantoren. En jawel, die zijn in Moskou en St. Petersburg, en dat moet dan ook nog binnen vier dagen na het boeken.

Laatste mogelijkheid is de tickets op het vliegveld in Moskou oppikken, maar ook weer binnen vier dagen na het boeken anders vervalt de ticket... Wat ik moet doen volgens onze nationale trots is dat ik naar een lokaal reisbureau moet gaan, en daar is dezelfde de ticket dus honderd Euro duurder. En wat helemaal strontvervelend is is dat het zelfs dan nog steeds veruit de goedkoopste mogelijkheid is. En ik heb nou eenmaal een hekel aan teveel geld uitgeven, net als de rest van jullie (met uitzondering van Riet). Lang leve de KLM, leuker kunnen we het niet maken, en makkelijker ook niet.....

Zondag 7: Bussen

Het wordt weer eens tijd om iets over Sakhalin te vertellen en deze keer maar eens iets over de bussen.

Hoewel het erop lijkt alsof er totaal geen systeem in zit zijn er wel degelijk vaste buslijnen. Het merkwaardige is alleen dat er geen busbedrijven zijn, zoals in Nederland bijvoorbeeld Connexion, al is het wel min of meer georganiseerd.

Het eerste wat opvalt is dat er vrijwel geen twee bussen hetzelfde zijn, zoals je op de foto's kunt zien....

Het tweede wat opvalt is dat het meestal totaal onduidelijk is waar de bushaltes zijn.

Als er langs de stoep een grote groep mensen staat dan is dat vrijwel zeker een plaats waar de bussen stoppen. En het lijkt er ook op of iedere bus stopt bij iedere halte langs zijn route. Soms is een bushalte aangegeven door een blauw bord met een wit vlak en daarin een bus, zoals op de foto hieronder:

Het meest zie je deze kleine Japanse busjes, die alleen als bus herkenbaar zijn doordat er grote witte kaarten achter verschillende ruiten zitten met daarop in zwarte letters het nummer van de lijn.

Deze kleinere busjes zitten vrijwel altijd stampvol, al is dat natuurlijk al gauw zo met maar rond de tien zitplaatsen.

Ik heb eigenlijk geen idee of er zoiets als een dienstregeling bestaat, ik geloof van niet, maar het wachten duurt nooit lang want het stikt van dit soort busjes, die allemaal privé eigendom schijnen te zijn.

Er zijn dus genummerde lijnen, maar ik heb nog nooit een beschrijving gezien van de lijnen, dus hoe iedereen weet waar welke lijn precies rijdt is me een volslagen raadsel.

Maar goed, het werkt als het goed is als volgt:

De bus stopt, je propt je naar binnen, en als je er uit moet dan waarschuw je de chauffeur en je betaalt wanneer je uitstapt.

De chauffeurs schijnen allemaal een geheugen als een pot te hebben want ze onthouden van iedereen wanneer die is ingestapt en weten dus precies hoeveel je moet betalen.

De grotere bussen rijden lijnen tot buiten de stad, bijvoorbeeld naar Korsakov, en sommige daarvan hebben zelfs een conducteur.

De tarieven schijnen bespottelijk laag te zijn, tenminste, voor ons Westerlingen. Er rijdt een bus langs Zima, lijn 10, en de rit naar de stad kost iets van acht roebel. Omgerekend naar Euro's is dat 24 eurocent.....

Hoe ik dit allemaal weet? Van horen zeggen natuurlijk, ik ben hier nog niet met de bus meegeweest want Sakhalin Energy heeft zoals jullie weten een eigen busdienst.

En of ik nog eens ga proberen weet ik niet want erg comfortabel ziet het er niet uit allemaal...

Maandag 8: Ten westen van Yuzhno

Voor vandaag had ik weer een auto geregeld en na het doen van de nodige boodschappen ben ik eens gaan kijken hoe het er ten westen van Yuzhno uitzag zonder sneeuw. Het was een schitterende lentedag, en ik ben richting de kust gegaan waar een heel klein plaatsje ligt genaamd Aliva.

Aan die kant van de heuvels was het trouwens vrijwel bewolkt, maar de heuvels hielden de bewolking zichtbaar tegen want hoe dicht ik weer bij Yuzhno kwam hoe mooier het weer werd.

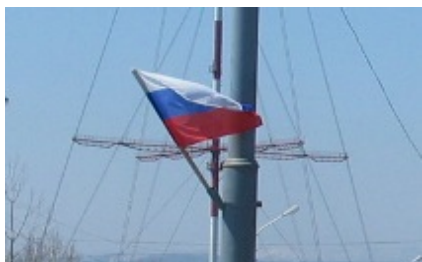
Opvallend is trouwens dat de Russen als het mooi weer is er massaal op uit gaan om de natuur in te gaan. Ik kwam heel wat groepjes mensen tegen die een eindje van de weg af gezellig bij elkaar zaten... rond de barbecue. In Rusland is dat namelijk heel gewoon, de natuur is er voor ieders plezier en barbecuen is daarbij heel normaal. Op zich zou het misschien allemaal niet zo'n probleem zijn als ze niet de troep die ze erbij maken gewoon laten liggen....

Thuis gekomen was het uitzicht vanuit mijn raam bijna sneeuwvrij, kijk maar:

Dinsdag 9: Victory Day

Weer een vrije dag, en in Rusland een hele belangrijke, Victory Day. Dat is in principe hetzelfde als in Nederland Bevrijdingsdag maar de Russen doen daar veel meer aan. En het is ook eigenlijk geen wonder als je met de Russen praat en je hoort hoeveel Russen er in de Tweede Wereldoorlog zijn gesneeuwd. In mijn tijd op school werd er eigenlijk nooit zoveel aandacht aan geschonken aan die kant van de oorlog maar er zijn dus 26 miljoen slachtoffers in de Sovjet Unie gevallen. Meer dan in ieder ander land, en hier zegt men dat er vrijwel geen enkele familie is geweest die zonder verliezen de oorlog is doorgekomen.

Het was dan ook ontzettend druk op straat vandaag, mede waarschijnlijk ook door het schitterende weer, en de meeste mensen wandelden richting het Victory Square. In de Leninstraat, de drukste winkelstraat, klonken nationale liederen uit de luidsprekers en overal waren aan lantaarnpalen Russische vlaggen opgehangen.

Niet de oude rode Sovjet Unie vlaggen met de hamer en sikkel, die zie je nergens meer, maar de wit-blauw-rode Russische vlag.

Ik was te laat voor de herdenkingsplechtigheid want ik was in het centrum uit de bus gestapt en eerst nog even over de Koreaanse markt gelopen. Daarvandaan is het een flink eind naar Victory Square maar omdat het zulk mooi weer was besloot ik niet terug te lopen voor de bus maar daarvandaan naar Zima terug te wandelen. De foto's van die wandeling zal ik gauw plaatsen, dan kunnen jullie ook eens zien wat een teringzooi er onder de sneeuw vandaan gekomen is in de buitenwijken van de stad.

O ja, en een rectificatie op mijn busverhaal, ik heb wel degelijk een bushalte gezien vandaag waar aan de lantaarnpaal met de halte aanduiding ook een bordje hing met alle buslijnen die daar stopten. Weliswaar amper meer te lezen, maar het was er wel...

Woensdag 10: Russische les

Ik heb twee keer in de week anderhalf uur Russische les, op maandagmorgen en op woensdagmorgen. Toen ik nog in Den Haag werkte ben ik daar al mee begonnen maar ik heb daar uiteindelijk maar een paar lessen gehad. Hier kon ik pas in maart weer in een beginnersgroep starten, maar dat klasje is inmiddels al helemaal uit elkaar gevallen doordat iedereen regelmatig een tijdje afwezig is. Ik kon na mijn drie weken in Nederland en Korea gelukkig aansluiten bij een andere klas (bestaande uit één persoon) zodat ik niet weer opnieuw hoefde te beginnen.

Maar om nou te zeggen dat ik al vloeiend Russisch spreek, dat valt wel tegen hoor. Het lezen is erg lastig omdat het Russische alfabet totaal anders is. Ze hebben in totaal 33 letters, waaronder twee die eigenlijk geen letter zijn maar een aanduiding hoe je de vorige letter moet uitspreken.

De letters **Ж, Ш, Щ, Ц** en **Ч** bijvoorbeeld (die je uitspreekt als zj, sj, zj, ts en tsj), die zijn niet zo moeilijk te leren want die hebben wij niet, net als **Ю, Я** en **Ё** (die je uitspreekt als joe, ja en joh).

Lastiger zijn de letters die wij ook hebben maar waar het Russisch een andere letter voor heeft, zoals de **Б** (B), **З** (Z), **И** (I), **Л** (L), **П**(P) en **Ф** (F).

En wat helemaal naadje is zijn letters die hetzelfde zijn maar die in het Russische alfabet andere letters zijn of anders worden uitgesproken, zoals de **Е** (uitgesproken als je), de **В** (is een V), de **Н** (is een N), **Р** (is een R) en de **У** (is een oe). Je leest het wel maar je hersens hebben al geconstateerd dat er bijvoorbeeld een B staat en voor je het weet heb je dus al weer een B gezegd terwijl het V moet zijn.

En laat ik over de letter **О** maar helemaal ophouden. Dat is dus ook wel een O, maar die wordt als de klemtoon niet op die lettergreep valt uitgesproken als een A, maar ook weer niet helemaal een A.

Hallo, zijn jullie daar nog???? Goed, goed, een andere keer wel wat meer over het Russisch....

Vrijdag 12: Bier

De meest gestelde vraag (echt waar!) is niet hoe het hier is, hoe de mensen zijn, hoe het leven hier is, maar hoe het bier is....

En het antwoord is eenvoudig, namelijk heel best. In de meeste winkels en kroegen hebben ze "gewoon" Heinken bier voor de echte Nederlandse Nederlanders, maar ook Corona, Budweiser, Carlsberg, en vaak zelfs nog meer buitenlandse biermerken.

De Russen zijn ook enorme bierdrinkers, en af en toe zelfs behoorlijk overmatig want je ziet ze soms 's ochtends rond een uur of tien al met een fles bier over straat lopen. Wel Russisch bier natuurlijk want dat buitenlandse bier is een heel stuk duurder. ver het Russische bier kan ik ook kort zijn, dat smaakt heel best en er zijn genoeg soorten en variaties.

De meest bekende merken die hier op het eiland worden gedronken zijn **Бочка** (Botchka) en **Балтнка** (Baltika), en die hebben allebei weer verschillende soorten en allemaal in halve liters.

Zo is het blik groene Бочка 5% alcohol, en de fles blauwe maar 4%. Балтнка komt in tien verschillende sterktes, van Балтнка 0 tot Балтнка 9, waarbij de 0 de alcoholvrije is en de negen de sterkste, ik weet eigenlijk niet eens hoeveel procent.

De Балтнка 3 is ongeveer hetzelfde als "gewoon" bier met 4,8% alcohol.

Zelf geef ik de voorkeur aan Бочка, en daar heb ik er toevallig net een van naast me staan. За здоровье!

Zaterdag 13: Schoonmaakdag

Ik wist niet wat ik zag vanmiddag toen ik met de bus de stad in kwam rijden rond een uur of half twee, vrijwel alle rotzooi was weg! Nu had ik al gehoord dat na de dooi de Russen op een zaterdag massaal de straat op gaan om met zijn allen de troep op te ruimen, maar dat was dus vandaag.

Niet te geloven wat een verschil dat maakt zeg. Het was hier de afgelopen weken een vieze ouwe klerezooi, en nu is het alleen nog maar ouwe zooi! Kijk, de stad is nou niet meteen in wat je in Nederland een redelijke staat zou noemen, maar het maakt toch wel degelijk verschil nu al die troep is opgeruimd.

Omdat de zon de afgelopen dagen alles flink heeft opgedroogd hebben we er alleen wel heel veel stof voor teruggekregen. Als je nu door de stad gewandeld hebt kom je helemaal grijs thuis....

Maar het zonnetje schijnt, de lucht is blauw en het is twintig graden, dus wat kan het schelen!

Zondag 14: Voetbal ellende

Gisteravond heb ik voor het eerst weer gezaalvoetbald want van mijn blessure had ik helemaal geen last meer. Het ging meer dan een uur hardstikke lekker maar toen schoot het plotseling weer in mijn kuit, zelfde plek en dus dezelfde spier. Gelukkig niet zo erg als de vorige keer, ik kon nu tenminste nog redelijk lopen, maar echt blij ben ik er niet bepaald mee.

Het betekende dat ik vandaag dus niet kon gaan wandelen en ik heb dus de hele dag binnen gezeten terwijl het alweer een prachtige dag was.

En ik zag op het Internet dat ik wat betreft Quick Boys dit seizoen heel weinig hebt gemist. Zelfs een fatsoenlijke afscheidswedstrijd voor een paar oud-gedienden was blijkbaar teveel gevraagd gezien het resultaat tegen Excelsior Maassluis.

Maar Katwijk heeft toch een kampioen, al moest er wel een ploeg uit één van de nieuwe buitenwijken aan te pas komen. Nou ja, daar woonde ik tenslotte zelf ook tot voor kort. Rijnsburgse Boys dus van harte gefeliciteerd, en succes in de nacompetitie.

En ik had nog een nieuwtje gepland, ik heb vandaag geprobeerd de dag toch een beetje nuttig te besteden dus ik ben aan de gang gegaan met wat filmpjes die ik heb gemaakt. Zo vond ik nog wat opnamen van het ijsvissen, ik wist niet eens meer dat ik die had gemaakt. Ik ben aan het bewerken geslagen en het resultaat had ik op mijn website willen zetten. Helaas blijkt het onmogelijk om grote bestanden te uploaden zonder dat de verbinding over zijn nek gaat, dus helaas, het is niet gelukt. Ik zei gisteren al tegen Riet dat er geen zegen zit in dat filmen van mij....

Woensdag 17: Eindelijk, paspoort!

Hèhè, daar was de verlossende email vanmorgen dat mijn werk visum gereed was en dat ik dus mijn paspoort kon gaan ophalen. Een pak van mij hart, want zonder paspoort kun je dus simpelweg het land niet uit. En er is me van de week al een trip naar Korea door de neus geboord omdat ik mijn paspoort nog niet had, dus is een collega van mij nu in mijn plaats. En de vakantie begint ook al op te schieten dus ik was toch maar begonnen er wat heibel over te schoppen. Maar gelukkig, het is binnen, en op zich al redelijk snel want voor mij heeft het uiteindelijk maar vier weken geduurd. Het enige alternatief is je paspoort ophalen zonder het werkvisum als je het perse nodig hebt, maar dan moet wel het hele circus met alle aanvragen weer helemaal overnieuw.

Ach, en eigenlijk zijn wij nog verschrikkelijk verwend zeikerds want wij hebben een afdeling vol meiden zitten die al het werk voor ons doen. Gewone Russen en contractors die niet in vaste dienst zijn bij Sakhalin Energy moeten er zelf achter aan, en dat betekent vaak uren en soms zelfs dagen in de rij staan.

Als je in Rusland gaat wonen moet je geregistreerd worden, en dat moet iedere keer als je het land bent uitgeweest, ook de Russen zelf. Die registraties worden voor ons door de visa afdeling gedaan en je hoeft alleen je paspoort maar even af te geven. Alleen de eerste keer moet je zelf mee om een handtekening te zetten waarmee je de maatschappij machtigt het voortaan voor je te doen.

In Januari gingen Riet en ik dus met het meisje van de visa afdeling mee voor onze eerste registratie. Het kantoor was ergens onder in een flat, en de bunkerachtige lange gangen stonden helemaal afgeladen met mensen die allemaal op hun beurt stonden te wachten. En wij van Sakhalin Energy moesten alleen een paar minuten buiten wachten tot we werden opgehaald, vervolgens liepen we dwars door de rijen wachtenden naar voren, gingen een kamertje in waar we de benodigde documenten moesten tekenen en vijf minuten later stonden we weer buiten.

Ik kan me wel voorstellen dat als je dan ergens achter in de rij staat dat je dan behoorlijk pissig wordt. Klote buitenlanders....

Donderdag 18: NIEUW EMAIL ADRES!

Neenee, ik begin niet laks te worden, ik ben de afgelopen avonden gewoon met andere dingen bezig geweest. Een van die dingen is het vinden van een manier om meer foto's op te slaan op het Internet, want de ruimte op mijn Website begint er te klein voor te worden. Die heb ik gevonden maar daarover later meer.

Iets anders waar ik al een week of drie me bezig ben is een nieuw emailadres. Ik kan namelijk wel mail ontvangen, maar voor het versturen moet ik allerlei kunstgrepen uithalen want ik zit nu natuurlijk op een ander netwerk dan mijn mail provider, Planet in Nederland. De oplossing is op zich eenvoudig, een mailadres van mijn huidige ADSL provider, Dalsvyaz hier op Sakhalin.

Nu krijg je normaal gesproken gelijk email als je een Internet aansluiting aanvraagt. Hier niet, hier is het ook wel gratis maar je moet er zelf om vragen (dat lijkt wel heel erg Nederlands). Maar zo gezegd zo gedaan, een emailadres opgevraagd en gekregen, alleen werkte het niet want mij werd de toegang tot de mail server geweigerd. En dat is lastig, zeker als je wilt gaan mailen....

En omdat er bij de Dalsvyaz helpdesk niemand Engels spreekt moest ik mijn collegaatje Yuliya vragen om voor mij te bellen. Dat duurde alles bij elkaar drie weken, zonder succes, want ze beweerden dat het aan mijn computer lag. Gisteren heeft dus mijn collega Henk, wiens Dalsvyaz email wel werkt, mijn user en password geprobeerd en ook daar werkte het niet. Yuliya dus vandaag weer gebeld met dit grote nieuws, en dat heeft blijkaar toch iets wakker geschud, want nu doet mijn mail het!

Vrijdag 19: Effe over werk

Zo, dat was weer een hele drukke week. Als jullie op de wensite van Sakhalin Energy kijken dan kunnen jullie alles lezen over het hele project, dus daar ga ik zelf niet over vertellen. Maar dit keer was er een nieuwtje over een van de projecten waar ik zelf aan werk dus dat is wel leuk om even te vermelden.

Het bestaande platform Molikpaq (wat Russisch is voor "grote golf") moet worden verbouwd zodat het ook 's winters kan blijven doordraaien.

Dat project heet het **Molikpaq Tie-In** project, kortweg MTI, en het houdt in dat er een tweetal uitbreidingsmodules worden geplaatst op de Molikpaq.

Deze modules zijn ontworpen door ABB Lummus in Den Haag en gebouwd bij Gulf Piping in Abu Dhabi, waar ik vorig jaar in mei geweest ben. Toen waren de modules nog in aanbouw, zoals je hierboven kunt zien. Inmiddels zijn die modules klaar en ze zijn nu ingescheept om te worden vervoerd naar de Molikpaq.

Zondag 21: Stoplichten

Vandaag had ik weer een auto, en mijn collega Jan niet, dus besloten we samen boodschappen te gaan doen. Een andere collega, Trevor, die twee weken over is uit Engeland besloot ook mee te gaan voor de gezelligheid. Behalve een overvolle kofferbak en dat het heel erg mooi weer was is er over vandaag niet te vertellen.

Maar ik kan het natuurlijk wel eens even gaan hebben over het verkeer hier op Sakhalin, en het lijkt me een goed idee te beginnen met de stoplichten. Allereerst, er zijn er veel en ze hebben geen van alle een flitspaal. Ik hoor het gejuich in Nederland al opgaan, maar vergis je niet, NIEMAND rijdt hier door rood. En dat heeft niks te maken met braafheid maar met de manier waarop de stoplichten hier werken.

Om te beginnen hangen de stoplichten hier aan wat er dan ook op de hoek of in de buurt van de hoek van het kruispunt staat.

Meestal is dat een boom of een lantaarnpaal, en het geeft niks dat die niet precies op de hoeken van het kruispunt staan. Maar missen kun je ze bijna niet, want ieder stoplicht heeft namelijk lichten aan drie kanten.

En er zijn geen aparte lichten voor rechts- of linksaf. Ook niet voor voetgangers, die doen gewoon mee met de auto's en steken dus over gelijk met de auto's.

Je ziet dus op alle vier de hoeken van het kruispunt een stoplicht, dus je kunt vier keer jouw kleur zien. Maar dat verklaart natuurlijk nog niet waarom iedereen zo braaf stopt. Dat zit zo, Als het licht op groen staat staat de andere kant op rood, tot zover is alles dus normaal. Maar dan springt de oranje ook aan, eerst knipperend en dan gewoon, ten teken dat de kleur gaat veranderen, en let op, de groene en de rode branden dus ook nog.

En nu komt de truuk, de wachtenden weten dus dat groen nu moet gaan stoppen en die gaan dus alvast rijden.

De rijdenden die het oranje licht zien verschijnen boven de groene gaan als een speer in de ijzers, want als je niet op tijd stil staat dan heb je een enorm probleem aan één of misschien wel aan beide zijkanten. Wat in Nederland gebruikelijk is, om met oranje nog even gas bij te geven, dat is hier dus absoluut dodelijk.

Kortom, NIEMAND rijdt hier door rood. En de hoek om scheuren werkt ook niet want daar lopen de overstekende voetgangers en niemand wil voetgangers aanrijden.

En om toch zo snel mogelijk weg te zijn wacht er niemand voor de stopstreep. Waarom ook, als je het stoplicht aan jou kant voorbijrijdt, dan zie je die aan de overkant toch, dus je kunt net zover doorrijden als je veilig acht. Het is wel een kwestie van inschatten, zoals twee maanden geleden die Toyota Landcruiser ondervond die net iets te ver door was gereden toen die grote sneeuwschuiver er aan kwam. Die Landcruiser moest verder zonder voorkant want die werd er door de sneeuwschuiver finaal afgereden...

Woensdag 24: Russische les II

Ik ben de laatste dagen druk bezig geweest met het over zetten van mijn foto's naar een andere plek op het Internet, maar ik ben nog niet zover dat ik ze al kan vrijgeven voor publicatie, hopelijk lukt dat deze week.

Wel heb ik weer twee keer Russische les gehad, nog maar vijf lessen dan zit de beginnerscursus er al weer op. Daarna ga ik uiteraard verder met de les voor iets gevorderden want het is wel erg moeilijk maar ik ga stug door.

Ik zal weer even wat vertellen over het Russisch. Ik had al gezegd dat het alfabet 33 letters heeft en daartoe behoren ook de letters **В, Ё, Ъ, Ь** en **Ѡ**. Ik had ook al gezegd dat de **В** dus de **V** is, en wat bij ons de **В** is is hier dus de **Ѡ**.

Nee, niet de **Ѡ**, dat is net als de **ѡ** eigenlijk helemaal geen letter, maar deze horen altijd bij de voorgaande letter. Als je bijvoorbeeld een L ziet gevolgd door een **Ѡ**, dan spreek je de L zachter uit. Ja, dat klinkt heel stom maar het kan echt, denk maar aan het verschil tussen de dikke Kattekse L en de L die de Koningin uitspreekt. En met de **ѡ**, die trouwens bijna niet voorkomt, is het precies andersom, dan spreek je de voorgaande letter "harder" uit. En dan hebben we nog de **Ѣ**, die spreek je ongeveer uit als de I in DIT, maar dan helemaal achter in je keel.

Zijn jullie er nog steeds? Dan ga ik nog even door.

We zijn vandaag tot de conclusie gekomen dat het Russisch is uitgevonden door dronken mannen rond een kampvuur die tegen elkaar zaten te praten met volle mond. Hoe dat zo? Nou hier is een voorbeeld:

Vandaag hebben we geleerd allerlei dingen te zeggen met "Ik hou niet van". In het Russisch is dat laatste "Мне не нравится" en dat spreek je uit als "Mnje nje nraivtsa". En nou moeten jullie dat voor de gein eens snel achter elkaar proberen te zeggen....

Donderdag 25: Wegwerkzaamheden

Het moet gezegd, ze laten er geen gras over groeien. Ik had al gezegd dat de wegen in erbarmelijke staat onder de sneeuw vandaan kwamen met enorme gaten waar je zowat met auto en al in verdween, maar ze zijn vrijwel meteen na het verdwijnen van de bagger begonnen daar wat aan te doen.

Overal zie je aan de weg werken, al is dat niet altijd meteen een verbetering. Ze schrapen namelijk op de ergste plekken het asfalt weg en vullen dat dan op. Alleen gaan de schrapers veel harder dan de vullers...

En ik volg de laatste weken het weer in Europa en Nederland in het bijzonder, had ik al gezegd dat het hier al een paar weken prachtig lenteweer is met vrijwel iedere dag zon? En dat ik hier bijna nog geen dagen meegemaakt heb waarop de zon helemaal niet schijnt?

Vrijdag 26: Ditjes en datjes

Deze week zijn er voor het raam in de woonkamer en een van de ramen in de slaapkamer horren geplaatst zodat ik ze lekker open kan zetten zonder last te hebben van binnenvliegend ongedierte.

Muggen zitten hier in Zima zat schijnt, dat is weer het nadeel van al die natuur. Het is wel mooi maar het brengt ook ongemakken mee.

Maar ik ben erop voorbereid, de supermarkt had een flink aanbod in anti-muggezooi, en zelfs die goeie ouwe Autan dus laat de muggen maar komen (liever niet).

En toen ik vanmiddag mijn appartement binnenkwam had ik meteen al het idee dat er iets veranderd was, maar ik had eerst niet door wat. En het duurde nog een paar tellen voor ik het doorhad, er zitten hoezen om de stoelen!

Hier zie je ze ervoor en erna:

En er bleek nog een nieuwtje te zijn, we hebben er weer drie kanalen bij op de digitale tv. We hebben er nu drie met sport, waaronder een met alleen voetbal, en twee met films. We hadden zestien kanalen toen ik hier kwam en we zitten nu al op vijftientig, we gaan de goeie kant op.

Vanavond ben ik voor het eten uitgenodigd bij Kattokers. Ja, echt waar, zelfs hier, duizenden kilometers van huis op een eiland waar jullie tot voor kort nog nooit van hadden gehoord, kom je ze tegen. Het hoofd van de Pijpleiding divisie bij Sakhalin Energy is een ouwe school- en basketbal maat van me, Jaap Guyt.

Ik kwam van de week een ouwe foto tegen op de website van basketbalvereniging Grasshoppers, waar wij allebei opstaan. Die foto, volgens mij uit 1974, heb ik natuurlijk meteen doorgestuurd en je ziet hem op de volgende pagina, kijk maar of jullie mij kunnen vinden.

De eerste die alle namen weet wint een fles Vodka. Ik kan net zo goed een gratis ski-vakantie op Sakhalin uitloven want ik kan het toch niet controleren, ik weet er namelijk twee zelf niet.

Mijn moeder is touwens uitgesloten van deelname want die weet uiteraard alle namen, en die van iedereen z'n vader en moeder.....

Zondag 28: Zondagmiddag wandeling

Het was schitterend weer vandaag, de thermometer stond rond het middaguur op 27 graden, en nee, dat is nu eens niet onder nul! Ik moest wat boodschappen doen (ja, dat kan hier gewoon op zondag) dus ik ben met de bus naar de stad gegaan en ben van daar terug gewandeld naar Zima.

Het prachtige weer van de afgelopen weken heeft er voor gezorgd dat Yuzhno in al zijn lelijkheid onder de sneeuw vandaan is gekomen. Want eerlijk is eerlijk, de sneeuw geeft alles een sprookjesachtig aanzien maar als de sneeuw weg is dan krijg je te zien wat eronder zit, en in het geval van Yuzhno is dat niet altijd even fraai.

Sakhalin was tot iets meer dan tien jaar geleden verboden gebied voor iedereen, inclusief de Russen zelf, want het was militair gebied. Het is dus helemaal niet zo lang geleden dat de eerste buitenlanders, en de mensen van Sakhalin rekenen de Russen van het vaste land ook toe, voet op het eiland zetten.

En hoewel alles hier in een razend tempo verandert is Yuzhno nog duidelijk herkenbaar als een stad uit het Sovjet tijdperk.

Maandag 29: Gestraft!

Dat komt ervan, Had ik maar niet over het weer moeten beginnen. Dat het hier al een hele tijd mooi weer is en lente en zo, daar word je onmiddellijk voor gestraft.

Gisteravond zijn we wezen eten in het restaurant van de "Hub", we willen terug lopen naar Zima 3 en wat denk je: regen! Gelukkig niet zo'n hele erge bui maar toch vervelend.

En vanmorgen kijk ik uit het raam en ik denk: "Shit, ik slaap nog en ik droom dat ik al thuis ben!". Maar nee hoor, ik sliep helemaal niet: regen! En nog waaien ook! Ik had ook gewoon mijn kop moeten houden.

Ja, lach maar. Hier is het nog wel bewolkt maar het is al weer sinds het middaguur droog...

Woensdag 31: Volle bussen

De zomer wordt nog even uitgesteld, het weer lijkt waarachtig wel op Nederland. Het regent 's nachts flink en overdag is het wel droog maar bewolkt en met een harde wind. Nou ja, ik had ook gewoon mijn kop moeten houden over het weer....

Het is tegenwoordig weer een heel gedoe om een beetje op tijd thuis te komen. We hadden een busschema met een bus om vijf over half zes, en dan om zes uur en vijf over zes twee express bussen die direct naar Zima reden zonder te stoppen. De normale dienstregeling ging dan weer verder om tien over zes. Dat was een prima systeem want de meeste mensen, en zeker alle Russen, gaan zo rond de klok van zes uur toch wel naar huis.

Blijkbaar was dat systeem toch te efficiënt want het is pas veranderd. De bussen van zes uur en vijf over zes zijn uit de vaart gehaald, er rijdt nu om tien over zes een express bus en de normale dienstregeling begint nu om tien voor half zeven.

Je kunt op je vingers natellen wat dat betekent, want je hebt nu een groep mensen extra die de vijf over half zes bus proberen te halen (die dus bommetje vol zit nu) en een groep mensen, aangevuld met de mensen die om vijf over half zes niet meer mee konden, die allemaal in die tien over zes bus proberen te proppen.

En lang niet iedereen kan dan mee, dus dat is flink balen. En de Russen balen ook want die kunnen nu niet eerder dan tien voor half zeven met een bus mee.

Kortom, een dienstregeling waar niemand blij mee is en geen mens wat van begrijpt. Terwijl de vorige dienstregeling zo goed werkte....

Juni 2006

Vrijdag 2: Slecht nieuws

De huizen die gebouwd zijn op Zima 4 zijn op het oog allang klaar en iedereen op de huizenlijst zit dan ook met spanning op officieel nieuws te wachten. Die huizenlijst wordt langer en langer en het is inmiddels al duidelijk dat die paar nieuwe huizen bij lange na niet voldoende zullen zijn. Er komen simpelweg steeds meer mensen naar het eiland omdat al het werk zich hier begint te concentreren en daar is totaal geen rekening mee gehouden.

Raar natuurlijk zou je zeggen want die mensen komen niet zomaar plotseling over uit het niets, maar er hebben blijkbaar toch mensen zitten snurken. En nu is de nood zo hoog dat er voortdurend met die huizenlijst wordt geschuifeld. En dat was vandaag dus ook weer het geval en in mijn geval betekent het dat ik weer op een andere lijst ben gekomen.

De nieuwe huizen gaan naar gezinnen met kinderen, wat op zich natuurlijk wel zo eerlijk is maar wel heel vervelend voor de rest waaronder ik. En een bijkomend probleem is nu dat er waarschijnlijk geen huizen meer gebouwd gaan worden maar alleen nog appartementen. En of dat nog geen slecht nieuws genoeg is, het is totaal niet duidelijk wanneer die dan wel beschikbaar komen.

Ik ga een neut voor mezelf inschenken, die heb ik effe nodig nu.

Zaterdag 3: Luie dag

Het weer is een heel stuk opgeknapt, het was vandaag weer een erg mooie dag. Veel heb ik niet gedaan dus ik gun jullie weer even een kijkje vanuit mijn raam. Ik zet de afgelopen maanden eens onder elkaar, dat lijkt me wel leuk.

Januari.....

Februari.....

April.....

Mei....

En juni.....

Zondag 4: Autodag

Het is vandaag nog mooier weer dan gisteren en gelukkig had ik voor vandaag een auto gereserveerd. Tenminste, dat dacht ik maar bij de receptie konden ze die reservering vanmorgen niet vinden. Gelukkig was er wel een auto beschikbaar, maar geen Pajero. Dat wordt dus weer een Nivaatje dacht ik, maar nee, nummer 465 was een vette grommende Landcruiser!

Eerst ben ik even de stad in gegaan want ik had gehoord dat er bij de Officers Mess een Russische straaljager zou staan. En dat klopte niet alleen, je kon er ook gewoon bij en ik heb me daar dus lekker even staan vergapen.

Foto's maken van Russische straaljagers op militair terrein in Rusland, jaja, wie had dat gedacht. Het beest was trouwens wel in een droevige staat. Zonde hoor.

Daarna wilde ik richting het oosten naar de kust via een weg die ik op de kaart had gevonden. Die weg was er ook, nou ja, "weg", het was meer een veredeld wildspoor maar geen probleem voor de Landcruiser.

Maar na een paar kilometer was er een stuk weg weggespoeld en de kuil vond ik net effe te diep om te proberen. Omgekeerd dus maar terug richting Yuzhno.

In het westen wist ik een weg die de heuvels in liep, en op die weg ging het een tijd heel aardig totdat ik een hek tegenkwam, midden op de weg. De weg ging dus wel verder maar dat mocht dus niet en ik moest alweer omkeren.

Ze hadden me al voor dit soort verrassingen gewaarschuwd die dus niet op de kaart staan aangegeven.

En je komt nog wel meer verrassingen tegen onderweg, kijk maar eens wat er opeens overstak...

Dinsdag 6: Smeltend ijs

Een mooie dag vandaag, de 6e dag van de 6e maand van het 6e jaar. Maar niet wat het weer betreft, dat is een beetje van slag hier. Gisteren hadden we een dag met regen en vandaag was het weliswaar droog maar erg winderig en kil.

Maar er is een oorzaak voor uiteraard, het is hier blijkbaar ieder jaar rond deze tijd een week of twee minder goed weer. Mijn lerares Russisch vertelde dat dat komt doordat het in mei zulk mooi weer is, dan smelt het ijs van de Zee van Okhotsk. En die paar miljoen kubieke meter ijsblokken zakt dan langs de kust van Sakhalin naar het zuiden en het passeren van al dat ijs beïnvloedt dus het weer in negatieve zin.

En als het nou allemaal chocolade-vanille was....

Woensdag 7: Laatste Russische les (voorlopig)

Omdat ik er volgende week niet ben was het vandaag mijn laatste les van beginnersklas Russisch. En dat viel niet mee want ik werd behoorlijk doorgezaagd over alles wat ik de afgelopen weken heb geleerd. Maar ik geloof dat Larissa, onze lerares, wel tevreden was want na de vakantie had ze een goeie klas voor me zei ze.

Maar voordat het zover was hadden we haar op haar praatstoel over het leven op Sakhalin. De aanleiding was het uitschakelen van de stadsverwarming. Dat is in feite een buizenstelsel wat door de hele stad loopt en wat alle huizen verwarmt. Maar het oude deel van de stad betreft er ook zijn hete water van dus een deel van de stad, waar Larissa woont, heeft dus tot oktober geen heet water meer. Tenminste, de meeste huizen hebben inmiddels wel een boiler maar dat kost weer handenvol geld aan elektriciteit.

Larissa komt hier niet vandaan maar is ze na afloop van haar studie in St. Petersburg hier naar toe gestuurd om les te gaan geven. Zo ging dat in die tijd, er was werk voor iedereen maar je had maar te gaan waar je naar toe werd gestuurd. Sakhalin was toen nog verboden militair gebied en bovendien grenzend aan Japan en Amerika, dus je had speciale papieren nodig om hier naar toe te komen. Inmiddels woont ze hier al meer dan dertig jaar, dus ze kan heel wat vertellen over Sakhalin.

De stad was toen heel wat kleiner dan nu en het leven was er niet zo slecht. De salarissen lagen verhoudingsgewijs helemaal niet slecht, maar aan alles kwam een eind begin jaren tachtig toen de Sovjet-Unie ineen stortte. Plotseling was er helemaal niets meer te koop, echt niets, de winkels waren leeg op soms wat roestige blikken na. Ze vertelde dat ze regelmatig niets te eten hadden en dat simpele dingen zoals schoenen niet te krijgen waren.

En toen werd er olie en gas gevonden, en sindsdien is alles in een sneltreinvaart aan het veranderen. Niet altijd ten goede want het leven is hier voor de gewone Russen belachelijk duur. Yuzhno is de op drie na duurste stad van Rusland! Dat heeft trouwens weer te maken met de ligging, alles is te koop nu maar het moet hier wel naar toe worden gebracht.

Maar dat lukt aardig. Ik had een paar weken geleden een heerlijk stuk kaas, ik keek op het label, en jawel....Leerdammer.

Zaterdag 10: Weer in Seoul

Vanochtend werd ik om half acht opgepikt in Zima 3 en naar het vliegveld gebracht voor mijn vlucht naar Seoul. aar ga ik een bezoek brengen aan de firma Poong Lim voor besprekingen op maandag en dinsdag. Omdat er op zondag geen vlucht is naar Seoul vanaf Sakhalin moet ik vandaag al weg maar het betekent dus dat ik lekker een vrije dag in Seoul heb morgen.

De vlucht verliep redelijk soepel al was het geen onverdeeld genoeg. De business class was al vol toen ik ging boeken dus het werd economy (jaja, zeg het maar....). Op zich is dat geen probleem voor een vlucht van drie uur maar ik zat achter een stel Russen en het is me nu duidelijk waarom al die Russische vrouwen een buitenlandse vent zoeken. Die lui stinken, niet te geloven! Zeep en wassen is blijkbaar totaal onbekend of in ieder geval niet iets waar ze erg vaak mee in aanraking komen. En of dat nog niet erg genoeg was gingen meteen na de start de tassen open en ja hoor, daar kwamen de fles vodka en de borrelhapjes (stukjes brood met knoflookworst) al tevoorschijn. Voeg daarbij de wijn bij het eten en zo hadden ze nauwelijks een uur na het opstijgen, om half elf 's ochtends, al meer drank op dan ik de hele week ervoor...

De landing was ook niet helemaal soepel want er woedde een enorme onweersbui boven Incheon, het eiland waar het vliegveld is. Er is altijd veel turbulentie in de wolken en die hingen nu tot bijna op de grond, dus we kwamen stuiterend en tussen de lichtflitsen door naar beneden. Maar de landing zelf verliep probleemloos, en na de paspoortcontrole en het oppikken van mijn koffer ging ik op zoek naar

de ticket desk van de airport limousine bus. Die bussen zijn van Korean Airlines en die rijden langs alle grote hotels in de stad. Dat kost niet eens zo veel en het is erg comfortabel want die bussen zien er van binnen uit als de business class van vliegtuigen. Dezelfde stoelen, dezelfde ruimte, tijdschriften, dus erg prettig, alleen duurde de rit dik twee uur omdat het zaterdagmiddag was en dus spitsuur in de stad.

Het weer bleef de hele dag verschrikkelijk, hevige onweersbuien met regen, terwijl de temperatuur toch boven de twintig graden en dus best wel aardig was, maar ik ben toch maar binnen gebleven. Mijn collega's Declan en Russell waren al in het hotel, die waren twee dagen eerder al aangekomen, dus werd het uiteindelijk toch nog gezellig in de Club Lounge van het hotel, erg handig gelegen op de 21e verdieping een paar stappen van mijn kamer....

Ik heb nog geprobeerd in mijn bed naar de wedstrijd van Engeland te kijken maar ik ben vlak na het eerste (en naar later bleek het enige) doelpunt in slaap gevallen...

Zondag 11: Vrije dag in Seoul

Een vrije dag in Seoul! Uitslapen ging niet zo best want zoals gewoonlijk werd ik weer vroeg wakker. Op zich geen probleem want nu had ik alle tijd voor een uitgebreid ontbijt in de prachtige Club Horizon op de 23e verdieping. Jammer dat het weer niet meezat, nog steeds helemaal bewolkt en af en toe regen.

Om half twaalf ging ik de stad in en ik besloot om dat per metro te doen. Het dichtstbijzijnde metrostation was tien minuten lopen van het hotel, en daar aangekomen bleek dat het niet zo eenvoudig was als ik dacht. Alle informatie was in het Koreaans, ook op de ticketmachines, dus ik kon er geen wijs uit worden. Nou moest ik toch eerst terug naar het hotel om mijn jas uit te doen want het was droog en ik zweette me inmiddels als kapot.

In het hotel werd me uitgelegd hoe de metro werkt, en eigenlijk is het best eenvoudig als je eenmaal weet hoe het zit. De metrolijnen hebben allemaal een kleur en een nummer, en ook de stations zijn opeenvolgend genummerd. Bovendien staan de namen van de stations ook in voor ons leesbare letters aangegeven.

Op de stations hangt een grote kaart met alle lijnen en op ieder station staat een nummer. Dat nummer is het bedrag dat je moet betalen om vanaf waar je bent daar te komen. Op de perrons kun je zien in welke richting de trein gaat want er is aangegeven wat het vorige en wat het volgende station is.

En aan de volgorde van de nummers kun je dan weer zien in welke richting je moet. Simpel toch, of niet?

Affijn, op pad dus, richting een groot winkelcentrum om daar eens rond te kijken. Wel geinig maar niet bijzonder, veel Koreaanse producten, Amerikaanse toeristen en overall shirts van het Koreaanse elftal. Dat ze daar helemaal knots van zijn bleek wel toen ik aankwam bij City Hall. Alle grote gebouwen daaromheen zijn voorzien van enorme posters van een meter of dertig, veertig hoog met afbeeldingen van de spelers.

's Avonds hebben Declan, Russell en ik in de bar van het hotel naar de verrichtingen van het Nederlands elftal gekeken en dat was zowaar de moeite van het opblijven waard.

O ja, en ik heb 's middags de Big Mac test gedaan, want ik had aan Martin beloofd dat in ieder land wat ik zou bezoeken te doen om te kijken of ze echt overal hetzelfde zijn. Een vervelend klusje maar iemand moet het toch doen, nietwaar.

Martin, ook hier hetzelfde resultaat, geen verschil en dus net zo lekker...

Maandag 12: Besprekingen bij Poong Lim

Drukke dag vandaag en erg vroeg op na een late avond gisteren. De hele dag besprekingen bij de firma Poong Lim, waarvan het kantoor gelegen is op een minuut of tien lopen van het hotel. Ondanks de prachtige dag wilden mijn collega's er met de taxi naar toe vanmorgen, een ritje van amper vijf minuten...

Na het werk zijn we uitgenodigd om het nieuwe appartement van een collega te komen bekijken en daar wat te drinken, om vervolgens naar een voetbal café te gaan in het International Continental Hotel om daar naar de wedstrijd van Australie te gaan kijken. Leuke tent, goeie atmosfeer en heerlijk eten maar niet bepaald goedkoop, halverwege zag ik al dat ik toch maar even wat extra moest gaan pinnen....

Dinsdag 13: Belevissen bij Kogas-Tech

Oke, ik had er niet op gerekend dat ik vandaag iets interessants te melden zou hebben want we zouden vandaag op bezoek gaan bij een ander bedrijf, genaamd Kogas-Tech, voor besprekingen, en daar wilde ik jullie niet mee lastig vallen. Maar ik ga toch maar even over dat bezoek vertellen.

We vertrokken vanaf het kantoor van Poong Lim, wij met z'n drieën in een limousine en de twee mensen van Poong Lim die meedingen moesten zelf een taxi regelen. Ja, daar kan ik ook niks aan doen, zo werkt dat hier. Affijn, we kwamen na drie kwartier aan bij het kantoor van Kogas-Tech en daar mochten we van de bewaker met de auto het terrein niet op. Een hele discussie tussen onze chauffeur en de bewaker, totdat we uiteindelijk door mochten rijden.

Toen we uitstapten stonden onze Poong Lim collega's te gieren van de lach, want ze hadden net gehoord dat we het terrein niet op mochten omdat de nummerplaat onze auto op een 2 eindigde. En dat mag daar niet op dinsdag. Ook niet met een 7 aan het eind. En dit is geen grap...

Goed, we komen daar dus het gebouw binnen en we besluiten nog even gauw naar de wc te gaan voor de eerste bespreking. Blijkt die wc een ultramoderne te zijn met geen normale trekker of knop maar met een heel toetsenbord, en jawel, Koreaanse tekst. Eén van die knoppen moest de doortrekker zijn, maar welke was de vraag. Ik druk dus op een knop, zie uit de achterkant van de pot een pijp tevoorschijn komen, en ik denk nog "O, shit!", maar was net te laat met opzij springen. Dat ding begint te spuiten, schuin omhoog, en ik krijg een flinke puts water tegen mijn colbertje, mijn stropdas en in het kruis....

Ja, lach maar even rustig.

Dat ding bleef dus maar spuiten en ik kon niet meer bij de knoppen, want die zaten aan de andere kant van de pot dan waar ik stond. Ik deed dus maar de deksel dicht maar dat hielp niks, het ding bleef spuiten en het water stroomde onder de deksel vandaan. Toch maar een andere knop geprobeerd om het te laten stoppen maar er kwam opeens nog meer water....

Ik heb dus maar snel de vlucht genomen, mijn colbertje uitgetrokken en over mijn arm gehangen zodat de vochtige plekken uit het zicht waren. Had ik trouwens al verteld dat ik die bespreking moest voorzitten? Gelukkig bleek ik achter een tafel te kunnen schuiven, waar iki zo onopvallend mogelijk probeerde mijn broek droog te deppen met mijn zakdoek. Mijn stropdas was doorweekt, maar gelukkig bleek niemand in het gezelschap een stropdas te dragen dus had ik mooi een excuus om die af te doen. En ik dacht nog, als ik iedereen maar ken dan kan ik blijven zitten, anders moet ik gaan staan en handen schudden. Shit, toch drie onbekenden.....

Gelukkig kon ik half en half over de tafel heen handen schudden en ter afleiding deelde ik maar gauw mijn business kaartjes uit. Ik weet dat ze dat altijd uitgebreid gaan zitten lezen hier, dus kon ik snel weer gaan zitten en ongemerkt verder deppen. Tijdens de bespreking kon ik blijven zitten en die duurde gelukkig lang genoeg om de boel weer te laten drogen, dus alles is verder soepeltjes verlopen.

Ja, ik snap het wel, lach maar even rustig uit...

Woensdag 14: Terug op Sakhalin

Vandaag was alweer de terugreis vanuit Seoul terug naar Sakhalin. We vertrokken om kwart voor acht met z'n drieën met de Airport Shuttle Limousine naar het vliegveld van Incheon, erg vroeg maar dat was voor het geval dat de bus in het spitsverkeer terecht zou komen. En zoals altijd als je daar rekening mee houdt gebeurde dat dus niet en waren we dus veel te vroeg op het vliegveld.

De tijd was wel door te komen, we hebben ons prima vermaakt. Het vliegtuig vertrok bijna op tijd in de regen die al weer een tijdje met bakken uit de hemel kwam en door de twee uur tijdsverschil landden we tegen het eind van de middag weer op het vliegveld van Yuzhno. Waar het trouwens heerlijk weer was gelukkig.

Nog een paar aardigheidjes uit Seoul:

Bij Poong Lim gaat, net als bij de meeste Koreaanse bedrijven, na de lunch het licht uit op kantoor en dan gaat iedereen achter zijn bureau een uurtje zitten ronken.

Nee, dat verzin ik niet, dat is echt zo. We hebben onderweg ook gezien dat in de bussen ook gewoon meer dan de helft van de mensen zit te slapen...

Gisteravond hebben we geprobeerd een bar te vinden waar we naar de wedstrijd van Korea tegen Togo konden kijken. Wat denk je, overal gereserveerd, en als dat niet zo was zat alles al helemaal vol.

Uiteindelijk vonden we nog wat... in de lounge bar van ons eigen hotel, en zelfs dat was op het nippertje. Het werd uiteindelijk toch nog gezellig omdat Korea net niet voor gaas ging.

Meneer Advocaat is hier nog lang niet op het niveau van Guus Hiddink. Interviews met Guus voor de wedstrijd, overal weer zijn foto, en in het International Continental Hotel staat zijn borstbeeld waar 's zondags uit alle hoeken en gaten Koreanen komen om daarmee op de foto te gaan. De man is hier zo'n beetje een godheid.

En hebben jullie nog de massale feestviering van de Koreanen op het nieuws gezien, op het grote plein voor de City Hall? Ik was daar afgelopen zondag nog, ze waren toen het podium aan het opbouwen. En er zaten gezinnetjes gezellig in het gras met spelende kindertjes...

Donderdag 15: Laatste dag voor vertrek

De laatste werkdag vandaag! Gisteravond heb ik mijn koffer al grotendeels gepakt en vandaag hoef ik dus alleen maar mijn tas met kleine spulletjes te pakken en ik ben klaar voor vertrek.

Morgenochtend ga ik nog naar kantoor en om een uur of half twaalf ga ik dan met de bus terug naar Zima. Daar staan mijn koffers als het goed is al klaar en hoef ik alleen maar te wachten op de auto die me naar het vliegveld zal brengen.

Mijn vlucht vertrekt om drie uur naar Moskou en ik kom dan 's avonds om een uur of zes aan op het vliegveld Domodedovo. Ik kan dan mooi 's avonds in het hotel naar het Nederlands elftal kijken, dan geeft me wat te doen al hoop ik wel dat ik wakker kan blijven. Het is dan tenslotte plaatselijk wel negen uur in de avond maar voor mijn gevoel vier uur 's nachts....

De volgende dag moet ik eerst verkassen naar het andere vliegveld, Sheremetyevo, want daarvandaan vertrekt de KLM vlucht naar Schiphol. En als alles goed gaat kom ik daar vroeg in de avond aan, ik verheug me nou al op mijn patatje met en mijn frikadel pinda uit de snackbar van Andy....

Zaterdag 17: Terug in Nederland!

Ik heb weer voet op Nederlandse bodem gezet na bijna drie maanden te zijn weggeweest. Ik kwam vanmiddag om vijf uur aan op Schiphol en daar kon ik na lange tijd eindelijk Riet en Martin weer in de armen sluiten.

De reis heeft alles bij elkaar dik anderhalve dag geduurd. gisteren werd ik tegen enen door een auto opgepikt voor de deur van mijn appartement die me naar het vliegveld van Yuzhno bracht.

Mijn vlucht naar Moskou vertrok stipt op tijd om drie uur en negen uur later, vijf uur in de middag plaatselijke tijd, landden we op de luchthaven Domodedovo.

Daar had ik een overnachting geregeld in het Airport hotel omdat ik pas vandaag om tien voor vier verder zou vliegen naar Amsterdam.

Ik wilde de avond goed besteden met het kijken naar de wedstrijd van het Nederlands elftal, maar dat heb ik niet gered. Door het tijdsverschil met Yuzhno zou acht uur, het aanvangstijdstip van de wedstrijd, voor mij eigenlijk drie uur 's nachts zijn en ik heb het dus niet gered. Ergens vlak na half acht vielen mijn ogen dicht...

Vannacht om vier uur was ik klaarwakker en heb de tijd tot aan het ontbijt een beetje gelezen en televisie gekeken. Na het ontbijt was er de herhaling van de hele wedstrijd van het Nederlands Elftal op de Russische televisie dus uiteindelijk heb ik alles toch nog gezien, al werd me wel duidelijk dat ik er dus niks aan heb gemist gisteravond.

Mijn vlucht met KLM zou vanmiddag vertrekken vanaf een andere luchthaven in Moskou, Sheremetyevo, op zo'n zeventig kilometer van Domodedovo. Omdat ik toch tijd zat had besloot ik dat maar eens met openbaar vervoer te doen in plaats van met een taxi. Eerst met de Airport Express trein naar het centrum, een erg voordelig ritje want ik kreeg op basis van mijn vliegticket een gratis kaartje. Op het station Paveletskaya stapte ik over op de metro naar station Rechnoi Voksal en daar nam ik de bus naar Sheremetyevo. Al met al duurde deze reis twee en een half uur en mijn beetje Russisch kwam heel erg van pas.

De terugvlucht was voorspoedig en zo zat ik vanavond dus weer in Rijnsburg (Gemeente Katwijk, haha) aan, jawel, een patatje met en een frikadel pinda uit de snackbar van Andy....

Zondag 18: Vaderdag

Ontbijt op bed? Ik dacht het niet...

Vanwege de jetlag was ik om zes uur al weer klaarwakker vanmorgen, wat op zich niet eens tegenviel. Maar ruim voor de rest van de familie dus, en dat betekende zelf koffie zetten.

En alles was meteen weer vertrouwd. Ik kwam in de keuken en daar stond de afwas van de vorige avond, afgewassen maar niet afgedroogd, het koffiefilter van de vorige dag zat nog in de koffiepot en de kat liep schreeuwend aan mijn voeten omdat ze eten wilde. Het is goed om weer terug te zijn....

Het huis was gisteren trouwens een hele verrassing want in mijn afwezigheid had Riet alles op laten knappen en opnieuw ingedeeld. Ik wist dat natuurlijk maar had express gevraagd om geen foto's te sturen zodat ik bij thuiskomst geen idee had hoe het eruit zou zien. En dat viel helemaal niet tegen, alles ziet er geweldig uit, alles mooi geschilderd en behangen, en nieuwe vloerbedekking.

Nu alleen nog vier weken mooi weer graag!

Maandag 26: Weekendje Antwerpen

Het afgelopen weekend zijn we met vrienden een weekendje naar Antwerpen geweest.

Lekker een weekendje rondhangen op de gezellige terrasjes en lekker eten, wij vonden wel dat we dat verdiend hadden.

Nou ja, eigenlijk hadden Riet en Jolanda het verdiend want zij hadden het weekendje geregeld en Wim Jan en ik mochten mee (erg aardig).

Zaterdag begon met wat spetters maar werd een prachtige dag, we zaten om half een 's nachts nog buiten op een terrasje.

De zondag begon ook met spetters maar dat bleef de hele dag zo. We bezochten nog wel de vogeltjesmarkt (niks gekocht) en we wilden daarna in de binnenstad gaan kijken naar het Belgisch Kampioenschap Wielrennen, maar dat werd niks omdat het steeds harder ging regenen. Nadat we in de middag wat hadden gegeten moesten we toch een keer terug naar het hotel waar de auto nog stond, en daarbij zijn we, ondanks de aanschaf van twee paraplu's, toch zeiknat geregend. Misschien hadden we toch die iets grotere plu's moeten kopen...

Dinsdag 27: Geslaagd!!!!!!

Robin is geslaagd voor zijn opleiding Horeca Management en op 3 juli krijgt hij zijn diploma. Vier jaar geleden werd hij in eerste instantie niet toegelaten tot deze opleiding omdat zijn voor- opleiding niet goed genoeg zou zijn voor deze opleiding.

Zijn toenmalige leraren hebben een handje geholpen omdat ze er vertrouwen in hadden dat hij deze opleiding wel aankon en hij heeft dus nu hun en vooral zijn eigen gelijk bewezen.

Dat het erg goed ging wisten we al toen zijn vorige stage adres, restaurant "Het Prentenkabinet" in Leiden, hem vroeg als invalkracht bij hen te blijven werken

Zijn huidige stage adres, de "Hotels van Oranje" in Noordwijk zijn zelfs zo tevreden dat ze hem na afloop van zijn studie in vaste dienst gaan nemen.

Geweldig gedaan Robin, en van harte gefeliciteerd, met je diploma en je nieuwe baan!

Vrijdag 30: Reunie

Ieder jaar, of tenminste dat proberen we, organiseer ik samen met een aantal ouwe collega's uit de afgelopen Shell jaren een reünie. We komen dan ergens bij elkaar, eten een hapje, drinken wat, halen ouwe herinneringen aan voorbije Shell jaren op en praten bij over wat er allemaal het afgelopen jaar is gebeurd. Kortom het standaard patroon, en we gaan proberen dat nog jaren vol te houden omdat het altijd weer gezellig is.

Af en toe valt er iemand af omdat die helemaal uit het beeld verdwijnt en soms komt iemand maar eens in de zoveel jaar, zoals Stijn want die is een jaar of tien geleden naar Canada geëmigreerd. Maar de harde kern bestaat nog steeds uit mijzelf, Walter van Dijk, Willem Muilenburg en Karel Lamboo (oftewel de Lamboolala). En omdat de enige gepensioneerde in ons cluppie, Joop Harting, dit jaar afzegde waren we dus maar met z'n vieren.

De locatie was dit jaar Delft en het weer was fantastisch dus alles zat mee. En het werd deze keer redelijk laat ook, we hadden elkaar deze keer meer dan twee jaar niet meer in deze samenstelling gezien. En wat mij betreft gewoon volgend jaar weer, mannen!

Juli 2006

Zaterdag 1: En nog een reunie...

Sinds een jaartje of wat komen de mannen van de "Bokkumband" ook weer regelmatig bij elkaar om eens lekker over die goeie ouwe tijd te zeiken, lekker wat te eten en zoals gewoonlijk net weer dat ene biertje te veel te drinken...

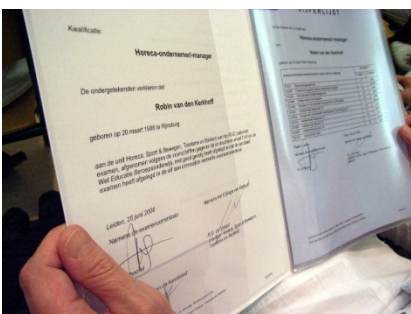
Vanavond zaten we dus weer met z'n vieren, Nico, Gijs, Wessel en ik, bij "De Westerkim" aan het strand waar Gijs zijn broer Maart de pollepel zwaait in de keuken en heerlijke slibtongetjes bakt. Het weer was ook vandaag fantastisch mooi dus het was lekker op het terras, al moesten we eerst binnen zitten omdat er nog geen tafeltje vrij was op het overvolle terras. Niet gek natuurlijk na zo'n schitterende stranddag.

En zoals gewoonlijk werden er weer allerlei plannen gemaakt om weer eens ouderwets muziek te gaan maken (gebeurt iedere keer, nog nooit wat van gekomen) en Nico is er inmiddels achter waarom je na een heleboel bier nooit dan één glaasje vodka moet nemen als afzakkertje...

Maandag 3: Robin's Diploma uitreiking

Vanavond was het dan zover na een opleiding van alles bij elkaar acht jaar, Robin kreeg zijn diploma uitgereikt. Voor diegenen die vroegen "wat hij dan nou precies was", hij is geslaagd voor het diploma "Horeca Ondernemer / Manager".

Het was een drukte van belang op het ROC in Leiderdorp en vanwege de hitte waren er ondanks het verzoek voor "gepaste kleding" weinig pakken en veel korte broeken en luchtige jurkjes. Of misschien werd dat wel vanwege de omstandigheden als gepast beschouwd. Ik was in ieder geval blij dat ik geen pak met stropdas had aangedaan zoals ik eigenlijk van plan was geweest....

Na het verzamelen, eerst buiten en later in het restaurant binnen, en de welkomstdrankjes gingen we naar de zaal waar de diploma's werden uitgereikt.

De geslaagden, er waren er vierentwintig, werden in kleine groepjes naar voren geroepen om de officiële papieren te tekenen en hun diploma met cijferlijsten uitgereikt te krijgen. En het spreekt vanzelf dat Robin's ouders apetrots zijn op hun zoon...

Woensdag 12: Bijna weer voorbij...

De afgelopen dagen zijn omgevlogen en het zit er inmiddels voor mij al weer bijna op.

Aanstaande zaterdagmorgen vroeg vertrek ik voor de terugreis naar Sakhalin en daar hoop ik dan op zondag tegen het middaguur, plaatselijke tijd, aan te komen.

Het ziet er naar uit dat ik in ieder geval nog een paar dagen lekker zomerweer krijg voordat ik vertrek en dat komt best uit, al heb ik over de afgelopen twee weken zeker niet te klagen gehad. Niet alles ging voorspoedig, want vorige week werd Riet's vader onverwacht nog een paar dagen opgenomen in het ziekenhuis maar het viel allemaal gelukkig mee en net voor het weekend was hij weer thuis.

En de televisie begaf het afgelopen maandagmorgen plotseling, en dat betekende op de valreep nog een onverwachte investering.

Maar mooi is hij wel, of niet...

Vrijdag 14: Laatste dagje in Nederland

Mijn laatste vakantiedag, morgenochtend vlieg ik om half tien naar Moskou en vandaar 's avonds door naar Sakhalin waar ik zondagmiddag als alles goed gaat rond het middaguur aankom.

Vandaag was er weinig meer te regelen, de koffer stond gisteravond al zo goed als gepakt, alleen even een bezoekje aan Specsavers voor het ophalen van mijn nieuwe leesbril. Een ietsje sterkere ja.....

Morgenochtend dus vroeg op, dat zal wel even wennen worden na vier weken uitslapen.

Zondag 16: De reis naar Sakhalin

Zes uur de wekker, gauw nog even een kop koffie, afscheid van de jongens en dan op weg naar Schiphol. Op Schiphol afscheid van Riet, dat wordt iedere keer moeilijker.

De vlucht naar Moskou was op tijd en kwam zelfs iets te vroeg aan maar daar is al het positieve wel mee gezegd. Ik zat nogal achterin en het was de hele vlucht file voor de wc's achterin. Dat veroorzaakte nogal wat geschuif in de smalle gangpaden en ik had dus regelmatig iemands kruis voor mijn gezicht (ik zat aan het gangpad....). De al wat oudere stewardessen konden het allemaal niet behappen en schuifelden de hele reis mopperend door het gangpad, al of niet met karretjes wat het file probleem alleen maar erger maakte. Kortom, weer zo'n gezellige KLM vlucht die eens te meer duidelijk maakt waarom ik de laatste tijd ieder alternatief probeer te pakken wat maar mogelijk is (deze keer was dat er dus niet).

Op Sheremetyevo kwam ik de trap af in de hal voor de paspoortcontrole en liep recht in de chaos. Er waren drie loketten open (een voor diplomaten) en de hal stond helemaal vol vanaf de trap. Achteraansluiten dus, en ik vreesde al het ergste want er zou een auto met chauffeur voor me klaarstaan voor de rit naar Domodedovo en ik wist niet hoe lang die zou wachten. Gelukkig gingen er op een gegeven moment twee extra loketten open en met wat sneaky ellebogenwerk kon ik redelijk

vooraan in een van de rijen komen te staan. De meeste wachtenden waren Italiaanse toeristen en ik vond dat die toch tijd zat hadden. Gelukkig stond de chauffeur er nog toen ik eindelijk buiten was. De rit duurde langer dan gepland, dik anderhalf uur door de verkeersdrukte, maar gelukkig was ik nog dik op tijd op Domodedovo.

Het inchecken voor de Transaero vlucht naar Sakhalin ging ook redelijk vlot en alles leek voorspoedig te gaan totdat op het bord verscheen dat de vlucht vertraagd was van kwart over acht tot half tien. Half tien werd tien uur, en al snel werd duidelijk dat ook dat niet ging lukken want er barstte vlak daarvoor een gigantische donderbui los boven de luchthaven. Alle vluchten lagen dan ook bijna anderhalf uur stil en het werd een behoorlijke chaos in de vertrekhal doordat er wel passagiers bijkwamen maar tijdelijk even niemand vertrok. Uiteindelijk stond mijn vlucht voor vijf over twaalf op het bord, maar ook dat werd niet gehaald want we vertrokken uiteindelijk pas om bij enen.

Vandaar ging de reis heel vlot, ik heb onderweg nog een paar uur kunnen slapen en we landden uiteindelijk om kwart over vier op de luchthaven van Yuzhno-Sakhalinsk. Na het gebruikelijke wachten op de bagage (dat moet je echt een keer meemaken hier) bracht een auto van Sakhalin Energy me naar Zima 3 en zo was ik om vijf uur in de middag weer thuis.

Morgen weer werken.....

Dinsdag 18: Jetlag...

De eerste twee werkdagen zitten er al weer op en vooral de middagen vielen niet mee.

Maandagochtend was ik om drie uur 's nachts klaarwakker en ik heb dus maar een vroege bus naar het werk genomen. Het was leuk om iedereen weer te zien, de stapel achterstallig werk was minder... Om een uur of half drie in de middag zat ik te knikkebollen achter mijn bureau. Ik heb het weten te rekken tot aan de bus van half zes maar onderweg in de bus ben ik regelmatig ingedut. Toch maar geprobeerd zo laat mogelijk naar bed te gaan om weer in het normale ritme te komen maar ja hoor, vier uur vanmorgen....klaarwakker! En vanmiddag om drie uur weer knikkebollen.

Nou ja, het is inmiddels een bekend verschijnsel, jetlag, en het is natuurlijk ook geen wonder als je in anderhalve dag ineens negen uur opschuift in de tijd. Je hersens hebben er geen problemen mee maar het lichaam is wat trager van begrip. Dat duurt een paar dagen en je moet er iedere keer weer even doorheen.

Woensdag 19: Vooruitgang

Het viel al meteen de eerste keer in de bus op, er misten een heleboel kuilen! En jawel, er is flink geasfalteerd terwijl ik met vakantie was en ze zijn nog steeds overal bezig. Het lijken nu wel echte wegen!

In de stad is het nieuwe hotel ook uit de steigers en zo te zien bijna klaar. En in de krant stond dat er plannen zijn voor een splinternieuw modern stadscentrum... het wordt nog wat hier.

Mijn brood was ook wel weer in prijs verhoogd, weer twee roebel duurder. Bij elkaar is het sinds januari nu al vijftientig procent in prijs gestegen. Vooruitgang heet dat geloof ik....

Vrijdag 21: Een leuk tochtje

Een paar collega's hebben hun zomervakantie benut om een leuk tochtje op de motor te maken en daar kreeg ik vandaag een paar foto's van.

Normaal gesproken zijn er wel meer mensen die tochtjes op de motor maken maar deze vind ik zo bijzonder dat ik het hier even wil vermelden.

Ze zijn namelijk vanuit Engeland overgestoken naar Noorwegen, naar het noorden gereden over de poolcirkel en vandaar door Finland naar Rusland.

Vervolgens zijn ze Rusland helemaal overgestoken, dus dwars door Siberië naar de oostkust waar ze per boot zijn overgestoken naar Sakhalin. Ze hebben er in totaal drie weken over gedaan.

Op de foto's hierboven rijden ze langs de Trans-Siberië spoorlijn. Ze waren met vijf motorrijders, allemaal rijdend op BMW Enduro's, en een volgwagen.

Zaterdag 22: Wat is dit!!!!

Het was vandaag boodschappen- dag en dat was hoog nodig ook want voor de vakantie had ik zoveel mogelijk opgemaakt.

Maar dat betekende dus wel dat toen ik terug kwam dat de ijskast vrijwel leeg was en de rest van mijn voorraad ook aardig was geslonken. Ik had een auto dus het grootste gedeelte van de dag ben ik op pad geweest.

En wat kom ik daar tegen duizenden kilometers van huis, het is toch niet te geloven!

En tot overmaat van ramp waren mijn vertrouwde merken cornflakes en bier nergens meer te krijgen. Soorten zat maar net niet die ik zocht. Nou ja, zo gaat dat nou eenmaal hier.

Ik heb ook een soldeerbout op de kop getikt zodat ik mijn elektrische gitaar kan gaan repareren. Mijn jongste zoon en zijn vrienden hadden namelijk geprobeerd daar geluid uit te krijgen en het enige wat ze eruit hebben gekregen was zo'n beetje het hele binnenwerk....

O ja, jullie zijn er inmiddels aan gewend dat ik eens in de zoveel tijd een plaatje laat zien gemaakt vanuit mijn woonkamer. Het wit is inmiddels allemaal vervangen door groen. Heel veel groen, niet te geloven gewoon. En niet alleen in de heuvels maar ook in de stad is heel veel groen.

Zondag 23: Hij doet het weer!

En, nog wat leuks gedaan vandaag? Ik niet. Tenminste, dat ligt eraan hoe je het bekijkt. Het was niet zo'n erg mooie dag, bewolkt en fris, en dus besloot ik mijn plannen om een lange wandeling te maken maar te wijzigen.

Ik heb er een lekkere luie dag van gemaakt maar ik heb wel mijn elektrische gitaar gerepareerd. De schade viel mee, Martin, hij doet het weer dus je komt er genadig af.

Ik heb dus een flink deel van de dag lekker op mijn ouwe Framus zitten rammelen. Ik kon me niet eens herinneren wanneer ik er voor het laatst op gespeeld heb, maar dat is zeker een paar jaar geleden.

Thuis in Rijnsburg zijn "ze" er nou eenmaal niet zo blij mee; eigenlijk met alle vormen van muziek niet want het is altijd "Kan dat niet zachter" of erger nog, "Kan die rotherrie niet een poosje uit".

Daar heb ik hier dus geen last van, en daar moet je dan van profiteren nietwaar...

Maandag 24: Biertje?

Misschien een beetje een raar onderwerp voor een gewone maandag maar hier op Sakhalin niet.

Vanmorgen reed ik met de bus van kwart voor zeven naar kantoor en onderweg zag ik regelmatig een tafereel wat hier helemaal niet ongewoon is: mannen die al voor zevenen met een fles bier op straat lopen. En geen zwervers of zo, maar gewoon mannen op weg naar de bushalte en dus hoogstwaarschijnlijk op weg naar hun werk.

De kleinste maat Russische bierfles is een halve liter dus die mannen hebben al een halve liter bier in hun kanaal zitten 's morgens voor de klok van zeven uur! Alcohol is hier, en in de rest van Rusland ook trouwens, een enorm groot probleem. Er wordt met name door de mannen ontzettend gezopen en het is helemaal niet abnormaal als je op het werk 's morgens vroeg al mannen tegenkomt die een drankkegel hebben. En dus niet van de vorige dag....

Overal in de stad kom je kleine winkeltjes en kiosken tegen die voornamelijk drank en sigaretten verkopen. Ze zijn open van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat open en ze voorzien veel Russen van hun primaire levensbehoeften....

Woensdag 26: Aardbeien

Het is duidelijk het seizoen voor aardbeien op dit moment. De meiden op kantoor eten ze al een paar dagen regelmatig 's middags en tijdens onze middagwandeling zagen we ze op de markt. De groentestalletjes hebben ze allemaal, maar er zitten ook heel veel Russen die ze op hun Datsjā verbouwen en dan op de markt te koop aanbieden.

En ze zien er geweldig uit. De aardbeien dan. Rood en groot. En lekker!

Donderdag 27: Vergaderen per telefoon

Donderdag is nooit zo'n leuke werkdag. De dag zelf is niet zoveel anders dan andere werkdagen, en het heeft ook niks te maken met het feit dat het nog net geen vrijdag is, maar met de telefonische vergadering die we iedere donderdagmiddag hebben.

Mijn afdeling zit nogal verspreid. Zo heb ik een collega in Engeland zitten die vlak bij London woont en veelal van thuis uit werkt, ik heb nog een collega in Engeland die in London werkt, er zit een collega in Geojé in Korea op de scheepswerf van Samsung, en de rest van het zootje zit hier in Yuzhno. Eén keer in de week hebben we werkoverleg en dat moet dus per telefoon.

Alleen is dat nogal een geregeld vanwege het tijdsverschil. Tussen Korea en Sakhalin valt het wel mee, dat is nu twee uur (normaal een uur maar de Koreanen doen niet aan zomertijd), maar tussen Sakhalin en Engeland zit tien uur. Het enige tijdstip wat voor alle partijen dus nog redelijk is is om zeven uur in de ochtend Engelse tijd, wat vijf uur in de middag is voor ons.

Het probleem is dat die aan de Engelse kant net fris uit hun bed komen, terwijl er al een dag werk op hebben zitten en eigenlijk niet al te veel gezeik meer willen hebben. Die telefonische vergadering duurt meestal een uur of twee, dus dat is laat thuis en met tuitende oren.

En dat vooruitzicht heb je dus de hele donderdag....

Vrijdag 28: Visa perikelen

Ik ben deze week begonnen met het regelen van een nieuw visum voor Riet, want die wil in september naar Sakhalin komen en haar visum is inmiddels verlopen.

Nou heb je voor een visum voor Rusland als het geen toeristen visum is een officiële uitnodiging nodig, een zogenaamde Letter of Invitation. Die had ik al voor Riet maar die is inmiddels verlopen omdat we tot nu toe door al die huisvestingsperikelen nog geen nieuw visum hebben aangevraagd.

Bovendien bleek dat Riet nu weer een heel ander visum nodig heeft dan het visum wat ik heb. Ik heb namelijk een werkvisum en het was de bedoeling dat Riet daarop als het ware als meekomend familielid zou "meeliften" en zo'n zelfde visum zou krijgen. Helaas, dat kan niet meer want dat kan alleen maar als je het allebei tegelijk aanvraagt, en dat is dus niet gebeurd.

Kunnen jullie het tot nu toe nog volgen?

Goed, het blijkt dus nu dat Riet een ander visum moet. In eerste instantie zou dat een visum worden voor bezoekers die maar korte tijd blijven, maar daarmee kun je Rusland maar twee keer binnen komen en dan moet je weer een nieuw visum. En bovendien duurde het aanvragen van die Letter of Invitation daarvoor dertig tot veertig dagen.

Gelukkig is er nog een andere mogelijkheid en dat is een visum waarmee je een jaar lang onbeperkt Rusland kan binnenkomen. De enige restrictie is dat je niet langer dan 180 dagen aaneengesloten in het land blijft. Nou, dat gaat wel goed komen, dat is geen probleem. Aanvraagtijd voor de Letter of Invitation is bovendien een week, dus ook dat scheelt weer aanzienlijk.

Nu nog een paar handtekeningen en de aanvraag de deur uit, en misschien, ik zeg misschien, zie ik mijn meisje dan hier half september al op het eiland.

Zaterdag 29: Zaalvoetbal

Deze week ben ik weer met zaalvoetbal begonnen na die vervelende blessure die ik begin maart heb opgelopen. En dat valt om de dooie dood niet mee. De temperatuur is hier een bijzonder aangename 27 graden de laatste dagen maar die sporthal was bloedje heet, en bovendien waren we maar met z'n negenen dus dat was anderhalf uur vier tegen vijf. En ik was bij die vier....

Op het laatst liepen we allemaal in wandeltempo en de bal werd meer nagekeken dan nagerend....

Maandag 31: Gordels om

De grote baas van Sakhalin Energy heeft twee stokpaardjes, en dat zijn de river crossings en de verkeersveiligheid.

River crossings zijn punten waar de pijpleiding die op dit moment wordt aangelegd een rivier of riviertje over moet steken, en daar zijn er meer dan duizend van op de totale lengte van 800 kilometer pijpleiding. Die oversteekpunten moeten vooral veilig en milieuvriendelijk zijn en vanwege het klimaat vormen ze stuk voor stuk een flinke uitdaging.

De verkeersveiligheid is zeker iets wat aandacht verdient gezien de hoeveelheid doden die er hier in het verkeer vallen. Vorige week nog twee bij een botsing op een kruispunt in de stad waar ik iedere dag met de bus overheen kom.

En zelfs vanmiddag vanuit de bus zag ik een botsing die net was gebeurd op een kruispunt, zo te zien alleen blikshade, en een auto die van de weg was geraakt en werd opgetakeld.

Wat Sakhalin Energy daar onder andere aan doet is strenge regels voor gordels. Als je bijvoorbeeld een auto met chauffeur hebt dan rijdt die geen meter als niet iedere passagier zijn gordel om heeft. Ook de bussen zijn met gordels uitgerust op iedere stoel, en sinds twee weken is daar scherpe controle op.

Dat betekent dat vrijwel iedere keer dat een bus de slagboom door moet van een Sakhalin Energy terrein, en of dat nou Zima is of één van de kantoren, er eerst iemand van de bewaking de bus binnenkomt en alle gordels controleert voordat de slagboom open gaat.

August 2006

Woensdag 2: Дождь

Het woord wat hier boven staat spreek je uit als "Dosjt". Dit woord is veelal van toepassing op Nederland (toevallig nou net effe een paar dagen niet, geloof ik) maar hier komt het ook voor. Ik zei laatst nog dat het hier meestal 's nachts van toepassing is maar een enkele keer komt het ook overdag voor.

En dat was vandaag. Het betekent namelijk "Regen"....

Donderdag 3: Mijlpaal

Deze week was er weer een mijlpaal in het Sakhalin II Phase 2 project, en bovendien nog voor een van de deelprojecten waar ik zelf ook aan meewerk.

De Tanker Loading Unit, een soortement van paal met een draaiende kop erop die een eind uit de kust op volle zee olietankers vol met olie moet gaan laden, is zo goed als klaar.

Het ding is gebouwd in Indonesië, op het eiland Batam, waar ik een paar keer geweest ben voor dat project. De onderste helft van de constructie, de vijftig meter hoge paal waarop de kop rust, is een paar maanden geleden al naar Sakhalin verscheept en geplaatst.

De bovenste helft, de draaiende kop, is begin dit jaar naar Japan verscheept en daar opgeslagen. Het was de bedoeling dat het ding daar nog een paar maanden opgeslagen zou blijven maar de weersomstandigheden zijn nu zo gunstig dus is er besloten om de kop toch maar alvast te plaatsen.

Nu dus alleen de toevoer van olie nog, maar dat gaat nog dik anderhalf jaar duren.

Vrijdag 4: Asfalt en strepen

Het moet toch niet gekker worden. In de hele stad wordt er in een enorm tempo aan de wegen gewerkt en het resultaat is dat de doorgaande wegen en de belangrijkste straten nu (bijna) zo vlak als een biljartlaken zijn. Het scheelt iedere dag in de bus een paar gekneusde nieren, maar helaas betekent het ook wel dat de algemene snelheid van het verkeer behoorlijk is toegenomen.

Maar ook aan het kras door elkaar jakkeren gaat blijkbaar wat gedaan worden want ik zag vandaag dat ze bezig waren rijstrook markeringen aan te brengen. Dat is op de wegen buiten de stad hier en daar wel meer maar in de stad zelf is het een absolute nieuwigheid.

Of de Russen zich wat van die strepen gaan aantrekken is natuurlijk een heel ander verhaal maar ik hou jullie op de hoogte.

Zaterdag 5: Tropisch

In Nederland schijnt de hittegolf over te zijn, hier hadden we vandaag en overwachte tropische dag. Waarmee ik maar wil zeggen dat de Piet Paulusma's van Sakhalin er net zoveel van bakken als hun collega's in Nederland.

Op de foto rechts zie je de thermometer buiten mijn raam om uur of elf vanmorgen. Dat kwam dan wel omdat de zon direct op mijn raam stond maar in de loop van de middag werd het toch zo'n 32 graden.

En jullie allemaal maar denken dat het hier een en al sneeuw en ijs is het hele jaar door...

Het was wel boodschappendag vandaag en er waren nogal wat dingetjes waar ik achteraan moest, dus ik heb zo'n beetje de hele dag rondgereden. Maar eigenlijk kwam dat wel goed uit want met de airco in de auto was het een stuk aangenamer dan in mij appartement.

In Yuzhno zag ik trouwens iets wat ik hier nog niet eerder had gezien en ook helemaal niet had verwacht. In de heuvels waar Yuzhno aan ligt waren ze aan het parasailen.

Maandag 7: Eerste optreden!

Hoewel het niet helemaal de bedoeling was verzeilde ik na het wegbrengen van mijn was vanavond toch even in de Rec Centre bar. En dat was hoofdzakelijk omdat het in mijn appartement zo bloedheet was dat een koud biertje er wel in zou gaan.

En ik was niet de enige die er zo over dacht want voor de maandag was het behoorlijk druk. Mijn maten Jan en Russell waren er ook, dus het werd al gauw hartstikke gezellig. Gordon, een van mijn collega's, was vandaag voor het laatst en die nam van iedereen afscheid. Ik ken hem zelf niet zo goed maar ik heb hem wel eens gitaar zien spelen in de Hub. Ik raakte daarbij aan de praat met een andere collega, Colin Jones, die ik al meer had gezien en die toevallig die ook gitaar speelt. Jan maakte daar een opmerking over en meteen was het "O, speel jij ook gitaar?".

Ja, toen was meteen het hek van de dam want toen moest en zou ik mijn gitaar gaan halen. En dat wilde ik eigenlijk helemaal niet, want het was al half tien, ik had al twee biertjes op, en ik dacht dan wordt het helemaal nachtwerk. En ik heb al een aardig tijdje niet meer voor publiek opgetreden ook, dat geef ik eerlijk toe.

Maar goed, Jan en Russell begonnen ook mee te zeiken, dus ik kwam er niet onder uit. Ik dus mijn zwarte Ibanez gehaald en er moest gespeeld worden. Ik dacht, ik geef hem eerst wel aan Colin, dan zoekt die het maar uit. Nou kan Colin inderdaad gitaar spelen, maar hij is dus van het drie akkoorden hakwerk zoals hij zelf zei, een beetje de stijl van Leo van Duijvenbode zal ik maar zeggen. Overigens wel hartstikke leuk hoor, want hij speelde en zong John Denver en Roy Orbison liedjes, maar mijn arme gitaar moest er wel van kreunen. En hij sloeg dus ook het plectrum wat ik al zowat twintig jaar gebruik doormidden...

Uiteindelijk moest ik natuurlijk ook wat spelen, en hoewel ik het zelf niet zo sensationeel vond was het meteen tegen Gordon, die in hun gelegenheidsbandje gitaar speelt, "Nou, Gordon, de mazzel hè, we hebben al een nieuwe hoor!"....

Kortom, het werd een onwijs gezellige avond, iedereen meezingen en hartstikke veel lol. En we gaan dit meer doen zei Colin, dus ik ben benieuwd. En het werd gelukkig toch niet zo laat, alhoewel dat achteraf toch niet had uitgemaakt. Je slaapt nou eenmaal niet zo lekker als het 29 graden in je slaapkamer is...

Dinsdag 8: Het Lunskoye platform

Weinig sensationeel nieuws vandaag, een gewone drukke werkdag. Maar toch even een berichtje want ik kreeg vandaag een paar mooie foto's die ik jullie wil laten zien. De eerste foto is onze grootste mijlpaal tot nu toe, het plaatsen van het eerste gasplatform van Rusland, de Lunskoye, op de Concrete Gravity Based Structure zoals het officieel heet (zeg maar een onderstel van betonnen poten).

Als het goed is hebben jullie er iets over gehoord in het nieuws, want hoewel het niet het grootste maar het op één na grootste platform ter wereld is, is het wel het zwaarste wat ooit is geplaatst.

Het is in Korea op een speciaal gebouwde barg geladen nadat het eerst met een enorm onderstel is opgetakeld. Het is toen met onderstel en al op de barg geschoven, een proces wat anderhalve dag heeft geduurd, en daarna is het van Korea langs Japan naar zijn eindbestemming gevaren.

En daar werd het gevaarte dus op zijn poten gezet en kan het afbouwen gaan beginnen. Om alle werklieden te huisvesten is er een speciaal drijvend hotel naast gelegd, wat ook als kantoor en werkplaats dient want het platform zelf heeft nog geen stroom.

Dat "Flotel" zoals het heet huisvest 600 man en die moeten klaar zijn voor de winter invalt want dan wordt het weggesleept. Anders zou het namelijk geplet worden door het ijs. En dat is ook meteen de reden dat Lunskoye op van die hoge poten staat.

Donderdag 10: Nieuws uit de kranten

We hebben in Yuzhno uiteraard het Internet wat ons op de hoogte houdt van het Internationale nieuws, maar voor het lokale nieuws lezen we twee Engelstalige krantjes, de *Sakhalin Independent* en de *Sakhalin Times*. Ze verschijnen allebei wekelijks en staan vol met het nieuws van Sakhalin, en een heel groot deel van dat nieuws bestaat uit berichten over de oliemaatschappijen (onder andere Sakhalin Energy dus) en de projecten op Sakhalin.

Een paar van de headlines uit de *Sakhalin Times* van deze week:

- Bepaalde elementen in de Russische regering hebben de afgelopen week de aanval geopend op de maatschappijen die de beide olieprojecten Sakhalin I en Sakhalin II uitvoeren. Ze zijn ontevreden over de budgetoverschrijdingen, de te geringe Russische inbreng en het schadelijke effect op het milieu.
- Yuzhno-Sakhalinsk heeft te kampen met stroomstoringen als gevolg van de hoge temperaturen die al een paar dagen de dertig graden overschrijden.
- De Russische regering heeft (het equivalent van) 670 miljoen dollar uitgetrokken om de Kurillen weer te gaan bevolken. Deze eilandengroep die ruwweg ligt tussen Sakhalin en het schiereiland Kamchatska wordt al sinds de tweede wereldoorlog betwist tussen Rusland en Japan, en Rusland wil zo duidelijk maken dat ze niet van plan zijn ze aan Japan terug te geven. Het zuiden van Sakhalin beschouwt Japan trouwens ook als Japans grondgebied, ze noemen het Karafuto.
- Het werkloosheidspercentage van de beroepsbevolking ligt in Yuzhno-Sakhalinsk op 0,2 procent, en dat is het laagste van heel Rusland.
- Amerika is van plan Rusland weer eens economische sancties op te leggen en dan met name de vliegtuigindustrie. Dat is een grote strop voor Boeing want die hadden voor de ontwikkeling van hun nieuwe passagiersvliegtuig een samenwerkingsverband voor het ontwerpen van de cockpit met het Russische ontwerpbureau Sukhoi.
- De bibliotheek van Yuzhno-Sakhalinsk heeft sinds kort een grote afdeling boeken in andere talen, speciaal voor de vele Expats (buitenlandse werknemers) op het eiland.
- En Jenson Button won de Grote Prijs van Hongarije in de Formule 1, maar dat wisten jullie al....

Vrijdag 11: Pijpleiding nieuws

Weer een mijlpaal voor het Sakhalin II Phase 2 project. Alle benodigde stukken pijp voor de pijpleiding is binnen, drie jaar nadat de eerste lading arriveerde. De laatste levering vond deze week plaats in de haven van Kholmok, gelegen op tachtig kilometer van Yuzhno aan de westkust.

Er worden twee pijpleidingen aangelegd, een voor olie en een voor gas. In totaal moet er 320 kilometer pijpleiding worden aangelegd in zee en 1.645 kilometer over land. We hebben het alles bij elkaar over 525.000 ton staal...

Zaterdag 12: Russische bruiloft

Een prachtige dag vandaag en in het bijzonder voor mijn collega Russell Williams want die trouwde vandaag.

Nou ja, eigenlijk is hij een paar weken geleden al getrouwd op Hawaii (zie hiernaast), maar vandaag was het feest voor familie en vrienden, en ik was ook uitgenodigd.

Ik dacht eigenlijk dat het een receptie was want we moesten er om zes uur 's middags zijn, maar het bleek een hele feestavond te zijn en ik was om één uur thuis...

Het was een belevenis om eens een bruiloft op zijn Russisch mee te maken. Niet dat het nou zo veel verschilt van een Nederlandse bruiloft maar er zijn toch wel een paar verschillen wat betreft de ceremonie.

Allereerst moesten alle gasten buiten de feestzaal wachten op het bruidspaar, en toen dat arriveerde werden ze begroet door de ouders van de bruid die klaar stonden met een brood en een soortement van dipsausje. Eerst moesten de bruid en de bruidegom diep buigen (Russell moest het overdoen, de eerste buig was niet diep genoeg), waarna ze een stukje brood afbraken, dat in de saus doopten en opaten. De vader en moeder van de bruid begroetten het stel met een toespraakje waar ik helaas geen moer van verstond. Daarna werden alle meegebrachte bloemen aangeboden.

Binnen stonden tafels vol met eten en drank, geen bier maar wel onder andere vodka en wijn. Het eten ging min of meer tussen alle activiteiten door, en er was genoeg te beleven. Na wat formele toespraakjes, die voor ons werden vertaald in het Engels, begon het feest pas goed. Er wordt bij een Russische bruiloft iemand ingehuurd die de hele avond iedereen bezig houdt, en daarbij zijn vooral de bruidegom en zijn "best man" de pineut (dat was mijn collega David Davies oftewel DD), maar ook alle nadere aanwezigen krijgen een aandeel.

Eerst gaat er een hele grote tas in de vorm van een envelop rond waarin iedereen zijn cadeau of een geldelijke bijdrage doet. Daarna zijn er allemaal traditioneel Russische toneelstukjes met als centrale figuren de bruid en de bruidegom. Zo wordt eerst de bruid ontvoerd en moet de bruidegom allerlei opdrachten uitvoeren om haar terug te krijgen, altijd bijgestaan door zijn "best man" en vaak ook door zijn vrienden en familie.

Dan wordt de bruidegom ontvoerd en is de beurt aan de bruid en haar familie en vriendinnen. Die vriendinnen waren trouwens een verhaal apart, die zagen er allemaal oogverblindend uit, en ze waren op het oog allemaal gekleed in drie kledingstukken, twee schoenen en een halve jurk...

DD was flink de pineut, door achtereenvolgens verkleed te worden als Schot (gevolgd door een striptease met de bruidegom), als Teletubby, en als klap op de vuurpijl als Russische bruid met een enorme voorgevel. Kortom, dikke pret, en zo gauw ik wat foto's heb zal ik proberen die te plaatsen.

Het geplande en gebruikelijke vuurwerk aan het eind van de avond ging helaas niet door omdat die gasten niet kwamen opdagen...

Zondag 13: Wandeling

Het was werkelijk schitterend vandaag (ja sorry hoor), en toen ik vanmorgen uit het raam keek zag ik de hoogste temperatuur die ik hier heb gezien tot nu toe. Dat komt weliswaar doordat de thermometer in de volle zon hangt, maar toch.

Dus ik ben maar weer eens met de bus naar de stad gereden om vandaar helemaal terug te lopen naar Zima.

Een typischer beeld van Yuzhno kan ik bijna niet geven als op de foto hier rechts, waar je een nieuw winkeltje ziet wat gebouwd is onder in een flat, en op de voorgrond staan (weliswaar keurig heel en overeind) een paar lege bierflessen, want waar moet je die anders laten als je ze leeg zijn, nietwaar.

Ik kwam langs het vernieuwde winkelcentrum Slavyanski wat gesloten was.

Dat is niet normaal voor de zondag, de meeste winkels zijn hier gewoon zeven dagen per week open, maar er was weer eens een stroomstoring geweest door de hitte en het geautomatiseerde systeem van de kassa's was daardoor uitgevallen.

De wandeling duurde een uur of twee maar dat kwam omdat ik onderweg weer een vracht fofo's heb gemaakt, en bovendien heb ik nog een tijdje met Roland en Thelma staan praten die ik tegenkwam bij winkelcentrum Megapolis waar ik even een fles water wilde gaan kopen.

Maandag 14: Foto's van de bruiloft

Ik heb de eerste foto's van de bruiloft, hier zijn ze (ik heb ze niet zelf gemaakt).

Het begon net als hier met het maken van foto's op bekende plekken in de stad, zoals bij het oorlogsmonument, in het park, en hier voor het traditionele loslaten van de duiven op het Lenin Plein. Het bruidspaar wordt bijgestaan door de beide getuigen.

De avond werd behalve met eten en drinken gevuld met allerlei opvoerinkjes, onder andere met een delegatie uit Schotland en het verzamelen van geld voor het bruidspaar door de beide getuigen, verkleed als Teletubbies....

Ja, ik weet het..... En dit was nog lang niet het ergste!

Dinsdag 15: Kapotte laptop

Gisterochtend had ik problemen met de harde schijf van mijn laptop maar die konden worden gefixt door de technische afdeling. Slimme gasten trouwens, die Russen, en een stuk flexibeler dan mijn Nederlandse collega's waar ik voor zo'n zelfde probleem regelmatig mijn laptop een hele week kwijt was.

Jammer genoeg was de oplossing tijdelijk want vanmorgen vertikte de harde schijf het weer. Gelukkig was ik erop voorbereid want ze hadden me al gewaarschuwd dat het probleem wel eens heel gauw terug zou kunnen komen. Ik had gisteren dus gauw overal nieuwe back-ups van gemaakt, dus ik ben voor de verandering nu eens vrijwel niets kwijt.

En wat denk je, binnen een dag terug met een gefixte harde schijf met vrijwel alles weer opnieuw geïnstalleerd. Ik hoop niet dat ze het service niveau van het beschaafde Westen hier snel gaan overnemen...

Woensdag 16: Voor de Opa's

Zoals ik al eerder heb gezegd, er rijden hier niet zo gek veel Russische auto's rond, het merendeel zijn Japanners en Koreanen en er zijn modellen bij die ik in Nederland nog nooit heb gezien omdat ze speciaal voor de thuismarkt van het betreffende land zijn gemaakt.

Maar er is er een die mijn speciale aandacht trok omdat hij meer gemaakt lijkt te zijn voor een bepaalde doelgroep, en daarom is het toch wel jammer dat ze nou juist dit model niet in Nederland hebben.

Met die doelgroep bedoel ik speciaal de beide Opa's, want voor hen rijdt hier de ideale auto rond..... de Toyota Opa!

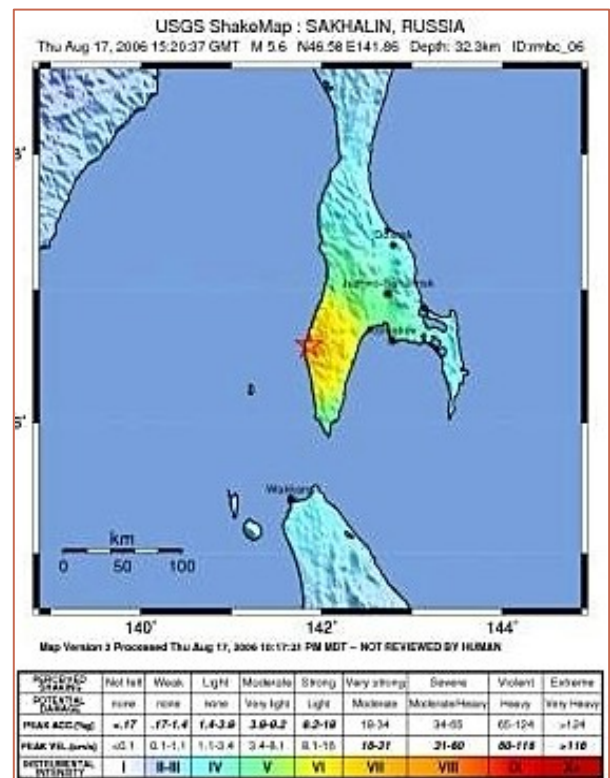
Vrijdag 18: Aardbeving!

Dat heb ik weer, voor het eerst van mijn leven maak ik een aardbeving mee en dan slaap ik er gewoon doorheen.

Vannacht om half drie was er een middelzware aardbeving op Sakhalin. Het episch centrum lag bij Nevelsk, gelegen aan de westkust op ongeveer 75 kilometer van Yuzhno-Sakahlinsk, en de zwaarte was 5.6 op de Schaal van Richter.

De schok was zwaar genoeg om hier gevoeld te worden en een van de collegaatjes die in de stad woont vertelde dat ze wakker waren geworden van het schudden van de bedden en de lampen aan het plafond.

De meeste mensen die in Zima wonen, zoals ikzelf, hadden niks gemerkt, wat misschien komt omdat de huizen op Zima zodanig gebouwd zijn dat ze een flinke aardbeving kunnen doostaan. Alleen mijn baas was wakker gemaakt door zijn vrouw om half drie vannacht omdat ze dacht dat hij zo erg lag te snurken dat het bed ervan trilde...

De aardbeving werd uiteraard geregistreerd door waarnemingsstations en de officiële gegevens heb ik even van een website geplukt en op de volgende pagina geplaatst:

Earthquake Details

Magnitude	5.6 (Moderate)
Date-Time	Thursday, August 17, 2006 at 15:20:35 (UTC) = Coordinated Universal Time Friday, August 18, 2006 at 2:20:35 AM = local time at epicenter Time of Earthquake in other Time Zones
Location	46.569°N, 141.895°E
Depth	16.6 km (10.3 miles) set by location program
Region	SAKHALIN, RUSSIA
Distances	75 km (50 miles) WSW of Yuzhno-Sakhalinsk, Russia 125 km (80 miles) N of Wakkanai, Hokkaido, Japan 1230 km (760 miles) N of TOKYO, Japan 6660 km (4140 miles) NE of MOSCOW, Russia
Location Uncertainty	horizontal +/- 4 km (2.5 miles); depth fixed by location program
Parameters	Nst=247, Nph=247, Dmin=78 km, Rmss=0.75 sec, Gp= 40°, M-type=moment magnitude (Mw), Version=8
Source	USGS NEIC (WDCS-D)
Event ID	usrmbc

Zaterdag 19: Luieren, voetballen en muggebulten

Vandaag heb ik de hele dag geen moer gedaan. Nou ja, geen moer, een paar kleine klusjes, films gekeken en muziek geluisterd. En vanavond was er eindelijk weer eens voetbal en dat werd tijd ook want we hadden al drie avonden achter elkaar een afgelasting vanwege te weinig deelnemers door de vakantietijd.

Onderweg van Zima 3 naar de sporthal op Zima 1 zag ik dat ze dan toch eindelijk hebben gereageerd op de klachten over de weg tussen de beide Zima's. Zoals jullie inmiddels wel weten ligt Zima3 onder aan de heuvel en Zima 1 en 2 wat hoger op de heuvel en de weg ertussen is eigenlijk meer een pad van zand en klei.

Nou geeft dat 's winters niks want als er sneeuw ligt maakt dat niks uit, maar tijdens de dooiperiode is het vier weken lang een baggerzooi en 's zomers is het als het droog is een stofbende en als het heeft geregend ook weer bagger.

En als klap op de vuurpijl is er geen verlichting dus je kunt 's zomers absoluut niet zien waar je loopt in het donker. Ook dat is 's winters beter want door de reflectie van de sneeuw heb je gek genoeg in het donker nog genoeg licht om je nek niet te breken.

En wat denk je, er ligt nu langs de kant van de weg een soortement van tegelpad.

En het schijnt dat er nog verlichting gaat komen ook.

Na het voetballen hebben we op het terras van de Hub nog een biertje zitten doen en daar werden we opgevreten door de muggen. Het was echt zo erg dat we er voor naar binnen zijn gegaan en bij thuis komst bleek dat ik een paar beste bulten heb op armen en benen en een hele beste op mijn voorhoofd...

Zondag 20: Planten en gehakt

Ik had voor vandaag een auto aangevraagd en gekregen want ik had weer de nodige boodschappen te doen. Ik ben eerlijk gezegd ook een beetje aan het hamsteren want ik krijg als het goed is voor een paar weken een bezoeker over de vloer .

En ik heb eindelijk ook eens een paar planten gekocht om in mijn appartement te zetten. Zo, en ben ik me daar een beroerte van geschrokken....Duur!

Kijk, dat bloemen hier duur zijn dat wist ik al (Rijnsburgers, mond houden), maar de planten, niet te geloven gewoon!

Nou hanteren ze hier over het algemeen twee soorten prijzen, een voor de lokale bevolking en een voor Expats, want als ze die rijke buitenlanders een poot uit kunnen draaien zullen ze het niet laten. Dus ik zal met die ene plant waar geen stickertje op zat best wel weer dik genaaid zijn, maar dan nog. Nou ja, goed water geven maar en veel er tegen praten...

En vanavond wilde ik weer eens Spaghetti maken, maar voor een goede saus heb je in de regel gehakt nodig en dat is nou net iets wat hier niet zo bekend is. Dus wat doe je, je koopt een elektrische gehaktmolen (annex groentesnijder en citruspers) en rundvlees en je maakt je eigen gehakt. Voilà....

Maandag 21: Illegale buitenlander

Dit lijkt iets uit de krant maar dat is het niet, het gaat over mij. Ik heb namelijk vandaag ontdekt dat ik hier sinds mijn vakantie illegaal ben!

Dat zit zo, ik heb een paspoort en een geldig visum, maar als je Rusland binnenkomt als buitenlander dan moet je een immigratiekaart invullen. Zo'n kaart is trouwens niet alleen in Rusland nodig, maar er zijn meer landen die dat hebben. Toen ik twee jaar geleden hiervandaan via Korea en Singapore naar Indonesië ging moest ik er drie keer op één dag een invullen. Die kaart wordt afgestempeld als je het land binnenkomt en je moet hem bij je houden gedurende je verblijf. En als je het land verlaat neemt de paspoortcontrole hem weer in.

Wat anders is in Rusland is dat je je met je paspoort, je visum en dus die kaart binnen drie dagen moet laten registreren. Die je dat niet, dan ben je dus min of meer illegaal in het land en je krijgt problemen als je het land wilt verlaten.

En laat ik dat nou helemaal vergeten zijn vorige maand, dus ik moet me alsnog laten registreren en ik krijg een boete van 1500 Roebel (ongeveer 45 euro). En jullie allemaal niet meer schelden op illegalen, want je ziet, dat komt in de beste families voor...

Dinsdag 22: Visum perikelen

Zo af en toe gebeuren er dingen waarvan je denkt, "Heb ik dat?" (de favoriete uitdrukking van mijn schoonzuster trouwens). Vandaag hadden we zoiets.

Alle papieren voor het visum van Riet waren eindelijk binnen en om het nog makkelijker te maken had ik de afgelopen weken uitgebreid gemaïld met een ouwe kennis van me op het kantoor van Sakhalin Energy in Den Haag die daar de visa regelt. Ze was helemaal op de hoogte, ik had alle informatie aan haar doorgemaïld en vorige week nog de binnengekomen papieren, en ze zou Riet helpen met het invullen van het aanvraagformulier, kortom, kat in't bakkie.

Riet gaat dus gistermiddag naar Den Haag om alle papieren en haar paspoort bij haar in te leveren en wat krijgt Riet te horen bij de receptie... O, die werkt hier niet meer... vanaf vandaag!

Dat geloof je toch niet? Even paniek dus want ik dacht alles geregeld te hebben, en ik zag al helemaal voor me dat alles in handen zou vallen van een opvolgster (als die er al was!) die nergens vanaf wist en alles dus op een willekeurige stapel zou deponeren.

Maar gelukkig, ik heb vandaag wat ouwe kennissen in Den Haag gevraagd om voor me rond te vragen en die vonden de opvolgster. Een bijzonder aardige dame die me hier vanavond belde en beloofde alles te gaan regelen. En ik krijg net een mailtje van haar dat de aanvraag vandaag de deur uit gaat en dat het paspoort mét visum vrijdag klaar ligt....

Woensdag 23: Stroomstoringen

Het gebeurt hier heel regelmatig dat de stroom eruit dondert. Gek genoeg gebeurt het veel meer 's zomers dan 's winters, en daar schijnt met name het warme weer debet aan te zijn.

Maar vandaag was het wel heel erg bal. Op het werk gebeurde het zo'n beetje om het half uur, en soms twee keer in een kwartier, dat de stroom uitviel, en de hele dag door. Er zijn uiteraard noodaggregaten en ik werk hoofdzakelijk op een laptop die een batterij heeft en dus geen last heeft, maar vervelend is het wel.

En ook hier op Zima waar we onze eigen stroomvoorziening hebben, zit ik net lekker even op mijn eigen pc thuis mijn website bij te werken: Knal! Alles helemaal hartstikke donker. En dan bedoel ik dus echt geen hand voor ogen kunnen zien donker.

Het duurde een seconde of twintig, dertig voor het noodaggregaat op gang kwam en nu staat er dus hier vlakbij een dikke diesel te stampen. Voor mijn nachtrust hoop ik maar dat de normale stroomvoorziening gauw hersteld is en dat dat ding straks weer uit kan...

Donderdag 24: Reis van Riet is rond!

Erg vlot is het niet gegaan allemaal, maar de reis van Riet is eindelijk rond. En nog bijna helemaal volgens plan ook, het enige verschil is dat ze twee dagen eerder vertrekt en een dan dag eerder weer naar Nederland terugreist. Voor mij dus een dag winst

Ze reist deze keer niet via Moskou maar via Seoul. De eerste etappe van Amsterdam naar Seoul had ik gisteren al geboekt via het Internet, maar het laatste stukje van Seoul naar Yuzhno heb ik via een klein lokaal reisbureautje geregeld want dat bleek een heel stuk goedkoper dan bij de maatschappij zelf via het Internet.

Maar nadeel was wel weer dat je dan contant moest betalen want bij gebruik van een credit card kwam er weer zoveel procent bovenop. Ja, eh, ik woon wel in Rusland maar we blijven wel Hollanders, ja!

De snelste manier om hier in Yuzhno aan een groot bedrag te komen is een voorschot vragen op je salaris, en dan kun je dat op kantoor met een beetje mazzel dezelfde dag nog ophalen. Pinnen heeft hier een limiet van een bepaald bedrag per dagen bij banken duurt het soms een paar dagen. Een voorschot dus, en meteen daarna naar het reisbureautje, wat gelukkig in het gebouw naast het onze zit want dat is net wat voor mij, met een groot bedrag aan geld in je broekzak lopen...

Maar het is wel mooi voor elkaar. Nou alleen morgen nog even langs het kantoor van DHL want die ticket moet natuurlijk nog wel even bij Riet terecht komen...

Maandag 28: Muggen

Eerlijk is eerlijk, ik vertel een hoop positieve dingen over dit eiland maar er zijn ook de nodige minder leuke dingen, en wat mij betreft is een van de belangrijkste daarvan muggen.

Het stikt hier op dit moment van de muggen. Op kantoor mol ik er gemiddeld drie per dag, en dan nog de nodige die ik niet te pakken krijg. Mijn appartement is redelijk muggenvrij door het gaas wat voor alle ramen zit, en dat is maar goed ook want alledrie mijn ramen zijn vanwege de warmte al een maand niet meer dicht geweest.

Zaterdagavond ben ik na het voetballen naar de Rec Centre bar gegaan, in korte broek en slippers. Blijken zondagmorgen allebei mijn benen en voeten helemaal onder de muggenbulten te zitten, en vanmorgen was mijn linkervoet zo dik dat ik amper in mijn schoen kon komen.

Vannacht was het helemaal bal, want er zat er nu toch een in mijn slaapkamer. Ik heb de halve nacht rondgelopen op zoek naar die vervelende zoemer die me achtereenvolgens in mijn elleboog, mijn wang en mijn neus te pakken had. Meer dan een glimp heb ik van het kreng niet gezien maar horen deed ik hem de hele nacht.

En wat denk je, zit ik vanavond in korte broek op de bank, zie ik waarachtig ineens weer een verse beet op mijn wreef! En weer niks te zien. Tot een paar minuten geleden tenminste, toen zat het kloteding ineens op de muur en ook nog eens vlak bij waar ik net stond. Hebbes dus, en dat betekent hopelijk normale nachtrust.

Woensdag 30: Economisch nieuws

In de Sakhalin Times van deze week staat het bericht dat Rusland nu de grootste olie producent van de wereld is en Saudi Arabië van de eerste plaats heeft verdrongen.

Dit bericht komt overigens niet uit Russische bron maar is gehaald uit de Financial Times die officiële statistieken van de OPEC heeft gebruikt.

En of het er iets mee te maken heeft weet ik niet, maar er is vorige week hier in Yuzhno een officieel agentschap van het Amerikaanse Consulaat geopend.

De nieuwe tijd, zeg dat wel mevrouw.....

Donderdag 31: Discovery Channel

Ik kan me niet herinneren dat er ooit iemand aan mij heeft gevraagd wat ik nou eigenlijk precies doe op Sakhalin. Dat kan niet zijn omdat iedereen het weet want er heeft in de afgelopen vijftien jaar nooit meer iemand gevraagd wat ik precies deed. Ja, ik werk bij Shell. Of zo. Iets met computers. Of zoiets.

Allebei niet dus, of eigenlijk niet meer. Maar goed, wat ik precies doe ga ik niet uitleggen want als iemand dat interessant had gevonden had-ie het wel gevraagd. Ik vertel wel af en toe wat op deze website over het gigantische project waar ik voor werk.

En er zijn blijkbaar toch mensen die dat interessant vinden want er heeft een cameraploeg van Discovery Channel een jaar lang meegelopen en gefilmd wat wij allemaal uitvreten hier op Sakhalin. En als het goed is kun je het resultaat daarvan zien als een documentaire in de serie "Extreme Engineering" en die wordt nu overal wereldwijd uitgezonden.

Dus.....voor de liefhebbers en degenen die meer willen weten over project waar ik aan werk op Sakhalin, houdt Discovery Channel in de gaten!

September 2006

Vrijdag 1: Border Permit

Het eiland Sakhalin is tegenwoordig weliswaar vrij toegankelijk maar het is nog wel onderverdeeld in regio's en als je naar een andere regio wilt reizen dan heb je een zogenaamde Border Permit nodig. Die regio indeling wordt nogal eens veranderd, en de Border Permits zijn zelfs een tijdje afgeschaft geweest.

Maar er is een speciaal soort politie die controle doet op de Border Permits en aangezien die koddebeiers zonder werk zouden zitten zijn pas geleden de Permits weer in ere hersteld, tegelijk met een herziening van de regio's. En Yuzhno-Sakhalinsk is nu tot aparte regio benoemd, wat er op neer komt dat als je de stad uitrijdt, je een andere regio binnenrijdt en dus een Border Permit nodig hebt.

Nou is het niet zo dat er controleposten zijn waar je langs moet, maar die koddebeiers kunnen je aanhouden en je papieren controleren. Heb je dan de vereiste Permit niet dan loop je kans dat je een boete krijgt en moet omkeren.

Ik heb dus drie weken geleden ook maar zo'n ding aangevraagd, wat gewoon bij de meiden van de travel afdeling kan. Het zou ongeveer een week duren maar tot gisteren nog steeds geen bericht dat die Permit binnen was. Ik maakte er een opmerking over tegen een collega, en die zei dat ik maar eens bij die meiden langs moest gaan want waarschijnlijk was het ding allang binnen maar lag hij ergens in een la op een stapel.

Dus ik ben vanochtend bij de dames langs gelopen en wat denk je....

Zaterdag 2: Lekkage

Nee, het is niet wat je denkt, hier in Zima 3 zijn er geen problemen maar in ons huis in Rijnsburg wel.

Ik zag vanmorgen een niet al te vrolijk mailtje van Riet dat er alweer lekkage is in de waterleiding van de douche. Dat is de tweede keer al in twee jaar en weer begon de overlast bij onze burens, en dat is natuurlijk naast de overlast die je er zelf van hebt extra vervelend.

Maandag wordt de boel gerepareerd en tot dan is er alleen koud water op de benedenverdieping. Het zal duidelijk zijn dat Riet niet blij is op dit moment.

Martin maakt er blijkbaar geen probleem van, Die is bezig met een vergelijkend warenonderzoek, welk bad het lekkerst is, dat van Oma of dat van Tante Ans....

Het weer had deze week een dipje met wat regen en lagere temperaturen, maar op zich was het positieve daarvan dat de temperatuur bij mij in huis weer naar een draaglijk niveau ging. De hitte is uit de slaapkamer en dat maakt het slapen toch wel wat aangenamer.

Vandaag was het weer zonnig en warm en een van de katten (deze heet Tom) had dus een plekje in de schaduw van een van de picknicktafels gezocht.

Zondag 3: Een Russische gitaar

Gisteravond ben ik na het voetbal naar de Rec Centre bar gegaan om een hapje te eten en een biertje te drinken. Het was druk en erg gezellig, en ik ben dus weer veel langer blijven hangen dan ik in eerste instantie van plan was.

Een van de collega's vertelde dat hij voor weinig een Russische gitaar had gekocht. Die moest natuurlijk meteen bekeken worden dus hij ging hem halen.

En niet te geloven, zo'n stuk wrakhout heb ik nog nooit van mijn leven gezien.

De hals maakte een hoek van dik twintig graden met de kast, en het ding was dus met de beste wil van de wereld niet te stemmen, laat staan te bespelen.

Nadat het kring door verschillende handen was gegaan begon de kast te scheuren en uiteindelijk bleef er weinig meer van over. De brokstukken staan nu ten toon gesteld achter de bar....

Maandag 4: Geregeld!

We hadden een paar maanden geleden al besproken wanneer Riet naar Sakhalin zou komen en dat moest in ieder geval beslist inclusief de week van de negende oktober zijn want dan zijn we 25 jaar getrouwd en dan willen we uiteraard bij elkaar zijn.

Ik ben een beetje met de data aan het rommelen geslagen en heb geprobeerd te regelen dat Riet hier half september zou aankomen. Mijn plan was om dan het weekend voor 9 oktober samen naar Seoul te vertrekken en daar met z'n tweeën een weekje door te brengen en onze 25-jarige trouwdag te vieren. Riet kon dan daarvandaan terug vliegen naar Nederland en ik vandaar terug naar Sakhalin.

En ik heb alles volgens plan kunnen regelen. Riet vertrekt de 13e september met KLM naar Seoul waar ze dan de 14e september aankomt, en na een overnachting daar vertrekt ze de 15e september naar Sakhalin. Ze blijft drie weken hier bij mij en op 6 oktober vertrekken we samen naar Seoul.

Ik heb via het bedrijf in Seoul waar ik regelmatig kom een deal kunnen maken met het vijf-sterren Renaissance Hotel. Daar zit ik normaal gesproken ook als ik daar ben, ik had Riet al beloofd dat ik haar daar beslist een keer mee naar toe zou nemen. Er is nu een kamer voor ons geregeld op een van de luxe bovenste verdiepingen.

Op vrijdag de 13e oktober vertrekt Riet weer naar Nederland en ik dezelfde dag met een iets eerdere vlucht terug naar Sakhalin. Maar op onze 25-jarige trouwdag zitten we dus samen in Seoul en daar ging het om. Het had eigenlijk een verrassing moeten zijn maar dat was een beetje moeilijk want er moesten natuurlijk vluchten geregeld worden en er staan nou eenmaal datums op tickets..

Maar er is nog een bonusje. Laat ik nou toevallig (ahum) op 13 en 14 september besprekingen hebben in Seoul, en als Riet daar aankomt dan ben ik daar dus ook en dat betekent dat we elkaar de 14e al in het hotel zien. En vrijdag vliegen we samen naar Sakhalin.

Is dat mooi geregeld of niet? Ik had het bijna helemaal voor elkaar, want ik had ook nog de limousine geregeld van het bedrijf waar ik moet zijn om haar van het vliegveld op te pikken. Nou gaat dat helaas niet door want de directie had hem zelf nodig. Erg kinderachtig, maar goed, het wordt dus toch gewoon de limousine bus van Korean Airlines...

Woensdag 6: Forrest Gump

Tot nu toe heb ik het aardig kunnen oplossen doordat ik iedere keer tijdig in Nederland was, maar aangezien dat deze keer nog wel even gaat duren moest ik er toch aan geloven, naar de kapper hier in Yuzhno.

Ja, dat lijkt nou allemaal heel eenvoudig maar leg maar eens in vaktermen uit in het Russisch hoe je je haar geknipt wilt hebben. Ik ken net genoeg Russisch om te zeggen dat ik geknipt wil worden maar de rest heb ik op moeten zoeken in zo'n "Russisch voor onderweg" boekje van de ANWB wat ik ooit eens heb aangeschaft. En dat zag er niet echt betrouwbaar uit, want ik bedoel, je kunt dan wel uit je hoofd leren hoe je zegt "kort", maar wat doe je als ze dan vragen hoe kort en je verstaat dat niet....

Een van mijn collega's heeft gezworen dat hij hier nooit meer naar de kapper gaat, want die was een keer geweest en volgens hem kennen ze maar één model: Forrest Gump.

Je begrijpt, helemaal gerust was ik er niet op maar dat viel alles mee want het zit gewoon precies zoals ik gewend ben. En dan ook nog voor de in Nederland vooroorlogse prijs van twaalf Euro...

Donderdag 7: Monty Python

Afgelopen zaterdag was het heel gezellig in de Rec Centre Bar (zie Zaterdag de 2e) en om het allemaal wat makkelijker te maken wat betreft het bestellen hadden we allemaal 1000 roebel in een glas gedaan en dat op de bar gezet. Als iemand wat bestelde dat haalde onze bardame Olga het vereiste bedrag uit de pot. Handig en makkelijk.

Die pot is dus zaterdagavond niet opgegaan en zondagmiddag en -avond zijn de mannen (zonder mij, ik had zat op de avond ervoor) doorgegaan.

Maar nog steeds was die pot blijkbaar niet leeg want maandag kregen we allemaal een mailtje van onze kasbeheerder Dave dat er nog steeds 1500 roebel in de "Kitty pot" zat, en of er nog iemand een idee had. Iemand kwam met het plan om een Monty Python film te draaien op onze tv's (we hebben er drie in de bar, een gewone en twee enorme plasma's). En dat was dus gisteravond, en het werd "Life of Brian". Dat betekent dat we "The Holy Grail" nog even in reserve houden.

En wat denk je, af en toe stopte er iemand toch weer geld in de pot en er zit dus nu nog steeds geld in, ongeveer net zoveel als toen we begonnen. We gaan dus vrijdagavond weer een poging doen (zucht...), dan is het pizza avond. Het is af en toe een rot leven hier...

Vrijdag 8: Herrie in de tent

Misschien heeft het ook al in de Westerse kranten gestaan, maar er is op dit moment een heleboel politiek gelazer over het Sakhalin 2 Phase II project.

De Russische milieubeweging Rospirodnazor heeft aangegeven dat het expert milieu rapport, op basis waarvan Sakhalin Energy toestemming heeft gekregen voor het project, nietig verklaard moet worden. Dat zou in feite betekenen dat het hele project zou moeten worden stilgelegd.

De redenen voor de aantijgingen zouden zijn dat er veel meer afvalwater wordt geloosd vanaf het al in bedrijf zijnde olieplatform Molikpaq en dat er zwakke plekken zouden zitten in de constructie van de pijpleiding die op dit moment wordt aangelegd.

Onze CEO, David Greer, heeft vandaag een statement uitgegeven dat er inmiddels twee hoorzittingen zijn geweest waarin de milieubeweging in allebei de gevallen in het ongelijk is gesteld. Aangetoond is dat het eerste punt in feite nergens op slaat omdat de Molikpaq geen onderdeel uitmaakt van Phase II van het project maar in feite is gebouwd als Phase I, en dat de lozingen weliswaar hoger waren dan de verwacht maar nog ruim binnen de toegestane limiet. Wat betreft de pijpleiding is aangegeven dat Sakhalin Energy zelf de bouw daarvan op het genoemde zwakke gedeelte al had laten stilleggen om verbeteringen aan te brengen.

De rechterhand van de Russische President, Igor Shuvalov, heeft inmiddels gezegd dat het Sakhalin 2 project een van Rusland's energie projecten is met de hoogste prioriteit en heeft publiekelijk verklaard ernstige twijfels te hebben wat betreft de aantijgingen van de milieubeweging.

We zullen maar weer afwachten wat er de komende weken gaat gebeuren, want het laatste woord zal hierover nog wel niet gesproken zijn....

Zondag 10: Pindakaas!!!!

Yes! Het heeft een tijd geduurd maar het is er eindelijk, pindakaas! Vanmorgen ging ik boodschappen doen met de bedoeling flink in te gaan slaan voor als mijn meisje van de week komt, en wat zag ik opeens staan....

En nog in twee smaken ook, gewoon en met stukjes pinda. Het is weliswaar Amerikaanse pindakaas maar wat kan dat rotten, nietwaar. En zoals hier gebruikelijk is als je iets ziet staan wat je lekker vindt dan koop je niet een maar gelijk vier potten. Want je weet nooit wanneer er weer pindakaas is.

Het is trouwens vandaag echt een Hollandse dag vandaag want vannacht heeft het gegoten van de regen, en het regent nu nog steeds. Nou ja, wat kan mij het schelen, ik heb pindakaas!

Maandag 11: Klaar voor vertrek

Het had weer de nodige voeten in aarde, want waarom zou het tenslotte allemaal een keer vlot gaan, maar ik heb vandaag mijn tickets opgehaald. Mijn koffer staat zo goed als ingepakt en dat betekent dat ik klaar ben voor vertrek naar Seoul morgen.

Morgenochtend werk ik nog gewoon en om een uur of twee wordt ik opgepikt en naar het vliegveld gebracht. Ik vertrek om even voor vieren als alles meezit en ik kom dan om zes uur 's avonds plaatselijke tijd aan. Het wordt waarschijnlijk wel over achten voordat ik uiteindelijk in mijn hotel

aankom, en als klap op de vuurpijl heb ik waarschijnlijk dezelfde avond al een voorbespreking voor de besprekingen met Poong Lim International van morgen en overmorgen

De volgende log wordt waarschijnlijk pas vrijdagavond want ik weet niet of ik vanuit Seoul mijn website kan bijwerken. De titel wordt vrijdag in ieder geval veranderd, want het is dan niet alleen meer "Willem op Sakhalin"...

Dinsdag 12: Vertrek naar Seoul

Vanmorgen was het "business as usual" op kantoor maar om half drie werd ik opgehaald en naar het vliegveld van Yuzhno gebracht. We vertrokken precies op tijd om tien voor vijf en zo zag het vliegveld er door het raampje uit tijdens de start:

We landden even voor zessen op Incheon Airport na een vlucht van ruim drie uur, want er is een tijdsverschil van twee uur met Korea. Normaal is dat een uur maar Korea kent geen zomertijd, vandaar.

De bus naar het hotel kwam in de avondspits terecht, en het is toch al een ritje van zo'n zeventig kilometer, dus ik was pas om half negen in het hotel. Daardoor ging gelukkig die geplande voorbespreking niet door.

Een groot nadeel van Korea is dat onze mobiele telefoons daar niet werken want Korea het een afwijkend telefoonnet. Dat is wel lastig als Riet aankomt, maar hopelijk gaat gewoon alles goed.

Woensdag 13: Toch telefoon en een limousine

Aangekomen op het kantoor van Poong Lim kreeg ik vanmorgen meteen een Koreaanse telefoon in mijn handen gedrukt om te gebruiken gedurende mijn verblijf. En dat betekent dat Riet mij dus altijd kan bereiken als er iets is als ze hier is aangekomen en dat is toch wel een prettig gevoel.

En het wordt nog mooier, die limousine om haar op te pikken op het vliegveld gaat toch door! Ze hoeft dus niet met de bus (al is daar ook niks mis mee want die zijn ook behoorlijk luxe) maar er staat een auto met chauffeur voor haar klaar. Het is weliswaar niet zo'n stretch limousine maar meer een soort Mercedes maar dan alleen Koreaans, maar ik denk dat het haar wel zal bevallen...

Donderdag 14: Riet is er!

Vanmorgen was ik stikzenuwachtig en het was dan ook maar goed dat al het belangrijke werk gisteren al was gedaan. De manager van het project in Seoul, die ook die limousine had geregeld, had dat geloof ik wel in de gaten en die vond dat ik maar mee moest gaan om Riet op te pikken.

En zo stond ik dus om half twaalf in de aankomshal op Incheon Airport te wachten op vlucht KL865 vanuit Amsterdam. Nou stond er aangegeven dat de passagiers uit uitgang A zouden komen maar ik had met Riet afgesproken uitgang B, dus ik probeerde twee uitgangen tegelijk in de gaten te houden.

Gelukkig zag ik haar naar buiten komen, volgens afspraak uit uitgang B en driftig zoekend naar een man met een bordje met haar naam erop. Ze keek wel op toen ik ineens voor haar neus stond, maar ze vond het wel een plezierige verrassing geloof ik. Een uurtje later heb ik haar afgezet in het hotel en ik ben terug gegaan naar kantoor want ik was tenslotte in Seoul om te werken.

Riet heeft dus mooi een kijkje kunnen nemen in het hotel waar ik ons verblijf in Seoul over drie weken heb gepland, en het is goedgekeurd. En ik vond toen ik van kantoor terug kwam een slapende vrouw in mijn hotelbed...

Vrijdag 15: Terug op Sakhalin

Vroeg op vanmorgen want onze vlucht naar Sakhalin stond gepland voor tien over tien. Dat betekende om zes uur op, nog even snel ontbijten in het hotel en om kwart voor zeven met de bus naar Incheon waar we bij achten aankwamen.

Er was een klein probleempje want Riet had een Economy ticket en ik reisde Business Class. Riet was bang dat ze teruggestuurd zou worden maar we checkten gewoon samen in bij de Business Class balie en ze ging ook als mijn gast mee in de Business Lounge.

Bij het instappen hebben we onze instapkaarten omgeruild en is Riet lekker op mijn Business Class stoel naar Sakhalin gevlogen. Tenslotte is bijna elf uur in de Economy bij de KLM al erg genoeg....

Om een uur of vijf werden we afgezet in Zima 3 en zo wordt mijn eenpersoons appartement eindelijk weer eens bewoond door twee personen.

Zaterdag 16: Reisverslag van Riet

Hallo allemaal

Na een week van alles nog effe gauw regelen hebben Robin en Martin me woensdagmiddag om half vier naar Schiphol gebracht voor mijn reis naar Seoul. Ik had voor het eerst een zogenaamde E-ticket en er was me al verteld dat je tegenwoordig moet inchecken bij een apparaat. Je steekt je KLM pas erin en alles zou verder vanzelf moeten gaan. Nou klopt dat dus niet helemaal, mijn pasje werd niet gepikt maar naar een paar minuten proberen kwamen er toch twee papiertjes uit, waaronder een instapkaart, dus ik zal het toch wel goed gedaan hebben.

Het is daarna wel de bedoeling dat je je pasjes en kaartjes meeneemt en zo, maar als je dat vergeet komt een mevrouw van de KLM ze keurig achter je aan brengen. Daarna je koffer afgeven is ook simpel. De douane mocht ik zo door, maar daar vergat ik weer mijn beauty case, die kwam de meneer van de Marechaussee keurig achter me aan brengen. En dan begint het wachten. Wachten tot je gaat boarden, wachten tot je in het vliegtuig mag, wachten tot het vliegtuig vertrekt. Het is goed dat ik zo ontzettend geduldig ben anders zou je er sacherijng van worden...

Het nadeel van een vlucht naar Korea is dat er zoveel Koreanen meegaan. Zullen best heel aardige mensen zijn maar volgens mij lusten ze allemaal heel graag knoflook. Vind ik prima maar als je er 10 uur tussenin moet zitten dan valt dat niet mee.

De vlucht zelf was vooral lang, bijna elf uur niet roken!!! We landden om twaalf uur in de middag en alles ging daarna vrij vlot. Ik begrijp geen Koreaans dus ik ging bij de paspoortcontrole maar gewoon bij het loket staan met de minste mensen. Daar stond ik wel verkeerd, maar omdat ik zogenaamd niks snap hielpen ze me toch maar. Het voordeel was dat ik als eerste door alles heen was, het is best slim om je van de domme te houden af en toe.

Na mijn koffer opgepikt te hebben, ging ik op zoek naar mijn chauffeur. Die zou in de hal staan, maar ik zag niemand met een bordje met mijn naam erop. Ik stond net te bedenken dat ik dan eerst maar een sigaretje moest gaan roken, maar dat moest toch nog effe wachten want ineens stond Willem voor mijn neus. Die mocht van zijn baas een paar uurtjes weg om mij op te halen, een leuke verrassing. Daarna ben ik met een zeer luxe auto naar het Renaissance Hotel gebracht.

Het hotel was prachtig maar ondertussen viel ik zowat om van de slaap dus na een kort bad ben ik als een blok in slaap gevallen tot een uur of half zes, toen maakte Willem me wakker.

Zondag 17: Effe "Koekelen"

Jullie denken natuurlijk, "Jaja, Riet is er", maar daar heeft het niks mee te maken. Ik heb Google Earth geïnstalleerd om eens te kijken of ik daar Zima op zou kunnen vinden. En waarachtig, na enig "Googelen" vond ik het, en nog behoorlijk duidelijk ook. Een stuk duidelijker in ieder geval dan bijvoorbeeld de Kamperfoelie in Rijnsburg.

Het enige probleem is dat het foto's zijn van meer dan twee jaar oud. Zo is op de foto heel Zima 2 nog niet gebouwd al zijn de contouren van de huizen al wel zichtbaar. En waar het gemeen- schapsgebouw "The Hub" staat is op de foto een lege plek, evenals waar nu het zwembad staat.

Zima 3 is ook duidelijk nog in aanbouw, al lijken de appartementen op zich al wel te staan allemaal. De contouren van de weg zijn ook zichtbaar maar die is duidelijk nog niet aangelegd.

Maar toch leuk om te zien dat het er allemaal op staat. Mijn appartement is duidelijk te zien en met pijltjes heb ik aangegeven waar ik precies zit.

Alleen is Googelen zo'n stom woord. Ja toch, het is toch net of je zegt dat je zit te koekelen. En volgens mij is dat heel wat anders.

Maandag 18: Registreren

-А- (Въезд/Arrival)				
Российская Федерация Russian Federation				
Миграционная карта Migration Card 5 0 0 3 0 1 9 4 3 3 4 6 9				
Фамилия/Surname				
Имя/Given name				
Отчество/Patronymic				
Дата рождения/Date of birth				
День/Day	Месяц/Month	Год/Year	Пол/Sex	
			Муж/Male	Жен/Female
			☐	☐
№ паспорта/Passport No.		Гражданство/Nationality		
Цель визита/Purpose of visit:		Адрес (организация) в России		
Служебный/Service ☐		Туризм/Tourism ☐		
Коммерческая/Commercial ☐		Address (best organization) in Russia:		
Учеба/Education ☐				
Частная/Private ☐		Работа/Employment ☐		
		Транзит/Transit ☐		
Срок пребывания/Term of stay:		Подпись/Signature:		
С/From:		Др/Until:		
Для служебных отметок/Official use only				
Въезд/Arrival				

Net als veel andere landen moet je als je Rusland binnenkomt een immigratiekaart invullen waarop staat wie je bent, waar je verblijft en wat je komt doen.

Toen ik vorig jaar in oktober naar Yuzhno ging was er in Moskou grote consternatie omdat de tweetalige immigratiekaarten net waren vervangen door exemplaren die alleen in het Russisch waren. Op het vliegveld lagen twee geplastificeerde voorbeelden en daar moesten we het met z'n allen mee doen.

En vorige week komen we Rusland weer binnen en wat denk je, de tweetalige kaarten zijn weer terug. Op zich wel gunstig natuurlijk, of je moet ook geen Engels kennen...

Maar je moet ook geregistreerd worden als je op je bestemming bent aangekomen, zodat ze precies kunnen bijhouden wanneer je het land bent binnengekomen en waar je bent geweest.

Als je als toerist binnenkomt doet het hotel dat voor je maar aangezien wij geen toeristen zijn gaat het voor ons iets anders.

Voor mij is het een makkie, ik heb een werkvisum dus ik lever mijn paspoort in bij de dames van onze visa afdeling en ik krijg het twee dagen later weer terug. Je moet dat alleen niet vergeten natuurlijk, zie de log van 21 augustus...

Voor Riet ligt het iets anders want die heeft een visum wat het noodzakelijk maakt dat ze persoonlijk bij de registratie aanwezig is, en met twee pasfoto's. Morgenoctend moet dat gebeuren maar haar pasfoto's liggen nog in Rijnsburg. We moesten dus even pasfoto's laten maken en gelukkig wist ik waar dat kon want ik had het zelf al een keer moeten laten doen.

Tevreden met het resultaat was ze niet echt maar we hebben in ieder geval pasfoto's dus ze kan morgenoctend op pad om geregistreerd te worden.

Dinsdag 19: Wie o wie?

Ik heb al een tijdje een zogenaamde Stat Counter aan mijn website hangen waarmee ik heel veel statistische informatie krijg over degenen die mijn website bezoeken. Namen uiteraard niet maar wel bijvoorbeeld hoeveel bezoekers per dag en waar die bezoekers allemaal vandaan komen.

Nou klopt dat laatste niet helemaal tot op de meter, want er wordt alleen maar vastgelegd waar de server staat waarmee je op het Internet komt. Als je dus bijvoorbeeld een ADSL abonnement hebt bij Planet dan staat je locatie als Noord-Holland want daar staat de computer van Planet waarmee je bent verbonden.

Erg leuk is dat ik op een wereldkaart kan zien vanwaar mijn website allemaal bekeken wordt:

Zoals je kunt zien zit er een hele stapel aanwijzers op Nederland, maar dat lijkt me ook logisch. Die enkele in Moskou kan ik ook wel verklaren want dat ben ik zelf, daar staat de server van mijn ADSL provider Dalsvyaz. En die ene in Calgary in Canada, die ken ik ook, dat is mijn ouwe maat Stijn die daar al jaren woont.

Maar wie is toch degene die mijn website bekijkt vanuit Brunei? Of in ieder geval daar in de buurt want als je via een server in Brunei op het Internet zit dan neem ik toch aan dat je daar in de buurt zit. Daar ben ik toch wel nieuwsgierig naar, dus stuur me gauw even een mailtje.

Woensdag 20: Strontdag

De titel voor de log van vandaag komt van Riet, maar daar kom ik zo op. Ze is hier nu een paar dagen en dat is goed te merken.

Al de eerste nacht werd me weer duidelijk waarom we thuis twee APARTE dekbedden hadden. En er staan weer Cola flessen verdekt op de grond opgesteld zodat ik er mijn nek over kan breken, er ligt ineens allemaal vuile vaat in de gootsteen, het ruikt hier alsof er ambachtelijk makreel wordt gerookt, er ligt een portemonnee op plaatsen dat ik denk daar vind je hem nooit meer terug, idem met mijn sleutelbos trouwens, er ligt over de rand van de tafel een half opengeslagen boek, het kussetje van de stoel ligt op de grond, en de pc is de meeste tijd bezet.

Denk nou niet meteen dat ik dat allemaal vervelend vind, want dit alles is al vijftwintig jaar zo dus het betekent in mijn geval gewoon, Riet is er. En ik weet zeker dat mijn schoonzus Ans en mijn Schoonmoeder nu allebei zitten te knikken want die weten het ook, Riet is er.

Ze heeft wel vandaag kans gezien om de plee te verstoppen, met alle kwalijk riekende gevolgen van dien. Dat gebeurt wel vaker want alles moet door een smal pijpje, en een paar forse stoten met de

borstel lossen het probleem normaal gesproken vrij snel op. Ook vandaag heb ik dat zo gedaan, maar Riet kende die truc natuurlijk nog niet.

Vandaar dus een strontdag.

Donderdag 21: Officiële verklaring van Sakhalin Energy

De laatste dagen heb ik heel wat vragen gekregen vanuit Nederland wat er nu eigenlijk precies gaande is hier op Sakhalin want er verschijnen artikelen in de kranten en het komt ook regelmatig terug in het nieuws.

Zoals ik al eerder heb aangegeven is er gelazer met het Russisch Ministerie van Natuurlijke Grondstoffen. Waar het in feite om gaat is dat er in Sakhalin Energy geen Russische aandeelhouder zit, en dat zou worden opgelost doordat Shell 25% van zijn aandelen zou overdoen aan Gazprom, in ruil voor een 50% aandeel in Siberische gasprojecten.

Die deal is gesloten op een moment dat de olieprijs nog relatief laag lag en omdat die de laatste tijd omhoog is geschoten is de deal voor Gazprom nu minder voordelig uitgevallen dan hij eerst leek. En omdat er contractueel nu eenmaal niks meer aan te doen valt proberen bepaalde instanties nu via het zogenaamd overtreden van milieu regels druk op te zetten voor nieuwe onderhandelingen.

Een erg handige zet natuurlijk om het milieu er bij te slepen want je bent daarmee gelijk over de hele wereld verzekerd van aandacht en steun en de werkelijke feiten worden dan nogal gauw door emotionele reacties verdoezeld.

Hier volgt het officiële statement van het Sakhalin Energy management op de problemen die op dit moment spelen. Ik heb de originele Engelse tekst zo goed mogelijk in het Nederlands vertaald.

AAN: *Alle personeel*
VAN: *Ian Craig, CEO*

DATUM: *21 September, 2006*

ONDERWERP: *Uitspraken van het Russisch Ministerie van Natuurlijke Grondstoffen*

Beste Collega's,

Hier is verder nieuws betreffende mijn verklaring van 19 September aangaande de situatie die zich heeft voorgedaan tussen het Bedrijf en het Russische Ministerie van Natuurlijke Grondstoffen (MNG).

Zoals eerder verklaard heeft het MNG op maandag 18 september publiekelijk verklaard dat zij de intentie heeft om de goedkeuring die zij in juli 2003 heeft afgegeven voor SEER 600 - de fundamentele milieu vergunning voor het Sakhalin Energy II Phase 2 project - in te trekken. Tot op dit moment is dat niet daadwerkelijk gebeurd en het Bedrijf gaat onverminderd door om met alle middelen tot een oplossing te komen met de autoriteiten zonder dat het hier toe ook daadwerkelijk komt.

Het is belangrijk om aan te geven dat de pogingen om SEER 600 ongeldig te laten verklaren procedurele argumenten zijn die voortkomen uit de manier van werken en het mandaat van de agentschappen waaruit het MNR bestaat. De situatie, hoewel zeer serieus, houdt dus geen direct verband met het daadwerkelijk opleveren van het Sakhalin II project door het Bedrijf. Publiekelijke aantijgingen die zouden suggereren dat door het niet naleven van milieu regels het project stil gelegd kan worden zijn daarom misleidend.

Net zo misleidend zijn de suggesties dat het Bedrijf milieu overtredingen begaan zou hebben door aanbevelingen uit het SEER niet te implementeren. Het Bedrijf heeft zorgvuldig die aanbevelingen doorgenomen - daar zijn er trouwens 90 van in plaats van de 60 die in de

pers worden vermeld - en is ervan overtuigd dat deze aanbevelingen voldoende zijn opgevolgd, aangebracht en uitgevoerd, in overeenstemming met de planning van het project. Dit alles is gedaan in samenwerking met de betreffende autoriteiten.

U zult ongetwijfeld ook op de hoogte zijn van de aandacht in de Russische en Internationale media die uitvoerig hebben vermeld dat aanvallen op het project ingegeven zijn door bepaalde politieke en commerciële belangen en niet door milieu belangen. Het is daarom ook ontzettend verheugend te constateren dat er heel veel steun voor het project is gekomen van zowel het publiek als instanties, van hoge Russische functionarissen, van de EU en vertegenwoordigers van de Japanse regering.

Door al die media aandacht is het onvermijdelijk dat sommige verslagen ver bezijden de waarheid zijn. Ik wil daarom dan ook mededelen dat de berichten dat de onderhandelingen over het ruilen van aandelen tussen Gazprom en Shell zijn opgeschort, niet juist zijn. Zowel Gazprom als onze Shell aandeelhouders hebben bevestigd dat dit absoluut niet het geval is en dat de discussie voortduurt.

Ik zal mijn best doen om U volledig op de hoogte te houden van alle ontwikkelingen die zich voordoen in deze moeilijke periode maar wees er alstublieft van overtuigd dat het werk gewoon doorgaat en dat alle activiteiten en constructie werkzaamheden gewoon doorgaan zoals gepland.

*Uw toegenegen
Ian Craig*

Vrijdag 22: Mystery Guest

Het raadsel van de "Mystery Guest" uit Brunei op mijn website is opgelost. Ik kreeg de volgende dag al een berichtje van mijn aanstaande collega John die nu nog in Brunei werkt en die begin volgend jaar met vrouw Cindy en kind naar Sakhalin komt.

Ze hadden mijn website gevonden via een zoekmachine en ik denk Yahoo! want toen ik het zelf probeerde met als zoekwoorden "Sakhalin" en "Zima" kwam mijn website inderdaad op de eerste pagina van gevonden resultaten te staan.

Hardstikke leuk, jongens, ik voel me vereerd dat mijn website ook buiten familie en vriendenkring wordt bezocht.

De prachtige zonnige dag die ons vandaag beloofd was volgens de weersvoorspelling is het niet echt geworden, maar de donkere wolken die boven de heuvels hingen zorgden aan het eind van de middag wel voor een spectaculaire regenboog boven Zima 3.

Zaterdag 23: Volgende mijlpaal

Zoals jullie kunnen zien staat de teller van mijn website inmiddels op 1945 en dat betekent dat de komende dagen hopelijk de 2000e bezoeker een feit is!

Ik heb even wat zitten rekenen en het blijkt dat het aantal bezoekers redelijk constant is. Ik ben begonnen op 1 december vorig jaar, de 1000e bezoeker werd geregistreerd op 1 mei en dat betekent een periode van vijf maanden. Tel daar weer vijf maanden bij op en dan kom je op 1 oktober, wat zou betekenen dat als het aantal bezoekers vrijwel constant zou zijn dat ik rond die datum de 2000e zou moeten kunnen verwelkomen. En het ziet er dus naar uit dat dat ook gaat gebeuren.

Vinden jullie trouwens ook niet dat mijn bank er sinds vorige week een stuk leuker uit ziet?

Zondag 24: Zalmtrek

Vandaag had ik een auto dus na het min of meer verplichte boodschappen doen wat je nou eenmaal altijd doet als je hier een auto hebt zijn Riet en ik een eindje gaan rijden. Ik wilde naar het plaatsje Lesnoye aan de oostkust waar een rivier in zee uitmondt en dat schijnt een uitstekende plek te zijn om iets van de zalmtrek te zien.

Ongeveer een maand geleden begon dat met enorme aantallen zalm die de rivier stroomopwaarts opzwemmen naar de paaigronden in het binnenland. Daarvoor waren we dus te laat maar we konden nog wel het eind van de zalmtrek zien en dat is eigenlijk voor de zalm een nogal dramatisch gebeuren.

Na het paaien zit het werk van de volwassen zalm erop en sterven ze vrijwel allemaal. We zagen dan ook langs de rivier enorme hoeveelheden dode zalm liggen en ook nog heel wat zalm die probeerden tegen de stroom in te zwemmen maar die zo verzwakt waren dat ze uiteindelijk van uitputting zouden sterven. Een waar feestmaal voor vogels en insecten en waarschijnlijk ook nog voor andere dieren die 's nachts opereren. Ook voor beren, ja, maar die zijn we gelukkig niet tegen het lijf gelopen.

Halverwege de middag reden we terug naar Yuzhno, na nog een paar tussenstops op prachtige plekjes, voor de barbecue op Zima 3.

Drie collega's hadden besloten dat het wel eens de laatste zondag zou kunnen zijn dat we dat in de open lucht kunnen doen voordat de winter definitief invalt en ze hadden zalm, vlees, drank en nog veel meer van allerlei vreet geregeld en iedereen uitgenodigd.

Het was dan ook druk en hardstikke gezellig. Tegen de avond gingen wel de truien al aan want het wordt nu na zonsondergang heel snel behoorlijk fris, maar het feest ging nog door tot halverwege de avond.

Nadat alles was opgefikt in de vuurkorven (hout, verpakkingen, dozen, het wrak van Mike Gibb's gitaar (zie Zondag 3 september) en iemand's trui die zijn vrouw voor hem had gekocht en die hij niet mooi vond) hielden we het voor gezien.

Hier nog even een mooie foto van Riet, gemaakt tijdens ons tochtje vandaag.

Dinsdag 26 : De winter nadert...

Hoewel het weer de afgelopen dagen prachtig is geweest, zonneshijn en blauwe luchten, komt de temperatuur 's middags niet meer boven de achttien graden. 's Avonds koelt het heel snel af en de nachttemperatuur zit al weer tegen het vriespunt. De bladeren zijn begonnen te vallen en we zien vogels overtrekken naar het zuiden.

Kortom, de winter komt er aan. De algemene verwachting is dan ook dat we eind volgende maand al weer in de sneeuw zitten. Herfst? Daar doen we hier niet aan. Nou ja, misschien een weekje of twee...

Ik zie trouwens dat op dit moment de teller wel heel dicht tegen de tweeduizend aan staat. Morgen de tweeduizendste bezoeker? Denk erom, mailen hoor!

Woensdag 27: Sakhalin Oil & Gas Conference 2006

Het is voor het eiland een drukke week want op 27 en 28 september wordt in Yuzhno-Sakhalinsk de jaarlijkse Oil & Gas Conference gehouden.

Dat betekent dat er vanuit de hele wereld gasten naar het eiland komen en alle hotels zitten dan ook barstensvol.

Mijn collega Jason uit Engeland is hier anderhalve week geweest, maar die kreeg bij aankomst al te horen dat zijn kamer maar gereserveerd was tot afgelopen maandag en dat hij er dan uit moest want alles was besproken. Gelukkig voor hem kon hij in het appartement van Jan een nachtje pitten want die zit op dit moment in Nederland.

Het is trouwens wel een rare gewaarwording als je nu in het Sakin Centre loopt om allemaal camera ploegen te zien lopen en we hadden zelfs al een reporter van Dow Jones aan ons kleed toen we een bakkie stonden te doen, want Sakhalin Energy is natuurlijk nog steeds "hot news" in verband met het intrekken van die milieu vergunning.

Maar behalve rare snuiters met pakken aan en grote plastic badges om hun nek merken we niet zoveel van alle commotie. Want het werk gaat ondanks geen vergunning nog steeds gewoon door.

Donderdag 28: Effe nog over het registreren

Ik heb het al een paar keer gehad over het registreren wat je moet doen of laten doen als je in Rusland verblijft, toen we aankamen (zie de log van 11 januari), maar ook iedere keer als je weer terug komt (zie de log van 18 september). Als je het vergeet krijg je een boete en in mijn geval is het op zich allemaal geen probleem om dat Sakhalin Energy alle formaliteiten voor me regelt (zie de log van 21 augustus), maar je kunt er aardig wat problemen mee krijgen. Zo zelfs dat als je het voor de derde keer niet op tijd doet dat je dan het land wordt uitgezet.

Riet moest apart van mij registreren, die moest weer in persoon aanwezig zijn op dat naargeestige kantoor in die bunkerachtige catacomben van het flatgebouw waar het is gevestigd. In de gangen zitten daar altijd lange rijen wachtenden langs de muur, maar de mensen van Sakhalin Energy mogen zo doorlopen naar voren voor het afhandelen van de administratieve handelingen.

Ik dacht dat dat gewoon een soort van privilege van het bedrijf was, maar dat is dus helemaal niet zo. Gisteravond vertelde iemand dat de maatschappij een speciaal bedrijfje inhuurt wat 's morgens heel vroeg al mensen in de rij zet. Die mensen blijven in de rij zitten en als ze aan de beurt zijn dan komen de mensen van Sakhalin Energy en die gaan in hun plaats naar binnen.

Niet eerlijk zeg je.... ja, zo gaat het nou eenmaal hier....

Zaterdag 30: Bezoek aan de LNG fabriek

Vanmorgen brachten we een bezoek aan de Liquefied Natural Gas fabriek bij Korsakov. Sakhalin Energy organiseert voor werknemers die daarin geïnteresseerd zijn een rondrit over het terrein van de fabriek die op dit moment nog volop in aanbouw is maar die volgend jaar in gebruik moet worden genomen om het eerste gas te gaan leveren aan onder andere Japan, Korea en China.

We werden met nog een aantal collega's door de bus opgepikt bij het Rec Centre op Zima 1 waarna we vertrokken richting Korsakov. De rit naar de fabriek duurde ruim een uur waarna we een uur lang rondreden over het enorme complex om alles te bekijken. We mochten de bus niet uit want de werkzaamheden zijn in volle gang en dat gaat alle dagen van de week door, dus ook zaterdag en zondag.

De fabriek wordt de eerste LNG fabriek van Rusland en een van de grootste van de wereld. Naast de fabriek komt ook nog een Olie Export Terminal vanwaar tankers geladen kunnen worden met ruwe olie. Er wordt haast gemaakt met de bouw van de fabriek want er zijn contracten afgesloten voor olieleveranties vanaf 2008. De eerste trein, die het gas in vloeibare vorm moet gaan omzetten is bijna klaar en vorige maand is de 800 meter lange Jetty die de tankers moet gaan vullen gereed gekomen.

Kortom, een indrukwekkend complex en het was dan ook leuk om er eens een kijkje te nemen want dan kunnen we ook eens zien waar we het eigenlijk allemaal voor doen, nietwaar. En het was nog een prachtige dag ook.

Oktober 2006

Zondag 1: Langs de westkust

Voor vandaag was het weer gelukt om een auto te krijgen (handig, vrienden in die afdeling) en na een paar snelle boodschappen vertrokken Riet en ik vanaf Zima voor een tochtje richting de westkust. We reden reden eerst naar het dorpje Troitskoye waar we de weg richting Kholmsk namen.

Ergens halverwege sloegen we af richting Nevelsk, gelegen aan de westkust. Nevelsk is het plaatsje waar een paar weken geleden het episch centrum was van de aardbeving. Van Nevelsk loopt er een weg richting de havenplaats Kholmsk, ongeveer veertig kilometer noordelijker.

De rit naar Nevelsk was ongeveer vijftig kilometer vanaf de afslag en voerde vrijwel helemaal over een onverharde weg.

De weg voerde dwars door de westelijke heuvelrug, met redelijk steile hellingen en door adembenemend mooie natuur. Het aanzicht was nog extra mooi doordat de bomen al grotendeels in herfstkleuren zijn in deze tijd van het jaar.

Vanaf Nevelsk volgden we de kustweg die ook vrijwel helemaal onverhard was, dus bij aankomst in Kholmsk moesten eerst onze nieren weer op hun normale plaats zakken. Maar het ongemak werd ruimschoots goedge maakt door het geweldige uitzicht.

Kholmsk bleek een redelijk grote havenplaats die duidelijk iets welvarender is dan Yuzhno-Sakhalinsk, al is de laatste stad nu vanwege de olie met een flinke inhaalslag bezig.

Vanaf Kholmsk ging het vlot richting Yuzhno-Sakhalinsk over de autoweg, een afstand van zo'n vijfennegentig kilometer.

Al met al hebben we zo'n uur of vijf in de auto gezeten maar het was absoluut de moeite waard, want het was nog een zeldzaam mooie dag ook met zon en een stralend blauwe lucht en temperaturen van rond de twintig graden.

Maandag 2: Hutspot en felicitaties

De boodschappen van gisterochtend bestonden uit winterpeen, uien, aardappelen en vlees, en dan weten de meeste mensen wel wat er aan de hand is. Inderdaad, weliswaar eigenlijk een dag te vroeg want het is morgen pas 3 oktober, maar daar konden we dus lekker niet op wachten. Riet heeft vandaag hutspot gemaakt en zo lekker heb ik sinds ik hier ben nog niet gegeten!

En er was vandaag een pakketje bij de post. Toen ik op de envelop las waar het voor was heb ik het dichtgelaten en Riet en ik hebben het samen open gemaakt toen ik thuis kwam vanavond. Wat een ontzettend leuke verrassing was dat, een heel pakket felicitatiekaarten voor onze aanstaande vijftienvijftigjarige bruiloft, van alle familie, vrienden en bekenden uit Rijnsburg.

Mensen, allemaal ontzettend bedankt voor dit geweldig leuke cadeau!

Woensdag 4: Berichtje van Riet

Het heeft me de nodige moeite gekost maar het is eindelijk gelukt, Riet heeft ook een stukje geschreven voor de website:

Hallo allemaal,

Willem blijft zeuren, schrijf jij ook eens wat voor de site. Nou ben ik niet zo'n schrijver maar ik ga het toch proberen. De reis hierheen heb ik al verteld dus dat hoeft niet meer. Voor de rest vermaak ik me eigenlijk wel.

Ik doe ongeveer niks, mijn boeken beginnen zo langzamerhand op te raken. Ik doe in deze moderne omgeving van overal LUXE de was met de hand. We hebben wel een afwasmachine (voor die twee borden), een droger en een vrieskist waar een heel dorp zijn spullen in kan doen, maar een wasmachine is er niet. Die stond er wel, in de gemeenschappelijke ruimte hiernaast, maar de afvoer bevroor in de winter, en in plaats van die te isoleren hebben ze de wasmachine maar weggehaald!! Je kunt je was naar de Zima 3 wasserette brengen, maar daar kennen ze maar één kleur en één soort was. Als je bij de bushalte kijkt en je ziet mensen met te korten broeken en verschoten kleren, dan weet je dat ze naar de wasserette zijn geweest. Dus ik was alles netjes met de hand.

Ik ben regelmatig aan het sporten, niet voor het sporten maar om daarna effe na de sauna te gaan. Meestal drinken we dan nog wat in de bar boven.

De stad verandert in een razend tempo, in januari zag je natuurlijk niet zoveel, maar overal zie je nu dat ze flats aan het verven en opknappen zijn. Het is een heel ander gezicht als zo'n Russische betonnen bunker een mooi roze of zacht groen kleurtje krijgt. De winkels schieten ook als paddestoelen uit de grond, op de meest rare plaatsen zie je ze gebouwd worden, bijvoorbeeld onderin een flat of gewoon op een stukkie grond wat vrij is. Je moet voor alles hier een pas hebben, maar voor het bouwen van huizen en winkels kun je gemakkelijk je gang gaan want een schoonheidscommissie is er niet.

In het weekend trekken we er op uit met de auto. Ik ben niet zo'n natuurfiguur, maar rijdend in een auto is het goed te doen. We zijn bij de zalmtek wezen kijken en dat vond ik zelfs heel mooi. En zeker nu het hier herfst begint worden zijn de kleuren prachtig. Het is nauwelijks voor te stellen dat over drie of vier weken hier alles weer onder de sneeuw ligt (het was vandaag 25 graden...). Afgelopen zondag zijn we een rit wezen maken langs de kust, op zoek naar zeehonden. Die moet ik gaan redden van een collega, maar helaas geen zeehond gezien.

We hebben boodschappen gedaan, en omdat het deze week 3 oktober was vond ik toch maar dat er hutspot op tafel moest komen. Had alles in huis, alleen deze keer moest ik alles zelf schoonmaken en snijden. Maar ik kon het nog wel!

Dus alles gaat hier goed, het is jammer dat het tijdsverschil zo groot is zodat ik weinig mensen op MSN zie. Of iedereen blokkeert me gewoon, blij dat ik een paar weekjes weg ben...

Zo, ik vind mijn verhaal eigenlijk al heel lang. En Annette, de slechte gewoontes van Willem bespreken we nog wel een keer, anders moet ik nog twee kantjes tikken.

Donderdag 5: Bijna een huis....

Vorige week was ik op de huizenlijst gestegen naar de tweede plek, toen ik de nieuwe telefoonlijst onder ogen kreeg. Ik zag tot mijn verbazing dat er twee van de huizen voor mijn categorie niet op stonden dus ik dacht die zijn dus vacant. Gauw een mailtje gestuurd wanneer ik de sleutel kon komen ophalen van één van beide huizen, maar ik kreeg al snel antwoord dat beide huizen al waren vergeven, onder andere aan nummer twee op de lijst.

Dat snapte ik niet helemaal tot ik nog eens op de huizenlijst keek, en daar stond ik als....derde! Er was opeens nog iemand met meer punten dan ik. Daar wilde ik het fijne wel eens van weten dus daar ben ik maar eens achteraan gegaan. Het bleek iemand te zijn die ook hier in Zima 3 in een appartement zit, maar wat bleek, die gozer scharrelt met een van de leraressen van de school, die ook appartementen hebben in Zima 3.

Ja, toen ging me dus een licht op. Op de wachtlijst voor Zima 3 staan op dit moment 57 mensen, en die twee hadden dus doorgegeven dat zij wel allebei hun appartement op wilden geven voor een huis, want er was er toch net één vrij wisten ze blijikbaar. En dat kwam Personeelzaken natuurlijk goed uit, alleen moesten ze nog even verzinnen hoe ze het stel bovenaan de lijst konden krijgen. Extra punten toekennen dus.

Daar ging ik dus ook weer achteraan, en heb een verklaring gevraagd van dat raadselachtige aantal punten, en toen werd het stil. Anderhalve dag later kreeg ik een antwoord waarvan ik gewoon weet dat het niet klopt maar verder is het een typisch geval van jammer. Ogenschijnlijk is alles keurig volgens de regels gegaan maar iedereen hier snapt dat er geen reet van klopt.

Nou komt een huis op dit moment nou ook weer niet zo gelegen want dat zou betekenen dat Riet hier naar toe moet verhuizen. En dat is vanwege de thuissituatie niet de bedoeling, tenminste daar hebben we niet op gerekend.

Maar ondanks dat, je krijgt er wel een smerige smaak van in je bek. Het is hier ook niet wie je bent maar wie je kent, en het zootje bij Personeelzaken is zo corrupt als de kleren. Had ik al verteld dat er van die lui niemand op een huis zit te wachten maar dat ze er allemaal een hebben?

Eén blik op de wachtlijsten en ik zou bijna zeggen "Need I say more....".

Maar hoe vinden jullie de herfsttinten hier in Yuzhno?

Vrijdag 6: OTПYCK!

Een belangrijk woord in het Russisch, je spreekt het uit als "atpoesk" (met de klemtoon op de laatste lettergreep) en het betekent "vakantie".

Vanmiddag om half drie worden we bij ons appartement opgehaald en naar het vliegveld gebracht. Onze vlucht naar Seoul vertrekt om even over half vijf en we hopen dan rond een uur of zes in Seoul aan te komen. Vanaf Incheon Airport nemen we dan de limousine bus naar het hotel maar ik weet uit ervaring dat je rond die tijd in de avondspits terecht komt, dus ik zal blij zijn als we rond half negen in ons hotel zijn.

Gisteravond zijn we naar de Zima 3 bar geweest zodat Riet even gedag kon zeggen tegen de maten. Het was weer gezellig, de meeste bekenden waren er. Het was al aardig laat geworden toen we met een klein koppeltje waren overgebleven, maar het werd nog veel later want toen we vertelden van onze aanstaande vijftwintig-jarige huwelijksdag werd er meteen spontaan champagne besteld!

Kortom een hele geslaagde afscheidsavond voor Riet en ze heeft er niet eens hoofdpijn aan overgehouden...

Vrijdag 13: Terug op Sakhalin

Ons weekje vakantie in Seoul zat er vandaag weer op en dat betekende vertrek. Alleen gingen we wel allebei een andere kant op en dat betekende weer afscheid van elkaar nemen voor een paar weken.

Hoewel de vlucht van Riet naar Nederland een stuk later vertrok dan die van mij naar Sakhalin besloot ze gelijk met mij mee te gaan naar de luchthaven.

Gepakt hadden we gisteravond al maar het was dus toch om half zes op, nog snel even ontbijten (we waren de eersten), om daarna om kwart voor zeven in de bus te stappen.

Ik kon gelijk inchecken maar Riet moest wachten tot de KLM desk open ging en dat betekende dat we in de vertrekhal om even over negenen afscheid moesten nemen, wat voor ons allebei weer heel erg moeilijk was.

Ik was om half vijf vanmiddag weer thuis in Zima 3, maar Riet is op dit moment nog onderweg. Haar vlucht duurt elf uur en ze komt dor het tijdsverschil van zeven uur om een uur of zes in de avond in Nederland aan.

Zullen jullie een beetje goed voor haar zorgen daar in Rijnsburg? En onze belevenissen in Seoul volgen uiteraard nog.

Zaterdag 14: Afscheidsfeestje

Om half vier vannacht werd ik wakker van mijn telefoon, er was een sms-je van Riet met de boodschap "ben geland". Gelukkig, alles is weer goed gegaan en ze is dus weer thuis in Nederland.

De meeste tijd vandaag ging op aan de foto's die ik heb gemaakt in Seoul en aan het weer bijwerken van mijn "Wepsaît". En ik ben begonnen om onze belevenissen in een aparte pagina te zetten, maar het is nog niet gelukt dat af te krijgen.

Vanavond was er in de Zima 3 bar een bijzonder feestje want collega Dave Heald neemt afscheid van Sakhalin na een verblijf hier van drie jaar. Hij heeft een nieuwe baan bij Shell in Den Haag en dat is wel weer leuk want we gaan dus als ik weer eens in Nederland ben zeker afspreken om wat te gaan eten en bij te praten.

Het was druk en gezellig op het feest, en na de gebruikelijke overhandiging van de cadeaus kwam de stemming er helemaal goed in met "gouwe ouwe" muziek via de iPod van Chris Monks. Iedereen brulde mee met de muziek en Chris en Colin Jones besloten hun gitaar te gaan halen om te zien of er nog gelegenheid was voor een live optredentje.

Op de foto links staan, van links naar rechts, Colin Jones, Dave Heald en Chris Monks.

Die gelegenheid kwam, om een uur of half twee besloten Colin en ik maar eens wat te gaan doen, met dank aan Chris voor het gebruiken van zijn gitaar, en zo hebben Colin en ik tot een uur of vier zitten spelen.

Colin zong (want dat vertik ik nog steeds) en er werd spontaan meegezongen, dus al met al was het wel geslaagd ondanks dat alles pure improvisatie was.

We speelden nummers van de Beatles, de Stones, Bob Dylan, de Eagles, en uiteraard als laatste ter ere van Dave, "Leaving on a Jetplane" en "Take me home, Country Roads".

Eén van Dave's Russische vrouwelijke collega's speelde tussendoor op Colin's gitaar een paar Russische volks- en zigeunerliedjes, waarbij ik een beetje begeleiding improviseerde. Dat was een groot succes omdat ze een hele goeie stem bleek te hebben.

Ik lag om vijf uur in mijn bed....

Zondag 15: Herfst

Het weer is op zich niet veel anders dan twee weken geleden maar de temperatuur is wel drastisch omlaag gegaan. Het wordt nu overdag niet warmer meer dan een graad of twaalf en dat terwijl de wind nog steeds uit zuidelijke richting waait.

In het noorden van het eiland is de eerste sneeuw al gevallen en de verwachting is dat dat hier ook snel zal gebeuren als de wind naar het noorden draait. In vergelijking met de afgelopen twee jaren wordt de eerste sneeuw in ieder geval verwacht voor het eind van de maand.

Vanavond was een rustige avond in de Zima 3 bar, we hebben met een man of zes muziek video's zitten kijken, met als laatste een live concert van de Eagles. Voor Dave Heald was het zijn laatste avond op Sakhalin en dat betekende nu echt afscheid nemen, maar we hebben gelijk de afspraak gemaakt om in December in Den Haag met de vrouwen erbij uit eten te gaan.

Maandag 16 : Verslag van Riet

Een makkelijk dagje voor mij vandaag want ik hoef zelf niks te verzinnen. Riet heft een verslagje gemaakt van onze belevenissen in Seoul. Daarmee heeft ze gelijk flink wat gras voor mijn voeten weggemaaid maar dat maakt niet uit, ik vind het erg leuk geworden.

Een weekje Seoul

Vrijdag kwamen vroeg in de avond aan. Het was een behoorlijk deftig hotel. Bij het inchecken werd ons verteld dat we een upgrade kregen voor onze kamer. Wij hadden zo iets van, het zal wel. Wij met de sleutel op zoek naar kamer 2202. Willem was er al vaker geweest en liep gelijk een gang in. Alleen nergens kamer 2202. Ik wilde de andere kant op maar volgens hem kon dat niet want daar waren de suites. Aangezien er toch echt 2202 op stond zijn we er toch maar ingegaan. Willem zijn collega's hadden door gegeven dat we vijftwintig jaar getrouwd waren dus kregen we de Presidential Suite, echt super chique.

Zaterdag zijn we de stad ingegaan. Uitgeprobeerd hoe de metro werkt, en een boekje gekocht over de stad, want ons Koreaans is niet zo best. En aangezien ze niks in het Nederlands op de borden zetten maar alleen Koreaanse tekens leek het ons toch wel slim om een boekje te kopen.

s`Avond op zoek naar een restaurant, er zijn er genoeg maar wat is lekker?? Bij een Vietnamees restaurant zag het er netjes uit, dus waarom niet proberen? Bij binnenkomst kregen we een kan koude THEE!!. Wij al van, geef ons maar een biertje. Het eten besteld, en wat was ik blij met die thee. Het eten was lekker maar heet!!! De tranen liepen over me wangen en bij Willem stond het zweet op zijn voorhoofd. Denk niet dat ik snel nog een keer naar een Vietnamees restaurant gaat.

De volgende dag zijn we verder op verkenning gegaan in de stad. Het is er super modern en heel druk. Ook vandaag kwam het eten weer aan de beurt. Na effe rond kijken hebben we deze keer een Mexicaans restaurant uitgekozen. Het eten was niet zo pittig als de avond ervoor maar nog pittig genoeg (droomde van een patatje pinda).

Maandag was onze trouwdag. We hebben overdag eigenlijk een beetje gewinkeld, een paar souvenirs kopen voor de thuisblijvers. Rond vier uur waren we terug op onze hotel kamer. Daar stond een taartje en een fles wijn op ons te wachten, met de complimenten van het hotel. We hebben met zijn tweeën taart zitten eten en wijn gedronken. Was toen toch effe slikken dat we maar met zijn tweetjes waren.

We hebben die avond in het Hotel Japans gegeten. Het eten was heerlijk alleen had de kok denk een afspraakje want die ging met een noodgang. Zeven gangen in nog geen uur tijd. Dat was wel effe jammer maar niks aan te doen. Na nog een borrel in de bar, zijn we maar gaan slapen.

Dinsdag zijn we op zoek gegaan naar een MP3 speler voor Martin. Hij had een model uitgezocht en of wij die mee wilde nemen. Wij naar een winkel (12 verdiepingen hoog) voor Elektronica. Na vijf verdiepingen en ongeveer 10.000 verschillende MP3 spelers kwamen we erachter dat de MP3 speler die hij wilde hebben alleen via internet te bestellen is.

In Seoul hebben ze ook een soort euromast, die staat op een berg in het midden van de stad. Het was helder weer en het leek ons leuk om daar effe naar toe te gaan. Uit ons boekje van de stad hadden wij de route. In de metro gestapt en richting toren. Met boek in de hand richting toren. Nu was dat een boekje voor van die rugzak toeristen en ik denk dat die graag veel lopen. Na een wandeling door een park met een heleboel trappen kwamen we aan het begin van het park bij de toren. Daar stonden borden die we konden lezen. Je kon met een trap naar boven, 800 meter trap lopen en dat is een heel eind. Ook stond er een bord van een kabelbaan en dat leek ons een beter idee.

Wij dus op zoek naar de kabelbaan, maar na een kwartier lopen kwamen we erachter dan we weer eens verkeerd gelopen waren. We konden nu kiezen, een eind terug naar de kabelbaan of een wandeling van 3 kilometer, zonder trappen en geschikt voor rolstoelen en minder validen. Nou was het mooi weer dus wij hadden zo iets van, dat is voor ons ook te doen. Wij wandelen dus, alleen aan het eind van die 3 kilometer geen toren. Dat ding was zelfs nergens meer te bekennen. Nog maar een stukje doorlopen dan. Berg op, 30 graden en iedere keer weer een bocht. Geen taxi te zien. Wel bussen die langs reden, maar geen halte waar die stopte. Na nog dik een uur klimmen zagen we eindelijk die klere toren.

Uitzicht was prachtig en na een biertje hebben we de kabel baan maar naar beneden genomen. Na een hele dag lopen hadden we geen puf meer om ook nog een restaurant te zoeken. We zijn bij McDonalds neergeploft en hebben daar een dikke Big Mac op.

Woensdag zijn we naar een heel groot aquarium geweest en dat was prachtig. En s`avond wat gegeten met een collega van Willem. We hebben bij een Chinees gegeten en het was heerlijk.

Donderdag, onze laatste dag. Het weer was weer heerlijk. We zijn naar de rivier gegaan en hebben een rondvaart gemaakt. Na een uurtje kwamen we weer terug bij het beginpunt en hadden alle twee zo iets van, nu al? Dus hebben we nog maar een kaartje gekocht en nu voor een tocht na de ander kant van de stad. s`Avonds hebben we bij dezelfde Chinees gegeten als de avond er voor. Alleen was ik effe vergeten om zo te gaan zitten dat ik geen Koreanen zie eten. Die mensen zijn op zich super schoon en aardig, alleen ze eten smerig. Ze eten met stokjes, en nu is dat geen punt maar ze slurpen alles duidelijk hoorbaar naar binnen. Gelukkig waren ze al bijna klaar toen wij kwamen dus viel het mee. Na nog een borrel in het hotel zijn we onze koffers gaan pakken.

Vrijdag, weer naar huis. Willem vloog om 10 uur en ik om 2 uur. We zijn toch maar samen naar het vliegveld gegaan. Half zes op, ontbijten en met de bus naar het vliegveld wat een rit is van dik een uur. Op het vliegveld de gebruikelijke dingen, alleen kon ik nog niet inchecken dus Willem moest alleen door de douane. Altijd weer een rot moment. Na een paar uur wachten kon ik ook inchecken. Om half drie vertrok mijn vliegtuig en dan is het elf uur zitten tot je thuis bent.

Maar ik heb een heerlijke vakantie gehad.

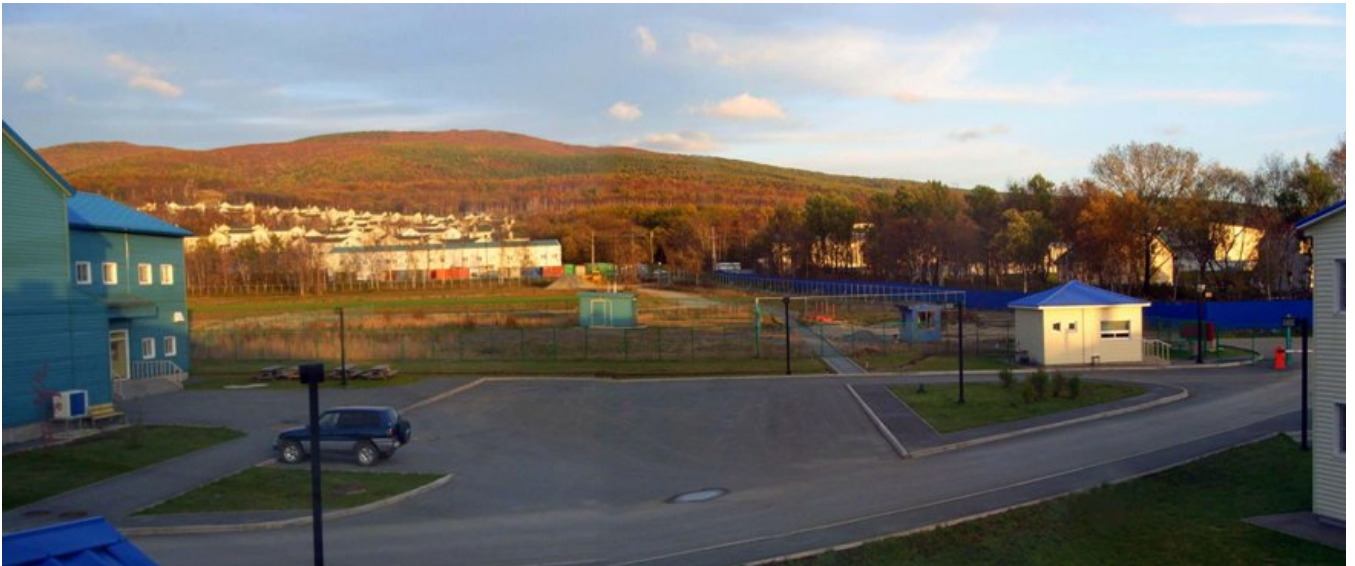
Woensdag 18: Weerbericht

Het weer net een jojo de afgelopen dagen, was het zaterdag overdag prachtig, en 's nachts goot het van de regen. Zondag ging de temperatuur drastisch omlaag en maandagochtend stond ik met -3 °C bij de bushalte, dus dat was toch maar even een jas aan. De lucht was helemaal schoon, het was windstil en boven de heuvels was al een lichtblauwe streep te zien, dus een prachtige dag.

Dinsdagnacht ging de temperatuur ineens weer naar de +10 en hadden we dus regen en overdag bewolkt met af en toe wat regen.

En wat denk je vandaag, rond het vriespunt vanmorgen en alweer een prachtige dag. Het wachten is dus nog steeds op de eerste sneeuw maar dat zit er volgens de weerberichten voor Sakhalin niet in deze week. Maar zoals mijn zwager Aad altijd zegt, die weerlui hebben soms nog moeite om het weer van gisteren te voorspellen, dus je weet maar nooit...

De heuvel waar ik op kijk is inmiddels wel schitterend in herfstkleuren, vinden jullie de foto op de volgende pagina niet prachtig?

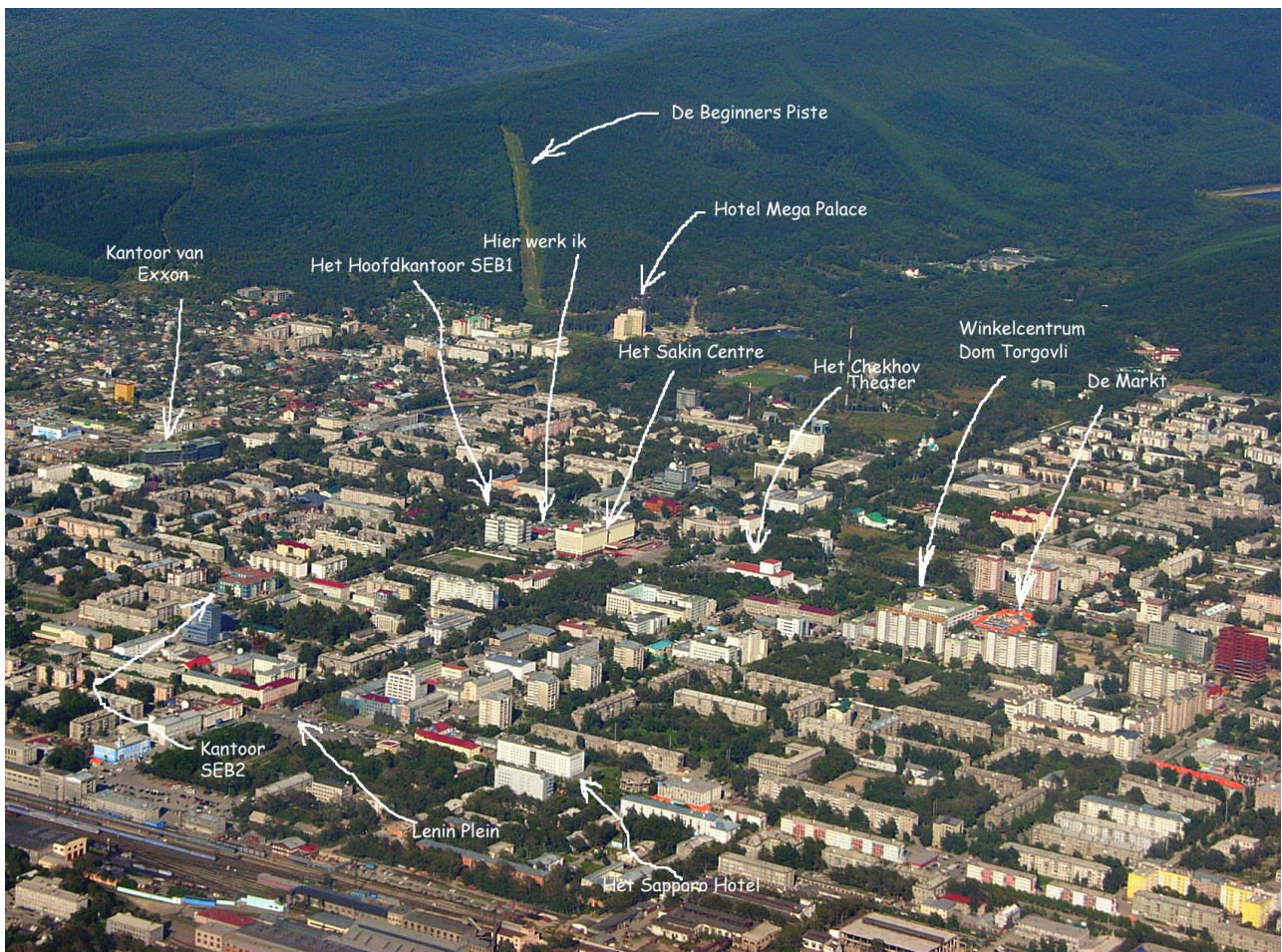
Donderdag 19: Yuzhno overzicht

Bij het bewerken van mijn foto's kwam ik een aardige foto tegen die ik uit het vliegtuig heb gemaakt toen ik vorige maand naar Korea ging. Het leek me wel leuk om op die foto een paar bekende plekken aan te geven, waarvan sommige regelmatig terugkomen in de logs. Weten jullie ook eens waar dat dan wel is.

Het zal trouwens wel opvallen dat er weinig rijtjeshuizen op de foto staan, en dat klopt, die kennen ze hier niet. De stad bestaat vrijwel helemaal uit flats en de paar huizen die er staan zijn van hout en meestal behoorlijk vervallen. Er staan wel mooi huizen hoor, maar allemaal net buiten de stad. Daar worden op dit moment wijken gebouwd met zonder uitzondering riante villa's voor de "nouveau riche" van Sakhalin.

De foto staat op de volgende pagina.

Vrijdag 20: Herfstkleuren

Tijdens de wandeling tussen de middag in de buurt van winkelcentrum Dom Torgovli (wat aangegeven staat op de foto in de log van gisteren) heb ik wat foto's gemaakt van de herfstkleuren in de stad. Er is best wel veel groen, wat op de foto ook duidelijk te zien is, en dat kleurt in deze tijd van het jaar prachtig.

Het wachten is nog steeds op de eerste sneeuw, en dat kan toch ieder moment gebeuren want vorig jaar was dat op 23 oktober.

Zaterdag 21: Sneeuw!

Het was vanavond al te merken, temperatuur ging onder het vriespunt en halverwege de avond kwam er dan ook iemand de bar binnen die zei dat het sneeuwde. Iedereen meteen naar buiten en naar het raam, en jawel, op vrijwel dezelfde dag als vorig jaar dus de eerste sneeuw.

Veel stelde het nog niet voor, het was maar heel weinig en hele kleine vlokjes maar toch sneeuw. Later op de avond en in de nacht is er nog wat meer gevallen en de daken van de auto's en de gebouwen hadden een dun laagje wit.

De toppen van de heuvels schijnen al wit te zijn, dus het zal nu wel niet zo lang meer duren of de sneeuwkettingen kunnen weer om de schoenen.

Zondag 22: Starodubskoye

Het hele kleine beetje sneeuw van vannacht was vanmorgen in het ochtendzonnetje al weer snel verdwenen. Toen ik vanmorgen mijn auto voor vandaag ging halen vielen er nog wel wat maar dat was een beetje stuifsnieuw. De rest van de dag was het droog, zonnig en winderig.

Mijn broer Alex had me laatst eens gevraagd of ik iets wist van een voetbalclub "Rybak Starodubskoye" hier op Sakhalin. Hij was dat toevallig tegengekomen bij het bezoeken van de wedstrijd Nederland tegen Wit-Rusland (of Belarus, wat je wilt), in het programmaboekje stond dat de huidige coach van Wit-Rusland in 1995 op Sakhalin bij die club manager was geweest.

Starodubskoye stond op de kaart, een plaatsje ongeveer zestig kilometer ten noorden hier vandaan aan de kust, dus ik dacht, laat ik daar eens gaan kijken.

Tijdens de rit erheen zag ik dat er meer noordelijk meer sneeuw was gevallen dan bij ons in Yuzhno, daar was al een redelijk wit laagje te zien.

Nadat ik het stadje Dolinsk was gepasseerd was het nog een kilometer of acht naar Starodubskoye. Daar aangekomen bleek het niet meer dan een onooglijk dorp te zijn, met een paar van die inmiddels bekende flats en verlaten fabrieken langs het strand.

Een voetbalveld heb ik niet gezien, en ik kan me met de beste wil van de wereld ook niet voorstellen dat daar een club heeft bestaan of misschien zelfs nog bestaat die hoger speelt dan derde klasse onderbond...

Ik ben wel lekker even het strand over geragd met de Pajero, want dat mag daar gewoon. Kon ik tenminste eens een kijkje gaan nemen bij het zoveelste roestige scheepswrak wat ik hier op het eiland ben tegengekomen.

Maandag 23: Een stukje geschiedenis

Eigenlijk had ik dit natuurlijk al lang geleden moeten doen maar het is er nog steeds niet van gekomen. Vandaag dus maar dan, een stukje over de geschiedenis van Sakhalin.

Het eiland is in 1643 ontdekt door (jawell!) een Nederlander, genaamd Maerten Gerritszoon Vries (zeg maar, onze Maert). Hij was de eerste Europese scheepskapitein die het Japanse eiland Hokkaido, de Kurillen en Sakhalin verkende en een kaart van de regio tekende.

Lange tijd gebeurde er blijkbaar niks, want de eerste Japanse kolonisten kwamen pas in de 19e eeuw naar het eiland, wat toen bewoond werd door drie inheemse stammen, de Nivkhi, de Oroki en de Ainu. Deze inheemse bewoners zijn in 1995 voorgoed van Sakhalin verdwenen toen de laatste Ainu op het eiland overleed.

Er waren overigens al in prehistorische tijden bewoners op het eiland, want nog onlangs werden er bij het aanleggen van de pijpleidingen voor Sakhalin Energy restanten van verscheidene prehistorische nederzettingen blootgelegd.

De regio van Sakhalin omvat ook de Kurillen eilandengroep die al jaren een twistpunt vormen tussen Japan en Rusland. Deze eilandengroep, bestaande uit zesenvijftig vulkanische eilanden die zich uitstrekken van de zuidpunt van Sakhalin tot aan Kamtsjatska dwars over de Zee van Okhotsk, was in Japanse handen van 1875 tot aan het eind van de Tweede Wereldoorlog.

Japan gebruikte het eiland in de oorlog voor het deporteren van Koreaanse krijgsgevangenen en voor dwangarbeiders, en dat is nog goed te zien aan de lokale bevolking want heel veel mensen van Sakhalin hebben een Koreaans uiterlijk.

Ook Stalin gebruikte na de oorlog Sakhalin hoofdzakelijk als Goelag om politieke gevangenen te dumpen. Ten tijde van de koude oorlog werd Sakhalin omgetoverd tot militair gebied en in die hoedanigheid kwam het in 1983 in het wereldnieuws.

Een Koreaans passagiersvliegtuig (vlucht KE-007) was, overigens zonder dat ooit duidelijk is geworden waarom, diep in het Russische luchtruim doorgedrongen en werd uiteindelijk vlak bij het eiland neergeschoten door straaljagers die waren opgestegen van een luchtmachtbasis op Sakhalin. Alle 267 passagiers kwamen daarbij om het leven.

Na de koude oorlog werden er enorme olie- en gasvelden ontdekt langs de kust van Sakhalin. Het tot dan verboden eiland werd door de Russische regering opengesteld voor investeringen door buitenlandse bedrijven en voor Russische immigranten. De rest is... geschiedenis dus.

De jongeren kunnen nu ophouden met lezen, maar even voor de ouderen onder ons. Herinneren jullie je die kale acteur Yul Brynner, die onder andere in vele westerns speelde en de hoofdrol had in "De Koning van Siam"? Hij is overleden in 1995 in de Verenigde Staten, maar hij is dus geboren op Sakhalin. Het is maar dat je het weet.

Dinsdag 24: En weer geregeld!

Samen met Riet had ik de plannen al gemaakt voor mijn volgende bezoek aan Nederland. Of die plannen verwezenlijkt konden worden was natuurlijk de vraag. Eerst dus maar de vakantiedagen geregeld, dat was het makkelijkst want mijn baas had geen enkel probleem met het feit dat ik een hele maand wilde opnemen.

Toen de reis, en dat was even lastiger. Ik had al besloten om via Seoul te vliegen en niet via Moskou. Dat laatste traject is weliswaar een stuk goedkoper maar in de winter met alle sneeuw zijn zowel de luchthavens van Yuzhno als die van Moskou nog wel eens dicht. Als Yuzhno dicht zit kan ik sowieso geen kant op maar dan heb ik toch liever een ticket van Asiana in mijn handen dan een ticket van een Russische luchtvaartmaatschappij want daar is meestal weinig mee te regelen.

Asiana dus, naar Seoul, als eerste etappe en daarvoor ga ik altijd naar een klein reisbureautje in het Sakin Centre naast ons kantoor SEB1. Het is alleen wel zo dat het daar het voordeligst is om in Roebels te betalen (we blijven wel Hollanders, ja!) dus ik moest even een flink bedrag gaan regelen. Daarvoor loop je in Nederland even een bank binnen, maar hier ligt dat wat moeilijker. De snelste en handigste manier is om een voorschot op je salaris te vragen wat dan op kantoor opgehaald kan worden bij een speciaal loket. Dat is een administratieve handeling, en dat duurt hier dus effe, wat vooral erg lastig is als je op hete kolen zit.

Ik wilde snel boeken want in de periode dat ik weg wil wil zo'n beetje iedereen naar zijn thuisland en zoveel vluchten zijn er natuurlijk niet vanaf Yuzhno. Maar eindelijk, vanmiddag was er het verlossende e-mailtje dat het geld klaar lag. Meteen opgehaald en gelijk door naar het reisbureautje om de vlucht naar Seoul te gaan boeken. Een half uurtje later zat ik weer achter mijn pc met een ticket voor Seoul in mijn zak en kon ik via het Internet de etappe van Seoul naar Amsterdam boeken. Nog een mazzeltje ook, KLM had een aanbieding waardoor de ticket driehonderd euro goedkoper was dan toen ik vorige week keek.

Als alles goed gaat ben ik dus de avond van de 9e december weer in Nederland, en de eerste stop is bij Snackbar "De Relus" om bij Andy een patatje flip te halen en een kroket. Of een frikadel speciaal. Of alledrie.

En zo is alles dus uiteindelijk nog redelijk snel geregeld, alleen nog hotels voor de overnachtingen in Seoul want ik kan helaas niet dezelfde dag nog door. Maar dat is niet zo belangrijk want dat is zo geregeld. Via het Internet, inderdaad....

Woensdag 25: Even controle

Een tijdje geleden had ik al gemeld dat ik een paar onverwachte bezoekers op mijn site had, en dat bleek een toekomstige collega te zijn die hier met zijn gezin begin volgend jaar naar toe komt. Erg leuk, en we hebben inmiddels al wat email uitgewisseld.

Uiteraard kijk ik nog regelmatig naar de statistieken van mijn website, want ik wil toch toch altijd wel graag weten hoe vaak die nou bezocht wordt. En laat ik nou vandaag weer twee bezoekers vinden die ik niet kan thuis brengen.

Er is een bezoeker geweest in de buurt van Roermond in Limburg, en voor zover ik weet ken ik daar niemand, of het zouden onze kennissen moeten zijn van de vakantie op Cuba want die wonen daar het dichtst bij denk ik. Dus Theo, als jij het bent geweest verwacht ik wel een mailtje!

Een hele bijzondere is wel een bezoeker waarvan de Internet server in Boston, Massachusetts staat, in de Verenigde Staten dus. En hoewel ik inmiddels wel een aantal Amerikaanse kennissen heb opgedaan op dit project komen die volgens mij daar niet uit de buurt (Texas? Detroit? Niet dat ik weet). Hoezo nieuwsgierig... Wie, ik?

Donderdag 26: Voordringen

In Holland is het ronduit onbeschoft, in Engeland komen ze niet eens op het idee, maar hier in Rusland is het een nationale sport. Waar je ook in de rij staat, of dat nou op het vliegveld voor de paspoortcontrole is of bij de bushalte, de Russen proberen voor te dringen. Over het algemeen gaat het heel subtiel, maar af en toe ook wel eens grof.

Zo staat er 's avonds bij SEB 1 altijd een rij voor de bussen, tussen zeg maar half zes en half zeven. Omdat de bus vanaf SEB2 vertrekt is hij nooit leeg als hij aankomt en het is altijd weer afwachten of er voor de hele rij nog plek is, anders moet je uiteraard op de volgende bus wachten. Vorige week staat er een behoorlijke rij, de bus komt voor rijden, de deuren gaan open en daar schiet er een jonge Rus vanuit het gebouw, de trap af, loopt langs de bus en schiet als een van de eersten naar binnen.

En daar gaat hij pontificaal zitten op de eerste vrije bank recht voor de deur, zonder op of om te kijken. Iedereen was zo verbouwereerd dat niemand wat deed behalve mopperen, maar waarschijnlijk had het ook te maken met het feit dat alles net paste. Als er iemand had moeten blijven staan was er zeker wel wat gezegd, wat overigens toch nooit resultaat heeft want ze doen gewoon net of ze gek zijn.

De subtielste methode is veel doortrapper. Ze komen als laatste aanlopen, doen net of ze achteraan de rij aan gaan sluiten, en zien dan plotseling een "kennis" voor in de rij staan. Breed lachend en groetend lopen ze daar dan naar toe alsof ze elkaar in weken niet hebben gezien, schudden uitgebreid handen en beginnen een uitgebreid gesprek. Dan komt de bus voorrijden, en jawel....

Nee, Riet, dat is niet handig, dat is onbeschoft. Ook al doet iedereen het, behalve die stomme buitenlanders. Manieren zijn slecht aan, maar blijkbaar ook slecht af te leren...

Vrijdag 27: Stront aan de knikker

Het conflict tussen Sakhalin Energy en de Russische regering is deze week flink geëscaleerd. De Minister van Natuurlijke Grondstoffen, Yuri Trutnev, heeft een bezoek gebracht aan het eiland en heeft een rondleiding gehad langs de belangrijkste plekken in het project.

Trutnev was, zo zei hij in de persconferentie naderhand, dat hij geschokt was door de schade die aan het milieu was aangericht en hij heeft het onderzoek naar het project dan ook met vier maanden verlengd. Verder heeft hij minstens vijf ernstige overtredingen tegen de milieu wetgeving geconstateerd en heeft de Russische regering opgeroepen om een strafrechtelijk onderzoek te gaan starten.

Goed, we zijn dus nu niet langer gewone overtreders, we zijn nu al milieu criminelen. Wrang hierbij is wel dat de beschuldigingen ten aanzien van de pijplijn ten dele ook waar zijn, maar dat het bedrijf wat het werk aan de pijplijn verricht een Russisch bedrijf is wat eigenlijk is geselecteerd op aandringen van de Russische regering die wilde dat meer bedrijven uit Rusland aan het project zouden meewerken...

En waar gaat het uiteindelijk om, uiteraard niet om het milieu maar om geld en invloed. De Russische regering wil een Russisch belang in het project in de vorm van aandelen voor het Russische staatsbedrijf Gazprom, en ze willen het contract veranderd hebben. Dat contract zegt namelijk dat Shell en de andere aandeelhouders eerst al het geld uit de olie en het gas mogen houden totdat de gemaakte onkosten eruit zijn en dan gaat Rusland pas mee verdienen. En die onkosten zijn pas bijna verdubbeld, van de geraamde 12 miljard naar 22 miljard Dollar. En dat betekent dus dat Rusland veel langer moet wachten voordat ze kunnen mee profiteren van hun eigen olie en gas.

Ze hebben natuurlijk een punt, al kun je ook zeggen dat een contract een contract is. Maar dat contract stamt uit de tijd van Jeltsin, die zoals we inmiddels weten een domme dronkelap was onder wie de corruptie hoogtij vierde. Al met al is de verwachting dat er binnenkort een enorm boetebedrag uitrolt wat betaald moet gaan worden en dan is de zaak (voorlopig?) weer geregeld.

En nog even over dat milieu, voor degenen die nog steeds denken dat het daarom gaat, zijn de Russen daar nou echt zo mee begaan? Kijk hier eens naar:

Zoals de Fransen zeggen, "I rest my case".....

Zaterdag 28: Een paar mededelingen

Vandaag ben ik grotendeels bezig geweest met de foto's die ik in Korea heb gemaakt.

Verder ben ik volgende week weer slecht bereikbaar want ik vertrek aanstaande maandagmiddag weer naar Seoul en ik ben als alles goed gaat vrijdagmiddag weer terug in Yuzhno. Ik ga weer proberen van daar uit iets op de website te zetten maar of dat gaat lukken weet ik niet.

Zondag 29: Beaver shots

Degenen die een beetje bekend zijn met het Engels zullen ongetwijfeld de wenkbrauwen fronsen bij de titel van vandaag, maar het is niet helemaal wat jullie denken.

We hadden gisteren en ook vandaag een heuse bever op bezoek in de bar van Zima 3.

Frank, een Australische collega, had op de luchthaven van Moskou een opgezette bever gekocht en die bracht hij gisteravond mee naar de bar.

Het beest werd spontaan Natasja gedoopt en uiteraard ging iedereen ermee op de foto.

Natasja onderging dat alles geduldig en het was zo'n succes dat Frank haar vandaag weer meebracht, tot grote hilariteit van alle aanwezigen uiteraard.

Morgenmiddag vertrek ik voor een zakenbezoek weer eens naar Seoul, wat erg leuk is want daar ben ik al weer een hele tijd niet geweest.....

Vrijdagmiddag hoop ik weer terug te zijn. Misschien dat ik nog gelegenheid heb om wat op mijn website te plaatsen maar dat weet ik nooit van tevoren, dus als jullie een paar dagen niks van me horen weten jullie waar dat aan ligt.

Maandag 30: Terug in Seoul

De reis naar Seoul verliep voorspoedig en ik ben inmiddels aangekomen in het hotel, hetzelfde hotel waar Riet en ik drie weken geleden zaten.

De busreis vanaf het vliegveld duurde ruim twee uur want zoals verwacht kwamen we in de spits terecht en het hotel is zo'n beetje aan de andere kant van de stad.

Op het vliegveld heb ik een telefoon gehoord zodat ik vanavond naar huis kon bellen om Martin te feliciteren met zijn 18e verjaardag. Hij stond net op het punt om zijn eerste rijles te krijgen en ik was dus nog net op tijd.

Morgen en overmorgen zijn vergaderdagen bij een bedrijf genaamd KOGAS Tech. Met een beetje mazzel nemen ze ons tussen de middag weer mee naar een Koreaans restaurant voor de lunch. Yummy!

November 2006

Donderdag 2: Vergaderen in Korea

Zo, de vergaderingen zitten er weer op, en allemachtig, wat kun je daar moe van worden. Uiteraard niet van de fysieke inspanning want je zit zo'n beetje de hele dag op je kont, maar praten met mensen die nauwelijks Engels spreken is ontzettend vermoeiend. Je moet de hele tijd extra geconcentreerd gaan zitten luisteren want het is tenslotte niet beleefd om de hele dag te zeggen, "Can you repeat that please"...

Het is trouwens merkwaardig vergaderen in Korea. Er zitten altijd een heleboel mensen aan de tafel waarvan je je van de meeste afvraagt wat die er doen. De eerste keer in Seoul verwachtte ik tijdens mijn eerste vergadering hooguit twee mensen om mee te praten, en op een gegeven moment hingen er twaalf over mijn laptop heen.

Gisteren en eergisteren zat er een kereltje tegenover me die net als ik aantekeningen maakte van wat er allemaal werd besproken, alleen zat hij voortdurend op mijn papier te kijken wat ik had opgeschreven. Het leek verdikkeme wel op spieken tijdens een repetitie... En als ik of mijn college van Rolls Royce iets op onze laptop zaten te bekijken dan sprongen er meteen vier Koreanen op om over onze schouder mee te kijken.

Het was even dikke paniek aan het eind van de eerste dag toen het kereltje van de aantekeningen me op de gang vroeg of hij mijn aantekeningen mocht kopiëren. Ik dacht het niet, zei ik, want dat zijn mijn persoonlijke aantekeningen en die zijn niet geschikt voor publicatie. Want dat doen ze er namelijk mee, ze nieten gewoon je persoonlijke aantekeningen achter de officiële notulen met daarop "Personal Notes from Mister Willem".

Nou staat er niks op wat ze niet mogen weten, maar het gaat om snelle krabbels die je normaal gesproken netjes uitwerkt tot iets wat leesbaar is. Het soort aantekeningen waar je tussendoor krabbelt "Niet vergeten winterpeen en uien te halen voor de hutspot" en "Tandarts bellen!" en dat soort zaken.

Maar goed, ik kom terug in de vergaderzaal en daar zitten de vier Koreanen druk te praten en te gebaren en ik hoefde echt geen Koreaans te kennen om te zien dat het ging om "Hij wil zijn aantekeningen niet geven". Ze probeerden het nog een keer, zeggend dat ze toch echt mijn aantekeningen nodig hadden om te kopiëren en het kostte me de nodige moeite om duidelijk te maken dat ze ze konden krijgen, maar pas ik ze had uitgewerkt tot een leesbaar verslag.

Ik snap trouwens toch niet wat ze ermee hadden willen doen want ik had al mijn aantekeningen in het Nederlands gemaakt....

Vrijdag 3: Tijd verslapen

Het was vroeg opstaan vanmorgen want onze vlucht naar Sakhalin vertrok om tien over negen al vanaf Incheon. Met een busreis van een uur en op tijd aanwezig zijn betekende dat dat de wekker om vijf uur af liep.

Mijn collega Russell zat in een ander hotel maar we hadden afgesproken dat hij een taxi zou nemen naar mijn hotel en dat we daar de bus zouden nemen van kwart voor zes. Hij zou om half zes bij het hotel zijn maar al wie er kwam, geen Russell. Toen de bus om kwart voor zes aankwam en hij er nog steeds niet was voelde ik nattigheid en ik ging dus snel naar de hotelbalie om te vragen of ze zijn hotel wilden bellen.

Een paar tellen later kreeg ik een slaperige stem aan de telefoon, "Who is this?" en toen hij door had dat ik het was, "What time is it?". Ik zei dat de bus al voor de deur stond en toen werd hij blijkbaar pas goed wakker, want ik hoorde meteen, "Oh, shit!".

Hij had zich dus verslapen en dat betekende een verandering van plan. Ik pakte bij mijn hotel de volgende bus van vijf over zes en Russell nam in de buurt van zijn hotel een andere bus naar Incheon. Beide kwamen vrijwel tegelijk aan op het vliegveld en waren we allebei gelukkig nog ruim op tijd.

En het was al zo'n pechweek voor Russell want twee dagen eerder was hij zijn portemonnee met al zijn bankpassen en credit card kwijtgeraakt....

Zaterdag 4: On Strike

Nee, geintje, ik ben niet in staking. Maar terug uit Seoul met een koffer met vuile was, plus wat er nog lag omdat ik vorig weekend te lui was om de was te doen, dus ik kon aan de bak. Tien overhemden met de hand gewassen en die moesten natuurlijk ook gestreken. Riet, ik mis je ontzettend... 🙄

Van mijn collega's hoorde ik vandaag dat ik de eerste sneeuw in Yuzhno heb gemist. Er is toen ik in Seoul zat een paar centimeter gevallen maar door de hoge temperatuur van de afgelopen dagen was het binnen twee dagen weer weg. En het ziet er volgens het weerbericht nog steeds niet naar uit dat het gaat sneeuwen de komende dagen want de temperatuur wil nog niet erg zakken.

Zondag 5: Scheepswrakken

Vanochtend was weer het zo langzamerhand traditionele boodschappen doen met de auto, en vanmiddag ben ik een kijkje gaan nemen bij de scheepswrakken voor de kust langs de weg naar Korsakov.

Je kunt ze vanaf de weg zien liggen maar ik wilde kijken of ik er dichterbij kon komen, en dat werd raggen over smalle landweggetjes maar vooral veel zoeken.

Veel van die weggetjes staan niet op de kaart, het zijn ook eigenlijk meer paden die naar afgelegen huisjes lopen of door een gebied met datsja's (de Russische volkstuintjes).

Maar het was de moeite waard, van boven aan de heuvels had ik een prachtig uitzicht over de Baai van Aniva en ik kon de wrakken goed zien.

Maandag 6: Vrije dag

Hoewel de nationale feestdag eigenlijk gisteren was hebben we daar vandaag een vrije dag voor. Deze nationale feestdag is de 'Dag der Volkseenheid'.

Poetin stelde die nationale feestdag in om 7 november te doen vergeten. De 7e november was de "Dag van de Oktoberrevolutie", de dag waarop de het begin van de revolutie door de communisten in 1917 werd herdacht. De naam komt misschien vreemd voor omdat de datum in november is, maar Rusland hanteerde toentertijd de Juliaanse kalender en niet de Gregoriaanse en dan valt die dag op 25 oktober, vandaar.

Jeltsin probeerde die feestdag al te veranderen door er een "Dag van Eenheid en Nationale Verzoening" van te maken, maar hij verzuimde er aansprekend ceremonieel bij te verzinnen. Dat deed Poetin wel, het Kremlin verplaatste vorig jaar de feestdag naar 4 november en plande een imponerende patriottenmars in Moskou.

Jammer genoeg werd dat door de rechts-radicalen (zeg maar Neo-Nazi's) in Rusland aangegrepen om massaal de straat op te gaan om te demonstreren, met vlaggen met hakenkruizen, de Hitler-groet makend en racistische leuzen schreeuwend. Daarom was er voor dit jaar een demonstratie verbod ingesteld.

De skinheads hadden een straatoorlog hadden beloofd en ondanks een politiemacht van 6.500 man gingen ze toch de straat op om te demonstreren. In Sint Petersburg raakten ze slaags met antifascisten, de politie gebruikte traangas om een eind te maken aan de gevechten.

Helaas, ook dat is het nieuwe Rusland.

Woensdag 8: Visa....alweer

Sinds halverwege dit jaar heb ik een werkvergunning en een werkvisum, en die verlopen allebei op 1 februari van het volgend jaar. Tijd zat dacht ik dus, maar nee, iedereen moet nu als de sodemieter zijn papieren gaan indienen voor verlenging van het werkvisum. En dat betekent een HIV test en een kleine medische keuring, en alles inleveren voordat ik naar Nederland vertrek.

Het probleem schijnt te zijn dat een bedrijf van de overheid een bepaald quota aan werkvergunningen krijgt toegewezen, en op dit moment wordt het quotum voor Sakhalin Energy bepaald. Ze moeten dus weten hoeveel vergunningen er in principe nodig zijn, want het schijnt dat andere dan werkvisa niet meer geaccepteerd worden als je voor een Russisch bedrijf werkt.

Op zich wel logisch, als je als bedrijf tenminste net zoveel quotum krijgt als dat je vergunningen nodig hebt. En daar zit hem nou net de kneep.....

Donderdag 9: Wekelijkse sleepathon

Iedere donderdag om vijf uur hebben we onze wekelijkse telefoon conferentie met onze collega's in London en in Korea. Vanwege het tijdsverschil met London moet dat voor ons aan het eind van de dag wat voor de UK het begin van de dag is.

Nou zijn we hier in Yuzhno aan het eind van de dag al aardig gaar en dan valt zo'n vergadering van een uurtje of twee wel erg zwaar.

Vandaag was het erg druk in het kleine kantoortje van de baas, we zaten met z'n tienen rond zijn telefoon en dat was erg krap. Russell ging daarom maar op de grond zitten achter de stoel van de baas, en jawel hoor, na een kwartiertje....

Vrijdag 10: Bokkumnieuws!

Vandaag kreeg ik een mailtje van mijn maatje Wessel dat het organiseren van een reünie van onze "Bokkumband" zo goed als rond is. Het gaat (onder klein voorbehoud) gebeuren op de 23e december en we gaan dan een optreden doen in de zaal van de Zuid Camping in Katwijk.

Het is in eerste instantie de bedoeling dat het voor ons als bandleden een geweldige avond wordt, maar we willen er ook een groot feest van gaan maken. Daarom gaan we alle vrienden, bekenden en familie en verder iedereen die het leuk vindt uitnodigen om te komen, en we hopen ook dat er een heleboel mensen zullen komen.

Ik zal jullie via deze site op de hoogte houden, en als het je leuk lijkt, zorg dan dat je de 23e december vrijhoud in je agenda.

Zaterdag 11: En nog meer goed nieuws!

Het stond al een tijdje op de planning maar alles was nog onzeker, tot gisteren. Er stond een workshop gepland waar ik bij moet zijn, en gistermiddag hoorde ik dat die definitief doorgaat. Het gebeuren vindt plaats van 27 tot en met 30 november, en het is in.....Rijswijk!

En dat betekent dus dat ik voor mijn vakantie in december nog een weekje extra in Nederland ben. De reisplannen liggen er inmiddels al en als alles goed gaat kom ik op zondag de 26e rond het middaguur op Schiphol aan.

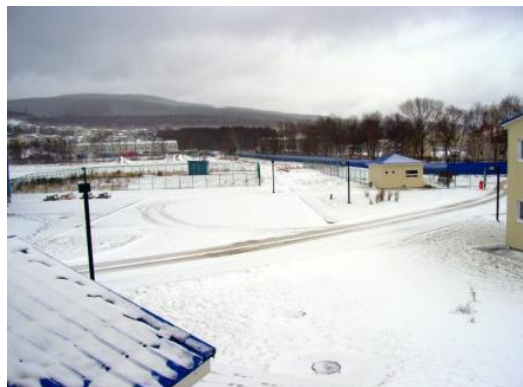
Vrijdag de 1e december heb ik een vrije dag gekregen dus ik vertrek pas op zaterdag weer naar Sakhalin. En dan nog een paar dagen werken om op vrijdag weer terug naar Nederland te vliegen.

Het is maar goed dat ik geen hekel aan vliegen heb.....

Zondag 12: Winter

Het lijkt erop dat de winter nu toch definitief begint in te vallen hier in het zuiden van Sakhalin. In het noorden is dat al een week of twee het geval, maar hier was de afgelopen weken de temperatuur nog ruim boven nul. We hadden op een enkele regenachtige dag na stralend weer, maar vrijdag in de namiddag draaide de wind naar het oosten en ging de temperatuur omlaag.

In de avond van vrijdag begon er wat sneeuw te vallen, nog niet veel maar genoeg om zaterdagmorgen toch een beetje een winterse aanblik te geven.

Rond het middaguur was gisteren alles al weer weg, maar de wind draaide wel verder naar het noorden.

En dat resulteerde gisteravond in winters weer, al was het nog niet echt Russisch winterweer maar meer Hollands winterweer. Het waaide hard en het sneeuwde, maar van die sneeuw die tussen sneeuw en regen in zit. In eerste instantie bleef het op de straten niet liggen maar naderhand werd toch alles wit.

En vanmorgen zag ik hier voor het eerst dus weer een wit landschap uit mijn raam (zie foto). Het heeft de rest van de dag ook gesneeuwd, niet echt dikke vlokken, maar er ligt nu toch wel een kleine tien centimeter.

Maandag 13: Bokkum reunie gaat door!

Bericht van Wessel vanmorgen, de reunie van de Bokkumband staat definitief gepland voor zaterdag 23 december aanstaande in de zaal van de Zuid-Camping in Katwijk.

Er zijn al de nodige ideeën over wat er allemaal gebeuren gaat die avond, maar wij gaan in ieder geval spelen. Daarnaast zullen we waarschijnlijk ook een "open podium" houden voor vrienden die ook even willen spelen.

Alle vrienden, bekenden, familie en geïnteresseerden zijn bij deze uitgenodigd die avond. Stuur me een mailtje als je zin hebt om te komen, ik hou jullie allemaal op de hoogte.

En we hebben nog geen dag sneeuw hier of het was al zover, vanmorgen was het vliegveld van Yuzhno gesloten voor alle vliegverkeer. Zullen jullie voor me duimen op de 25e?

Dinsdag 14 : Dolle dinsdag

Vanmorgen vroeg moest ik naar de naast het hoofdkantoor gelegen Medische Kliniek ISOS om een HIV test te laten doen. Dat is nodig voor het verlengen van mijn visum wat op 1 februari verloopt. Dat lijkt misschien wel heel erg op tijd maar ik ben natuurlijk dit jaar nog maar netaan twee weken op het eiland en in die tijd moet alles rond zijn, medisch onderzoek en alle papieren.

Vanmiddag ben ik er eindelijk in geslaagd om een klusje wat er al anderhalf jaar ligt af te ronden. Niet mijn schuld maar simpelweg een gebrek aan kennis bij de Contractor voor wie het klusje was. Hun specialist op dat gebied is vorig jaar juni met pensioen gegaan en die is nooit opgevolgd door iemand met de benodigde kennis. Ik kreeg ook van diverse kanten felicitaties dat het eindelijk was gelukt.

De avond begon met zaalvoetbal, wat geen onverdeeld succes was. Ik zat in een team met hoofdzakelijk Russen en daar wordt je niet vrolijk van. Goeie voetballers wel hoor, sommige, en fysiek sterk, maar overspelen ho maar. Als je ze dus een bal gaf kon je zelf rustig je thermoskan pakken en een bakkie gaan zitten doen....

Het slot van de avond was het verjaardagsfeest van Paul McLean in de Zima 3 bar. Het was een surprise party, dus wij deden tijdens het voetballen allemaal of onze neus bloedde en de opzet slaagde. Hij was volkomen verrast door het feest wat door zijn ex-vriendin Xenia was georganiseerd. Er was een open bar, het nodige te eten, en voor Paul zelf.... een striptease danseres.

En voordat de dames allemaal weer beginnen te zeuren over die venten die altijd dat soort dingen doen, ze was geregeld door Paul's ex-vriendin en haar vriendinnen...

Woensdag 15 : Tsunami!

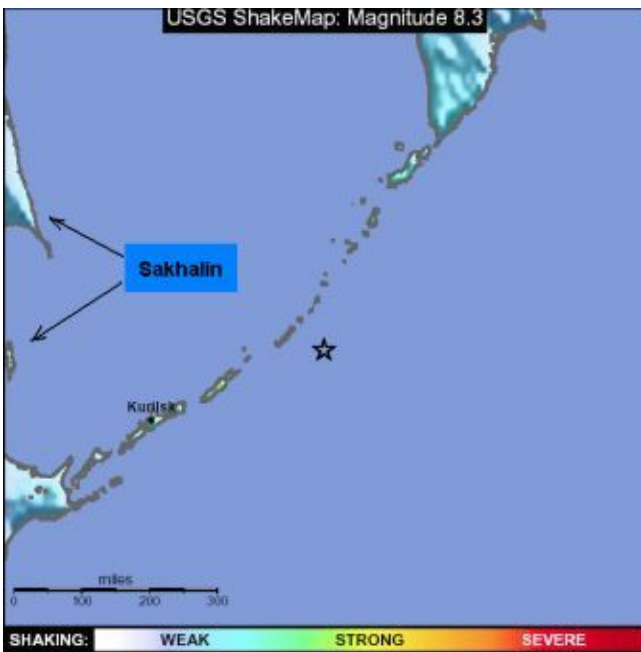
Een rustig dagje vandaag dacht ik en weinig te melden. Sta ik eigenlijk net op het punt om naar bed te gaan, zap ik nog even langs de nieuwszenders en daar zie ik ineens een bekend stukje van de wereldkaart op zowel CNN als Sky News.

Er is blijkbaar vanavond een zware aardbeving geweest in de buurt van de Kuril Eilanden, met een kracht van 8.1 op de Schaal van Richter, en nu zijn er met name in Japan allerlei alarmbellen afgegaan. Het schijnt dat er een Tsunami aankomt die ook de oostkust van Sakhalin zal gaan raken.

Hier in Yuzhno zitten we veilig want er ligt een enorme heuvelrug tussen hier en de oostkust, maar alle olie en gas gebieden liggen langs de oostkust en ik hoor net dat ze zich ernstige zorgen aan het maken zijn voor de platforms en de LNG fabriek. En uiteraard liggen er nog de nodige dorpjes en stadjes langs de oostkust.

Het is nu nog rustig hier, ik merk nog helemaal niks, afwachten dus maar. Wordt vervolgd (hoop ik...).

Donderdag 16: Niks aan de hand

Het was eigenlijk gisteravond laat al duidelijk, de verwachte Tsunami is uitgebleven en nog voor middernacht werden alle waarschuwingen ingetrokken.

De maximale hoogte van de golf die Japan bereikte was 40 centimeter en die heeft volgens de laatste berichten geen schade veroorzaakt.

Deze keer is alles dus met een sisser afgelopen maar dat is niet altijd het geval. In 1952 zijn Sakhalin en de Koerillen door een verwoestende Tsunami getroffen en daarom heeft Rusland al sinds 1958 een Tsunami Waarschuwing Systeem.

Tussen 1958 en 1998 werden er in Sakhalin en de Kurillen niet minder dan 42 Tsunami's geregistreerd.

In 1975 was er een met een maximale golfhoogte van iets meer dan een meter en die veroorzaakte grote schade aan wegen en bruggen, en een aantal vissersdorpjes werd verwoest. En in 1993 was er nog een met een maximale golfhoogte van net iets meer dan zestig centimeter en behalve veel schade aan gebouwen en schepen kostte die Tsunami ruim honderd mensenlevens.

De ergste Tsunami in de regio sinds de instelling van het waarschuwing systeem was in 1994. Deze ontstond ook als gevolg van een zware aardbeving en veroorzaakte enorme schade op een aantal eilanden van de Koerillen en Japan. Honderden huizen werden verwoest, telefoon- en electriciteitskabels werden vernield en elf mensen verloren het leven. De gemeten golfhoogte die werd gemeten was toen bijna twee en een halve meter maar dat kwam omdat de meetapparatuur niet hoger kon meten. In werkelijkheid was de maximale golfhoogte waarschijnlijk drie en een halve meter.

In Yuzhno wordt altijd rekening gehouden met aardbevingen, maar niet zozeer met Tsunami's. Zowel in het westen als in het oosten wordt Yuzhno van de zee afgeschermd door bergen.

Vrijdag 17: Medische keuring

Vanmiddag moest ik weer naar de ISOS Medical Clinic voor een medische keuring, voor het verlengen van mijn Werkvisum. Van te voren moest ik een formulier invullen met daarop grotendeels de bekende vragen over mijn medische verleden en om vier uur moest ik me melden.

De keuring stelde helemaal niks voor. De dokter nam mijn bloeddruk op en voor de verandering was die deze keer eens perfect, 120 over 80, en volgens de dokter was dat gelijk aan die van een jonge vent...

Verder alleen maar vragen als "Problemen met zien?", "Problemen met horen?", "Geen last van de bloedvaten in je benen als je voetbalt?". Als ik "Nee" zei werd dat keurig aangevinkt op het formulier, niks geen controle. Ik hoefde zelfs geen potje pies mee te nemen, er werd alleen gevraagd of er problemen waren met de riolering. Alles is wat mij betreft in orde dus ik ben goedgekeurd.

De uitslag van mijn HIV test was er ook, die was negatief. Ik had niets anders verwacht.

Zaterdag 18: De kustweg van Aniva

Op pad weer met een auto, en deze keer wilde ik richting Aniva, een plaatsje ten zuidwesten van Yuzhno gelegen aan de Baai van Aniva. Volgens de kaart loopt er vandaar een weg langs de kust die uitkomt op de hoofdweg van Korsakov naar Yuzhno.

Aangekomen in Aniva ben ik eerst een beetje gaan rondcrossen op het strand, gewoon omdat ik dat nou eenmaal erg leuk vind. Vanaf het strand reed ik de kustweg op naar het oosten, maar bij het eerste de beste dorpje hield de weg min of meer op. Dat wil zeggen, het asfalt hield op en de weg ging als onverharde weg verder.

Geen probleem, dacht ik, dus gewoon verder. Onderweg kwam ik twee keer tamelijk wankel uitzijnde geïmproviseerde bruggetjes tegen over riviertjes, maar er liepen bandensporen overheen dus het zou wel goed zijn. Dat was het ook, de bruggetjes bleken steviger dan ze eruit zagen.

Maar een heel eind verderop was er weer een rivier, en ondanks dat ik volgens de kaart gewoon door zou moeten kunnen rijden was er toch een probleem:

Inderdaad, er was helemaal geen brug meer, en ik moest dus dezelfde weg weer helemaal terug. En ook weer over die twee wankelende bruggetjes. En het begon al donker te worden dus ik moest nog opschieten ook.

Maar alles ging goed, alleen was ik iets later thuis dan ik had verwacht....

Maandag 20: Gastarbeiders

Wat zit ik daar nou te lezen op de website van de Daily Nonsense, pardon, de Telegraaf, "*Rusland wil alle gastarbeiders weren*". Daar moet ik het fijne even van weten natuurlijk, aangezien ik zelf ook een gastarbeider ben in Rusland.

Wat blijkt, de Russische regering wil het aantal legale en illegale buitenlanders uit ex-Sovjetstaten die werken in Rusland drastisch verlagen. In sommige economische sectoren mogen straks helemaal geen gastarbeiders meer werken. Dit blijkt uit een gesprek tussen de Russische president Vladimir Poetin en premier Michail Fradkov dat is geplaatst op de presidentiële website Kremlin.ru.

Op markten en in de groothandel zal vanaf april 2007 een buitenlanderstop worden afgekondigd. Daar werken nu vooral nog mensen uit de Kaukasus, het gebied wat ruwweg ligt tussen Turkije, Iran en Rusland. In andere sectoren zal een quotum worden ingesteld en er wordt onderscheid gemaakt tussen mensen uit omliggende staten, zoals Azerbeidzjan, Tadzjikistan en Oezbekistan, en personen uit gebieden die deel uitmaken van de Russische Federatie, zoals Tsjetsjenen.

Het gaat dus niet over ons maar dat van die quota geldt ook voor Sakhalin Energy. Als het goed is heeft Sakhalin Energy net een toezegging gekregen van het aantal werkvergunningen waarover het kan beschikken in 2007. Voor mij wordt er in ieder geval een aangevraagd en ook de aanvraag voor het verlengen van mijn werkvisum is vandaag de deur uit gegaan.

Het ziet er dus naar uit dat ik nog een tijdje blijf.

Dinsdag 21: Kroketten

Weer een bericht in de Telegraaf, deze keer specifiek over Nederlanders in den vreemde en dus deze keer wel van toepassing op mij. Het schijnt namelijk dat Nederlanders vooral de kroketten en de frikadellen missen. Tenminste, volgens een onderzoek gedaan door de Radio Nederland Wereldomroep. Tweede in de top drie stond Goudse kaas en als derde drop. Daarna volgden hagelslag en rookworst.

Het is absoluut waar dat veel Nederlanders hier dat allemaal meezeulen als ze terugkomen van een bezoek uit Nederland, en ingevroren kroketten en frikadellen zijn inderdaad erg populair. Zelf heb ik daar niet zo'n last van, kroketten en frikadellen mis ik niet zo erg en ik heb gewoon Nederlandse kaas in de koelkast (op dit moment een lekker brok Maaslander), want dat is hier gewoon te koop. Ja, zelfs ook ouwe kaas, alleen is dat er niet altijd.

Pindakaas is zoals jullie inmiddels weten ook gewoon in de supermarkten verkrijgbaar. Weliswaar geen Calvé maar dat Amerikaanse spul is ook heel goed te nassen. De echte Unox rookworst die ik zo lekker vind is hier niet te krijgen maar de Russen zijn ook gek op worst. Er zijn heel veel soorten te krijgen, het is alleen even proberen welke je het lekkerst vindt.

Hagelslag heb ik dankzij Riet in ruime voorraad voorradig want die heeft toen ze hier naar toe kwam in september een paar pakken meegenomen. Mijn drop is allang op en daar ga ik flink wat van inslaan als ik volgende week in Nederland ben. Dubbelzout!

Woensdag 22: Piltun

In 2004 werd er begonnen met de bouw van het enorme platform Piltun-Astokhskoye-B, kortweg PA-B, wat olie moet gaan produceren in de olievelden aan de noordoostkust van Sakhalin. Deze olievelden heten Piltun en Ashtokh, vandaar de naam van het platform, en de B geeft aan dat het om het tweede platform gaat. Er staat al een platform genaamd de "Molikpaq" wat Russisch is voor "Grote Golf" maar wat kortweg PA-A wordt genoemd.

Het PA-B platform weegt als het klaar is 28.000 ton en wordt gebouwd op de werf van Samsung Heavy Industries op het eiland Geoje in Korea. Dit platform weegt 6.000 ton meer dan het dit jaar geplaatste platform voor gaswinning, de Lunskoye-A (of kortweg LUN-A).

Eergisteren werd er een mijlpaal bereikt in de constructie van PA-B, het platform werd tot een hoogte van ongeveer 23 meter opgekrikt en op het transportdek geplaatst. Wanneer volgend jaar het ijs weg is zal het worden verscheept naar Sakhalin waar het op de betonnen poten zal worden geplaatst.

Eigenlijk hadden de beide platforms LUN-A en PA-B gelijktijdig klaar moeten zijn om allebei in 2008 operationeel te worden, maar vanwege de prioriteit die is gegeven aan de gaswinning vanwege bestaande contracten is besloten eerst LUN-A af te maken. Dit platform is geplaatst in augustus (dat staat in de log van donderdag 8 augustus) en wordt nu met man en macht operationeel gemaakt zodat in ieder geval de gaswinning in 2008 kan gaan beginnen.

Want tegen die tijd moeten er zo langzamerhand wel een paar centen verdiend gaan worden....

Donderdag 23: Praatje politiek

Vanmorgen vroeg toch meteen even in de kranten op het Internet gekeken naar de uitslag van de verkiezingen in Nederland. Na alle prognoses toch een paar verrassingen, weliswaar niet de opkomst van Marijnissen maar wel van een andere partij die plotseling vanuit het niets twee zetels krijgt.

De "Partij van de Dieren"???? Wat is er aan de hand in Nederland? Het hele zootje hier ligt in een deuk als ze dat horen. Om nog maar te zwijgen van het feit dat Nederland met de SP een zwaai aan het maken is naar wat lijkt op het oude communisme.

Noem me maar cynisch, maar ik woon toevallig in een land waar nog steeds te zien is wat voor gevolgen zo iets heeft. Ik moet toegeven, met name de oudere Russen zijn het nog niet vergeten. Je moet je daarbij bedenken dat de mensen zekerheid hadden, met name gegarandeerd werk en huisvesting. Lang niet iedereen profiteert van de mogelijkheden van het "nieuwe" Rusland, het was voor velen een hard gelag om plotseling zonder die vertrouwde zekerheden te staan.

Veel mensen hier hebben gemengde gevoelens over de nieuwe tijd en denken aan "die goeie ouwe tijd". Ik denk dat de meeste Nederlanders dat ook gaat doen als Marijnissen het voor het zeggen krijgt...

Zo, dit moest ik effe kwijt.

Vrijdag 24: Sinterklaas

Het is niks dat ze hier weten dat ik volgende week in Nederland zit, maar ik word overstelpt met vragen om van alles mee te nemen. Op zich geen probleem, als het allemaal maar een beetje handzaam is en past in het bagage quotum van maximaal dertig kilo. Ik heb dus een paar brieven om te posten, een pakketje met boeken, en jawel, een lijst met bestellingen voor de terugreis, allemaal voor het vieren van Sinterklaas hier in Zima.

Er is een behoorlijk grote Nederlandse gemeenschap en de nodige kinderen (dit is een constatering, geen conclusie) en dat betekent Sinterklaas op 5 december, net als in Nederland.

Op mijn lijstje voor bestellingen staat dus:

- Vijftig chocolade letters "S" en "P", melk, Albert Heijn 200 gr.
- Een paar kilo strooigoed (liefst pepernoten)
- Twee bussen blauwe haar spray
- Banketletters en/of -staven (zoveel mogelijk)

Gelukkig hoorde ik gisteren dat de chocolade letters kunnen vervallen, daar is al in voorzien door andere Nederland-bezoekers. Nou dus alleen de rest nog....

Zaterdag 25: Nieuw record

Zo, mijn koffer is gepakt, ik ben klaar voor vertrek. Nog effe gauw een paar overhemden gestreken met een DVD van "Dream Theater" (Live at Budokan) op, niks in de weegt.

Om één uur wordt ik hier opgepikt en het vliegtuig vertrekt om drie uur. Vanavond om een uur of zes landen we op de Moskouse luchthaven Domodedovo en dan volgt er nog een taxirit van ongeveer anderhalf uur (dat hangt heel erg van de verkeersdruk af) over de rondweg rond moskou naar een andere luchthaven, Sheremetyevo. Daar overnacht ik in een hotel en morgenvroeg is dan azzewenetbelevemagge de laatste etappe van Moskou naar Amsterdam.

Vanmorgen heb ik nog even gauw mijn website bijgewerkt en ik zag tot mijn verrassing dat gisteren een nieuw record was, eenentwintig bezoekers op één dag! Er is in ieder geval één nieuwkomer bij, Leo van D is weer boven water, jawel!

Zondag 26: Terug in Rijnsburg

De reis naar Moskou ging vlot, voor zover negen uur vliegen vlot kan gaan tenminste. De taxibus stond op ons te wachten op de luchthaven Domodedovo en bracht ons (we waren met z'n drieën) naar het Novotel bij de luchthaven Sheremetyevo.

Die avond belde ik vanuit het hotel naar Riet om te laten weten dat ik in Moskou was aangekomen. "Oh, ben je al in Moskou? Mooi, is alles verder goed gegaan? Hoe was de reis? Zit je in een mooi hotel? O ja, de auto is total loss...".

De volgende ochtend vroeg vertrokken mijn collega Hector en ik al vroeg met de shuttle taxi van het hotel naar de luchthaven om met de Aeroflot vlucht van kwart voor negen naar Amsterdam te vertrekken. We gingen op tijd aan boord maar om kwart voor negen gebeurde er niks. Na een paar minuten werd er omgeroepen dat vanwege de mist (het zat inderdaad aardig dicht, het zicht was misschien vijftig meter) we een vertraging hadden van vijftien tot twintig minuten.

Na vijftien tot twintig minuten gebeurde er nog steeds niks, en na weer een paar minuten werd er omgeroepen dat het wachten was op toestemming om te mogen vertrekken. Dat duurde al met al nog dik drie kwartier dus uiteindelijk vertrokken we vijf kwartier te laat.

De reis zelf duurde minder dan drie uur maar leek wel veel langer te duren dan de negen uur van de vorige dag. Een oud Chinees spreekwoord zegt niet voor niks "Ongeduld maakt het wachten langer"....

Maar uiteindelijk zat ik bij enen dan toch bij mijn schoonmoeder aan een bakkie koffie. Met boterkoek.

Dinsdag 28: Workshoppen...

De afgelopen twee dagen was ik 's ochtends om vijf uur klaarwakker. Jetlag, precies, daar moet je nou eenmaal even doorheen.

Het betekent alleen wel dat ik aan het eind van de middag na een hele dag van weinig praten en veel luisteren (de normale gang van zaken tijdens een Workshop) een flinke dip heb. Niet iedereen van het gezelschap heeft er last van want hoewel we iedere dag om vijf uur zouden stoppen is het op de beide eerste dagen een stuk later geworden.

We hebben namelijk twee mensen in het gezelschap die helaas in geen enkele vergadering, bespreking of workshop ontbreken. Jullie kennen ze ongetwijfeld ook, de Heer "Hoe zit het met" en Mevrouw "Ja, maar als"....

Gaaaaaaaaaaaaaap!!!!

Woensdag 29: Nieuwe auto

Kijk, dat is nou wat je noemt een mooi mazzeltje.

Een van de bazen van Riet was net van plan om het autootje van zijn vrouw weg te doen toen hij hoorde van Riet's slippertje, en hij vroeg dus maandag meteen of ze er soms in geïnteresseerd was.

Nou, dat kon haast niet mooier, een goed onderhouden Toyota Starlet voor een heel schappelijk bedragje. En zonder auto is ook niks, dus de beslissing was gauw genomen. Gisteren heeft ze hem opgehaald, en als het kentekenbewijs deel drie nou ook nog boven water komt dan kan hij worden overgeschreven.

Donderdag 30: Vorige auto....

De Polo is bij de garage aangekomen en Riet is even wezen kijken om het afvoeren te regelen.

Toen ze de auto terug zag viel de schade haar op het oog nog mee, maar het beestje is nu definitief total loss verklaard en zal worden afgevoerd naar de sloper.

Dit zijn dus de laatste foto's van onze Polo....

December 2006

Vrijdag 1: Bokkum nieuws update

Omdat ik deze week in Nederland zou zijn hadden mijn mede-Bokkums gisteravond een vergadering belegd in "De Albatros", de kroeg in Katwijk waar we altijd zitten als we bij elkaar komen voor een biertje. Het was ontzettend leuk om met name Willem Kuyt en Leo van Duijvenbode weer te zien want dat was al weer hel wat jaren geleden.

De setlijst van nummers die we ooit hadden gespeeld werd doorgenomen om te kijken wat er allemaal nog haalbaar was voor het aanstaande optreden op 23 december, en uiteraard kwamen er weer heel wat herinneringen boven tafel. Om nog maar te zwijgen van opnamen op CD en zelfs video waar lang niet iedereen van het bestaan afwist.

Maar er was nog meer, want Wessel wist te melden dat er in de Noordwijkse "Wurftbar", onze stamkroeg in lang vervolgen tijden, een open podium was en hij wilde daar dus een paar nummers gaan spelen. Ik vond het nogal gewaagd aangezien de laatste keer dat we samen op een podium hadden gestaan zestien jaar geleden was.

Desondanks besloten we tegen tien en na een paar biertjes om eens te gaan kijken. Gijs had zijn gitaar al meegenomen, Willem ging die van hem nog even snel ophalen, en Wessel regelde via een vriend van hem die daar al was een gitaar voor mij. Bij binnenkomst werd ons doodleuk medegedeeld dat we gelijk door konden lopen, we waren al aangekondigd!

En na elkaar even te hebben aangekeken van "Wat gaan we eigenlijk doen" kwamen achtereenvolgens "Japie", "Mona Lisa", "Honky Tonk Women" en "Goh, wat ben jij vervelend" eruit alsof we gisteren nog hadden geoefend.

Oke, hier en daar was het wat roestig maar dat had meer te maken met de geleende apparatuur dan met de muziek zelf, en het was echt weer als vanouds. Een handgebaar van Leo, het aftikken van Wessel en de onderlinge blikken tussen Gijs en mij van "Doe jij dit, dan doe ik dat", het ging bijna weer als vanzelf.

En lekker hoor, zo'n applaus van het jonge publiek voor die ouwe knakkers....

O ja, en er staan een paar foto's op de website van de "Wurftbar" maar hierboven is er alvast eentje waar ikzelf op sta, met Gijs en de helft van Leo.

Zondag 3: Stroigoed

De reis terug naar Sakhalin was bijzonder vlot en zonder oponthoud, ik was om een uur of één 's middags weer in mijn appartement in Zima 3.

In Moskou kwam ik tegelijk aan met een Russische collega die ik in Den Haag had ontmoet en we reden dan ook gezamenlijk met de taxi van het vliegveld Sheremetyevo naar het andere vliegveld Domodedovo. Dat was wel de meest ruige rit op dit traject die ik tot nu toe heb meegemaakt.

De rondweg rond Moskou heeft vijf rijbanen en die werden allemaal door onze chauffeur veelvuldig gebruikt. Ook is me duidelijk geworden dat de vluchtstrook hier een andere functie heeft, want die is weliswaar net als in Nederland bedoeld voor noodgevallen maar hier is langzaam rijdend verkeer blijkbaar ook een noodgeval...

Maar we kwamen heelhuids aan en ondanks de files dankzij onze Russische Michael Schumacher in slechts een kleine anderhalf uur. Er waren nog meer bekenden in de splinternieuwe en bijzonder fraaie business lounge van Transaero Airlines, dus daar werd het ook nog gezellig en vloog de wachttijd van twee en een half uur om.

Mijn koffer zat deze reis tot zijn strot volgepakt, en niet met kleren maar met bestellingen van de Nederlandse gemeenschap hier in Zima. Een kilo of zes strooigoed, acht boterstaven en nog wat ander spul wat nodig is voor de viering van Sinterklaas. Want dat gaat overal op de wereld waar Nederlanders zijn gewoon door....

Maandag 4: Van lauw naar fris

Was het in Nederland eigenlijk veel te warm voor de tijd van het jaar, hier op Sakhalin is alles normaal.

Bij aankomst gisteren lag er weliswaar nog pas een centimeter of vijf, zes sneeuw, maar de temperatuur zat al wel een aardig stuk onder nul. Vanmorgen vroeg wees mijn thermometer -19 aan, hoewel in de loop van de dag de temperatuur opliep tot zo'n dertien graden. Onder nul uiteraard, maar het was vrijwel windstil en de zon scheen, dus je kon nog net van onze Datsja naar het hoofdgebouw (een meter of dertig) oversteken in je overhemd.

Maar voor de wandeling vanmorgen naar SEB2, zo'n vijfhonderd meter, was het de gebreide muts op en de sjaal onder de dikke winterjas. En je merkte pas hoe koud het was als halverwege dat korte stukje je vingers in ijspegels veranderden en je gezicht begon te tintelen.

Jawel, de winter is nu pas echt begonnen!

Dinsdag 5: Banketstaven

Toch een beetje Sinterklaas op kantoor want vandaag heb ik de banketstaven (de bekroonde van bakkerij Den Dulk) getrakteerd. Ze verdwenen als sneeuw voor de zon...

Ik had er nog twee achtergehouden en die zijn opgegaan in de Zima 3 bar vanavond. En ook die waren zo vertrokken ondanks wat argwanende blikken van een paar Engelsen die niet wisten wat het was. De rest van de avond ging het zo ongeveer alleen over hoe je amandelspijs het Engels moet vertalen. Ik vind nog steeds "Marsipan" niet echt een geslaagde vertaling trouwens.

Woensdag 6: Visa en paspoorten

Zoals jullie inmiddels wel weten houden de Russen je nog steeds graag in de gaten en dat betekent dat als je Rusland binnenkomt, je je binnen drie dagen moet laten registreren. De registratiekaart die je ingevuld moet hebben op het moment dat je het land binnenkomt is al door de paspoortcontrole afgestempeld maar hij moet ook nog worden afgestempeld door de registratiedienst. Je paspoort en visum moeten daarbij getoond worden, dus die moet je afgeven.

We hebben een afdeling die dat voor je regelt, maar soepel gaat dat niet altijd. Ook nu dus blijkbaar niet want ondanks hun belofte dat ik vandaag mijn paspoort terug zou krijgen was het er dus niet. En dat is erg vervelend want als ik vrijdag mijn paspoort niet terug heb dan kan ik het land niet uit. Ze hebben beloofd dat ze gaan proberen om morgen al mijn papieren terug te hebben, en dat hoop ik dan maar anders heb ik vrijdag toch echt een probleem.

Over problemen gesproken, die zijn er ook sommige visa, en deze keer serieuze problemen. Niet met mij gelukkig, ik heb een werkvisum en een werkvergunning, maar er zijn nog steeds mensen die bij Sakhalin Energy werken die een "gewoon" business visum hebben en dat mag dus sinds kort niet meer.

Vorige week zijn er bij een controle op het werk een stuk of vijftig collega's gearresteerd en aan de officier van justitie voorgeleid omdat ze met verkeerde papieren in het land zijn. Ze hebben allemaal een boete gekregen van 1000 roebel, en dat lijkt weinig (ongeveer dertig euro) maar voor Russische begrippen is dat heel erg veel.

Sakhalin Energy gaat weliswaar de boetes betalen maar die mensen mogen nu niet werken zolang ze niet over de juiste papieren beschikken. Ze zijn dus allemaal naar huis gestuurd en moeten afwachten totdat Sakhalin Energy dit probleem heeft opgelost....

Donderdag 7: Bijna gereed voor vertrek

Vanmorgen was er goed nieuws, een mailtje dat mijn paspoort binnen was! Gelukkig, die hindernis hebben we genomen, nu alleen nog hopen dat het weer niet tegen zit.

Het was vandaag een beetje sneeuwerig maar de verwachtingen zijn goed. Volgende week wordt er veel sneeuw verwacht maar als alles goed gaat ben ik dan al weer in Rijsburg.

Vanavond was het afscheid nemen van de maten in de Zima 3 bar. Gelukkig was ik zo verstandig om mijn koffer vooraf te pakken want het is weer aardig laat geworden. Er waren een paar mensen die ik niet meer zal zien bij terugkomst en dat is toch wel een gek idee. vooral omdat je weet dat je ze misschien wel nooit meer zal zien. We hebben hier een gezellige koppel en het is toch altijd moeilijk afscheid nemen als er eentje weggaat en niet meer terugkomt.

De meesten gaan trouwens allemaal de komende dagen naar huis, alleen ben ik de eerste ("You bastard!") Als alles goed gaat komt de volgende log dus uit Rijsburg!

Op de foto hierboven staat het symbool van Yuzhno, de bomen met de rode bessen die je overal ziet.

Vrijdag 8: Laatste dagje op Sakhalin dit jaar

Mijn laatste werkdag dit jaar, en nog niet eens een hele want om kwart over een word ik opgepikt en naar het vliegveld gebracht.

Vanmorgen heb ik nog even gauw de laatste berichten uit Nederland doorgenomen en een mailtje van Robin gelezen waarin stond dat zijn meisje de 3000e bezoeker was. Gefeliciteerd Chantal, jij krijgt een leuk cadeautje hiervoor, al moet ik nog even verzinnen wat want je zult wel geen liefhebber van vodka zijn...

Verder ziet het weer er goed uit, er valt wel iets van sneeuw af en toe maar overwegend schijnt de zon, dus het ziet er gunstig uit voor het vertrek. Dan nog maar anderhalve dag reizen, ik hoop om half zeven morgenavond op Schiphol te landen.

Zaterdag 9: Weer thuis in Rijnsburg

Het weer zat gisteren dus inderdaad heel erg mee dus de vlucht naar Korea vertrok op tijd. Bij aankomst op Incheon, de Internationale luchthaven van Seoul, was de shuttlebus te laten komen naar het hotel snel geregeld dankzij een telefoontje van het loket Toeristen Informatie, en zo zat ik dus om even over zevenen al in mijn hotel.

De volgende ochtend bracht de shuttlebus me weer naar de luchthaven waar ik tegen drieën vertrok met de KLM vlucht naar Amsterdam. Daarna was het bijna twaalf uur zitten, lezen, filmpje kijken, muziek luisteren, af en toe even de benen strekken en last but not least, proberen een beetje te slapen. Dat laatste lukte dus van geen kanten, ik slaap 's nachts al nooit zo goed in vliegtuigen, laat staan overdag.

Op Schiphol werd ik uiteraard opgewacht door Riet, en ik werd buiten meteen verwelkomd door een flinke plensbui. Maar ik zat wel om half acht aan een patatje flip met een broodje kroket!

Maandag 11: Gazprom

De wind giert rond het huis en de regen striemt tegen de ramen. Ik ben weer in Nederland...

Toch even een berichtje over het werk, want wat er al een tijdje aan zat te komen schijnt dan toch eindelijk gebeurd te zijn, getuige dit bericht in het AD van vanmorgen:

'Shell draagt controle Sachalin over aan Gazprom'

LONDEN (ANP/RTR) - Shell draagt de controle over Sachalin II, het grote olie- en gaswinningsproject in Rusland, over aan het Russische gasconcern Gazprom. Het Nederlands-Britse bedrijf heeft daar in beginsel mee ingestemd, zo is vernomen bij ingewijden in de sector.

Shell heeft nu nog een belang van 55 procent in Sachalin II. Shell behoudt volgens de nieuwe opzet een „blokkerende minderheid" van minstens een kwart in het project, waarmee 22 miljard dollar is gemoeid. Een akkoord hierover zou vrijdag zijn bereikt tijdens besprekingen tussen Shell-bestuursvoorzitter Jeroen van der Veer en Gazprom-topman Alexei Miller. Shell was maandagochtend niet bereikbaar voor commentaar.

Shell wordt binnen het project al maanden op de hielen gezeten door de Russische autoriteiten. Die hebben het concern ervan beschuldigd zich niet aan de milieuregels te houden. Moskou heeft zelfs gedreigd de werkzaamheden in het oosten van Rusland stil te leggen. Dit leidde tot diplomatieke spanningen omdat het werd gezien als een poging van het Kremlin om de greep op de eigen olie- en gasreserves te verstevigen.

De andere aandeelhouders in Sachalin II zijn de Japanse bedrijven Mitsui (25 procent) en Mitsubishi (20 procent). Ook deze bedrijven zouden hun belangen in de nieuwe opzet verminderen. Volgens de oorspronkelijke afspraken uit het begin van de jaren negentig heeft Moskou geen belang in Sachalin II.

Waarschijnlijk zal het allemaal weinig uitmaken, het ging er met name om dat Rusland een belang in het project kreeg zodat het vanaf het begin mee kon profiteren van zijn eigen gas en olie, en dat is dus nu geregeld.

Dinsdag 12: Nieuwe gitaar

Mijn ouwe trouwe Ibanez Concord die in Yuzhno staat wordt daar vrijwel dagelijks gebruikt en is op zich nog steeds een prima gitaar, maar je wilt ook wel eens wat anders.

Bovendien is het beestje inmiddels ruim achtentwintig jaar oud en dat betekent dat ik zo langzamerhand wel eens aan iets nieuws toe was.

Tijdens mijn bezoek twee weken geleden was ik al wezen kijken bij de plaatselijke muziekhandel en had daar de prachtig mooie Yamaha CPX900 gezien, een akoestische gitaar waarmee je ook versterkt kunt spelen.

Ik heb er een tijdje op zitten spelen en was er op slag verkikkerd op. Ik heb alleen nog zitten dubben over de kleur want hij was in vier kleuren leverbaar. Mijn ouwe Ibanez is al zwart dus dat viel af. Wit is helemaal niks en naturel vind ik een beetje saai.

Dus bleef de mooiste kleur over en dat was blauw. Gisteren heb ik hem gehaald, en is-ie mooi of niet....

Woensdag 13: Waar zijn die teksten?

Gisteravond kwam de Bokkumband bij elkaar om voor de eerste keer te gaan oefenen voor het reünie op 23 december aanstaande.

We hadden daarvoor een ruimte gehuurd bij "The Boxx", een stichting die een gebouwtje beheert waar tegen een kleine vergoeding oefenruimtes kunnen worden gehuurd door bandjes. Erg handig, want deze ruimtes zijn voorzien van de nodige apparatuur zodat je eigenlijk alleen maar de instrumenten hoeft in te pluggen en "weg gaet-ie" zoals we in Katwijk zeggen.

Het oefenen ging hardstikke lekker, we hadden er allemaal heel veel lol in om al die ouwe nummers weer uit het stof te halen. En dat ging niet altijd even soepel want we hadden geen van allen de bladmuziek meer voor handen. We speelden in die goeie ouwe tijd best wel de nodige covers, en daarvan kun je tegenwoordig de muziek en tekst zo van het Internet plukken. Maar we hadden een behoorlijke set met eigen nummers, en die willen we nu juist gaan spelen op de reünie.

Gelukkig bleken Leo en Willem de Ronkel over een ijzersterk geheugen te beschikken voor wat betreft de teksten, dus het meeste ging wel goed. We missen hier en daar nog een coupletje en daar moeten we dus nog maar eens even voor in de archieven duiken. En anders moeten we maar de bandjes af gaan luisteren, daar zijn er ook nog zat van.

Zondag 17: Voetbal...

Gisteren ben ik voor het eerst sinds een jaar weer bij een wedstrijd van mijn cluppie Quick Boys geweest. Dat het niet denderend ging wist ik al van de berichten op het Web en van de mailtjes van mijn vader en mijn jongste broer Alex met wie ik alle wedstrijden bezocht voordat ik naar Sakhalin vertrok.

Maar dat het zo slecht ging had ik niet kunnen denken. Allemachtig, tegen de ploeg die helemaal onderaan staat had ik toch wel wat meer verwacht dan die zouteloze pot en ik was dan ook blij toen er werd afgefloten.

Ook al omdat het er naar uitzag dat de schamele 1-0 voorsprong zelfs nog wel eens gevaar zou kunnen lopen als het nog lang door was gegaan. Weet ik in ieder geval dat ik aan het voetbal niks mis zoals de vlag er nu bijhangt...

Dinsdag 19: Fietsers

Ik ben best wel veel op pad deze dagen, en het is dus maar goed dat we zo kort na Riet's "slippertje" een andere auto hebben kunnen regelen.

Alleen het verkeer is weer even wennen. In Rusland hoef je alleen maar te letten op de andere auto's, al moet het gezegd dat dat maar goed is ook want dat is moeilijk genoeg met de manier waarop ze daar rijden. Voetgangers moet je ook wel in de gaten houden wanneer ze willen oversteken maar dat is nog wel te doen.

Hier in Nederland is het een heel ander verhaal. Behalve het ongelofelijk agressieve rijgedrag (vergeleken met Rusland, daar ontbreken de scheldpartijen en de handgebaren) zijn hier de fietsers een absolute ramp. Ik moet er plotseling weer rekening mee houden dat overal waar een gaatje is er een fietser of bromfietser uit kan komen.

En ik ben dan ook de afgelopen dagen al drie keer bijna voor mijn flikker gereden door een fietser. In alle gevallen op de stoep...

Vrijdag 22: Bioscoop

Er is één ding wat ik absoluut mis op Sakhalin en dat is de bioscoop. In Nederland ging ik zowat iedere week naar de film en dat doe ik dus niet meer.

Niet dat er geen bioscopen zijn in Yuzhno-Sakhalinsk, integendeel, er zijn er wel degelijk. En nog prima bioscopen ook, maar alle films zijn in het Russisch nagesynchroniseerd en mijn Russisch is nog niet van dien aard dat ik dat kan volgen.

Er is tegenwoordig zelfs een bloeiende filmindustrie in Rusland en ik heb in onze bar en in het vliegtuig al een paar aardige voorbeelden gezien.

Er is bijvoorbeeld een fantastische film genaamd "Commando 9", over een Russisch peloton in Afghanistan die wat mij betreft niet onderdoet voor bijvoorbeeld "Platoon".

Maar goed, weinig bioscoopbezoek dus in Rusland en dat probeer ik in die paar weken dat ik in Nederland ben dan ook goed te maken. De afgelopen weken heb ik al weer drie films gezien, "Kruistocht in Spijkerbroek", "Casino Royale" en gisteren met mijn maat Willem M "Perfume, the story of a murderer".

De eerste film viel tegen omdat het verhaal naar mijn idee veel te veel is veranderd ten opzichte van het fantastische boek van Thea Beckman, de tweede was voor mij een echte tegenvaller want deze James Bond lijkt totaal niet meer op de "gentleman spy" maar is gewoon een ordinaire rauwdouwer van het genre Vin Diesel, en wat de derde film betreft... die is, laat ik zeggen, verrassend, ga die zelf maar zien.

Zaterdag 23: Bokkumband reunie

Eindelijk, de grote dag! En het werd een geweldig succes, echt een fantastische avond.

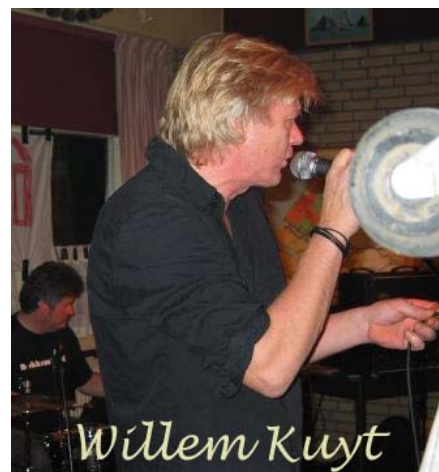
We werden wel wat zenuwachtig toen om een uur of negen de zaal nog steeds nagenoeg leeg was maar toen begonnen de mensen dan toch binnen te stromen. Het werd behalve een avondje lekker muziek maken ook een weerzien met ouwe bekenden, waarvan heel veel uit de Mallegat tijd.

We speelden twee korte sets die nog iets korter uitvielen dan gepland omdat er enkele nummers ter plekke werden geschrappt.

En er waren technische problemen (het basedrum pedaal van Wessel), stemproblemen (Leo, ongetwijfeld door te weinig melk) en gewoon verwarring als iemand midden een nummer iets anders deed dan was geoefend.

Maar aangezien dit allemaal problemen zijn die net zo oud zijn als de Bokkumband zelf weten we inmiddels wel hoe we hier mee omgaan, en het was dus uiteindelijk best wel geslaagd.

Er was na ons optreden nog zat tijd over voor muzikale gasten en het was ontzettend leuk om een aantal spontane optredens te zien van leden van onder andere de Driftkickers, Midlife Crisis, de HMS Highschool Band, een bandje van een paar jonge gasten van wie we wat spullen hadden geleend en een hereniging van de gebroeders Kuyt in een korte reunie van de Rockk.

Ergens tussendoor speelden wij zelf nog een korte toegift waarbij we hulp kregen van Mary Prado, de zangeres van de Driftkickers. En tenslotte speelden we aan het eind van de avond als uitsmijter "Merry Xmas Everybody" van Slade, was niet ingestudeerd maar dat rolde er toch redelijk soepel uit.

We kregen zelfs een uitnodiging om komend jaar het roemruchte Oranje Rock festival in Katwijk te openen...

En nu maar zien wat er terecht komt van de plannen om ieder jaar zoiets te gaan doen...

Maandag 25: 2e Kerstdag

Wij doorbraken vandaag de traditie van Kerst door eens lekker gewoon te eten en ons niet uit te sloven voor iets bijzonders. Tenslotte is het ieder jaar hetzelfde, je bent twee dagen bezig met inkopen voor en voorbereiden van een buitenissig recept wat vrijwel altijd tegenvalt, niet zozeer omdat het niet lekker is maar omdat de plaatjes er veel smakelijker uitzagen, je (vr)eeet het allemaal in tien minuten op en daarna ben je nog uren bezig met het opruimen van de puinhoop in de keuken en de afwas. Dit jaar dus mooi niet, gewoon lekker spruitjes met een varkenshaasje.

De enige traditie die ik wel met plezier in stand houd is het bezoek vlak voor Kerst aan onze slijter Berend Heemskerk. Die heeft dan altijd een paar soorten Beaujolais Village in huis waar Riet gek op is, en ik haal al jarenlang een doos met zes flessen, twee van iedere soort. Meestal moet ik dan kiezen want dan zijn er vier soorten, maar dit jaar ontbrak de Morgon dus ik heb alleen de "Fleurie", de "Moulin á Vent" en de "Brouilly". En die zullen we ons eens lekker laten smaken. Ook bij de spruitjes, ja....

Woensdag 27: Zoekargumenten

Ik heb al eens verteld dat er op mijn website een programmaatje meeloopt wat allerlei gegevens bijhoudt van de bezoekers. Zo kan ik zien hoeveel bezoekers ik heb per dag, en waar ze vandaan komen, al is dat laatste niet helemaal accuraat omdat ik alleen kan zien waar de server staat van hun provider. In mijn geval geeft het programma bijvoorbeeld aan dat ik de site vanuit Moskou bekijk terwijl dat toch echt Sakhalin is, maar dat komt omdat der server van mijn Sakhalin provider in Moskou staat.

Ik kan ook zien wanneer iemand op mijn website terecht komt via een zoekmachine, en zelfs wat er als zoekargument is gebruikt. Zo heeft iemand mij gevonden door op Yahoo in te tikken "Sakhalin Zima", en iemand die wat doelgerichter te werk ging kwam op mijn site door via Yahoo te zoeken op "Yuzhno Sakhalin Willem".

Maar deze week kwam er iemand op mijn site die iets heel anders zocht. Hij of zij had ingetikt "Yamaha CPX900" op www.vinden.nl. En dat heeft niks met Sakhalin te maken maar het is toevallig het merk en typenummer van mijn nieuwe gitaar waar ik op 12 december iets over had geschreven...

Vrijdag 29: Driedubbel....

Er zijn altijd een paar vaste zaken af te handelen als ik in Nederland ben. Veelvuldig bioscoopbezoek had ik al gemeld, maar als ik dat samen met Martin doe dan betekent dat ook steevast een burgertje happen.

De keus gaat dan altijd tussen McDonalds en de Burger King. Jaja, ik weet het, hele hordes mensen vinden dat allebei niet te nassen maar daar hebben Martin en ik toevallig geen boodschap aan, wij vinden het gewoon lekker.

Mijn broer Alex was eens een keertje mee naar de bios en die was stomverbaasd over het tempo waarin Martin een Double Whopper naar binnen wist te werken. Voor de niet-kenners, zo'n ding lijkt we wat op de beroemde Big Mac maar is dus twee keer zo groot. Deze keer ging Martin zijn grenzen weer eens verleggen, hij nam een Triple Whopper (drie hamburgers op elkaar, 333 gram schoon aan de haak).

En uiteraard was die al weer verdwenen toen ik nog pas halverwege mijn Double Whopper was...

Zondag 31: Oudjaar

Dit is natuurlijk bij uitstek de dag om terug te kijken op het afgelopen jaar, en ik kan voor mezelf alleen maar concluderen dat het een goed jaar is geweest. De enige tegenslag is eigenlijk geweest het feit dat ik nog steeds geen definitieve huisvesting heb op Sakhalin maar daarover verwacht ik een dezer dagen nieuws, en hopelijk goed nieuws.

Verder alleen maar positieve dingen. Mijn eerste jaar op Sakhalin is me heel erg goed bevallen en ik kijk er dan ook met plezier op terug. Ik ben met deze vakantie meegerekend vier keer terug in Nederland geweest en daarnaast de nodige keren in Seoul in Korea, dus al met al een jaar met veel reizen. En dat wilde ik graag dus dat kwam best uit.

Hoogtepunten van het jaar voor mij waren de week in Seoul met Riet waar we onze 25-jarige trouwdag hebben gevierd, en de reünie van de Bokkumband vorige week in Katwijk.

Eigenlijk is het nauwelijks te bevatten dat ik al weer een jaar op Sakhalin woon, het jaar is werkelijk omgevlogen....

Januari 2007

Maandag 1: Nieuwjaar!

Gelukkig Nieuwjaar!!!!

Of in het Russisch:

С НОВЫМ ГОДОМ!

Woensdag 3: Het weer...

Ik had me voorgenomen om er niks over te zeggen maar het moet me toch even van het hart hoor. Wat een kloteweer is het in Nederland!

Het is misschien moeilijk te geloven als ik zeg dat de temperatuur op Sakhalin rond de -15 was toen ik daar vertrok, maar ik loop hier nu al zo lang ik hier ben te stikken van de kou. En ik ben sinds ik het vliegtuig uitstapte al verkouden, en dat gaat maar niet over.

Toen we een tijdje geleden tijdens de Russische les het weer en de seizoenen behandelden moesten we allemaal kort omschrijven hoe het weer in ons thuisland tijdens de diverse seizoenen was. Mijn lerares ging al in een deuk toen ik aan de beurt was, want ze wist al wat ik ging zeggen zei ze. Volgens haar hadden al cursisten uit Nederland steevast hetzelfde antwoord op die vraag: lente - veel regen en wind, zomer - regen en wind, herfst - heel veel regen en wind, winter - nog meer regen en wind.

Ik had daar weinig aan toe te voegen, en nu al helemaal niet meer als ze er naar vraagt als ik terug ben...

Donderdag 4: PC problemen

De PC van Riet vertoond al een hele tijd merkwaardig gedrag, plotseling uit zichzelf opstarten en rare foutboodschappen. Niks bijzonders zal iedereen zeggen die met Windows werkt, maar desalniettemin erg lastig en deze week waren de problemen zo erg geworden dat het systeem opnieuw moest worden geïnstalleerd.

Uiteraard had ik alles wat bewaard moest worden veilig gesteld maar ik was een kleinigheid vergeten. De software om verbinding te maken met het Shell netwerk stond niet meer op mijn memory stick en dat betekent dat ik nu mijn mail niet meer kan bekijken. En dat houdt weer in dat ik geen nieuws heb over de status van een huis op Sakhalin. Ik zal dus geduld moeten hebben tot ik weer terug ben.

Vrijdag 5: "In den Blauwen Bock"

Mijn laatste avond in Nederland en dat betekende nog een keetje uit eten, met gezin en aanhang, bij eetcafé "Friends" in Katwijk.

Daarna zijn Riet en ik even wezen kijken in Café "In den Blauwe Bock" waar die avond een van mijn ouwe maatjes Dirk van den Oever optrad met zijn band "Support Act". We zouden daar bovendien ook de leden van mijn eigen bandje ontmoeten om afscheid te nemen, maar alleen Willem Kuyt had de moeite genomen om te komen. Het was erg druk en bloedheet, dus het werd niet laat. En bovendien stond er thuis nog een staartje McCallan van twaalf jaar oud, en dat moest toch ook nog even op....

Zaterdag 6: Vertrek

Het is weer zover, tijd om te vertrekken uit Nederland. Vandaag is er nog heel wat aanloop geweest van familie en vrienden die afscheid kwamen nemen en uiteraard was er tussen de middag nog gauw even een patatje flip en een broodje kroket.

Vanavond om kwart voor zeven vlieg ik naar Seoul waar ik morgenmiddag om één uur aankom als alles soepel verloopt. Ik overnacht in een hotel in Incheon, de stad die het dichtst bij het vliegveld ligt, en op maandagochtend vertrek ik dan voor de laatste etappe naar Sakhalin. En daar kom ik dan 's middags, ijs en weder dienende, om een uur of één aan en ik hoop dus zo rond een uur of twee toch wel weer in mijn appartementje te zitten.

De volgende log zal dus weer geschreven worden vanaf Sakhalin, ik hoop aanstaande maandag.

Zondag 7: Overnachting in Seoul

Met een kwartiertje oponthoud (mag dus geen naam hebben) vertrok vlucht KL865 gisteren vanaf Schiphol richting Seoul en na bijna tien uur landden we op de luchthaven Incheon.

Een bijzonder voorspoedige reis dus en het was ook zo om deze keer. Na het lezen van de zaterdag editie van het AD, de drankjes en het eten en het kijken van een filmpje op mijn nieuwe PSP heb ik een uur of vier geslapen, wat voor mijn doen heel bijzonder is. Ik schrok wakker van het uitdelen van het ontbijt dus toen zat het er al bijna op.

Ook op Incheon ging alles vlot met paspoort controles, bagage en het oppikken door de hotel shuttlebus dus ik zat om half twee al in het hotel wat ik had besproken om te overnachten.

Dat hotel was trouwens wel een verrassing want het was een hotel waar ik nog niet had gezeten en het was heel ergens anders dan ik verwachtte. We reden helemaal de andere kant op dan waar ik het had gedacht en het bleek ergens in de middle of nowhere te zijn aan de zuidkant van het vliegveld. Ik had verwacht in het stadje Incheon te zitten zodat ik daar nog even zou kunnen rondkijken dus dat viel tegen. Maar er was wel gratis Internet op de kamer, dus toch contact met Riet, en een logje uiteraard.

Maandag 8: IJs en weder dienende...

Tot nu toe heb ik nog mazzel gehad, maar deze keer was mijn opmerking "ijs en weder dienende" terecht. Ik stond vanmorgen om zeven uur op de luchthaven om in te checken maar ik kreeg te horen

dat mijn vlucht was gecancelled vanwege een sneeuwstorm in Yuzhno. Nieuwe vertrektijd "morgenmiddag om half een"...

En daar is nou eenmaal niks aan te doen, dus ik ben maar gelijk een hotel gaan regelen voor een onverwachte overnachting in Seoul. Dat ging gelukkig erg vlot met behulp van de Hotel Informatie balie in de aankomsthal van de luchthaven. Ik koos nu voor een hotel in het centrum van Seoul, want ik had tenslotte de hele dag de tijd en dan zit ik liever "downtown Seoul" dan in "the middle of nowhere".

Met de bus naar de stad dus, meer dan een uur rijden in de ochtendspits maar desondanks zat ik om half tien al in mijn kamer in Hotel Prince.

De rest van de dag heb ik lekker rondgezworven, op bekende plekken (die er nu heel anders uitzagen dan de laatste keer dat ik daar was, zie foto) en in een deel van de stad waar ik nog niet was geweest.

Voor het contact met het thuisfront heb ik ook nog een uurtje doorgebracht in een Internet café. Dat was trouwens wel lachen, dat zat in een winkelstraat ergens op een derde verdieping waar je via een smal trapje naar boven moest. Daar kwam ik in een halfduistere ruimte die helemaal vol zat met van die zombies die allemaal zaten te gamen...

Gelukkig was Riet online en kon ik dus vertellen dat alles goed was, dat ik alleen een dagje later thuis zou zijn dan gepland. IJs en weder dienende uiteraard...

Dinsdag 9: Weer thuis

Ik ben voor alle zekerheid maar vroeg naar de luchthaven gegaan want ik was er toch niet helemaal gerust op. In het Internet café had ik gistermiddag de weersverwachting voor Sakhalin bekeken en dat zag er twijfelachtig uit, geen windkracht tien zoals gisteren maar wel een sneeuwverwachting.

Maar er waren geen problemen, de vlucht ging vandaag wel door en na een voorspoedige reis landden we vanmiddag even na vieren op de besneeuwde luchthaven van Yuzhno. Daar duurde het erg lang voor iedereen door de paspoort controle was (moet ik weer even aan wennen, ik ben weer in Rusland) en er stond bovendien een passagier op de lijst van de auto die mij en nog een paar anderen naar Zima zou brengen die niet in het vliegtuig bleek te zitten.

Al met al was ik dus pas bij zessen terug in mijn tweede huisje, wat er nog helemaal hetzelfde uitzag als toen ik wegging. Of toch niet, want wat staat daar in de hoek van de keuken? Een wasmachine! Weliswaar nog niet aangesloten maar toch...

Woensdag 10: Eerste werkdag

Veel afwezig nog op het werk maar ikzelf had het razend druk met het wegwerken van vier weken achterstallige email. Een gewone eerste-werkdag-na-de-vakantie dus.

Yuzhno is weer helemaal wit, al valt de hoeveelheid sneeuw eigenlijk een beetje tegen. Ik schat dat er en de vijftig centimeter en een meter is gevallen en dat is minder dan normaal om deze tijd. En de sneeuw was laat dit jaar, en dat schijnt ook ieder jaar iets later te worden. Blijkbaar is de invloed van de opwarming van de aarde hier dus ook merkbaar.

Aan de temperatuur zou je dat niet zeggen trouwens, want toen ik vanmorgen de deur uit ging stond mijn thermometer op -25...

Donderdag 11: Rompslomp

Er is een jaar om en dat betekent dat er van alles geregeld moet gaan worden.

Zo verloopt bijvoorbeeld deze maand mijn vergunning om in de bedrijfsauto's te mogen rijden en die moet dus verlengd worden. Ik hoef geen nieuwe rijtest af te leggen, dat hoeft maar eens in de twee jaar, maar ik heb wel een nieuw Internationaal rijbewijs nodig want dat is maar een jaar geldig. Dat is gelukkig een kleinigheid, je moet daarvoor alleen even naar een ANWB kantoor, en dat heb ik dus gedaan toen ik in Nederland was. Nu nog even de vergunning aanvragen bij de Transport afdeling en ik kan weer een jaar autorijden.

Verder moet er het een en ander geregeld worden voor de verschuldigde belasting over 2006. Ik moet een aantal formulieren invullen en dan doet het bedrijf de rest, maar ik moest wel een Russische bankrekening regelen. Dat is inmiddels gebeurd en ik ben dus nu de trotse eigenaar van een Russische bankrekening met bankpas van.... de ABN AMRO. Jawel, die zitten ook in Rusland en zelfs op Sakhalin!

Hé, maar wacht eens even, die zijn toch sponsor van 020? Mooi is dat!

Vrijdag 12: Yuzhno tussen de middag

We maken regelmatig een ommetje tussen de middag na de lunch en dat gaf me vandaag mooi de gelegenheid om wat sfeerimpressies vast te leggen:

Zaterdag 13: Huis!!!!

Vlak voordat ik op vakantie ging naar Nederland hoorde ik dat er een huis vrij zou komen en het zag er naar uit dat ik daarvoor in aanmerking zou komen. Op het moment dat ik vertrok van Sakhalin had ik al gehoord dat het hoogstwaarschijnlijk door zou gaan maar zeker wist ik het nog niet. Tijdens mijn verblijf in Nederland heb ik angstvallig mijn email in de gaten gehouden om te zien of de definitieve bevestiging binnen zou komen. Halverwege december kreeg ik inderdaad een mailtje maar daarin werd alleen gevraagd wanneer ik weer terug zou zijn.

Nu is zoals ik al eerder heb gemeld het toewijzen van de huizen van heel veel dingen afhankelijk (soms logisch en soms volkomen onlogisch) dus ik was er allesbehalve gerust op. Dus toen ik deze week terug was op kantoor ben ik gelijk weer in het rond gaan mailen om zekerheid te krijgen. Die kwam afgelopen woensdag, ik kon vanaf vrijdag de sleutel ophalen.

Dat ik het toen niet meteen gemeld heb op mijn log is alleen omdat ik er nog steeds niet helemaal honderd procent gerust op was (je weet het hier maar nooit) en ik besloot te wachten tot ik echt de sleutel in mijn handen had.

En dat was dus vanmorgen! Ik had al een auto geregeld en op dit moment ben ik dus druk aan het verhuizen. Alleen mijn PC moet nog over, maar eerst even mijn log bijwerken want ik weet niet of de internet aansluiting in het nieuwe huis al is aangesloten...

Maar op de volgende pagina alvast de eerste foto van mijn nieuwe onderkomen, Maple Trail 1800. Wordt vervolgd!

Zondag 14: Verhuisd!

Het kostte me meer moeite dan ik had verwacht maar het is me toch gelukt om in één dag al mijn spullen te verhuizen. Allemachtig, wat verzamelt een mens in korte tijd een hoop klereszooi! Maar uiteindelijk is het gelukt en vannacht heb ik voor het eerst geslapen in het nieuwe onderkomen.

Inmiddels ben ik al een klein beetje ingeburgerd, mijn planten en spulletjes staan in de woonkamer, en niet te vergeten mijn ouwe trouwe gitaar (de nieuwe staat nog in Nederland). De keuken is ook al aardig op orde, alleen boven is het nog een puinhoop want ik heb gisteren alles zo neergeflikkerd met het idee, dat zoek ik morgen wel uit.

Maar het eerste wat ik vandaag heb gedaan is mijn pc neerzetten, en omdat ik nog geen geschikt tafeltje heb daarvoor zolang maar op de eettafel. Toen dat klaar was brak het spannende moment aan, heb ik nou Internet verbinding of niet.

Nou zit er een kastje aan de muur (in iedere kamer zit trouwens zo'n kastje) waar als het goed is de aansluiting zou moeten zitten. Er zijn twee aansluitmogelijkheden in het kastje, dus eerst maar de linker.... zonder resultaat. Dan maar de rechtse.... en jawel! Verbinding! Maar eigenlijk hadden jullie dat toch al door want hoe had ik anders deze log moeten plaatsen, nietwaar.

Nou heb ik dan alleen vanmiddag nog een klein klusje boven....

Maandag 15: Sleutels

Vanavond na het werk ben ik nog een keertje op Zima 3 uit de bus gestapt om daar de sleutel van mijn appartement in te leveren bij de beveiliging. Daarna liep ik via het pad naar Zima 1 en kwam toen halverwege tot de ontdekking dat ik.... mijn nieuwe huissleutel op kantoor had laten liggen. En ik had nog in mijn broekzak gevoeld toen ik wegging, heb ik mijn sleutel, ja die heb ik. Mijn ouwe sleutel dus die ik wilde gaan inleveren.

Weer in de bus en terug naar kantoor, dat was mij eerste gedachte. Maar dat hoefde niet bedacht ik me gelukkig net op tijd want ik heb een paar reservesleutels in huis liggen, ik moest dus alleen binnen zien te komen. En dat kan normaal gesproken de beveiliging regelen, dus in plaats van naar de bushalte liep ik dus naar het gebouwtje van de beveiliging bij de hoofdingang. Even later reed een vriendelijke Rus van de beveiliging me naar mijn huis en maakte de voordeur voor me open.

Er is voor zoiets een Russisch woord, wat je uitspreekt als "gloepie". "Niet erg snugger", inderdaad...

Dinsdag 16: Sneeuwhuis

De bus kwam vanavond net om de hoek van ons kantoor SEB1 meteen in een verkeerschaos terecht. Op het drukke kruispunt was namelijk een ongeluk gebeurd, een paar auto's op elkaar. Niks ernstigs zo te zien maar het is nou eenmaal regel in Rusland dat als je bij een ongeluk betrokken raakt, je alles moet laten staan zoals het gebeurd is en dan moet wachten tot de politie er is.

Het arriveren van de politie kan een paar minuten duren, maar evengoed ook uren (en dat is geen grap!), afhankelijk van hoe druk ze het hebben. Er gebeuren namelijk in de spits overal ongelukken en het kan dus gewoon wel eens even duren voor je aan de beurt bent. En al die tijd blijft alles staan zoals het gebeurd is, dus in dit geval bleef het grootste gedeelte van het kruispunt geblokkeerd.

Ook als de politie is gearriveerd kan het nog wel een tijdje duren voordat de weg weer vrij is want eerst wordt er proces verbaal opgemaakt. En dat moet zorgvuldig gebeuren, dat het verkeer in de halve stad nu vast staat omdat er een belangrijk kruispunt is geblokkeerd, ja, dat is effe pech als je haast hebt...

Voor onze bus viel het gelukkig mee omdat we er net langs konden en we konden daarna zelfs vrij vlot opschieten omdat het meeste verkeer achter ons werd opgehouden door het ongeluk.

Bij mijn huis waren twee mannen bezig de straat en de opritten naar de garages sneeuwvrij te maken. Ze waren net klaar en hadden blijkbaar wat tijd over want ze stonden breed grijnzend naar me te lachen, op hun scheppen geleund. Toen ik naar de voordeur liep zag ik pas waarom, ze hadden in de sneeuwhoop voor mijn deur een sneeuwuis gemaakt...

Donderdag 18: Nieuwe gitaar

Wat, alweer? En je hebt net een nieuwe.... Nee, zo erg is het niet (nog niet), ik heb een cadeautje gehad.

In december heb ik afscheid genomen van mijn collegaatje Yuliya Kim. Haar verloofde Mark Gibb, één van mijn Zima 3 maten, had het na vijf jaar Sakhalin wel gezien en had een andere baan gevonden in Egypte, en dat betekende uiteraard dat Yuliya met hem meeging.

Goed, dat laatste was misschien wel geen politiek correcte opmerking (sorry, dames) maar zo werkt het nou eenmaal.... in Rusland.

Want ondanks haar Koreaanse uiterlijk en Koreaanse achternaam is Yuliya een echte Russische. Alhoewel, eigenlijk moet ik zeggen Kazachstaanse want daar komt ze vandaan.

En behalve een ontzettend knappe meid is Yuliya ook nog een verschrikkelijk aardige meid, bij het afscheid zei ze dat ze een cadeautje voor me had gekocht. Jammer genoeg had ze geen gelegenheid om het persoonlijk te geven, maar toen ik terugkwam op kantoor stond er een tas op mijn bureau met daarin... deze gitaar.

Alhoewel, gitaar, volgens mij heeft het meer weg van een luit....

Vrijdag 19: Russische les III

Ik ben in augustus begonnen met Russische les voor iets meer gevorderden en dat doe ik, met af en toe een onderbreking door een business tripje of vakantie, nog steeds.

Het spreken gaat iets makkelijker maar gesprekken zijn nog steeds lastig omdat we tot nu toe nog hoofdzakelijk grammatica krijgen. Volgens mijn lerares is dat noodzakelijk omdat het in het Russisch heel belangrijk is dat je de dingen op de goeie manier zegt, anders begrijpen ze je gewoon niet of wat je zegt krijgt een heel andere betekenis.

En nu zijn we aanbeland bij wat naar het schijnt het lastigst van de hele taal is, de werkwoorden die een beweging of een verplaatsing aangeven. In het Nederlands is dat heel makkelijk, wij hebben het werkwoord "gaan". En je zegt gewoon "ik ga naar huis", of je nu bedoelt dat je nu gaat of straks, of je rechtstreeks gaat of via via, wat je bedoelt is gewoon duidelijk aan waar je bent en hoe je het zegt.

In het Russisch dus niet, dat heeft vier verschillende werkwoorden. Er zijn er twee die aangeven of je rechtstreeks en eenmalig ergens naar toe gaat, waarbij de ene bedoeld is als je te voet gaat en de andere als je van een voertuig gebruik maakt. De andere twee geven aan dat je ergens naar toe gaat zonder bepaalde richting of dat je dat regelmatig doet, waarbij ook hier de ene is voor te voet en de andere met een voertuig.

Als je dus zegt "ik ga naar huis" moet je als je te voet gaat een ander werkwoord gebruiken dan wanneer je met de fiets, de auto of de bus gaat.

En die werkwoorden hebben alle vier een toekomstige en een verleden tijd, maar daarvoor maak je gebruik van een voorvoegsel. En niet één voorvoegsel, maar allemaal verschillende, afhankelijk van wat je van plan bent en de aard van de beweging. Voor als je ergens bent en vertrekt, voor als je ergens vandaan komt, voor als je op het punt staat ergens naar toe te gaan, voor als de richting omhoog is, of omlaag, voor als je ergens omheen gaat, of overheen, en ga zo maar door.

Het is om koppijn van te krijgen...

Zaterdag 20: De Hub

In Zima 3 kon ik zo naar de overkant lopen naar het Recreational Centre, of kortweg het Rec Centre, voor fitness, het wegbrengen van de was of een biertje. Dat is op zich niet echt veel veranderd want mijn nieuwe huis ligt heel erg gunstig ten opzichte van alle faciliteiten hier op Zima 1. Ik heb het Sport Centrum en het zwembad vrijwel aan de overkant en ook de Hub, het gemeenschapsgebouw met een bar en een restaurant, ligt hier vrijwel vlak naast.

Het Sport Centrum en het zwembad ga ik zeker veel gebruiken (ik ga er sowieso twee keer in de week zaalvoetballen) maar de Hub zal ik niet zo veel met een bezoek vereren. De reden daarvoor is simpel, er is totaal geen sfeer want er komt vrijwel geen hond. Ik blijf dus gewoon voor een biertje naar de bar op Zima 3 gaan, want daar is het altijd gezellig.

De bar in Zima 3 maakt ook veel meer omzet dan de bar in de Hub, alhoewel er in de Hub toch ieder weekend wel iets georganiseerd wordt. Bandjes, karaoke, disco avonden, maar het helpt allemaal geen flikker. De mensen op Zima 1, 2 en 4 zijn blijkbaar niet zo uitgaanderig, behalve bij gelegenheden als de Hollandse avond of een ander speciaal feest, verder is de bar bijna altijd leeg.

Gisteravond was ook de Zima 3 bar bij hoge uitzondering vrijwel leeg omdat er een aantal nieuwjaarsfeesten waren voor onder andere de mannen van de LNG fabriek. Ik ging dus al redelijk vroeg naar huis en omdat ik toch langs de Hub kwam dacht ik, misschien is het daar nog wel effe gezellig.

Dus toen ik langs liep keek ik naar binnen, en inderdaad, geen hond...

Zondag 21: Zondagmiddag

Een typische zondagmiddag in de Zima 3 bar begint om een uur of vijf, zes. Er komen een paar mensen (meestal niet zo heel veel, een man of vijf, zes) naar de bar, zakken onderuit in de grote leunstoelen die er staan en dan wordt er een muziek DVD opgezet.

Er wordt een biertje gedronken (of een Vodka Cola Light) onder het kijken naar de DVD op de twee grote LCD televisies en ondertussen wordt er over van alles en nog wat geouwehoerd. Als de DVD is afgelopen wordt er meestal gelijk opgebroken want morgen is er weer een gewone werkdag.

Zo ook vandaag. De DVD was er een van Paul McCartney die een van de collega's nieuw had meegenomen uit Engeland.

Maandag 22: Stokstaartjes

Toen ik vanavond met nog een aantal anderen op de bus stond te wachten voor de hoofdingang van SEB1 moest ik ineens denken aan iets wat ik op Discovery Channell of National Geographics heb gezien. In Afrika leeft een een of ander knaagdier wat in grote groepen optrekt, waarbij er telkens een op z'n achterpoten staat en de omgeving afspeurt op zoek naar gevaar. En als die ergens gevaar vermoedt dan heeft de hele groep dat op de een of andere manier door, want ze gaan dan allemaal op hun achterpoten staan en kijken in dezelfde richting.

Het viel me ineens op dat we allemaal met onze rug naar het kantoor stonden te kijken in de richting van het andere kantoor SEB2, wat je net kunt zien achter de gebouwen van het militaire terrein aan de overkant. Je kunt namelijk als de bus vanaf SEB2 aan komt rijden net het dak van de bus boven de muur langs het militaire terrein onze kant op zien schuiven.

Het altijd de vraag of er nog plaats in de bus zal zijn voor alle wachtenden, dus als de bus aan het eind van de muur de hoek om komt kijkt iedereen reikhalzend uit om te zien hoe vol de bus al zit.

Precies, net stokstaartjes....

Woensdag 24: Multiple Choi's

Zoals jullie weten ben ik regelmatig in Seoul geweest om daar met een van onze contractors, Poong Lim International, te regelen dat zij ons voorzien van bepaalde noodzakelijke informatie. Daar zijn afspraken over en het bedrijf in Seoul licht daar behoorlijk de hand mee. Niet dat we niks krijgen, maar de kwaliteit van de gegevens zakte de afgelopen maanden af naar een bedroevend niveau en daar heb ik over aan de bel getrokken.

Krijg ik vanmiddag bericht uit Seoul dat er een aantal mensen van dat bedrijf op bezoek is in Yuzhno en dat het de bedoeling was dat ze bij mij langs zouden komen om een en ander te bespreken. Mooi niet dus. Ik had niet eens geweten dat ze er waren als ik niet toevallig een collega aan de telefoon kreeg die vroeg of ze al langs geweest waren.

Ik ging meteen aan het bellen om uit te vissen waar die lui, Mister H.S. Choi en Mister D.H. Choi, dan wel uithingen. Ze waren niet te vinden totdat die collega weer terug belde met de mededeling dat ze om half zeven in de Kona Bar zouden zitten. Om kwart over zes ging ik dus richting de kroeg, voor zaken...

Eén van de Choi's was er inderdaad en onder een biertje heb ik een afspraak gemaakt voor morgenochtend. Benieuwd of hij op komt dagen want morgenmiddag vliegt hij terug naar Seoul...

Donderdag 25: Visum problemen (alweer....)

Het is blijkbaar als een lopend vuurtje gegaan dat ik eindelijk een huis heb want iedereen schijnt het al te weten. Iedereen vraagt me dan ook als ze me zien "Wanneer komt je vrouw?". En het antwoord wat ik nog steeds moet geven is "Geen flauw idee...".

Er is namelijk weer een probleem met het visum van Riet. Ze heeft in principe een geldig visum tot september, maar er is iets veranderd in de regels. Nou ja, dat is niet helemaal waar, de Russische overheid heeft heel lang een oogje dichtgeknepen maar heeft onlangs besloten om de laksheid van Sakhalin Energy aan te gaan pakken en de regels eindelijk maar eens strikt te gaan toepassen, En die regel is dat als ik in Rusland werk met een werkvisum, dat mijn vrouw een zogenaamd "accompanied visum" moet hebben omdat ze in feite hier is omdat ik hier werk en we samen een gezin vormen.

En zo'n visum heeft Riet niet, omdat voor alle werknemers tot vorig jaar gewoon een standaard business visum werd aangevraagd, oftewel een visum wat je nodig hebt als je op zakenreis naar Rusland gaat. En dat klopt natuurlijk niet helemaal want er is wel degelijk een verschil tussen hier komen voor zaken en hier komen om te werken. En voor de echtgenotes werd ook gewoon zo'n business visum aangevraagd en dat klopte natuurlijk helemaal niet.

Er zijn al heel wat mensen aangehouden op het vliegveld met een verkeerd visum, en dat betekent iedere keer een flinke boete (voor Russische begrippen flink...) en ze mogen niet werken totdat ze het juiste visum hebben, Er zitten dus heel wat mensen thuis, en er zitten heel wat echtgenotes (soms met kinderen) vast in het buitenland omdat ze met hun huidige visum het land niet in mogen. Er zitten op dit moment zelfs halve gezinnen vast in Japan en Seoul, die al onderweg waren.

Voor Riet hadden de meiden van de visum afdeling een mooie tijdelijke oplossing gevonden om niet de hele procedure te hoeven doorlopen, ze zou een eenmalig toeristen visum krijgen want ze zou toch na een paar weken weer naar Nederland gaan.

Maar omdat het is een flinke chaos op onze visum afdeling is op dit moment vreesde ik al het ergste, en jawel, ze waren de aanvraag voor een Riet's visum, die ik in november al had ingediend, kwijtgeraakt. En dat betekende dat ik vorige week een nieuwe aanvraag moest indienen. En nou maar hopen dat dat een beetje vlot gaat, er is me beloofd begin februari, en dat zou betekenen dat Riet toch in februari nog kan komen.

Ikzelf? Ik heb nergens last van. Ik had al een werkvisum (het goeie dus) en een werkvergunning en die konden gewoon verlengd worden. Vanmiddag heb ik ze allebei opgehaald, dus ik zit weer tot aan het eind van het jaar goed.

Vrijdag 26: Veiligheid en Afscheid

Alle werknemers van het bedrijf moeten verplicht een twee uur durende cursus bijwonen over veiligheid op de werkvloer maar ook daarbuiten. Dat gaat uiteraard groepsgewijs en ik zat in de groep van vandaag.

Gedurende de cursus werden een aantal "Gouden Regels" naar voren gebracht die, als iedereen zich daaraan houdt, het aantal bedrijfsongevallen flink zou moeten verminderen. De belangrijkste boodschap was dat je anderen, ook al is het de hoogste baas zelf, moet aanspreken op hun verantwoordelijkheid als ze iets doen wat henzelf of anderen in gevaar kan brengen.

Ik moet dus nu als ik een collega de trap af zie lopen zonder de leuning vast te pakken, hem of haar vriendelijk maar wel dringend, niet belerend of agressief, wel tactvol en liefst met enige humor, wijzen op het feit dat hij zichzelf in gevaar brengt en voornoemde leuning dient te gebruiken. En hebben jullie allemaal je autogordel wel om?

Vanavond was er in de Zima 3 bar het afscheidsfeestje van onze collega Frank Vana, die het project verlaat en terugkeert naar Australië. Frank moet tot zijn grote spijt zijn geliefde Natasja (zie de log van zondag 29 oktober) achter laten op Sakhalin want zij komt Australië niet in. Ze blijft dus achter in de Zima 3 bar waar ze als mascotte een ereplaats zal krijgen.

Zaterdag 27: Datscha's

Om auto's van het bedrijf te mogen rijden moet je behalve over een Internationaal Rijbewijs ook beschikken over twee andere dingen. Het eerste is een Defensive Driver Certificaat (zie vrijdag 20 januari 2006) waarvoor je een dag een cursus moet volgen met een praktijktest. Het tweede moet je aanvragen als je daarvoor bent geslaagd, en dat heet een Power of Attorney. Dat is een document waarin Sakhalin Energy de wettelijke verantwoording neemt voor als jij in een van hun auto's rijdt.

Zonder zo'n geldige Power of Attorney kun je dus geen auto aanvragen (nou ja, aanvragen kan natuurlijk wel, je krijgt hem alleen niet), en de mijne was deze maand verlopen. Ik moest dus een nieuwe aanvragen, en op voorhand had ik toch maar een auto aangevraagd. Het document was er net op tijd, het lag vanochtend voor me klaar en ik kon dus gelijk op pad.

Zoals gewoonlijk als ik een auto heb ging ik eerst de stad om om de kofferbak vol te stampen met boodschappen. Ik besloot om in de middag de westelijke heuvels in te gaan richting het dorpje

Sinegorsk. Op de kaart had ik gezien dat daar een weg naartoe liep en die liep daarna ook verder richting de hoofdweg tussen Yuzhno-Sakhalinsk en Kholmsk, Helemaal zeker was ik daar niet van want na Sinegorsk werd het rode streepje wat de weg aangaf op de kaart een heel dun rood streepje en ik weet inmiddels dat dat niet veel goeds belooft....

Het werd een mooi ritje want langs de weg naar Sinegorsk liggen allemaal datcha's, het Russische equivalent voor volkstuintjes.

Die datcha's zijn voor de Russen heel belangrijk. Ze verbouwen er groente en fruit, voor eigen gebruik en om te verkopen, en in de zomer verhuizen veel Russen naar hun datscha's. Heel veel datscha's hebben dan ook een huisje, en dat varieert van houten bouwballietjes tot stenen paleisjes.

Wat ik verwachtte gebeurde trouwens ook, bij Sinegorsk liep de weg wel verder maar was door de sneeuw volkomen onbegaanbaar. Niet om in je eentje te gokken in ieder geval...

Zondag 28: Digitale tv....

Op Zima hebben we een eigen centraal antenne systeem en we beschikken dus over digitale televisie. Op dit moment hebben we iets van vijf nieuwszenders, vier sportkanalen, vier filmnetten, een zootje Russische zenders en nog wat dingen als Discovery en National Geographic. En niet te vergeten natuurlijk de Nederlandstalige zender BVN die voor het buitenland Nederlandse en Belgische programma's uitzendt.

Dat laatste betekent dus wel dat je zelfs hier, tienduizend mijl van huis nog steeds dat dikke smoel van die Paul de Leeuw tegen kunt komen. Maar goed, met al die filmnetten en een voetbalzender hoor je mij verder niet klagen.

Tenminste, niet over de programma's, wel over de kwaliteit van het beeld op dit moment. Deze tijd van het jaar wordt het grootste deel van de zenders namelijk geteisterd door het bekende brokkelige en af en toe stilvallende beeld. En dat wordt veroorzaakt doordat de Zuid-Afrikaanse satelliet waarvan het signaal wordt opgepikt in deze tijd van het jaar heel laag boven de horizon staat.

Als er dus ergens tussen hier en die satelliet een gebied is met slecht weer is het net of je naar een heel slecht gebrande DVD zit te kijken...

Maandag 29: Over aardbeien...

Een mazzeltje vanavond toen ik naar huis ging. Net toen ik met mijn baas Hans naar de bus wou lopen vroeg van mijn vrouwelijke Russische collega's, die met man en kinderen ook op Zima 1 woont, of we mee wilden rijden want ze was vandaag met de auto. Ik was dus lekker vlot thuis vandaag, en onderweg vertelde ze nog een aardig weetje.

Het schijnt dat toen Zima 1 was gebouwd het terrein waar nu Zima 2 staat vol stond met wilde aardbeien. Voordat het kamp Zima hier werd gevestigd zat hier blijkbaar een grote aardbeienkwekerij. Nu was me ook meteen duidelijk waarom je hier op en rond het terrein zoveel wilde aardbeien ziet staan. En ook waarom dat mooie hotel wat boven Zima op de heuvel ligt "Strawberry Hill" heet....

Woensdag 31: Sneeuw

Toen ik gistermorgen naar buiten stapte lag er een nieuw laagje sneeuw. Niks om je druk over te maken, een centimetertje of zo. De hele dag heeft bij vlagen het lichtjes gesneeuwd maar nog steeds niks van betekenis.

Maar de mensen hier voorspelden veel meer sneeuw de komende dagen en hoewel het vandaag ook nog wel meeviel ben ik toch maar eens naar het weerbericht gaan kijken:

Погода в 16:00 31.01										
-2 °C		пасмурно, слабый ливневый снег			ветер: СЗ, 1 м/с		давление: 759 мм рт.ст.			влажность: 86%
	сегодня, 31 января, СР	завтра, 1 февраля, ЧТ				2 февраля, ПТ				
обновлено 31.01.2007 18:45	вечер	ночь	утро	день	вечер	ночь	утро	день	вечер	
	снег	переменная облачность, небольшой снег	переменная облачность, небольшой снег	переменная облачность, небольшой снег	переменная облачность	переменная облачность, небольшой снег	облачно, небольшой снег	облачно, небольшой снег	переменная облачность	
Температура, °C	-1..0	-8..-1	-11..-2	-9..-2	-11..-7	-7	-7..-6	-8..-6	-13..-8	
Ветер, м/с	3	4	1	1	3	4	5	4	3	
Давление, мм	755	753	752	750	749	748	749	749	750	
Влажность, %	97	91	92	91	95	94	93	91	90	

De voorspelling voor vanavond is redelijk wat sneeuw, en dat zou wel eens kunnen kloppen want het valt er op dit moment losjes uit. Maar voor de komende dagen wordt er wel nog meer sneeuw verwacht maar er staat letterlijk (ik zal het maar even vertalen) "Sneeuw maar niet zo heel veel".

Benieuwd wie er gelijk gaan krijgen, de mensen die ik spreek of de plaatselijke Bas Schijff....

Februari 2007

Donderdag 1: Sneeuwstorm!

Gisteren is mijn maat Colin Jones teruggekeerd op Sakhalin, en het was toevallig ook nog z'n verjaardag dus dat moest gevierd worden in de Zima 3 bar. Toen ik de deur uitstapte om naar beneden te lopen sneeuwde het en het waaide ook nog behoorlijk, en het werd dus een bar tochtje naar beneden. En ik had nu nog wel wind mee.

De terugtocht was helemaal bar want nu was de sneeuwstorm pas echt losgebarsten. Echt dikke vlokken sneeuwde het nog steeds niet, het was meer van die poedersneeuw, maar ik was blij toen ik bij mijn huis was. En vanochtend toen ik de deur uitstapte stond ik meteen tot mijn knieën in de sneeuw, want de wind had de sneeuw opgewaaid tot flinke bergen.

De sneeuwstorm heeft de hele dag gewoed en ook nu storm waait het nog behoorlijk. Het lijkt er dus op dat zowel de deskundigen als de plaatselijke bevolking gelijk hebben gehad....

Die dag dat ik in Seoul was gestrand was het weer op Sakhalin helemaal bar geweest. Mijn maat DD was naar een feestje geweest in de Hub en die moest door de sneeuwstorm het pad naar beneden af, terug naar Zima 3. Het sneeuwde en stormde verschrikkelijk en daardoor had hij vrijwel geen zicht (het feestje had er niks mee te maken zei die...). Halverwege het pad gleed hij uit en viel tegen het hek langs het pad, Hij bleef even half versuft liggen met zijn kop tegen een stalen paal van het hek, en toen hij overeind kwam bleef er een stuk vel van zijn voorhoofd op de paal achter. Hij was in een paar seconden tijd aan het ijskouwe staal vastgevroren. Die rooie plek op zijn voorhoofd veroorzaakte nog dagenlang grote hilariteit....

Vrijdag 2: Opsodemieters....

Nee, ik heb geen ruzie gehad of zo, maar toch krijg ik zeer regelmatig opsodemieters. Niet van mensen hoor, maar de lucht is hier zo droog dat als je op sokken of op blote voeten door het huis loopt, je iedere keer als je een lichtsakelaar omzet een schok krijgt van de statische elektriciteit. Hetzelfde wat je wel eens hebt als je uit de auto stapt en je het metaal van de auto aanraakt.

Inderdaad, dat is niet echt lekker maar er is wel wat aan te doen. Sloffen of pantoffels dragen is het beste, want de rubber zolen zorgen ervoor dat de stroom niet overspringt. Er zijn in huis dan ook alleen maar geaarde stopcontacten, dus daarmee heb je geen enkele last. En verder probeer ik de lucht in huis wat vochtiger te krijgen door de hele dag de luchtbevochtiger aan te laten staan. Dat ding had ik al gekocht voor mijn Zima 3 appartementje (waar het probleem overigens lang niet zo groot was) maar het ziet er naar uit dat ik er nog minstens een of twee bij moet gaan kopen.

Hoe droog de lucht hier is merk je ook als je gaat douchen of ergens anders heet water gebruikt. Er komt helemaal geen stoom af, omdat er niet of nauwelijks vocht in de lucht zit. En dan merk je ook hoe je aan dat soort dingen gewend bent, want je stapt nietsvermoedend onder de douche en.... Shit!! Dat water is heet!!

Zaterdag 3: IJspegels

Voor het eerst sinds ik terug ben was het vandaag een hele grijze dag. In Nederland betekent dat onvermijdelijk regen, hier betekent het sneeuw. Er is nog niks gevallen vandaag maar er zit zeker sneeuw in de lucht en als we de weerberichten mogen geloven zelfs een heleboel.

Sneeuw betekent ook dat de temperaturen omhoog gaan, en de afgelopen week was het tussen de middag bijna tropisch overdag, met een graad of -3.

Doordat het zonnetje de afgelopen week overdag volop scheen smolt er met name op daken de nodige sneeuw en doordat de temperatuur toch nog wel een eind onder nul was vror het smeltwater tot prachtige ijspegels.

Ik heb aan mijn balkon een paar hele mooie hangen waarvan de langste meer dan een halve meter is, maar aan het appartement aan de overkant hangt er eentje van zeker meer dan anderhalve meter.

Zondag 4: IJsvissers

Dit bericht las ik vanmorgen op de website van de Telegraaf:

Dronken vissers gered van ijsschots

VLADIVOSTOK - Meer dan 440 vissers, de meesten stomdronken, zijn zaterdag van ijsschotsen bij het Oost-Russische eiland Sakhalin gered.

De vissers waren op de schotsen op drift geraakt toen een grote ijspunt afbrak, zeiden de autoriteiten. Ze dobberden op het smeltende ijs in de Zee van Ochotsk, waar helikopters en boten van de reddingsdiensten hen in veiligheid brachten.

De autoriteiten waarschuwen vissers geregeld om na de milde winter geen gaten in het ijs te boren om te vissen. De vissers houden echter vast aan de traditie en trekken gewapend met boren, hengels, netten en veel alcohol het ijs op.

Geen verbazend bericht op zich want er worden hier ieder jaar ijsvissers van afgebroken schotsen gered. Vorig jaar was er zelfs een die zich behoorlijk kwaad maakte dat hij zo vroeg werd gered want hij was nog niet klaar....

Er wordt in het bericht gesproken dat er gevist wordt omdat het traditie is, maar dat is maar gedeeltelijk waar. Veel Russen vissen omdat het voor hun goedkoop voedsel is, en ook verkopen ze de vis in de straten en op de markten om op die manier een centje bij te verdienen. En ja, een slokje Vodka hoort er natuurlijk bij want je moet toch warm blijven, nietwaar....

Maandag 5: Deep-Freeze Barbecue

De verwachte sneeuwstorm is gisteren helemaal uitgebleven, in plaats daarvan was het een prachtige zonnige dag met als enige nadeel een straffe wind die het behoorlijk ijzig maakte. De temperatuur was daardoor dan ook een graad of -18, maar dat was allemaal geen reden om de geplande barbecue op Zima 3 niet door te laten gaan en dus ging ik halverwege de middag de heuvel af richting Zima 3.

Aan de noordkant (zeg maar de achterkant) van het Rec Centre is daar een soort pleintje met banken waar we altijd barbecuen in de zomer, dus nu ook. Dat bleek al snel een slecht plan, want de wind stond er pal op en het was er zo ijzig dat je heel snel de eerste slokken van je bier moest nemen anders bevroor het in de hals van de fles. We besloten naar de voorkant van het gebouw te verhuizen wat nog een hele onderneming was omdat de barbecue en de vuurkorf al volop brandden en we met de picknickbanken door grote hopen sneeuw moesten waden.

Uiteindelijk ging dat nog redelijk vlot en kon het feest beginnen. Er waren hoogstwaarschijnlijk door de kou niet veel mensen op komen draven maar het werd bar gezellig. Het eten was allemaal gemaakt door een paar collega's en het was absoluut fantastisch, behalve de standaard kippenpoten die Evan had laten verbranden.

Graeme had zijn inmiddels beroemde saucijzenbroodjes gemaakt en lamsvlees, Pete kwam met pittig gekruide kippenpoten, Chris had Tandoori kip spiesen gemaakt, en het hoogtepunt was voor mij absoluut de Haggis die John had gemaakt.

Af en toe moesten we wel naar binnen om half bevroren ledematen te laten ontdooien want de vuurkorf die we hadden fikte wel lekker maar het was zo koud dat er nauwelijks warmte vanaf kwam.

Toen de zon onderging daalde de temperatuur tot ver onder de -20 en het werd zo koud dat wijn en bier in de flessen bevroor, en het eten moest je snel opeten want het werd koud onder je handen (die zelf overigens ook binnen minuten in ijsklompen veranderden...).

Over zevenen hadden we het wel gezien en met de paar mensen die er nog waren zijn we naar de bar boven gegaan en hebben daar lekker in de luie stoelen zitten kijken naar de laatste James Bond film "Casino Royale". Onder het genot van een paar glazen Vodka Cola Light om weer warm te worden....

Dinsdag 6: Letter of Invitation

Eindelijk! De Letter of Invitation die voor een Russisch visum verplicht is, is er voor het aanvragen van het visum van Riet.

Ja, dat klinkt allemaal wel gecompliceerd maar daar wen je aan. Het zit dus zo, als je een visum wilt hebben voor Rusland dan moet je uitgenodigd worden, en wel schriftelijk. Als je via een reisbureau reist regelen die dat voor je, maar als je op eigen houtje wilt reizen, op familiebezoek gaat of voor zaken, dan moet je een Letter of Invitation hebben. Er zijn speciale instanties die die regelen, maar voor zakenreizen zorgt het bedrijf waar je op bezoek gaat ervoor. En nu komt Riet wel niet voor zaken naar Sakhalin, maar het bedrijf regelt natuurlijk voor echtgenotes ook zo'n Letter of Invitation.

Er is alleen wel een klein probleem. Vroeger werd dat document naar de Russische ambassade in Den Haag gestuurd en hoefde je je daar alleen maar te melden met een printje of een kopietje ervan (nou ja, naast een hele stapel andere verplichte documenten natuurlijk). Nu is dat niet meer zo, ik kon hem gistermiddag ophalen bij de dames van de visum afdeling hier in Yuzhno. En dat is lekker handig want nu moet ik zien dat ik dat ding in Nederland krijg bij Riet. DHL-en dus maar, al kostte dat dus meer dan mijn nieuwe koffiezetapparaat...

En gisteravond moest ik ook weer naar de Zima 3 bar, want ik kreeg in de loop van de dag een mailtje dat er nog het een en ander aan eten over was. Scallops en een hele gegrilde kip. Ja, wat moet je dan hè....

Woensdag 7: De trein naar Nogliki

Mijn collega Jason gaat vanavond met de trein naar Nogliki en dat is een reis waar lang niet iedereen die het al eens heeft gedaan even positief over is. Ikzelf heb het genoeg nog niet gehad maar verscheidene van mijn collega's wel. De reis gaat dan naar de OPF, oftewel de Onshore Production Facility, zeg maar de plek waar de pijpleidingen aan land komen en waar de eerste verwerking van de ruwe olie en het gas plaatsvindt.

De dichtstbijzijnde plaats daar is Nogliki, en daar is ook het treinstation, maar dat is nog wel een eindje van de fabriek vandaan. En daarom mag je na een treinreis van bijna veertien uur in een (naar het schijnt) snikhete en bedompte treincoupe (waarbij je als het tegengit nog op elkaars lip zit ook) nog drie uur hobbelen in een auto voor je op de plek van bestemming bent. Niet iets waar iedereen even blij mee is....

De afstand tussen Yuzhno en Nogliki is meer dan 600 kilometer, dus je zou zeggen, wordt het niet eens tijd voor een vliegveldje daar bij dat Nogliki? Kijk, dat is nou de mop, dat is er namelijk al. En niet zomaar eentje, het is zelfs een splinternieuwe hypermoderne luchthaven die aan alle internationale luchtvaartseisen voldoet.

Wat??? Maar waarom....

Ja, wacht nou even, ik was nog niet klaar, dit is Rusland, ja? Die luchthaven is officieel geopend een jaartje of wat geleden en is een maand lang ook in gebruik geweest naar het schijnt. Toen kwam iemand in Moskou achter een bureau er achter dat er op Sakhalin een splinternieuw vliegveld was geopend, en daar wist hij niks van! Zijn ze nou helemaal besodemieterd, sprak hij verontwaardigd, daar heb ik geen vergunning voor gegeven! Dicht die hap! En zo geschiedde het. Tot op de huidige dag.

Donderdag 8: Een triest record

Ik maak er wel eens geintjes over, dat gedoe over veiligheid en zo, en dat heeft dan hoofdzakelijk betrekking op zaken als het vasthouden van de leuning als je een trap af gaat.

Maar het blijkt dat al die aandacht aan de veiligheid van mensen op het werk en ook thuis op zich niet overdreven is, want er vallen toch wel regelmatig slachtoffers op het werk. Niet bij mij op kantoor natuurlijk maar hoofdzakelijk bij het leggen van de pijpleiding en ook op de fabrieken in aanbouw.

Zo viel er vorig jaar iemand twaalf meter doordat een mangat niet goed was afgesloten en een ander werd verpletterd door een stalen deur van meer dan vijfhonderd kilo die niet goed was opgehangen en ineens omviel. Bizar, inderdaad, maar de meeste dodelijke ongelukken gebeuren toch in het verkeer, en niet zelden speelt alcoholgebruik daarbij een rol.

En de afgelopen tien dagen werd er een triest hoogtepunt bereikt van drie dodelijke ongevallen, allemaal bij het pijplijn project. En waarschijnlijk zelfs vier want vandaag was er een verkeersongeval en een van de slachtoffers ligt nu zeer kritiek. Dit zal ongetwijfeld heel wat stof doen opwaaien bij de directie.

En er worden bepaald geen halve maatregelen genomen. Zo is er deze week een hele bus met mensen op staande voet ontslagen, inclusief de chauffeur, omdat ze allemaal geen gordel om hadden toen de bus aankwam. En terecht als je nagaat dat heel veel dodelijke ongelukken voorkomen hadden kunnen worden als de slachtoffers hun gordel hadden gedragen.

En daar maakt ons management al heel lang een belangrijk punt van, dus laten ze niet zeggen dat ze niet gewaarschuwd zijn.

Vrijdag 9: Visum voor Riet, sofa voor mij

Hèhè, eindelijk, de Letter of Invitation is door DHL vanmorgen bezorgd in Rijnsburg en Riet is meteen als een speer naar Den Haag gereden om daar de hele set paperassen voor haar visum aanvraag in te leveren op het kantoor van Sakhalin Energy.

En omdat ze binnen enkele dagen haar paspoort terugkrijgt konden we ook eindelijk de reis die al weken gepland stond gaan boeken. De datum van vertrek was de enige variabele omdat die afhankelijk was van het verkrijgen van een visum maar die is nu vastgezet op 21 februari. En dat betekent dat ze vlak na de middag op donderdag 22 februari weer terug is op Sakhalin. We hebben samen via het Internet de reis geboekt en als het goed is is dus alles nu rond, het huis staat gereed voor inspectie.

Vanmiddag ben ik even van kantoor weggeglipt om terug naar Zima te gaan. Daar is namelijk een opslagplaats van meubels die vervangen of overtoollig zijn, en ik had met de beheerder afgesproken om eens rond te kijken of er niet een fatsoenlijke sofa stond. Dat ding wat namelijk nu in mijn huis staat is niet alleen afzichtelijk legergroen en vaal, maar hij is ook beslist niet comfortabel en hij zit vol vlekken.

Er bleek een veel betere sofa te staan die niet alleen beter zit maar ook beter ligt (een dutje op de bank is tenslotte heel belangrijk). En als klap op de vuurpijl is dat ook nog een slaapbank dus ik heb in geval van nood ook nog extra slaappleatsen, en je weet nooit of dat nog eens van pas komt, nietwaar.

En laat er nou ook nog een aardig computerbureautje staan, en dat heb ik dus ook meteen geconfisceerd. Als het goed is gaat het spul maandag en dan ben ik van dat vreselijke groene ding af.

Zaterdag 10: Een prachtige sneeuwdag

Het heeft vandaag de hele dag gesneeuwd. Niet echt dikke vlokken maar wel constant en dat betekent dat er een redelijk laagje is gevallen van ik schat een centimeter of zeven, acht. Dat lijkt niet veel maar omdat het toch zo'n graadje of twaalf onder nul was overdag is de gevallen sneeuw heel erg droog.

Toen ik vanavond mijn vaste zaterdagavond gang maakte naar beneden naar de Zima 3 bar was het op het pad tussen Zima 1 en Zima 3 net of ik op zand liep. Verse sneeuw maakt een mooi knisperend geluid en het voelt stroef aan omdat het zo droog is.

Terug naar boven later op de avond was een stevige klim. Stel je maar eens voor dat je vanaf het strand het duin op loopt door mul zand, zo voelt het dus aan hier in verse sneeuw.

Maar mooi is het wel...

Zondag 11: Het moet niet gekker worden, hoor....

Voor vandaag had ik weer een auto geregeld om in ieder geval de broodnodige boodschappen te gaan doen. Tenslotte moet ik alles wel in huis hebben voor als Riet komt. Zo had ik alvast vier verschillende soorten rijstwafels gekocht, maar dat is weer niet goed. Mevrouw is op een Sonja Bakker dieet en van dat mens mag je alleen de naturel rijstwafels en dan nog gezouten ook. Ondank is 's werelds loon, maar een voorraadje van een aantal dingen kan nooit geen kwaad dus ik heb maar eens flink ingeslagen.

Na de boodschappen had ik geen zin meer om een verre tocht te gaan maken en daarom ben ik maar eens rond gaan neuzen op plekken van Yuzhno waar ik nog nooit ben geweest.

Zo ben ik eens een kijkje gaan nemen bij het voetbalstadionnetje aan de oostkant van de stad, zag dat daar vlakbij sinds kort een grote ijsbaan is (had ik van gehoord) en dat er daar een veelgebruikt parcours is voor cross-country skiing (of zo je wilt langlaufen).

Daarna ben ik eens een kijkje gaan nemen bij de ski pistes van Yuhzno en dat was alleen al vanwege de rit er naar toe de heuvel op de moeite waard. Het uitzicht over de stad van onderaan de pistes is verbluffend, maar de pistes zelf waren voor mij ook een verrassing. Want, beste vrienden, deze foto's zijn dus niet gemaakt in Oostenrijk of Zwitserland, maar gewoon hier in Yuzhno, op de voormalige strafkolonie Sakhalin....

Waar ik me ook over heb zitten verbazen is de staat van de wegen vergeleken met vorig jaar. Was een ritje naar de stad en door de stad vorig jaar een ware aanslag op je nieren, nu zijn de belangrijkste straten schoon. En aangezien ze die het afgelopen jaar driftig aan het asfalteren zijn geweest zijn ook alle kuilen weg.

Ze hebben zelfs mijn favoriete sluipteggetje van vorig jaar, vanaf het Plein van de Overwinning langs de oostkant van Yuhzno, veranderd van een karrespoor waar je lekker kon raggen met een fourwheel-drive, in een vlakke vierbaans asfaltweg. Ja, wat is daar nou voor lol aan!

Maar de grootste verrassing vandaag was niet de Hollandse Ouwe Kaas (die is er regelmatig), ook niet het feit dat er niet alleen pinda's te krijgen is maar dat er nu zelfs verschillende merken zijn, nee, de grootste verrassing was in Supermarkt Slavyanski waar ik een zak aardappelen zag liggen met het opschrift "*Kasteel Aardappelen - 2,5 KG - Iets Kruimig*".....

Jongens, het moet allemaal niet gekker worden hier, hoor!!!!

Maandag 12: Gazprom

Ik heb al een aantal mailtjes gehad met vragen over de toekomst van Sakhalin Energy nu in december de meerderheid van de aandelen niet langer in handen is van Shell maar van het Russische staatsbedrijf Gazprom. En ik realiseerde me eigenlijk net pas dat ik daar nog helemaal niks over heb geschreven.

Nou is dat ook voor een deel te wijten aan het feit dat er eigenlijk ook helemaal niks te melden is, want er is tot op heden nog helemaal niks veranderd. Er zijn wilde speculaties geweest over het overnemen van belangrijke posities door Gazprom, en zelfs van het vervangen van alle niet-Russen door Russen, maar dat neemt eigenlijk geen enkel weldenkend mens serieus. Er moet namelijk volgend jaar gas geproduceerd gaan worden en dan ga je niet een jaar van te voren alle ervaren mensen vervangen door nieuwe. Gazprom wilde tenslotte meedoen om er beter van te worden....

Op de langere termijn is er zeker het een en ander te verwachten maar er is inmiddels al bekend gemaakt dat de lopende contracten zullen worden gerespecteerd en dat er dus niemand weg wordt gestuurd. En dat is maar goed ook want het bevalt me hier nog steeds best.

Woensdag 14: Valentijnsdag

Toen ik vanmorgen in het Sakin Centre bij Russische les vandaan kwam waren ze in de grote hal beneden bezig een bloemenstal op te bouwen. Precies, Valentijnsdag. Dat begint hier dus ook al door te dringen, en net als in Nederland wordt dat door de opbloeiende commercie flink gepromoot. Verscheidene collega's liepen dan ook zuchtend en kreunend rond dat ze vandaag bloemen mee moesten nemen. "Moesten", ja, want ik geloof niet dat het allemaal van harte ging. Lekker romantisch, hè....

Mijn nieuwe sofa zou maandag komen en dat werd dus gisteren, want maandag hadden ze alleen de oude sofa weggehaald. Het bureautje voor mijn pc en bijbehorende rotzooi waren ze zowaar niet vergeten, en zelfs de knipperende TL balk in de keuken was gemaakt!

Vanavond ben ik druk in de weer geweest met alles op zijn plaats zetten en de pc verplaatsen, en dat betekent dat de eettafel nu weer gebruikt kan worden waar hij voor bedoeld is. Om aan te eten, ja.

Donderdag 15: Geëvacueerd!

Vannacht was er al wat sneeuw gevallen, maar in de loop van de ochtend nam de wind toe en veranderden de sneeuwbuien in een flinke sneeuwstorm.

Dat het menens was bleek al uit het bericht dat de luchthaven vanmorgen gesloten zou blijven, even later gevolgd door de mededeling dat de luchthaven pas morgenochtend om tien uur weer open gaat.

Vlak daarop hoorden we dat de reguliere busdienst opgeschort werd.

Om te voorkomen dat het personeel zou insneeuwen op kantoor zou er vanaf drie uur vanmiddag iedere tien minuten een bus rijden om mensen naar Zima te vervoeren en de laatste bus zou om vijf uur gaan.

Dit bericht moest korte tijd later zelfs worden herzien vanwege de steeds slechter wordende weersomstandigheden en er werd besloten om de eerste evacuatie bus om half drie al te laten rijden en de laatste om half vijf.

En dus zat ik vanmiddag om half vier thuis achter de PC en daarnaast de laptop aan met verbinding naar het werk. En morgen wordt het afwachten of het wel mogelijk zal zijn om naar het werk te gaan...

Vrijdag 16: Ingesneeuwd....

Gisteravond ben ik ondanks de sneeuwstorm naar het zwembad geweest, want dat is tenslotte bijna aan de overkant van mijn huis.

Toen ik de voordeur uitstapte moest ik al door een sneeuwhoop heen die (zo bleek) tot ruim boven de knie kwam.

Na een moeizame tocht door enkeldiepe sneeuw in de straten kostte het enige moeite het pad naar de ingang van het zwembad over te komen want ook daar kwam de sneeuw tot ruim boven de knie.

Binnen was het bijzonder plezierig want het bad was vrijwel leeg en ik kon dus vrijwel ongestoord baantjes trekken. Helaas bleken op de terugweg naar huis de sneeuwhopen nog hoger te zijn geworden en ik zakte een paar keer tot aan het kruis weg.

Bovendien had ik op de terugweg de wind tegen en dat was al met al niet echt aangenaam. Nou wordt je gelukkig onderweg niet nat van de sneeuw want die is hardstikke droog, het wordt pas vervelend als je binnen je jas uit staat te trekken en de sneeuw op je broek en in je laarzen begint te smelten...

Eén blik uit het raam vanmorgen vroeg en het werd meteen duidelijk dat de storm nog in alle hevigheid woedde en de afgelopen nacht nog voor flink wat sneeuw had gezorgd. Ik heb een half uurtje voor het raam zitten kijken naar de bushalte maar zoals ik al dacht, geen bussen vandaag.

De tocht naar de bushalte was waarschijnlijk al een avontuur op zich geweest want nadat ik met enige moeite mijn voordeur open had gekregen bleek de sneeuw voor mijn stoep bijna een meter hoog te liggen....

Dus heb ik de laptop maar aangesloten op de huisaansluiting van het Zima netwerk en heb vandaag van thuis uit gewerkt.

Af en toe verscheen er een email van Personeelszaken om aan te geven wat de status was van het busverkeer. In het begin was het nog "geen bussen totdat het weer opklaart" maar in de loop van de middag werd er besloten dat alle busdiensten werden opgeschort tot morgenochtend, onder voorbehoud dat het tegen die tijd opgeklaard zou zijn.

En dat zal zo te zien wel, want na het middaguur begon de wind af te zwakken en een uur later was de lucht weer strakblauw en scheen gewoon het zonnetje weer. De sneeuwruimers kwamen te voorschijn en begonnen met sneeuwschuivers en bulldozers alle straten schoon te vegen, waarna de mannen te voet met scheppen alle stoepen schoonmaakten.

Er wordt voor de komende dagen nog meer sneeuw verwacht maar niet meer zo heftig als gisteren en de afgelopen nacht. En anders maakt het nog niet uit, want ik heb net als iedereen hier een flinke voorraad etenswaar in huis, want ingesneeuwd zijn is hier ook wel eens een kwestie van dagen....

Zaterdag 17: Zaalvoetbal toernooi

Voor de verandering hebben we vandaag nou eens niet ons gebruikelijke potje zaalvoetbal gespeeld maar hebben we vanmiddag met ons gebruikelijke clubje met twee teams van vijf meegedaan aan een klein zaalvoetbal toernooi in onze sporthal.

Onze tegenstanders waren drie teams van Russische collega's, waarvan de meeste een stuk jonger dan wij. Dat was dus hard lopen en hard werken. We verloren één pot kansloos, één pot waar meer ingezeten had en de andere twee speelden we gelijk. We hadden eigenlijk nog twee teams moeten hebben maar die gasten zaten van de week ergens in het binnenland en zijn daar dus gisteren ingesneeuwd en konden vandaag dus niet meer in Yuzhno komen....

En ik kreeg gisteren dit nieuws via email, en ik ken zeker twee mensen die dit net zulk goed nieuws vinden als ik!

RUSH

THE NEW ALBUM SNAKES & ARROWS
IN STORES MAY 1ST

FEATURING THE SINGLE "FAR CRY"
ON TOUR THIS SUMMER DETAILS COMING SOON

SIGN UP FOR THE RUSH MAILING LIST [HERE.](#)

anthem WWW.RUSH.COM 60

Zondag 18: Rustdag

De zondag is een dag van bezinning heb ik altijd geleerd, dus dat heb ik me vandaag maar eens ter harte genomen in die zin dat ik me niet al te druk heb gemaakt. Ik ben eens gaan zitten om wat e-mail te gaan versturen, weer eens wat foto's op mijn foto website te plaatsen en nieuwe snaren zetten op mijn ouwe trouwe gitaar.

Verder heb ik vooral veel muziek geluisterd, en dan voornamelijk "*Suspended Animation*" van John Petrucci, daar krijg ik voorlopig effe geen genoeg van. Nu het nog kan, want donderdag komt Riet...

Overigens, de nieuwe foto's heb ik vorige week gemaakt tijdens mijn bezoekje aan de ski pistes van Yuzhno, je kunt ze weer vinden via de link op de pagina "*Foto Albums*".

Maandag 19: De bus

Na mijn verhuizing naar Zima 1 is er toch wel iets ten nadele veranderd en dat is de bus naar het werk, want mijn ritje duurt nu namelijk een stuk langer.

Als ik 's morgens naar mijn werk ging was de halte in Zima 3 de laatste stop van de bus op Zima. Nu pak ik de bus op de tweede halte op Zima 1, maar dat betekent dat we eerst nog helemaal door Zima 2 en helemaal naar boven naar Zima 4 moeten voordat we buitenom rijden naar Zima 3. En dat betekent dat al met al mijn ritje tien minuten tot een kwartier langer duurt. En 's avonds is dus niet de eerste halte Zima 3 maar ik moet door naar Zima 1 al scheelt dat maar een minuut of vijf.

Toch zit er ook wel een voordeeltje aan. 's Morgens vroeg komt de bus namelijk leeg aan op Zima 1, en de eerste halte is het Sportcentrum en daar stapt bijna nooit iemand in zo vroeg. Ik stap dus iedere morgen in een lege bus en heb altijd plaats. En dat moest je op Zima 3 altijd afwachten, want er was altijd een kans dat de bus al vol zat wanneer hij daar aankwam en dan moest je wachten op de volgende. Zo heb ieder nadeel dus weer ze voordeel, nietwaar Meneer Cruyff?

Dinsdag 20: Vallende ijspegels

Het vriest hier nog steeds maar doordat overdag het zonnetje schijnt en de temperatuur dan maar net onder nul ligt kan het hier knap gevaarlijk zijn. Ik had een paar weken geleden al verteld van die prachtige grote ijspegels die aan de dakranden hangen, maar die worden nu zo gevaarlijk dat de maatschappij er een speciale boodschap over heeft rondgestuurd:

SAFETY ALERT

FALLING ICICLES

- Icicles are formed when the temperatures fluctuates from below zero to above zero and back to below freezing.
- Take care when working in close proximity to large formations of icicles - buildings, temporary structures etc.
- **Rising Temperatures** or constant vibration due to operating machinery, construction activities or building use (door, windows repeatedly opening and closing) can result in icicles falling to ground.
- The result can be a serious injury or even a fatality.

Be Aware!
Be Safe!

Woensdag 21: Riet is onderweg!

Vandaag is dus de grote dag, Riet is vanmorgen vroeg vertrokken naar Sakhalin.

Het reisplan is dat ze eerst met Lufthansa naar Frankfurt vliegt, aan het begin van de middag vandaar met Aeroflot naar Moskou, en dan 's avonds verder met Aeroflot naar Sakhalin waar ze als als goed gaat dan aankomt rond half twee in de middag.

Ik heb morgen een korte dag want ik ga tussen de middag terug naar Zima om daar een auto op te pikken en met een beetje mazzel ben ik dan precies op tijd om Riet op de luchthaven op te pikken. Ik hoefde er niet eens vrij voor te nemen want er is morgenmiddag een feestelijke afscheidslunch voor mijn collega Jan van Dellen die volgende week woensdag definitief van Sakhalin vertrekt. Die lunch zal wel de hele middag duren en die ga ik dus missen, maar het is voor een goed doel, nietwaar.

De weersvoorspelling voor morgen is goed, zonnig in de ochtend en pas in de middag weer wat sneeuw, dus als dat uitkomt kan het niet beter. En de eerste etappe is vlot verlopen want Riet heeft via een sms-je laten weten dat ze op een eerdere Lufthansa vlucht naar Frankfurt was overgeboekt en daar dus vroeger zou aankomen dan gepland.

Daarna werd het wel vervelend stil en dat komt door een kleine kink in de kabel, haar telefoon doet het namelijk niet meer. Ik was al ongerust omdat ik geen sms-je vanuit Frankfurt kreeg maar ik hoor net van Martin via MSN dat ze een mailtje naar huis had gestuurd dat haar telefoon het niet meer doet. Heel vervelend natuurlijk, maar eens te meer, goed dat er Internet is. En ze is ingecheckt voor de vlucht naar Moskou dus "so far so good"...

Donderdag 22: Vliegtuig gemist..

Mijn telefoon lag vannacht op mijn nachtkastje, ondanks het feit dat ik eigenlijk geen bericht verwachtte aangezien de telefoon van Riet om de een of andere reden buiten werking is. En inderdaad, geen telefoontje en zelfs geen sms-je, en dat gaf toch een wat onrustig gevoel.

Het eerste wat ik vanmorgen deed was uit het raam kijken hoe het weer er uit zag, en dat was geheel volgens de verwachting helder en zonnig. Kon niet beter dus. En op de website van Aeroflot kon ik zien dat vlucht SU106 uit Frankfurt precies op tijd was gearriveerd in Moskou, en dat vlucht SU895 op tijd was vertrokken en onderweg was naar Sakhalin.

Vroeger dan normaal was ik op mijn werk, en ik zat nog niet achter mijn bureau of daar begon mijn telefoon te piepen. Ik dacht aan een sms-je van Riet maar het was een berichtje van Robin en je gelooft het niet: "Mama heeft haar vlucht in Moskou gemist!".

En het gekke was dat ik niet eens verbaasd was. De vluchten die Riet had uitgezocht sloten weliswaar allemaal lekker kort op elkaar aan maar ik had al gewaarschuwd dat er maar een kleinigheid hoefde te gebeuren of de zaak zou in het honderd lopen. En wat er precies gebeurd is weet ik niet, want ik heb nog steeds helemaal geen contact door die niet werkende klote-telefoon, maar ik denk dat gewoon de afhandeling bij de paspoort controle, het ophalen van de bagage en de rit naar de andere terminal gewoon bij elkaar zo lang duurden dat dat mooie krappe schema in de soep is gelopen.

Maar waarom dan zo'n krap schema, zou je zeggen. Nou, Riet heeft een hekel aan wachten, ze wilde niet te lang op de luchthaven rondhangen, niet van luchthaven veranderen en vooral niet in Moskou overnachten. Uiteindelijk schijnt alles gelukkig nog geregeld te zijn want ze heeft Martin over de telefoon verteld dat ze nu een dag later komt met een vlucht om kwart over zes 's avonds vanaf de andere luchthaven Domodedovo. Dat betekent dat ze nu op morgenochtend om tien uur hoopt aan te komen, en dat hoop ik ook maar al is het weerbericht lang niet zo gunstig als voor vanmorgen.

Nu mag ze dus eerst overnachten in Moskou en dan nog een dag rondhangen op een andere luchthaven, en dat allemaal om een uurtje of zo uit te sparen. Ik denk dat ik voortaan de tickets maar weer regel.

Wordt vervolgd....

Vrijdag 23: "The Eagle has landed"...

Gisteravond stond ik met twee collega's op de stoep van het Rubin Hotel te wachten op een taxi na het afscheidsfeestje van Jan van Dellen, ging daar opeens mijn telefoon. Eindelijk, het was Riet, haar telefoon werkte weer. Alles was weer goed na alle rompslomp en ze zou vanmorgen aankomen om een uur of tien, met een vlucht van Domodedovo Airlines.

Gelukkig had ik gisteren mijn reservering voor een auto om kunnen zetten naar vandaag zodat ik haar toch zelf kon gaan ophalen. Het vliegtuig (een Ilyoeshin IL-62, ik ben jaloers!) landde een kwartiertje te laat maar daar was ze dan toch eindelijk.

We moesten erg lang op haar bagage wachten en in de tussentijd kreeg ik het hele verhaal van haar belevenissen in Moskou te horen.

Dat ga ik zelf nu niet vertellen, ze moet dat zelf maar allemaal opschrijven en dan plaats ik het hier.

Ze was erg nieuwsgierig naar het huis, en ik uiteraard naar wat ze er van zou vinden. Ze vond de woonkamer wat kleiner dan ze van de foto's had verwacht, maar de slaapkamers en met name de grote inloopkasten konden haar goedkeuring wel wegdragen.

Waar ik nou weer niet zo blij mee was was dat ze Hollands weer had meegebracht! Gistermorgen vror het nog gewoon 16 graden maar gisteravond liep de temperatuur ineens gigantisch op en vannacht hoorde ik gekletter tegen de ramen... regen! En wat ik al vreesde was dus ook gebeurd, de hele omgeving was veranderd in een gigantische ijsbaan want die regen bevroor op de grond natuurlijk meteen.

Dat werd in de loop van vanmorgen wel beter want de temperatuur steeg naar tropische waarden (+2!!) en dat had tot gevolg dat de straten in baggerbaden veranderden. In de loop van de middag veranderde de windrichting gelukkig van zuid naar noord en zitten we dus weer gewoon in een sneeuwstorm.

En zo hoort het.

Zaterdag 24: Het verhaal van Riet

Weer eens een makkie voor mij vandaag want Riet is gisteravond nadat we op visite waren geweest (bij mijn collega John Buckley en zijn vrouw Katherine) achter de PC gaan zitten om haar wederwaardigheden in een Word documentje zetten.

Nou ja, "documentje", het is een heel verhaal geworden, lees maar:

Hoi allemaal,

Ik dacht eerst, laat ik maar niet weer een stukkie schrijven over mijn vluchten want dat is ieder keer het zelfde verhaal, maar dat hoefde niet want het liep deze keer allemaal effe anders.

Ik was woensdagochtend vroeg weggegaan (voor mijn doen) om de files voor te zijn, en Robin bracht me keurig op tijd op schiphol. Bij het inchecken bij de desk van Lufthansa voor de vlucht naar Frankfurt vroegen ze of het goed was om me op een vroegere vlucht over te boeken want ze waren bang voor vertragingen in verband met mist. Nou was ik er toch al, en wachten op Schiphol of in Frankfurt maakt op zich niet uit, dus ik nam de vroege vlucht.

We waren keurig op tijd in Frankfurt, en ik wilde een sms`je versturen om door te geven dat ik er was dus zette ik mijn telefoon weer aan. Vraagt die niet naar mijn pincode maar naar mijn pukcode want de pin was geblokkeerd. Hoe dat komt? Geen flauw idee. Ik had nog niet eens een keer mijn pincode ingetikt dus laat staan dat ik het drie keer fout had gedaan. Gelukkig is er overal in Frankfurt Internet, dus ik stuurde snel een emailtje naar Robin en Martin om die pukcode op te zoeken, en eentje naar Willem om te zeggen dat ik zonder mobiel zat. Verder verliep alles in eerste instantie soepel in Frankfurt, inchecken bij Aeroflot en boarding ging allemaal op tijd. Maar in plaats van te vertrekken bleef het vliegtuig drie kwartier staan, en ik begon aardig in de war te zitten want zoveel tijd om over te stappen in Moskou had ik niet.

Ik heb de hele vlucht op mijn horloge kijken en uitrekenen of ik op tijd aan zou komen. Ik had eigenlijk geen flauw idee want ik kende het vliegveld Sheremetyevo waar ik zou landen niet. Volgens Willem heeft hij gezegd hoe het in elkaar zat, en ik had gezegd, ik zie het wel want zo ingewikkeld zal het niet zijn. Maar dat was het dus wel....

Tijdens de vlucht naar Moskou delen ze immigratie kaarten uit die je in moet vullen om door de paspoort controle te komen. Ik heb ongeveer de hele vlucht geprobeerd om zo'n kaart te pakken te krijgen, maar de stewardessen van Aeroflot lieten me gewoon lullen en deden of ze me niet begrepen. Uiteindelijk lukte het toch en ik was ongeveer als eerste uit het vliegtuig bij de landing in Moskou, met ingevulde immigratie kaart. Ik kwam bij de douane en wat denk je staat daar een rij, dat wil je niet weten. De moed begon me een beetje in de schoenen te zakken maar na drie kwartier was ik er dan eindelijk door. Het was onder tussen al kwart over acht en mijn volgende vlucht zou vertrekken om kwart over negen. Toen ik mijn koffer had en in de hal kwam bleek dat ik naar een andere terminal moest. Na effe tobben had ik een taxi te pakken en raceten we van Sheremetyevo-2 naar Sheremetyevo-1. Ze hadden mijn ticket gezien en wisten dat er haast was. Er blijkt hiervoor een speciale regeling te zijn van de vliegmaatschappij maar dat wist ik effe niet al zegt Willem dat hij dat heeft verteld...

Ik kwam in de hal van Sheremetyevo-1, de terminal voor binnenlandse vluchten. Je wil niet weten hoe het daar ging, volgepakt met mensen die stonden te schreeuwen, een vecht partij omdat iemand voor drong (dat denk ik tenminste, mijn Russisch is niet zo goed), en een dronken rus gooide een fles met rood spul door de tent. Ik had geen flauw idee waar ik heen moest, maar na gevraagd te hebben moest ik bij ingang drie of ingang vier zijn. Er stond een rij van ongeveer 100 man voor me, dat ga ik nooit redden dacht ik bij mezelf dus ik ben op zijn Russisch de hele rij voorbij gelopen en aan het begin er in geschoten. Een hoop geschreeuw achter me, maar ik was er door. Nou is de security check daar ook echt een security check dus effe vlug bestaat niet. Terwijl ik ongeveer de helft van mijn kleren en mijn schoenen uit stond te trekken was er een flinke ruzie gaande bij de incheck desk verderop. Inchecken doe je daar namelijk na de security check, er is geen paspoortcontrole omdat het om een

binnenlandse vlucht gaat. Het scherm boven de incheckbalie was uit dus ik vreesde het ergste.

Na de security check liep ik snel naar de desk om te zien of mijn vlucht ergens op de schermen stond, maar mooi niet dus! Ik vroeg in mijn beste engels aan iemand waar de balie was voor de vlucht naar Yuzhno, maar geen sjoenge. Ik ging naar de balie met het scherm wat uit was want daar zat nog een dame achter. Ik legde mijn ticket neer met de vraag waar ik moest zijn, maar het enige wat ze mij was "Too late!" Ik heb heel lief en zielig gevraagd of ze me kon helpen, maar het enigste wat ik er uit kreeg was "Too late!". Ja, dat had ik inmiddels zelf ook wel begrepen maar ik had geen idee wat ik nu moest doen of waar ik heen moest. Ik was door de security check geweest en dan mag je niet terug, maar verder kon ook niet want dan moet je een instapkaart hebben en die had ik niet! Ik ben toen maar lekker dwars bij de desk blijven staan en toen de vrouw weg liep ben ik als een hondje achter haar aan gegaan. Uiteindelijk liet ze me via een deur dan toch weer in de vertrekhal.

Ik had toen effe de neiging om in paniek te raken. Geen telefoon, geen hond die engels sprak, een grote mensen massa en geen flauw idee wat ik moest doen. Ik ben eerst maar naar buiten gegaan en heb op mijn gemak een sigaretje zitten roken. Daarna toch maar weer naar binnen, want ik kon moeilijk buiten op mijn koffer buiten blijven zitten. Na ongeveer een half uur van het kastje naar de muur te zijn gestuurd vond ik eindelijk een loket waar ik nieuw ticket kon kopen voor de eerste de beste vlucht naar Yuzhno. De dame achter het loket sprak drie woorden engels maar met handen en voeten kwamen we samen een heel eind. De vlucht was de volgende dag om kwart over zes zei ze en ik kon met mijn creditkaart betalen. Die werkte gelukkig nog wel, want het was een stunt geweest als die ook nog problemen had gegeven...

Ik heb nog wel drie keer gevraagd of mijn vlucht "in the morning" was. "Yes" was het antwoord (dat heeft ze ongeveer 100 keer gezegd) en toen ik mijn ticket kreeg stond daar op "18.15" dus niks "morning" maar "evening"! Nou ja, het was niet anders, maar ik had wel gelijk twee nieuwe problemen, ik zou vertrekken vanaf de andere luchthaven Domodedovo, en ik moest een hotel zoeken om te overnachten. Ik besloot gelijk een taxi naar het andere vliegveld te nemen want daar was ik al eerder geweest en ik weet de weg daar een beetje en ik heb daar al eens overnacht in een hotel. En dan zou ik daarvandaan proberen Willem te bereiken om te zeggen dat hij niet naar het vliegveld hoefde te komen om me te halen en dat ik pas de dag erna zou aankomen. Wat zijn mobiele telefoons toch ideaal.... als ze het doen!

Na een taxirit van een uur kwam ik op het vliegveld Domodedovo en het was ondertussen twaalf uur s' nachts. Het was een jaar terug dat ik daar geweest was en ze hadden het nodig gevonden om de vertrekhal in de tussentijd helemaal te verbouwen. De Hotelbalie was verplaatst, maar na ongeveer een kilometer lopen was ik er. Een leuke meid achter de desk, alleen weer geen engels dus met handen en voeten heb ik uitgelegd wat ik wilde. Dat lukte, maar het probleem was dat alle hotels in de buurt van het vliegveld vol zaten. Dat heb ik weer, dacht ik gelijk, maar gelukkig was er een Guesthouse ergens in Moskou (waar verstond ik niet) die nog een kamer hadden. Wel contant betalen want creditcards en pin deden ze niet aan, maar ik moest wat en ik kon gelukkig daar pinnen dus doe maar. Na nog een half uur wachten kwam er iemand van dat Guesthouse me ophalen. We reden in het donker door Moskou met een bloedgang en ik zat alleen maar hopen dat ik het zou overleven, maar dat ging goed

~~En ik gevraagd of ik kon bellen.~~ Er hing een telefoon, dus ik heb een telefoonkaart gekocht en geprobeerd te bellen, maar omdat alles er in het Russisch opstond werd ik er geen wijs uit. De jongen die me gehaald had op het vliegveld heeft me toen geholpen (er zijn dus best wel aardige Russen ook), ik mocht met zijn mobiel bellen en na een hoop proberen had ik eindelijk Martin aan de telefoon. Die heb ik kort en bondig uitgelegd wat hij moest doen, want ik kon moeilijk een tijdje gezellig gaan staan te kletsen op kosten van een ander. En ik dus hopen dat Willem de boodschap op tijd kreeg zodat hij niet voor niks op het vliegveld zou staan. Handig om al je telefoonnummers in je mobiel staan als dat ding het niet doet...

Ik lag uiteindelijk bij drieën in bed en heb toch nog wel een beetje geslapen. De volgende dag werd ik vanuit het Guesthouse teruggebracht naar het vliegveld Domodedovo waarbij ik zelfs uit mezelf de gordel om heb gedaan. Daar verliep zowaar alles weer soepel, ik kon vroeg inchecken, heb bij de security check weer een halve striptease opgevoerd maar uiteindelijk mocht ik door. Ik ging meteen op zoek naar een telefoon en die waren er genoeg maar de telefoonkaart die ik had werkte daar niet op, en omdat alles in het Russisch stond uitgelegd werkte dat dus niet. Na effe zoeken vond ik een internet paal waar ik mijn email kon nakijken en jawel, daar waren mailtjes van Martin en Willem met de pukcode die ik nodig had om mijn telefoon weer aan de praat te krijgen. Je wil niet geloven wat een opluchting dat is als je weer bereikbaar bent en je zelf ook weer kunt bellen, dus ik heb meteen Willem gebeld om te vertellen wanneer ik zou aankomen. Martin had hem gelukkig via MSN al verteld wat er was gebeurd dus hij wist al het een en ander.

Ik had de eerste de beste vlucht naar Yuzhno geboekt die beschikbaar was, en dat heb ik geweten. Ik kwam in een ouwe Russische kist terecht die helemaal vol zat met Russen (dat klinkt logisch maar ik bedoel dat ik zo ongeveer de enige buitenlander was), oud en primitief, en ik had het idee, daar heb ik alles overleefd en dan krijg ik dit! Mobiele telefoons uit? Ben je gek, gewoon bellen tijdens de vlucht! Niet roken? Zeur niet. Gordel om? Niet nodig...

Maar ik heb het overleefd, en ik ben heelhuids en zowaar op tijd aangekomen. Maar met Domodedovo Airlines vlieg ik nooit meer, al moet ik een week in Moskou blijven hangen. Bij aankomst stond Willem met een auto op me te wachten en na een lange tijd op mijn koffer te hebben gewacht konden we dan eindelijk naar ons nieuwe huis in Zima, en daar zit ik dus nu.

Ik was niet van plan om zo`n eind te schrijven, maar het kwam er vlot uit. En zo hebben jullie wat te lezen....

Groetjes allemaal en dikke kus van Riet.

Zondag 25: Weekend

Het eerste weekend weer van Riet op Sakhalin en we hebben maar rustig aan gedaan want Riet heeft toch nog wel de nodige last van jetlag. Dat betekent dat ze 's middags rond een uur of drie een flinke wegtrekker krijgt en dan dus gewoon omvalt van de slaap.

Gisteren zijn we vroeg in de middag naar de stad te gaan om wat te winkelen en te wandelen, en gisteravond zijn we (uiteraard...) naar de Zima 3 bar geweest.

Ook vandaag was een rustig dagje, vanmiddag hebben we een wandeling gemaakt over Zima.

We zijn even wezen kijken bij de nieuwe huizen in Zima 4, waar Riet even lekker naar binnen heeft staan gluren en geconstateerd dat wij het met ons Zima 1 huis heel aardig getroffen hebben.

Tussen twee haakjes, hoeveel sneeuw ligt er bij jullie? Bij ons ligt er hier en daar aardig wat, kijk maar eens op de volgende pagina...

Maandag 26: Nagekomen bericht

Eigenlijk had dit bericht vorige week donderdag of vrijdag geplaatst moeten worden maar door alle belevenissen met Riet is daar niets van terecht gekomen. Maar omdat het over een belangrijke nationale feestdag in Rusland gaat krijgt het vandaag alsnog een plaatsje.

Afgelopen donderdag kregen we op kantoor het volgende bericht:

Dear Gentlemen!

*All Ladies from Information Management Department want to congratulate you with
Defender of the Fatherland Day!*

We wish you all the best, health, love, happiness and smiles every day!o))))

Let's celebrate this Special day together at the usual place at 15:15 p.m.!

Ladies

De 23e februari is dus een Nationale Feestdag en is een dag ter ere van alle mannen, van peuters tot ouwe van dagen. Mannendag dus eigenlijk. Ik heb vorig jaar uiteraard ook al iets over deze dag geschreven (zie de log van woensdag 22 februari 2006) maar nu iets over de geschiedenis.

Deze feestdag is ontstaan in 1918 toen er in St. Peterburg en in Moskou tijdens de burgeroorlog voor het eerst een grote ronseling plaatsvond voor het nieuwe Russische Leger en de dag werd dan ook de "Dag van het Rode Leger" genoemd. Dat bleef zo tot 1946, toen werd de naam veranderd in de "Dag van het Sovjet Leger en Marine". Na de val van de Sovjet Unie werd de naam in 1993 opnieuw veranderd, in de huidige naam "Defender of the Fatherland Day".

Omdat de dag zelf een vrije dag is was de viering op kantoor op de dag ervoor. Het is traditie dat de vrouwen voor de mannen een cadeau regelen en dit jaar was dat een fles Australische rode wijn; naast natuurlijk de traktatie en dat was deze keer pizza. Er is ook altijd een min of meer officieel toespraakje door een van de vrouwen die namens alle andere aanwezige vrouwen de mannen bedankt voor het verdedigen van het Vaderland, en in ons geval werd er ook bijgezegd "wat je vaderland ook is"...

Op 8 maart zijn wij mannen aan de beurt want dan is het Vrouwendag....

Dinsdag 27: Muzikaal Intermezzo

Dat de beschaving hier langzaam maar zeker zijn intrede doet had ik al eens eerder opgemerkt, en dat is ook te merken aan de muziek.

Rusland is beroemd om zijn theater historie en iedere stad heeft dan ook een druk gebruikt theater. Yuzhno is daarop geen uitzondering, er zijn er zelfs meerdere en er beginnen hier nu ook beroemde Russische popsterren (waar ik nog nooit van heb gehoord trouwens) concerten te geven.

Was er vorig jaar in maart al een optreden van Boney M (overigens niet die met die rare bokkespringer maar een andere afsplitsing), vorige week werd ik verrast door grote affiches voor een optreden van de beroemde **Гленн Хюз**.

Wie zegt U? Klenn Chjoez? De meeste mensen zegt het waarschijnlijk nog steeds niets maar als de kenners dit even fonetisch uitspreken dan komen ze op Glenn Hughes, die enige faam geniet omdat hij een tijdje bassist is geweest van Deep Purple. En dezelfde die we anderhalf jaar geleden nog hebben gezien op Arrow Classic Rock in Lichtenvoorde. Rock & Roll op Sakhalin, jaja....

Woensdag 28: Riet doet sociaal!

Het was vandaag een drukke dag voor Riet. Gisteravond belde Tia, de vrouw van Jaap Guyt op om te vragen of ze nog naar de wekelijkse koffieochtend ging en zei meteen dat ze Riet wel op zou komen halen. Dat betekende dus dat Riet er niet onderuit kon, maar achteraf was het toch wel erg gezellig want er waren behalve een heleboel nieuwe ook een paar ouwe bekenden.

Ze was tijdens haar eerste bezoek veel opgetrokken met Rita, de vrouw van mijn collega Henk, en dat werd meteen weer in ere hersteld vandaag want ze zijn gezamenlijk de stad in geweest. En dat was een waardevol tripje want we hebben nu ook emmers, een vloerendweiler en gebak in de koelkast. O ja, en pinda's, want als er iemand komt moet je wel wat op tafel kunnen zetten.

Alleen waar de bulkstores zijn, die bedrijven net buiten de stad waar je in het groot in kan kopen, dat weten we nog steeds niet. En dat wordt nu wel belangrijk want we hebben een grote garage en daar kan een heleboel bier in...

Maart 2007

Donderdag 1: Sneeuwruimers

Je moet op Zima tegenwoordig niet gek opkijken als je 's morgens om zeven uur al krassende geluiden op je stoep hoort. Als je dan uit het raam kijkt zie je dan dat ze al bezig zijn om je stoep sneeuwvrij te maken.

Sneeuwruimen was de afgelopen jaren iedere keer weer een probleem, want dat werd weliswaar wel gedaan maar het beperkte zich hoofdzakelijk tot het vrij houden van de doorgaande wegen.

Iedereen schepte zelf zijn eigen stoep schoon.

Diegenen die nu in Nederland zeggen, "Nou en?", die hebben dus geen idee hoeveel sneeuw er hier op je stoep kan liggen...

Maar dit jaar is dat groots aangepakt, en behalve de gemotoriseerde sneeuw-ruimbrigades lopen er nu ook de hele dag, en letterlijk van vroeg tot laat, mannen rond die stoepen schoon vegen, patio's leegscheppen en alle wandel-paden sneeuw- en ijsvrij maken.

Vrijdag 2: Roken

Riet is er en de kenners weten meteen wat dat betekent: sigarettenrook, en niet zo weinig ook.

Op de een of andere manier slaagt iedereen er tegenwoordig in om Riet buitenshuis te laten roken, maar mij lukt dat dus niet. Nou geeft dat niet echt want ik ben het na al die jaren wel gewend en als ik er wat van zal krijgen dan heb ik het waarschijnlijk toch al, dus dat maakt dan ook niet meer uit.

En ze is hier in goed gezelschap, want vrijwel alle Russen roken. En niet zo maar een beetje, maar als schoorstenen. Maar wat wil je ook met een prijs van 29 roebel voor een pakje Marlboro Rood, dat is omgerekend 84 cent. En dat zijn nog dure buitenlandse sigaretten want de Russische merken zijn nog veel goedkoper. De eerste keer dat ik hier vorig jaar voor Riet sigaretten kocht betaalde ik dus iets van 120 roebel voor vier pakjes, en Riet zei meteen, "Zo, dat is goedkoop, drie euro voor een pakje!". "Nee schat, dat is voor alle vier...."

Afgelopen zaterdag moest ze weer sigaretten hebben dus ik probeerde haar wat Russisch bij te brengen. "Marlboro, krasnoye, tsjetierja", oftewel vier pakjes Marlboro Rood.

"En dacht je dat ze me niet begrijpen als ik een pakje aanwijs en vier vingers opsteek?", was het antwoord.

Kijk, dat is nou wat je noemt inburgeren...

Zaterdag 3: Eten en uit eten

Had ik al gezegd dat Riet eigenlijk niet helemaal alleen is gekomen? Ze heeft een vriendin meegebracht uit Nederland. Nou ja, niet een echte vriendin maar een virtuele, en bovendien schijnt het in Nederland ook een beetje een allemans-vriendin te zijn. Maar ze heeft wel een grote invloed op Riet want zij bepaald wat ze mag eten en vooral wat niet. Haar naam is *Sonja Bakker*...

Gelukkig was ik van te voren op de hoogte van de hoge eisen die die *Sonja Bakker* stelt aan je eetgewoontes dus ik had al gezorgd dat er een ruim assortiment in huis was van...rijstwafels. Vier soorten nogal liefst, al snap ik dat niet want volgens mij zijn ze allemaal hetzelfde. Maar goed, Riet kauwt die dingen dus de hele dag en dat is met name te merken aan mijn computerbureautje, wat regelmatig vol ligt met rijstwafelkrumels. Verder neemt ze het trouwens niet altijd even nauw met de adviezen van die *Sonja*, want heeft ze al twee keer een broodje hamburger met patat op in de Zima 3 bar...

Voor vanavond stond er in het restaurant hier op Zima 1, bij jullie inmiddels bekend als de "Hub", een Russisch buffet op het menu, en dat leek ons wel wat. Maar toen we gisteravond kaarten wilden gaan kopen daarvoor kregen we te horen dat het was afgelast, er waren pas drie kaarten voor verkocht...

Maar goed, we besloten om desondanks toch maar in de "Hub" te gaan eten, samen met John en Katherine, want die waren ook van plan geweest om naar dat Russische buffet te gaan. Riet en ik bestelden allebei iets van vis, en ik zeg express "iets van", want we kregen een soort van lekkerbek voorgeschoteld en die was vet, niet te kort! Geen succes dus en we hebben allebei tegen onze gewoonte in (zeker van mij, want ik ben van vlak na de oorlog) ons bord nog niet eens half leeg gegeten.

Riet zei gelijk, dat is eens maar nooit meer, en ik snap nou in ieder geval waarom dat restaurant dus bijna altijd leeg is....

Zondag 4: Het strand bij Aniva

Weer een dag met een auto, en aangezien we weer de nodige boodschappen nodig hadden was de eerste rit naar de stad. Moet ik zo nodig over rijstwafels gaan schrijven, waren die overal zo goed als uitverkocht op precies die ene smaak na die Riet nou juist niet zo geweldig vindt...

Het was een prachtige dag vandaag dus 's middags maakten we zoals gewoonlijk een ritje, deze keer richting het strand van Aniva. Daar ben ik vorig jaar lekker aan het rondcrossen geweest en we wilden wel eens kijken of dat nu ook kon.

Het antwoord was nee; er lag een flink pak sneeuw op het strand en het beste bewijs dat het echt niet kon was wel het totaal ontbreken van bandensporen. En als de Russen zich er niet aan wagen, dan ik zeker niet!

Maar mooi was het er wel. De sneeuw bleek alleen hier en daar een stuk dieper dan we dachten en toen we terug liepen naar de auto zakten we allebei een flink stuk weg. Eenmaal terug in de auto was het lekker warm en de sneeuw in de schoenen en laarzen begon dan ook rap te smelten. Niet in het water geweest en toch natte sokken...

Maandag 5: Gazprom (vervolg)

De afgelopen week is er een delegatie van onze nieuwe grootaandeelhouder Gazprom op bezoek geweest hier in Yuzhno voor besprekingen. Voor zover ik gehoord heb was er niet veel sensationeels te melden en lijkt het erop dat het bezoek hoofdzakelijk in het teken stond van oriëntatie.

Er waren wel een paar aardige voorvallen te melden. Zo was de delegatie per bus naar een van de werklocaties gebracht waar zoals gebruikelijk de bus door de beveiliging bij de slagboom werd gecontroleerd op passen en het dragen van de gordels. Een van de Gazprommers had zijn gordel niet om en vertikte het ook om die vast te maken. De beveiligingsbeambte deed daarop zijn plicht en vertikte het op zijn beurt om de bus door te laten. Heel veel later en na aandrang van zijn collega's deed de overtreder (vast een Noort...) zijn gordel om en werd de bus alsnog doorgelaten.

Een ander punt waar Sakhalin Energy heel streng op is en waarop ook heel streng wordt gecontroleerd is alcoholgebruik. De delegatie van Gazprom die in een helikopter wilde stappen om de pijplijn te controleren werd dan ook niet uitgezonderd. Er kwam een groot aantal flessen Vodka tevoorschijn, en de verontwaardiging was groot toen die niet mee mochten....

Woensdag 7: Drop

Er zijn altijd minstens twee typische Nederlandse lekkernijen die in andere landen niet of nauwelijks te krijgen zijn en dat zijn hagelslag en drop. Hagelslag heeft Riet de vorige keer dat ze hier naar toe kwam

al meegenomen en aangezien ik daar heel zuinig mee ben heb ik daar nog voldoende voorraad van. Maar met drop is het heel anders gesteld.

Ik had een twee zakken "Waterwerken" en van de laatste was de bodem al aardig in zicht gekomen, dus ik had Riet gevraagd of ze daar een flinke voorraad van mee wilde nemen. Dat is dus niet gelukt onder het mom van "niet te krijgen". Na bijna dertig jaar weet ik inmiddels dat daarmee wordt bedoeld "Ik ben bij Albert Heijn geweest en die had het niet, dus je vreet maar wat ze wel hadden".

Ik zal het dus moeten doen met die drie zakken andere drop die ze heeft meegenomen. Tenminste, wat daarvan overblijft, want nadat ze mijn laatste "Waterwerken" soldaat had gemaakt is ze inmiddels ook aan de meegebrachte voorraad begonnen.

De invloed van Sonja Bakker reikt blijkbaar niet voorbij de Nederlandse grenzen....

Donderdag 8 : Vrouwendag en bagger

Vandaag werd in Rusland de Internationale Vrouwendag gevierd en omdat dat een nationale feestdag is betekende dat dus een vrije dag! Het is ook de bedoeling dat de vrouwen extra verwend moeten worden en dat schijnt altijd samen te moeten gaan met cadeautjes.

Twee van de drie mannen in Rusland koopt vandaag dan ook voor zijn partner een bos bloemen en betaald daar een schandalige prijs voor die soms twee tot drie keer zo hoog is als de schandalig hoge prijs die er normaal al voor wordt betaald. Let wel, we hebben het over tussen de dertig en de zestig euro voor een bos bloemen die waarschijnlijk over twee dagen al op apegapen hangt.

Het weer is erg wisselvallig op dit moment. Misschien zijn er in Europa ook beelden te zien geweest van de cycloon die enorme hoeveelheden sneeuw in China heeft gedumpt en die daarna over Japan en Sakhalin zou trekken. De verwachting was dat we in de nacht van maandag op dinsdag getroffen zouden worden door een flinke sneeuwstorm maar dat bleek erg mee te vallen. De cycloon is niet over maar langs Sakhalin getrokken en we hebben dus wel wat sneeuw gehad maar niet erg veel.

Wat wel duidelijk merkbaar is is dat de temperatuur als gevolg van die cycloon hoger is komen te liggen. In de middag komt die zelf een graadje boven het vriespunt en dat betekent dat er een flinke baggerzooi ontstaat in de straten. Yuzhno zag er ook vanmiddag niet bepaald aantrekkelijk uit, maar dat verandert weer in de loop van de avond en nacht wanneer alles opvriest en van de hele zooi een flinke ijsbaan maakt.

We hadden toch liever die sneeuw gehad, zoals in Vladivostok waar maandag als gevolg van die cycloon twee meter sneeuw is gevallen, de ergste sneeuwval daar op één dag sinds honderd jaar...

Zaterdag 10 : Droogje en Natje

Gisteravond had ik met een van de maten afgesproken dat we na werktijd nu eens niet naar de *Kona Bar* zouden gaan om het weekend in te luiden maar naar *Cippolini's*. Dat is een tamelijk nieuwe bar, redelijk modern en bovendien in de kelder van een gebouw waar Sakhalin Energy kantoren huurt. Dat betekent dat de Sakhalin Energy busdienst daar stopt en het dus makkelijk is om er naar toe te gaan, maar ook makkelijk om daarvandaan naar Zima te komen. Riet was er nog nooit geweest maar die is altijd te vinden voor wat nieuws, als je er maar mag roken. Het was gezellig maar niet erg druk dus we besloten halverwege de avond om maar te verkassen naar de Zima 3 bar.

Maar op zich was het goed bevallen, en omdat *Cippolini's* een bar is met een restaurant wilden we daar vanavond weer naar toe gaan om er een happie te eten. Alleen veranderden we op het laatste moment

van plan en besloten te gaan eten in het splinternieuwe *Pacific Plaza* hotel. Dat is net twee maanden open en we hadden er goeie verhalen over gehoord.

Het eten bleek inderdaad niet slecht en bovendien niet duur. Wat alleen wel opviel was dat ze voor een internationaal hotel nog een heleboel moeten leren. Het Russische personeel spreekt redelijk Engels, wat hier op zich helemaal niet vanzelfsprekend is, en ze doen vreselijk hun best, maar het is allemaal nogal onbeholpen. Er was weinig sfeer, te veel licht om het gezellig te laten zijn, en de muziek was, hoewel een heel stuk beter dan in de meeste Russische restaurants, net iets te nadrukkelijk aanwezig.

Omdat er behalve wij tweeën vrijwel geen andere gasten waren werd ieder leeg bord meteen weggehaald en de volgende gang meteen voorgeschoven. En omdat ik iets eerder klaar was met het voorgerecht zat ik al met mijn hoofdgerecht voor mijn neus terwijl Riet nog aan haar voorgerecht bezig was. En toen Riet even wilde pauzeren tijdens haar hoofdgerecht en haar bestek neerlegde stond er meteen iemand aan haar bord te trekken...

Het is duidelijk dat met name de horeca de vooruitgang in Yuzhno nauwelijks kan bijbenen, maar dat komt allemaal wel goed. In Cippolini's, waar we nog even een afzakkertje haalden, gaat dat allemaal al een stuk beter. We eindigden vanavond overigens. zoals gewoonlijk, in de Zima 3 bar....

Zondag 11: Toch effe de zae 'ezien

Voor vandaag was het weer gelukt een auto te regelen dus ik had gehoopt om samen met Riet nog een mooi tochtje te maken, maar helaas zat het weer niet mee.

Vanmorgen barstte er om een uur of half tien een sneeuwstorm los, en aangezien daarbij zoals gewoonlijk de temperatuur tot rond het vriespunt opliep veranderden de straten weer spontaan in de bekende bruine baggerzooi die we hier eigenlijk alleen kennen van april. "Global warming", ook op Sakhalin? Het lijkt er wel op.

Niet echt superweer voor een autotochtje dus, maar desondanks besloten we in de loop van de middag toch maar op pad te gaan.

Het was tenslotte voorlopig de laatste zondag van Riet hier op het eiland. Het westen en het oosten hadden we al gehad, het bezoek aan de LNG fabriek (zie de log van 30 september van vorig jaar) had ons richting het zuiden gevoerd, dus de logische keus was naar het noorden.

We reden dus in noordelijke richting, via het plaatsje Sokol, door het stadje Dolinsk, naar het strand bij Starodubskoye.

En wat ik al wist maar wat Riet nog niet had gezien, de zee was daar tot kilometers uit de kust bevroren. Daar moesten we natuurlijk even een kijkje nemen, want hoe vaak kun je nou een sigaretje roken terwijl je over een bevroren zee loopt....

De foto op de volgende pagina laat het zien...

Maandag 12: Zolen

Het weer is de laatste weken ook hier op Sakhalin behoorlijk van slag. We hebben nog steeds 's nachts flinke vorst en de afgelopen dagen overdag lichte dooi, maar vandaag bleef de temperatuur iets onder nul en dat betekende dat de ijslaag op de stoepen gewoon ijs bleef. En dan wordt zelfs een kort wandeltochtje van SEB1 naar SEB2 een behoorlijk hachelijke onderneming....

Tenminste, niet voor iedereen, want Riet heeft op de laarzen die ze vorig jaar hier heeft gekocht nauwelijks last van de gladheid. En ik kan me met mijn schoenen-voor-alle-weersomstandigheden, gekocht bij professionals (De Huls in Katwijk), nauwelijks vooruit kan bewegen. Het was me toch al opgevallen dat de meeste Russen gewoon lopen alsof er niks aan de hand is terwijl ik glijdend en glibberend de grootste moeite heb om mijn verticale positie te handhaven.

Het moet dus een kwestie van schoeisel zijn, of liever gezegd van het materiaal van de zolen. Ik moet er onderweg in ieder geval hebben uitgezien als een halve zool....

Dinsdag 13: Een heleboel sneeuw (Geschreven door Riet, en ze heeft ook de foto's gemaakt)

Hoi allemaal,

Morgen is al weer mijn laatste dag, dus dat wordt koffer inpakken en dan donderdag weer vertrekken.

Als het stopt met sneeuwen tenminste. Er is in die weken dat ik er ben wel regelmatig sneeuw gevallen, maar gisteren werd het dan toch serieus.

Ik was bij iemand koffie wezen drinken en toen ik om vijf uur de heuvel af kwam sneeuwde het al aardig door. Na me van jassen, vesten en sjaals ontdaan te hebben (dat is hier wel een nadeel, je loopt niet zo effe naar buiten) ben ik voor het raam gaan zitten om naar buiten te kijken.

Het ging opeens echt hard en ik dacht, effe kijken nog want straks zit ik weer in Holland en dus in het zonnetje.

Dat kijken was snel over, het ging zo hard dat de sneeuw die tot nu tot de vensterbank had gelegen, binnen een uur tot halverwege het raam kwam, ook omdat er steeds hele plakken van het dak naar beneden vielen.

Het heeft de hele nacht zo'n beetje doorgesneeuwd, en toen Willem vanmorgen naar zijn werk wilde moest hij eerst een pad scheppen naar de weg. Is weer eens wat anders dan de ramen schrappen van je auto.

Maar het was wel een mooi gezicht!

Woensdag 14: Koffer pakken

Voor Riet was het vandaag de dag om een beginnetje te maken met het pakken van haar koffer, want morgen vertrekt ze al weer. De koffer zal wel een stukje lichter zijn dan op de heenweg want ze kan al de nodige winterkleren hier achterlaten, die hoeft ze niet meer mee terug te sjouwen.

Het was voor haar dus ook de dag van het afscheid nemen en ik dacht dat ze daarom nog wel even naar de koffie ochtend zou gaan maar ze had iets anders in gedachten. Ze had trek in een laatste Hub Burger en ze wilde de mannen van Zima 3 gedag zeggen, dus we gingen 's avonds naar de Zima 3 bar.

Het werd zoals gewoonlijk weer (te) laat en erg gezellig. En het is Riet uiteindelijk zelfs gelukt om een rondje te geven...

Donderdag 15: Riet vertrekt weer

Het weer zag er vanmorgen erg goed uit maar in de loop van de dag begon de lucht dicht te trekken, en het zag er zelfs naar uit dat het zou gaan sneeuwen. Maar veel duimen helpt, toen het tijdstip van Riet's vertrek aanbrak was er nog steeds niks aan de hand.

Om kwart voor twee stond er een auto met chauffeur klaar voor het kantoor om mij naar Zima te brengen. Daar laadden we Riet met koffer in en reden vervolgens naar het vliegveld. Daar zagen we de 767 van Aeroflot al staan, die was zelfs bijna een uur eerder aangekomen dan de geplande aankomsttijd. Het vliegtuig stond er dus al, dus dat was alvast in orde.

Het was hardstikke druk in de kleine vertrekhal, want de vlucht van Transaero, ook naar Moskou, en de Aeroflot vlucht vertrekken vlak na elkaar. We waren even bang dat er toch nog iets mis zou zijn met Riet's ticket omdat ze op de heenreis de Aeroflot vlucht had gemist, maar alles bleek in orde. Goddank bleek de bagage doorgelabeld te kunnen worden tot aan Frankfurt, na Moskou de volgende stop, zodat ze in Moskou in feite alleen maar haar ticket voor de volgende vlucht hoeft te halen bij de Transfer Desk. Je zou dus zeggen dat deze keer alles dan toch wel goed zou moeten gaan op de luchthaven Sheremetyevo.

De vlucht naar Moskou zat blijkbaar niet helemaal vol, en daar had Riet nog een mooi mazzeltje aan. Achter de ticket desk zat een tamelijk gezette, zwaar opgemaakte en ontzettend geblondeerde mevrouw die af en toe heel moeilijk keek, en soms riep ze ook iets naar iemand anders waardoor we de indruk hadden dat er misschien toch iets niet klopte. Maar nee hoor, ze gaf Riet haar instapkaart, met twee stoelstickertjes, en ze zei dat ze de stoel naast Riet ook gelijk maar voor haar had gereserveerd want dan kon ze onderweg lekker slapen. Nou, is dat aardig of niet?

Voor mij kwam toen het moment om afscheid te nemen want de chauffeur stond buiten op mij te wachten. Riet ging vervolgens op zoek naar het restaurant boven de vertrekhal en ik werd naar het kantoor teruggebracht. Daar kreeg ik al snel een sms-je van Riet dat ze door alle controles was, klaar om in te stappen, en even later nog één waarin stond dat ze "super zat".

De rest van de middag en in de loop van de avond heb ik de website van Aeroflot in de gaten gehouden, want daar kun je volgen hoe het met de vlucht gaat. En het gaat goed want ze liggen nog steeds iets voor op het schema.

Maar ze is op dit moment nog niet eens halverwege Moskou, ze heeft nog ruim vijf uur te gaan. En dan vanavond nog door naar Frankfurt waar ze zal overnachten, om dan vrijdagochtend vroeg door te vliegen naar Schiphol.

Dus wordt vervolgd....

Vrijdag 16: Aangekomen!

Vannacht om een uur of drie piepte mijn telefoon, een sms-je van Riet dat ze precies op tijd aangekomen was op Sheremetyevo in Moskou.

En alles ging deze keer helemaal goed. Ze had bij aankomst gelijk gebruik gemaakt van de speciale service van Aeroflot om naar haar aansluitende vlucht te komen en dat ging allemaal hardstikke vlot. Haar naam stond op een lijst, en binnen een half uur of zo had ze haar boarding card voor de vlucht naar Frankfurt en was ze door security check en de douane heen. Daarna werd ze met een speciale Aeroflot bus dwars over het vliegveld naar de andere Terminal gebracht waar ze in principe direct door kon naar de Gate zonder verdere poespas.

Tijd zat deze keer dus. Had ze dat op de heenweg dan ook niet kunnen doen zul je vragen, en ja dat kan, ik had het zelfs uitgebreid verteld en de website doorgegeven waar alles opstond. Maar degenen die Riet kennen weten hoe dat dan gaat, toen ik begon te vertellen was het van "Jaja, dat zie ik allemaal wel als ik daar ben, ik ben heus niet achterlijk", en achteraf beweerde ze zelfs dat ik helemaal niks had gezegd...

Maar goed, blijkbaar zeg ik af en toe toch wel eens iets wat de moeite waard is want ik kreeg vanmorgen om een uur of acht een sms-je dat ze was aangekomen in Frankfurt en alleen nog moest zoeken naar een hotel. Ik heb gelijk even met haar gebeld en toen stond ze net voor het Sheraton vlak naast het vliegveld, ze moest alleen de ingang nog even vinden.

Ik was nog even bang dat ze zich zou verslapen voor haar laatste vlucht naar Amsterdam, want die vertrok 's morgens al om even over half acht, maar ook dat is goed gegaan want ik kreeg in de middag (mijn tijd) een sms-je dat ze was ingecheckt en klaar stond voor vertrek. En zo was ze uiteindelijk om een uur of tien 's morgens (Nederlandse tijd) weer terug in Rijnsburg.

Hèhè, en nu eerst een ~~Bavaria~~ Botchka....

Zaterdag 17: Cloggies

Ik was samen met alle andere collega's van mijn afdeling die op Zima wonen uitgenodigd voor een gezellige avond bij onze "grote baas" Hein Hilhorst en zijn vrouw Titia thuis.

Er was vooraf aangegeven dat er een buffet zou zijn en aangezien ik sinds afgelopen donderdag weer voor mezelf moet zorgen was dit een uitgelezen mogelijkheid voor een goed maal zonder al te veel moeite. "Uitgekookt" is hier wel een mooie uitdrukking vind ik. En het was ook een buitengewoon goed maal want het eten kwam van het Indiase restaurant "Taj Mahal" hier in Yuzhno, en dat was voor de liefhebbers van een goeie curry (zoals ik dus) zoals we in Nederland zeggen, dikke mik!

Om een uur of half elf gingen mijn maat Chris en ik nog even langs de "Hub" om te kijken of het nog gezellig was op de St. Patrick's Day party. Niet dus (hoe konden we dat nou denken), dus na één biertje zakten we af naar de Zima 3 bar, waar het zoals gewoonlijk wel gezellig was.

In de Zima 3 bar worden wij Nederlanders trouwens aangesproken met "Cloggies". Voor de niet-kenners, "Clog" is het Engelse woord voor klomp, vandaar. Als er Nederlanders onder elkaar in het Nederlands beginnen te praten krijgen we meestal al snel te horen dat we op moeten houden met "talking Cloggy"...

Ze vinden mij trouwens maar een rare "Cloggy", al is dat gelukkig wel in positieve zin. "Cloggies" geven namelijk nooit rondjes weg in de bar, op twee uitzonderingen na en dan zijn mijn buurman Marcel en ik. Nederlanders hebben blijkbaar overal en dus ook hier in deze uithoek een erbarmelijke reputatie, hoe zou dat toch komen. Aan mij ligt het alvast niet, daar zorg ik wel voor...

Tijd voor even een mooi plaatje, dit was de zonsondergang van vanavond, met een vliegtuig wat net opstijgt vanaf de luchthaven van Yuzhno-Sakhalinsk. Voor de kenners, een Tupolev TU-154M en nee, ik weet niet van welke maatschappij.

Zondag 18: Brandkranen

Gisteren dacht ik nog dat de lente zo ongeveer wel was aangebroken. De temperatuur lag alweer rond het vriespunt en de straten waren zelfs vrijwel schoon. Dat heeft overigens meer met schoonmaken met maken dan met de dooi, want in tegenstelling tot voorgaande jaren wordt er nu wel degelijk serieus werk gemaakt van het sneeuwruimen op Zima.

Maar toch, het zag er naar uit dat de winter (die toch al vrij mild was dit jaar) op zijn eind begon te lopen. Alleen dacht de winter daar zelf anders over. Gisteravond begon het weer te sneeuwen en vanmorgen lag er weer een aardig laagje, een centimeter of vijftien, en dat gaf Zima weer de aanblik van een schilderij van Anton Pieck.

En het weerbericht geeft aan dat het de komende dagen blijft sneeuwen.

Ik zie de laatste dagen opvallend veel insecten, en dan vooral vliegen. Die schijnen in de sneeuw in te vriezen als de winter invalt, en als het dan voorjaar wordt en de sneeuw begint te ontdooien komen ze weer tevoorschijn. Nou heb ik de pest aan insecten in het algemeen en vliegen in het bijzonder, dus van mij mag er de komende weken nog een tijdje strenge vorst komen, dan vriezen die krenten tenminste alsnog kapot....

Een bekend verschijnsel op Zima zijn in de winter rode vlaggetjes op een staak.

Je ziet ze overal uit de sneeuw steken en ze geven aan dat daar brandkranen staan.

Normaal gesproken zie je die dingen natuurlijk gewoon, maar als er meer dan pakweg een halve meter sneeuw valt dan wordt dat een probleem.

Daarom worden ze al aan het eind van de zomer voorzien van een vlaggetje, en als de sneeuw is weg gedooid wordt het vlaggetje er weer af gehaald.

Overigens heb ik vandaag nog wat aan ontwikkelingshulp gedaan. In de Zima 3 bar is het gebruikelijk om op zondagmiddag onderuitgezakt in de fauteuils te kijken naar een muziek DVD. Meestal is dat Paul McCartney, of de Eagles, en soms Paul Carrack, maar ik vond het hoog tijd worden voor een frisse wind. Daarom heb ik vanmiddag mijn DVD van het dertig-jarig jubileum concert van Rush meegenomen en gedraaid.

Ik kreeg daar (hoe kan het anders) de nodige positieve reacties op. Misschien ga ik daarom binnenkort maar een stapje verder en neem ik een DVD mee van Dream Theater....

Maandag 19: Nog even over vlaggetjes....

Allereerst een rectificatie op de log van gisteren, waarin ik schreef dat brandkranen vanwege de sneeuw worden gemarkeerd met een rode staak met een eveneens rood metalen vlaggetje, en dat klopt.

Maar ik heb vandaag toen ik er eens wat beter op ging letten gezien dat er veel meer van die markeringsvlaggetjes staan, zoals bijvoorbeeld op straathoeken en op plaatsen waar een pad loopt wat nu onder een halve meter sneeuw ligt. Kortom, dat van die brandkranen is waar, maar er wordt nog veel meer gemarkeerd met rooie metalen vlaggetjes...

Een ander vlaggetje, waar ik het even over wil hebben is het vlaggetje wat altijd zo mooi op het landkaartje stond waarop ik kan zien waar op de wereld mensen mijn site bekijken. Dat vlaggetje staat er namelijk niet meer.

Ik bedoel het vlaggetje wat aangaf dat ik een lezer van mijn site had in Brunei. Daar woonden tot voor kort John en Cindy en hun dochter Kirsten, en Cindy las mijn site omdat ze wilde weten hoe het leven op Sakhalin was. John zou namelijk voor Sakhalin Energy gaan werken en ze zouden hier dus naar toe gaan verhuizen.

Wel, dat weet ze inmiddels want ze wonen nu al weer een paar weken hier. En nogmaals bedankt Cindy, ik heb heerlijk gegeten vanavond. Очень вкусный, спасибо!

Dinsdag 20: 21 jaar geleden....

Waar de tijd is gebleven, ik vraag het me soms af want deze foto is vandaag precies eenentwintig jaar geleden gemaakt. En dat betekent niet alleen dat ik eenentwintig jaar ouder ben sinds die foto is gemaakt, maar ook dat dat knulletje op de foto, wat hier nog maar net is geboren, vandaag eenentwintig jaar is geworden en dus nu als "volwassene" verder door het leven mag gaan.

En vandaag is uitgerekend van al die eenentwintig verjaardagen precies de eerste keer dat ik er zelf niet ben om hem te feliciteren. Dus moet het deze keer maar langs deze weg...

Robin, van harte gefeliciteerd met je verjaardag!

Woensdag 21: Autopech

De titel doet misschien vermoeden dat ik problemen heb gehad met een auto, maar dat is niet het geval. Maar er is wel wat met de auto's aan de hand.

Ik heb al een paar keer verteld dat de welvaart op het eiland hand over hand begint toe te nemen, wat onder andere zijn weerslag vindt in de infrastructuur. Voor de mensen die niet verder gekomen zijn dan het vijf-centen-schooltje, er komen meer wegen en de slechte wegen die er al waren worden beter. En niet te vergeten, er komen meer stoplichten en zebrapaden.

Ons onvolprezen Management, wat de laatste tijd regelmatig beslissingen neemt waar niemand ene moer van begrijpt, heeft daarom besloten dat er geen enkele noodzaak meer is om het eigen autobezit nog langer te ontmoedigen. En dat heeft dan weer als direct gevolg dat ze hebben besloten om het systeem van de pool cars, zeg maar de leenauto's, op te heffen per 1 juli. In concreto betekent dat dus dat we na 1 juli zelf maar moeten zien hoe we aan een auto komen als we er een willen hebben.

In de praktijk zal dat wel betekenen dat iedereen zelf een auto gaat kopen, en ik denk dat ik dat ook maar ga doen. De busdiensten van het bedrijf gaan wel gewoon door maar die komen niet verder dan een bepaald deel van de stad. En er worden wel alternatieven aangeboden in de vorm van huurauto's, maar hoe ga je een huurauto ophalen als dat bedrijf ergens aan de rand van de stad is?

Het betekent wel dat mijn plannen voor een sneeuwscooter en een motorfiets of Quad voorlopig op de helling gaan want er moet dan eerst maar een auto komen. Het nieuws is overigens als een lopend vuurtje door de stad gegaan en iedere autohandelaar is nu handenwrijvend zijn prijskaartjes aan het aanpassen....

Donderdag 22: Aussie humor

Een van de Zima 3 collega's, Evan Engelhardt uit de Verenigde Staten, is op dit moment op vakantie in Australië. Namens alle Australische collega's heeft Graeme Bottoms een mailtje gestuurd naar een groot Australisch radiostation in de streek waar Evan op dit moment doorheen rijdt om te vragen of ze een "Zoek Evan" oproep willen doen omdat we bang zijn dat hij anders verdwaalt....

Ik zou dat smoe van Evan wel even willen zien als iedere Aussie die hij tegenkomt hem begroet met "Giddy mate, hew are ya dauwing, you det blawk from Seckeling?".

Vrijdag 23: Klederdracht (1)

Het is bijna niet te geloven dat ik over dit onderwerp nog nooit iets heb geschreven. Ik heb zelfs alle logs terug zitten bladeren om te zien of dat wel klopt maar het is echt zo,. En dat terwijl het toch een van de meest in het oog lopende dingen is hier op Sakhalin, de manier waarop de mannen en vrouwen zich kleden.

Eerst maar eens over de mannen, die kleden zich over het algemeen donker, om niet te zeggen zwart. Ze dragen over het algemeen donkere, meestal zwarte broeken, zwarte of in ieder geval sombere T-shirts of truien, donkere jassen, meestal leer, halflang en zwart, en ook de hoofddeksels zijn donker.

De beroemde Russische berenmutsen zie je nog wel in het straatbeeld maar ze worden over het algemeen alleen nog gedragen door de oudere mannen. De jongere mannen dragen liever een leren pet, of zoals wij in de winter, de bekende gebreide muts en die is dan uiteraard weer meestal zwart.

Maar het meest in het oog lopend is toch wel het schoeisel. De mannen dragen zelfs in de winter geen zware winterschoenen zoals wij maar gewone leren stappers, alleen hebben die vrijwel allemaal lange neuzen. Omdat het leer van mindere kwaliteit is dan van onze westerse schoenen wordt dat nogal gauw slap, de schoenen zien er daarom nogal gauw "afgedragen" uit en dat geeft ze een komisch Pipo effect.

Wij allochtone mannen vallen hier qua kleding over het algemeen op als vliegen op een wit plafond. Wij dragen over het algemeen veel lichtere kleding en meestal fel gekleurde ski-jacks. En als ik eens een keer probeer me aan te passen aan de plaatselijke dracht met mijn donkere leren jas en donkere wintermuts dan verradt mijn veel te lichte spijkerbroek me nog. En als zelfs dat me niet als een buitenlander doet herkennen dan is één blik op mijn schoenen voldoende....

Zaterdag 24: De Zee van Ochotsk

Gisteren leek het erop dat de dooi had ingezet. De temperatuur liep overdag op tot een graad of twee en het voelde gewoon tropisch aan.

Tijdens een wandelingetje naar SEB2 had ik niet eens meer een pet op en de jas los want het was een prachtige zonnige dag. Nadeel is natuurlijk wel dat door die hoge temperaturen de sneeuw in een hoog tempo smelt.

De lucht was daardoor gisteravond en vannacht ongewoon vochtig en het was dus zelfs mistig, wat hier echt een ongebruikelijk verschijnsel is.

Omdat de temperatuur vannacht weer tot even onder nul zakte waren vanmorgen alle bomen wit uitgeslagen doordat het water erop weer was bevroren, en dat leverde een erg mooi gezicht op in de ochtend.

Omdat het alweer een prachtige zonnige dag had en ik voor de verandering eens een auto op zaterdag had geregeld besloot ik 's middags naar de oostkust te rijden om eens bij het merengebied te gaan kijken en te zien of de Zee van Ochotsk nog bevroren was.

De meren waren nog witte bevroren vlaktes maar het ijs op de zee is al zo goed als verdwenen. Alleen aan het strand en vlak ervoor lag er nog ijs maar het meeste was al gebroken in ijsschotsen, wat op zich ook wel weer een erg mooi gezicht was.

Omdat de meeste wegen naar de meren nog onbegaanbaar waren door de sneeuw besloot ik de kustweg te volgen om te zien waar die ergens zou ophouden.

Maar dat weet ik dus nog steeds niet, want vlak voorbij de laatste tekenen van de beschaving, zo te zien aan de gebouwen een soort vuurbaakpost, hield het asfalt weer eens op.

En hoewel de weg nog verder door liep zag het er niet erg aantrekkelijk uit. Maar niet doen dacht ik dus....

Wel kwam ik op de terugweg nog een verkeersbord tegen wat niet al te best meer leesbaar was. Ik ben zelfs nog even teruggereden om te kijken of ik het goed had gezien. En inderdaad, duidelijk gebruikt voor "target practice".....

Zondag 25: Druilerig

De dooi heeft inderdaad doorgezet. Vanmorgen toen ik wakker werd hoorde ik een geluid wat me vaag bekend voorkwam. Inderdaad, een regenbui! En hoewel die van korte duur was bleef het de hele dag druilerig. Ik moest toch hard nadenken wanneer ik hier voor het laatst een dag met wat regen heb gezien, en ik kwam uit ergens begin september vorig jaar.

En vandaag nog een uur korter geslapen ook....

Maandag 26: Nieuwe aanwinst

Aan het eind van de week vertrekt er alweer een collega, David Davies oftewel DD gaat terug naar Engeland.

En daar gaat hij heel wat anders doen dan nu, hij gaat namelijk een muziek studio beginnen. Alle spullen heeft hij inmiddels, gekocht van het geld wat hij hier heeft verdiend, alleen een huis met geschikte ruimte ontbreekt nog maar dat hoopt hij te gaan regelen als hij eenmaal weer terug is.

Hij gaat niet zozeer zelf muziek maken als wel produceren, en ik moet zegen dat ik het geweldig vind dat hij het aandurft om te gaan doen wat hij leuk vindt. Ik hoop dan ook dat hij gaat slagen, en ik geef hem een goeie kans want hij heeft er verstand van. Hier op het eiland is hij razend populair als DJ en hij heeft ook al verscheidene dance-mix cd's gemaakt. Niet dat ik daar zelf ene flikker aan vind maar de kenners zeggen dat ze erg goed zijn.

Hij had nog wat spulletjes die hij niet mee wilde nemen en die probeerde hij hier nog gauw te verpatsen voor zijn vertrek. Een van die dingen was zijn gitaar, een Yamaha Pacifica 112XJ voor de kenners, en die deed hij weg voor een prikkie, inclusief bag en een paar kabels.

Dat kon ik echt niet laten lopen, dus sinds vandaag staat hij bij mij in huis.

Dinsdag 27: День рождения!

Precies, "verjaardag", en wel die van mij want ik ben vandaag jarig! En dat ging helaas niet geruisloos voorbij....

Allereerst was er gisteren bij de post een redelijk vermomde doos waar een heleboel enveloppen inzaten, met daarin verjaardagskaarten. Hardstikke leuk, en iedereen die daar aan mee heeft gedaan ontzettend bedankt. Ze hangen nu allemaal op de deur van de plee zodat ik er nog een poosje plezier van zal hebben. Ik heb nog wel gekeken of er nog meer in de enveloppen zat, maar helaas, alleen kaarten....

Zoals mijn vrienden en bekenden wel weten heb ik een pesthekel aan verjaardagen en die van mezelf in het bijzonder. Ik had dus niks gezegd op mijn werk maar dat maakte weinig uit want een paar dagen geleden kwam Laura binnen en vroeg wat ik voor mijn verjaardag wilde hebben. Ik probeerde nog voorzichtig iets van "Ik doe er eigenlijk nooit wat aan" maar ik kreeg gewoon als antwoord "Maar wij wel!".

En dat was dus dat.

Het betekende trakteren en dat is tegenwoordig heel vaak pizza. De dames kunnen allemaal door een lampenglas, de meeste nog met twee tegelijk ook, maar als er pizza verschijnt zijn ze niet te houden. Mijn collegaatje Irina was bereid het een en ander voor me te regelen, dus ik kwam er nog met een makkie vanaf ook. En het leverde me nog twee flessen Vodka op ook dus al met al viel het toch nog wel mee.

Vanavond hebben we zoals gewoonlijk weer een potje gezaalvoetbald (twee keer gescoord, en nee, ik kreeg géén vrije doorgang omdat ik jarig was), waarna we afzakten naar de kroeg voor mijn verjaardagsrondje. Kijk, en dát vind ik nou wel leuk....

Woensdag 28: СССР

Van de week tijdens een van de "pizza bijeenkomsten" hadden iemand een shirt aan waarop stond "СССР". Dat is blijkbaar een modemerik, ik ben niet meer zo bij in die dingen sinds ik mijn zoons niet meer regelmatig om me heen heb, maar toen ik dat hardop oplas schoten de Russen in de lach. En ik realiseerde me na een paar tellen doordenken ook waarom.

Kijk, wij hadden het vroeger altijd over de "USSR". Voor iedereen van na pakweg 1985, dat betekent "Unie van Socialistische Sovjet Republieken", want zo heette Rusland in de Sovjettijd officieel. Maar ook de Russische afkorting daarvoor, "СССР", werd erg veel gebruikt, met name in de Volkskrant.

Wij zeiden ook braaf "Cee Cee Cee Pee", en daar klopt nou net geen ene reet van. Nee, want in het Russische alfabet is de "C" een "S" en de "P" is een "R", dus wat staat er... Precies, "SSSR".

Het is maar dat je het weet.

Donderdag 29: Badmuts

Hieperdepiep! Geen wekelijkse vergadering om vijf uur vanmiddag dus ik was eens een keer normale tijd thuis op een donderdag. Alle tijd dus om even lekker naar het zwembad te gaan en een stuk vijftig baantjes te trekken.

Het zwembad hier heet "Oasis" en je kunt het vanuit mijn raam hier zo zien, het is praktisch aan de overkant. Op de meeste avonden is het in het 25-meter bad baantjes zwemmen, en dat probeer ik iedere week minstens één avond te doen.

Riet is toen ze hier vorig jaar was ook een keer mee geweest, maar in januari was ze heel tactisch haar badpak "vergeten". Ze vind het namelijk niks, want je moet een badmuts op. En zo erg is dat toch niet, ik bedoel, deze kan toch zo in een paspoort?

Vrijdag 30: Zima 3 jargon

Om in de bar van Zima 3 mee te kunnen praten moet je een aantal belangrijke dingen weten.

Allereerst, het is ten strengste verboden om over werk te praten, dat levert meteen een gele kaart op. Af en toe gebeurt het natuurlijk wel eens maar dergelijke gesprekken gaan dan vrijwel altijd tussen twee afzonderlijke personen. In groepsverband komt er meestal meteen zoveel commentaar dat de ongelukkige die over "het werk" wilde beginnen van schrik spontaan zijn mond houdt.

Verder lopen er mensen van veel verschillende nationaliteiten rond en het is wel de bedoeling dat iedereen voldoet aan de eigenschappen en vooroordelen die er bestaan over de diverse nationaliteiten want anders raken we in de war.

Volgens de Engelsen zit het zo in elkaar:

"Cloggies"

Dat zijn wij Nederlanders dus. Wij staan erom bekend dat we gierig zijn, geen rondjes geven en aardig kunnen voetballen. Verder snappen we niks van rugby, en we weten zelf niet eens dat we op het gebied van cricket eigenlijk een goeie naam hebben. En dan dat zwarte spul wat we eten, hoe het het ook al weer... o ja, drop. Gadver! Wij eten dat alleen maar omdat we het makkelijk kunnen ronddelen want er is toch niemand anders die het lust...

"Krauts"

Dat zijn de Duitsers, en net als iedereen zijn ook de Engelsen van mening dat iedereen een hekel aan ze heeft. Nederlanders worden daar dan ook volledig in gesteund, en verder worden er eigenlijk niet veel woorden over vuil gemaakt. Dat is op zich makkelijk omdat er vrijwel geen Duitsers bij Sakhalin Energy werken. Iedereen heeft gewoon een hekel aan Duitsers. Punt.

"Frogs"

De Fransen zijn ook al niet erg populair bij de Engelsen, wat natuurlijk geen wonder is als je bedenkt dat ze zo'n achthonderd jaar oorlog hebben gevoerd tegen elkaar. En dat is nooit helemaal opgelost, sterker nog, de beste oplossing zou zijn als Frankrijk werd uitgezaagd en richting de Atlantische Oceaan zou worden afgeduwd. Hadden ze maar moeten leren om beter Engels te spreken want je kunt ze absoluut niet verstaan als je daar op vakantie gaat, en arrogant dat ze zijn....

"Paddies"

De Ieren zijn een beetje net als de Nederlanders. Die kunnen het merkwaardig goed met elkaar vinden en samen hebben ze de twee meest populaire biersoorten, Guinness en Heineken. Verder dragen de Ieren altijd groen, stichten ze overal waar ze komen kroegen (de "Irish Pubs") en zijn ze niet ongezellig. Wel een beetje achterlijk natuurlijk want met dat voetbal van ze wordt het nooit wat.

"Jocks"

De Engelsen praten altijd een beetje meewarig over de Schotten want die willen maar niet snappen dat ze honderden jaren geleden veroverd zijn en nu dus als zodanig deel uitmaken van het Britse Rijk. De Schotten verzetten zich daar nog steeds met hand en tand tegen en beschouwen iedere wedstrijd tegen Engeland als een oorlog, al is het een wedstrijd pinda's eten. Ze weten nog precies waar, wanneer en met hoeveel elke wedstrijd tegen de Engelsen werd gewonnen, en dat houdt automatisch in dat dat niet zo vaak gebeurt. Maar er komt een dag....

"Aussies"

Het is bekend dat de oorspronkelijke Australische migranten criminelen waren die uit Engeland waren verbannen en daar worden ze door iedereen in Zima 3 voortdurend aan herinnerd. Dat belet ze niet om zonder uitzondering een grote bek te hebben, al is dat wel op een goeie manier. Ze zijn bezeten van rugby en cricket, en bij alles wat ze doen brandt er op de achtergrond een "barbie", oftewel een barbecue. Verder houden ze het simpel, de mensheid bestaat uit twee soorten, "Bruce's" en "Sheila's".

"Kiwis"

De Nieuw-Zeelanders zijn voor de Australiërs wat de Ieren voor de Engelsen zijn, de een beetje achterlijke burens. Er is een enorme rivaliteit tussen hen op het gebied van rugby en cricket, en als de Australiërs eens een keer van de Nieuw-Zeelanders winnen met rugby is dat meteen een nationale feestdag. Dat gebeurt alleen niet zoveel want de "All Blacks", zoals het nationale team van "Nieuw-Zeeland" heet is vrijwel onoverwinnelijk. En dat bezorgt de Nieuw-Zeelanders bij ieder gesprek over rugby dat onuitstaanbare superieure grijnslachje.

"Yanks"

Amerikanen zijn zonder uitzondering arrogant en wereldvreemd. Het idee dat ze in Rusland rondlopen wordt aan het thuisfront niet serieus genomen, ze geloven het simpelweg niet. Voor de Amerikanen is "buitenland" een andere staat in de Verenigde Staten, en de rest is wildernis. Ze hebben allemaal thuis enorme collecties wapens en gek genoeg zijn ze verzot op de Russische Kalashnikovs. Overigens, er loopt een Amerikaan rond op Zima 3 die totaal niet aan deze voorwaarden voldoet, dus die noemen we maar Canadees. Dan hoeven we namelijk niets aan te passen, snap je....

En de Engelsen zelf dan, zul je zeggen. Ach, we laten ze maar lullen, die "**Lymies**"....

Zaterdag 31: De stoppen slaan door!

Dat heb ik weer, kom ik vanavond (of eigenlijk vannacht) thuis van het feest in de Zima 3 bar, doe het licht van de badkamer aan.... pats! En meteen is alles donker.

Dat moest natuurlijk een keer gebeuren, want door de droge lucht hier is alles zo statisch als de neten. Ik krijg regelmatig opsodemeters als ik een lichtsakelaar aanraak. En er knalt ook regelmatig een lamp kapot, dat zal er ongetwijfeld ook mee te maken hebben.

Gelukkig is er hier een service dienst, dus als ik het zelf niet kan oplossen dan hoef ik alleen maar even te bellen en ze komen het snel maken. Nou ja, snel, het is hier weliswaar nog net geen "Mañana, mañana" maar verder....

Nagekomen bericht:

Dat was dus een makkie. In de garage zit een kast aan de muur met allemaal schakelaars die blijkbaar uitslaan als er ergens in huis een overspanning is. Geen stoppen dus maar een stuk of dertig van die schakelaars voor allemaal gedeeltes van het huis. Ik hoefde dus alleen maar de schakelaar die was uitgeslagen weer "On" te zetten en alles was weer voor elkaar.

April 2007

Zondag 1: Een doorsnee zondagmiddag

Om een uur of vier zakte ik weer af naar de Zima 3 bar waar het nog akelig leeg was, maar gaandeweg druppelden er een paar mensen binnen. DVD'tjes gekeken van Simon & Garfunkel (niet mijn keus, maar ja) en daarna van Buck Cherry, pardon, Chuck Berry, want daar waren we gisteravond gebleven.

En een doorsnee zondagmiddag in de Zima 3 bar ziet er dus zo uit:

Maandag 2: Global Warming?

Vorig jaar dacht ik tijdens de winter regelmatig dat die mensen die altijd zaniken over de opwarming van de aarde maar eens een poosje op Sakhalin moesten komen wonen.

Maar vergeleken met het afgelopen jaar was deze winter wel erg mild, qua temperatuur en ook qua sneeuwval. Er is veel minder sneeuw gevallen dan vorig jaar en de temperatuur was weliswaar in januari en februari normaal voor de tijd van het jaar, maar de afgelopen maand was het uitzonderlijk, eh, warm. En volgens de mensen die het weten kunnen was de vorige winter al behoorlijk mild vergeleken met de paar ervoor.

Het ziet er ook al naar uit dat de dooi al definitief is ingezet, want de sneeuw is in een hoog tempo aan het verdwijnen. 's Nachts vriest het nog steeds maar overdag verdwijnt de sneeuw als.... precies, sneeuw voor de zon.

Datzelfde proces hebben we uiteraard vorig jaar ook doorgemaakt, alleen pas een week of vier later. Zou de Global Warming dan toch ook op Sakhalin toeslaan?

O ja, en Martin moet vandaag afrijden, dus of jullie allemaal even willen duimen en vooral tussen pakweg één en twee uur vanmiddag niet op de openbare weg komen. In Rijnsburg dan, hè. Of doe eigenlijk maar heel Nederland, dan heeft ie in ieder geval de ruimte....

Dinsdag 3: 5000!

Hij is er, de 5000ste bezoeker van mijn website! En de gelukkige is.... Leo!! Gefeliciteerd, ouwe Bokkum!!

Willem op Sakhalin

Hallo allemaal,

Op Sakhalin is het nu: **08:42**

Aantal bezoekers tot nu toe: **05000**

Schrijf in het [Gastenboek](#) of stuur een [E-mail](#)

Deze week was er een van verjaardagen en afscheid nemen. We hadden maar liefst vier jarigen op de afdeling en dit weekend is er op zaterdagavond een groot afscheidsfeest gepland voor een aantal mensen. Er zijn de laatste tijd een heleboel mensen die afscheid nemen, wat hoofdzakelijk komt omdat er delen van het project inmiddels klaar zijn en mensen dus naar andere projecten vertrekken.

Wat gaat de teller trouwens hard ineens! Volgens mij gebeurt dat iedere keer als er weer een volgend duizendtal nadert, zitten jullie soms allemaal op die fles Vodka te azen? Denk erom, de duizendste moet me wel even een mailtje sturen.

Oude Logs

Willem

Maandag 2 April 2007

Februari 2007

Hij stuurde zelfs het bewijs op in de vorm van een schermprintje, en dat staat wel erg leuk op mijn "saït".

Alleen heb ik nou wel een probleem, want Leo drinkt niet. Heb ik dat weer? Waarom wint er nou iedere keer iemand waar ik geen fatsoenlijke fles "Russian Standard" aan kwijt kan? Nou ja, ik zal wel weer wat anders verzinnen. Wat dacht je van een Kalashnikov?

Woensdag 4: De afgelopen drie dagen

Het weerbericht voorspelde gisteren en vandaag sneeuw, en gisteren heeft het ook de hele dag behoorlijk gesneeuwd. Alleen was het overdag bloedheet met zo'n twee, drie graden boven nul dus veel bleef er niet liggen.

's Nachts vriest het nog steeds een graad over zes, zeven en dat betekent voorzichtig zijn in de ochtend want al die stroompjes smeltwater op de straten en stoepen veranderen dan weer in ijsvlaktes.

In de loop van de dag is dat weer snel ontdooid en ook vandaag was het weer zoals gewoonlijk zonnig, en het dooid dus vrolijk verder. Ik denk dat als het in dit tempo doorgaat dat alle sneeuw in de stad en in Zima dit weekend is verdwenen...

Ik heb op de volgende pagina wat foto's geplaatst die een duidelijk beeld geven.

Eergisteren.....

Gisteren....

Vandaag....

Donderdag 5: Een hele teleursteling...

Vandaag stond er een bericht in de krant waar ik nog steeds een beetje nijdig over ben. Het herinnerde me namelijk aan onze eerste vakantie in Frankrijk (ja Riet, die met al die achterlijke kastelen....).

We hebben toen onder andere het kasteel van Chinon bezocht waarover in het krantenartikel wordt gesproken, en in de toren van dat kasteel was inderdaad het museum waar ze het over hebben. En ja, we hebben daar dat potje gezien met daarin wat leek op verkoolde resten van een vinger. En uiteraard hebben wij vol ontzag gekeken naar dat overblijfsel van een historische heldin. Niet dus.....

Vermeende resten Jeanne d'Arc blijken van mummie

Uitgegeven: 4 april 2007 20:46

PARIJS - Stukjes bot en linnen die van de Franse nationale held Jeanne d'Arc afkomstig zouden zijn, blijken van een Egyptische mummie te stammen. Dat blijkt uit een woensdag gepubliceerd onderzoek van Franse forensische deskundigen.

De 19-jarige Jeanne d'Arc vond op 30 mei 1431 in Rouen de dood op de brandstapel omdat zij de revolutie tegen de Engelse bezetter had geleid. De vermeende resten werden in 1867 in een potje op een zolder van een Parijse apotheek gevonden. Het potje droeg de inscriptie "resten gevonden onder de brandstapel van Jeanne d'Arc, de Maagd van Orleans".

Tegenwoordig staat de stopfles in een museum in Chinon en is bezit van het aartsbisdom Tours. Aan de authenticiteit van de overblijfselen werd al lang getwijfeld. Dat is nu bewezen door ze te onderwerpen aan onder meer röntgenonderzoek en pollenanalyse.

Hieruit blijkt dat het gaat om een Egyptische mummie uit de 3e tot 6e eeuw voor Christus. Mummies werden in de Middeleeuwen in Europa gebruikt voor het maken van medicijnen.

Overigens is de kop boven deze log geen spellingsfout. Toen Robin op school leerde schrijven was dat qua spelling een ware ramp. Hij schreef onder andere hardnekkig overal enkele medeklinkers waar er twee horen te staan, zoals bijvoorbeeld de dubbele "L" in "teleurstelling". Hij is nooit een ster in spelling geworden, maar wat denk je toen Martin naar school ging en leerde schrijven.... jawel, precies hetzelfde.

En dat was voor ons toch wel een "teleursteling"....

Vrijdag 6: Klederdracht (2)

Ik heb het al gehad over de manier van kleden van de mannen hier op het eiland, en het wordt dus tijd dat ik ga vertellen hoe het vrouwvolk er bij loopt.

Ik zou misschien kunnen volstaan met de eerste reactie van Riet toen we vorig jaar voor het eerst samen de stad inliepen: "Allemachtig...". Ze moest al vrij snel het algemeen heersende beeld van de "Baboesjka's" bijstellen. Hoe dat beeld ontstaan is weet ik niet maar het is niet helemaal overeenkomstig met het algemene straatbeeld.

De Russische vrouwen op Sakhalin besteden ruwweg vijftig procent van hun inkomen aan hun uiterlijk, en met name de jonge vrouwen zijn bepaald niet, eehhhh, vet. En hun stijl van kleden is, zacht uitgedrukt, tamelijk opvallend en op een manier die hun figuur buitengewoon goed doet uitkomen. En dat willen ze weten ook want ze zijn dol op aandacht.

De truitjes en bloesjes schijnen in slechts twee maten verkrijgbaar te zijn, te kort en te krap. Hoe ze in die spijkerbroeken komen is me vaak een raadsel, en daarbij dragen ze 's winters laarzen en 's zomers schoenen waarvan de hakken iedere natuurwet schijnen te tarten. En ze zijn dol op felle kleuren, tierelantijnen en glitters. Ze vinden dan ook de Westerse vrouwen maar saai en slecht gekleed.

Toen Sakhalin Energy in Yuzhno van start ging en Russisch personeel ging aannemen waren daar veel vrouwen bij. Nu was het zo dat toentertijd de vrouwen maar twee soorten kleren hadden, je dagelijkse kloffie en de kleren om uit te gaan. En je kon natuurlijk niet in je dagelijkse kleren naar je nieuwe baan dus ze verschenen allemaal in de kleren waarmee ze in het weekend uitgingen. En dat was qua hoeveelheid en qua stof meestal zo weinig dat er al vrij snel een officieel schrijven in het bedrijf rondging waarin de dames werd gevraagd om zich "iets minder uitbundig" te kleden...

Tijdens mijn eerste bezoek aan Yuzhno was het al oktober en ik verbaasde me toen al over de kleding van de dames op kantoor, maar mijn mijn baas zei alleen maar, "Wacht maar tot de zomer, wanneer de bontjassen uitgaan....".

Zondag 8: Op zoek naar Sinegorsk

Een week of wat geleden heb ik gemeld dat ik onderweg was geweest naar het plaatsje Sinegorsk, in de heuvels ten westen van Yuzhno. Ik ben daar nooit gekomen omdat de weg ergens in de heuvels onbegaanbaar was geworden door de hoge sneeuw. Ik was er via die weg sowieso nooit gekomen want het was helemaal de weg naar Sinegorsk niet....

Vandaag heb ik een nieuwe poging gedaan en dat liep in eerste instantie ook niet helemaal lekker. Ik wilde om te beginnen een route vanuit Yuzhno nemen die niet dwars door het centrum voerde. Dat lukte op zich wel, maar die bracht me op de weg naar het noorden, richting Dolinsk (zie de log van 11 maart 2007), en dat betekende een stukje terug.

Ik volgde de borden met "Sinegorsk" (In Yuzhno staat het er tegenwoordig ook in het Engels op, jawell!) en dat ging goed tot net buiten Yuzhno toen ik de hoofdweg bleef volgen en op een gegeven moment het idee kreeg dat ik weer verkeerd zat.

Het landschap kwam me vaag bekend voor, die spoorlijn naast de weg ook en de oostelijke heuvels lagen nog steeds akelig dichtbij aan mijn rechterkant.

Bij het eerste het beste plaatsje wat ik tegenkwam wist ik het zeker, ik zat alweer op de weg richting Dolinsk en nu een heel stuk noordelijker.

Ik ben dus omgekeerd en teruggereeden tot het punt waar ik zeker wist dat ik nog goed zat en inderdaad, waar ik de hoofdweg had gevolgd had ik dat niet moeten doen en de andere weg moeten kiezen en even later reed ik (hèhè) op de weg naar Sinegorsk.

De weg voerde inderdaad de westelijke heuvels in en was prima begaanbaar omdat er geen sneeuw meer op lag, in tegenstelling tot de heuvels zelf waar nog steeds een dik pak ligt en dat maakte het uitzicht adembenemend mooi.

Diep in de heuvels passeerde ik een plaatsje genaamd "Sanatoryy" en daar hield het asfalt weer op en ging de weg verder als grindweg met hier en daar een baggerstuk.

En net toen ik dacht dat er geen einde aan die grindweg kwam zag ik in een klein dal ineens Sinegorsk liggen.

Het bleek weer zo'n typisch Sovjet stadje te zijn wat waarschijnlijk daar is ontstaan door de mijnbouw want hoewel ik geen kenner ben op dat gebied zag ik veel verlaten fabrieksgebouwen die me deden denken aan plaatsjes van kolenmijnen.

Ik ben nog even het plaatsje ingereden maar de weg was zo slecht en er lag zoveel bagger dat ik het allemaal vanuit de auto heb bekeken. En daarna moest ik dezelfde weg weer terug, want verder dan Sinegorsk gaat die weg niet...

Maandag 9: Zwaar klote!

Afgelopen vrijdag was het weer zover, mijn laptop vertoonde de hele week al kuren en eindelijk gaf hij er helemaal de brui aan. Een zwart scherm was alles wat ik kreeg bij het opstarten en dat vond hij blijkbaar zelf ook niks want na een paar tellen schakelde hij zichzelf uit. Het probleem bleek deze keer wel hardnekkig en dus de Helpdesk maar gebeld.

De jongens die mijn laptop zouden moeten repareren zitten hemelsbreed vijftig meter bij me vandaan maar daar mag je niet gelijk naar toe lopen. Nee, je moet eerst bellen naar de Helpdesk, die zitten in Kuala Lumpur en die sturen je dan een mailtje met "Heb je dit al gedaan" en "Heb je dat al geprobeerd"... Na rustig tot tien geteld te hebben heb ik een mailtje teruggestuurd en ik zou er nog van horen. En jawel, tegen de middag kreeg ik bericht dat ik mijn pc naar overkant mocht brengen....

Vandaag had ik mijn laptop nog steeds niet terug, en tot overmaat van ramp had ook mijn eigen pc thuis kuren. Windows startte wel op maar bleef tijdens het opstarten hangen en daar was niet doorheen te komen. Na veel gepuzzel heb ik alles kunnen redden, behalve al mijn instellingen en ook al mijn email.

Dus als jullie een tijdje niks van mij horen dan komt dat omdat ik jullie emailadres kwijt ben. Stuur dus allemaal maar gauw een mailtje zodat ik ze allemaal weer terugkrijg.

Het enige positieve van vandaag was het Paasbrood, een soort krentenbrood met glazuur, sprinkeltjes, hier en daar een verdwaalde krent en stukje fondant. Niet dat ik veel te kiezen had gisteren want er lag bijna geen gewoon brood in de winkels, alleen maar deze dingen...

Dinsdag 10: Belasting

Het is weer eens wat anders dan de Blauwe Envelop, maar ik kreeg afgelopen vrijdag mijn belastingpakket. over de mail. Onze belasting wordt gedaan door Deloitte&Touche en die regelen alles.

Ik kreeg een volledig ingevuld belastingformulier in het Russisch, hetzelfde formulier vertaald in het Engels, een overzicht van de berekening en een overzicht van waarover ik allemaal belastingplichtig ben hier. Ik hoef alleen maar te controleren of alles goed is en dan het Russische te ondertekenen. Onderaan iedere pagina en met blauwe pen....

Het enige wat ikzelf heb moeten opgeven was het aantal dagen dat ik in Rusland ben geweest het afgelopen jaar. Er is namelijk een heel eenvoudig belastingstelsel voor expats, je betaalt het lage tarief van 13% als je meer dan 182 dagen in Rusland bent geweest in het belastingjaar, en als dat minder was dan betaal je 30%. Ik zit met mijn 258 dagen dus ruim aan de "lage" kant.

En om dat te controleren is er nog iets wat ik zelf moet doen, ik moet een fotokopie inleveren van alle pagina's van mijn paspoort. Allemaal, dus ook alle lege. Dat doen ze om de stempels van de paspoortcontrole te kunnen controleren. Aan de hand daarvan kunnen ze precies zien of het aantal dagen dat je hebt opgegeven als zijnde in het land ook werkelijk klopt.

Overigens moeten ze mijn aangifte nog even nakijken want er zit een foutje in. Ik heb geen kinderen op een buitenlandse kostschool zitten voor zover ik weet, en die 15.000 dollar die daarvoor vermeld staan onder de post "Bijdrage voor studerende kinderen" staan heb ik dus ook niet ontvangen. En daar wil ik dan ook geen belasting over betalen. Nou ja, Sakhalin Energy dan....

Woensdag 11: Buren

Gisteravond belde mijn buurvrouw al op, "Je bent het toch niet vergeten he?". Nee, nee, morgenavond op visite, dat vergeet ik echt niet.

Mijn buurvrouw heet Ann en ze komt uit Newcastle in Engeland, voor de kenners, een echte "Geordie" dus. Ze is getrouwd met Marcel en die komt uit Den Haag. Ze zijn allebei bijna zestig, maar vergis je niet, Marcel is een beer van een vent die op een Harley Davidson rijdt (voor de liefhebbers, een Road King) en Ann is niet groot van stuk maar wat je noemt een gezellig wijf.

Het was niet echt een kennismakingsvisite want ik ken ze al een heel tijdje. Ze wonen hier aan de overkant en ze gaan ook regelmatig de heuvel af richting de Zima 3 bar. Zij zijn ook degene die mij erop attent maakten dat de vorige bewoner van mijn huis zou gaan vertrekken zodat ik er al vroegtijdig werk van kon maken.

Jammer genoeg zullen we niet lang buren zijn want ze gaan eind juli hier weg omdat Marcel dan met pensioen gaat. Maar zover is het nu nog niet, en om kwart voor acht vanavond hing mijn buurvrouw aan de telefoon. "Get your butt over here, you're late!"...

Donderdag 12: Poedersuiker

De winter geeft het nog niet op, want de afgelopen dagen hadden we regelmatig sneeuwbuien. Veel stelde het niet voor want het blijft niet echt liggen, maar als het in de avond gaat sneeuwen zoals gisteren dan ligt er 's morgens toch weer een laagje, al stelt het eigenlijk helemaal niks voor.

En omdat de dag vandaag alweer stralend begon was het kleine laagje zo weer verdwenen. Totdat het in de loop van de middag weer begon te sneeuwen en wat denk je, jawel, brandalarm! Konden we dus op precies het slechtste moment van de dag met z'n allen naar buiten om te verzamelen op de parkeerplaats tussen SEB1 en onze "Datscha".

Op de foto zie je onze eigen veiligheidsagente Nadia die ervoor moet zorgen dat iedereen naar buiten gaat en ze moet buiten ook iedereen registreren zodat gecontroleerd kan worden dat er niemand ontbreekt. Ze lacht hier wel maar ze was niet blij. Net als wij niet trouwens, want het was maar een oefening.

Het bleef overigens de rest van de middag sneeuwen en hoewel de straten er behoorlijk nat van werden werd de rest van de wereld bedekt door een dun laagje sneeuw. En dat zag er net uit alsof alles bedekt was met een laagje poedersuiker....

Vrijdag 13: Wéér brandalarm...

Niet te geloven, gisteren brandalarm op kantoor, kom ik vandaag thuis, staat bij mij binnen ook het alarm te piepen. Op zich al vreemd want het alarm staat nooit aan, ik zou niet eens weten hoe dat moet want ik heb er geen gebruiksaanwijzing voor.

Maar het was een paar weken geleden ook al een keer gebeurd dat ik thuiskwam (toevallig ook op een vrijdag), dat binnen het alarm stond te piepen. Toen heb ik op het paneeltje in de hal een keer of wat op alle knoppen gedrukt en op een gegeven moment stopte het. Dus dat zal nu ook wel werken dacht ik. Niet dus. Ik drukte een paar knoppen in, ging het brandalarm af. En niet zomaar een beetje piepen, nee, echt oorverdovend krijsen! Ik ben letterlijk naar buiten gevluht want daar kan je dus echt niet in blijven staan.

Ik heb bij Marcel en Ann snel de Helpdesk gebeld en die zouden meteen iemand sturen. En dat klopte, want ik stond net te overwegen of ik het aanbod van Ann voor een bord beans on toast zou accepteren (het zag er heel best uit, met bacon erbij) toen er al een serviceauto voor kwam rijden.

De monteur ging zonder gehoorbescherming het huis in, wat ik heel dapper vond en wat de ARBO beslist verboden zou hebben en hij liep alle brandmelders af om te kijken welke er op hol was geslagen. Het bleek er een boven te zijn en toen was het gekrijs snel afgelopen. Toen pas bleek dat het alarm nog steeds stond te piepen, wat we door het krijsende brandalarm niet eens hadden gemerkt.

Na wat gefrummel aan het knoppenkastje kreeg de monteur ook dat uiteindelijk stil. Maar helemaal goed is het volgens mij nog niet want hij maakte het universele ronddraaiende gebaar met zijn wijsvinger naast zijn hoofd en hij zei, "System crazy".....

Zondag 15: De Spoorwegen van Sakhalin

Het wordt weer eens tijd om eens wat over Sakhalin te vertellen en deze keer iets over de spoorwegen op het eiland want die zijn nogal bijzonder.

De eerste spoorweg op Sakhalin werd gebouwd in 1906 door een spoorweg bataljon van het Japanse Leger. Deze smalspoorlijn liep van Korsakov naar het huidige Yuzhno.

Voor de niet-kenners, smalspoor betekent dat de breedte van het spoor smaller is dan van "normale" spoorwegnetten. Het Sakhalin spoor heeft een breedte van 1067 millimeter, terwijl in Nederland bijvoorbeeld de spoorbreedte 1435 millimeter is.

De aanleg van het smalspoor voor de spoorwegen in het zuiden van Sakhalin was door de Japanse zakenwereld in de vroege jaren dertig voortgezet ter ondersteuning van de exploitatie van de natuurlijke grondstoffen van het eiland.

De Japanners waren speciaal geïnteresseerd in het opzetten van een infrastructuur in het zuiden en hadden in 1945 drie spoorweglijnen aangelegd, waarvan sommige nu nog deel uitmaken van het huidige spoorwegnet. Het spoor werd verder naar het noorden uitgebreid door Russische ingenieurs in de vijftiger jaren en bereikte uiteindelijk in 1971 het stadje Nogliki.

Het spoor was oorspronkelijk gebouwd ter ondersteuning van de steenkoolmijnen en de papierindustrie, maar tegenwoordig vormt het een belangrijke verbinding voor het ontwikkelen van de olievelden in de regio Chayvo, met name voor het vervoer van vracht en passagiers over het 612 kilometer lange traject van Yuzhno naar Nogliki.

Voor Sakhalin Energy is dat traject van groot belang omdat bij Nogliki de fabriek wordt gebouwd waar de pijpleidingen vanaf de boorplatforms naar toe gaan, en de mensen die daar werken worden dan ook met deze trein vervoerd.

In 2005 vervoerden de Spoorwegen van Sakhalin in totaal 3,4 miljoen ton vracht en in de eerste zeven maanden van 2006 werden er 760.000 passagiers vervoerd, en dat is ruim meer dan de hele bevolking van het eiland!

De Spoorwegen van Sakhalin zijn de laatste tijd in de belangstelling komen te staan van spoorwegliefhebbers over de hele wereld omdat het een van de laatste overgebleven smalspoorlijnen is die nog steeds commercieel vracht en passagiers vervoert.

Dinsdag 17: Beatles Forever!

Wéér geen voetbal vanavond. Dat is echt balen de laatste tijd want we hebben de afgelopen weken maar een enkele keer gevoetbald. En dat heeft alles te maken met de bedroevende opkomst.

Iedere dinsdag en vrijdag stuurt mijn collega Colin een mailtje uit naar alle voetballiefhebbers met de vraag of ze die avond, of zaterdagavond in het geval van vrijdag, nog meedoen. We hebben namelijk besloten dat we van te voren zeker moeten weten dat we minimaal acht man hebben, anders gaat het niet door aangezien er een aantal mensen voor uit de stad moet komen.

Tot een paar weken geleden ging het geweldig, hadden we zelfs met wat Russische aanloop zomaar tussen de tien en twintig man, ruim genoeg voor drie teams. Maar door het vertrek van twee vaste spelers en het wegblijven van de Russische aanloop hebben we nu moeite om acht man bij elkaar te krijgen. En vier tegen vier is al niet ideaal, anderhalf uur lang, we zijn ook niet meer van de jongsten....

We hebben al een keer drie tegen drie gedaan op een half veld met kleinere doelen en dat gaat nog net, maar zelfs zes man halen we tegenwoordig niet eens meer. Vandaag bleef de teller staan op vijf en dat was dus aflasten. Nou ja, het betekent wel dat ik vanavond naar de filmavond in de Zima 3 bar kan....

En toch ook nog wat leuks vandaag. Zit ik in de bus op weg naar huis, rijdt er een auto een eindje voor ons met levensgroot op de achterraut "BEATLES FOREVER!" en daaronder de vier koppen van de mannen. Jaja, wat denk je, zelfs hier in Rusland...

Woensdag 18: Container

Nou, laat ik er dan zelf maar even wat over schrijven, al heb ik er zelf niks aan gedaan en weet ik er dus eigenlijk weinig van. Maar ik heb nou lang genoeg gewacht op een stukje van Riet, ik denk niet (of ik weet het wel zeker) dat dat niet meer komt.

Het gaat namelijk over de container. We mochten vorig jaar bij "de" verhuizing al een zeecontainer met spullen meenemen naar Sakhalin. Dat was natuurlijk niet zo handig gezien het feit dat we niet meteen een huis kregen. Opslag was een mogelijkheid geweest maar daar worden je spullen natuurlijk niet beter van, en bovendien zouden er nogal wat etenswaren mee gaan die hier moeilijk te krijgen zijn. We hebben dus de hoogstnodige spullen per luchtvracht laten vervoeren en de container hebben we in reserve gehouden.

Het mocht overigens een container zijn van 20 kubieke meter, en daar kon je volgens mij al aardig wat in verstouwen, maar dat is pas opgewaardeerd naar 60 kuub. We hadden dus volgens mij makkelijk ons hele huis mee kunnen nemen.

Nou hebben we denk ik die zestig kuub niet gehaald want bijvoorbeeld meubels gaan er al nauwelijks mee. Het huis hier is volledig gemeubileerd dus dan is het zonde om je eigen spullen de halve wereld over te slepen, nietwaar.

Wat er dan wel allemaal in zit? Ja, dat weet ik dus ook niet, juist daarom had ik Riet gevraagd om een leuk stukje te schrijven over het vullen van de container.

Nou wordt het dus min of meer een verrassingspakket. Nou ja, niet helemaal want mijn nieuwe gitaar zit erin en mijn mountainbike. En heel veel drop. "Waterwerken" van Venco...

Donderdag 19: Lampenglas kapot

Kijk, dat vind ik nou een giller. Iemand is op zoek naar iets via Google en tikt in als zoekwoorden "lampenglas" en "kapot", en die vindt dan vervolgens mijn site! Echt gebeurd gisteren.

Hoe ik dat weet? Nou, ik gebruik dus een programma genaamd Statcounter waarmee ik precies kan zien hoeveel mensen er op mijn website komen, welke pagina's ze lezen en waar ze vandaan komen. Maar ook dus hoe ze er zijn gekomen als ze niet direct naar mijn website zijn gesurft, en als dat via een zoekmachine is zoals bijvoorbeeld Google of Yahoo! welke zoekwoorden ze hebben ingetikt om mij te vinden.

Zo weet ik bijvoorbeeld dat iemand eens op Yahoo! de woorden "Sakhalin" en "Zima" had ingetikt en die kwam toen ook mijn site tegen in de lijst van gevonden websites (jaja, Cindy, gesnapt). En iemand anders heeft mijn site gevonden via Yahoo! met de woorden "willem", "sakhalin" en "yuzhno" (nou ik eraan denk, wie was dat eigenlijk?).

Ik had al een tijdje geen bezoekers meer gehad die via een zoekmachine op mijn site terecht waren gekomen, dus toch wel geinig weer. En zeker als het niet van die voor de hand liggende zoekwoorden zijn, want dit is toch humor, of niet....

Vrijdag 20: Gazprom nieuws

Het onderstaande bericht stond gisteren in de kranten, en we hebben er via de officiële kanalen van Sakhalin Energy ook uiteraard van gehoord. Logisch, want er spelen voor ons als werknemers natuurlijk heel andere dingen mee dan aandelen die van eigenaar veranderen en al het geld wat er mee gemoeid is. Voor ons gaat het tenslotte om ons werk.

Shell rondt verkoop Sakhalin aan Gazprom af

Royal Dutch Shell heeft de verkoop van de helft van zijn belang in het Russische project Sakhalin II aan Gazprom afgerond. Dit heeft de Brits-Nederlandse oliemaatschappij woensdag bekengemaakt. Shell ontvangt hiervoor een bedrag van 4,1 miljard dollar.

De verkoop heeft betrekking op de helft van het belang van 55 procent dat Shell in het Russische olieproject op het eiland Sakhalin bezat. Ook de andere partners in het project, Mitsui en en Mitshubishi hebben 50 procent van hun deelneming in het project aan het Russische gasconcern verkocht. Mitsui houdt nu 12,5 procent over en Mitubishi 10 procent.

Verkoopovereenkomst

De verkoopovereenkomst werd op 21 december 2006 gesloten. Na de transactie bezit Gazprom een belang van 50 procent plus een aandeel. Gazprom heeft voor dit belang in totaal 7,45 miljard dollar in contanten betaald.

Tegenwerking Russische overheid

Shell kreeg veel tegenwerking van de Russische overheid bij de uitvoering van Sakhalin II. Zo hing het project onder meer een boete van 30 miljard dollar boven het hoofd voor het overtreden van milieuregels.

We hebben te horen gekregen dat ondanks deze veranderingen er voor ons werknemers niets veranderd, lopende contracten worden gerespecteerd en zullen dus gewoon worden uitgediend. En dat betekent dat, zoals de vlag er nu bij hangt, ik dus gewoon tot eind 2008 hier op Sakhalin blijf wonen en werken. En ik kan niet zeggen dat ik daar echt mee zit....

Zaterdag 21: Hollands weer

Eén blik uit het raam vanmorgen en ik kreeg meteen een akelig vertrouwd gevoel. Grijske luchten en regen!

Nou heb ik begrepen dat Nederland inmiddels een tropisch klimaat heft gekregen en dat daar zelfs een grote droogte heeft toegeslagen maar daar weet ik niks van. Het gedicht van Marsman "*Denkend aan Holland*" begint met de zin "*Denkend aan Holland zie ik brede rivieren traag door oneindig laagland gaan...*". Wat een flauwekul, denkend aan Holland hoor ik alleen maar de regen tegen de ramen kletteren en de wind rond het huis gieren.

Maar goed, hier dus ook een dag met regen, en dat betekende niet het land in met de auto zoals ik van plan was maar gewoon maar boodschappen doen in de stad. Rijdend door de stad bleek nu de sneeuw weg is hoe slecht de wegen daar ieder jaar weer onder vandaan komen. Grote kuilen overal die bovendien niet op diepte te schatten waren omdat ze allemaal vol stonden met modderwater.

Nee, Yuzhno wordt in de winter keurig bedekt door sneeuw en in de zomer zorgt het vele groen ervoor dat de stad flink opfleurt, maar de paar weken voorjaar in april laten de stad echt in al haar grauwe lelijkheid zien.

En de regen van vandaag deed daar nog een schepje bovenop....

Zondag 22: Super weekend

Dit was een absoluut superweekend, ondanks dat het zaterdag van dat pokkenweer was. Vrijdagavond ben ik met een paar maten naar het nieuwe hotel in de stad geweest waar behalve een heel goed restaurant ook een ontzettend leuke bar zou moeten zitten. Dat hebben we onderzocht en de bar is goedgekeurd.

Zaterdagavond hadden we een house warming party van collega Pete Baxter die drie jaar in Zima 3 heeft gewoond en nu is verhuisd naar een appartement in de stad (ontsnapt zegt hij zelf). Prima feest met als hoogtepunt de margarita's van Pete Barnett (te zuur voor mijn smaak en dat was maar goed ook) en de chili con carne van Pete Baxter. Minpuntje was het wachten op de taxi in de sneeuwstorm....

Na alle huishoudelijke verplichtingen was er zondagmiddag de inmiddels bekende "hangmiddag" in de Zima 3 bar. We begonnen met een DVD van James Taylor, daarna Buck Cherry, pardon, Chuck Berry, en daarna de DVD van het "Concert for George", een benefietconcert wat enkele jaren geleden gegeven werd naar aanleiding van het overlijden van George Harrison. Muziek, een biertje op zijn tijd en een paar pizza's, wat heb je nog meer nodig om een paar Expats van de straat te houden.....

Maandag 23: Rondje Aardbol

Vanmiddag hadden we een plenaire vergadering in de grote zaal van het Sakin Centre, waar onze CEO Ian Craig (zeg maar de Big Boss) ons alles uit de doeken deed over de veranderingen die er gaan plaatsvinden na het afronden van de deal met Gazprom.

Voor ons "op de werkvloer" verandert er eigenlijk heel weinig, we zullen hooguit wat meer Russische collega's krijgen. Maar in de Raad van Bestuur komen natuurlijk nu ook mensen van Gazprom te zitten, en Gazprom krijgt natuurlijk nu een grote stem in de beslissingen die in de toekomst genomen gaan worden. Voor ons arbeiders, ach, mijn Oma zei altijd al, of je nou gebeten wordt door de hond of door de kat....

De presentatie was op zich wel bijzonder want via een camera werd de spreker gefilmd, en via een computerprogramma werd dat beeld met het geluid uitgezonden naar alle vestigingen van Sakhalin Energy over de wereld. Er zaten dus mensen mee te kijken in London, Den Haag, Australië, en diverse plekken op Sakhalin, zelfs op de boorplatforms.

En het geinige van dat computerprogramma is dat alle sites die meekeken actief konden deelnemen aan de vergadering. Op ieder site zat een kerel achter de computer die via tekenjes kon aangeven dat er daar ter plekke gereageerd was. Zo is er een button waar je op kan klikken die vervolgens applaus laat horen op alle andere plekken. En er is er ook een voor "lachen", dus die operator kan via het programma overal laten horen hoe er gereageerd wordt bij hem in de zaal.

Meepraten kan ook via dat programma vanaf alle sites en dat is leuk want nu is de vraag "iemand nog wat voor de rondvraag" aan het eind van de sessie echt een "rond" vraag. Rond de aardbol welteverstaan...

Dinsdag 24: Praatje Bouw (1)

Ik zei zaterdag al dat de stad als het somber weer is echt een troosteloze indruk maakt en dat komt omdat de sneeuw nu vrijwel weg is en de bomen nog kaal zijn. De grauwe betonnen flats zijn dus nu goed zichtbaar en daar is echt niet veel moois aan.

Het probleem zit hem in twee dingen, ten eerste zijn ze allemaal hetzelfde en ten tweede is er sinds de Sovjet Unie uit elkaar gevallen is geen onderhoud meer gedaan aan de buitenkant.

Dat ze allemaal op elkaar lijken komt omdat het in de Sovjet tijd zo was dat een ontwerp wat zijn waarde had bewezen niet werd veranderd. Probeerde een architect eens wat nieuws en werkte dat niet, dan zag het er niet best voor hem uit, tenminste niet wat zijn carrière als architect betrof. Er werd dus gewoon nooit wat veranderd en je ziet door de hele stad dan ook maar een paar verschillende soorten flats staan.

De flats zijn allemaal opgetrokken uit stalen geraamtes waartegen aan de buitenkant betonnen plaatdelen werden geplaatst. Die manier van bouwen was pure noodzaak want met het klimaat hier valt er natuurlijk het grootste deel van het jaar weinig te metselen.

De balkons zijn echt een verhaal apart. Nieuwere flats hebben een balkon wat helemaal is afgesloten maar de oudere flats hebben gewone open balkons. Vrijwel iedereen heeft die later zelf dichtgemaakt, en soms met de meest wonderlijke constructies. Er zijn een paar mooie, en van de rest vraag je je af hoe het zaakje eigenlijk blijft hangen.

En de buitenkant van de flats is zoals gezegd toch al niet zo fraai door achterstallig onderhoud, maar daar kunnen de mensen eigenlijk niks aan doen. De buitenkant is namelijk van niemand. Ja, eigenlijk van "de staat", maar die bestaat dus niet meer. Daarna verviel het eigendomsrecht aan de lokale overheid, maar die heeft geen geld. Als je hier dus een flat huurt of koopt, dan huur of koop je alleen de binnenkant. Die ziet er dan over het algemeen dan ook heel goed uit, het is alleen de buitenkant die zo'n armoedige indruk maakt.

De Russen zeggen dan ook vaak als je bij ze op bezoek gaat dat je je ogen maar dicht moet doen en ze pas moet open doen als je binnen bent....

Woensdag 25: Jeltsin

Vandaag wordt oud-President Boris Jeltsin begraven en deze dag is door President Poetin uitgeroepen tot Jeltsin Dag. Ik kom er dus niet onderuit om er iets over te zeggen alhoewel ik er eerlijk gezegd weinig van heb gemerkt.

Degene die me er eigenlijk op attent maakte was mijn lerares Russisch vanmorgen, en die hield aan het begin van de les een voor haar doen lang betoog over Jeltsin. En het was voor ons niet-Russen toch wel interessant om eens te horen hoe de Russen nu eigenlijk aankijken tegen de persoon van Boris Jeltsin.

Jeltsin was in het westen heel erg populair herinner ik me nog, niet in de laatste plaats vanwege zijn joviale voorkomen en zijn spontane dansje met Bill Clinton, de toenmalige Amerikaanse President. In Rusland zelf zijn de gevoelens gemengd, want hij wordt dan wel herdacht als de allereerste President van Rusland na het einde van de Sovjet Unie maar er zijn ook de nodige negatieve kanttekeningen.

Zo was hij bijvoorbeeld een innemend persoon, en innemend is hier letterlijk want hij zoop als een ketter. En onder zijn regering heeft de corruptie enorme vormen aangenomen en een klein maar select groepje mensen is daar verschrikkelijk rijk van geworden. Zijn geflirt met het buitenland werd hem ook niet altijd in dank afgenomen, maar wat hem voor altijd onsterfelijk zal maken is dat hij vrijwel persoonlijk Rusland heeft behoedt voor een burgeroorlog.

Ten tijde van Gorbatsjov ging het door de plotselinge omschakelingen steeds slechter, met name omdat Gorbatsjov een idealist was met heel veel goeie ideeën maar waarvan er maar heel weinig te realiseren waren. De voormalige Communisten wilden een staatsgreep plegen om de macht terug te krijgen maar Jeltsin wist dat met hulp van regeringsgetrouwe troepen te verhinderen.

Er zijn er vast onder jullie nog wel die zich ook die beelden nog kunnen herinneren van Boris Jeltsin die in overhemd op een tank gezeten richting het Witte Huis (in Moskou welteverstaan) reed. En dat beeld is ook heel veel Russen bij gebleven...

Donderdag 26: Benzineprijs

Vrijdag 27: Laatste dag voor het weekend?

Nee dus. We kregen een paar dagen geleden allemaal een e-mail dat het werkschema voor het komend weekend enigszins zou veranderen.

Aanstaande dinsdag is het namelijk 1 mei, de Dag van de Arbeid. In veel landen, waaronder Nederland, doen dan alle zich socialist noemende politici een rooie roos in hun knoopsgat, zingende staande de Internationale op hun partijvergadering van die ochtend, en laten verder de arbeiders die dag gewoon naar hun werk gaan.

Maar niet in Rusland, hier is 1 mei nog steeds een vrije dag. Het valt alleen dit jaar een beetje ongelukkig op een dinsdag, en vandaar dat er met de komende werkdagen geschoven gaat worden. We werken op zaterdag en krijgen daarvoor dan ter compensatie de maandag vrij. En zo krijgen we dus weliswaar een verlaat, maar wel een drie dagen durend weekend.

Zaterdag 28: Tickets voor Martin

Eindelijk, de tickets voor Martin zijn geregeld en ik heb ze zelfs al in huis. Dat was nog een heel gedoe want er was van alles niet goed gegaan.

Het eerste probleem was dat het normaal gesproken de bedoeling is dat er over Moskou wordt gereisd als de maatschappij de tickets betaald. Dat zag ik niet zo zitten want hij zal hoe dan ook alleen terug moeten reizen en over Moskou betekent dat hij daar zou moeten overnachten. En aangezien Martin nou niet zo'n ervaren reiziger is en net zo'n richtingsgevoel heeft als Riet leek het me beter om te proberen of hij via Seoul mag reizen.

Dat had heel wat voeten in aarde want eerst mocht het niet, en daarna misschien, en uiteindelijk was het van vul eerst maar een aanvraag in dan zien we wel. Dat deed ik dus en wat denk je, die aanvraag wordt meteen getekend zonder er verder woorden over vuil te maken....

Zonde van al die tijd denk je dan, maar goed, de toestemming was binnen dus snel de aanvraag doorgegeven aan de meiden van de Travel afdeling. En gisteren kwam het verlossende e-mailtje, de tickets liggen klaar. Wat blijkt, de KLM vlucht van Amsterdam naar Seoul klopte, maar de vlucht van Seoul naar Sakhalin hadden ze andersom geboekt. Nog geen probleem, want dat werd gistermiddag nog opgelost en ik kreeg een nieuw ticket.

Ik ben nog niet terug op kantoor of er komt weer een e-mailtje binnen, of ik even terug wil komen met mijn KLM ticket want dat was niet goed. Dat lukte gisteren niet meer dus dat heb ik vanochtend maar gedaan. Wat bleek, er stonde een verkeerde datum van afgifte op, dus ik kreeg ook voor de KLM vlucht weer een nieuw ticket..

Maar goed, dat is alvast geregeld, en Martin kan dus in juli mee met ons naar Sakhalin. Als tenminste zijn visum ook in orde komt, want dat is nog "in behandeling"....

Zondag 29: Zaalvoetbal toernooi

Drie dagen vrij! En meteen een verrassing vanmorgen toen ik uit het raam keek, kijk maar.

Uitzicht gisteravond:

Uitzicht vanmorgen:

Het was blijkbaar vannacht gaan sneeuwen en dat is het blijven doen tot vroeg in de middag. In totaal is er zo'n centimeter of tien gevallen, en deze keer waren zelfs de straten weer wit.

Om twaalf uur vanmiddag begon in het Rec Centre het jaarlijkse zaalvoetbal toernooi waar ik met een aantal makkers voor had ingeschreven.

Er was wel een bijzonderheid want er moest tijdens elke wedstrijd per team minstens één vrouw in het veld staan. Colin had dus ook voor ons team een aantal dames geregeld, Olga (de vrouw van Russell, zie de log van zaterdag 12 augustus 2006), onze collega Svetlana en Viktoria, een vriendin van haar. Geen slechte keus want ze konden helemaal niet onaardig voetballen (voor vrouwen natuurlijk) en aan hun werklust mankeerde helemaal niks.

De wedstrijden duurden twee keer tien minuten met een korte rust van een minuut of drie. Elk team heeft vier veldspelers en een keeper, en dus minstens één vrouw.

Hiernaast onze "Glam Pusses", van links naar rechts Olga, Sveta en Vika.

We moesten trouwens nog even snel ter plekke een naam voor ons team verzinnen en Colin, onze captain, besloot tot "Zima 3". Dat was meteen aanleiding voor hilariteit, want toen we elkaar eens aankeken bleek dat niemand van ons meer in Zima 3 woont....

Vooraf werden nog even duidelijk de regels verteld, met name over de aanwezigheid van de vrouwen, want vorig jaar had bij wedstrijden van enkele Russische teams de scheidsrechter nog niet voor de aftrap gefloten of rap werd de in het veld staande vrouw gewisseld voor een man. Niet echt sportief maar het komt ook doordat de Russen meestal bloedfanatiek zijn in dit soort toernooitjes, terwijl wij gewoon voor de leut en een lekker potje voetbal meedoen.

Maar ondanks dat haalden we de tweede plaats in de poule en verloren een beetje lullig de strijd om de derde en vierde plaats door een doelpunt geheel tegen de verhouding in vlak voor tijd. Het team van het Rec Centre won voor het tweede achtereenvolgende jaar, en dat vonden wij erg leuk want daar stonden bij elke wedstrijd twee of zelfs drie vrouwen in het veld.

Op de foto staat Russell in de goal, vooraan staat Colin die ziet dat Chris de bal naar voren roest. Op de achtergrond, in het rood, sprint Olga achter de bal aan.

Na het toernooi vertrokken we met het hele gezelschap naar de "Hub" voor de prijsuitreiking. We kregen zowaar nog wat te eten en een paar drankjes ook, dus het werd nog erg gezellig.

Maandag 30: Dutch Night

Vandaag is het in Nederland Koninginnedag en dat gaat ook hier niet ongemerkt voorbij.

Er was vanavond een "Dutch Night" georganiseerd ter ere de verjaardag van het wormvormig aanhangsel van de Nederlandse politiek, pardon, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden.

Ik ben niet geweest want ik had niet zo'n zin om als "alleenstaande" tussen al die echtparen te gaan lopen en bovendien vind ik het dragen van een pak met stropdas (een smoking heb ik niet) anders dan op het werk niet echt een feest.

Gisterochtend zag ik 's morgens vanuit mijn raam

de kinderoptocht voorbij komen. Daar hadden we het de dag ervoor nog over gehad en we zeiden nog dat die kinderen het waarschijnlijk goed zouden treffen gezien het mooie weer van de afgelopen dagen...

Nou moet het gezegd, je zult een beeld als dit in Nederland niet zo vaak zien op Koninginnedag.

Mei 2007

Dinsdag 1: Dag van de Arbeid

Gisteravond tijdens het zappen kwam ik langs de Nederlandstalige zender BVN, en jawel hoor, ik kan er zelfs hier op Sakhalin niet onderuit.

Daar waren de beelden van het jaarlijkse afdalen van het Koninklijk Huis om zich een uurtje of zo onder het gewone volk te gaan begeven.

En dat had zich zoals gewoonlijk weer uitgesloofd met de meest vreemde spelletjes en exotische dans voorstellingen.

Want net toen ik langs kwam zappen passeerde het gezelschap een tent met Salsa dansers, kan iemand mij uitleggen wat daar Nederlands aan is? Waar is sodeju de oer-Hollandse Klompdans gebleven? In Katwijk hadden wij tenminste een origineel Katteks Chanti-koor!

Maar goed, hier in Rusland was vandaag de viering van de Dag van de Arbeid, en ik was speciaal vroeg opgestaan om in de stad naar de viering te gaan kijken. Nou zat ik net aan mijn tweede bakkie toen ik snel moest besluiten of ik de bus van tien uur zou nemen, maar ik dacht, ik neem die van half elf wel.

Het idee was om na het bezoeken van de festiviteiten terug naar Zima te lopen, wat op zich een mooie wandeling is maar dan moet het wel goed weer zijn, en niet net als vandaag een beetje een waterig zonnetje en een frisse wind. Goed, ik stap dus uit een eindje voor het centrum, want ik dacht dan loop ik het laatste stukje, heb ik toch nog een wandelingetje en dan neem ik de bus vanaf SEB1 terug.

Had ik dat nou maar niet gedaan, want toen ik aankwam op het Lenin Plein waren de festiviteiten net afgelopen! Nou ja, niet helemaal, maar het zingen door de militairen wel en dat vond ik toch wel jammer. Het plein was al aardig leeggestroomd en dat had weer het voordeel dat ik op mijn gemak rond kon kijken.

Erg veel militairen op de been natuurlijk, en in een hoekje ook zowaar een paar man (een stuk of zes) oproerpolitie, herkenbaar aan de zwarte uniformen. Maar het ging er verder heel relaxed aan toe, en ik denk ook dat deze dag voor de meeste Russen een dag was om er op uit te gaan want het was in de stad eigenlijk ontzettend rustig. En inderdaad zag ik op de terugweg vanuit de bus buiten de stad op regelmatige plekken in de vrije natuur de rook opkringelen van barbecues....

Woensdag 2: Disney dus nie....

Niet alleen mijn eigen PC heeft onlangs de nodige problemen gegeven, ook mijn laptop op het werk deed weer eens raar. Hoewel HP toch een van de duurdere merken is geven die krenge niks dan ellende, tenminste als je ze gebruikt waar ze voor bedoeld zijn en ze van hot naar haar sleept.

In Den Haag is mijn vorige laptop na vier reparaties, waarbij ik iedere keer al mijn gegevens van de harde schijf kwijt was, vlak voor ik naar Yuzhno vertrok vervangen door een nieuwe. En die heeft vorig jaar ook al een paar keer problemen gegeven en deze keer was het echt raak. Een paar dagen lang was het ding nog wel te herstarten na een paar pogingen, maar op een gegeven moment niet meer. Het moederbord bleek naar de Filistijnen, en jullie weten dat als iets daar naar toe gaat dat het flink mis is.

Weer een nieuwe laptop dus, en weliswaar precies dezelfde maar er is toch iets anders aan.

Zien jullie niks bijzonders aan het toetsenbord?

En waar die titel van vandaag dan op slaat? Oh, vergeten te vertellen, mijn echtgenote en mijn jongste zoon zijn met nog wat familie vertrokken voor gezellig een paar dagen Disneyland Parijs. Ik had dat ook wel leuk gevonden, maar ik zit in Rusland. En dan gaat dat "dus nie"...

Donderdag 3: Regenwormen

Gisteren was een regenachtige dag, zo'n echt vervelend druilerige dag die je vroeger toen ik nog in Nederland woonde heel regelmatig had. Zeg maar voordat de Global Warming toesloeg. Heel Yuzhno was dus een verschrikkelijke modderbende, en vandaag was dat niet veel beter ondanks dat het tegen de middag droog werd. Niks bijzonders in dit jaargetijde, wat gelukkig maar kort duurt.

Wel bijzonder was dat ik vanmorgen letterlijk over de regenwormen naar de bushalte moest lopen. Ik heb nog nooit zoveel regenwormen tegelijk gezien, de straten en stoepen waren er letterlijk mee bezaait...

Hiernaast zie je er een zootje bij de bushalte.

Vrijdag 4: Krokussen?

Als het in Nederland serieus lente begint te worden dan steken als eerste de krokussen hun kop boven de grond. hier op Sakhalin hebben we ook zoiets, maar ik zou het niet bepaald krokussen willen noemen.

Het ziet er meer uit als een soort van kool, en hoewel ik het vorig jaar ook al gevraagd heb, weet ik nog steeds niet wat het is want ik heb geen antwoord gekregen. Nou ja behalve van Riet dan, maar dat was een antwoord in de trand van "Het is iets van....".

Je ziet het spul overal de grond uit schieten, want vorige week stond er hoegenaamd nog niks en nu zie je het overal. En het meest in modderige grond en daar mag nog flink rotzooi op liggen ook.

Dus mensen, wie kan mij vertellen wat dit groene spul nou precies is? Kom op, Rijnsburgers!

Zaterdag 5: Bulk Stores

Vanmorgen ben ik voor het eerst bij de "Bulk Stores" geweest. Dat is net zoets als in Nederland de Macro, maar dan anders. Je koopt er ook in het groot in, het is dan meestal voordeliger dan bij de winkels in de stad, en je hoeft er geen pasje voor te hebben om binnen te komen.

Ik ben wel eens op zoek geweest naar die Bulk Stores, en dat viel niet mee. Niet omdat ze helemaal aan de andere kant van Yuzhno liggen maar omdat de aanwijzingen die ik van iedereen kreeg om er te komen allemaal van geen kanten bleken te kloppen. "Je gaat het spoor over, nee je gaat twee keer een spoor over, of was het toch drie keer? Nou ja, en dan is het bij een blauw hek. Of was het een bruin hek?".

Deze keer gingen John en Katherine Buckley mee om me de weg te wijzen en zelfs nu ging het nog bijna mis. "Je moet hier rechtsaf. O nee, toch niet. Of toch? Nee, we zitten een straat te vroeg, ga hier maar linksaf. O kijk een blauw hek, we zitten toch goed!"....

Het principe is simpel, het is een soort bedrijventerrein met allemaal pakhuisachtige winkels. Bij het blauwe hek betaal je twaalf roebel intree en dan kun je gaan shoppen. Je wijst gewoon iets aan, dan vragen ze hoeveel je er wilt en dan krijg je dat. Meestal helpen ze je nog alles in de auto te zetten ook, maar het kan ook gewoon zijn omdat het Katherine was en dat ze John en mij gewoon zelf hadden laten sjouwen als ze er niet bij was geweest...

Nou had ik zelf niet veel nodig, en zeker niet in grote hoeveelheden, maar eindelijk weet ik dus waar de Bulk Stores zijn en dat zal goed van pas komen als Riet hier eenmaal is.

Omdat het weer ronduit klote was, nogal druilerig, heb ik vanmiddag maar een beetje in de buurt rondgereden. En ik zag dat ze inmiddels al weer druk bezig zijn om het wegdek te repareren. Ze gaan niet alles asfalteren maar ze gaan zo te zien wel de meeste kuilen wegwerken. Dat doen ze door mooie vierkante stukken uit het asfalt te freezezen en die vullen ze dan weer op met vers asfalt.

Alleen.....dat verse asfalt komt er pas dagen later in, dus die vierkante gaten zorgen er voor dat autorijden in ieder geval een paar dagen een hachelijke onderneming wordt. Even voor alle duidelijkheid, die gaten hier op de foto zitten dus op de weghelft waar ik op reed....

Zondag 6: (Vr)eeddag

Eén ding is zeker, ik ben vandaag niks te kort gekomen. Ik bedoel eten, ja!

Nadat ik wat was had weggewerkt en wat tijd had besteed aan mijn website ben ik eerst eens een dijk van een English breakfast gaan regelen. Toast met bacon, gebakken eieren, worstjes en witte bonen in tomaten saus. Ik was namelijk 's avonds uitgenodigd om te komen eten bij Cindy en John, dus ik dacht met zo'n bodempje red ik het wel tot dan.

Gaat om een uur of één de telefoon, mijn maat Chris, of ik al wat te doen heb, en zoniet, barbecue op Zima 3, melden om drie uur.

Goed, ik ging dus tegen drieën gewapend met twee flessen wijn naar Zima 3 naar de barbecue die uiteraard diezelfde ochtend was verzonnen. Het was dan ook niet druk, veel maten zijn naar huis voor hun verlof, maar het was zoals gewoonlijk ouderwets gezellig.

We hadden zelfs een gast die niet weg te slaan was, een van de vele zwervhonden die Yuzhno en omstreken weer onveilig maken. Nou ja, onveilig valt wel mee want de meeste zijn best wel schuw, maar ja, als je natuurlijk iedere tien minuten een lekker stuk vlees naar je kop gegooid krijgt dan moeten dat toch je vrienden zijn, nietwaar?

Ik heb wel rustig aan gedaan met het eten en drinken want ten eerste stond Cindy zich op dat moment uit te sloven in de keuken (hier krijg ik gegarandeerd een reactie op) en ten tweede woont ze op Zima 4 en dat is helemaal bovenaan en van helemaal beneden dus een behoorlijke klim.

Al met al werd het zo dus een hele beste dag van goed eten en drinken en goed gezelschap. En het was nog mooi weer ook.

Op de foto hierboven staan van links naar rechts Graeme, Mike, Chris, Evan en Pete

Maandag 7: Coccinella septempunctata

Lieveheerbeestjes. Mijn huis lijkt er wel vergeven van, vanmorgen lag er een naast mijn bed en er zat er een op mijn bus met scheerschuim.....

Waar ze vandaan komen weet ik niet maar ze zitten er al sinds ik hier in ben getrokken. Niet bij tientallen tegelijk maar ik kom ze heel regelmatig tegen. Af en toe een verdwaalde, en soms twee of drie tegelijk, al moet ik zeggen dat de meest het loodje al hebben gelegd op het moment dat ik ze vind.

Ja, want ze schijnen te leven van bladluizen en die zitten hier volgens mij niet. Zouden ze wat anders lusten, want ik vind het toch wel zielig dat ze bij bosjes de pijp uitgaan....

Dinsdag 8: Gitaren en Curry

Na de eerste redelijk geslaagde avond waarop we met een aantal mensen bij elkaar gingen zitten om lekker een beetje gitaar te spelen hadden we al besloten om dat meer te gaan doen. Door omstandigheden was het er nog geen tweede keer van gekomen maar vanavond was het weer zover. En het kon mooi worden gecombineerd met de uitnodiging van Pete Barnett om bij hem curry te gaan eten.

Pete speelt zelf geen gitaar, maar dat was volgens hem geen probleem. Ik waarschuwde hem nog dat Evan nog niet verder was gekomen dan het E-accord, maar zelfs dat maakte niet uit...

Pete kan ontzettend lekker koken en deze keer had hij een Thaise curry schotel gemaakt. Het was heerlijk, alleen wel HEEL ERG HEET!! Terwijl bij mij de stoom uit mijn oren kwam zei net Chris na zijn eerste happen, "Valt mee, tamelijk mild, hij heeft zich voor zijn doen aardig ingehouden"....

Woensdag 9: День победы

In het Engels heet het "Victory Day" en op zijn Nederlands "Dag van de Overwinning".

Dit is de dag waarop het eind van de Tweede Wereldoorlog wordt gevierd en het is de belangrijkste feestdag in Rusland, belangrijker zelfs nog dan de 1 Mei viering.

Er zijn in de stad al veel monumenten ter herinnering aan de Tweede Wereldoorlog, maar nu stonden ook overal in de stad al dagenlang grote borden met daarop een boodschap speciaal voor de oorlogsveteranen.

Voor mij betekende het in ieder geval een vrije dag. Vorig jaar was ik te laat voor de festiviteiten, enerzijds omdat ik op de verkeerde plaats was gaan kijken en anderzijds omdat ik gewoon te laat was. Deze keer was ik op tijd en dankzij een paar collega's in de bus onderweg ging ik deze keer ook meteen naar de goeie plaats.

Het hele gebeuren had veel weg van de kranslegging op de Dam in Amsterdam, alleen wat kleinschaliger en wij moeten het hier met een gouverneur doen want zoiets als een Koningshuis is hier al een tijdje afgeschaft...

Er was dit jaar naar het schijnt voor het eerst erg weinig militaire inbreng in de parade en de kranslegging, en daar baal ik behoorlijk van. Ik betaal nu tenslotte belasting in Rusland, dus ik wil wel effe zien waar dat allemaal aan besteed wordt. Dus ik dacht, kom maar op met die tanks, intercontinentale raketten en straaljagers..... maar helaas.

Donderdag 10: Fikkies

Ik zie al twee weken als ik door het raam over de vallei uitkijk overal rook in de verte. Die is afkomstig van het verbranden van het vuil wat na de dooi onder de sneeuw vandaan is gekomen. En vanavond was er vlakbij wel een hele beste fik.

Als alle sneeuw weg is krijgen de Russen een soort van voorjaars schoonmaak- gevoel en dat resulteert in het verbranden van de enorme hoeveelheden zwerfvuil.

En het is af en toe onvoorstelbaar wat een klerezooi er onder de sneeuw vandaan komt, van lege bierflessen tot aan koelkasten.

En soms zelfs een lijk, want als je met je dronken kop hier op straat in slaap valt en er gaat in de nacht een meter sneeuw overheen, dan vinden ze je pas in de voorjaar...

De chauffeurs, die ook bij ons in de Datsja zitten, mogen niet meer voor de deur roken. Ze moeten daarvoor naar de parkeergarage lopen, want daar is ergens achterin, op de meest tochtige hoek, een plek voor de rokers ingeruimd. Maar toen de sneeuw naast de trap naar onze ingang was weggegooid bleek dat ze daar mooi schijt aan hadden gehad. Er kwam een berg peuken onder de sneeuw tevoorschijn waar een bataljon Russische soldaten toch wel gauw een week over zou doen. En Riet misschien wel twee maanden....

Vrijdag 11: Lentel!

Погода в 18:00 11.05	
+13 °C	 малооблачно
обновлено 11.05.2007 18:45	сегодня, 11 мая, Пт вечер ясно
Температура, °C	+2..+6
Ветер, м/с	↙ 3
Давление, мм	760
Влажность, %	94

Het begon bewolkt vandaag maar in de loop van de dag trok de bewolking weg en werd het de eerste echt stralende lentedag met een temperatuur van dik boven de tien graden.

Morgen is het volgens het weerbericht wel weer afgelopen met de pret. In de loop van de dag gaat het regenen en morgennacht wordt er heel veel regen verwacht.

Dat komt allemaal doordat het ijs van de Zee van Ochotsk vanuit het noorden langs het eiland afzakt en al smeltende heel veel vocht in de lucht boven zee veroorzaakt. Ja, en dan krijg je wat wij Nederlanders zo goed kennen....

Maar het is dat de barbecue nog in de container zit, want anders stond hij nu hier op het terras te roken...

Zaterdag 12: Autonieuws

Zoals ik al eerder heb verteld heeft Sakhalin Energy besloten om het systeem met de leenauto's op te heffen. Dat is erg lastig want als je hier een beetje over het eiland wilt bewegen dan ben je op een auto aangewezen. En hoewel er bussen genoeg rijden in de stad, en Sakhalin Energy zelfs een eigen busdienst heeft, blijft dat een lastige manier om boodschappen te doen.

Jaja, ik weet het, wij westerlingen hebben gewoon geen zin om met volle boodschappentassen te gaan slepen bus in en bus uit, wij willen comfortabel vervoerd worden. Ik had Riet via MSN nog gevraagd wat ze eventueel voor een auto wilde hebben en ik kreeg als antwoord "Een grote"...

Maar goed, dat betekent dus wel de aanschaf van een auto, en daar is enige haast bij geboden. Het nieuwtje zal ongetwijfeld als een lopend vuurtje door Yuzhno gegaan en alle autohandelaren zullen handenwrijvend hun prijzen aan gaan passen aan "die rijke expats"....

Ik had een paar adressen gekregen maar een goeie eerste keus leek me die van Marcel en Anne, mijn burens. Die hadden hun auto al een tijd geleden gekocht bij de zaak van een voormalige Sakhalin Energy collega, wat op zich erg handig is want daarmee kun je gewoon Engels spreken en dat is lang niet overal mogelijk.

Marcel en Anne hadden voor het weekend een auto gehuurd en boden aan om mij er vanmorgen heen te rijden en eens te kijken wat er in de aanbieding was. En er stonden inderdaad wel een paar modelletjes die me wel bevielen, ook qua prijs. Eén vond ik interessant genoeg om een proefrit in te maken daarna heb ik meteen maar de knoop doorgehakt.

En ik kon hem erg voordelig krijgen want er zit namelijk geen stuur in, kijk maar....

Zondag 13: Weerprofeten...

Het is hier blijkbaar al net als in Nederland, de weervoorspellers blijken ook hier gewoon profeten die brood eten. De grote hoeveelheden regen die voorspeld waren voor gisteren en vannacht hebben we dus niet gehad, sterker nog, er is geen druppel gevallen!

Voor de komende dagen voorspellen ze nu alleen nog een spatje regen in de ochtend en verder zonnig met af en toe bewolkt, ben benieuwd. En de temperatuur kruipt langzaam hoger naar de tien graden dus we gaan de goeie kant op.

Verder niks te melden vandaag. Was, strijk, stofzuigen, stoffen, dweilen en soppen....

Maandag 14: Vaderdag

Gisteren was het Moederdag in Nederland en daar heb ik niks over geschreven want ik was er niet bij. Nou wil het toeval dat ik met Vaderdag wel in Nederland ben en mijn broer Alex stuurde me vandaag iets wat daar heel goed voor van pas gaat komen:

Rush - Snakes & Arrows

ROCK
★★★★☆

Het Canadese trio Rush maakte ooit progressieve (hard)rock in de lijn van Engelse evenknieën als Yes en Genesis. Muziek voor de liefhebber, want niet zelden duurden nummers een vol kwartier. Desalniettemin stond Rush - terecht - als een drietal gave musici bekend, dat de pretentie op de albums ook live kon waarmaken.

Op de nieuwe cd *Snakes & Arrows* klinkt Rush in 13 composities puntiger dan ooit. Die compactheid staat Nil Peart, Geddy Lee en Alex Lifeson uitstekend - de complexiteit van toen is teruggebracht tot mooie, pakkende songs waar de energie en gedrevenheid van af spat. Wat is gebleven is het talent van Rush om aanstekelijkheid en intelligentie in muziek en tekst te combineren.
—A.G.

Ik geef het maar vast even aan....

Dinsdag 15: Een hele stapel tickets

Hèhè, het is voor elkaar! De laatste ticket, het retourtje voor Riet van Seoul naar Sakhalin, is ook geregeld en dat betekent dat wat vlieguren betreft onze vakantie voor juni en juli helemaal rond is. Ik heb nu een stapel vliegtickets in de kluis liggen waar een paard de hik van krijgt...

Overigens was die ticket voor Riet nog een beetje een financiële tegenvaller, want vorige week had ik voor mezelf eenzelfde retourtje gekocht en dat was maar driekwart van de prijs die ik nu betaalde. Dat was weliswaar de andere kant op, dus een retourtje van Sakhalin naar Seoul, maar toch scheelt dat blijkbaar nogal wat.

Nou kun je er toch totaal geen peil op trekken, want ik had laatst voor Riet uitgezocht wat een enkeltje Amsterdam naar Seoul zou gaan kosten. Dat zou een stuk handiger zijn want dan loopt zij weer synchroon met mij, maar dat bleek dus bijna vier keer zo duur als een retourtje te zijn! Ik heb dus maar gauw met Riet een datum geprikt waarop ze nog een keertje terug naar Nederland kan voor een weekje of twee, want dat is dus per saldo gek genoeg goedkoper, zelfs met die extra terugreis van Sakhalin naar Seoul erbij....

Woensdag 16: Bijna mobiel

Het heeft Riet behaagt mijn verzoek om geld te storten op mijn Russische bankrekening (dat moet je tenslotte altijd maar afwachten) en vandaag was dat binnen. Ik heb dus snel even het formulier geregeld wat ik bij de bank moest inleveren om een iets hoger bedrag dan de dagelijkse limiet in één keer te kunnen opnemen morgen.

En dan zaterdag even alles regelen, want op dit moment heb ik alleen nog maar die kerel zijn telefoonnummer en de belofte dat hij die auto niet verkoopt aan iemand anders als er toevallig iemand langs mocht komen die hem ook wil hebben en die wel meteen contant kan betalen. Want het is boter bij de vis, hè...

En nog een nagekomen bericht: Vanavond in de Zima 3 bar hoorde ik dat een Zima bewoner een beer heeft gespot, in de bossen direct achter Zima 4.

Donderdag 17: Поздравляю!

Niet helemaal onverwacht, maar ik stond dus voor niks in de bank vanmorgen. Er was gisteren een "technical problem" geweest en daardoor was mijn aanvraag voor geldopname niet doorgekomen. Nog steeds geen poen dus, maar morgenochtend zou het er zijn.

De afgelopen dagen heb ik regelmatig met Russen (eigenlijk meer met Russinnen) gesproken over wat je allemaal voor papieren en verzekeringen nodig hebt voor een auto. Die kerel van de garage zou alles regelen, maar hij kan mij natuurlijk van alles wijsmaken, dus heb ik voor alle zekerheid nog maar een beetje rondgevraagd.

En het merkwaardige is dat alle Russen die je vertelt dat je een auto hebt gekocht heel anders reageren dan de Nederlanders. In Nederland vraagt iedereen vrijwel altijd als eerste wat je voor een auto hebt gekocht, want het hebben van een auto is op zich heel vanzelfsprekend. Het eerste wat een Rus tegen je zegt is "Поздравляю!", wat je uitspreekt als "Pazdravljajoe", en dat betekent "Gefeliciteerd" of eigenlijk letterlijk "Ik feliciteer je". Voor Russen is het kopen van een auto nog steeds iets bijzonders, iets wat vroeger een speciaal voorrecht was en waarmee je iemand feliciteerde. Hoewel de meeste Russen hier dus tegenwoordig rondrijden in dikke Japanners is de aanschaf van een auto blijkbaar nog steeds een felicitatie waard...

Vrijdag 18: Stapeltje één

Kijk, dat had ik nou weer effe niet verwacht. Vanmorgen kon ik eindelijk het geld voor de auto opnemen bij de bank maar wat blijkt, in Rusland is de grootste munteenheid blijkbaar een biljet van 1000 Roebel. En aangezien dat een waarde vertegenwoordigd van ongeveer 29 euro kreeg ik dus een flinke stapel toegeschoven. Het deed me denken aan onze vakantie naar Venezuela een paar jaar geleden, waar de omrekenwaarde van de toenmalige Gulden in Bolivars ook zo ongeveer in kilo's werd aangegeven...

Iedereen die mij een beetje kent weet wat een verschrikkelijke hekel ik heb aan contant geld in mijn zak. Ik ben een echte liefhebber van betalen met plastic. In Nederland ging dat zelfs zo ver dat ik een keer in de voetbalkantine mijn vader nog om twee euro voor drie bakkies koffie moest vragen, want zelfs dat had ik niet in mijn zak.

En grote dingen betaal je in Nederland natuurlijk al jaren niet meer met contant geld, dat gaat allemaal via de bank. Heel Nederland? Nee, er is nog een klein dorpje waar men dapper weerstand biedt. En dus ga ik morgen op z'n Rijnsburgs de auto betalen.

Zaterdag 19: Drukke dag

Goed dat ik connecties heb bij de Transport afdeling, want ik had dus bijna mooi geen auto voor vandaag. Gelukkig kon er toch nog een auto geregeld worden, zij het maar tot twee uur 's middags maar dat was voor mij voldoende voor vandaag.

De eerste gang was dus naar de Zima garage, en daar vandaan meteen door naar "*Сaxaсмomпейд*", de handelaar waar ik de aankoop van mijn auto heb afgerond. De naam van het bedrijf lijkt misschien ingewikkeld maar het is eigenlijk gewoon het woord "*Sach Auto Trade*" op z'n fonetisch geschreven in het Russisch. Er moet nog steeds het een en ander geregeld worden, zoals de verzekering en de registratie, maar ik had de auto in principe vandaag al mee kunnen nemen. Dat heeft natuurlijk niet veel zin aangezien ik morgen naar Seoul vertrek dus ik heb afgesproken dat ik hem eind volgende week ga ophalen.

Daarna ging ik terug naar Zima waar ik bij mijn burens Anne en Marcel aan kon schuiven voor het ontbijt. Met mijn Zima auto zijn we de stad in geweest om wat boodschappen en een bakkie te gaan doen. Jammer genoeg moest de auto om twee uur al weer terug zijn op Zima.

Mijn koffer en tas zijn gepakt, vanavond nog effe sporten en daarna een afzakkertje halen in de Zima 3 bar.

Jammer dat ik morgen erg vroeg op moet want ze gaan daar vannacht met z'n allen de Cup Final kijken, en ik weet al dat als ik daar bij ga zitten dat ik denk ik wel gelijk door kan naar het vliegveld....

O ja, ik had het op dinsdag 17 april toch gehad over die auto met "*Beatles Forever*" op de achterrait? Laat die nou vanmiddag op de parkeerplaats van winkelcentrum "Panorama" staan....

Zondag 20: Vertrek naar Seoul

Vanmorgen om half acht werd ik thuis voor de deur opgepikt door een van de chauffeurs en naar het vliegveld gebracht, een ritje van een minuut of tien.

Het was in de kleine vertrekhal verbazend rustig, meestal staat die helemaal volgepakt maar deze keer stonden er hooguit vijftien mensen. De bagage check, het inchecken en door de paspoortcontrole is dan ook nog nooit zo snel gegaan als vandaag!

Het vertrek was exact op tijd, om vijf over half tien, en we landden nog dik een half uur te vroeg op Incheon ook. Lekker, want ik had nu de hele middag de tijd om in Seoul rond te kijken.

Ik besloot naar de *Nagwon Arcade* te gaan, een winkelcentrum in het noorden van Seoul met tweehonderd winkels die muziekinstrumenten verkopen.

Ik was daar al eens geweest, maar dat was samen met Riet en dat is dan niet echt leuk want die kan nou eenmaal niet doen alsof ze zoiets leuk vindt. Dus ik dacht, ik ga nog eens een kijkje nemen, en nu op mijn eentje en op mijn gemak.

De metrorit daar naar toe duurde bijna een uur, kom ik daar aan, alles gesloten...

Nou ja, ik zat weer in mijn favoriete hotel, het *Renaissance*, en ik zat op de 21e verdieping dus met een geweldig uitzicht over de stad.

Dinsdag 22: Beer Factory

Twee dagen vergaderen met Koreanen die heel erg moeizaam Engels spreken en zelfs dan nog amper te verstaan zijn is ontzettend vermoeiend. Echt waar! Het was in ieder geval wel een nuttig bezoek, maar de vervelende details zal ik jullie verder besparen.

Vanavond ben ik met de maten van het lokale Sakhalin Energy team een biertje wezen halen. In Seoul is het al aardig zomers dus dat was lekker buiten zitten op een terrasje, en dat ben ik al een tijdje niet meer gewend. De eerste kroeg waar we naar toe gingen hebben we voortijdig verlaten, want er kwam een tamelijk groot gezelschap Koreanen zitten die allemaal heel erg dronken en dus heel erg luidruchtig waren. Overigens allemaal keurig geklede kantoormensen, hoor, geen gespuis of zo. Maar we verhuisden toch maar naar een andere kroeg, genaamd de *Beer Factory*, en daar is de eerste foto op de volgende pagina gemaakt.

Koreanen gaan ook graag en veel na kantoor tijd nog effe met z'n allen naar de kroeg, het probleem is alleen dat ze vrijwel zonder uitzondering niet zo goed tegen drank kunnen en ik had vanavond toen ik terugwandelde naar het hotel dan ook een merkwaardige primeur. Ik zag voor het eerst iemand op de stoep van een gebouw in een drukke straat liggen slapen die niet gekleed was in de gebruikelijk smoezelige kleren van een dakloze maar in een keurig pak met stropdas....

Woensdag 23: Terug op Sakhalin

Mijn tripje naar Korea zit er al weer op, ik ben weer terug op Sakhalin. Dat betekent dat gelukkig de normale communicatie weer is hersteld met het thuisfront want dat is in Seoul wel een beetje een probleem.

Korea heeft een ander telefoonnet dan zo'n beetje de rest van de wereld (met uitzondering van Japan), dus je mobieltje werkt daar niet. Wat ik tegenwoordig doe is gelijk als ik aankom op het vliegveld een telefoon huren, want ik wil toch wel graag bereikbaar zijn. Kom ik maandag daar op kantoor, hebben ze daar drie telefoons liggen voor gasten....

Maar goed, ik ben weer thuis na een redelijk aangename vlucht met de Sakhalinse luchtvaartmaatschappij SAT, met een van hun ouwe Boeing 737's. Een kennersoog herkent op de onderste foto op de vorige pagina een 737 model 200, en die zijn gebouwd in pakweg 1970 of daaromtrent...

Donderdag 24: Heel triest nieuws...

Voor vandaag had ik onderwerpen genoeg om over te schrijven, want er is het nodige gebeurd vandaag. Maar al het nieuws moet maar wijken voor het ontzettend droevige nieuws wat ik vanmorgen van mijn collega Henk in de bus naar het werk te horen kreeg.

Afgelopen zaterdagavond is Elena Litvinova, een van mijn collega's, in haar huis hier op Zima onwel geworden en vlak daarna overleden aan wat waarschijnlijk een hartstilstand is geweest. Ze laat een gezin van man en kinderen achter, en afgelopen dinsdag is ze begraven.

Vrijdag 25: Een heleboel geregeld

Terug uit Seoul kon ik gelijk aan het werk om allerlei dingen te gaan regelen.

Zo was daar allereerst natuurlijk de registratie, want na een verblijf buiten Rusland moet je bij terugkeer opnieuw geregistreerd worden en dat betekent paspoort inleveren bij de visa dames. Toen ik daar was kon ik gelijk mooi vragen om het document wat ik nodig heb om de auto te laten registreren, want dat regelen ze daar ook. In dat document moet staan dat ik in dienst ben van Sakhalin Energy en als zodanig een adres heb in Yuzhno, met uiteraard vermelding van dat adres.

En behalve dat document moest ik voor de auto ook een toegangspas regelen zodat hij op Zima mag staan, want dat gaat natuurlijk ook niet zomaar. En er zijn vijf verschillende passen voor verschillende doeleinden en twee soorten aanvraagformulieren. En voor de pas die ik nodig heb was dus geen aanvraagformulier zo bleek later maar ondanks dat kostte het niet meer moeite dan een e-mailtje schrijven, dus dat viel ook al weer mee want aan het eind van de middag had ik zowel het document als de pas.

Voor Riet en Martin moest ik gaan regelen dat hun visums worden aangevraagd, en dat gaat via het Sakhalin Energy kantoor in Den Haag. Alleen was de dame die ons daar de vorige keer bij heeft geholpen al weer weg dus moest ik eerst weer een nieuwe contactpersoon vinden. Dat was dus de derde nieuwe contactpersoon in amper een jaar tijd. Maar via collega's die daar werken ging het toch nog redelijk vlot, de nieuwe persoon is gelukkig net zo behulpzaam als de vorige twee en inmiddels is geregeld dat Riet alle spullen voor de aanvragen daar kan droppen. Ze kan dan als het goed is een dag of wat later de paspoorten met visums daar ook weer ophalen.

En als klap op de vuurpijl moet ik voor werk naar Indonesië en dat moest ook even snel geregeld worden. In eerste instantie zou het over twee weken zijn, en ik was net klaar met alle aanvragen, alles ingediend bij de juiste instanties, krijg ik bericht dat de trip met een week is vervroegd. Alle aanvragen die ik had gedaan voor vlieggreizen en hotel moesten dus meteen weer worden veranderd maar dat kon gelukkig nog, ondanks dat het wel heel kort dag werd.

Wel lekker eigenlijk, want dat weekje naar Jakarta zat eerst wel heel dicht voor mijn vakantie, donderdagavond terug en zaterdagochtend al weer naar Nederland. Nu heb ik wat meer tussenruimte en dat is toch wel prettig. En een weekje Indonesië is eigenlijk helemaal wel prettig, al is het voor werk...

Zaterdag 26: Auto opgehaald

Hèhè, vandaag was het eindelijk zover, ik had alle papieren bij elkaar dus ik kon de auto gaan ophalen. Dat is niet iets was je zo even doet, dat kost net als alles hier de nodige tijd. Maar het is uiteindelijk gelukt het werd een Toyota RAV4 L.

Dmitry, de eigenaar van het bedrijf (op de foto op de volgende pagina staat hij te bellen, die andere is mijn buurman Marcel) was er toen ik aankwam zelf niet, maar de in het houten kantoorje aanwezige persoon vertelde me dat hij er elk moment kon zijn.

Tijdens het wachten heb ik me weer ontzettend zitten verbazen over hoe de Russen een zaak runnen. De Rus die me te woord had gestaan zat achter een bureau spelletjes te doen op een laptop, en ondertussen zag ik tot twee keer toe mensen het terrein opkomen die naar auto's gingen lopen kijken.

Allebei de keren keek de Rus niet op of om en de potentiële kopers vertrokken na enige tijd weer. Probeer dat in Nederland maar eens, op je gemak in een garage rond te kijken. Meestal heb je je handen nog niet van de deurknop af of er staat al een vent naast je...

Na enige tijd kwam Dmitry en die heeft ongeveer een half uur lang documenten zitten invullen: een eigendomsakte, een aanvraagformulier voor registratie, en een voorbeeld brief die ik op officieel Sakhalin Energy papier moet laten uitprinten voor de registratie aanvraag.

Want die registratie moet dus ergens volgende week nog gaan gebeuren en dan pas krijg ik mijn nummerplaten.

Voor de verzekering nam Dmitry me mee naar wat volgens mij een andere autohandel was, zowat aan de andere kant van Yuzhno, waar mijn WA verzekering in orde werd gemaakt.

Ook dat kostte de nodige tijd, vooral omdat Riet ook op de polis moest als tweede bestuurder, en het vertalen van "Van Nieuwkoop" in het Russisch was even een lastig obstakel.....

Maar alles is rond gekomen, ik heb geloof ik nog nooit zoveel handtekeningen gezet op één dag, en dan heb ik het nog maar even niet over de hoeveelheid stempels die op alle documenten werd gezet.

En vanaf vandaag mag nu ik vijf dagen rijden zonder registratie en staat mijn nieuwe (nou ja, "nieuwe") auto op zijn nieuwe stekkie, in mijn garage.

O ja, die kwestie met dat stuur is ook opgelost. Ik heb er toch maar een in laten zetten. En wat denk je, zetten ze het aan de verkeerde kant....

Zondag 27: Stuur verkeerd...

Dat van dat stuur in die auto zal ik nog maar even uitleggen, want in tegenstelling tot wat jullie misschien denken rijden ze hier gewoon rechts, net als in Nederland. Desondanks rijdt zeventig procent van de automobilisten hier in een auto met het stuur aan de verkeerde kant...

Dat komt doordat er een enorme markt is voor Japanse tweedehands auto's in deze regio. Japan kent namelijk een verschrikkelijk strenge keuring als een auto drie jaar oud wordt, en ongeacht of die nou goedgekeurd wordt of afgekeurd, de belasting over die auto gaat daarna enorm omhoog. En dat schijnt dus zoveel te zijn dat de Japanners bijna allemaal na drie jaar hun auto inruilen voor een nieuwe.

En die tweedehands auto's, die over het algemeen in hele goeie staat zijn want Japanners zijn ontzettend zuinig op hun auto, die worden met grote ladingen ook over de grens te koop aangeboden. En Rusland is natuurlijk een prima afzetgebied, vooral omdat ze qua prijs ook nog eens heel aantrekkelijk zijn.

Dat nadeeltje van dat stuur neemt dus iedereen, inclusief ikzelf, maar op de koop toe....

Maandag 28: Documenten en papieren

Na een dag van wassen, strijken, stofzuigen en schoonmaken (oké, ik heb ook een biertje gehaald in de Zima 3 bar) begon vandaag weer een nieuwe werkweek, de laatste volle werkweek voor mijn vakantie, maar daarover later meer.

Ik had nog een en ander te regelen, zoals het tikken van een brief, in het Russisch naar het voorbeeld van de brief die ik zaterdag van Dmitry had meegekregen. Die brief, gericht aan ene Aleksandr Michailovitch, bevatte een verzoek om toestemming te verlenen om de auto te laten registreren. Dat tikken lukte, maar niet zonder moeite, want het was de eerste keer dat ik mijn Russische toetsenbord ook echt voor Russisch gebruikte dus dat ging volgens het één-vinger-zoek systeem...

Gelukkig kwam vanmorgen ook het bericht dat mijn paspoort terug was van registratie (ja, er wordt was afgeregistreerd hier!), dus met het felbegeerde stukje papier met de officiële stempels waar ik ook al weer een kopie van moest hebben voor de auto registratie.

Ik had nu het hele pak bij elkaar dus ik heb Dmitry gebeld om te vragen wat de volgende stap was. Hij zei dat hij nog even had gebeld met de instantie die voor hem altijd de registraties uitvoert, en die hadden gezegd dat bij nader inzien de autopapieren, een kopie van paspoort, visa en van het registratiepapiertje uit mij paspoort voldoende was....

Dat betekende dus grofweg dat de helft van het pak papier, waaronder al die handgetikte brieven, achteraf toch niet nodig waren. Sterker nog, ik hoefde zelfs helemaal niet mee, want hij kwam de papieren wel effe ophalen en dan regelde hij alles deze week nog en hij zou wel bellen wanneer ik met de auto langs kon komen om de nummerplaten erop te laten schroeven.

Ook goed....

Dinsdag 29: 6000 bezoekers!

Een mijlpaal vandaag want mijn website is inmiddels zesduizend keer bezocht!

Woensdag 30: Wie o wie?

Oké, ik heb me er gisteren een beetje makkelijk vanaf gemaakt met mijn log, maar het was dan ook wel weer een mijlpaal, de zesduizendste bezoeker. Alleen is het probleem dat ik nog niet weet wie het is want niemand heeft zich nog gemeld.

Verder waren er weer eens visum problemen vandaag. En deze keer nou eens niet met een visum voor Rusland maar voor mijn trip naar Indonesië. En het gekke is dat die problemen er helemaal niet zouden moeten zijn want ik heb eigenlijk helemaal geen visum nodig.

Wat is namelijk het geval, sinds mei vorig jaar mogen Nederlanders volgens de website van de Indonesische ambassade in Nederland weer gewoon naar Indonesië reizen zonder visum, alleen moeten ze dan bij aankomst een zogenaamd Visa On Arrival regelen. Dat kost je dan een paar centen maar je hoeft vooraf niks te regelen.

Maar nou heeft dat bedrijf waar ik op bezoek ga aan de autoriteiten in Jakarta gevraagd wat de voorwaarden zijn voor al dan niet een visum, en die hebben te horen gekregen dat alle zakelijke bezoekers, of ze er nu komen werken of alleen maar op zakenbezoek (zoals ik), wel degelijk een visum nodig hebben. Sterker nog, ze kregen te horen dat mensen die voor dat bedrijf naar Indonesië zouden komen zonder visum gearresteerd zouden worden op het vliegveld en een flinke boete zouden krijgen, en het bedrijf zelf ook.

Het bedrijf in kwestie is natuurlijk verantwoordelijk voor mij als ik daar op hun uitnodiging naar toe kom en die hebben dan ook gezegd dat ze geen enkel risico willen nemen en dat ik dus een visum moet aanvragen. En aangezien ik niet de enige ben die dat te horen heeft gekregen zijn alle vergaderingen in Jakarta met een week uitgesteld.

Mijn volledig geregelde reis inclusief de klaar liggende tickets kan dus in de vuilnisbak, en ik heb nu een week om eerst een visum te regelen. Dat duurt volgens de meiden van de visum afdeling twee weken want mijn paspoort moet worden opgestuurd naar het dichtstbijzijnde Indonesische consulaat of ambassade.

En die is Moskou, negen uur vliegen hier vandaan....

Donderdag 31: Kentekenplaten

Weer een stap verder! Vandaag belde Dmitry dat de registratie was gelukt en hij bracht me vandaag de kentekenplaten en de registratie papieren voor de auto.

Maar let wel, ik zei al, dat is een stap verder, want ik ben er nog steeds niet. De laatste horde die moet worden genomen is de technische inspectie van het voertuig door de politie. Dat moet dan het laatste document opleveren, een kaart die duidelijk zichtbaar achter de voorruit moet komen te staan. Als je die niet hebt ga je gegarandeerd bij iedere controle (en dat zijn er nogal wat...) in de kant.

Die inspectie moet binnen dertig dagen na de registratie gebeuren, en als het goed is gaan we dat zaterdagmiddag doen. En deze keer moet ik wel mee want die zeikerds willen de auto tegenwoordig ook werkelijk zien voordat ze hem goedkeuren. Kinderachtig....

Juni 2007

Vrijdag 1: Slurptaks????

De Daily Nonsens, pardon De Telegraaf, had weer een geweldige kop vandaag, over de nieuwe belasting op SUV's, nu blijkbaar in de volksmond al de *Slurptaks* genoemd. Hoe verzinnen ze het, een belasting op een soort auto's omdat ze te groot en te vervuilend (?) zijn. Het is te hopen voor de bewoners van Sakhalin dat de autoriteiten geen Nederlandse kranten lezen, want een blik uit het raam zou ze dan wel eens op een idee kunnen brengen....

Vandaag heb ik de trip naar Indonesië afgezegd, want dat visum gaat dus absoluut niet lukken in een week. Behalve de gebruikelijke zaken, zoals mijn paspoort en pasfoto's willen ze op de Indonesische ambassade in Moskou namelijk ook een officiële uitnodiging van het te bezoeken bedrijf, kopieën van de vliegtickets én een brief van onze personeelsafdeling. En als het al zou lukken om al die attributen op korte termijn te verzamelen dan moet dat allemaal nog naar Moskou en terug, en dan heb ik het nog niet over het krijgen van het visum zelf wat ook nog tussen de drie en zeven dagen duurt. En ik dacht nog wel dat de Russen erg waren!

Geen kans op dus, en aangezien ik absoluut geen zin heb om mijn vakantie verzetten wordt het dus uitstel. En zoals gewoonlijk zal uitstel wel weer afstel worden. Jammer maar helaas....

O ja, nog even voor degenen die nog steeds bepaalde vooroordelen hebben ten aanzien van de vrouwen in Rusland, dit zijn leden van de *Militia*, oftewel Russische politieagentes:

En nee, deze foto heb ik niet zelf gemaakt...

Zaterdag 2: Star Wars

Het is nog steeds niet helemaal rond met de auto. Vandaag zijn de nummerplaten erop gezet maar het was de bedoeling om ook naar de Technische keuring te gaan voor het laatste benodigde papiertje.

Dat ging niet door omdat Dmitry op het laatste moment geen tijd had en het wordt dus volgende week.

Wel vervelend omdat ik nu met het prachtige weer de hele middag heb zitten wachten op een telefoontje wat niet kwam. Maar de tijd ben ik wel doorgekomen want een van de filmkanalen zond vandaag alle Star Wars films uit, en in de goeie volgorde.

Dus ze begonnen met "*The Phantom Menace*" en de laatste was "*Return of the Jedi*". Ik heb niet alles gezien maar alleen gedeeltes, het was me toch een beetje te veel van het goede om de hele cyclus uit te gaan zitten, want door het tijdsverschil duurde die tot diep in de nacht.

Een mens heeft tenslotte ook sociale verplichtingen...

Zondag 3: Super Sunday!

Hoewel er een prachtige dag voorspeld was leek het daar vanmorgen vroeg nog niet erg op. Aan onze kant van de vallei hadden we wel een zonnetje maar aan de overkant waren de heuvels nog bedekt met een dik en grauw wolkendek.

De dag begon niet zo denderend want ik stootte als eerste een glas van de aanrecht wat uit elkaar spatte op de houten keukenvloer. Nadat dat opgeruimd was ging ik ontbijten bij de burens, Anne en Marcel, wat betekende dat ik lekker niet zelf aan de slag hoefde voor mijn baked beans, bacon, eggs (over-easy) en toast. Lekker op het gemakje, gezellig ouwehoeren onder het eten, als je het mij vraagt de ideale manier om de vrije zondag te beginnen.

Vanmiddag was er weer een barbecue op Zima 3 en hoewel ik daar al voor was uitgenodigd kreeg ik toch nog de nodige telefoontjes om me er aan te herinneren. En het gemak van een auto bleek meteen al want ik kon nog effe snel naar de stad om een paar flessen wijn in te slaan om te nemen "naar beneden".

We begonnen om een uur of drie en ik ging om half elf 's avonds naar huis, dus je kunt rustig aannemen dat het weer een supermiddag was. Behalve de hamburgers, worstjes, lamskoteletten en kippenpoten ging ook de eerste gevangen zalm van dit seizoen op de barbecue. En wat denk je, laat ik halverwege weer een wijnglas uit mijn jatten vallen....

Voor volgende week is er alweer een barbecue gepland maar dan maken we er een flink feest van. De planning is dat we de stad in gaan voor een gezamenlijk ontbijt, dan een paar biertjes (ik zal wel moeten rijden dus dat wordt voor mij een paar sapjes), en dan gaat er 's middags een speenvarken aan het spit.

Een paar van de mannen hebben vanmiddag al wat maten genomen want er is al wel een draaispit maar dat moet nog even met wat te fabriceren onderdelen aan de barbecue worden bevestigd. Er stonden vijf engineers over gebogen dus dat gaat wel goed komen denk ik....

Maandag 4: Mormonen

Weer een document geregeld voor de auto, deze keer de toegangspas voor Zima, zodat ze me bij de slagboom niet meer argwanend gaan aan staan te kijken. Dat kostte me niet veel moeite trouwens, ik hoefde maar twee keer een e-mailtje te sturen.

Ik moest het document op gaan halen bij de Beveiliging, en hun kantoor is tegenwoordig gevestigd in het gebouw van de Bank Moskva, vlak bij het Lenin Plein en tien minuutjes lopen vanaf ons kantoor. Het was vandaag een absoluut schitterende dag met een middagtemperatuur van, jawel, negentien graden, en ik besloot dus even te gaan lopen en niet met de pendelbus te gaan.

Op de terugweg werd ik opeens aangesproken door twee strak in een donker pak zittende jonge gasten, compleet met stropdas en naamplaatje in het Russisch. Hoe of het met me ging, ook in het Russisch. Dus ik antwoord in het Russisch, waarop ze vroegen of ik ook Engels sprak. O, dat ook nog, en waar of ik vandaan kwam. Ik had inmiddels al door dat de beide jongheeren niet uit Rusland kwamen, want hun gedrag was ontzettend on-Russisch. Geen enkele Rus spreekt spontaan een vreemd persoon aan op straat met een vriendelijk gezicht en een uitgestoken hand...

Het bleken Amerikanen te zijn, en ik vroeg wat ze in vredesnaam op Sakhalin deden want ze deden me meer aan kostschooljongens denken dan aan Expats die in de Olie zijn, pardon, werken. Of ik wel eens had gehoord van Mormonen, en ze voegden er meteen aan toe dat ze zichzelf zo niet noemden. Ja, dat had ik wel, en ook dat ze zich de *Church of Jesus Christ of the Latter-Day Saints* noemen (*Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*) en dat hun hoofdkwartier in Salt Lake City in de Verenigde Staten is.

Meteen dus flink gescoord op punten, maar dat hou je toch niet voor mogelijk. Loop ik op mijn gemak op straat in een van de verste uithoeken van Rusland en wat kom ik tegen, twee Mormonen!

Ze waren dus een eind van huis maar het waren twee aardige gasten en ik heb even een heel leuk gesprek met ze gehad over Sakhalin en het leven op het eiland. En pas toen ik zei dat ik weer eens aan het werk moest werd ik uitgenodigd voor een bijeenkomst op zondagochtend.

Kijk, en dat is nou jammer, want ik heb voor zondag al een paar bijeenkomsten gepland. Weliswaar van geheel andere aard dan die van hun waarschijnlijk, maar mensen, zeg nou zelf, zien jullie mij al als Mormoon???

Dinsdag 5: Wie is 6000?

Nog steeds heeft zich niemand gemeld als de 6000e bezoeker en dus heb ik zelf maar eens poging gedaan of ik er via het analyseren van de gegevens die over mijn website en de bezoekers worden vastgelegd achter kon komen.

Allereerst het tijdstip, dat kon ik redelijk nauwkeurig bepalen want iemand had doorgegeven aan Riet dat hij of zij 5999 was geweest in de nacht van 28 nop 29 mei om half drie 's nachts. En zwager Leo had heel vroeg 's morgens gekeken en toen stond de teller op 6001. Ergo, de 6000e bezoeker was er ergens tussen half drie en even over vieren.

De log gegevens van mijn website laten het volgende zien:

29-5-2007 7:32	77.63.29.43		Opera	9.10	Windows XP	1024x768
29-5-2007 4:32	217.148.200.46		MSIE	7.0	Windows XP	unknown
29-5-2007 2:48	80.60.204.80		MSIE	7.0	Windows XP	1280x1024
29-5-2007 2:42	83.161.72.8		MSIE	6.0	Windows XP	800x600
29-5-2007 2:42	80.60.204.80		MSIE	7.0	Windows XP	1280x1024
29-5-2007 2:30	80.60.204.80		MSIE	7.0	Windows XP	1280x1024
29-5-2007 0:10	80.60.204.80		MSIE	7.0	Windows XP	1280x1024
29-5-2007 0:02	80.60.204.80		MSIE	7.0	Windows XP	1280x1024

Als ik er van uitga dat Leo om 4:32 heeft gekeken dan moet degene daarvoor dus de 6000e zijn geweest. En het lijkt erop dat dat iemand geweest is met het IP adres 80.60.204.80, en dat adres ken ik nogal goed. Dat is namelijk een adres van Planet Internet, waarop drie mensen regelmatig zitten te Internetten, waarvan één met Windows Vista, en bovendien wordt vanaf dat adres mijn website het meest bezocht van allemaal. Kortom, dat is mijn eigen adres aan de Kamperfoelie in Rijsburg...

En die hebben me bezworen dat ze het alle drie niet waren (al wil Riet wel heel graag een cadeautje), wat zou kunnen want je wordt ook iedere keer geregistreerd als je meerdere pagina's van mijn website bezoekt maar dan krijg je geen nieuw nummer.

En dan blijft alleen het adres 83.161.72.8 over, en daarover heb ik het volgende gevonden:

VISITOR ANALYSIS		
Referring Link	No referring link	
Host Name	maashartog.demon.nl	
IP Address	83.161.72.8 [Label IP Address]	
Country	Netherlands	
Region	Zuid-holland	
City	Rotterdam	
ISP	Demon NL Customers With Dsl Connections	
Returning Visits	0	
Visit Length	Multiple visits spread over more than one day	
VISITOR SYSTEM SPECS		
Browser	MSIE 6.0	
Operating System	Windows XP	
Resolution	800x600	
Javascript	Enabled	
Navigation Path		
Date	Time	WebPage
29th May 2007	02:42:34	No referring link home.planet.nl/~kerkh835/
31st May 2007	19:58:37	No referring link home.planet.nl/~kerkh835/

Het zou dus iemand in de buurt van Rotterdam moeten zijn geweest met een ADSL abonnement bij Demon.

Die persoon is de afgelopen maanden maar twee keer op mijn website geweest, en dat was dan meteen de eerste keer goed voor een fles Vodka. Iemand?

Woensdag 6: Gezellig potje zaalvoetbal...

Tot gisteravond had ik altijd heel veel lol in een avondje zaalvoetbal. Niet te serieus, lekker met veelal dezelfde makkers een avondje balletje trappen. Maar de laatste tijd was er een beetje de klad in gekomen doordat er een paar van de vaste groep zijn vertrokken en het viel niet mee plaatsvervangers te vinden. De zaterdagavond is door dit gebrek aan belangstelling al afgeschaft en we voetballen dus nu alleen nog op dinsdagavond.

We hebben dan meestal genoeg mensen want de laatste weken doen er regelmatig een paar jonge Russische gasten mee en dat is op zich gunstig want dan kunnen we tenminste twee teams van vier of vijf, maken.

Maar er is een heel groot nadeel aan die gasten, en dat is dat ze wel heel erg snel zijn maar ook ontzettend chaotisch. Geef ze een bal en je kunt gaan zitten want ze lopen net zo lang te frommelen tot ze hem kwijt zijn, terwijl wij meer zijn van het lopen zonder bal en lekker tikken. We hebben dat geprobeerd uit te leggen maar het dringt niet echt door. Ze lopen zich nu eerst helemaal vast en als ze dan de bal nog niet kwijt zijn dan spelen ze hem af, maar altijd te hoog, te zacht of te ver. En vooral dat laatste is voor ons ouwe knarren natuurlijk vrij gauw het geval.

We kiezen de teams vrij simpel, wie min of meer dezelfde kleur shirt draagt zit bij elkaar. En gisteravond had ik met mijn stomme kop een donker shirt aangetrokken en ik heb al verteld van de voorkeurskleuren van Russische mannen, dus ik bevond me in het Russian All Star team. En leuk dat het was! Ik rende me de tering en zag alle ballen of verspeeld worden of meters langs en over me heen vliegen.

Op een gegeven moment stonden we opeens met een man minder want er had er een aan zijn stutten getrokken. En weer even later hadden we zelfs nog een man minder, en net toen we dat wilden oplossen door opnieuw teams te maken kwam deze weer terug, Was zonder wat te zeggen buiten effe een peukie wezen doen. En nee Riet, wij vonden helemaal niet dat dat moet kunnen...

Bij mijn maat Russell, die van kant was geswitched om wat evenwicht te brengen, was het kookpunt aan het naderen en die begon niet mis te verstaan commentaar te geven ("Pass that fucking ball!!!!"). En daar werden die Russen weer zenuwachtig van want daar kunnen ze absoluut niet tegen.

Al met al dus niet echt een gezellige voetbalavond...

Donderdag 7: Technische keuring

Afgelopen zaterdag had ik dus naar de technische keuring gemoeten met de auto om het laatste document te regelen om geheel legaal te mogen rondrijden. Die keuring vindt plaats op een politiepост net buiten de stad, maar het ging niet door omdat Dmitry op het laatste moment afzegde. En zonder hem gaat het nou eenmaal niet, om twee verschillende redenen.

De eerste is dat je beslist een Russisch sprekend persoon bij je moet hebben, tenzij je uiteraard de taal zelf volledig machtig bent want ze spreken daar geen woord Engels. Een beetje Russisch spreek ik inmiddels wel maar absoluut geen technisch Russisch en dus is een tolk geen overbodige luxe.

De tweede reden is dat Dmitry daar mensen kent, en ook dat is min of meer een must. De normale gang van zaken is namelijk dat je met je auto in de rij gaat staan.

Dat lijkt niet zo'n probleem maar de Russen staan er dus soms al om vijf uur 's ochtends en je moet dan gewoon aansluiten want je moet in eigen persoon en met de auto voor de keuring verschijnen. Maar je hebt geen enkele garantie dat je die dag dan ook aan de beurt komt, dat hangt af van wat er allemaal voor je staat. En dat zeg ik niet zonder reden want de vrouw van een collega heeft dus drie dagen in de rij gestaan voor ze aan de beurt was!

Iemand daar kennen is dus van groot belang, en Dmitry kent daar iemand. Gistermiddag belde ik hem op om hem nog eens aan onze afspraak voor zaterdag te herinneren. Nee hij was me niet vergeten, hij ging gelijk even die kennis ging bellen om te kijken of hij misschien eerder een afspraak kon regelen en hij zou me binnen tien minuten terug bellen. Niet dus...

Ik was van plan hem vandaag weer te bellen maar dat hoefde niet want vanmorgen belde hij zelf. Hij had zijn kennis toch te pakken gekregen en wat denk je, hij heeft alleen een kopie nodig van mijn eigendomsbewijs en van mijn verzekeringspolis. Ik hoef helemaal niet in eigen persoon te verschijnen, en zelfs de auto niet! O ja, het kost wel tweeduizend roebel. Ik spreek dus af om morgen de papieren mee te nemen naar het werk waar hij ze dan komt oppikken en ik krijg dan later het Keuringsbewijs afgeleverd.

En terwijl ik de telefoon neer leg denk ik bij mezelf, tweeduizend roebel? Ik had toch al tweehonderd en nog wat roebel betaald voor die keur.... Oh wacht even, zit dat zo! Nou ja, mooi geregeld, toch?

Vrijdag 8: Compleet!

Hèhè, het is voor elkaar! Dmitry kwam vanmorgen langs het kantoor om de benodigde kopietjes en roebels op te halen en vanmiddag belde hij op dat het voor elkaar was.

Mijn goedkeuringsbewijs werd weer keurig voor de deur afgeleverd en het zit inmiddels in de rechterbenedenhoek van de voorruit van de auto.

En populair dat ik ineens ben! Zo dacht mijn baas dat ik wel even voor kon komen rijden om een paar bakken planten te vervoeren.

Mijn collega's vonden dat ik morgen wel met de auto naar het werk kon komen om ze tussen de middag naar een restaurant te rijden, en er vragen ineens een heleboel mensen of ik binnenkort nog boodschappen ga doen....

Zaterdag 9: Mist

Toen ik vanmorgen uit het raam keek kon ik bijna letterlijk geen hand voor ogen zien, zo dik was de mist. En voor Nederland is mist niet zo bijzonder maar voor Sakhalin wel.

Het klimaat op Sakhalin is namelijk ontzettend droog. Dat zorgt er in de winter voor dat het minder koud aanvoelt dan het in Nederland zou doen bij dezelfde temperaturen, en ook dat je er rekening mee moet houden dat de huid die blootgesteld wordt aan de buitenlucht heel erg snel schraal wordt. In de zomer betekent het vooral stof maar dat het ondanks dat de temperatuur flink kan oplopen niet zo gauw benauwd wordt.

Alleen in de maanden mei en juni hebben we veel vocht in de lucht en dat komt doordat het ijs van de Zee van Ochotsk smelt. Vanuit het noorden drijven dan de enorme smeltende ijsbrokken naar het

zuiden langs de kust van het eiland en het smelten zorgt voor veel vocht in de lucht, en dus voor wolken, af en toe regen en soms zelfs mist.

Dit jaar doet zich het merkwaardige verschijnsel voor dat ondanks de tamelijk milde winter het ijs van de Zee van Ochotsk niet erg wil smelten. Het duurt langer dan normaal, ondanks dat het eerder begon, en dat heeft tot gevolg dat de "vochtige" periode dit jaar dus langer duurt dan vorig jaar.

Ook voor de olieproductie heeft dat gevolgen want Sakhalin Energy had gehoopt om het boorplatform Molikpaq in mei weer in gebruik te kunnen nemen. 's Winters is dat platform buiten bedrijf omdat het ingesloten is door het ijs en de tankers er dus niet bij kunnen komen. Een tegenvaller, want dat is op dit moment nog de enige bron van inkomsten....

Overigens was de mist vrij snel weer weg en hadden we, net als de rest van de week, weer een stralend zonnige en warme dag.

Zondag 10: Varken aan het spit

Niet te geloven hè, de hele week schitterend weer en wat hadden we vanmorgen, regen! Niet echt een heleboel maar van die vervelende spetterbuien waar je net nog zeiknat van wordt en wat een geplande barbecue behoorlijk kan verzieken. Desondanks gingen we met zijn vieren de stad in om de laatste benodigde boodschappen te doen, zoals houtskool, broodjes voor de hamburgers en nog een paar kippen voor aan het spit. Erg handig trouwens, zo'n auto 🚗

Om half één ging het speenvarken aan het spit maar Graeme moest noodgedwongen de barbecue onder een afdak zetten. Na het uitladen van alle boodschappen ging ik eerst terug naar Zima 1, want ik had eerst nog een andere barbecue ook.

Mijn collega Laura is in blijde verwachting en die gaat met haar man terug naar Engeland, en ter gelegenheid van hun afscheid gaven ze een barbecue in de Hub. Om een uur of drie daalde ik weer af naar Zima 3 voor de Pig Roast, en wat denk je, ondertussen was de regen opgehouden en stond er weer een stralende zon in een strakblauwe lucht!

Graeme staat hier te kijken of zijn speenvarken al geschikt is voor consumptie. Nah, nog effe...

Er was zoals gewoonlijk weer genoeg te eten om een bataljon Russische soldaten een week bezig te houden, en aan die vier kippen zijn we niet eens meer toegekomen.

En we zwaaien met z'n allen naar de bus....

In de loop van de avond verkasten we naar binnen want het begon toch wel een beetje fris te worden. Daar gingen we vrolijk verder, tot in de kleine uurtjes.

We vonden een DVD met heel erg oude opnamen van een Engels muziekprogramma genaamd "Ready Steady Go", met opnamen uit 1964 of daaromtrent. Grote hilariteit natuurlijk over hoe onze ouwelui ooit problemen konden hebben gehad met de Beatles en de Stones in die tijd, want alles zat strak in het pak, met stropdas en al, en de haren van dat "langharig werkschuwig tuig" kwamen amper tot over de oren. En allemaal meebrullen natuurlijk want de nummers waren allemaal bekend. Kun je nagaan hoe oud de meeste van ons zijn....

Al met al alweer een superzondag, en een hele lange ook want het werd een uur of twee. Geloof ik.

Maandag 11: Op pad met de auto

Mijn burens Anne en Marcel vertrekken begin augustus voorgoed van het eiland want Marcel gaat met pensioen. Ze gaan in Bahrein wonen in het Midden Oosten en dat betekent weliswaar dat ik een paar goeie burens kwijtraak maar dat ik er weer een leuk vakantieadres bij heb.

Anne heeft nu het einde van hun verblijf hier in zicht komt ineens de kriebels gekregen want ze wil opeens nog gauw even van alles gaan zien. Voor vandaag hadden we dan ook afgesproken om richting Starodubskoye in het noorden te gaan.

Omdat ik daar al een paar keer ben geweest stelde ik voor om langs de kustweg verder door te rijden naar het noorden want ik had gehoord dat dat een hele mooie streek is.

Maar eerst moest er even getankt worden en dat was voor mij de eerste keer. De tankstations verschillen niet veel van die bij ons maar het werkt toch even anders. Normaal gesproken hoef je de auto niet uit want wordt je keurig geholpen maar vandaag was het zelf tanken omdat vrijwel iedereen in Rusland vandaag een vrije dag had. Het hoogste octaangehalte is 95 (ze hebben zelfs 86, wat rijdt daar nou in vredesnaam op?), je moet vooraf betalen en als je meer betaald hebt dan er in de tank gaat dan krijg je dat achteraf terug. En ik moest voor bijna 35 liter het schandalige bedrag van bijna 800 roebel afrekenen, dat is wel 25 Euro!

Na een uurtje of anderhalf waren we op de plaats van bestemming en het bleek inderdaad een prachtig landschap tussen de heuvels en de zee. Veel binnenmeertjes die blijkbaar stikken van de vis, gezien het aantal vissers en redelijk brede stranden met maar hier en daar een paar mensen.

Maar er zijn helemaal geen voorzieningen zoals strandtenten of eethuisjes, dus iedereen komt hier naar toe met de auto en iedereen rijdt met de auto het strand op. Nou is dat nog niet zo'n probleem (vind ik zelf ook erg geinig) maar als ze weer vertrekken dan laten ze de hele teringzooi die ze gemaakt hebben gewoon liggen.

Op alle begaanbare plekken vind je dus bergen rotzooi, afval van barbecues en vooral heel veel lege bierflessen. Je ziet hier dan ook achter Anne die foto's staat te maken de rotzooi liggen van vorige bezoekers.

Op de achtergrond zie je ook verscheidene auto's, twee daarvan zijn gestripte wrakken die daar zijn gedumpt...

En weer niet zelf koken vandaag! Ik was uitgenodigd met een paar maten om curry te gaan eten bij collega die een tijdje op Zima 3 heeft gewoond maar nu al weer bijna een jaar op Zima 4. En dat smaakte weer heel best! Ik moet dat toch ook eens gaan leren koken....

Dinsdag 12: Praatje Bouw (2)

Wassen, strijken, soppen, dweilen, stoffen, oh ja, en koken voor het eerst sinds een paar weken. Kortom, niet een dag waar ik spannende verhalen over kan vertellen dus maak ik van de gelegenheid om weer eens wat over Sakhalin te vertellen.

In april heb ik al verteld over de flats hier in de stad, en eigenlijk overal op het eiland want ze zijn overal hetzelfde. Het verschijnsel rijtjeshuizen is hier volslagen onbekend, dat heb ik hier nog nergens op het eiland gezien. Wat je wel ziet zijn de nieuwe villawijken, in de buitenwijken net buiten de stad.

Tussen Zima en de stad wordt op dit moment ontzettend veel gebouwd, en geen flats maar allemaal grote alleenstaande huizen. Dat zijn de huizen van de Nieuwe Rijken, en daar komen er hier steeds meer van. En gek genoeg lang niet allemaal uit de olie-industrie, maar ook mensen uit het verre noorden die in de visserij werkzaam zijn en daar een fortuin mee verdienen, en die hier in Yuzhno een tweede huis laten bouwen.

Tussen Zima Oost (Zima 1, 2 en 4) en Zima West (Zima 3) ligt zo'n villawijk waar onder andere de gouverneur van het eiland een enorme villa heeft.

Aan de andere kant van de weg naar Zima 3 worden nog meer villa's gebouwd maar dat is al zo lang als ik hier ben een verschrikkelijke puinhoop.

En met puinhoop bedoel ik dat het een bouwterrein is met allemaal half afgebouwde huizen.

De foto is gemaakt in april vorig jaar en er is niet zo veel veranderd. Er zijn een paar nieuwe huizen bijgekomen en er is nog steeds niks af en er woont dus nog steeds niemand

De huizen die hier al staan zien er nu nog steeds ongeveer hetzelfde uit, Niet dat er nooit iets gebeurt, want aan sommige wordt af en toe wel gewerkt, maar dat is dan altijd maar heel kort. En soms lijkt het alsof er ineens schot in zit maar dan zie je weken en soms maanden niks meer veranderen. Dat schijnt te komen omdat alles hier met contant geld gaat, en als er een tijdje geen geld is dan wordt er gewoon niks gedaan. En je betaalt geen belasting zolang het gebouw niet af is, dus het is in dat opzicht financieel gezien geen probleem om er een meerjaren project van te maken.

En dat zo gebeurt het bijna overal, dus je ziet rondom Yuzhno heel veel nieuwbouw wijken met grote half afgebouwde villa's. En dat uitzicht zal nog wel een poosje zo blijven...

Woensdag 13: Container nieuws

Eindelijk! Het verwachte mailtje kwam vanmiddag, onze container is gearriveerd op Sakhalin. Nog net op tijd voordat ik op vakantie ga. Niet zozeer voor het uitpakken van alle spullen, want eerst moet alles nog ingeklaard worden en dat is een proces wat nog wel een week of twee, drie duurt. Maar toch nog wel mooi op tijd omdat ik nu al het papierwerk (ben ik net klaar met die auto...) kan gaan regelen voordat ik vertrek.

Gelukkig hoef ik weinig zelf te doen, ik hoef alleen maar kopieën van mijn paspoort, mijn visum, mijn immigratie kaart en mijn registratie bewijs in te leveren bij het bedrijf wat hier op Sakhalin de inkleding regelt.

Ik heb gelukkig al die documenten altijd ingescand op mijn computer staan, door ervaring wijs geworden, en ik kon dus alles zo uitprinten. Alleen dat registratie bewijs, daarvan had ik nou net deze keer geen gescande kopie. En laat ik dat nou net vanmorgen bij de visum afdeling hebben ingeleverd, want dat moet een dag of drie voordat je uit Rusland vertrekt. Gelukkig hadden ze het daar vanmiddag nog bij de hand dus kon ik alsnog effe snel een kopietje maken.

Morgenmiddag moet ik naar een notaris (met mijn echte paspoort voor de verandering) om een Power of Attorney te laten opstellen. Dat is een machtiging waarmee ik toestemming verleen aan dat bedrijf om namens mij alles in te klaren.

En als ze dat nou allemaal regelen tijdens mijn vakantie dan kunnen we als we terug zijn op Sakhalin de boel gelijk naar ons huis laten komen. En dan kan Riet gaan uitpakken.....

Donderdag 14: Mozzies

Zo, de notaris is vanmiddag geregeld, de machtiging is opgesteld en geregeld, en dat allemaal voor de somma van 300 roebel (ongeveer acht gulden). Zie dat in Nederland maar eens te doen voor dat geld...

Het is nog steeds schitterend weer, maar dat heeft ook een nadeel. De "Mozzies", oftewel de muggen, zijn al weer volop actief en dat heeft voor heel wat mensen al weer jeukende gevolgen gehad. Zelf ben ik zondagmiddag te pakken genomen en dat heb ik geweten ook. Het was maar een enkele beet tussen de knokkels van mijn linkerhand maar die is dus drie dagen twee keer zo dik geweest.

Gelukkig valt het in huis wel mee want voor bijna alle ramen en voor de schuifpui zit een muskietenraster en dat houdt ze buiten. Er zijn alleen wel heel wat mailtjes naar de Zima Helpdesk gegaan deze week of die rasters ook voor de ramen van de Zima 3 bar geplaatst kunnen worden....

Inmiddels is mijn koffer al grotendeels gepakt en liggen alle elektrische apparaten die ik mee wil nemen aan de oplader, met als belangrijkste mijn MP3 speler en mijn PSP. Ik moet me tenslotte toch zo'n achttien uur bezig houden zaterdag....

O shit, nog een muggenbult, in mijn nek...

Vrijdag 15: Martin geslaagd!

Geslaagd voor het eindexamen !

van harte gefeliciteerd !

havo

153   Martin van den Kerkhoff   Rijnsburg

Vannacht werd ik om een uur of drie wakker en zag dat mijn telefoon lag te knippen op het nachtkastje. Een sms-je van Martin met geweldig nieuws, hij is geslaagd voor zijn HAVO diploma!

En terwijl ik een antwoord aan het tikken was kwam er nog een sms-je van Riet ook binnen om het goeie nieuws nog eens te bevestigen. Een pak van mijn hart hoor, al had ik er deze keer heel wat meer vertrouwen in dan vorig jaar. Volgende week dinsdag dus naar de diploma uitreiking, maar eerst moet ik nog een eindje vliegen....

Vandaag was mijn laatste werkdag voor de vakantie. Morgenvroeg wordt ik om een uur of half acht opgepikt en naar het vliegveld gebracht. Mijn vlucht naar Seoul komt als alles goed gaat om een uur of elf aan en dat geeft me twee en een half uur de tijd om over te stappen op de vlucht per KLM naar Amsterdam.

Mijn koffer is gepakt en ingecheckt ben ik ook al, want dat gaat tegenwoordig hel gemakkelijk via het Internet. Alleen kon ik om de een of andere reden geen boarding card uitprinten en kreeg ik in plaats daar van een reserveringsbewijs wat ik in Seoul moet omruilen voor een boarding card. Vervelend, want nu moet ik toch nog langs de Transfer Desk en ik had juist ingecheckt via het Internet om dat te voorkomen...

Wat ik wel ingepland heb is een bezoekje aan de Zima 3 bar vanavond. Ik kan tenslotte niet zo weggaan zonder gedag te zegen, nietwaar....

Zaterdag 16: Onderweg

Vroeg naar bed gaan is gisteravond niet helemaal gelukt maar desondanks was het toch vroeg op vanmorgen want om half acht staat de auto voor de deur om me naar het vliegveld te brengen.

In totaal ben ik alles bij elkaar zo'n twintig uur onderweg, waarvan het grootste deel vliegend, maar dankzij het tijdsverschil van negen uur ben ik vanavond vroeg nog terug in Nederland.

Zondag 17: Thuis en meteen weer de hort op...

Na een voorspoedige reis landde ik gisteravond om kwart over zes op Schiphol, en om half acht zat ik aan mijn patatje flip met een broodje kroket... Erg gezellig was ik niet moet ik eerlijk zeggen want ik rolde werkelijk om van de slaap, ik heb het niet verder dan tot half elf kunnen rekken...

Vandaag was het Vaderdag maar weinig kans op ontbijt op bed. Dat lag niet aan de jongens maar aan mij want ik was om vijf uur vanmorgen al klaarwakker. Mijn hint was in ieder geval overgekomen en ik ben dan ook nu de trotse bezitter van de nieuwste Rush CD "Snakes and Arrows"!

Over muziek gesproken, na een paar korte familiebezoekjes ging ik vanmiddag (niet helemaal tot genoeg van Riet) al meteen weer de hort op want ik had een kaart voor het "Fields of Rock" Festival in de Flevo- polder.

Nou is het niet zo erg dat ik de hele dag weg ben geweest want het ging mij alleen maar om het optreden van "Dream Theater". Dat begon om acht uur 's avonds dus ik hoefde pas aan het eind van de middag weg en meteen na dat optreden ging ik weer naar huis.

De mannen speelden veel materiaal van hun nieuwe CD en dat was dus effe wennen, maar de slotnummers "Home" en "Pull Me Under" maakten alles goed.

Dinsdag 19: Diploma uitreiking

Vanavond was het dan zo ver, Martin kreeg met een jaar vertraging alsnog zijn HAVO diploma!

De uitreiking vond uiteraard plaats in de aula van zijn school, het Andreas College in Katwijk. Dezelfde school trouwens als die waar ikzelf op het gezeten, al heette die toen anders.

Het was best geinig om te zien dat er nog steeds een paar leraren rondlopen die ik zelf ook heb gehad, en zelfs een paar leraren die ik ken omdat ze bij mij in de klas hebben gezeten...

De examen kandidaten kwamen onder applaus van de verzamelde menigte van trotse familie, vrienden en bekenden in koppeltjes van twee naar voren om hun diploma te tekenen.

Het was een hele zit in de bloedhete zaal want er waren zes examenklassen en de hele ceremonie duurde dus meer dan twee uur, maar hé, wat maakt dat uit, het is binnen! Gefeliciteerd, Martin!!

Woensdag 20: Effe wennen

Ik ben nu alweer een paar dagen in Nederland en dat is na vijf en een halve maand Sakhalin best wel weer even wennen.

Sommige dingen wonden heel snel, zoals het rijden over 's Neerlands wegen bijvoorbeeld. Het is echt een genot om te rijden over asfalt wat gewoon vlak is, zonder kuilen en gaten om de paar meter. Nadeel is wel dat je gemiddelde snelheid als vanzelf een stuk hoger ligt dan op Sakhalin en het is dan ook flink opletten dat ik niet veel te hard rijdt. En Martin merkte ook fijntjes op dat ik er snel aan moet wennen dat als ik achter het stuur zit er nu rechts van mij nog een heel stuk auto zit...

Waar ik wel heel erg aan moest wennen is het uitzicht. Ik keek zondagochtend vroeg uit het keukenraam en ik zag allemaal dichtbij staande bebouwing: tuinmuren, achterkanten van garages en daarboven huizen. En vanuit de woonkamer eigenlijk hetzelfde, mijn eigen tuin met muren en een schuur aan het eind, en rondom huizen. Ik werd er zowat claustrofobisch van....

Inmiddels ben ik al weer "thuis" aan de Kamperfoelie, maar er zijn dingen waar ik helemaal niet aan wil wennen. Hoor ik daar alweer regen tegen de ramen?

Donderdag 21: Geen KLM...

En alweer een grotendeels verregende dag, maar deze keer past dat goed bij mijn stemming.

Vandaag was namelijk de tweede dag van het psychologisch onderzoek van Martin voor zijn sollicitatie bij de vliegeropleiding van de KLM. Deze keer was dat in Den Haag, en ik zag het resultaat al aan zijn gezicht toen ik hem oppikte na een hele dag gesprekken en interviews. Afgewezen, want ondanks dat hij geschikt werd bevonden en ook motivatie toonde om piloot te worden vonden ze dat hij niet genoeg motivatie toonde om piloot bij de KLM te worden. Hij toonde niet genoeg "het KLM gevoel".....

Als hij nou afgewezen was vanwege ongeschiktheid, oké, maar kan iemand me uitleggen wat "het KLM gevoel" is? Is dat dat je iedere nacht gaat slapen in een KLM pyjama met een knuffel Barbie in het uniform van een KLM stewardess? Of is dat dat je hele kamer volhangt met posters van KLM en vol staat met bouwmodellen van KLM jumbo's? Of is dat het uitgestreken smoel van het KLM personeel, wat altijd als je met hen vliegt je de indruk geeft dat je blij mag zijn dat ze je mee willen nemen?

Hoe het ook zei, ook een carrière bij de KLM zit er dus niet in en dat betekent voor Martin dat hij weer moet gaan denken over een andere toekomst. Jammer maar helaas.

Vrijdag 22: Bokkum reünie

Een vast onderdeel van mijn bezoeken aan Nederland is zo langzamerhand een avondje op stap met mijn ouwe makkers van de *Bokkumband* (zie in het Archief, "*Katwijkse Pop historie*"). Of zoals een andere makker het altijd uitdrukt, een "Meet&Greet&Zuip&Vreet"...

Niet iedereen was er maar dat is nog nooit een beletsel geweest voor een geslaagde avond. En zoals de afgelopen zomers iedere keer het geval was (al is het woord "zomer" vandaag schromelijk overdreven) hebben we ons weer prima vermaakt op het terras van het strandpaviljoen "De Westerkim" in Katwijk.

Ja precies, die van die heerlijke gebakken slibtongetjes.

Zondag 24: De jeugd heeft het zwaar...

Voor Martin wisselden blijdschap en teleurstelling zich de afgelopen anderhalve week meerdere keren af. Eerst geslaagd voor zijn HAVO, de dag daarna voor de tweede keer gezakt voor zijn rij-examen, daarna diploma uitreiking, gevolgd door de afwijzing van KLM.

Maar vandaag ging zijn vakantie periode in, met allereerst anderhalve week naar Kreta met een paar vrienden, aansluitend daarop gevolgd door een week Seoul met zijn Pa en Moe, en tenslotte drie weken op Sakhalin. Het valt allemaal niet mee...

Zijn vertrek naar Kreta vanmiddag ging trouwens in twee etappes. Hij werd om kwart voor vier opgehaald door zijn twee vrienden en een vader van een van de twee die ze naar Schiphol zou brengen. Tien minuten later stond hij alweer op de stoep, want ze dachten van elkaar dat ze de vliegtickets die ze via email toegestuurd hadden gekregen uit zouden printen. Niet dus....

Maandag 25: Gezocht en gevonden

Ik heb het al eens vermeld dat ik een programma-tje op mijn website heb meelopen wat statistische gegevens verzameld, over bezoekersaantallen, waar ze vandaan komen en wanneer en hoe laat ze op mijn site hebben zitten snuffelen.

Maar een van de opties is ook dat ik kan zien wanneer iemand mijn site heeft gevonden via een zoekmachine, zoals bijvoorbeeld Google of AltaVista, en bovendien kan ik ook nog zien welke zoekwoorden er zijn gebruikt waarmee mijn site is gevonden en hoe vaak die gebruikt zijn:

Num	Perc.	Search Engine Name	Search Engine Host	Search Term
▼ 2	40.00%	Google	www.google.nl	lampenglas kapot
▼ 1	20.00%	Vinden	www.vinden.nl	de breedte van het spoor
▼ 1	20.00%	Google	www.google.nl	zima sakhalin willem
▼ 1	20.00%	Google	www.google.be	sakhalin nogliki
5	100.00%			

Dat "lampenglas kapot" heb ik al een keer besproken (in de log van donderdag 19 april), en die van "zima sakhalin willem" is ook al een ouwe die ik eigenlijk wel een logische vind.

De zoekzin "*de breedte van het spoor*" vind ik grappig omdat dat een zoekargument is wat duidelijk niks met mijzelf of Sakhalin te maken heeft. Maar die zin komt voor in mijn verhaaltje over de spoorwegen op Sakhalin (de log van zondag 15 april) en zo komt die persoon dus helemaal toevallig op mijn website terecht.

Wat gericht en zeker logischer is "*sakhalin nogliki*", want dat is zo te zien iemand uit België die informatie zoekt over Nogliki, een plaatsje op Sakhalin ongeveer 650 kilometer ten noorden van Yuzhno. Hoogstwaarschijnlijk is dat dus iemand die op de *OPF* (Onshore Production Facility) gaat werken, een fabriek van Sakhalin Energy die in de buurt staat van Nogliki. Hij of zij liever dan ik trouwens...

Dinsdag 26: Weer een reünie

Het is nu officieel, Nederland is het beroerdste vakantieland waar ik tot nu toe ben geweest. Vanmorgen kletterde alweer de regen tegen de ramen en er gierde een storm rond het huis. Vroeger zeiden we altijd als we badgasten zagen lopen in Katwijk als het 's zomers zulk weer was, "Je zult hier maar op vakantie zijn". Inderdaad....

Vanavond was er weer een jaarlijkse reünie gepland met een aantal ouwe Shell makers. Nou ja, "Shell", Walter is de enige die nog steeds bij Shell werkt (en dat al bijna dertig jaar!), Karel werkt al weer zo'n vijftien jaar bij IBM (en dat als contractor), WillemM zit al weer de nodige jaren bij een software bedrijf en Joop is al weer dertien jaar gepensioneerd.

Maar we zijn ooit begonnen met ieder jaar bij elkaar te komen om bij te kletsen en dat houden we nog steeds vol. Na Rotterdam, Leiden, Den Haag en Delft hadden we deze keer weer eens afgesproken in Rotjeknor, en het was zoals gewoonlijk was het weer ontzettend gezellig.

Alleen jammer dat ik geen foto's heb kunnen maken want allebei mijn camera's waren buiten bereik, de ene op Kreta en de andere in een koffer klaar om naar Turkije te gaan...

Woensdag 27 : Canon forever

Vorig jaar heb ik een nieuw, handzaam digitaal cameraatje gekocht. Ik was op pad gegaan voor een Canon Ixus maar in de fotozaak heb ik me om laten lullen en een Ricoh Caplio R4 gekocht. Deze camera was een stuk goedkoper en volgens de verkoper zeker zo goed, maar de belangrijkste reden voor de aanschaf was dat hij een optisch zoombereik had van 28 tot 200 mm. Dat is voor een camera van dat formaat vrij bijzonder en op zich erg aantrekkelijk maar in de praktijk viel het apparaat wat mij betreft behoorlijk door de mand.

Zolang er gefotografeerd kon worden met voldoende licht was er geen enkel probleem, bij wat extremere omstandigheden werd het al wat minder, maar bij weinig licht was het resultaat zelfs ronduit waardeloos. Het kreng vertikte het fatsoenlijk te flitsen, wat vrijwel constant resulteerde in donkere, korrelige foto's, en toen dat bij de diploma uitreiking van Martin ook weer was gebeurd was wat mij betreft de maat meer dan vol. Ik zweer hierbij plechtig dat er bij mij nooit meer een andere camera in komt dan een Canon, met als kanttekening dat ik alleen voor Nikon een uitzondering wil overwegen.

Ik fotografeer al zo'n vijftienvintig jaar tot volle tevredenheid met Canon camera's en mijn eerste twee digitale camera's waren ook allebei Canon's. Ik neem het mezelf dan ook bijzonder kwalijk dat ik me door zo'n gladjakker van een verkoper over heb laten halen tot de aanschaf van een ander merk, maar ik heb mijn lesje geleerd.

Mijn nieuwe camera werd gisteravond afgeleverd en dat is dus gewoon weer een Canon, een *Powershot S3 IS* om precies te zijn.

Uiteraard heb ik hem meteen uitgeprobeerd en een van de resultaten zie je hier: het vrijwel verlaten strand van Katwijk, in de zomer van het jaar 2007...

Donderdag 28: Goed nieuws

Het afgelopen jaar was voor ons Feyenoord supporters een rampzalig jaar, zelfs als je het allemaal van grote afstand hebt moeten volgen zoals ik. En de grote vraag was natuurlijk hoe het nu verder moest.

De afgelopen dagen geven wat mij betreft hoop dat het volgend jaar beter zal gaan. Na de nieuwe oude trainer Bert van Marwijk werd al eerder Tim de Cler gecontracteerd, en eergisteren kwam het bericht dat Giovanni van Bronckhorst terugkeert op het oude nest. En dan nu ook nog Kevin Hofland en Roy Makaay, dus in tegenstelling tot de vorige jaren zijn er nu tenminste een paar spelers van naam gehaald. En ondanks dat dit geen garantie is voor succes zie ik het komende seizoen met heel wat meer vertrouwen tegemoet.

Vrijdag 29: Bloed en reclame

Op Zima hebben we digitale televisie en dat betekent dat we gevrijwaard zijn van die ontzettend irritante reclame die op willekeurige momenten een film of serie onderbreekt. Het was dus hier een onaangename verrassing er weer mee geconfronteerd te worden. Zit je lekker naar "Jag" te kijken....Pats! Reclameblok. En dat duurt nog eindeloos ook zo lijkt het wel.

Gisteravond was helemaal een afgrijselijke avond, dat wil zeggen voor mij want Riet had het helemaal naar haar zin. Dokter series, ER documentaires, medische programma's met verschrikkelijke ziektes, en vooral veel bloed. Van schaafwonden tot gekoekeloer onder gelichte schedels, het was er weer allemaal en Riet zat er weer verlekkerd naar te kijken. Ik niet dus, voor mij hoeft dat allemaal niet...

Voor vandaag was er verder "Vom Westen nichts neues"....

Juli 2007

Zondag 1: Op de helft

Vandaag heb ik er precies de helft van mijn contract opzitten bij Sakhalin Energy. Niet te geloven hoe snel de tijd is gegaan de afgelopen anderhalf jaar en ik heb ook helemaal niet het idee dat ik al anderhalf jaar op Sakhalin woon.

In het begin had ik voor mezelf een lijstje gemaakt met een heleboel dingen die ik allemaal wilde gaan doen als ik daar zou zitten, en nu krijg ik de indruk dat ik me nog moet gaan haasten. Zoveel nog te doen en zoveel nog te zien, maar allemaal de moeite waard dus de komende anderhalf jaar gaan we er gewoon weer voor. Zeker nu Riet dus eindelijk "voor vast" meekomt, en ik hoop dat ze het net zo naar haar zin gaat krijgen als ik.

Een van de dingen die ik in Nederland altijd doe is muziek "bijtanken". Downloaden van het Internet gaat in Rusland niet zo snel en bovendien heb ik daar een data limiet dus ik doe het daar rustig aan. Deze drie weken kan ik weer profiteren van optimale download snelheden en dat betekent weer de nodige Giga's aan nieuwe muziek. En ik download niet alleen, ik struin ook Martin's PC af om te kijken wat die allemaal heeft en als het me wat lijkt kopieer ik dat. Wel eens gehoord van "+44"? of "Good Charlotte"? "Zebrahead" dan? Ikke ook niet, maar het klinkt lekker en het staat dus nu op mijn MP3 speler.

Verder heb ik wat muziek DVD's gekocht waarvan sommige voor gebruik in de Zima 3 bar, zoals *Genesis*, *Uriah Heep* en *Nightwish*.

Dinsdag 3: Vaste prik

Het is er vroeger stevig ingepompt, en dus bezoek ik nog steeds ieder half jaar trouw de tandarts. Tot nu toe kwam het iedere keer nog zo uit dat ik dat kon regelen tijdens een bezoek aan Nederland zodat ik mijn eigen tandarts in Rijnsburg kon blijven bezoeken.

Niet dat er geen Russische tandartsen zijn, integendeel. Er staat schuin tegenover ons kantoor SEB2 zelfs een hele grote Tandheekkundige kliniek, maar die is niet aan te bevelen. Het is een overheidsinstelling voor wat wij in Nederland vroeger de Ziekenfonds patiënten noemden en dat betekent dat de zorg daar een stuk minder is dan bij een particuliere tandarts. Dat komt uiteraard doordat er is nou eenmaal niet zoveel geld meer beschikbaar voor gratis gezondheidszorg in Rusland.

Toch maken er heel wat Russen gebruik van, wat iedere morgen staat de stoep om zeven uur hardstikke vol met wachtenden. Er wordt ook daar dus nog gewerkt volgens het principe "Wie het eerst komt"...

Nee, dan de particuliere tandartsen. Dat zijn over het algemeen vrij nieuwe instellingen met state-of-the-art apparatuur, zo heb ik vernomen van diverse collega's die er gebruik van maken. Prima tandartsen en uitstekende, moderne behandelmethoden. Mocht er dus een noodgeval zijn dan zitten

we daar goed, maar toch ga ik liever naar mijn eigen vertrouwde tandarts in Rijnsburg. En weer geen gaatjes, hè....

Donderdag 5: Filmpje?

Ik ben een fanatieke bioscoopbezoeker en als ik in Nederland ben probeer ik altijd zoveel mogelijk films mee te pikken. Er zijn een aantal mensen die er net als ik ook altijd wel voor te porren zijn, maar als ik geen medestanders kan vinden ga ik net zo makkelijk alleen.

In Yuzhno is ook een grote bioscoop en daar draaien weliswaar de nieuwste films, maar er is toch wel een belangrijk nadeeltje. De films zijn allemaal in het Russisch nagesynchroniseerd, en dat maakt ze moeilijk te volgen want zo goed is mijn kennis van de Russische taal echt nog niet. Het nasynchroniseren zelf is al een verhaal apart want meestal gebeurt dat over het bestaande geluid heen zodat je vaag de originele stemmen er nog doorheen hoort. En soms wordt het nasynchroniseren gedaan door één enkele stem, dus dan hoor je een monotone mannenstem alle stemmen spreken. Mannen, vrouwen, kortom alle gesproken teksten, het is absoluut geen gehoor....

Vorige week heb ik "Spiderman 3" gezien (tegenvallend, langdradig), en eerder deze week "The Pirates of the Caribbean 3" (prachtige effecten maar een ontzettend warrig verhaal). Vanavond heb ik op de valreep nog "Die Hard 4" gezien, en dat is een echte aanrader!

De verhaallijn vertoont weliswaar veel overeenkomst met de Schwarzenegger film "True Lies" (sommige stukken waren zelfs regelrecht gejat) maar het was desondanks een "vet gave film".

Zaterdag 7: Inpakken....

Op Martin na, die zich zoals gewoonlijk nergens over druk maakt, staat het hele huis weer onder hoogspanning want het inpakken van de koffers is begonnen.

Het grootste obstakel daarbij is het maximale gewicht wat er meegenomen mag worden want er moet blijkbaar nog zoveel verslept worden wat niet met de container is meegegaan dat we moeten uitkijken dat we de limiet van twintig kilo per persoon niet gaan overschrijden.

Behalve kleren gaan er ook nog twee complete gordijnen mee voor het huis in Rusland die niet op tijd klaar waren voor de container, en Riet had zoveel kleren in de container gestopt dat ze hier weer nieuwe heeft moeten kopen en ja, die moeten ook allemaal mee. Bagage crisis dus, maar daar ben ik zo langzamerhand wel aan gewend.

Zondag 8 : ...en wegwezen!

De koffers liggen klaar en we zijn gereed voor vertrek. We zijn zelfs al ingecheckt dus onze stoelen in het vliegtuig zijn ook al gereserveerd. Dat kan tegenwoordig heel handig via het Internet, je kunt dan zelfs je Boarding Pass thuis uitprinten en op Schiphol hoef je dan alleen nog maar je bagage af te geven.

Voor Riet en mij was dat geen probleem want wij hebben een "elektronisch ticket", geen ouderwetse ticket meer maar een bevestiging via email omdat wij allebei onze reis hebben geboekt via het Internet.

Maar de ticket van Martin is nog wel een ouderwetse omdat hij op kosten van Sakhalin Energy mag reizen en die dus zijn ticket hebben geregeld. Dat gaf een kleine complicatie want met een ouderwetse "papieren" ticket kun je niet inchecken via het Internet, maar dat werd geregeld door hem telefonisch in te checken en we zitten nu dus mooi met z'n drieën naast elkaar.

We gaan trouwens niet gelijk naar Sakhalin. We vliegen eerst naar Seoul waar we, "azze we 'net beleve magge" zoals mijn oma altijd zei, morgenmiddag rond het middaguur aankomen. We blijven daar een weekje en we vertrekken komende zaterdag dan naar Sakhalin.

Het zal er de komende week wel niet van komen maar als we op Sakhalin zijn dan horen jullie wel hoe we het hebben gehad. Voor nu, tot ziens allemaal!

Maandag 9 : Aankomst in Seoul

Gisteravond vertrokken Riet, martin en ik van Schiphol per KLM naar Seoul en vandaag kwamen we daar precies volgens schema rond het middaguur aan.

Op het vliegveld kreeg Martin alvast de nodige aanwijzingen voor als hij over een maand alleen terug reist naar Nederland. Verder taptten we de nodige contanten, na een zoektocht naar een flappentap die buitenlandse bankkaarten accepteerde, en we huurden een telefoon voor de broodnodige communicatie met het thuisfront.

Daarna namen we een airport limousine bus naar het Westin Chosun hotel in het centrum van Seoul. Dat was niet onze eindbestemming, want dat waren de Fraser Suites, gelegen op tien minuten loopafstand. Maar om nou die afstand dwars door het drukste gedeelte van de stad af te leggen slepend met drie grote koffers en daarnaast nog de nodige handbagage leek ons een slecht plan en we namen dus een taxi die ons tegen drieën voor de deur van de Fraser Suites afzette.

Na het (gedeeltelijk) uitpakken van de koffers gingen Riet en ik wat te eten zoeken in de stad. Martin redde dat niet meer, die stortte vrijwel meteen tegen zijn bed en werd alleen nog even wakker voor de Big Mac die we voor hem hadden meegenomen....

Dinsdag 10: Eerste dag in Seoul

De dag begon niet zo heel goed vandaag, want vanwege de jetlag waren we allemaal een beetje aan het spoken 's nachts. Martin ontdekte midden in de nacht hoe de ijsblokjes uit de ijskast konden worden gehaald en dat bleek met donderend geraas. Van de schrik liet hij ook nog een glas kapot vallen dus dat was een leven als een oordeel.

Tijdens het ontbijt wilde Riet ergens naar wijzen en die flikkerde een glas melk om. Het meeste ging over de grond maar ook een flink deel over haar schone kleren en ze kon zich dus gelijk weer gaan verkleeden.

Ons eerste doel was op verzoek van Martin een bezoek aan een "Techno Mart", een wijk met allemaal elektronica winkels. We volgden de aanwijzingen voor de te volgen route nauwkeurig op, maar desondanks bleken de winkels ergens anders te zijn dan verwacht, namelijk aan de andere kant van het metro station. Tijdens de wandeling was het begonnen met regenen en we waren dus aardig nat toen we er eindelijk waren....

Na rondgekeken te hebben zonder wat te kopen (want eigenlijk hadden wij niks nodig en Martin had geen geld) deden we een bakkie koffie en vervolgens gingen we op verzoek van Riet naar het Aquarium in het COEX winkelcentrum aan de andere kant van de stad (dik drie kwartier met de metro).

We waren daar al eens eerder geweest maar Riet wilde het graag nog eens zien, en dan deze keer liefst zonder dat er honderden kleine schoolkinderen "voor d'r poten liepen". IJdele hoop, al waren het er nu geen honderden maar hooguit tientallen....

De afsluiter van de dag had moeten worden het eten bij het Chinese restaurant waar Riet en ik in oktober vorig jaar zo lekker hadden gegeten. Riet had zich daar al weken op verheugd maar ik merkte bij binnenkomst al dat er iets was veranderd. De tafels waren vervangen door van die lage Japanse tafeltjes en we werden naar een aparte kamer gebracht waar we onze schoenen uit moesten doen. De nauwelijks Engels sprekende ober bracht een menu wat alleen in het Koreaans was maar na wat handen en voetenwerk bleek er alleen Kogelvis op het menu te staan. Je weet wel, van die vis waarvan je door vergiftiging dood gaat als die niet goed is klaargemaakt...

We hebben ons verontschuldigd en zijn zonder eten weggegaan, op zoek naar het door de ober nog vriendelijk aangewezen restaurant "met vlees". Daar aangekomen sprak er weer geen mens Engels en het menu was weer in het Koreaanse. We konden niet eens duidelijk maken wat we wilden drinken, dus wij weer weg.

Gelukkig wist ik nog een soortement van bierhal vlakbij waar ik ook al eens lekker had gegeten dus uiteindelijk zijn we daar maar neergestreken...

Woensdag 11: Regen....

Het weerbericht had het gisteravond al gemeld, er was een cycloon onderweg naar Japan, en hoewel het front niet over Korea trok kregen we er vandaag toch nog wat van mee: regen!

Niet te geloven, na drie weken erbarmelijk weer in Nederland nu ook dus hier, en we zaten dus het grootste gedeelte van de dag in ons appartement. Goddank dat ik toch besloten had voor dat appartement en niet voor hotelkamers want anders was ik waarschijnlijk tegen de muren opgevlagen....

Een sombere dag dus en eigenlijk zijn we alleen aan het eind van de middag nog even op pad geweest om even een bezoekje te brengen aan de naast de Fraser Suites gelegen Nagwon Arcade te bezoeken. Dat is een winkelcentrum met zo'n tweehonderd winkeltjes die muziekinstrumenten verkopen.

Martin had trek in pizza en we gingen 's avonds dus naar een vlakbij gelegen Italiaans restaurant. En wat denk je, het was een echt Italiaans restaurant met echte Italiaanse gerechten en er was dus geen pizza te bekennen... Hij deed het toen maar met spare ribs maar die bevielen achteraf ook erg goed.

Donderdag 12: ...en zonneshijn!

Gelukkig, de regen was helemaal verdwenen en bij het opstaan sloeg de warmte ons al tegemoet. Prachtig weer, en we besloten tot een cultureel uitje. Vlakbij de Fraser Suites waren twee oude paleizen maar het Changgyeonggung Palace had alleen georganiseerde rondleidingen en daarom werd het de andere, het Gyeongbokgung Palace. Die namen heb ik trouwens niet zelf onthouden maar dat staat in een boekje, dat hadden jullie al vast wel door.

Toen we aankwamen begon net de wisseling van de wacht en dat was een kleurig schouwspel. We brachten er daarna zo'n beetje de hele ochtend door, ten eerste omdat het complex erg groot was en ten tweede omdat er ook een museum bij was wat zelfs Riet leuk vond. Jawel!

Het werd in de loop van de dag broeierig warm en dus tijd voor een afzakkertje. We gingen terug naar het centrum en via de koopgoot, pardon, de Cheonggyecheon.

Dat is een riviertje wat dwars door Seoul loopt en dat is jarenlang verborgen geweest omdat ze het hadden dichtgestort en er een weg overheen hadden aangelegd. Een aantal jaren geleden is het opnieuw opgegraven en is er een vijf kilometer lange wandelboulevard van gemaakt.

In het centrum aangekomen streken we neer op het terras van de Texas Bar. Daar staat Elvis naast de voordeur, op de foto nog net te zien achter Martin en Riet.

We hebben daar de rest van de middag het dagelijks leven van Seoul aan ons voorbij zien gaan, terwijl Martin zich bezig hield met het tellen van fietsers en Daewoo Matiz'jes. Vraag me niet waarom....

Vrijdag 13: Nog een keer de Seoul Tower

Tijdens ons vorige bezoek aan Seoul hadden Riet en ik een slechte ervaring met een bezoek aan de Seoul Tower, maar Martin wilde er perse naar toe. Vooruit maar dus, maar deze keer wél met de kabelbaan naar boven. En dat was maar goed ook want ook vandaag was het weer drukkend warm en vreselijk vochtig.

Van de toren liepen we weer naar het centrum waar we een tijdje hebben staan kijken op het grote plein voor het Stadhuis waar kinderen aan het spelen waren met en in de fontein. Ze waren allemaal verzopen nat maar ze hadden enorm veel plezier...

We deden eerst maar weer een biertje op het bekende terras van de Texas Bar (het was tenslotte errug dorstig weer), daarna wandelden we naar de Nam Dae Mun markt.

Ook daar waren we al een keer geweest maar martin wilde beslist een Rolex kopen in Seoul en dat was beslist een plaats waar je die zou kunnen vinden. En inderdaad, hij vond hem daar ook en na het nodige afdingen betaalde hij waarschijnlijk achteraf nog steeds te veel. Alhoewel, waar vind je vandaag de dag nog een echte Rolex voor net dertig euro....

En het was er trouwens nog steeds ontzettend zooierig, voor Riet nog steeds té...

Zaterdag 14: Naar Sakhalin

Vroeg op vandaag want onze vlucht met SAT, de luchtvaartmaatschappij van Sakhalin, vertrok om kwart over twaalf en dat betekende dat we tegen tien toch wel op het vliegveld Incheon moesten zijn. De bus doet er vanaf het centrum dik een uur over om daar te komen dus reken maar uit....

We vertrokken ruim een half uur te laat en landden na een vlucht van drie uur om half zes op Russische bodem. Voor mij en Riet inmiddels wel vertrouwd maar voor Martin de eerste keer. En hij kreeg gelijk in de rij voor de paspoortcontrole al een staaltje van het Russische ellebogenwerk te zien.

Ik heb al eens eerder verteld dat voordringen in Rusland een nationale sport is, en dat bleek ook nu weer. Als je er niet aan meedoet dan maakt het beslist niet uit wanneer je uit het vliegtuig komt en waar je in de rij komt te staan. Als je uiteindelijk bijna aan de beurt bent, en dat kon wel eens een half uur, drie kwartier duren, en je kijkt om dan zie je dat er achter je alleen nog maar een paar andere niet-Russen staan. Meestal zijn dat Indonesiërs of Filippino's, want die vinden zich denk ik te klein om voor te dringen. Of ze zijn gewoon beleefd, dat kan ook.

Riet had er geen zin in deze keer en deed flink mee aan het ellebogenwerk in de linkerrij. Martin volgde haar en maakte zich iedere keer op het juiste moment breed. Ikzelf besloot in de rechterrij te blijven omdat de ervaring leert dat de rij waarin je staat toch altijd de langzaamste is. Als je van rij veranderd wordt dat altijd de langzaamste. Deze keer dus niet, maar dat komt denk ik omdat ik niet wisselde, maar dat betekende dus wel dat Riet en Martin al dik een kwartier buiten stonden toen ik, jawel!, als een van de laatste naar buiten kwam.

Zoals gewoonlijk bracht een auto ons naar Zima 1 waar ik eindelijk Martin vol trots ons huis kon laten zien en Riet de auto. Dat laatste werd overigens niet zo indrukwekkend als ik had gehoopt want in die vier weken dat hij stil had gestaan had het alarmsysteem de accu leeggezogen en de auto was dus zo dood als een pier...

Het kostte ons ruim anderhalf uur, toen zaten we al weer in de Zima 3 bar en toen we daar om half drie 's nachts vandaan liepen verzuchtte Riet, "Dit voelt toch ook wel als thuiskomen"....

Zondag 15: En alweer de eerste BBQ

Gisteravond in de bar van Zima 3 werd het later dan verwacht omdat net toen we naar huis wilden gaan mijn burens Ann en Marcel binnen kwamen vallen. Ze hadden een afscheidsfeestje gehad omdat Marcel over twee weken met pensioen gaat en dus vertrekt van Sakhalin. Zijn Russische collega's hadden hem een Kalashnikov AK-47 gegeven....

Weliswaar geen echte, maar niet van echt te onderscheiden. Er misten wat noodzakelijke onderdelen om er echt mee te kunnen schieten en het magazijn kon geen kogels bevatten maar verder was hij helemaal levensecht. Daar werd natuurlijk flink lol mee gemaakt en er werden ook weer de nodige compromitterende foto's gemaakt....

Dat ding krijgt hij gegarandeerd Nederland niet in maar daar zit Marcel niet mee. Ze gaan tenslotte in Bahrein wonen....

Vanmiddag hadden we onze eerste barbecue al weer, bij mijn baas Hans van Bruggen die ook al afscheid neemt want die gaat terug naar Nederland de komende week. Zoals gewoonlijk gingen we voor een uurtje, en dat werden er ook al zoals gewoonlijk weer drie....

Martin ging in eerste instantie niet mee naar de barbecue, want dat leek hem niks met al die vreemden.

Maar mijn collega Henk Koeslag was er ook met zijn gezin en die heeft twee zoons bij zich en die waren net op zoek naar een paar maten van hun eigen leeftijd.

Riet is dus Martin even op gaan halen en dat was dikke mik want ze konden het meteen goed met elkaar vinden.

O ja, en nog meer goed nieuws, Marcel had een acculader dus vanavond deed de auto het weer. Riet kan dus gaan rijden.

Maandag 16: Container!

Mijn eerste werkdag bestond hoofdzakelijk uit het lezen van 300+ emails en het wachten op bericht van Riet dat de containerspullen waren gearriveerd.

Dat bericht bleef echter uit, ik informeerde regelmatig maar er was nog niets in zicht.

Daar had Riet natuurlijk flink de smoor over in, begrijpelijk, want ten eerste zat ze er met smart op te wachten en ten tweede moest ze nu de hele dag thuis blijven terwijl het schitterend mooi weer was.

In de loop van de dag heb ik via email geprobeerd contact te krijgen met het bedrijf wat de container inhoud zou bezorgen maar ik had alleen een emailadres en op mijn verstuurde emails werd niet gereageerd.

Aan het eind van de middag zag ik opeens een gemist telefoontje en dat bleek van dat bedrijf te zijn. Toen ik terugbelde kreeg ik te horen dat het probleem was geweest dat ze ons adres niet wisten....

Maar ze hadden Riet net ook aan de telefoon gehad en de spullen waren inmiddels al gearriveerd. Er staat dus nu een enorme stapel dozen in de garage.

Puf om ze uit te pakken hadden we niet meer want we zijn 's avonds nog even naar de Zima 3 bar geweest om afscheid te nemen van mijn maat Colin die drie weken met verlof gaat. Ja, je sociale verplichtingen gaan tenslotte voor, nietwaar....

Dinsdag 17: Op slot

Riet had het vandaag hardstikke druk want er moesten eenenveertig dozen worden uitgepakt. Nieuw beddengoed, een nieuw servies, en een heleboel spulletjes om de tent "gezellig" te maken...

Ook een heleboel boodschappen, zoals voor een paar jaar aan wasmiddelen, Calvé pindakaas (voor pindasaus), drop, beschuit, koffiefilters, kortom, allemaal dingen waarvan ik had doorgegeven dat ze hier moeilijk of helemaal niet te krijgen zijn. En ook wat voorraad voor kennissen van ons hier op Zima, zoals 36 flessen Karvan Cevitan, pannenkoekmix en uiteraard ook rollen beschuit.

Verder zat mijn prachtige nieuwe gitaar erbij, mijn digitale gitaar synthesizer en mijn mountainbike. Aan die laatste heb ik alleen geen flikker want die stond.....(zie de titel van deze log).

Woensdag 18: Rustdag

Gisteravond is Martin met mij mee geweest zaalvoetballen. Hij stal aardig de show tussen al die ouwe mannen want hij heeft met al dat ge-fitness natuurlijk een conditie als een paard en hij ging daardoor als een speer.

Hij zorgde er vrijwel in zijn eentje voor dat we van een 4-1 achterstand terugkwamen naar een 5-4 voorsprong door vier keer te scoren. Onze tegenstanders begonnen zich al vertwijfeld af te vragen hoe ze hem moesten afstoppen toen hij naar de kant moest met een paar flinke blaren. Pech voor ons want we konden de tegenpartij nog een tijdje bijhouden (mede door twee goals van mij, jaja) maar op het eind werden we afgemaakt.

Vandaag was ik dus zo stijf als een deur en vanavond blijf ik dus eens een keer lekker thuis. Riet ook, die is het na al dat gedoe van de afgelopen dagen flink zat en die heeft ook besloten geen poot meer te verzetten.

Martin niet, die is net al weer opgehaald door zijn maten om te gaan pokersen. In de Zima 3 bar...

Donderdag 19: "Willem's boy"

Dat pokersen van Martin gisteravond ging niet door want ze waren te laat om nog mee te kunnen doen. Dat was jammer maar ze zijn toch maar een tijdje in de Zima 3 bar blijven hangen.

Het bleek voor Martin alleen een groot probleem om daar geld uit te geven. Iedere keer als hij naar de bar stapte om wat te drinken te bestellen dan riep er volgens hem iemand, "He, that's Willem's boy! That drink is on me!". En toen het hem uiteindelijk dan lukte om voor Marcel en Alan wat te drinken te bestellen hoefde hij weer niet zelf af te rekenen. Hij had een biljet van duizend roebel en daar had de barman even niet van terug. "Never mind," zei iemand, "zet maar op mijn rekening"....

Het bevalt Martin daar geloof ik ook wel in die Zima 3 bar....

Vrijdag 20 : Nieuwe baas

Mijn baas was deze week voor het laatst, zijn contract zat er op en hij is terug naar Nederland vertrokken naar een nieuwe job bij Shell in Rijswijk. Dat betekent dus een nieuwe baas en dat is iemand die overkomt van een andere afdeling van Sakhalin Energy en ik kende hem dus al.

Vandaag heb ik een eerste gesprek met hem gehad en wat bleek, we kennen elkaar al veel langer dan we dachten. We hebben blijken dezelfde achtergrond te hebben en we hebben begin jaren negentig toen ik net bij Shell zat hetzelfde werk gedaan, hij in Manchester, Engeland en ik toentertijd in Rotterdam. En in die hoedanigheid hebben we elkaar toen een paar keer ontmoet tijdens vergaderingen.

Voor de zoveelste keer blijkt maar weer dat het wereldje klein is. We hebben dus even herinneringen zitten ophalen aan "die goeie ouwe tijd", maar we hebben ook nog wat nuttige dingen besproken, zoals mijn contract. Dat loopt dus tot eind 2008, maar het blijkt dat er voor mij zoals het er nu naar uit ziet de mogelijkheid bestaat om tot eind 2009 hier te blijven. Even met Riet overleggen maar....

En er is ook nog gesproken over een mogelijke nieuwe job hier op Sakhalin, maar daarover vertel ik wel meer als ik er zelf wat meer van weet. Aanstaande woensdag heb ik in ieder geval een gesprek.

O ja, en voor de liefhebbers, het heeft vandaag de hele dag geregend...

Zaterdag 21: Inslaan bij de Bulk Stores

Na de regendag van gisteren zouden er nog meer regenachtige dagen volgen volgens de Japanse Bas Schijven. Dat was in ieder geval vandaag dus niet, want het was een schitterende warme dag. Mooi weer om buiten te zitten dus maar we moesten hoognodig boodschappen gaan inslaan en aangezien zaken als Cola en Jus d'Orange ("Suderans" voor Katwijkers en Rijnsburgers) er op dit moment rap doorheen gaan gingen we naar de Bulk Stores om groot in te slaan.

Ik heb al eerder iets verteld over die Bulk Stores (zaterdag 5 mei) maar ik was er na die eerste kennismaking niet meer geweest. Wel had ik de zaken onthouden waar ik de vorige keer dingen als bier en Cola en sap had gezien dus de weg wist ik nog. Het werkt als volgt, je zoekt eerst uit wat je wilt hebben, en dat doe je door in de stellingen te kijken waar van alles één exemplaar staat met de prijs per stuk. Als de prijs bevalt (we blijven wel Hollanders, ja!) dan zoek je het kantoortje om te bestellen.

Dat kantoortje kan overal verstopt zitten tussen de stellingen en het is soms zoeken, maar eenmaal gevonden helpen ze je prima, al gaat de communicatie soms moeizaam met mijn gebrekkige Russisch. Maar je koopt alles per verpakking, en dat is per "block". Een block Cola is bijvoorbeeld een pak van acht flessen van twee liter, en een block bier is een treetje van twintig halve liters. Je rekent af wat je besteld hebt, met de bon loop je naar een van die gasten die daar rondlopen en die halen je bestelling voor je uit de grote stapels. En ze helpen nog het naar de auto brengen ook...

Thuis gekomen werd het hoog tijd voor het zonnetje...

Vanavond hadden we weer een house warming party, deze keer van mijn maat Chris Monks die na drie jaar Zima 3 is verhuisd naar de stad.

Hij is verhuisd naar de Sfera Appartements, een gebouw wat vlakbij de grote supermarkten ligt en op loopafstand van de kantoren. Die appartementen zijn iets groter dan die in Zima 3 en ze zijn dus behoorlijk populair.

Het was gezellig, alleen vertrok er al snel een heel contingent Rugby liefhebbers naar de nabij gelegen Mishka Bar omdat de kabelaansluiting van Chris opeens uitviel.

En ik was niet de enige die daar foto's heeft gemaakt, hier bekijken Steve en Marcel het resultaat van een fotograferende Russische jongedame.

Wij bleven tot een uur of tien en vertrokken daarna niet naar de Zima 3 bar maar richting de bar in de Hub op Zima 1, want daar speelde een band. Daar bleven we tot in de kleine uurtjes op het terras hangen, en als je denkt dat wij het bont hebben gemaakt, tegen de tijd dat wij eindelijk naar huis gingen ging onze zoon nog met zijn maten de stad in....

Zondag 22: Paintball (door Martin)

Hallo,

Ik ben soort van gedwongen om een stukje te schrijven over mijn verblijf hier en in tegenstelling tot mijn moeder is het me niet gelukt om er onderuit te komen, dus... Ik heb het hier prima naar m'n zin en heb al nieuwe vrienden gemaakt.

Ik ben vandaag gaan "paintballen"; dat is op elkaar schieten met verf balletjes. In Nederland kan dat ook maar is het vrij duur. Hier is het 850 roebel met busrit en al er bij, dat is ongeveer 25 euro. We deden rood tegen blauw en om de beurt moesten we de vlag veroveren. Nadat er een paar geen kogels meer hadden waren de teams niet meer gelijk en wou iedereen een ander spel doen namelijk "shoot the bunny", daar moet een iemand lef genoeg hebben om tussen iedereen door te rennen die nog kogel over had, en dat hadden er nog een hoop, terwijl iedereen op hem schiet. En ja, ik had lef genoeg, achteraf heel leuk maar wel zeer pijnlijk. Het leverde me een paar aardige blauwe plekken op, kijk maar op de foto....

Verder is hier in Rusland genoeg te doen. Overdag kan ik hier gewoon sporten net als thuis. Maar ook is er een zaal om te voetballen, tennisbanen, zwembaden en een squashbaan. Ik heb geleerd te squashen en dat vind ik wel leuk om te doen hoewel ik er nog niet veel van bak.

Het weer is hier ook prima, op nu 2 dagen na is het elke dag heerlijk weer geweest. Temperaturen tussen de 20 en 30 dus ook dat bevalt me wel, zeker aangezien ik ook het weer in Nederland kan zien op het weerbericht.

De week in Korea was ook zeer leuk, we hebben wel heel veel gelopen maar was toch leuk. Het verbaasde me hoe groot Seoel was want in het midden staat een toren van ongeveer 500 meter hoog (inclusief de berg waar hij op staat). Op die toren kan je alle kanten op kijken maar de rand van de stad is niet te zien. Misschien niet zo gek aangezien er 20 miljoen mensen wonen. Er zijn daar genoeg Mc Donalds'en en Burger Kings, dus ik heb me wel vermaakt...

Maandag 23: Cursus geven (1)

Vandaag moest ik cursus geven op de LNG fabriek. Dat was niet volgens de planning want we hadden eigenlijk een professionele trainer uit Nederland besteld voor twee weken maar die kwam vorige week niet opdagen. Het bleek dat zijn bedrijf tijdens mijn vakantie een email had gestuurd naar mijn werkadres dat de trainer niet kon komen omdat het "niet in hun schema paste".

Dat las ik natuurlijk pas toen ik afgelopen maandag terug kwam van vakantie en toen was het al te laat want het cursuslokaal zat op dat moment al vol met cursisten. Niet echt om te lachen, want ik was drie maanden bezig geweest met de organisatie dus ik was behoorlijk pissig. de cursus van vorige week is uitgesteld maar voor deze deze week waren er een aantal sessies gepland over een onderwerp waar ik zelf genoeg vanaf weet dus ik zei dat ik die cursus zelf wel zou gaan geven.

Veel zegen zat er niet in vandaag. De ochtendsessie was al samengevoegd met de middagsessie vanwege het afzeggen van op één na alle belangstellenden, en ik vertrok dus tegen het middaguur naar de LNG fabriek waardoor ik de lunch misliep.

Daar aangekomen na een rit van meer dan een uur mocht de auto het terrein niet op omdat hij niet geregistreerd stond op de lijst. We werden van de ene poort naar de andere gestuurd, en na uiteindelijk bij de laatste een tijdje vergeefs te hebben geprobeerd mensen aan de telefoon te krijgen schreef ik de naam maar op een briefje voor de wacht. Dat hielp, we mochten naar binnen, maar via een andere poort. Binnengekomen stond er niemand te wachten en gelukkig liep ik een Nederlander tegen het lijf die me naar mijn gastheer bracht.

In het lokaal bleek geen verlengsnoer aanwezig maar toen uiteindelijk alles aangesloten was kwam de klap op de vuurpijl: ik kon geen verbinding maken met de computer uit Yuzhno die ik nodig had en dat was dus dat. Het lokaal zat inmiddels al vol omdat ik natuurlijk veel te laat kwam om alles netjes voor te bereiden en er zat niets anders op dan iedereen maar met verontschuldigen weer weg te sturen.

Omdat mijn auto me toch pas twee uur later zou oppikken ben ik maar wat blijven sleutelen en uiteindelijk vond ik een oplossing waardoor de cursus toch door kon gaan. Alleen waren alle cursisten dus al weer her en daar aan het werk en we konden ze niet meer te pakken krijgen. Gelukkig kunnen nu de voor morgen geplande sessies wel doorgaan. Als alles morgen nog steeds werkt zoals ik gepland heb tenminste...

Dinsdag 24: Cursus geven (2)

Een nieuwe poging vandaag om training te geven op de LNG fabriek na het oplossen van de technische problemen gisteren. Ik had twee sessies gepland, 's morgens een en 's middags nog een. En ondanks dat het grotendeels uit de losse pols moest ging het toch helemaal niet onaardig.

Ik miste wel de lunch, maar dat kwam door de "gastvrijheid" van mijn gastheren. Ik had de ochtendsessie achter de rug en heb daarna op mijn laptop nog gauw even mijn mail te gecheckt, daarna stapte ik de gang op, en wat denk je: alle kantoren leeg! Ze waren dus allemaal naar de kantine gerend, en ik had geen idee waar die was en er was ook niemand meer om het te vragen. Ja, de beveiliging, maar het Russische woord voor "kantine" ken ik nog niet dus daar werd ik niet wijzer van....

Ik was knap pissig, maar daar had ik niet zo veel aan. Toen ze terugkwamen moest ik weer aan de bak. De tweede sessie heb ik dus met een lege maag moeten doen. Heb je geen technische problemen...

Woensdag 25: De aanhouder wint....

Jaja, grote verrassing vandaag, een stukje van Riet! Hier is het:

Hallo Allemaal,

Na veel aandringen toch ook maar een stukje over hoe ik het hier maak. Het gaat goed.

Na een week vakantie in Korea, kwamen we op zaterdag in Rusland aan. Eerst de koffers uitpakken, de wasmachine aan zetten en een beetje wennen aan het huis weer. Zaterdagavond zijn we gaan eten in de Zima 3 bar. Ik had natuurlijk graag gekookt maar er was niks in huis... Martin ging met ons mee en is gelijk voorgesteld aan de heren daar. Hij had het prima naar zijn zin tot een uur of 12, daarna viel hij ongeveer in slaap (nog steeds een beetje jetlag). Wij zijn nog effe blijven hangen, en het was gezellig.

Zondag wilde ik weer koken maar er was nog steeds niks in huis, wat niet zo'n heel groot probleem was want we hadden een Barbeque van Willem's baas die afscheid nam. Martin wilde niet mee, dus gingen we met zijn tweeën. Daar aangekomen zat er een stel jonge gasten van Martin zijn leeftijd, ik ben dus maar effe terug naar huis gegaan om hem te halen. De heren konden gelijk goed met elkaar opschieten en dat was gelijk dus zo ongeveer de laatste keer dat we hem zagen...

Maandag kwamen onze spullen uit Nederland na de hele dag wachten en een telefoon gesprek met een Rus die gelukkig Engels sprak. Nou is mijn Engels niet op en top (dat van hem was nog minder), maar ik kon uitleggen dat we toch echt in Zima 1 wonen en heb het adres door geven.

Dinsdag was dus uitpakken en opruimen geblazen. Eerst mijn lakens gewassen, zodat ik onder mijn eigen lakens en dekbedden kon gaan slapen. In plaats van onder een beetje vaag ding wat hier voor deken door gaat. Ik had alles zo'n beetje binnen, alleen miste ik twee dekbedovertrekken, een stapel handdoeken en hoeslakens. Waar die gebleven zijn is me een raadsel. Thuis staan ze blijkbaar niet, in de container zaten ze ook niet, ik krijg het vermoeden dat ze richting de Oekraïne zijn. Bij het inpakken had ik thuis een paar dozen gebruikt om oude kleren in te doen en die zijn naar stichting "De Ruijter" gegaan, dus ik denk dat mijn lakens er ook tussen zitten.

Dinsdag ben ik met Martin boodschappen wezen doen met de auto. Is raar, het stuur aan de verkeerde kant en de verkeersregels zijn vrij onduidelijk. Stoppen voor een stoplicht moet hier ook, en voetgangers hebben voorrang, maar voor de rest moet je het maar een beetje gokken. Ik oefen nu regelmatig dus het gaat steeds beter.

De rest van de week ben ik een beetje in huis bezig geweest. En ik ben naar de naar koffieochtend geweest (ik kan best gezellig doen), naar afscheidsfeestjes, welkom terug feestjes, housewarming party's en meer van die dingen.

Dus al met al heb ik het best naar mijn zin. Ik zou best af en toe om een hoekje thuis willen kijken. En effe bijkleppen met deze en gene. Maar met mail en af en toe bellen komen we ook een heel eind.

Ik duik nu me bed in, want morgenochtend moet ik weer naar de koffieochtend en daarna naar een lunch, ik ben benieuwd.

Groetjes allemaal.

Donderdag 26: Taxi's

We hadden gisteravond onverwacht een uitje want Steve Bungey vierde zijn verjaardag en het feestje was in een bar in de stad genaamd "Cippolini's". Het was gezellig en het werd niet laat (het is tenslotte midden in de werkweek, nietwaar), en na afloop namen Marcel, Anne, Riet en ik een taxi terug naar Zima 1.

Deze taxi hadden we zelf gebeld bij een taxibedrijf wat in de centrale iemand heft zitten die Engels spreekt, en dat is toch wel erg handig. Bovendien zijn de taxi's van dit bedrijf redelijk betrouwbaar, ze hebben zelfs alle benodigde gordels en geloof me, dat is hier een onmisbaar attribuut.

Het stikt in Yuzhno van de taxi's, maar de betrouwbaarheid chauffeurs en met name de voertuigen is hier een probleem. De meeste taxi's zijn net als het gros van de auto's hier geïmporteerde Japanners en hebben dus het stuur aan de verkeerde kant. Dat verhindert de chauffeurs niet om als dollen door het verkeer te razen en het aantal ongelukken waar taxi's bij betrokken zijn ligt dan ook erg hoog. Vandaar dus dat gordels hier een must zijn maar zoals gezegd hebben ze die niet allemaal.

Een ritje van de stad naar Zima kost je normaal gesproken iets van 200 roebel, oftewel iets van 5,75 euro, maar bij de onbetrouwbare chauffeurs kan dat als je van te voren niks afspreekt nog wel eens een stuk hoger zijn. Goed, dat is zoals overal, want in mijn ervaring is er geen enkele plek op de wereld waar taxichauffeurs (de goede niet te na gesproken) je proberen te belazeren als je van te voren geen afspraken maakt over de ritprijs.

Een meter? Nee, die hebben ze hier niet, ik heb er tenminste nog nooit een gezien. Het enige wat de meer betrouwbare taxi's hebben is een radioverbinding met de centrale. De onbetrouwbare zijn ook vaak helemaal niet als taxi herkenbaar want ze hebben niet zo'n taxi-ding op het dak en zijn niet speciaal geschilderd of zo, ze zien eruit als gewone personenauto's.

Het is dus handig om een paar telefoonnummers in je telefoon te hebben staan van betrouwbare taxibedrijven want als je in hotels of bars vraagt om een taxi te bellen weet je nooit wat je krijgt. Het zijn heel vaak "vriendjes" of "kennissen", we hebben het zelfs een keer gehad dat de "taxichauffeur" zijn vriendin voorin naast zich had zitten met een fles bier in de hand en er slingerden nog meer lege biervlessen rond. Je snapt wel dat we niet echt op ons gemak zaten...

Vrijdag 27: Afscheidsfeest van Anne en Marcel

Na werktijd was er vanavond een afscheidsfeest voor Anne en Marcel, of eigenlijk meer voor Marcel voor zijn afscheid van Sakhalin Energy en ook van Shell na ruim dertig jaren trouwe dienst. De afdeling had een barbecue georganiseerd bij de Hub, dus voor ons vlak bij huis.

Het feest begon om zes uur, wat een beetje een ongelukkig tijdstip was omdat de meeste mensen tot zes uur werken en van het busvervoer afhankelijk waren om daarna naar het feest te gaan.

Riet, Martin en ik waren er dan ook pas tegen zevenen, wat aan de late kant was omdat het feest officieel tot acht uur zou duren.

Anne had dus al gezegd dat we waarschijnlijk om vijf over acht al richting Zima 3 zouden gaan met z'n allen, maar dat liep anders. Het was zo gezellig bij de Hub dat daar we tot een uur of twaalf zijn blijven hangen, en daarna pas alsnog naar de Zima 3 bar vertrokken voor een afzakkertje. Zoals gewoonlijk was het weer een superavond al heeft het af en toe flink geregend, waar we overigens weinig last van hadden want het terras van de Hub is helemaal overdekt.

De aandachtige lezer zal zich afvragen, er was toch al een afscheidsfeest voor Anne en Marcel geweest? (zie de log van Zondag 15 juli). Inderdaad, en dat was al niet het eerste, ze zijn al veertien dagen afscheid aan het nemen. Morgenavond is er weer een gepland in de Zima 3 bar en er zullen er nog wel een paar volgen want volgend weekend gaan ze weg. Op vrijdagavond daarvoor is in ieder geval het allerlaatste afscheidsfeest gepland. Het valt niet mee, dat afscheid nemen...

Zaterdag 28: Brandhout

Mijn burens Anne en Marcel zijn inmiddels begonnen met de voorbereidingen voor hun aanstaande verhuizing naar Bahrein. Volgende week komen de verhuizers hun boeltje inpakken, maar voor het zover is moeten ze nog de nodige dingen kwijt die ze niet mee verhuizen.

Hun auto hebben ze nog maar die is al verkocht, en Anne heeft een hele vracht overbodige glazen en bestek weggegeven aan iedereen die het wil hebben. In hun garage lag ook nog een flinke vracht hout voor de open haard en aangezien ze dat niet meer zullen opgestoken hadden ze gevraagd of wij dat wilden hebben. Graag zelfs, want we hebben dus ook een open haard in ons huis maar we hadden nog steeds geen hout geregeld.

Dat kan hier trouwens makkelijk, want je kunt de Zima Helpdesk bellen en dan wordt er een vrachtje bij je voordeur afgeleverd. De kosten daarvan zijn alleen behoorlijk hoog, zo'n honderdtwintig euro voor een kuub of zo, dus de meeste mensen kiezen voor het alternatief. Daarvoor moet je naar bepaalde plekken in de stad, daar staan vrachtwagens vol met brandhout, je onderhandelt met de chauffeur over de prijs en vervolgens rijdt die achter je aan naar Zima om de hele boel voor je deur te dumpen. Dat is een stuk voordeliger maar wel omslachtiger dan de "dure" optie.

Wij komen er dus met een makkie vanaf want de voorraad van Anne en Marcel was nog zo groot dat ik twee keer moest rijden met een stampvolle kofferbak om alles over te krijgen. Alles ligt nu keurig opgestapeld naast de voordeur, dus laat de winter dus nu maar komen....

Zondag 29: De haven van Korsakov

De weersvoorspelling voor het weekend was heel gunstig maar daar is weinig van terecht gekomen. Gisteren was het al een bewolkte en frisse dag met de nodige wind, niet echt lekker dus, en vandaag was het niet veel beter.

Maar om een eindje te gaan rijden heb je nou ook weer niet zulk heel mooi weer nodig dus stapten Martin en ik 's middags in de auto om een ritje te gaan maken. Per slot van rekening had Martin nog niet zo heel veel van het eiland gezien, alleen Zima en de stad. Tijd dus om er op uit te trekken en het leek me wel een aardig idee om richting Korsakov in het zuiden te gaan. Dan zouden we onderweg naar de scheepswrakken kunnen gaan kijken en gelijk een beetje crosscountry gaan doen met de auto.

Dat laatste ging prima. Halverwege Korsakov verlieten we de hoofdweg om via een zanderige en ontzettend hobbelige weg met veel modderpoelen de heuvels op te gaan. Vandaar hadden we een mooi uitzicht over de Baai van Aniva en twee van de wrakken die er liggen.

Vandaar reden we door naar Korsakov, waar ik al een paar keer was geweest, maar ik wilde eens gaan kijken of we een hoog punt konden vinden om over de haven uit te kijken. Dat lukte, in een buitenwijk liep een weg omhoog en bovenaan gekomen hadden we een schitterend uitzicht. Korsakov is het meest zuidelijk gelegen havenstadje op Sakhalin en het ligt het dichtst bij Yuzhno en de LNG fabriek. Het is een typische Sovjet havenstad, alles maakte een armoedige en verweerde indruk, en daar kan zelfs de toenemende welvaart door de olie-industrie niet snel wat aan veranderen.

Maandag 30: 7000!

Gistermiddag was het zover, de zevenduizendste bezoeker, en vandaag kreeg ik een mailtje van Robin dat zijn Chantal alweer de gelukkige was. Ze was al eerder een van de "mijlpalen", de 3000ste bezoeker, en nu dus ook de 7000ste.

Maar ze gunt deze keer de eer aan Robin die dus een aardigheidje getoet kan zien. En nee, het wordt geen Mazda RX8....

Het gaat dit jaar trouwens wel erg hard. De 3000 mijlpaal was afgelopen december, dus dat was zeg maar een jaar nadat ik ben begonnen, en nu zijn we ruim zeven maanden verder en ik zit al op 7000!

Dinsdag 31: Telefoon

Nu Riet zich ook hier op Sakhalin heeft gevestigd werd het tijd om een nieuwe SIM kaart voor haar mobieltje te gaan regelen want met haar Nederlandse kaart zou het bellen hier een kostbare zaak worden.

Het stikt hier tegenwoordig net als in Nederland van de telecom winkels dus het was alleen nog zaak er een te vinden waar ze een beetje Engels spreken. Mijn Russisch is nog steeds supermarkt-Russisch en nog niet geschikt voor het uitleggen van het verschil tussen een abonnement en een prepaid kaart...

In het Sakin Centre zou op de tweede verdieping zo'n zaakje zitten dus ik daar naar toe. Engels ja, goed Engels absoluut niet zo bleek, maar het meisje deed haar best en alles kwam voor elkaar. Ze was zelfs zo flexibel om me alles mee te geven ondanks dat ik toch nog één noodzakelijk document niet bij me had (mijn immigratie registratie), maar ik moest wel beloven morgen terug te komen om dat alsnog te laten zien want ook dat nummer moet op de aanvraag komen te staan.

Voor tweehonderd roebel (nog geen zes euro) heb ik dus nu een soortement van prepaid kaart, en ik zeg soortement omdat het net iets anders werkt dan wat ik gewend ben. Je moet namelijk een bedrag betalen als voorschot, maar daar gaat behalve je belkosten ook iedere maand een paar roebel af als abonnementskosten. En prepaid kaarten heb je voor deze aansluiting niet, je moet bij een winkel van de provider, in dit geval "MTC" (hier staat dus "MTS"), een bedrag gaan storten als je saldo op raakt.

Maar goed, Riet kan nu Russisch bellen...

Augustus 2007

Woensdag 1: Buitengesloten...

Riet en ik waren gisteravond nog even overgestoken naar Anne en Marcel, Martin achterlatend achter de pc waar hij driftig zat te MSN-en met al zijn vrienden en vriendinnen in Nederland.

Op een gegeven moment zagen we hem niet meer achter de pc zitten en we begonnen al geintjes te maken, zo van "Straks is hij weggegaan en heeft hij de deur op slot gedaan, en we hebben geen sleutel bij ons".

Toen we terug overstaken wilde Riet de voordeur openmaken en wat denk je.... jawel, de voordeur op slot. En de deur naar het terras zat ook op de knip, dus het zag er naar uit dat mijn constante gezeik dat hij de deur achter zijn reet op slot moest doen als hij als laatste binnenkwam of wegging eindelijk resultaat had gehad. En uiteraard op precies wanneer het nou eens net niét uitkwam.

Terwijl Anne en Marcel zaten te gieren van de lach heb ik bij hun de beveiliging gebeld en die kwamen even later voorrijden om de voordeur voor ons open maken....

Donderdag 2: Aardbeving! (door Riet)

Je moet alles een keer meegemaakt hebben in je leven. Dus misschien ook een aardbeving, al klinkt dat erger dan het is.

Vanmiddag was ik met een paar vrouwen wezen lunchen (klinkt deftig hè) en toevallig hadden ze het over aardbevingen. De meeste mensen die hier zitten hebben al op een heleboel plaatsen gewoond in de wereld, en een vrouw had in Japan, waar aardbevingen vaker voorkomen, al meegemaakt. Na de lunch zat ik thuis achter de pc. en in eens begonnen mijn benen te trillen (en ik had toch geen drank op bij de lunch...)

Ik zat een beetje stom naar mijn benen te kijken voor ik door had dat mijn stoel ook stond te trillen, het haardstel begon te rammelen en de lampen heen en weer gingen. Het duurde maar kort en was heel licht, dus ik had meer het idee dat ik het me verbeeld had dan dat het echt gebeurde. Ik vertelde het tegen Willem toen die thuiskwam, en die zei dat hij op het nieuws gehoord had dat er echt een aardbeving was geweest, in Nevelsk aan de westkust, zo'n zestig kilometer hier vandaan. Toch een raar idee :)

En het was blijkbaar toch ernstig want er waren twee slachtoffers en verscheidene gewonden.

Vrijdag 3 : Twee keer laatste dagje

Omdat het vandaag Martin zijn laatste dag was hier op Sakhalin had ik vandaag een dag vrij genomen met de bedoeling nog wat leuks te gaan doen. In de ochtend kwam daar in ieder geval niets van want Martin had tot laat in de nacht met zijn vrienden beneden gezeten en hij was dus niet echt vroeg wakker.

's Middags zijn we toch nog even op pad gegaan met de auto, en omdat het al te laat was voor en lange tocht gingen we naar Aniva. Onderweg verdween het zonnetje en werd het hoe dichtter we bij Aniva kwamen steeds mistiger.

Op het strand aangekomen was het behoorlijk fris en het zicht was niet optimaal door de zeedamp. Wel leuk natuurlijk om nog effe met de auto over het strand te rijden.

Ook voor Anne en Marcel zit het erop, zij vertrekken morgen om zich voorgoed in Bahrein te gaan vestigen. Vanavond was dan ook het aller-aller-allerlaatste afscheidsfeestje in de Zima 3 bar.

Ik ben de tel kwijt hoeveel afscheidsborrels en -feestjes ze hebben gegeven de afgelopen drie weken...

Zaterdag 4: Geen vrolijke dag...

Vanmorgen om half zeven liep de wekker af want het was vandaag de dag van Martin's vertrek. Zowel Riet als ikzelf zagen er als een berg tegenop want ondanks dat we alles goed doorgenomen hadden en Martin er zelf alle vertrouwen in had was het natuurlijk wel zijn allereerste keer helemaal alleen op pad. En deze keer was niet even van Utrecht naar Leiden met de trein...

Voor het vertrek naar het vliegveld (ik vind het woord "luchthaven" voor Yuzhno Airport echt een beetje te vel van het goede) ging er natuurlijk weer van alles mis.

De koffer bleek dik twee en een halve kilo te zwaar, hij had zijn handbagage volgestopt met flessen gel, deodorant en weet ik wat nog meer (erg handig in Seoul bij de douane...) en Riet was zoals gewoonlijk haar telefoon weer eens kwijt. Mijn schuld uiteraard want ik had hem het laatst gehad (O ja? Wanneer dan?) en bovendien deed mijn eigen telefoon het om onduidelijke reden sinds vrijdag al niet meer.

Maar goed, om een uur of kwart voor acht reden we dan toch richting vliegveld, een ritje van hooguit tien minuten trouwens. De check-in desk was nog niet open, en toen we in het vertrekhalletje stonden te wachten kwam een van mijn Zima 3 maten aan die met dezelfde vlucht als Martin ook naar Seoul zou vliegen en daar ook zou overstappen. Een pak van mijn hart want nu was er tenminste iemand die een oogje op Martin kon houden, als dat al nodig mocht zijn.

Martin was zowat de eerste die incheckte en we konden regelen dat zijn bagage in Seoul direct door zou gaan naar Amsterdam, dus daar had hij nu mooi geen omkijken meer naar. Ja, en toen was er het moment van afscheid nemen want Martin moest door naar de paspoortcontrole en konden wij dus niet meer verder mee. Riet en ik hadden het er allebei heel erg moeilijk mee, en niet eens meer vanwege de reis maar vanwege het feit dat het toch wel erg fijn was geweest om hem hier bij ons te hebben.

We ging dus met z'n tweetjes terug naar Zima waar ik rond een uur of half tien voor het slaapkamerraam van de logeerkamer ben gaan staan want vandaar kan je de luchthaven zien liggen.

Met de verrekijker in de aanslag zag ik de wit met lichtblauwe Boeing 737 van SAT om tien voor tien vertrekken richting Korea. Op tijd, en dat betekende dat hij in Seoul ruim drie uur tijd zou hebben om zijn vlucht naar Amsterdam te halen, dat zou dus geen probleem moeten zijn.

Nu was het wachten op een telefoontje van Martin dat hij in Amsterdam was aangekomen, maar dat verwachten we pas tegen drieën (Sakhalin tijd) vannacht.

En we hadden nog een afscheid, want om half elf belde Anne op dat hun taxi naar het vliegveld al voor de deur stond. We zwaaiden dus Anne en Marcel uit voor hun vertrek naar hun nieuwe thuis in het Midden Oosten, en missen we behalve Martin dus ook vanaf vandaag onze burens en een stel goeie vrienden.

En het weer was ook nog eens niet je dat, dus al met al niet echt een vrolijke dag...

Zondag 5: Martin is weer thuis

Om twee uur vannacht onze tijd, oftewel vijf uur in de middag in Nederland, kwam het verlossende telefoontje van Martin dat hij geland was op Schiphol. Hij was op het moment dat hij belde het vliegtuig nog niet eens uit dus hij heeft niet echt lang gewacht met ons te bellen. Gelukkig maar want hoewel we de hele dag niks hadden gehoord en dus aannamen dat alles goed was gegaan hadden we toch zoiets van als we eerst maar bericht hebben.

Zijn transfer in Seoul was vlot gegaan, hij had een plekkie aan het raam gekregen zoals hij graag wilde, en verder was het gewoon een lange zit. Op Schiphol had hij geen problemen, zijn koffer kwam als een van de eerste van de band dus dat was in Seoul ook goed gegaan.

Hij was nog wel een beetje benauwd voor de douane vanwege zijn nieuwe "Rolex", maar er stond helemaal niemand bij "Nothing To Declare" dus hij was vlot buiten. Robin en Chantal stonden op hem te wachten en niet lang daarna zat hij al aan een patatje flip met een frikadel van snackbar "De Relus", met een Palm biertje.

Vooral dat van dat patatje en die frikadel, erg leuk om dat even speciaal te vermelden, Martin....

Maandag 6: Lekke band...

Eergisteren was geen vrolijke dag, dat had ik al verteld, en ik had er nog niet eens bij gezegd dat ook het weer niet best was en we hadden nog een tegenvaller met de auto ook.

We hadden Martin weggebracht en uitgezwaaid, en toen we daarna naar de auto terug liepen zag ik opeens dat de linkerachterband half leeg was. Dat had ik nog niet opgemerkt en ook onder het rijden hadden we niks gemerkt, en gelukkig maar want anders had ik het vast niet aangedurfd om naar het vliegveld te rijden en dan had ik dus in alle vroegte nog ander vervoer moeten regelen.

Ik dropte snel Riet op Zima en zag dat de band niet veel verder leeggelopen was, dus ik durfde het nog wel aan om langs een benzinepomp te rijden en de band op te laten pompen. De pompbediende zei in het Russisch dat de band lek was (neem ik aan), maar dat wist ik zelf ook wel. De vraag was hoe lek.

Ik heb de auto langs de kant gezet en geluisterd of ik ergens gesis hoorde, maar helemaal niks. Ik wilde naar de garage maar het was nog vroeg dus die was helemaal nog niet open. Ik reed dus maar snel terug naar Zima en zette de auto in de garage. Pas tegen drieën werd duidelijk dat de band heel erg langzaam leeg liep, maar ik moest dus alsnog snel naar de garage of het reservewiel erop gooien. Ik besloot tot het eerste en ging langs Dmitry.

Die was gelukkig aanwezig (zijn personeel spreekt geen woord Engels) en hij sprong meteen bij me in de auto om naar een honderd meter verderop gelegen bandenbedrijfje te rijden. Hij legde uit wat het probleem was en ik werd gelijk geholpen. Het was niet bepaald een Kwik Fit, maar het wiel was binnen vijf minuten eraf, gepropt (er bleek een spijker in te zitten) en weer erop gezet.

En de kosten waren..... honderd roebel (twee en een halve euro). Kom daar maar eens om bij Kwik Fit....

Dinsdag 7: Weerpraatje

Ik heb de afgelopen drie weken al heel wat te horen gekregen van Riet over het weer hier. Het is wel overwegend mooi weer geweest maar helemaal zoals het de laatste jaren is geweest is het toch niet.

Vorig jaar om deze tijd zweette ik nog mijn Zima 3 appartement uit maar daar is nu weinig van te merken. Het is niet koud, de temperatuur loopt af en toe wel op tot een graad of vijfentwintig maar we hebben ook al een paar frisse dagen gehad waarbij de temperatuur zakte tot een graad of twaalf, dertien.

En dat is het ergste nog niet, we hebben al de nodige regen gehad (overdag ja) en het waait ook af en toe behoorlijk. Kortom, allemaal zaken die ik niet gewend ben van de zomer van vorig jaar, en mensen die hier al langer zijn bezweren ook dat het de jaren ervoor veel mooier weer was. Riet heeft daar natuurlijk geen boodschap aan en ik heb er dan ook al heel wat te horen gekregen....

Maar aan de andere kant heeft ze al heel wat buiten kunnen zitten dus zo erg is het nou ook weer niet. En de afgelopen drie dagen waren zelfs zo mooi dat ze al aan het strand begon te denken voor het weekend. Dat wordt dan wel een flinke rit want het dichtstbijzijnde strand is hier zo'n vijftientig kilometer vandaan en dat is dus niet een kwartiertje fietsen van Rijnsburg naar Katwijk...

Woensdag 8: Badgaste op me saït

Zoals jullie weten kan ik het hele bezoekersverkeer op mijn website in de gaten houden via een programmaatje wat ik erop heb geïnstalleerd. Niet dat ik personen kan onderscheiden, maar wel hoeveel bezoekers ik heb en waar ze ongeveer vandaan komen.

Ik zeg express "ongeveer" want helemaal zeker is dat nooit. Iedereen is op het Internet aangesloten via een provider, en het is maar net waar de computer van de provider staat. In ons geval bijvoorbeeld hebben wij Internet via een satelliet verbinding met de computer van de provider, en die staat in Moskou. Ik zie onszelf dus op de wereldkaart staan in Moskou en niet op Sakhalin.

Uiteraard geeft de kaart aan dat de meeste bezoekers uit Nederland komen (alhoewel, Limburg, rekenen we dat mee?). Moskou zijn we dus zelf, Calgary in Canada is ook bekend want dat is mijn maat Stijn, en mijn broer Nico zit op dit moment in Bosnië als onderdeel van de VN vredesmacht dus ook dat is verklaard.

Maar ik heb ook weer een paar "badgasten". Wie is bijvoorbeeld die bezoeker in de regio New York in de Verenigde Staten die op 7 juli een kijkje op "me saït" heeft genomen?

Op 5 augustus had ik een bezoeker uit België. Dat had een familielid of kennis op vakantie kunnen zijn, maar er is een bijzonderheid want deze bezoeker heeft een Mac computer en ik ken vrijwel niemand met een Mac.

En vandaag een bezoeker uit Frankrijk, ergens in of in de buurt van Ile-de-France. Ook dat zou een familielid of kennis op vakantie kunnen zijn maar ook deze bezoeker had weer een bijzonderheid. Hij of zij gebruikte namelijk Opera als webbrowser (jaja, ook dat kan ik allemaal zien), en daar zijn er niet zo veel van en al zeker in mijn kennissenkring niet.

Wat ik vreemd vind is dat al die mensen volgens mijn spionage programma niet via een bekende zoekmachine als Google of AltaVista mijn website hebben gevonden. Hoe dan wel? Ik zou het graag willen weten, dus sturen jullie me maar gauw een mailtje ter kennismaking. Of moet ik nu eerst mijn webpagina's naast het Nederlands ook in het Engels en Frans gaan vertalen...

Donderdag 9 : Nieuw visum voor Riet

Riet heeft alweer een ander visum, net zo een als ik deze keer. Nou ja, niet helemaal want ik heb een werkvisum, maar zij heeft nu het daarbijbehorende visum voor de meegekomen echtgenote.

Haar paspoort zat al aardig vol met allemaal Russische visa, zo'n beetje voor elk bezoek een nieuwe, maar dat is nu afgelopen want dit visum wordt net als het mijne niet meer in het paspoort geplaatst maar het is een los papier. Gauw maar een beschermhoesje regelen want de ervaring heeft mij geleerd dat het nogal vodderig papier is en je wilt hier niet langs de paspoortcontrole met een gescheurd of zelfs maar slecht leesbaar document....

Overigens heeft ze het visum nog niet echt in handen. Toen ik haar paspoort met visum vanmorgen ging ophalen bij de visum afdeling kwamen ze tot de ontdekking dat ze, nu ze een ander visum heeft, weer opnieuw geregistreerd moet worden. Ik kon de hele zoi dus gelijk weer afgeven.

Nou ja, dat is maar voor een paar dagen, het belangrijkste is dat ze nu eindelijk haar "accompanied visa" heeft. Want dat betekent namelijk dat ze nu bij mij woont.

Vrijdag 10 : Winkelen

Omdat ze dringend een paar nieuwe laarzen nodig heeft en dit de gunstigste tijd is om een paar te kopen ging Riet van de week met haar vriendinnen Liz en Ruth winkelen in Yuzhno.

Hoewel je hier nog steeds tevergeefs zult zoeken naar grote warenhuizen zoals V&D en de Bijenkorf zijn hier inmiddels al aardig wat winkelcentra, en er komen er steeds meer bij. Nog niet zo gek lang geleden waren er ook al wat winkelcentra, en die bestonden dan uit een heleboel kleine winkeltjes. Dat is eigenlijk nog steeds zo maar de winkeltjes zijn in de nieuwe centra vervangen door mooie winkels en ook de oude winkelcentra zijn veelal hard aan het verbouwen om aan de nieuwe eisen te voldoen.

Want vergis je niet, de nieuwe eisen van de Russen en Russinnen zijn precies dezelfde aan het worden als in het Westen. Dat betekent breedbeeld LCD en plasma tv's, MP3 spelers, digitale camera's, telefoons en natuurlijk vooral moderne kleding. Maar de grootste verandering is toch wel dat de winkels nu etalages hebben of een hele glazen voorkant, zodat je ook kunt zien wat ze verkopen.

En dat was nog niet zo gek lang geleden wel anders, toen was de voorkant vrijwel altijd dicht, en weliswaar beplakt met reclame maar dat waren veelal nog teksten en als je dus geen Russisch kon lezen kon je dus aan de buitenkant echt niet zien wat ze verkochten. Nu is ook dat in snel tempo aan het "verwesteren".

Alleen de verkopers en verkoopsters zijn nog niet helemaal aangepast aan het nieuwe model. Ze kijken nog steeds allemaal even nors, maar dat is alleen maar hun uitdrukking en valt het af en toe best mee als je wat vraagt.

Ze laten je op je eigen houtje rondscharrelen en dat is wel weer lekker als je er niet van houdt om meteen iemand aan je kleed te hebben als je ergens naar binnenloopt.

Maar goed, die laarzen dus. Nou, die zijn er nog steeds niet, want Riet kwam in plaats daarvan thuis met een wel heel erg Russische jas van suède en bont. Ze had afgedongen tot ongeveer een derde van de vraagprijs dus ze kon hem niet laten hangen. "Een koopje", dus...

Zaterdag 11: Regen, regen, regen....

Afgelopen donderdag plensde het de hele dag, en ook 's nachts viel er het nodige water. Op vrijdag was het de hele dag motregen, en vandaag was het niet veel beter. Het was af en toe droog maar het was de hele dag grauw en vochtig.

De temperatuur is niet onaangenaam, net boven de twintig graden per dag, maar dat is vergeleken met vorig jaar behoorlijk aan de lage kant. Ik heb nog even de logs van vorig jaar rond deze tijd nagelezen en wat ik al dacht dat klopt, vorig jaar hadden we een prachtige zomer maar dit jaar is het helemaal niks. We hebben wel wat mooie dagen gehad maar er is al meer regen gevallen in de paar weken dat we op het eiland zijn dan vorig jaar in de hele zomer.

Riet vindt het helemaal niks, en zelfs de verzekering van mijn collega's dat ik echt niet uit mijn nek zit te kletsen als ik over de afgelopen zomers begin maakt het er niet beter op. En ik ben nog verkouden ook...

Zondag 12: Geen zalm, toch zalm..

En zowaar, in tegenstelling tot de afgelopen dagen was het vandaag een schitterende dag met veel zon en zo'n achtentwintig graden. En dat kwam goed uit want we hadden afgesproken om met twee andere stellen en hun kinderen naar de zalmtek te gaan kijken bij het plaatsje Lesnoye.

Riet en ik waren daar afgelopen jaar in september ook al geweest (zie de log van ...) en ik wist dus de weg. We reden daar met twee auto's heen en halverwege deden we even een tussenstop bij het Tunaicha meer, een enorm groot binnenmeer net achter de kust.

Vandaar af was het asfalt op en reden we via een "dirt road" met heel veel kuilen naar Lesnoye, dus we hebben gelijk de RAV4 even aan de tand kunnen voelen. Op dezelfde plek als vorig jaar reden we van de weg af, door een bosje via een modderig pad en kwamen zo bij de rivier. En daar zagen we....helemaal niks! Tenminste, geen zalmen, niet eentje!

Ik snapte er niks van want vorig jaar stikte het hier nog van de zalmen. Er liep aan de andere kant van de rivier een zanderige weg richting de kust en we besloten die te volgen en te kijken of we zo in de buurt van de riviermonding zouden kunnen komen.

Dat lukte, na wat omzwervingen door de ontzettend mooie natuur van de kuststreek, en we zagen meteen waarom we stroomopwaarts geen zalmen hadden gezien.

De riviermonding was geblokkeerd door een dam met daarin een enkele opening, en achter die opening zat een heel groot drijfnet. We zagen een enorme hoeveelheid zalmen die allemaal probeerden de rivier op te zwemmen en die er duidelijk ook geen moer van begrepen. De paar slimmeriken die de opening vonden en daar doorheen zwommen zien we volgende week waarschijnlijk weer terug, in het vriesvak van de Slavyanski Bazar of vers op de Korean Market...

Nou ja, we hadden in ieder geval zalmen gezien.

Op de terugweg zijn we nog bij een van de kleinere binnenmeren gestopt en daar hebben we een tijdje zitten kijken naar watersporters met jet ski's.

De dag eindigde met, hoe kan het ook anders als het zonnetje schijnt, een barbecue op Zima 3...

Maandag 13: Boeken via het Internet

De afgelopen week zijn we druk geweest met het boeken van een vakantie naar Japan in oktober. Dat is uiteindelijk gelukt en nog via ons vertrouwde Nederlandse reisbureau Fox ook. Die hadden een rondreis door Japan op het programma staan, alleen vertrekt die natuurlijk vanuit Amsterdam.

We hebben een mailtje naar ze gestuurd of we de reis konden boeken zonder de bijbehorende vluchten en dat kon. Het idee was om de vakantie aan te laten sluiten op het verblijf van Riet in Nederland zodat ze vanaf Amsterdam naar Tokio vliegt in plaats van naar Sakhalin, en ik vlieg vanaf Sakhalin naar Tokio, waar we ons dan op de juiste dag melden voor de rondreis.

We hadden op het Internet al naar een enkele reis Tokio zitten kijken voor Riet en een mooi optie gevonden met Singapore Airlines via Singapore, en nog voor een mooie prijs ook. Er waren nog mooiere prijzen maar als Riet er nog nooit van heeft gehoord dan vliegt ze er niet mee want dan kan het niks zijn (All Nippon Airlines, Eva Airlines...). Maar goed, Singapore Airlines dus, dan is ze tenminste ook gelijk voor de rest van haar leven verpest...

We moesten alleen wel eerst de bevestiging van het reisbureau krijgen dat alles rond was, anders sta je daar mooi te gapen in Tokio. Die kwam dit weekend en vanavond gingen we dus de vluchten boeken. Dachten we, maar mooi niet dus, die combinatie van vluchten was niet meer beschikbaar. Balen, alle ticket websites hadden nog zat vluchten van Amsterdam naar Tokio maar dan met of tig keer overstappen of veel duurder.

Maar wacht eens, waarom kijken we niet gewoon op de website van Singapore Airlines zelf? En jawel, de vluchten die we wilden hebben waren er nog! Shit, ook wel duurder maar vooruit maar, snel boeken anders moet ze straks alsnog met (hoe zei ze dat ook al weer) zo'n "hokkie bokkie maatschappij".

Zit ik te boeken, ben bijna klaar want ik zit al in het betaalscherm, dondert de stroom er een fractie van een seconde uit! En natuurlijk net lang om de pc op tilt te laten slaan. Na het opnieuw opstarten gelijk even de mailbox gecheckt, en jawel, de boeking was doorgekomen dus het is gelukkig geregeld.

Nou alleen nog regelen dat we na de vakantie samen vanaf Japan weer terugkomen op Sakhalin...

Dinsdag 14: De post

Veel post krijgen we hier op Sakhalin niet. E-mails krijgen we zat (Riet tenminste) maar ouderwetse brievenpost niet. Alhoewel, ik zat hier nog geen maand toen lag er al een bekende blauwe envelop voor me klaar bij de postkamer hier op kantoor, met de mededeling dat ik weliswaar uit Nederland was vertrokken maar dat ze wisten waar ik zat...

Maar verder is het niet veel. Van de ziektekostenverzekering krijg ik af en toe post, en dat gaat ook via mijn werkadres want dat is het makkelijkst. Post naar ons Zima adres sturen kan in principe wel maar alle post wordt op Zima centraal verzameld en je moet dan regelmatig in een kartonnen doos bij de receptie van het Rec Centre gaan grutten om te kijken of er post voor je is. Dat hebben we trouwens van de week voor het eerst gedaan sinds ik hier zit, en er was niks.

We bezoeken dagelijks de postkamer op kantoor (we lopen er toch langs als we uit de kantine komen) maar er is eigenlijk zelden post voor mij. Voor de anderen wel, maar dat hangt dan weer af van de aanwezigheid van Alexandr, de grote man van de postkamer. Hij kent ons allemaal bij naam en weet dus precies welke post voor wie is, maar als hij er niet is dan hebben we een probleem. Dan krijgen we van de andere aanwezigen alleen maar glazige blikken als we naar de post vragen en er is dan ook nooit wat. Als Alexandr dan weer terug is krijgen we ineens alle post van zijn hele afwezige periode tegelijk...

Maar vandaag was er een verrassing, niet één maar zelfs twee poststukken voor mij! Het eerste was voor Riet, de uitnodiging voor de bruiloft van Jolanda's dochter waar ze in september naar toe gaat.

Het tweede was een vodje papier in het Russisch. Ik schijn me op het postkantoor te moeten vervoegen omdat er een pakje voor mij is. Zullen de sleutels wel zijn van het slot van mijn mountainbike...

ф.22

ИЗВЕЩЕНИЕ № 1248

ПОЧТА РОССИИ

Кому Велимир Раагрен Керкхольд

Адрес Дзерж. 35

На Ваше имя поступило:

Письмо Уведомление Баннероли Посылка Почтовый перевод

Заказное(ая) С объявленной ценностью Обыкновенная Простой Ускоренный

№ почтового идентификатора или № почтового перевода

104003920008431

Откуда Нидерланды

вес 0,350 кг. _____ гр.

объявленная ценность _____

налож. плат. _____ руб. _____ коп.

Плата за доставку _____ руб. _____ коп.

Извещение доставил _____ (дата, подпись)

Видима производится по адресу:
ул. Бокзальная, 30
с 8.00 до 20.00
без перерыва
суббота с 8.00 до 19.00
без перерыва
Воскресенье с 9.00 до 18.00
без перерыва

Внимание! За хранение регистрируемого почтового отправления свыше установленного Правилами оказания услуг почтовой связи срока с адресата взимается плата в соответствии с установленными тарифами.

Для получения почтового отправления необходимо предъявить настоящее извещение и документ, удостоверяющий личность. На извещении предварительно укажите сведения об этом документе.

Woensdag 15: En weer een aardbeving...

Gisteren had ik een vergadering in een ander kantoor, het Sfera gebouw, wat gelegen is vlak bij de grote supermarkten. De vergadering was om drie uur afgelopen en om tien over drie stond ik voor de deur van het gebouw te wachten op de bus om terug te gaan naar ons eigen kantoor SEB1, toen opeens achter mij mensen het gebouw uit kwamen stromen.

Het zag er helemaal niet naar uit dat er iets aan de hand was want alles verliep erg rustig, dus ik dacht dat er een brandoefening aan de gang was. Die worden regelmatig gedaan in alle kantoren waarbij iedereen naar buiten moet en vervolgens moet verzamelen op een nabijgelegen parkeerterrein. De bus kwam gewoon op tijd en ik ben dus terug gereden naar SEB1.

Daar hoorde ik meteen dat er weer een aardbeving was geweest. Ik had er niks van gemerkt maar toch was het er weer een van 5.5 op de schaal van Richter. Het episch centrum lag deze keer in de buurt van Cholmsk, een wat grotere havenplaats aan de westkust op zo'n tachtig kilometer van Yuzhno. Er was deze keer maar weinig schade en er waren voor zover we nu weten ook geen slachtoffers.

Donderdag 16: PC kaduuk

Of het een rechtstreeks gevolg was van de aardbeving weten we niet maar feit was wel dat we gisteravond een flink aantal dips in de stroomvoorziening hebben gehad. Tussen negen en elf begonnen alle lampen te knipperen en viel de PC uit.

Riet had besloten om vandaag eens te kijken of ze het meubilair in de woonkamer anders kon neerzetten en daarbij moest ook het bureautje met de PC worden verplaatst. Ondanks dat ze er heel voorzichtig mee had gedaan bleek toen alles weer stond dat de PC het dus niet meer deed. Niet te

geloven natuurlijk dat het kreng een reis over de halve wereld zonder problemen overleefd en dan na een kleine verplaatsing hier in huis het begeeft.

Het zal ongetwijfeld te maken hebben met al die stroomstoringen want het probleem is zo te zien de voeding, want er staat gewoon helemaal geen stroom meer op. Waarschijnlijk een verbinding die vrijwel doorgebrand was maar nog net contact maakte, en nu bij het verplaatsen is verbroken.

Dat wordt dus een nieuwe voeding en dat zal geen probleem zijn want er zijn hier computerwinkels zat. En in het Russisch uitleggen wat een voeding is doe ik ook niet, ik heb hem uit de PC gesloopt en neem gewoon het hele ding mee. Alle specificaties staan er op dus dat gaat wel lukken, maar lastig is het wel.

Vrijdag 17: Elvis!

De kenners weten natuurlijk dat het gisteren dertig jaar geleden was dat Elvis Presley op 42-jarige leeftijd op zijn landgoed Graceland in Memphis overleed. Toch zijn er in de afgelopen jaren heel veel mensen geweest die beweren hem nog gezien te hebben.

Toen we gisteravond in de Zima 3 bar waren ging ineens de deur open en wie kwam er binnen, met de bekende zwarte rock&roll kuif, zwarte zonnebril met opzichtig zilveren montuur en gekleed in een zwarte leren jas: Elvis!!

Het was uiteraard niet The King in eigen persoon maar Colin Jones, tot grote hilariteit van alle aanwezigen. Elvis bleek na dertig jaar toch wel toe te zijn aan een biertje. We denken er nu over om T-shirts te laten maken met de tekst "I've seen Elvis...in Yuzhno!"....

Zaterdag 18: De zwembadjuffrouwen

Ik probeer nog steeds om minstens één keer in de week te gaan zwemmen, en omdat het voetbal op zaterdagavond is afgeschaft wegens gebrek aan belangstelling doe ik dat de laatste weken dus op zaterdagavond.

Het zwembad "Oasis" is net anderhalf jaar geopend en het is vrijwel bij ons aan de overkant. Er zijn de hele dag door allerlei activiteiten, maar in de avonduren is een deel van het zwembad beschikbaar voor baantjes zwemmen. Nou is dat concept voor de Russen blijkbaar nieuw en heeft niemand ooit de moeite genomen om het ze uit te leggen, want het gebeurt regelmatig dat er midden in je baan opeens een paar mensen spontaan een gezellig gesprek beginnen. Of er gaan er een paar een bal staan over te gooien, al of niet dwars over meerdere banen. Allemaal dingen waar de andere helft voor het bad voor is gereserveerd maar de badmeesters zitten erbij en kijken ernaar...

Maar schoon is het allemaal wel, de kleedkamers bijvoorbeeld worden de hele dag door schoongemaakt door dames, gekleed in afschuwelijke ziekenhuisachtige groene uniformen. Nu zijn de Russische vrouwen in het geheel niet preuts en die zwembadjuffrouwen zijn daarop geen uitzondering. Die komen gewoon binnenlopen terwijl de hele kleedkamer vol staat met kerels in hun blote kont en gaan dan op hun gemak de vloer dweilen. Het is allemaal even wennen...

Zondag 19: Open haard

Hoewel het gisteren een fantastisch mooie dag was hadden we vannacht weer de nodige regen en was het vandaag bewolkt. Nou hebben we zoals jullie weten een open haard in ons huis en we hebben een voorraad hout gekregen van onze burens Anne en Marcel toen ze vertrokken, maar gebrand had de

haard nog niet. Tot vandaag tenminste, want Riet vond het fris in huis en dat was dus een mooie aanleiding om de haard eens aan te steken.

En dat gaf haar blijkbaar de nodige inspiratie want ze heeft weer een stukje geschreven:

Hallo allemaal,

Je hebt van die avonden die soms heel anders verlopen dan je verwacht. Vrijdagavond staken we effe over naar de Zima 3 bar, gewoon om effe wat te drinken. Het gebruikelijke koppeltje zat er toen ineens Elvis binnenkwam. Het was Colin, een van Willem's collega's, dus dat was meteen een heleboel lol en lachen, en iedereen ging gelijk ouwe Elvis liedjes zingen.

De rust was net weergekeerd toen Graeme, een andere collega, binnenkwam vallen. Zijn Russische vriendin was jarig en daar maken ze in Rusland een heel feest van. Er kwamen een stuk of wat vriendinnen van haar mee, met Mickey Mouse oren op, trossen ballonnen bij zich, en ze deelden meteen feestmutsen uit.

Na het "Happy Birthday to You" kwamen drie van deze dames bij ons aan tafel zitten, waar ik al zat met Liz en Ruth. Eén sprak een beetje Engels, de tweede geen woord en de derde probeerde Engels te spreken maar dat was niet te verstaan. Om de feestvreugde te verhogen kochten ze een fles Cranberry Vodka (wat ik niet lekker vind maar zij wel) en ze vertelden ons hele verhalen. Wij probeerden met handen en voeten het gesprek gaande te houden.

Een van de dames had zin om te dansen en die pikte voor het gemak Willem er maar uit. Nou weten jullie hoe graag Willem danst, dus die sloeg op de vlucht. Het voordeel van het gesprek was dat we nu weten waar een pedicure zit en een goede kapper. Degene die redelijk Engels sprak heeft aangeboden met ons mee te gaan en uit te leggen wat we willen. Zo zie je maar, integreren kan best.

O ja, en er is binnenkort een "Women's Night" bij mij thuis...

Maandag 20: Pakketje

Bijna vergeten te vertellen, maar afgelopen zaterdag heb ik het pakketje opgehaald waar ik vorige week dinsdag een voucher van de Russische Post van had gekregen. Maar dat had op zich nogal wat voeten in aarde.

Allereerst bleek bij navraag bij mijn Russische collegaatjes dat ik de achterkant van de voucher moest invullen. Nu was dat allemaal in het Russisch dus ik had er wat hulp bij nodig. Het bleek om mijn paspoort- en adresgegevens te gaan, en ik moest mijn paspoort ook meenemen naar het postkantoor. Verder stond er een stempel op de voorkant van de voucher met het adres van het postkantoor waar ik het pakketje kon ophalen.

Dat adres had ik zelf al uitgedokterd, want de straat heette in het Russisch de Stationsstraat, dus dat moest volgens mij het grote postkantoor zijn op de hoek van het Lenin Plein, waarachter het station is gelegen. Het is op dat postkantoor altijd druk, dus dat werd in de rij staan. Hoe dicht ik bij het loket kwam hoe meer het me opviel dat er alleen maar oudere (en ik bedoel dus nog ouder dan ik, ja!) mensen in die rij stonden, en inderdaad, boven het loket stond dat daar de pensioenen werden uitbetaald.

Riet had ondertussen een ander loket gezien waar iemand stond met net zo'n briefje als ik, en dat was nog een korte rij ook dus ik dacht, dat zit gebakken. Niet dus, want toen ik aan de beurt was begon de dame in het loket in rad Russisch tegen me te ratelen en daaruit begreep ik dat ik verkeerd was en naar een postkantoor dicht bij het station moest zijn.

Buiten gekomen zagen we in de richting van het station inderdaad nog meer gebouwen met aan de gevel een bord van de Russische Posterijen, maar welke was het nou?

We liepen er een paar voorbij die niet de indruk gaven dat we daar goed zaten, totdat Riet opeens vlak naast het station een gebouwtje zag met onder een heel groot Kodak bord het inmiddels bekende embleem met daarop "Рочта".

Binnengekomen bleek dat we nu goed zaten en even later stonden we weer buiten met het pakketje. En op de foto zie je wat erin zat.

De groentesaus was te laat want Martin is al weer terug naar Nederland, maar dat komt nog wel van pas. En die fietssleutel, die paste dus niet...

Dinsdag 21: Ongelukken

Yuzhno is op dit moment bezig met een inhaalslag om zich aan te passen aan de enorme toename van het aantal auto's in de afgelopen jaren. Dat uit zich in de verbetering van de wegen maar ook in het plaatsen van stoplichten op kruispunten, het zetten van strepen op de weg en het maken van zebrapaden.

Verkeersregels waren er al en die zijn zo ongeveer hetzelfde als bij ons, alleen houdt vrijwel niemand zich eraan. Wegrijden zonder rekening te houden met achteropkomend verkeer, bij stoplichten op de lege baan voor rechtsaf gaan staan en dan toch rechtdoor rijden, overal rechts inhalen, geen richting aangeven en als klap op de vuurpijl natuurlijk veel te hard rijden; het gebeurt allemaal constant en overal.

Het logische gevolg is natuurlijk dat er met name in de spits heel veel ongelukken gebeuren. Meestal alleen met blikschade, maar wel erg lastig voor het overige verkeer omdat je alles moet laten staan totdat de politie er is en als die de situatie heeft opgenomen mag er pas worden opgeruimd.

Riet beweerde vorige week toen we met de auto de stad inreden dat het allemaal wel meeviel want ze had nog nooit een ongeluk gezien zei ze. Dat kon ik me bijna niet voorstellen want er gaat geen dag, wat zeg ik, geen rit in de bus voorbij of we zien onderweg wel een of meerdere botsingen. Vorige week lag er zelfs een bus in de berm die bij het rechts inhalen van het talud afgegleden was. Gelukkig stonden er bomen die hem tegenhielden anders was hij waarschijnlijk nog gekanteld ook.

Maar goed, Riet had dus nog niks gezien zei ze, en wat denk je, op het eerste het beste kruispunt wat we tegenkwamen...

Woensdag 22: Slippers

Riet had in Nederland voordat we vertrokken nog gauw even wat makkelijk schoeisel gekocht, waaronder een paar witte slippers. Op onze eerste dag in Korea had ze die slippers de hele dag aangehad, maar toen ze ze 's avonds uittrok zag ze pas dat het twee verschillende waren. Wel allebei wit maar met andere versierselen en zelfs een hele andere zool.

De fout was gemaakt in de winkel waar ze dus niet het goeie tweede exemplaar hadden gepakt bij degene die Riet had uitgezocht, maar het betekende natuurlijk wel dat dit paar meteen uit de roulatie werd gehaald.

Nu gaat Riet tegenwoordig iedere dinsdag met haar vriendinnen Liz en Ruth de stad in om te shoppen, en dat heeft inmiddels deze fout behoorlijk rechtgezet. De hoeveelheid slippers begint nu zodanige vormen aan te nemen dat we als het in dit tempo doorgaat over niet al te lange tijd de inloopkast op de andere kamer ook in gebruik moeten gaan nemen....

Donderdag 23: Ja of Я

Het boodschappen doen gaat Riet steeds makkelijker af hier in de stad. Hoewel ze nog steeds vrijwel geen woord Russisch spreekt krijgt ze met haar Engels en de nodige handgebaren toch alles wat ze hebben wil.

Er is één ding wat ze nog wel moet afleren, en dat is op zijn Nederlands "Ja" als antwoord geven als hier iets in het Russisch wordt gevraagd. Het klinkt namelijk in het Russisch nogal stom, want "Я", uitgesproken als "Ja" betekent namelijk in het Nederlands "Ik"...

Wat ze moet zeggen is het Russische "Ja" wat je schrijft als "Да" en wat je uitspreekt als "Da". Of gewoon "Yes", want dat begrijpen ze ook wel...

Vrijdag 24: Beroerde planning

Vanmorgen heb ik bij de dames van de Travel afdeling een heel pakket tickets opgehaald want ik ga volgende week weer eens op pad. Vorige maand vertelde mijn baas me namelijk dat ik de eerste twee weken van September samen met nog een aantal mensen van mijn afdeling op cursus moet voor een nieuw systeem wat we gaan gebruiken.

Nou heb ik nooit bezwaar tegen een cursus, maar bij deze moest ik in eerste instantie toch even slikken want het is niet alleen veertien dagen maar ook nog eens in..... Nederland! Erg dat is erg leuk voor mij natuurlijk maar het betekent wel dat Riet twee weken alleen op Sakhalin zit. Nou ja, alleen, zonder mij bedoel ik natuurlijk, en dat is gelukkig een groot verschil. Het zal in de toekomst nog wel vaker gebeuren dat ik ergens naar toe moet als Riet hier zit en ze heeft inmiddels genoeg vriendinnen (en boeken) hier om zich niet eenzaam te voelen.

Vervelend alleen is wel dat als ik terugkom we nog precies twee dagen samen zijn, want dan gaat Riet weer terug naar Nederland voor een paar weken. Beroerde planning dus, maar we kunnen er niet zoveel aan veranderen. En nou moet ik ook nog twee dagen naar Seoul voordat ik naar Nederland afreis, dus ik vertrek aanstaande woensdagmiddag al, eerst naar Korea om dan zaterdag door te reizen naar Nederland.

Ik hoor de reacties in Rijnsburg en Katwijk al weer over die arme meid die straks twee en een halve week alleen op Sakhalin zit. Geen mens natuurlijk die het ene flikker interesseert dat ik daarna hier weer vier weken alleen zonder haar zit...

Zaterdag 25: Zima Golftoernooi

Gisteren was het een schitterende dag en vandaag was het weer helemaal niks. Bewolkt, fris en winderig, en dat kwam niet goed uit want vandaag was het Zima Golf toernooi.

Over heel Zima (behalve Zima 3, want dat ligt een beetje apart onderaan de heuvel) was een parcours uitgezet, en er was ook een hole vlak naast ons huis

Er wordt gespeeld met een zachte rubberbal want het parcours ligt gewoon tussen de huizen en het is een beetje vervelend als er bij iemand een golfbal door zijn ruiten wordt gejaagd. Het gaat er over het algemeen gemoedelijk aan toe al schijnen er toch wel fanaten tussen te zitten die perse willen winnen.

Er reed een Quad rond met een grote koelbox voorop waarin verfrissingen zaten voor de golfers, en het gebruikelijke beeld was dan ook dat voordat er geslagen werd er eerst een blik of een fles bier neergezet moest worden....

We deden zelf niet mee maar we zagen wel de hele middag groepjes mensen op de hole naast ons huis, en het was op zich leuk om naar te kijken.

Het bleef gelukkig droog al zag het er lange tijd niet naar uit, en af en toe liet de zon zich zelfs zien tussen de bewolking door.

Zondag 26: Gehaktballetjes met pindasaus

Er is echt geen peil te trekken op het weer want ziedaar vanmorgen, zonneschijn! En dus kreeg ik om een uur of half twaalf het volgende sms-je:

"Executive decision has been made. BBQ Zima 3 at 4PM"

Half en half had ik dat al verwacht want als ze op Zima 3 de zon zien rollen ze meteen de barbecue naar buiten.

Om een uur of vier gingen we dus naar beneden, met een pan vol gehaktballetjes in pindasaus...

Maandag 27: Visum (daar is-tie weer)

Het visumverhaal heeft hier nooit een einde, want het is nu eenmaal iets met een beperkte geldigheidsduur. Mijn werkvisum is voor een jaar geldig en dat loopt in december af, dus dat betekent dat ik al weer te horen heb gekregen dat de activiteiten om dat verlengd te krijgen moeten worden gestart. Ook dat van Riet moet worden verlengd in december want dat is gekoppeld aan het mijne, en dat is voor haar wel vervelend want het visum wat ze nu heeft is nog geen drie weken geleden uitgegeven...

Maar goed, we weten inmiddels dat het geen zin heeft om ons daar druk over te maken en we hebben ons dus alvast maar weer verdiept in de lijst van documenten die we nodig hebben voor de visumverlenging. En wat een verrassing, die is alweer langer geworden in vergelijking met vorig jaar!

Ik moet nu behalve het overleggen van drie pasfoto's (mat), kopieën van drie pasfoto's (mat) mijn paspoort, mijn huidige visum, mijn registratiebewijs en mijn immigratiekaart, het laten doen van een HIV test en een medische keuring, ook nog vertalingen laten maken in het Russisch van mijn paspoort en mijn diploma's. En die laatste moeten ook bovendien nog door een officiële Russische instantie worden gevalideerd.

Net als de meeste van mijn collega's heb ik diploma's en certificaten allemaal thuis in Nederland liggen, ergens in een map. Gelukkig hoeft er achteraf maar één document te worden ingeleverd, en gek genoeg schijnt het nog niet eens uit te maken wat het is, als het er maar indrukwekkend genoeg uitziet.

Ze hebben dus een kopie van mijn VWO diploma naar Nederland opgestuurd om daar te laten vertalen, want dat moet in het land waar het diploma is behaald.

Vanmorgen had ik mijn medische keuring en dat ging ook al weer heel anders dan vorig jaar (zie de log van 17 november 2006). Deze keer bestond de keuring behalve de HIV test (dat doe ik dus nooit meer op een nuchtere maag), een X-ray (doorlichten dus) en een drugstest.

Het doorlichten (ik kan me niet eens meer herinneren wanneer dat voor het laatst is gedaan) vond plaats in een ziekenhuis ergens in Yuzhno waar we met een groepje tegelijk naar toe werden gebracht met een busje. Niet bepaald een ziekenhuis waar ik graag terecht zou komen als ik echt wat zou hebben, als je het mij vraagt. Het zag er een beetje uit zoals het oude Leidse Academisch Ziekenhuis uit de jaren zestig, voor zover ik me dat kan herinneren.

Daarna moest ik alleen nog in een potje piesen en dat werd meteen gebruikt voor de drugstest. De moeders kunnen gerust zijn, ik testte negatief op het gebruik van marihuana, cocaïne, heroïne en nog meer van dat soort verboden zaken. Gelukkig vallen bier en wijn niet onder de verboden middelen want dat had na de barbecue van gistermiddag vast een ander resultaat gegeven. Een positieve drugstest betekent overigens niet alleen geen visum maar ook op staande voet ontslag...

Riet komt er deze keer met een makkie vanaf want ze hoeft de HIV test en de medische keuring niet te doen, de bofkont.

Dinsdag 28: To Pin or Not to Pin...

De komende tijd wordt een drukke tijd en een beetje rommelig ook. Eerst ga ik dus twee en een halve week weg, als ik terugkom gaat Riet terug naar Nederland voor een paar weken, en daarna hebben we een vakantie in Japan gepland. Daarover vertel ik later nog wel meer maar er moet voor die vakantie nogal wat geregeld worden.

We gaan namelijk een rondreis maken maar alle vliegreizen regel ik zelf. Vandaag was de laatste daarvan aan de beurt, en daarvoor ging ik tickets kopen bij het kantoor van American Express hier in Yuzhno. Omdat ik liever niet met Credit Card betaal regel ik normaal gesproken een stapel roebels, maar dat betekent een aantal keren pinnen. Er zijn tegenwoordig namelijk pinautomaten zat maar de meeste hebben op buitenlandse kaarten een limiet van tienduizend roebel, ongeveer 280 Euro, en je kunt per kaart maar één keer per dag pinnen.

Dus ik vanmorgen met twee kaarten pinnen, maar dat was nog te kort dus Riet moest ook nog even pinnen en de opbrengst daarvan kwam ze tussen de middag even langs brengen. Ik liep daarna met mijn pak roebels naar het kantoor van American Express, bestel de tickets en wil betalen, "O, sorry, no cash, we accept only Credit Card..."

Nou ja, ik heb de tickets, alle vliegreizen zijn nu rond en wij hoeven voorlopig niet meer te pinnen....

Woensdag 29: Op weg naar Seoul

Het is bijna zover, mijn koffers staan gepakt en ik ben klaar voor het vertrek naar Seoul. Ik kom daar vanavond rond een uur of zes plaatselijke tijd aan en als alle meezit ben ik dan rond een uur of acht in mijn hotel.

Ik zit weer in hetzelfde hotel als altijd als ik voor zaken in Seoul ben, het Renaissance. Het was de bedoeling dat de mensen van Rolls Royce die vanuit Liverpool in Engeland overkomen in hetzelfde hotel zouden zitten, en dat leek me wel gezellig want ik ken er al een paar van.

Helaas waren die eikels veel te laat met boeken en omdat er een grote conferentie in Seoul schijnt te zijn was er geen plaats meer in het Renaissance en komen die dus in een ander hotel te zitten in een ander deel van de stad.

Nou ja, niks aan te doen, en ik vermaak me toch wel. Morgen en overmorgen worden dagen met alleen maar vergaderingen een aanstaande zaterdag vlieg ik door naar Amsterdam waar ik om zes uur in de avond hoop aan te komen. En dan meteen door naar snackbar "De Relus" voor een patatje flip...

Donderdag 30: Rolls Royce

Het was heel erg vreemd om deze keer zelf weg te gaan en door Riet uitgezwaaid te worden van Sakhalin, in plaats van andersom. Nadat Riet me had weggebracht ging de reis naar Seoul voorspoedig, en we waren klokslag zes uur plaatselijke tijd op de luchthaven Incheon.

Om half zeven was ik door de paspoortcontrole, had mijn koffers van de band gehaald en was door de douane, ik had een telefoon gehuurd en een kaartje gekocht voor de bus naar het hotel. Helaas kwam de volgende bus pas om tien voor zeven, en die deed er ook nog eens dik twee uur over om bij mijn hotel te komen want uiteraard kwamen we in de avondspits terecht. In het hotel was er overigens wel nog een prettige verrassing, de collega's van Rolls Royce waren toch in hetzelfde hotel terecht gekomen en dat was dus wel gezellig.

Wat betreft Rolls Royce, dat is misschien niet helemaal wat jullie denken, want ze maken namelijk niet alleen auto's maar bijvoorbeeld ook vliegtuigmotoren en gasturbines. En in ons project gaat het om het laatste. Halverwege de pijpleiding wordt er een station gebouwd wat de olie en het gas als het ware een extra zetje moet geven door de leidingen, en da is wel nodig want de olie en het gas moeten over een afstand van achthonderd kilometer van noord naar zuid worden gepompt. Voor het gas worden in dat station halverwege, het Booster Station 2, twee gasturbines geplaatst en Rolls Royce is een van de weinige leveranciers van zulke grote gasturbines, dus vandaar.

Vrijdag 31: Thunder from Down Under

Gisteravond ben ik met twee van de mannen van Rolls Royce de stad in geweest na het werk om een happie te eten. We kwamen terecht in een restaurant genaamd "Outback", van een Australische restaurant keten waar je een best stukkie vlees kan eten. Dat bleek, want de Victoria steak die ik had was beslist een van de zachtste die ik ooit heb gegeten.

Als dessert wilden we een apparaat genaamd "The Thunder from Down Under", bestaande uit een brownie met daarop vanille-ijs en slagroom. We hadden besteld en zaten ons er al op te verheugen toen er een kereltje naar ons toekwam die vertelde dat er niet meer werd geleverd want we ware te laat. Het was inderdaad inmiddels al tien voor half elf, en er viel blijkbaar niet over te praten.

Een van de Rolls Royce collega's ging op typisch Engelse manier de chef even vertellen dat hij "very disappointed" was, dat we van heel ver waren gekomen om speciaal dit toetje te eten en dat hij zoiets nog nooit had meegemaakt. De rest, inclusief ikzelf, lagen in een deuk want het arme mannetje liet het allemaal zichtbaar ongemakkelijk over zich heen gaan....

Vandaag beter dachten we, dus vanavond gingen we weer naar een "Outback" restaurant, maar wel een andere. De steak was weer voortreffelijk en het toetje....ging weer niet door. Dit keer waren de brownies op, dus je kunt wel stellen dat er geen zegen zat in die "Thunder from Down Under"...

September 2007

Zaterdag 1 : Patat Flip

Vanmorgen om een uur of acht kwam ik de Club Lounge van het hotel binnen voor het ontbijt en wie zaten daar, de mannen van Rolls Royce... "Zo, jullie zijn al vroeg op". "Nee, wij komen net binnen." Ze waren dus de hele nacht op stad geweest, zoals ik al dacht dat ze zouden doen en het was dus wat mij betreft een goed idee geweest om niet met ze mee te gaan.

Mijn vlucht naar Nederland vertrok om half twee vanaf de luchthaven Incheon en arriveerde om half zes, een half uur te vroeg zelfs, op Schiphol. Robin, Chantal en Martin stonden me op te wachten en om half acht zat ik aan mijn patatje flip van Snackbar "De Relus"...

Zondag 2: Paula

Voor degenen die het niet weten, Paula is onze kat. Eigenlijk zou ik moeten zeggen mijn kat want ik heb haar vier jaar geleden voor mijn verjaardag gehad.

Merkwaardig genoeg was ik altijd degene van wie ze het minst moest hebben. Ze was als zwervertje van ongeveer een jaar oud bij een kattenasiel terecht gekomen en toen ze pas bij ons was was ze ontzettend schrikachtig.

Bij de minste beweging die je maakte vloog ze weg en van aanhalen moest ze weinig hebben. Verder was het een schatje hoor, maar we waren dat van onze vorige katten toch niet gewend.

Van lieverlee veranderde dat wel, maar erg langzaam. Vooral Robin lag er op een gegeven moment helemaal in, Martin kon er op een gegeven moment ook wel mee door en zelfs aan Riet was ze na een tijdje wel aardig gewend, maar voor mij bleef ze schrikachtig.

Toen ik de afgelopen zomer weer hier was kwam ze toch opeens af en toe bij me zitten, en gisteravond zat ik nog niet op de bank of ze zat bij me. En ze lag zowat de hele nacht op mijn voeten, maar ik weet niet of ik daar nou zo blij mee moet zijn. Riet was in ieder geval blij dat ik toch gezelschap had...

Maandag 3: Jinxed?

De zondag ging grotendeels op aan familiebezoek en de rest werd hardhandig afgekapt door de jetlag. Vroeg naar bed dus en ook weer heel vroeg op. Het weer gaat sinds ik hier ben weer met sprongen achteruit en boze tongen beginnen dan ook te beweren dat het wel eens aan mij zou kunnen liggen.

Was het tijdens mijn vorige bezoek twee maanden al niks, in Korea was het daarna bij vlagen ook niet al te best en ook op Sakhalin was het de afgelopen weke niet wat ik van vorig jaar gewend was.

Dat zou ook aan Riet kunnen liggen maar toen ik die gisteren belde vertelde ze dat het sinds ik weg was dertig graden was op Sakhalin, terwijl het hier weer gewoon kut met peren is. Over twee weken zullen we maar eens kijken wat het hier wordt als ik weer weg ga....

Dinsdag 4: Praatjes vullen geen gaatjes

Vorige week zat ik met de mannen van Rolls Royce in de bar van ons hotel in Seoul toen ik merkte dat het kauwen van Japanse nootjes schadelijke gevolgen had gehad voor mijn gebit, want er was een stukje van een kies afgebroken. Behalve dat er nu een scherp randje aan die kies zat en er voor mij gevoel een gat in zat waar een paar en wagen in kon keren had ik er geen last van, maar ik besloot toch maar even langs de tandarts te gaan.

Vervelend op zich maar aan de andere kant heel gunstig natuurlijk dat het nu gebeurde want nu kon ik naar mijn eigen tandarts in Rijnsburg. Gelukkig had hij voor mij een gaatje (...) en kon ik vanmorgen terecht. De schade viel mee, met wat slijpwerk werd de kies zodanig afgevlakt dat ik er geen last meer van had en kan een eventuele reparatie naar een later tijdstip worden verschoven. Dat word dan waarschijnlijk wel een kroon, en daar ben ik dan weer niet zo blij mee.

Waar ik ook niet blij mee ben zijn de prestaties van mijn cluppie Quick Boys. Die speelden vanavond een bekerwedstrijd in en tegen Scheveningen dus ik vond dat ik daar maar eens naar toe moest. Zo vaak zie ik de mannen niet meer spelen tegenwoordig, en voor de gezelligheid nam ik mijn maat Jason Roberts ook mee. Tenslotte moet een Liverpool fan eens kunnen zien waar Dirk Kuyt vandaan komt, nietwaar.

Tegen het eind van de wedstrijd was de stand nog steeds nul tegen nul, en ik besloot mijn voorspellende gaven weer eens laten zien. Ik voorzag namelijk een doelpunt van Scheveningen in de laatste minuut, en jawel, dat viel ook, in de allerlaatste seconde zelfs. Kom ik daarvoor helemaal van Sakhalin...

Woensdag 5: Emsterdem

Eén van mijn collega's hier in Nederland komt uit Amsterdam en die zou ons vanavond eens een rondleiding geven door het centrum.

Eerst zijn we een happie wezen eten uiteraard, in een eetcafé aan het Watertorenplein met de zeer voor de hand liggende naam "Café Amsterdam". Een leuke tent trouwens, gevestigd in een ouwe gasfabriek. Het eten was niet slecht maar wel een beetje kaal. Goed, ik had slibtongetjes besteld en die waren lekker, maar erbij had ik alleen een schaalte patat en er stond ook nog iets van sla op tafel, maar dan zo ongeveer zoals de konijnen het eten.

Na de maaltijd liepen we via de Brouwersgracht naar de binnenstad om "etalages" te kijken. Mijn drie Russische collegaatjes die ook de cursussen volgen verkeken zowat hun verstand. En niet alleen aan de dames met de rode lampen boven de deur, maar ook aan de winkels met "attributen" en vooral aan de koffieshops die elk in Rusland toch goed zouden zijn voor zo'n tienduizend jaar gevangenisstraf...

Donderdag 6: Laptop

Martin is deze week begonnen met de opleiding Technische Informatica op de Haagse Hogeschool in (hoe is het mogelijk) Den Haag. Deze week is introductieweek dus hoofdzakelijk kennis maken, rondkijken op de school en in Den Haag en voorbereiden op het komende leerjaar.

Vanmorgen vroeg werd ik begroet met "Goeiemorgen, ik heb een laptop nodig voor school". Ik schrik er niet eens meer van, vroeger had je een schoolagenda nodig en een rekenmachientje, maar de tijden veranderen. En uiteraard liet Martin er geen gras over groeien want ik kreeg in de loop van de middag al een telefoontje of ik vanavond tijd had, want hij had al wat gezien bij de Media Markt in (alweer) Den Haag....

Die laptop is inmiddels geregeld en dat probleem is dus opgelost. Maar Martin is niet de enige met problemen in de familie want Riet heeft haar bloes voor het Wild West feest aanstaande zaterdag op Zima wel klaar, maar nou is er in heel Yuzhno geen cowboy hoed meer te krijgen...

Vrijdag 7: Avondeten

Robin moest vanavond werken en Martin zou met een vriendin ergens wat gaan eten dus ik had vanavond het rijk alleen. Dat had ook als voordeel dat ik niet hoefde te koken en ik was dan ook van plan het rustig aan te doen.

In de loop van de dag kreeg ik eerst een sms-je van Martin met de vraag of hij soms nog iets te eten voor me in huis moest halen want hij was er zelf wel niet maar dan had ik in ieder geval wat te eten. Vlak daarna kreeg ik precies zo'n zelfde sms-je van Robin de ook al aanbood om boodschappen voor me te doen als ik nog niks voor het eten geregeld had.

Heb ik twee voorbeeldige zoons of niet....

Zaterdag 8: Wild West feest in Yuzhno

(door Riet)

Hoi allemaal,

Even een berichtje van mij. Ik zit nu dik anderhalve week alleen hier en eigenlijk gaat het best. De dagen duren soms wel lang, maar ik word regelmatig opgebeld en gevraagd of ik ergens mee naar toe ga, en ik word dan netjes opgehaald en thuis gebracht.

Vanavond was er een Wild West party! Nou ben ik niet zo van het verkleeden en al die gekkigheid, maar oké, ik moet me aan passen, dus heb ik netjes een hoed gekocht en laarzen.

Mijn vriendin Liz heeft een wit bloesje van me vermaakt met franje dus ik zag er redelijk Wild West uit.

Feesten zijn hier best vreemd, de Engelsen en de Hollanders die hier zitten zijn meestal wat ouder (van mijn leeftijd dus), maar de Russen en Russinnen zijn allemaal een stuk jonger!! Ik weet niet waar al die meiden vandaan kwamen maar er waren er een heleboel.

We hadden een goede band maar die stopte om elf uur, daarna kregen we Madonna en techno house. Er waren een paar nummers bij van het Kamp van jaren terug dus klonk niet al te vreemd, maar is niet wat je verwacht op een Wild West feest.

Al met al heb ik netjes mee gedaan met mijn cowboy hoed en bloes en laarzen....

Groetjes allemaal en tot over anderhalve week in Rijnsburg!

Maandag 10: Met de trein

Lees ik vandaag in de krant dat de Milieu Maffia vindt dat de extra belasting op vliegen veel duurder moet worden. Iedereen moet maar met de trein zeggen ze. Weten die lui wel waar ik woon??

Verder weinig te melden, in Yuzhno gaat alles goed en het weer is hier hopeloos, maar dat weten jullie zelf ook wel...

Dinsdag 11: En weer Emsterdam

Het bedrijf waar we cursus volgen, Intergraph in Hoofddorp, had ons voor vanavond uitgenodigd voor een gezellig avondje in Amsterdam.

We gingen naar Café Admiraal aan de Herengracht, waar je behalve lekker kunt eten nog echte ambachtelijke jenevers, pardon, genevers en likeuren kunt proeven.

En geproefd werd er. Er kwam geregeld een blad met een soort genever en en een soort likeur voorbij en daar werd gretig gebruik van gemaakt. Niet door mij, wat ik was met de auto en afgezien van af en toe een stiekem nipje heb ik niks op. De Russische dames vielen vooral op de likeuren en kochten dan ook een paar proefflesjes voor thuis. En uiteraard hebben we ze ook bitterballen laten proeven en die gingen er ook we in.

Gezellig was het ook en we kregen dan ook permissie om morgenochtend een half uurtje later te beginnen.

Donderdag 13: Hoofddorp?

Iedere dag voor de cursus haal ik de Russische dames en mijn collega Jason op bij hun hotel net naast de afslag van de A4 en dan rijden we met zijn vijven (jawel, allemaal in de Starlet) naar het gebouw van Intergraph in het bedrijvent centrum in Hoofddorp.

En iedere avond vraag ik waar ik ze af moet zetten. Jason gaat meestal terug naar het hotel maar de dames willen iedere keer naar... Hoofddorp. Niet naar Amsterdam, niet naar Den Haag, nee, naar het centrum der beschaving onder de rook van Schiphol genaamd Hoofddorp.

En waarom dat is? Hoofddorp heeft een fantastisch groot winkelcentrum en daar zijn de meiden helemaal weg van. Behalve kleding en schoenenwinkels hebben ze daar een paar snoepwinkels ontdekt en ze lopen inmiddels met tassen vol met stroopwafels...

Vrijdag 14: Mazzeltje

De cursus zit erop en morgenvroeg vertrek ik alweer naar Sakhalin. Het wordt vroeg op want mijn vlucht naar Moskou, voor de eerste etappe, vertrekt om half tien. Ik ben dan om een uur of drie plaatselijke tijd in Moskou maar dan moet ik nog wel met een (als het goed is) gereedstaande taxi naar een ander vliegveld voor de volgende etappe. Om kwart over acht 's avonds vertrek ik dan naar Sakhalin waar ik als alles goed gaat op zondag rond het middaguur hoop te landen, en als alles helemaal goed gaat staat Riet dan daar op me te wachten.

En vandaag was er een hele prettige verrassing toen ik thuis kwam, een pakketje van de firma TM Audio in Utrecht. Dat zegt jullie waarschijnlijk weinig, en mij ook eerlijk gezegd tot een week of twee geleden.

Ik werd naar deze firma doorverwezen toen ik de fabrikant van Shure oortelefoons een mailtje had gestuurd met een klacht over mijn peperdure Shure E4G oortelefoons. Van allebei de oortjes begon namelijk de draad zodanig slijtage te vertonen dat de binnendraad bloot kwam te liggen, en dat vond ik eigenlijk best schandalig voor zo'n duur setje.

Helaas was de garantietermijn al verstreken dus ik verwachtte eigenlijk of een hele dure reparatie of een berichtje met "jammer maar helaas".

Maar niets van dat alles. Maandag heb ik in antwoord op een emailtje van TM Audio mijn oortelefoons naar hen opgestuurd en wat denk je, ik kreeg vandaag gratis en voor niets een setje hele nieuwe ter vervanging. Grote klasse TM Audio!!!

Zondag 16: Terug op Zima

Gistermorgen ben ik vertrokken naar Sakhalin, en alles is soepeltjes verlopen dus vanmiddag om een uur of half één was landden we op het vliegveld van Yuzhno-Sakhalinsk. Riet stond me op te wachten bij de uitgang en om kwart voor twee was ik weer thuis op Zima.

De taxirit over de rondweg van Moskou van het vliegveld Sheremetyevo naar het andere vliegveld Domodedovo duurde bijna twee uur door de enorme verkeerdrukke. De chauffeur van onze minibus (we waren met z'n vijven) ging op een gegeven moment van de snelweg af die helemaal vast stond en nam een toeristische route langs diverse dorpjes ten westen van Moskou. Erg leuk, want we hadden toch tijd zat en ik was nog nooit in die buurt geweest.

De vlucht van Moskou naar Sakhalin vertrok om onduidelijke redenen een uur te laat (er was geen vertraging aangegeven) en de aankomst was dan ook een half uur later dan normaal, vervelend voor Riet want die stond al die tijd te wachten.

Eenmaal geland duurde het nog dik een uur voordat ik mijn twee koffers had, maar dat is in Yuzhno niet ongebruikelijk. De bagage wordt namelijk op twee ouwe vrachtwagens geladen die dan met hun torenhoge last naar het gebouw rijden waar de bagage moet worden gelost. Het gaat allemaal op z'n elfendertigst maar als er iets is wat je wel leert in dit land is dat je je over dat soort zaken niet druk moet maken. Mijn eerste koffer was er vlot maar de tweede zat blijkbaar onderop de stapel van de tweede vrachtwagen want die kwam zo ongeveer als laatste...

Maar dat mocht de pret niet drukken, ik was weer bij mijn meisje en het was nog redelijk mooi weer ook. Na een kort dutje in de middag tegen de jetlag gingen we naar de Zima 3 bar, en daar was alles zoals gewoonlijk...

Hoe vinden jullie trouwens deze prachtige struik die in onze tuin staat? Je ziet ze hier overal, ook als boom, en de rode bessen zijn dan ook het symbool van Sakhalin.

Dinsdag 18: Klaar voor vertrek

De koffers van Riet staan al weer klaar voor het vertrek naar Nederland. Morgenvroeg breng ik haar naar het vliegveld vanwaar ze rond half tien vertrekt naar Seoul waar ze als alles goed gaat om een uur of elf plaatselijke tijd aankomt. Om half twee vertrekt ze dan vandaar per KLM naar Schiphol waar ze dan aan het eind van de middag rond een uur of zes aankomt.

Dat betekent dat ze morgenavond al weer thuis is dankzij de negen uur tijdsverschil tussen hier en Nederland en de bestelling voor een patatje met goulash van de Piemer en een frikadel speciaal van de Relus is inmiddels al vooruit gestuurd.

Zit ik dus weer alleen na nog geen drie dagen samen...

Woensdag 19: Riet is vertrokken

Weer vroeg op om naar het vliegveld te gaan, en deze keer was na Martin en ikzelf de beurt aan Riet om de inmiddels vertrouwde route van Sakhalin naar Seoul en vandaar naar Nederland te gaan afleggen. Ook zij zou ruim op tijd aankomen in Korea om daar over te stappen op de KLM vlucht naar Schiphol en zo nog dezelfde avond thuis te zijn.

Altijd wel spannend, want onze mobiele telefoons werken niet in Korea dus ik hoorde de hele dag niks, maar aan de andere kant was dat goed nieuws want als er wat misgegaan was had ze vast wel een telefoon gehoord om mij of de jongens te bellen.

Ze moest op Incheon toch nog langs de transfer desk want ondanks dat ik haar online via het Internet had ingecheckt kon ik geen boarding card uitprinten maar alleen een soort tegoedbon die ze kon omwisselen voor een echte boarding card. Maar in ieder geval had ze nu een stoel gereserveerd, en zoals ze altijd graag heft bij een nooduitgang. Nee, niet omdat ze bang is om te vliegen of om onderweg een peukje te gaan roken op de vleugel, maar gewoon omdat er dan geen stoelen direct voor je staan en je dus heel veel beenruimte hebt...

Donderdag 20: Bere nieuws

Riet is ondanks een uur vertraging (het toestel mocht niet vertrekken want het was te druk boven China) toch nog op de normale aankomsttijd, zes uur in de avond, aangekomen op Schiphol. Mijn mobieltje begon om drie uur 's nachts hier te piepen en jawel, het verwachte sms-je.

Hier op Sakhalin was er een opmerkelijk nieuwtje in de Engelstalige krant "The Sakhalin Times", er is al voor de tweede keer in een paar weken iemand door een beer aangevallen. Allebei de slachtoffers raakten alleen maar gewond, maar in Augustus zijn er in Kamchatka, aan de overkant van de Zee van Ochotsk, twee dodelijke slachtoffers gevallen door aanvallen van beren.

En hoewel beren hier redelijk veel voorkomen in de vrije natuur zijn aanvallen toch op zich in deze tijd van het jaar vrij ongewoon.

Normaal gesproken kunnen ze zich namelijk vierkant vreten aan de zalm, maar door overbevissing van de rivieren door zalmvissers maar vooral ook door stropers komt er veel minder zalm de rivieren op dan normaal.

En dat betekent dat de beren niet genoeg te eten hebben en daarom wagen ze zich zelfs in de buurt van dorpjes, nederzettingen en datcha's om voedsel te zoeken.

Er is zelfs een paar weken geleden een koe gedood door een beer in Novo-Aleksandrovsk, en dat is een voorstadje van Yuzhno hier amper tien kilometer vandaan aan de andere kant van de stad. Jagers hebben de beer opgespoord en gedood, maar de autoriteiten hebben de inwoners van Yuzhno in de aan bos grenzende wijken opgeroepen onmiddellijk de autoriteiten te waarschuwen als ze beren de stad in zien lopen...

Vrijdag 21: Druk, druk, druk...

Ik heb een cursus georganiseerd voor aantal mensen van Sakhalin Energy voor volgende week, en er komt iemand over uit Nederland om die cursus te gaan geven. Een heel gedoe natuurlijk want er moet voor die persoon een visum geregeld worden, een hotel, en hij moet natuurlijk een beetje wegwijs gemaakt worden.

Het ronselen van de deelnemers was al een verhaal apart want hoewel er zat aanvragen waren was het een ontzettende klus om zoveel mogelijk van de aanvragers in dezelfde week beschikbaar te krijgen en dan bovendien nog precies in die week een trainer uit Nederland te krijgen. Ik kan zonder te overdrijven zeggen dat ik daar de afgelopen maanden voortdurend mee bezig geweest

Daarnaast moet er voor de cursus zelf van alles geregeld worden, zoals een lokaal, een beamer, materiaal, laptops voor alle deelnemers, maaltijden, toegangspassen en nog zo wat administratieve zaken. Het meeste daarvan doe ik niet zelf maar ik moet er wel voortdurend achteraan dat het allemaal wel gebeurt.

Alleen die laptops, dat heb ik zelf allemaal afgehandeld, en dat moest ook wel want het bleek gisteren dat er nog bijzonder weinig was gedaan door de afdeling die ze moet leveren. Ze zagen allemaal apen en beren (hè, daar zijn ze weer!) omdat ik speciale software op die laptops moet installeren en dat mag volgens de bedrijfspolitik niet. Ik moest dus toestemming hebben om dat toch te doen en daarvoor werd ik van kastje naar de muur gestuurd.

Maar het is allemaal rond, en nu maar hopen dat volgende week alles goed gaat.

Zondag 23: Klottedag...

Mijn echtgenote vindt dat ik niet zo kinderachtig moet reageren op de resultaten van deze voetbal dag dus ik wil het hier bij laten:

Maandag 24: Eerste cursusdag

Hoewel ik de cursus niet zelf geef ben ik wel de hele dag aanwezig geweest om te zorgen dat alles goed ging. En dat was vooral vanmorgen nog een heel gedoe, want het zat niet echt mee.

Allereerst moest ik op een ander kantoor een beamer ophalen, maar de dame in kwestie was er nog niet en die zou pas tegen negenen komen, voor mij een half uur te laat om alles op tijd op te zetten. Eerst dus maar naar het kantoor waar de cursus was om de laptops gereed te zetten en ook ging niet vlot want ze zaten achter slot en grendel en niemand wist wie de sleutel had. Op een gegeven moment zag de Russische deurwacht dat we vertwijfeld bij de kast stonden toen hij opeens begreep waarom en kwam hij met de sleutel.

We moesten nog software installeren maar tot overmaat van ramp waren alle cursisten er ondertussen al want die dachten allemaal dat het om negen uur begon in plaats van half tien. Gelukkig zijn Russen gewend te wachten want we waren pas tegen tienen startklaar. Maar daarna ging alles gelukkig beter en konden we de eerste dag vlot afwerken.

Wel werd ons medegedeeld dor de diverse cursisten dat ze er vrijdag niet zouden zijn terwijl we toch echt hadden aangekondigd dat de cursus vijf dagen zou duren, en "O ja, we moeten ook vanmiddag om vier uur weg".

Boodschappen doen zeker....

Dinsdag 25: Droevige dag...

In de Zima 3 bar valt normaal gesproken geen onvertogen woord, maar er heeft zich een paar weken geleden toch een incident voorgedaan en dat heeft zo bleek vandaag toch vervelende gevolgen gehad.

Het gebeurde op het officiële afscheidsfeest van Marcel en Anne. Marcel had een Amerikaanse collega uitgenodigd die toevallig die dag in Yuzhno op doorreis was van de Productie Site in het hoge noorden en Marcel vond het zielig dat hij de hele avond alleen moest zitten dus hij nodigde hem uit op het feest. Tijdens de barbecue in de Hub was al duidelijk dat de kerel strontlazerus was maar desondanks ging hij met ons mee naar de Zima 3 bar toen het feest zich later op de avond daar naar toe verplaatste,

In eerste instantie was er niks aan de hand want hij was op een barkruk gaan zitten en viel daar in slaap. Tot hilariteit van iedereen werd zonder dat hij het merkte zijn gezicht met mascara beschilderd, kreeg hij een paraplu in zijn handen en werden er zo een paar foto's van hem gemaakt. Tamelijk onschuldig dachten wij.

Toen hij wakker werd was hij echter behoorlijk agressief en begon hij ruzie te zoeken., Dat werd allemaal gesust en toen Riet en ik in het gezelschap van Marcel en Anne vertrokken leek er nog niks aan de hand. Daarna schijnt het toch uit de hand te zijn gelopen omdat hij de Russische vriendin van een van de maten begon lastig te vallen. Wat er precies gebeurd is is niet helemaal duidelijk maar de vent had er in ieder geval een gebroken arm bij opgelopen.

Omdat hij er op stond om naar Amerika gevlogen te worden voor medische behandeling is er een onderzoek gestart naar het voorval, waarbij er zelfs stemmen op schijnen te zijn gegaan in het management om de hele bar maar te sluiten. Zover komt het waarschijnlijk niet maar ik kreeg vanavond wel een telefoontje dat twee van mijn maten gisteren de zak hebben gekregen naar aanleiding van het gebeurde.

Een droevige einde dus van een toch al druilerige dag met veel regen. En in plaats van voetbal dus vanavond maar afscheid van Pete, een van ons vaste koppeltje in Zima 3, die morgen al moet vertrekken. De andere die vertrekken moet is Paul, een van mijn voetbalmaten.

Guys, you will be missed....

Woensdag 26: De herfst is er

Het is hollen of stilstaan met het weer op dit moment. De ene dag regent het pijpenstelen en de volgende dag is het weer prachtig weer. en dat gaat al een paar dagen zo'n beetje om en om.

Wat wel duidelijk is is dat de temperaturen langzaam gaan zakken, en vooral 's nachts is het al frisjes aan het worden met temperaturen van net boven het vriespunt. Het is duidelijk dat de herfst is ingevallen en dat de winter niet lang meer op zich zal laten wachten.

Tenslotte duurt de herfst hier nu eenmaal maar een weekje of vier...

Donderdag 27: Je zal maar nodig moeten...

Vandaag was de laatste dag van de cursus, en hoewel ik er gisteren en vanmorgen niet meer bij ben geweest moest ik er vanmiddag wel weer naar toe om alles af te ronden en de vergaderzaal leeg te ruimen.

Toen alles opgeruimd was en de laptops weer waren afgeleverd waar ik ze had opgehaald ben ik met Niek, de trainer, nog even een biertje wezen halen in "Cippolini's", de kroeg die heel handig in de kelder van het gebouw zit waar de cursus werd gegeven.

Even over zessen namen we allebei de bus, Niek die naar zijn hotel en ik die naar Zima. Het goot van de regen en het verkeer in de stad zat helemaal vast. We schoten voor geen meter op en dat was erg lastig want ik voelde langzaam een natuurlijk aandrang opkomen.

Als je eenmaal nodig moet dan schiet het natuurlijk nooit hard genoeg op, maar nu ging het wel heel traag. De bus reed echt stapvoets en iemand maakte al een opmerking dat dat wel door de regen zou komen. Ik weet wel beter, het weer is beslist niet iets wat de Russen langzamer laat rijden, daar is maar één oorzaak voor. En jawel, het laatste kruispunt van de stad stond geblokkeerd door een verkeersongeval met een busje en een personenauto en de doorstroming was daardoor minimaal.

Eenmaal daar voorbij ging het vlot richting Zima maar ik had allang in de gaten dat ik Zima 1 dus niet ging redden. De eerste halte is Zima 3, dus ik ging zo snel ik kon de bus uit en naar het Rec Centre waar ik maar net op tijd bij de plee was.

Daarna liep ik in de gietende regen naar boven naar Zima 1, maar gelukkig had ik een paraplu bij me. Ja, ik weet het, ik had ook in de gietende regen op de volgende bus kunnen wachten maar ik was nou toch al nat. Van de regen hè, dat je niet denkt...

Vrijdag 28: Einde van de Russische les?

Mijn Russische les is verplaatst van de woensdagochtend naar de donderdagochtend, en gisteren was mijn eerste keer sinds drie weken dat ik er weer eens was. Ik was de enige en ik had er de laatste weken niet veel aan kunnen doen, maar daar had mijn lerares geen boodschap aan. Ik kreeg een uitgebreide herhaling waarbij bleek dat ik meer was vergeten dan dat er was blijven hangen.

Maar goed, ik heb er nog steeds plezier in al vind ik zelf dat ik maar heel langzaam vooruit ga. Anderhalf uur les in de week is natuurlijk al niet veel en ik heb de laatste maanden best veel verstek moeten laten gaan. En heb nog maar twee keer voordat ik er vanwege onze vakantie weer twee weken niet ben.

Dat dacht ik tenminste, want vanmiddag kreeg ik een email dat alle Russische les opgeschort is. Het schijnt dat het contract met de leraressen is afgelopen en dat moet dus vernieuwd worden, maar ze konden blijkbaar niet tot overeenstemming komen en alle lessen zijn dus met ingang van vandaag gestopt.

Wel kon iedereen die nu lessen volgt via email laten weten of ze door wilden gaan met lessen, en gelukkig regende het vanmiddag gelijk emails van mensen die het net als ik belachelijk vonden dat de lessen worden gestopt. Hopen dus maar dat dit een tijdelijk probleem is en dat we binnenkort weer les krijgen.

Zaterdag 29: Vertrek met hindernissen

Omdat de cursus er op zit zou Niek, de trainer die er speciaal voor was overgevlogen uit Nederland, vandaag weer vertrekken. Het eerste deel van zijn terugreis zou zijn naar Moskou met Domodedovo Airlines. Inderdaad, dat is die maatschappij waar Riet ook zo veel plezier aan heeft beleefd in februari van dit jaar (zie de log van 24 februari).

We kwamen om een uur of kwart voor elf aan op de luchthaven en daar was de eerste verrassing. Geen Boeing 767 deze keer maar een Ilyushin IL-96 die zo te zien was gehuurd van een andere Russische maatschappij genaamd Kras Air. een mooie afsluiter van een weekje Rusland zei ik nog tegen Niek...

Maar de tweede verrassing was een hele vervelende. In de vertrekhal stond op de schermen een rood opflinkerende boodschap achter het vluchtnummer, en deze was weliswaar in het Russisch maar ik kende deze al: vertraging, en niet zomaar vertraging, maar tot half tien 's avonds! Navraag wees uit dat dezelfde bemanning de kist moest terugvliegen en dat mocht niet zonder de verplichte twaalf uur rust.

Dat was een flinke strop voor Niek want dat betekende dat hij zijn aansluitende vlucht vanaf Moskou zou gaan missen, en het was nu de vraag wat te doen. Het thuisfront of de luchthaven in Moskou bellen leek geen optie want zowel in Nederland als Moskou was het nog stikdonkere nacht op dat moment.

Bij mij thuis hebben we via het Internet telefoonnummers weten te achterhalen van Austrian Airlines, de maatschappij waarmee Niek vanaf Moskou zou vliegen, en na wat pogingen kreeg hij iemand aan de lijn die inderdaad zijn vervolgvluchten kon omzetten.

Zijn verblijf op Sakhalin duurde dus bijna een dag langer dan verwacht. Gelukkig was het vandaag prachtig weer dus we konden er het beste van maken, maar vervelend blijft het als je verwacht dezelfde dag nog thuis te komen en het wordt bijna een dag later. En hartje winter kan je op Sakhalin zoiets nog wel verwachten maar op zo'n schitterende dag als vandaag?.

Dank overigens aan Niek voor de schitterende foto.

Zondag 30: Ze is dik...

Het is bij mijn vrienden en vriendinnen (en ook bij Riet, ja) al jaren bekend dat ik al meer dan dertig jaar verkikkerd ben op Stevie Nicks, een van de zangeressen van Fleetwood Mac.

Toen mijn makkers me toentertijd vroegen wat ik voor mijn 21e verjaardag wilde hebben zei ik dan ook, "Stevie Nicks". Dat was weliswaar niet te realiseren blijkbaar maar ik kreeg toch een foto met een strik er omheen, en de nodige opmerkingen naar mijn hoofd over oudere vrouwen (want Stevie was toen "al" 32)...

We hebben hier regelmatig een muziekvideo op staan van Fleetwood Mac die opgenomen is in de jaren negentig en daar mag ik, evenals mijn maat Evan die aan hetzelfde euvel lijdt, nog steeds graag naar kijken.

Gisteravond hadden we een tijdje zitten kijken naar een DVD van Roy Orbison, wat goeie muziek is hoor, daar niet van, maar zo in en in treurig qua tekst en melodie dat we de neiging kregen onszelf te gaan verhangen.

En daar komt Alan ineens op de proppen met een Fleetwood Mac DVD van een recent opgenomen concert, dus ik veerde al op. "You don't want to see this," zei Alan, "She's fat!".

Ja dat zal wel zei ik, opzetten dat ding. En daar komt dus mijn jeugdliefde in beeld en.... ze is inderdaad dik!

En ik wil absoluut niet de meer gewichtigen onder ons beledigen, maar jullie begrijpen wel dat hier een droom in stukken viel....

Oktober 2007

Maandag 1: Dagelijks fileleed

In Yuzhno??? Inderdaad, elke avond als ik in de bus naar Zima zit staan we al vast als we bij ons kantoor de hoek om gaan. De bus rijdt vanaf daar naar de Mira Prospekt, een brede weg achter ons kantoor en dan daarover rechtdoor naar Zima.

Het eerste stuk van zo'n twee kilometer gaat vrijwel altijd stapvoets. We passeren onderweg een aantal kruispunten met stoplichten en dat gaat nog wel, maar er is er een zonder stoplichten. Toen we daar vanavond aankwamen viel me ineens in waar dit kruispunt op zo'n moment veel van weg heeft. Van zo'n schuifpuzzel met blokjes en maar één vakje open waarbij je net zo lang moet schuiven tot je de volgorde goed hebt.

Het kruispunt staat namelijk helemaal vol met auto's die allemaal wachten op een gaatje, en zo gauw er ergens een gaatje valt duikt er dan ook meteen een auto in. Zelf heb ik daar nog geen ongelukken zien gebeuren, wel heel veel bijna-ongelukken, maar af en toe vraag je je af hoe het goed kan gaan.

Vanavond bijvoorbeeld schoof onze bus langzaam vooruit het kruispunt op en de chauffeur liet een auto vanaf de andere kant voorlangs afslaan. En net op het moment dat onze chauffeur weer naar voren wilde rijden dook er met een rotvaart een grote dikke Toyota Landcruiser opeens tussen de andere auto's vandaan, recht in het ontstane gaatje. We zaten allemaal te wachten op de klap maar niet te geloven, weer ging het allemaal op een paar centimeter goed.

Dinsdag 2: Tickets rond

Gisteren ben ik begonnen met het uitzoeken van geschikte vliegreizen voor ons verblijf in Nederland in december en een stukje van januari. Dat stukje wordt voor Riet wat langer dan voor mij want zij blijft twee weekjes langer. Leuk voor haar maar lastig voor het regelen van de tickets want nu moet ik weer twee verschillende reizen boeken. We besloten maar weer via Seoul te vliegen en dat betekende dus weer twee etappes.

De eerste etappe kon ik via het Internet uitzoeken en dat werd weer met KLM, maar voordat ik dat kon gaan boeken moest ik dan wel zeker weten dat de etappe van Sakhalin naar Seoul aansluitend beschikbaar was. Dus ging ik naar het kantoor van SAT om navraag te doen en dat bleek geen probleem.

Terug naar de pc dus maar om eerst KLM vast te leggen want voor hetzelfde geld was dat inmiddels weer niet mogelijk, met de mogelijkheid om online te boeken kunnen tickets er de volgende keer dat je kijkt niet meer zijn weten we uit ervaring.

Maar eerst moest ik Riet even bellen voor haar credit card gegevens want bij online boeken moet de credit card waarmee betaald wordt ook van een van de passagiers zijn, en omdat ik twee verschillende tickets moest boeken kon ik dus niet voor Riet betalen.

En omdat we nou eenmaal met een flink tijdsverschil zitten tussen hier en Nederland en ik Riet niet tijdens haar nachtrust wilde storen kon ik uiteindelijk pas 's avonds de KLM tickets boeken.

En vanmorgen dus terug naar het SAT kantoor, wat heel handig gelegen is in het gebouw naast ons hoofdkantoor, voor het boeken van de vluchten van Sakhalin naar Seoul.

We hebben besloten om de gok maar niet te wagen om dezelfde dag in Seoul door te reizen naar Amsterdam, ondanks de twee en een half uur overstaptijd hebben. Want in december weet je maar nooit hoe laat het vliegtuig precies vertrekt en hebben we dus maar besloten geen risico te nemen en in Seoul te overnachten en de volgende dag pas door te reizen.

En zo is alles voor december al weer geregeld terwijl we nog niet eens onze vakantie hebben gehad...

Woensdag 3: Nederlands Consulaat

Ik ben een beetje laat met dit nieuwtje maar op 13 juli is er hier in Yuzhno-Sakhalinsk officieel een Nederlands Consulaat geopend. Het is bedoeld voor informatieve en diplomatieke ondersteuning van de Nederlandse inwoners van Sakhalin en de rest van het Russische Verre Oosten.

De Nederlandse ambassadeur kwam speciaal voor de gelegenheid over uit Moskou en benoemde de heer Valery Bepalov als Consul.

De Russische regering had pas negen dagen eerder officieel toestemming gegeven voor de vestiging van het Consulaat en Koningin Beatrix gaf haar goedkeuring vier dagen later.

De ambassadeur noemde dan ook de totstandkoming in zo korte tijd een overwinning op de bureaucratie, en dat wil wat zeggen in Rusland...

De benoeming van de heer Bepalov was niet helemaal toevallig want hij was de afgelopen drie jaar directeur van de ABN Amro bank hier in Yuzhno en daar is ook het Consulaat gevestigd.

Voor ons een erg handige locatie, niet alleen omdat het centraal gelegen is in de stad maar ook omdat het kantoor gevestigd is in het Sfera gebouw waar ook een afdeling van Sakhalin Energy zit.

Donderdag 4: Mist...

Vanmorgen bij het opstaan was de wereld knap wazig, je kon bijna geen hand voor ogen zien door de mist. Maar boven de heuvels achter ons huis kon je al zien dat het lichter werd en was het al duidelijk dat het een mooie zonnige dag zou gaan worden, zoals altijd als het 's morgens mistig is.

En het werd ook een prachtige dag met alweer een strakblauwe lucht, maar in de avond toen ik in de bus naar huis zat zag je de mist al weer opkomen en terug op Zima zat het al weer aardig dicht.

Het geeft al aan dat de temperaturen in plaats van omlaag weer wat omhoog gaan. Vanmiddag was het zelfs weer een graad of vijftien, erg aangenaam dus, en zoals ik al eerder zei dat moest maar zo blijven tot zeg maar de 16e oktober. Die dag mag het van mij 's middags gaan sneeuwen...

Vrijdag 5: Yuzhno-Sakhalinsk 60 jaar

Ik heb de feestelijkheden gemist omdat ik in Nederland zat maar begin september was de viering van het zestigjarig bestaan van Yuzhno-Sakhalinsk. Uit de kranten heb ik begrepen dat de feestelijkheden niet helemaal vlekkeloos zijn verlopen en dat het stadsbestuur een zucht van verlichting slaakt toen alles achter de rug was...

Yuzhno-Sakhalinsk is dus gesticht in 1947 op de grondvesten van een stadje wat door de Japanners was gesticht tijdens de periode dat zij het hier voor het zeggen hadden. Ter gelegenheid van het feest werd de stad versierd met speciale vlaggen en heel veel bloemstukken en de parken en plantsoenen werden voorzien van speciaal opgemaakte bloemperken.

Nog voor het officiële feest waren de meeste vlaggen gestolen, evenals tien enorme vazen met bloemen waarvan de meest opzienbarende wel was de enorme vaas bij het Lenin plein waarvoor minstens twee sterke kerels nodig waren om hem te verslepen. Naast een groot bord met de tekst "I love Sakhalin" was een grote hoop vuilnis gedumpt en vrijwel alle bloemperken werden door groepen dronkelappen, pardon feestvierders, vertrapt. En de politie werd verweten dat ze er nauwelijks iets aan deden en dat klopt ook wel, die hadden het veel te druk met het controleren van de papieren van lokale bewoners en buitenlanders.

Helaas, ook hier doet de vooruitgang dus zijn intrede. Voor de Russen waren zulke vieringen altijd hoogtepunten van het jaar. Dit jaar was een hoogtepunt het feit dat er op 9 september vier

vrachtwagens nodig waren om elk vijf ton (ja, vijf!) afval te verwijderen van de omgeving van het Lenin plein, en de dag daarop moesten ze dat nog een keer doen.

Een traditie die wel in ere werd gehouden waren de vele dronkemans knokpartijtjes overal in de stad en de kranten vroegen zich dan ook vertwijfeld af wat er geworden was van die wet die het drinken van alcohol op publieke locaties verbiedt.

Het artikel in de Sakhalin Times eindigde met "Yuzhno-Sakhalinsk, van harte gefeliciteerd!"....

Zaterdag 6: Rugby

Het is niet mijn sport maar ik kom er deze weken niet onderuit met al die Engelsen, Australiers en Nieuw-Zeelanders hier op Zima. Voor de niet-Rugby liefhebbers, op dit moment wordt namelijk de World Cup Rugby gespeeld in Frankrijk, en dat betekent voor de echte fanaten hier, en dat zijn er nogal wat, tv kijken in de zeer late en zeer vroege uurtjes.

Nieuw-Zeeland was de torenhoge favoriet en de Kiwi's hier liepen de afgelopen weken al met een vervelend superieure grijns rond want ze waren er van overtuigd dat ze fluitend de Cup binnen zouden halen. Hun eeuwige concurrenten, de Australiers, moesten dat knarsetandend toezien want inderdaad, de All Blacks leken onverslaanbaar, maar ze hadden toch nog wel hoop want tijdens eerder toernooi hadden de Aussies Nieuw-Zeeland toch al een keer verslagen.

De Engelsen hadden de kwart-finale gehaald maar de mannen hier hadden heel weinig vertrouwen in een goed resultaat tegen Australie en eigenlijk had iedereen het hier al over de halve finale van de Aussies tegen de onoverwinnelijke All Blacks. Gisteravond ging ik met een aantal Engelse makkers na het afscheidsfeest van onze maat Paul in Cippolini's terug naar de Zima 3 bar om daar de wedstrijd van Engeland tegen Australie te gaan zien.

En tot grote verassing van de Engelsen wist hun team de favoriete Aussies te verslaan, en dat zal onze Australische makker Graeme de komende week veelvuldig ingewreven krijgen als hij terug komt van zijn verlof....

Overigens ben ik vanmiddag samen met mijn maat Alan een eindje wezen rijden, richting de Zee van Ochotsk, om de herfstkleuren te bekijken.

En dat leverde onder andere dit fraaie plaatje op.

Maandag 8: Over de vakantie

Zoals ik al had gezegd, Riet en ik gaan volgende week op vakantie. We gaan twee weken een rondreis maken door Japan, iets wat al sinds ik wist dat we hier zouden gaan wonen op mijn lijstje had staan.

We hoorden van iedereen die al eens in Japan was geweest dat het erg lastig is je eigen weg te vinden daar vanwege de taalproblemen want er spreekt vrijwel niemand Engels. We besloten dus maar weer gewoon een groepsreis te gaan doen en we zijn een reisbureau gaan zoeken, waarbij we tenslotte uitkwamen bij ons eigen vertrouwde Fox in Nederland.

Fox had een prachtige rondreis in de catalogus staan, alleen zaten we natuurlijk met het feit dat daar retourvluchten vanuit Amsterdam bij inbegrepen zijn. En dat was voor ons allebei een probleem, voor mij omdat ik nu eenmaal hier zit en voor Riet omdat ze alleen van de heenreis gebruik zou gaan maken. Ik heb dus een mailtje gestuurd naar Fox en gevraagd of ik die reis kon boeken zonder de vluchten, en dat bleek geen punt. We kregen een korting op de reissom we sluiten ons in Tokio bij de groep aan. Riet vliegt vanuit Amsterdam naar Tokio en ik vanaf Sakhalin. Mooi geregeld toch?

Tenminste, dat gedeelte dan, want er was nu natuurlijk nog het een en ander aan vlieguren te regelen. Allereerst moesten we Riet in Tokio zien te krijgen en dat was nogal lastig want Riet wilde perse niet met "hokkie-bokkie" maatschappijen vliegen. All Nippon en EVA Airlines werden dus allebei afgekeurd alhoewel deze maatschappijen allebei geloof ik drie keer zo groot zijn als de KLM...

Het werd dus Singapore Airlines, maar ze vliegt nu wel via Singapore. En ze kan haar kont wel vast gaan insmeren want dat betekent twintig uur zitten. Wat we ook zelf moesten regelen was een binnenlandse vlucht van Fukuoka, in het zuiden van Japan waar de reis ophoudt, terug naar Tokio. Die vlucht hoorde eigenlijk ook bij de reis maar we konden alleen regelen zonder alle vluchten dus ook deze niet. En het laatste wat geregeld moest was mijn vlucht van Sakhalin naar Tokio, voor mijn een retourtje en voor Riet een enkeltje met dezelfde vlucht voor de terugreis na de vakantie.

Het heeft even geduurd maar alles is nu rond. Kunnen ze in de luchtvaart niet ook gewoon met strippenkaarten gaan werken?

Dinsdag 9: 26 jaar getrouwd

Woensdag 10: Curry Night

Zaterdag een week geleden ging ik 's avonds hoopvol naar de Zima 3 bar was er was aangekondigd dat er die avond Indiaas eten zou zijn of zoals de Engelsen het noemen, curry. De Hub heeft namelijk tegenwoordig een kok uit India en wie kan er beter curry maken dan iemand uit het land zelf, nietwaar.

Maar helaas, er bleek geen curry te zijn en dat was niet alleen voor mij een teleurstelling. Later die avond kwam de kok in kwestie toevallig nog even langs met de baas van de catering en ze kregen meteen van diverse kanten te horen dat er die avond toch wel curry was verwacht. De kok beloofde meteen voor de volgende dag curry te maken voor ons, en klokslag zes uur 's middags zou het aanvallen zijn.

De volgende dag zat ik om zes uur in de bar, helemaal alleen. Mijn maten hadden blijkbaar allemaal verstek laten gaan maar wat erger was, de curry was dus ook in geen velden of wegen te bekennen. Ik gaf de moet maar op en vertrok na een biertje huiswaarts, want de barjuffrouw blonk ook niet bepaald uit in gezelligheid die middag.

Gisteravond waren we na het voetballen nog even voor een biertje in de Hub en wat zie ik daar op een aanplakbiljet: "Curry Night in Zima 3", op 10 oktober. En dat is vandaag, dus na het werk ging ik weer naar de bar voor Indiaas eten.

En jawel, er was vanavond maar één menu, curry! Het was ook nog de wekelijkse pokeravond dus het was hartstikke druk, en er gingen heel wat borden met curry doorheen.

Wat mij betreft voor herhaling vatbaar!

Donderdag 11: LNG nieuws

Er wordt uiteraard nog steeds druk gebouwd aan de LNG fabriek in het zuiden die het gas wat uit het verre noorden via de pijpleiding wordt aangevoerd moet gaan verwerken zodat het verscheept kan worden naar de toekomstige klanten.

Klanten hebben we overigens al zat en de eerste leveringen zouden midden volgend jaar moeten gaan plaatsvinden. De LNG fabriek moet dan zover klaar zijn dat er ook daadwerkelijk gas verwerkt kan worden en dat moet uiteraard ook worden getest.

We kunnen nog geen eigen gas gebruiken om te testen want de pijpleiding is nog niet klaar, dus wordt er gas ingekocht wat per schip wordt aangevoerd en de fabriek ingepompt. In juni van dit jaar kwam de eerste lading per schip aan en gisteren arriveerde het tweede schip, de *Arctic Sun*.

Het schip voerde een lading van 85.000 kubieke meter Liquified Natural Gas (vloeibaar aardgas) aan wat de fabriek inmiddels de fabriek ingepompt is en waarmee alle apparatuur en processen getest zullen gaan worden.

Vrijdag 12: Eerste sneeuw!

Het weerbericht had het al aangekondigd, en hoewel het er in eerste instantie naar uit zag dat het wel mee zou vallen begon het in de loop van de middag licht te sneeuwen. Dat is op zich vroeg voor de tijd van het jaar, normaal gesproken is dat tegen het eind van oktober.

De temperatuur was nog niet echt laag, rond het vriespunt en de verwachting is dat deze eerste sneeuw wel weer zal verdwijnen want voor volgende week worden er weer temperaturen verwacht van rond de zes, zeven graden.

De straten blijven nog schoon om dat het dus nog niet koud genoeg is maar omdat alle bomen en struiken nog flink in het herfstblad zitten blijft de sneeuw daar op liggen en dat geeft een schitterend gezicht. Het was jammer genoeg al te donker om nog foto's te maken maar de sneeuw zal er ongetwijfeld morgenochtend vroeg nog wel liggen.

Van mij hoeft het trouwens nog effe niet, die sneeuw, want ik heb liever niet dat aanstaande dinsdagochtend de luchthaven gesloten is. Want ik wil dan wel graag naar Japan....

Zaterdag 13: Eerste sneeuwfoto's

Zondag 14: Kouwe barbecue

Gisteren overdag dooide het al maar toen het aan het begin van de avond begon te regenen was de sneeuw met een paar minuten verdwenen. Erg blij met die regen waren we trouwens niet want we hadden voor vandaag een barbecue gepland op Zima 3.

Gelukkig bleek het 's morgens helemaal opgeklaard en scheen het zonnetje in een vrijwel strakblauwe lucht.

Het enige waar we niet op gerekend hadden was de straffe wind die de barbecue tot een kouwe klus maakte.

Misschien was dat ook wel de reden dat de opkomst ook niet geweldig was, feit is dat er nogal wat mensen ontbraken omdat ze op verlof waren.

Tijdens de barbecue heb ik nog gauw even gebeld met Riet want die ging vanmorgen even over regenen (Nederlandse tijd) naar Schiphol en inmiddels is ze dus onderweg naar Singapore.

Maandag 15: Morgen vertrek naar Japan

Het zal wel een tijdje duren voordat jullie wat van mij horen want ik vertrek dus morgenvroeg naar Japan.

Riet heeft inmiddels een berichtje gestuurd dat ze goed is aangekomen in Singapore en dat ze klaar was voor de vlucht naar Tokio, dus ik verwacht haar daar morgen te zien.

Ik land om een uur of tien en ik ga dan gelijk naar het hotel van Riet en dan gaan we samen zitten wachten tot de rest van ons reisgezelschap aankomt. Dat is als alles goed gaat om half drie 's middags op de luchthaven en daarna begint onze vakantie dus pas echt.

Tot over twee weken!

Dinsdag 30: De vakantie zit er weer op....

We zijn vanavond weer teruggekeerd op Sakhalin na een fantastische vakantie in Japan. Omdat we pas in de avond terug waren kan ik nog geen uitgebreid verslag doen maar dat houden jullie te goed. En ook foto's krijgen jullie zeker te zien maar dat gaat efe duren denk ik want ik heb er zo'n 2400 gemaakt (Nee, het aantal nullen klopt).

En vandaag is ook de negentiende verjaardag van Martin, en het is de eerste keer dat we allebei niet bij de verjaardag van een van onze kinderen zijn. Dat is wel even slikken, maar om het slikken wat makkelijker te maken nemen we er een glas whisky op die we hebben meegenomen uit Japan.

Martin, van harte gefeliciteerd!

Woensdag 31: Krootjes

Dat was een tegenvaller vanochtend, geen ontbijtbuffet in een mooi hotel en geen excursies in het vooruitzicht, maar gewoon weer aan het werk. En zoals gewoonlijk was dat weer een dag waarbij de meeste tijd ging zitten in het doorspitten van email en het bijpraten over de afgelopen twee weken.

Riet had het heel wat beter getroffen, die kon weer uitslapen en ze ging om een uur of half elf eerst maar weer naar het sociale evenement van iedere woensdag, de koffieochtend. En daarna boodschappen doen want er was niet zo heel veel meer in huis. Voor mij leverde dat bij thuiskomst een aangename verrassing op want ik kan me de tijd niet heugen dat ik lekker krootjes met uitgebakken spek heb gegeten.

Riet en ik zijn er namelijk in Japan achter gekomen dat we allebei niet zo gek zijn op de Japanse keuken. Het ziet er op zich allemaal smakelijk en kleurrijk uit en gezond is het zeker ook, maar ons grootste probleem is toch wel dat het vrijwel allemaal koud is. Riet is al niet gek op vis en dat is een onvermijdelijk onderdeel van elke maaltijd, maar ook zeewier en dat soort dingen vallen bij ons allebei niet echt in de smaak. Het diner en de lunch gingen meestal nog wel maar diezelfde zaken bij het ontbijt, dat was voor ons toch net effe teveel van het goeie.

Maar mooi ziet het er allemaal wel uit, kijk maar eens naar dit gereed staande diner op de foto op de volgende pagina.

November 2007

Donderdag 1: Souveniertje

Van te voren had ik al gezegd dat ik in Japan zou gaan kijken voor een nieuwe elektrische gitaar. Mijn ouwe Framus is inmiddels al dik over de dertig en hard aan zijn pensionering toe. De Yamaha die ik van een collega voor een grijpstuiver heb overgenomen is wel een aardige gitaar maar niet echt wat ik zoek.

Wat ik zocht was een Ibanez gitaar uit de Prestige serie, de topmodellen van dit Japanse merk, ontworpen en gebouwd door hun "J team". Er worden namelijk in deze serie gitaren een aantal modellen gemaakt die alleen op de Japanse markt te krijgen zijn en op hun website had ik daar al regelmatig verlekkerd naar zitten kijken.

In Tokio vonden we een straat met allemaal muziekwinkels en verbazend genoeg moest ik er nog heel wat af voordat ik er een vond die hadden wat ik zocht. En in het echt zagen ze er net zo lekker uit als op de foto, ze voelden ook net zo goed aan als dat ze eruit zagen, alleen was de vraag nu welke wordt het? Ik kon geen keus maken en besloot er nog eens over te denken. Tenslotte waren we aan het eind van de vakantie nog ruim een dag in Tokio tussen de beide terugvluchten in.

Op onze laatste dag in Fukuoka werd de keus nog moeilijker omdat we ook daar een grote muziekzaak vonden met net weer een paar andere modellen en bijna was ik daar al overstag gegaan. Maar uiteindelijk viel de keus toch op het model wat ik anderhalf jaar geleden al in een gitaarblad had zien staan, alleen moest ik daarvoor dan wel vanaf het vliegveld, wat ruim vijftig kilometer buiten de stad ligt, naar hartje Tokio en op tijd weer terug zijn voor de vlucht naar Sakhalin.

Ik stapte dinsdagochtend dus om kwart over acht op de bus die me van het hotel naar het vliegveld zou brengen en vandaar ging ik per trein en metro naar mijn bestemming. Die reis duurde veel langer dan ik had verwacht en toen ik uiteindelijk om even over half tien ter plekke aankwam bleek tot overmaat van ramp de betreffende zaak nog dicht, hij ging om elf uur pas open...

Maar wat ik zocht was er nog en twintig minuten later stond ik weer buiten, met mijn nieuwe gitaar in de bijbehorende koffer.

Ik was op tijd terug op het vliegveld, en mijn angst voor een gepeperde rekening voor twaalf en een halve kilo overbagage bleek bij het inchecken ongegrond, alles ging zonder problemen mee het vliegtuig in. De gitaarkoffer werd zelfs nog helemaal in bubbeltjesplastic gewikkeld tegen het beschadigen, is dat service of niet.

En dit is hem dan, mijn nieuwe Ibanez RGT320Q.

Vrijdag 2 : Enola Gay

Vanmorgen stond er een berichtje in de kranten dat Paul Tibbets, de piloot van de B-29 bommenwerper "Enola Gay" die de eerste atoombom heeft afgeworpen boven Hiroshima, op 92-jarige leeftijd is overleden.

Mijn gedachten gingen meteen weer terug naar afgelopen zaterdag toen we in Hiroshima waren en op de plek hebben gestaan waar de bom is ontploft.

Die plek is nu een herdenkingspark, het Peace Park, in een hypermoderne stad waar niets meer te zien is van die verschrikkelijke gebeurtenis.

Behalve dan dat ene gebouw wat is blijven staan als gedenkteken. In het park zijn verschillende musea die de herinnering aan het gebeuren levend moeten houden en die daarnaast ten doel hebben de mensheid ervan te overtuigen dat zoiets nooit meer moet gebeuren.

Het museum wat wij bezochten bestaat uit drie gedeelten. Het eerste laat de voorgeschiedenis zien van de oorlog rond Japan en het traject wat tot het bouwen van de bom heeft geleid, het tweede gedeelte toont de periode van de wederopbouw van Hiroshima.

Het was het laatste deel wat een blijvende en ontzagwekkende indruk heeft gemaakt, het beschrijft de situatie meteen nadat de bom was ontploft met ooggetuige verslagen, beelden en vooral overblijfselen van na de ontploffing. Zo was er een lunchtrommeltje te zien van een schooljongetje waarvan de inhoud totaal verkoold was, en een afdruk van een menselijk lichaam ingebrand op een stoep, en heel veel resten van verwrongen voorwerpen, verschrikkelijk verbrande kleren en de gevolgen van de straling en de zwarte regen voor honderdduizenden mensen die iedere dag betreunden dat ze niet meteen waren omgekomen.

Er was ook een kindermonument in het park ter nagedachtenis aan het meisje Sadako Sasaki, wat twee jaar oud was toen de bom viel. Ze bevond zich op twee kilometer van de plek en leek in eerste instantie niet gewond, maar jaren later werd er leukemie bij haar geconstateerd.

Ze begon met het vouwen van papieren kraanvogels, het Japanse symbool van een lang en gezond leven, omdat ze geloofde dat als ze er duizend zou vouwen, dat ze dan zou genezen. Ze overleed op twaalfjarige leeftijd, maar nog altijd worden er vanuit de hele wereld gevouwen kraanvogels opgestuurd naar haar monument waar ze worden opgehangen.

De rechtvaardiging van de atoombom was dat er miljoenen mensenlevens gespaard zouden zijn omdat de oorlog nu abrupt werd afgebroken. Dat zal allemaal wel, maar waarom is dat ding dan niet gegooid op een militair complex maar op het hartje van een stad met hoofdzakelijk oude mensen, vrouwen en kinderen?

Oorlog is een uiteraard een smerig bedrijf, denk ook maar aan Rotterdam, Dresden en Londen, maar het was in ieder geval een onwezenlijk gevoel om op die plek te staan en ik denk niet dat ik ooit zal vergeten wat ik daar heb gezien. Iedereen zou eens in zijn leven die plek moeten kunnen bezoeken.

Zaterdag 3: Winterklaar

De temperaturen schommelen op dit moment rond het vriespunt, maar het is nog steeds geen winter. Af en toe valt er al wel een kruimeltje sneeuw maar dat is nauwelijks de moeite van het vermelden waard.

Op Zima zijn de voorbereidingen voor de winter wel al gedaan. De brandkranen zijn allemaal weer voorzien van een staak met daaraan een klein rood metalen vlaggetje en in de tuinen zijn alle struiken gesnoeid en opgebonden.

Nieuw is dat er nu ook op alle straathoeken staken staan van twee meter lang met bovenaan een klein rood vlaggetje. Ook bij ons staat er zo een op de hoek in de tuin. De staken zijn half wit, half rood, zodat we mooi kunnen inschatten hoeveel centimeter sneeuw er nu precies ligt. Alleen ligt er dus nog niks....

Zondag 4: De Charter naar Tokio

Er zijn maar twee vluchten per week van Sakhalin naar Tokio in Japan, en dat is geen reguliere lijnvlucht maar een charter, een toestel wat gehuurd is door de beide oliemaatschappijen die actief zijn op het eiland, Sakhalin Energy en Exxon. Deze vluchten, op dinsdag en donderdag heen en terug, zijn in principe niet beschikbaar voor "gewone" passagiers maar alleen voor personeel van deze beide maatschappijen.

De vlucht was toen ik ermee naar Tokio vloog dan ook lang niet vol, hooguit dertig passagiers in het hele toestel. En terug met Riet waren er meer passagiers maar er waren nog steeds zat stoelen over.

De vluchten worden uitgevoerd door de Russische maatschappij Vladivostok Air en ze vliegen met Russische toestellen van het type Tupolev, TU-154M voor de liefhebbers.

Er wordt nogal schamper gepraat over deze toestellen maar eigenlijk is er weinig mis mee.

De krenge hebben drie motoren aan de staart en gelukkig zijn dat tegenwoordig nieuwe motoren die een heel stuk betrouwbaarder zijn dan die van een aantal jaren geleden.

Goed, de bagagevakken boven de stoelen zijn niet al te groot en vrijwel iedereen moest dus een andere oplossing vinden voor zijn handbagage. Dat was geen probleem omdat er toch plaatsen zat leeg waren, maar het lijkt me knap lastig als het toestel vol zit.

Verder maken de drie motoren een behoorlijk lawaai, maar als ik me goed herinner is dat bij vrijwel alle toestellen die de motoren in de staart hebben het geval, dus op zich is dat niet zo bijzonder.

Wel bijzonder is een handigheidje wat ik nog nooit in een ander toestel heb gezien. De rugleuning van de stoelen kan naar voren klappen.

Ontzettend handig als er op de stoel voor je niemand zit...

Maandag 5: Vrije dag

Nee, dit was niet de eerste werkdag van de week. Het was namelijk vandaag een nationale feestdag, de 'Dag der Volkseenheid'. Ik heb vorig jaar al uitgelegd wat dat is, dat doe ik dus niet nog een keer, als je het wilt weten kijk dan maar in de log van november vorig jaar bij maandag 6 november.

Het betekende dus een lang weekend en dat was wel lekker zo meteen na de vakantie. We hebben er uitgebreid ons gemak van genomen, gisteren heeft Riet hutspot gemaakt en ik ben hoofdzakelijk met de foto's van Japan bezig geweest. Maar wacht eens, hoor ik daar een stofzuiger boven???

Dinsdag 6: Nieuwe lente, oud geluid...

Jaja, daar zijn we weer met de volgende episode van de visa problemen. Het is een tijdje stil geweest maar dat komt omdat ik nu een werkvisum heb wat een jaar geldig is, en Riet heeft inmiddels een daaraan gekoppeld partner visum wat net zo lang geldig is als het mijne. Officieel dan, want dat van Riet is geldig tot de 30e december en dat van mij maar tot de 26e. Een kniesoor die daarop let.

Maar aan het eind van het jaar moeten alle visa voor zowat het hele bedrijf worden vernieuwd want ze lopen allemaal zo ongeveer dezelfde tijd af. En iedereen die voor eind december voor vakantie naar het thuisland vertrekt moet dus voor vertrek wel zijn of haar nieuwe visum hebben, want anders kun je het land nog wel uit in december maar niet meer terug in januari omdat het visum dan niet meer geldig is.

Onze visum afdeling had dat voorzien (jaja) en heeft samengewerkt met de lokale overheden om alle aanvragen ruim op tijd klaar te hebben, zodat de hele rits nieuwe visa snel afgeleverd kon worden. En zowaar, dat liep allemaal best wel soepel na alle problemen met gewijzigde voorwaarden (zie de log van maandag 27 augustus) en begin oktober was vrijwel alles klaar. Het enige wat nog gebeuren moest was dat de officiële toestemming nog moest worden verleend door een regeringsfunctionaris in Moskou.

Een stempel en een handtekening op de aanvraag, dat is alles. Maar wat denk je, de persoon in kwestie weigert te tekenen! Hij heeft het druk met andere zaken schijnt, en Sakhalin Energy moet maar wachten tot ongeveer half december, dan zal hij of zij wel eens kijken. Half december is iedereen dus zo ongeveer al weg of bezig te vertrekken en dat betekent dus dat niemand meer terug het land in kan in januari.

Grote paniek dus begin deze week, en er wordt nu al gewerkt aan noodmaatregelen. Die houden in dat iedereen een nieuwe Letter of Invitation moet krijgen om in eigen land weer een eenmalig visum aan te vragen waarmee toegang tot Rusland is geregeld, maar wat wel achteraf dan weer moet worden omgezet in een nieuw werkvisum. En dat betekent dat iedereen weer helemaal overnieuw moet beginnen met de aanvraag, dus nieuwe HIV testen, nieuwe medische testen, nieuwe kopieën van bestaande documenten, vijf pasfoto's per persoon, enzovoort, enzovoort....

Zucht.

Woensdag 7: De verkeerde helft van de veertig

Vandaag is de verjaardag van Riet, en hoe het zo mooi getimed is weet ik niet maar precies vandaag kwam er voor haar een dikke envelop uit Nederland met daarin allemaal verjaardagskaarten. Ze was er erg blij mee want ze vond het eigenlijk maar niks om jarig te zijn "in den vreemde", zonder de mogelijkheid om alle familie in een kringetje in de huiskamer neer te zetten met "een bakkie koffie en een gebakkie". En daarbij was ze ook nog eens in de verkeerde helft van de veertig beland...

En het was vandaag ook nog eens een sneeuwdag! In de weersvoorspelling stond voor vandaag een Russisch woord wat precies hetzelfde betekent als in Nederland het woord "neerslag", wat aangeeft dat er wat gaat vallen maar wat is een verrassing. Het kon regen zijn, of hagel, of natte sneeuw, maar het werd dus sneeuw en nog een aardig pak ook.

Omdat de temperatuur de hele dag boven het vriespunt bleef werd de sneeuw op de straten al gauw slushpuppy, maar verder bleef het overal liggen wat met name de bomen er weer schitterend uit liet zien.

In de avond begon het licht te vriezen en alle nattigheid begon dus snel te veranderen in ijs.

Dat merkten we toen we naar het vlak achter Zima gelegen "Strawberry Hills" hotel liepen voor Riet's verjaardag diner. Het sneeuwde toen nog steeds en het was dus voor het eerst weer sjaals om en mutsen op.

Maar het eten was goed, de wijn erg lekker en de bediening bijzonder goed, al had dat laatste misschien wel te maken met het feit dat we de enige gasten waren in het restaurant....

Donderdag 8: Winter en lente op een dag

De sneeuw van gisteren lag er vanmorgen allemaal nog en met de opkomende zon over het dal leverde dat een spectaculair uitzicht op. Ik heb dus voordat ik naar kantoor ging gauw nog even wat foto's gemaakt, en toen ik buiten op de thermometer keek zag ik dat deze op -7 graden stond. De eerste keer redelijk strenge vorst dus 's nachts die de straten niet alleen op Zima maar in de hele stad in ijsbanen had veranderd.

In de loop van de dag liep de temperatuur toch weer op en dooide de sneeuw langzaam weg, maar het was toch wel weer effe een fraai gezicht geweest....

Vrijdag 9: "Unexploded Ordnance"

De bewoners van Zima kregen vandaag allemaal een mailtje van de afdeling die het beheer heeft over de compound dat er tijdens het bouwrijp maken van een stuk grond op Zima een "unexploded ordnance", oftewel een niet geëxplodeerde granaat, was gevonden. Dat stuk grond bevindt zich bovenaan Zima, naast het nieuwste deel Zima 4.

Niets ernstigs, het schijnt om een niet gevaarlijke oefengranaat te gaan want er werd snel na de vondst in de geschiedenis van dit gebied gedoken en daaruit bleek dat er daar een militair oefenterrein was geweest waar soldaten alleen maar oefenmateriaal gebruikten.

Met zulke vondsten wordt nooit risico genomen, en terecht, want met name het zuiden Sakhalin ligt nog vol met landmijnen. In juni van dit jaar werd er nog een gevonden op het bouwterrein van de LNG fabriek ten zuiden van hier. Niet verwonderlijk want dit gebied is in het verleden verscheidene keren van eigenaar verwisseld en met name de Japanners hebben er in de Tweede Wereldoorlog een mooi zootje van gemaakt door overal landmijnen te plaatsen en de Russen hebben handen vol werk gehad om die zoveel mogelijk op te ruimen.

Maar dat ze ze lang niet allemaal hebben op kunnen ruimen is wel duidelijk want er duiken er nog steeds op, en al gebeuren er weinig ongelukken meer door, er wordt nog steeds voor gewaarschuwd.

In de bewoonde gebieden valt het uiteraard allemaal wel mee maar in de afgelegen gebieden liggen hoogstwaarschijnlijk nog landmijnen zat.

Zaterdag 10: Ratten

Op Zima 1 en 2 worden nog wel eens muizen aangetroffen, en op Zima 4 hebben ze er zelfs flink last van gehad toen de huizen pas werden opgeleverd, maar dat is allemaal niks vergeleken met wat we deze week hoorden van makkers op Zima 3.

Toen ik zelf nog op Zima 3 woonde had ik in de gootsteenkast een muizenval (met een stukkie nepkaas...) en een stuk kleverig papier liggen tegen het "ongedierte". Muizen dacht ik toen maar het bleek dat er met name als het koud begint te worden nog wel eens ratten opduiken. Die hebben daar net als muizen redelijk makkelijk toegang via de gaten waar de afvoeren door lopen.

Ik heb zelf nooit last gehad maar had wel verhalen gehoord. Iemand had eens een dooie rat in zijn matras gevonden die zich van onder af naar binnen had gevreten, en vervolgens was gestikt toen de bewoner van het appartement bovenop hem in slaap viel, zonder overigens te weten dat hij daarbij een rat aan het stikken was.

Deze week hoorden we de eerste nieuwe verhalen, en dat is misschien wel logisch want nu de nachten kouder worden gaat het ongedierte op zoek naar warme plekjes. Zo had iemand een rat in zijn kast die gevangen was door het kleverige papier, het beest bonkte tegen de wanden van de kast om van het papier af te komen, net zo lang totdat hij de geest gaf.

Maar het beste verhaal was van Evan, die had (naar eigen zeggen) een rat in huis ter grootte van een kleine hond. Hij vond vorig weekend bij thuiskomst een zak met aangevreten etenswaar die hij in zijn huis had liggen, en na wat zoekwerk zag hij een enorme rat wegspringen in een gat. Het krenge bleek gezien de hoeveelheid keutels die er lagen al een tijd achter de afdekplaten onder de aanrechtkast te huizen.

De huishoudelijke dienst "zou volgende week wel even langs komen", maar het leek Evan een slecht plan om daarop te wachten. Hij zette een val uit die hij van de week midden in de nacht hoorde dichtslaan, gevolgd door het nodige gekrijs, maar de val was leeg en het enige wat hij vond was een bloedspoor. De rat is sindsdien wel spoorloos....

Zondag 11: Geen Baltika 3 meer...

Gisteren gingen Riet en ik weer richting de Bulk Stores om een paar dingen groot in te slaan, en we namen deze keer mijn maten Graeme en Alan ook mee want die hadden ook het een en ander nodig. Graeme was door zijn voorraad bier heen en was dus van plan de nodige Baltika 3 in te slaan.

Baltika is een van de populairste biermerken hier, en nummer 3 is wat de hoeveelheid alcohol betreft ongeveer gelijk aan "gewoon" bier. De variant Baltika 7 is ook aardig populair maar meer bij de Russen want dat is een stuk zwaarder door een flink hoger percentage alcohol. Normaal gesproken zijn zeker deze beide soorten in ruime mate te verkrijgen maar tot onze verbazing kregen we overal "Njet" te horen. Geen treetjes Baltika 3 te krijgen, in alle Bulkstores niet!

Lichte paniek sloeg toe bij Graeme die dus echt niks anders drinkt en op de terugweg al begon over het indienen van zijn ontslag. En het lijkt er op dat hij daar dan toch serieus over zal moeten gaan denken want ook in de beide Zima bars bleek de voorraad Baltika 3 zo goed als op.

Nou is dit niet helemaal ongewoon, want we zitten tenslotte op een eiland en alles moet per schip hier heen worden getransporteerd, en als het schip laat is om wat voor reden dan ook dan kan het wel eens ernstige schaarste van het betreffende artikel betekenen.

En in dit geval is er dus geen Baltika 3 meer. Alarmfase 3 is inmiddels ingegaan.

Maandag 12: Email problemen

Vandaag heb ik een poging gedaan om eens wat aan het beantwoorden van emails te doen en dat bleek onverwachte problemen op te leveren. Een aantal van de door mij verstuurde emails kwam niet aan en ik kreeg van "de andere kant" een bericht dat mijn mails waren geweigerd omdat ze mogelijk een virus bevatten.

Huh? Heb ik daarvoor een virusprogramma aangeschat met alle benodigde voorzieningen om niet alleen mijn hele pc maar ook inkomende en uitgaande emails te controleren op virussen? Toch maar een algehele systeem controle uit laten voeren door het virus programma, maar er werden geen virussen aangetroffen.

Toen ik daarna dan maar eens ging kijken welke emails er nou precies geweigerd werden bleek dat er twee naar Hotmail adressen waren gestuurd en de derde naar een Live adres (wat in feite de nieuwe Hotmail is). En wat blijkt, deze door Microsoft beheerde email diensten blijken opeens een probleem te hebben met het feit dat mijn email van een Russische provider komt, wat tot vorige week nog geen enkel probleem was.

Dit is niet de eerste keer dat ik last heb van het feit dat ik een Russische provider heb voor mijn Internet aansluiting. Het was me al opgevallen dat met name Amerikaanse instellingen weigeren emails te versturen naar mijn Russische email adres, bijvoorbeeld mijn voormalige foto site Image Station. En nu dus blijktbaar ook de maildiensten van Microsoft.

Ik heb uiteraard wel alternatieven en er zit niks anders op dan er daar een van te gebruiken, maar ik vind dit niet grappig. Achterlijke rednecks!

Dinsdag 13: Geen Internet!

Riet was des duivels vandaag, want we zaten sinds gistermiddag zonder Internet, en dat hakt er voor wat betreft haar humeur behoorlijk in.

Ze had me gisteren op mijn werk al gebeld maar ik kon er daarvandaan natuurlijk weinig aan doen, en het leek er op dat er iets met het netwerk op Zima aan de hand was na de zoveelste stroomuitval van de afgelopen dagen. Ze had aan het eind van de middag de helpdesk gebeld maar kreeg als antwoord dat er pas de volgende dag, vandaag dus, iemand langs zou komen.

Riet zat dus om acht uur al gereed (wat voor haar doen erg vroeg is), maar al wie er kwam, geen monteur. Ze belde me weer op mijn werk en verzocht me dringend om de helpdesk nu zelf eens te bellen, en het leek me verstandig dat maar te doen. En wat krijg ik te horen, de helpdesk kon er niks aan doen, het was ons eigen Internet dus we moesten de provider maar bellen.

Nou is die provider bellen een groot probleem want daar spreken ze dus geen woord Engels. Gelukkig kreeg ik een van mijn collegaatjes zo gek dat ze voor me wilde bellen, en na een poosje kreeg ze te horen dat ik toch echt eens naar het netwerk op Zima moest laten kijken want aan hun kant was alles in orde.

Nu is het zo dat ons blok van vier huizen met een enkel kastje aan het netwerk hangt maar ik heb geen idee bij wie dat kastje zit. Niet bij ons in ieder geval. Mijn Collega John wist raad, of liever gezegd hij wist dat zijn vrouw er iets op wist en die zou wel even bij Riet langs gaan. De oplossing die ze had was simpelweg het overhalen van de hoofdschakelaar die bij een van de andere huizen buiten aan de muur zit. Nu weet ik niet of mijn burens blij waren met deze extra stroomstoring, maar Riet in ieder geval niet want het hielp dus niks.

Thuisgekomen wist ik ook niet beter dan nog maar eens alle instellingen op de computer na te lopen, en wat denk je, de netwerkkkaart staat uitgeschakeld....

Hoe dat kan snap ik ook niet maar het probleem is in ieder geval verholpen, we hebben weer contact met de buitenwereld.

Woensdag 14: Yuzhno-Sakhalinsk door een Russische bril

We hebben hier op Sakhalin een Engelstalig krantje wat veelal gratis verspreid wordt in hotels en andere horeca gelegenheden, maar ik lees het meestal online via het Internet. Het heet "The Sakhalin Times", en veruit mijn favoriete onderdeel is de rubriek "Opinion" die meestal geschreven wordt door een jonge Russische vrouw die geboren is op Sakhalin en gestudeerd heeft in de Verenigde Staten. Ze is inmiddels verhuisd naar Moskou, maar ze schrijft nog steeds haar rubriek waarin ze op kritische wijze het leven op Sakhalin in het algemeen en in Yuzhno-Sakhalinsk in het bijzonder beschrijft.

Ik heb een van haar stukjes vertaald, want ik vond het erg interessant om te lezen hoe een geboren en getogen Sakhalinse tegen de "nieuwe tijd" aankijkt:

In de goeie ouwe tijd had Yuzhno-Sakhalinsk maar een fractie van het aantal auto's die het nu heeft en om van de ene kant van de stad naar de andere kant te komen kostte maar een paar minuten. Er was veel minder vervuiling en de stad had de sfeer van een typisch provincie stadje. De kleine bevolking vormde een veel hechtere gemeenschap en het was moeilijk voor mensen om niet op de een of andere manier een kennis te zijn van vrijwel iedereen in de stad. Evenementen die in het park werden georganiseerd op feestdagen waren gelegenheden waarbij vrijwel alle families in de stad samenkwamen om feest te vieren.

De natuur was opmerkelijk schoon en totaal vrij van het afval wat tegenwoordig alom aanwezig is in de bossen en langs de oevers van de rivieren en de kust. En net voor de vroege negentiger jaren was Yuzhno-Sakhalinsk een van de veiligste steden in de wereld. Niet dat iedereen toen dol was op de politie maar hun daadkracht en aanwezigheid zorgde ervoor dat potentiële criminelen zich wel twee keer bedachten voordat ze een misdaad pleegden.

Maar na 1993 werd de stad geterroriseerd door een golf van criminaliteit. Er waren zelfs tijden, met name in de midden negentiger jaren, dat niemand zich op straat veilig voelde, zelfs niet bij klaarlichte dag. Inwoners van Yuzhno moesten gedragen kleren zo lang mogelijk verstellen en er was niet zelden een enorm tekort aan voedsel in de winkels. En zelfs na het instorten van de politiestaat behield de "nieuwe samenleving" op Sakhalin de paranoia van de Sovjet periode en werd iedereen beschouwd als een potentiële spion of agent.

Nu, amper anderhalf decennium later, lijken de bewoners van Yuzhno-Sakhalinsk alles te hebben. Iedereen lijkt een mobieltje te hebben met enorme hoeveelheden functies, veel families hebben drie of zelfs vier auto's en de restaurants en clubs zitten stampvol. De mensen reizen niet alleen naar nabij gelegen Aziatische landen maar zelfs naar de verste hoeken van West Europa, het is niet ongewoon om te horen dat ze hun vakantie in Praag hebben doorgebracht, en jonge paartjes gaan op huwelijksreis naar Spanje.

Desondanks staan de kranten vol met berichten dat 20% van de bevolking op Sakhalin van minder dan het minimum loon moet rondkomen. Veel gepensioneerden in de stad moeten heel veel moeite doen voor de driehonderd roebel (nog geen zes euro) die ze per week minimaal nodig hebben om te kunnen eten. Dit deel van de gemeenschap wordt totaal genegeerd en het nieuwe meedogenloze liberale kapitalistische Sakhalin heeft het veel te druk met geld verdienen en het plannen van vakanties om zich over deze mensen druk te maken. In het midden van de jaren negentig hadden we zulke schrijnende verschillen in leefstijl tenminste niet.

Iets anders waar de mensen telkens weer over beginnen is de "uitstekende infrastructuur" in Yuzhno. Mis ik hier iets? Tenzij er een wonder heeft plaatsgevonden sinds ik Sakhalin verliet zie ik de dingen blijkbaar toch anders. Negentig procent van de straten in de stad zit vol met kuilen, en er is geen drainage dus regen betekent vieze kleren. De meeste straten zijn 's nachts slecht verlicht en dat is bijzonder gevaarlijk in de winter. En daar wil ik nog aan toevoegen dat andere stadsdelen dan het centrum al sinds de tachtiger jaren geen opknapbeurt meer hebben gehad .

Ik hou van Yuzhno-Sakhalinsk maar ik kan niet blind zijn voor wat ik zie als een zaak van misplaatste prioriteiten bij de overheid. Toegegeven, de stad heeft zich op heel veel manieren ontwikkeld sinds de verschrikkelijke periode van de negentiger jaren maar in plaats van een klein fortuin te spenderen aan het 125-jarig bestaan van de stad zou er beters iets gedaan kunnen worden voor diegenen die moeite hebben te overleven.

Zelfs de beter gesitueerden hebben te lijden van de manier waarop de stad bestuurd wordt. Toen in september de grote bazen van de olie en gas industrie aan het diner zaten tijdens een receptie die werd aangeboden door de gouverneur kwam de halve stad zonder stroom te zitten. Kan het nog ironischer dan dat?

Donderdag 15: Hollandse doos

Nee, ik heb het ook niet over Riet en ik zit ook niet te schelden op iemand anders. Komend weekend is de Kerst Bazaar en dat is zo'n beetje het grootste jaarlijkse evenement hier op Zima. Er zijn allerlei activiteiten zoals een rommelmarkt en er worden lootjes verkocht voor een loterij waarbij een van de te winnen prijzen de Hollandse Doos is.

Deze doos, of eigenlijk meer een tas, moet gevuld worden door de Hollandse bewoners van Zima met als het effe kan Hollandse producten.

En vanavond werd deze doos bij ons bezorgd voor onze bijdrage. Calvé pindakaas zat er al in, Wilhelmina pepermint, stroopwafels, een zaak taai-taai, en nog zo wat Hollandse en soms ook niet zo heel erg Hollandse zaken (wat is er Hollands aan een paar shaslick spiezen?).

Riet heeft haar best gedaan door er een pak Bolletje beschuit, een pak pannenkoekmix en een blik Hollandse tomatensoep aan toe te voegen.

En een paar kaarsen. In pasteltinten...

Vrijdag 16: Raffle

Riet had gehoord dat er voor de verloting op de Kerstbazaar, waar onder andere de Hollandse Doos zou worden verloot, nog weinig lootjes waren verkocht. "Geef maar op," zei ze meteen, "die ben ik in de Zima 3 bar zo kwijt."

Inderdaad, Zima 3 is altijd een beetje een ondergeschoven kindje als het gaat om feesten op Zima. Het ligt natuurlijk al een beetje apart, maar het is ook het feit dat daar toch veelal vrijgezellen wonen en die worden niet geacht geïnteresseerd te zijn in "familie feesten".

Dat kan wel zo zijn, maar de mannen zijn zeker wel te porren voor goede doelen, en de opbrengst van de Kerstbazaar is bedoeld voor Russische weeshuizen. En dat dat zo is bleek ook wel want Riet was haar "Raffle" loten in een kwartiertje kwijt. En daarvan was nog zeker twaalf minuten voor het invullen van de namen op de loten...

Zaterdag 17: Kerstbazaar

Gisteren had het gesneeuwd, niet zo heel veel, hooguit een paar centimeter, maar toch voldoende om vanmorgen de sneeuwruimers op Zima uit te laten rukken om de stoepen schoon te vegen. Veel nut had dat niet want in de loop van de ochtend sneeuwde het alweer.

Dat was niet van invloed op de Kerstbazaar, want die was in de Hub. We gingen er om een uur of een naar toe en tot onze verbazing was het er al hartstikke druk.

Erg leuk voor de organisatie, zo'n enorme opkomst, maar ook voor het goede doel was de opbrengst naar toe zou gaan, de Russische weeskinderen.

In de hal stond een kerstboom met daarin in plaats van kerstballen allemaal ronde kaarten met daarop de foto's van een weeskind en hun wens voor een kerstcadeau.

De meesten waren vroege tieners dus het was niet verwonderlijk dat de meest voorkomende wens een MP3 speler was. Iedereen kon zo'n kaart uit de boom halen en verplichtte zich daarmee tot het vervullen van de wens die erop stond, en wij hebben er uiteraard ook eentje, van een elfjarig jongetje wat Lyosha heet.

Het was druk en gezellig op de bazaar waar van alles te koop was, van tweedehands boeken tot zelfgemaakte kerstspullen.

Verder waren er poffertjes, er was Hollandse snert en Zuid-Amerikaanse cocktails. Voor de Russische sfeer was er twee keer een voorstelling van een kinderkoor wat optrad in traditionele Sakhalin klederdracht, met Russische liedjes en dansen.

Halverwege de middag arriveerde voor de kinderen de Kerstman. De rendieren waren blijkbaar ziek want Santa arriveerde met zijn lieflijke assistente gemotoriseerd, op een *Quad*...

Aan het eind van de middag was er de trekking voor de verloting en wat denk je, Riet had prijs: een soortement van kunstwerkje van hout voor aan de muur.

Zondag 18: Weersverwachting

Het begon in de loop van de middag te sneeuwen gisteren, en in de avond hadden we regelmatig sneeuwbuien. Op een gegeven moment hebben we met een heel stel op de brandtrap van de Zima 3 bar staan kijken naar de sneeuw die op dat moment met vlokken van drie tot vier centimeter naar beneden kwam. Het was windstil en dat betekende dat we ondanks de temperatuur van rond het vriespunt gewon zonder jas buiten stonden, sommigen zelfs in hun overhemd....

Vandaag vielen er gedurende de hele dag weer sneeuwbuien en in de avond lag er inmiddels al een centimeter of tien. Volgens de weersverwachting zal daar de komende dagen nog het een en ander bijkomen want er worden voor vannacht, morgen en overmorgen sneeuwstormen verwacht.

Maandag 19: Nevelsk nieuws

Ik heb verteld dat er op 2 augustus een vrij hevige aardbeving geweest is aan de kust, vlak bij het plaatsje Nevelsk, hier een kleine zeventig kilometer vandaan. Daarbij werden 239 huizen en appartementen en nog twintig andere gebouwen zo ernstig beschadigd dat er in een paar seconden 1344 gezinnen dakloos werden.

De afgelopen maanden hebben die mensen in noodkampen gezeten maar het ziet er nu naar uit dat daar eindelijk een einde aan gaat komen. Er zijn op dit moment veertig aardbevingbestendige flatgebouwen in aanbouw in Nevelsk en ook nog vijftien in het hier vlakbij gelegen plaatje Troitskoye. Volgens de gouverneur van Sakhalin, de heer Alexander Khoroshavin, zijn dat ruim 1000 flats en zou iedereen per 1 januari aanstaande een nieuw huis moeten hebben.

De winter lijkt nu ook echt begonnen, want vanmorgen moest ik al weer door een flinke laag sneeuw naar de bushalte waden. Er lag zeker zo'n twintig centimeter en het kwam ongeveer tot mijn enkels, wat niet zo prettig was want mijn winterkistjes zijn net iets lager....

Vandaag heeft het nog meer gesneeuwd en er stond een dunne, ijskoude wind. Op dit moment is het - 9 graden en de weersverwachting staat voor morgen weer op sneeuw en voor overmorgen wordt er de hele dag een sneeuwstorm verwacht....

Dinsdag 20: Метель

Zoals ik gisteren al zei, er wordt nog meer sneeuw verwacht de komende dagen. Vandaag is er wel de hele dag door wat gevallen maar dat was hele fijne sneeuw, Dat zorgde niet voor een dik pak, maar in combinatie met de snijdende wind zorgde het wel voor winters weer.

Aan het eind van de middag kreeg iedereen op het werk een emailtje dat er morgen alleen maar het hoognodige transport is in verband met de weersverwachting. Thuis gekomen heb ik even gekeken wat dat dan wel was en dit is wat ik te zien kreeg:

завтра, 21 ноября, Ср				22 ноября, Чт			
ночь	утро	день	вечер	ночь	утро	день	вечер
метель	метель	метель	метель	облачно, небольшой снег	метель	метель	метель
-5..-2	-5	-6..-5	-6	-7..-6	-7..-5	-5..-4	-4
↘ 12	⇒ 9	⇒ 9	⇒ 10	↘ 8	↘ 9	↘ 11	↘ 10
745	747	747	747	747	746	746	748
88	87	88	90	88	87	90	90

Ter verduidelijking, het woord "Метель", uitgesproken als "mjeetjel", betekent sneeuwstorm....

Woensdag 21: Internet op Sakhalin

De eerste weken dat ik in Rusland woonde was het ouderwets Internetten, gewoon via de telefoon. Dat had uiteraard de nodige nadelen, want behalve dat het langzaam is Heb je ook een modem nodig, en dat zit helemaal niet meer in mijn pc. Gelukkig had mijn werkklaptop dat nog wel dus moest ik die gebruiken.

Makkelijk was het wel. Je kocht in een van de telecom winkels een Internetkaart waarop een telefoonnummer wat je moest bellen en een gebruikersnaam en een wachtwoord waarmee je dan moest inloggen. En aangezien lokale nummers gratis te bellen zijn vanuit Zima waren er verder geen telefoonkosten.

Na een paar weken ging ik over op ADSL, en veel keus had ik daarbij niet want Zima is aangesloten op het netwerk van de Russische provider Dalsvyaz en dat was dus de enige keus. De aansluiting zat al in het appartement en nu ook in ons huis dus het was alleen een kwestie van een abonnement regelen en de kabel in de muur prikken.

Vergeleken met Nederland is het allemaal nog wel bar primitief. Om te beginnen heeft verbinding maar een snelheid van 256 Kb en dat is vergeleken met de 6 Gb die ik thuis in Nederland heb dus een slak een snorfiets vergeleken met een Ferrari. Er is wat dat betreft ook niet veel keus want omdat de verbinding vanaf het eiland per satelliet gaat is dat het maximum haalbare. Misschien gaat dat binnenkort veranderen want er ligt sinds kort een glasvezelkabel vanaf het vasteland.

Wat de kosten betreft betaal ik maar 290 roebel per maand aan vaste kosten (ongeveer 7 euro) maar daarvoor heb ik dan wel weer een download limiet van 200 Mb (ja, lach maar). Dat is natuurlijk niks en ik moet dan ook iedere maand flink bijbetalen. Ik heb zelfs het record van de afdeling staan met bijna 3000 roebel in één maand, maar meestal zit ik tussen de 1000 en de 1500 roebel.

Betalen gaat contant, bij een klein kantoortje in het Sakin Centre, en dat moet binnen een paar dagen nadat je de rekening hebt gehad. Als het goed is krijgen we iedere maand een afrekening maar in de

praktijk komt daar meestal weinig van terecht. Voorla in de zomer krijgen we soms drie maanden geen afrekening, en iedere keer als er een komt dan snappen we daar meestal niks van.

Die rekening is namelijk helemaal in het Russisch, en hoewel we de gebruikte termen inmiddels wel weten snappen we geen van alle hoe die bedragen nu eigenlijk tot stand komen. Veel logica lijkt er niet in te zitten, behalve dan dat mijn collega Henk en ik de grootverbruikers zijn met altijd de hoogste rekeningen, en mijn baas Max is nog nooit hoger geweest dan vierhonderd roebel per maand.

Tot vandaag, toen ikzelf met nog geen 900 roebel een voor mijn doen een hele lage rekening had en Max tot zijn grote schrik boven de 1000 moest gaan afdokken. Hij heeft de Russische meiden zelfs nog eens de rekening helemaal laten uitleggen maar dat veranderde niks, hij zal in de buidel moeten gaan tasten. Hij was er helemaal ontdaan van....

Die sneeuwstorm van vandaag, die kwam niet. Vrijwel windstil en een strakblauwe lucht.

Donderdag 22: Geen water....

Er kwam vanmorgen een emailtje langs voor alle bewoners van Zima 1 (daar zitten wij dus) en Zima 2 dat het water werd afgesloten. Er is namelijk door een lekkende tank diesel in de riolering terecht gekomen, en om te voorkomen dat de gelekte diesel in de hoofdriolering terecht zou komen mocht er geen water door de afvoeren afgevoerd worden.

Dat betekende dus tot nader order niet wassen, niet doortrekken en geen water door de gootsteen, en om zeker te zijn dat dat niet gebeuren zou werd op heel Zima 1 en 2 het water afgesloten. Voor drinkwater werd wel gezorgd, er zouden flessen met drinkwater rondgebracht worden.

In de loop van de middag werd er een tweede emailtje rondgestuurd dat het opschonen van de riolering was begonnen door het leeg te pompen in vrachtwagens die de weggepompte inhoud zouden afvoeren naar de waterzuiveringsinstallatie van de stad. Het water werd weer aangesloten maar we moeten nog steeds wel proberen zo min mogelijk te lozen omdat er nog steeds gewerkt werd aan de riolering.

In het eerste mailtje stond ook nog de stompzinnige mededeling dat iedereen maar bij eventuele vrienden in Zima 3 langs moest gaan om te douchen en naar de plee te gaan. Grote hilariteit natuurlijk bij de mannen van Zima 3 die spontaan hun douche aanboden vanavond toen Riet en ik de bar binnen kwamen, voor slechts 5000 roebel. Naar de plee gaan mocht ook, voor 6000....

Vrijdag 23: Werknieuws

We hadden vandaag maar een korte werkdag want er was vanmiddag een afdelingsuitje. Het was eigenlijk meer een werkoverleg voor de hele afdeling maar omdat het plaatsvond in het Santa Hotel en er wat te eten en te drinken bij zou zijn werd het toch aangekondigd als een uitje.

Er werden hoofdzakelijk presentaties gegeven over de veranderende situatie per 1 januari want onze afdeling gaat dan verkassen binnen de organisatie. Omdat veel van de lopende ontwerp- en bouwprojecten bijna klaar zijn verschuift het werk nu allemaal naar dat deel van de organisaties wat zich bezig houdt met het operationele werk. En onze afdeling wordt daar nu in zijn geheel bijgeschoven.

Het werk zal er in eerste instantie niet door veranderen maar we gaan ook wel naar een andere locatie. We gaan onze "datscha" verlaten en we gaan naar het Sfera kantoor, een vrijwel nieuw kantoorgebouw aan de andere kant van het centrum.

Het biedt voor ons veel voordelen want het is een modern kantoor, het ligt tegenover de grootste supermarkt van de stad (en de Yamaha muziekwinkel!) en last but not least, restaurant/bar "Chippolini" zit er in de kelder.

O ja, nog even over die sneeuwstorm, die is niet over maar langs het eiland getrokken aan de oostkust.

Zaterdag 24: Riolering problemen

Het probleem met de riolering is nog steeds niet opgelost.

We kunnen wel al weer water gebruiken maar we moeten daarmee proberen zuinig te zijn zodat er zo min mogelijk afvalwater in de riolering terecht komt.

Er is toestemming van de autoriteiten nodig om weer om de hoofdriolering te mogen lozen en volgens de laatste berichten kon dat wel eens pas eind volgende week zijn.

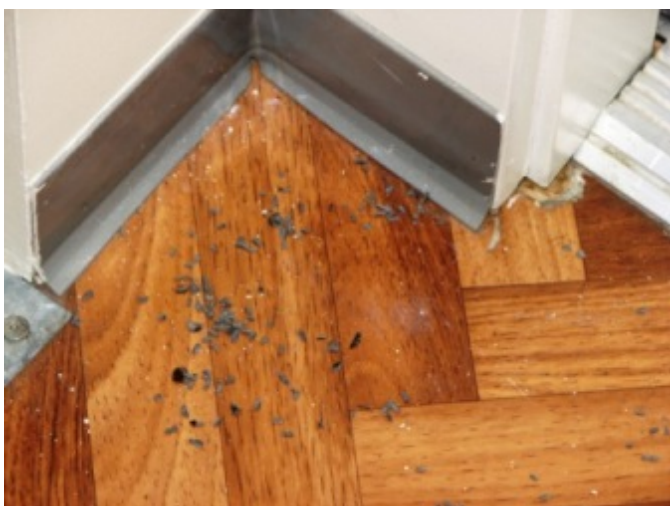
De autoriteiten willen zeker weten dat er geen dieselveuiling meer in het af te voeren rioolwater van Zima 1 en Zima 2 zit.

In de tussentijd rijden er dag en nacht vrachtwagens af en aan waarin het rioolwater wordt weggepompt en afgevoerd.

Zondag 25: Muizen?

Nu er buiten pak sneeuw ligt Leek het Riet wel handig om de grote deurmat die we in de garage hebben liggen voor de deur naar de keuken te verkassen naar het halletje. Toen ze dat van de week deed zag ze ineens dat een hoek van de mat beschadigd was, er zaten twee halve ronde gaten waar de punt had moeten zitten. Toen ze in de garage ging kijken lagen er in de hoek waar die punt had gelegen allemaal hele kleine schilfertjes, en bij nadere inspectie van de beschadigde hoek van de mat was duidelijk te zien dat het knabbelgaatjes zijn.

En dat kan maar een ding betekenen en dat is dat er knaagdieren in de garage gezeten hebben of nog zitten. Na alle rattenverhalen van Zima 3 dachten we daaraan maar dan hadden we waarschijnlijk wel meer schade in de garage gezien aan de daar gestalde etenswaren.

Maar er is helemaal niets te zien, zelfs de zak met aardappelen die toch redelijk laag op een plank van een van de stellingen ligt was niet aangeraakt. We denken daarom meer aan een muis of muizen, en nog stomme ook want wie gaat er nou aan een rubber rand van een deurmat liggen knagen als er vlakbij een zak met aardappelen ligt.

Of houden muizen soms niet van aardappelen? In ieder geval hebben we verder helemaal niets gevonden, geen aangevreten dingen of keuteltjes of zoiets, dus we weten nog steeds niet of we nu wel of niet ongenode gasten hebben in de garage.

Maandag 26: Russisch vloeken

Ik ga het vandaag hebben over een onderwerp wat niet geschikt is voor jeugdige en overgevoelige personen, dus die kunnen de log van vandaag beter overslaan.

Er is namelijk geen volk op de wereld wat zo vaak en zo fraai kan vloeken als de Russen. Het geldt in Rusland als een teken van creativiteit, en eigenlijk is het ook een aparte taal die ze "*Mat*" noemen. Deze term stamt af van een oud Russisch woord wat "luide kreet" betekent.

"Mat" bestaat hoofdzakelijk uit schuttingwoorden die in alle combinaties, en liefst in combinatie met lichaamsvochten of boerderijdieren, worden gebruikt. En niet alleen om te beledigen maar ook gewoon als taal, vooral van "mannen onder elkaar" en met name in het leger dus.

Er is een ouwe Sovjetmop over de Amerikanen die heel graag wilden weten hoe de Russische raketten in elkaar zaten. Ze luisterden gesprekken af in een Russische raketfabriek en kwamen tot de ontdekking dat Russische raketten uit twee onderdelen bestaan, een lulletje en een kutje, en ze zitten aan elkaar met een neukertje.

Tijdens de Sovjettijd was "Mat" tegen de principes van een volk van hard werkende ideale schoonzonen en dus werd uit alle macht geprobeerd het uit te bannen maar het tegenoverstelde werd bereikt, er werd nog harder gevloekt dan eerst, uit een soort van protest tegen de opgelegde Sovjet ideologie. Na deze periode kwam "Mat" in de nieuwe tijd weer helemaal terug en was het zelfs bij politici mode om het in het openbaar te gebruiken.

Maar desondanks rust er toch nog een relatief taboe op vloeken als je het vergelijkt met het Westen. Russische mannen kunnen gezellig rond de keukentafel zitten vuilbekken, maar zo gauw er een vrouw binnenkomt wordt er weer gewoon gesproken. Mocht de vrouw toch iets opgevangen hebben dan worden er excuses gemaakt want dat hoort beslist niet. En zeker bij kinderen letten ze heel goed op want "Mat" in het bijzijn van kinderen is ontzettend asociaal.

Vuilbekken is dus hoofdzakelijk een zaak van mannen, met name in het leger en op het werk, maar dan wel van baas of officier tegen ondergeschikten. Wie overigens denkt dat de dames er helemaal niet aan mee doen, die is abuis want iedereen doet het en overal.

Ik heb er zelfs een speciaal boekje voor moeten kopen want mijn Russische lerares wil er niets van weten...

Dinsdag 27: Vijf min een is vier

Zoals ik heb verteld ben ik sinds de vakantie in Japan in het trotse bezit van een fantastische nieuwe elektrische gitaar, en daarom heb ik besloten om de gitaar die ik een tijdje geleden van een vertrekkende collega voor een prikkie kon overnemen in de verkoop te doen.

Lang hoefde ik niet te wachten op een koper want er lopen hier zat enthousiastelingen rond in hun midlife crisis die al een motor hebben en dus nu een nieuwe uitdaging hebben. Ik kreeg vorige week al van mijn maat Colin de vraag of ik mijn Yamaha Pacifica nog ging verkopen, want hij had al een gegadigde. De koop was zo beklonken en vanavond heb ik de gitaar overhandigd aan de nieuwe eigenaar en daarbij nog een redelijke winst opgestreken ook.

Mijn arsenaal is nu terug gebracht van vijf naar vier en het proces van het vervangen van zowel mijn bejaarde elektrische als mijn akoestische gitaar is dus nu afgerond. Riet is dus weer blij, er hoeft nu niks meer bij. Voorlopig.

Er was vanavond ook een afscheid want Alan, een van de vaste maten uit Zima 3, houdt het voor gezien en hij gaat weg bij Sakhalin Energy. Spijtig, maar zo gaat het nu eenmaal.

Woensdag 28: Post

Een paar dagen geleden kregen we een seintje dat er op de posttafel in het Rec Centre een briefje voor ons lag van de post voor het ophalen van een poststuk. Dat klopte, er lag een voucher waarop stond dat er een aangetekend stuk voor ons op het postkantoor lag.

Een probleem was dat er niet op het briefje stond op welk postkantoor, en er zijn er hier meer dan twintig. Mijn Russische lerares kon er ook niet veel wijs uit maar ze dacht dat het postkantoor 10 moest zijn. De volgende vraag was dus, waar is postkantoor 10?

De meiden op kantoor zochten het voor me uit en gisteren ging ik met de auto naar het werk zodat ik tussen de middag naar postkantoor 10 kon gaan. Het bleek niet eens zo ver maar ter plekke aangekomen zag ik van alles maar geen postkantoor. Het flatgebouw nummer 151 had alleen twee winkels maar geen spoor van een postkantoor, en vanwege de drukte kon ik nog nergens in de buurt parkeren ook dus dit plan werkte niet.

Vanmiddag ging ik dus te voet op zoek naar postkantoor 10. Ik vroeg in een van de twee winkels waar het postkantoor was en ze wezen me de hoek om en dan bij de flat erachter aan de achterkant. Inderdaad, de flat erachter was 151a, dat kon wel eens kloppen en jawel, er was ook een min of meer officieel uitziende ingang aan de achterkant. Ik kwam een halletje binnen met rechts van mij een stalen deur en daarachter... postkantoor 10.

Ik sloot aan in de rij voor een van de twee loketten en wachtte op mijn beurt. In het half uur dat ik moest wachten werden er twee mensen geholpen. Een ervan had twee belangrijk uitziende brieven die verzegeld moesten worden en toen dat gebeurde zag ik meteen waar die merkwaaardige lucht vandaan kwam die ik de hele tijd al rook. Ik kende die lucht nog van heel vroeger en na wat nadenken schoot het me te binnen waarvan, van de nettenzolder in de Tramstraat in Katwijk!

Wat ik rook was namelijk een teerlucht. Er stond op een bureau een potje te pruttelen met zegellak en dat was dus blijkbaar op teer basis. De beide enveloppen kregen op beide hoeken een klodder van het spul en vervolgens werd er een ouderwets zegelstempel in gedrukt. Ik wist niet wat ik zag, maar nou ik het toch over stempels heb, alles maar dan ook alles, ieder papiertje tot en met het kassabonnetje van de afrekening werd afgestempeld met een of zelfs meerdere stempels.

Ja, en dan sta je dus zo een half uur, maar eindelijk was ik dan aan de beurt. Ik liet mijn voucher zien en wat denk je: geen poststuk, ik was op het verkeerde postkantoor. En mijn Russisch is nog steeds niet zo goed dat ik de stortvloed kon verstaan die ik te horen kreeg en ik wilde met mijn gebrekkige Russisch de lange rij die inmiddels achter me stond niet ophouden.

Morgen gaat Riet bij het Rec Centre vragen waar we nou eigenlijk moeten zijn.

Donderdag 29: Post (vervolg)

Riet is naar het Rec Centre geweest om te vragen waar we nou precies ons geheimzinnige poststuk kunnen ophalen. Een eenduidig antwoord kregen we ook daar niet maar "waarschijnlijk" is het een postkantoor hier niet te ver van Zima, en ze kreeg in ieder geval een keurig tekeningetje met de juiste locatie. Probleem is alleen dat ze het niet op kan gaan halen, dat moet ik echt zelf doen want het is mijn naam die op de voucher staat.

Wordt vervolgd...

Vrijdag 30: Kaalslag

De opbrengst van de Kerst Bazaar, die bestemd is voor de weeskinderen, was in totaal ruim 740.000 roebel, wat met de huidige koers neerkomt op ongeveer 20.500 Euro. Een heel bedrag, maar er was wel een groot evenement voor nodig waar maanden aan voorbereiding aan vooraf is gegaan.

Een paar mannen op de LNG fabriek hadden ook iets bedacht om geld in te zamelen, zij lieten zich sponsoren om hun snor (al of niet met baard) te laten staan. Het liep niet echt storm daarvoor dus ze besloten een stapje verder te gaan en bazuinden rond dat als er 100.000 roebel zou worden ingezameld dat ze zich dan ook kaal zouden laten scheren. John, een van onze Zima 3 maten bood spontaan aan om dat ook te laten doen maar met zijn dronken kop voegde hij er ook nog aan toe dat hij zich voor dat bedrag zou laten waxen; vanaf het middel naar beneden....

Vorig weekend stond de teller op 35.000 roebel en John haalde al opgelucht adem, want eenmaal weer nuchter leek zijn belofte toch wat overmoedig. Er werden uiteraard allerlei methoden verzonnen om alsnog die ton bij elkaar te krijgen en toen kwam Riet met het gouden idee, het sturen van een email aan Outpost, zeg maar onze personeelsvereniging die de evenementen organiseert en iedere week een nieuwsbulletin rondstuurt.

Evan liet er geen gras over groeien en stuurde maandag meteen de email, waarbij alleen de zin "will have his balls waxed" werd vervangen door "will have his bikini line waxed". Prompt ging het balletje rollen en op donderdag stond de teller op 90.000 roebel. Ik zag John die avond in de bus en hij zat hem al behoorlijk te knijpen.

Vanavond zou de grote finale van Operatie Kaalslag plaatsvinden, waar anders dan in de Zima 3 bar. Nou hadden Riet en ik vanavond een etentje in de stad en we hadden dus niet verwacht nog op tijd te zijn voor de ceremonie. Maar toen we om half tien binnenliepen zagen we een stampvolle bar, hier en daar al een hele of een halfgeschoren kale kop (waaronder een Mohawk indianen kapsel) en op de bovenste stoel van een stapel plastic tuinstoelen, John.

Hij was al helemaal kaal en op dat moment werd net de omtrek van zijn slip in de was gezet, een kleverige donkergroene substantie. De kaalplukploeg had duidelijk geen ervaring met waxen maar ze hadden geen medelijden, hij werd op drastische wijze voorzien van een bikini lijn.

Uiteraard werden er de nodige foto's gemaakt tijdens en na het hele gebeuren, en hoe de mannen er na afloop uitzagen kun je zien op de foto op de volgende pagina.

Het massaal toegestroomde publiek leverde overigens nog enkele niet aangemelde kandidaten op die spontaan aanboden om zich voor een bepaalde prijs te laten kaalscheren en er werd diep, heel diep in de buidel getast door alle aanwezigen en ook vele niet-aanwezigen die vooraf geld hadden gegeven. De totale som van deze spontane actie was meer dan 600.000 roebel, oftewel bijna 17.000 euro.

En daar zijn we hartstikke trots op!

December 2007

Zaterdag 1: De geheimzinnige brief

Vanmorgen voordat we boodschappen gingen doen in de stad reden we eerst langs het postkantoor waar de geheimzinnige brief klaar zou moeten liggen waar we al een week naar op zoek zijn.

Wel moesten we eerst nog de achterkant van de voucher invullen en dat gaf al de nodige hoofdbrekers want ook dat was uiteraard allemaal in ambtelijk Russisch. Gelukkig kon ik het meeste wel ontcijferen, Riet had nog wat uitleg gekregen op het Rec Centre, maar voor alle zekerheid zijn we voor de laatste dingetjes die we niet wisten nog maar even bij de receptie van het Rec Centre gaan vragen.

Het postkantoor was makkelijk te vinden nu we wisten waar het was en Riet kon meteen zien dat ze volkomen ongelijk had toen ze beweerde dat er helemaal niks op stond wat het als postkantoor herkenbaar maakte want het stond er wel degelijk op, inclusief het rode verlichte uithangbord waarop stond dat het een postkantoor was.

Binnen was het zowaar rustig, helemaal geen rijen, maar we waren toch nog verkeerd. We werden doorverwezen naar de bovenverdieping, en ook daar waren maar een paar mensen en waren we dus zo aan de beurt. En jawel, het mysterieuze poststuk was er, en zoals verwacht was het een brief van de overheid.

De brief was gericht aan "виллем ван ден", oftewel "villem van den", maar wel degelijk voor mij bedoeld want het was een brief betreffende onze auto. We moeten iets van zestienhonderd roebel aan wat volgens mij belasting is betalen over 2007, wat me geen onoverkomelijk bedrag lijkt.

Nou hoef ik alleen nog maar uit te vinden hoe en vooral waar ik dat kan gaan betalen, maar dat leggen de meiden op kantoor me maandag hopelijk wel uit.

Zondag 2: 9000!!!

Vandaag was het zover (of eigenlijk vannacht), het aantal bezoekers van mijn website is de 9000 gepasseerd! En jammer voor mijn nichtjes, mijn zoons en Bob (het wil maar niet lukken, hè), het is weer die ouwe Bokkum Leo geworden. en dat betekent dat ik alweer geen fles Vodka ga kwijtraken....

Ik bekijk regelmatig de statistische gegevens van mijn website, niet alleen voor het aantal bezoekers maar ook om te kijken waar mijn bezoekers allemaal vandaan komen. En de afgelopen anderhalve maand had ik weer een paar vreemde eenden in de bijt.

Kijk, Canada, dat is nog steeds mijn maat Stijn, en Bosnië komt nog van mijn broer Nico al is die inmiddels weer thuis. Japan, dat waren we zelf in de vakantie en Moskou zijn we ook zelf omdat daar nou eenmaal de server van onze provider zit.

Maar Zweden? Wie zou dat nou moeten zijn?

En die in Duitsland zou ik ook niet weten. Ik heb ook af en toe een verdwaalde gast uit België ook, maar de meest vreemde had ik de afgelopen week, een bezoeker in Egypte. Ik ken daar alleen mijn voormalige collegaatje Yulia, zou die het zijn?

Maandag 3: Natte Nasi

Eigenlijk had ik deze dag "De Geheimzinnige Brief (Slot)" willen noemen want dat verhaal is nu eindelijk afgerond.

Het was inderdaad een brief over belasting die ik moet betalen voor mijn auto over 2007 en de meiden op kantoor hebben me daarmee uit de brand geholpen. Na enig onderling geharrewar waar of die rekening nou precies betaald moest worden kwamen ze tot de conclusie dat het bij een van de banken vlakbij het Lenin Plein moest zijn. En omdat Sveta daar vlakbij woont bood ze spontaan aan om dat voor mij te gaan doen want ze kwam er toch langs. Wat een schatje, hè!

Thuisgekomen vanavond werd ik verrast met nasi, maar ik kreeg er meteen bij te horen dat het weer niet helemaal gelukt was. De Uncle Ben's is namelijk al een tijdje niet meer te krijgen en we hebben nog steeds geen andere rijst gevonden die droog genoeg blijft voor de nasi en het was dus nogal een plakkerig geheel. Maar er was pindasaus bij en zoals mijn opa al zei, daar kun je een drol nog wel lekker mee maken. Oh nee, dat ging over slagroom. Nou ja, wat kan het schelen, het was lekker.

Dinsdag 4: Verscherpte controle

Zima wordt bewaakt, en niet alleen bij de ingang waar een wachthuis is met een slagboom (zowel bij Zima 3 als bij de ingang bij Zima 1) maar er lopen ook bewakers over het terrein.

In principe moet iedereen die Zima betreedt worden gecontroleerd, je moet een geldige Sakhalin Energy pas hebben of een pas voor de sportfaciliteiten. En alle auto's moeten een kaart zichtbaar achter de voorruit hebben om aan te geven dat ze toegang hebben, wij hebben een groene voor Zima en ook nog een oranje voor het parkeerterrein achter het kantoor in de stad. En alle bussen die het terrein op komen worden gecontroleerd, dan moet ook iedereen zijn pas laten zien.

Nou stelde die controle nooit zo veel voor, als je door de poort ging zwaaide je maar met een pas, of iets anders wat erop leek als je hem vergeten was, en dan was het al gauw goed. Ook in de bus ging dat zo, de bewaker kwam in de deuropening staan en keek dan even de bus in, en als iedereen maar ergens mee zwaaide was het wel goed. En als het slecht weer was kwamen ze hun hok niet eens uit, dan zwaaiden ze vanachter het raam en ging de slagboom gewoon open.

Maar dat is sinds kort allemaal afgelopen, er is blijkbaar bevel gegeven om de controle te doen zoals het hoort, en dat betekent dat je niet alleen je pas moet laten zien maar ze bekijken hem nu ook echt, en ze kijken of jij het wel bent die op het fotootje staat. Ook in de bus, die ze nu helemaal door lopen naar achteren en iedere pas wordt grondig bekeken en de foto vergeleken met de eigenaar.

Griezelig? Welnee, die mannen doen toch gewoon maar hun werk. En bovendien kennen ze hun mensen zo langzamerhand wel. Zo mag Riet bij de slagboom met de auto bij bepaalde bewakers al zo doorrijden als ze even zwaait. Niet bij allemaal, soms moet ze mopperend alsnog haar pas tevoorschijn halen...

Woensdag 5: Verkassen

Toch nog onverwacht kwam vanmorgen vroeg het bericht dat alles in het Sfera kantoor gereed is voor onze afdeling om daar onze intrek te nemen. En ons management besloot dat we dan maar meteen moesten gaan verkassen en iedereen kreeg instructies voor het inpakken en informatie over de verhuis procedure. En inmiddels staan mijn spullen allemaal klaar in dozen om overgebracht te worden naar het nieuwe kantoor, op mijn computers na want die blijf ik zo lang mogelijk gebruiken, en uiteraard mijn koffiebeker.

Het nieuwe kantoor ligt hier hemelsbreed net aan anderhalve kilometer vandaan in de richting van Zima, en dat betekent dus voor mij minder reistijd vanaf Zima. Maar dat is niet het enige wat gaat veranderen, want per 1 januari ga ik ook over naar een andere job. Er is me een tijdje geleden gevraagd of ik gezien mijn ervaring op dat gebied een afdeling op poten wil helpen zetten die zich bezig moet gaan houden met het beheren van alle computergegevens. Daar zouden nog wat andere taken bijkomen die mij ook wel wat lijken en daarom heb ik ja gezegd.

Per 1 januari heb ik dus een nieuwe baas, al blijf ik voorlopig wel bij mijn oude afdeling zitten. Niet dat dat veel uitmaakt want mijn nieuwe afdeling zit twee verdiepingen lager in hetzelfde gebouw. En wat ik nou precies ga doen? Zo gauw ik dat weet zal ik het vertellen...

O ja, en het is wel 5 december, maar van Sinterklaas hebben ze hier nog nooit gehoord.

Donderdag 6: Afscheid nemen

Dat was een flinke domper gisteravond. Riet en ik waren in de Zima 3 bar voor Evan's "One for the Runway" (zeg maar de afscheidsborrel voor iemand die op verlof naar huis gaat of met vakantie) toen mijn maat Colin vertelde dat hij zijn ontslag heeft ingediend. Zijn vrouw is al een tijdje ziek en hij liep al een tijdje te overwegen om naar huis te gaan om bij zijn vrouw te kunnen zijn. En nu heeft hij dus de knoop doorgehakt, hij zou over een week met verlof gaan maar hij komt daarna dus niet meer terug.

Het einde van het jaar is toch al de tijd van afscheid nemen, want naast mensen die voor de Kerstvakantie naar huis gaan zijn er ook nogal wat mensen die definitief vertrekken. Vanavond nemen we ook weer afscheid van een paar mensen waarvan er enkele niet meer terug komen naar Sakhalin. Dat is inherent aan dit soort werk, en het is een kleine wereld en meer van dat gelul, maar soms is het nou eenmaal niet leuk als mensen weggaan.

En wat Riet en mij betreft geldt dat zeker voor Colin. Balen.

Vrijdag 7: De verhuizing

Vandaag is onze afdeling verhuisd van onze "Datsja" naar het Sfera gebouw.

Nadat ik eerst nog even in het oude kantoor was geweest om de laatste spullen klaar te zetten en om mijn laptop op te halen liep ik eerst naar een ander gebouw waar Sakhalin Energy wat kantoorruimte heeft gehuurd. Daar zit de afdeling die de toegangspassen maakt en ik moest voor het Sfera gebouw weer een nieuwe pas hebben. Geen vervanging van de pas die ik al had dus dat brengt mijn totaal nu op drie, een voor Sfera, een voor de sportfaciliteiten op Zima en een voor toegang tot alle andere kantoorgebouwen en activering van mijn laptop.

Aangekomen in het nieuwe kantoor op de vijfde verdieping liep ik als eerste mijn chef tegen het lijf en die was niet blij. In tegenstelling tot wat er gezegd was bleek helemaal niet alles klaar, het netwerk deed het niet en dat is erg lastig als je met computers werkt.

In de ochtend kwam er dus niet veel van werken maar de lunch in het restaurant van het Sfera gebouw, het inmiddels bekende "*Cippolini*", maakte een heleboel goed want de kwaliteit is een stuk beter dan wat we gewend waren van het hoofdkantoor. Na de lunch arriveerden de computerapparatuur en de ingepakte dozen dus de rest van de middag ging grotendeels op aan aansluiten van computers en inruimen van bureaus en kasten.

In eerste instantie had ik een "cubicle" toegewezen gekregen, zo'n bureau met wat schotten eromheen die je altijd in van die kantoortuinen ziet, maar dat bleek veel te klein voor al mijn spullen. Toevallig had mijn nieuwe afdeling op dezelfde verdieping een aantal kantoren gehuurd die tot halverwege volgend jaar leeg staan omdat de mensen die er moeten gaan zitten dan pas komen. Voorlopig heb ik er daar dus een van gepikt, ik merk vanzelf wel als het niet goed is.

En met dat netwerk is het niet meer goed gekomen, sommige mensen konden wel werken maar anderen waaronder ik niet. We zien het maandag wel...

Zaterdag 8: Будем надеяться на лучшее

Als ik zo lees over het weer in Nederland dan word ik daar niet vrolijk van, regen en wind. Wij hebben hier een koude maar prachtige week achter de rug waarin de temperaturen 's nachts zakten naar -19 en overdag weer opliepen tot zo'n -8, maar waarin iedere dag de zon scheen in een stralend blauwe lucht.

Er was de nodige sneeuw voorspeld maar die is tot nu toe uitgebleven, voornamelijk omdat het al zo koud was. Vandaag liepen de temperaturen wel weer op en vanmiddag was het zelfs weer +4, wat betekent dat er mogelijk sneeuw zit aan te komen.

Normaal gesproken valt er in de tweede helft van december een enorm pak sneeuw in korte tijd maar we hopen dat dat nog een poosje uitblijft. Als het in ieder geval maar niet op volgende week zaterdag valt want dan konden we wel eens problemen krijgen met ons vertrek.

Onze vlucht naar Seoul vertrekt 's morgens om half tien, en uit voorzorg heb ik de vlucht van Seoul naar Amsterdam niet voor dezelfde dag geboekt maar pas de dag erna. Dat betekent wel een overnachting in Seoul maar het geeft ons bij eventuele vertraging een dag speling.

We vliegen met de lokale luchtvaartmaatschappij SAT, en hoewel normaal gesproken mijn voorkeur zou uitgaan naar de Koreaanse maatschappij Asiana hebben die een groot nadeel. Asiana heeft namelijk geen faciliteiten op Sakhalin, en dat betekent dat de vlucht altijd dezelfde dag met dezelfde bemanning weer terug moet naar Seoul. Wanneer er op het moment van vertrek vanuit Seoul twijfel is over het weer op Sakhalin wat een terugkeer dezelfde dag onmogelijk zou kunnen maken dan wordt de vlucht geannuleerd. En dat is heel vervelend als je op Sakhalin op je vliegtuig staat te wachten....

SAT heeft dat probleem niet. Wanneer het sneeuwt en opstijgen niet mogelijk is wordt de vlucht weliswaar uitgesteld maar bij het eerste het beste gaatje vertrekt hij alsnog. Zolang wij maar op zondag de 16e om een uur of één in Seoul zijn, en zo niet... nou ja, dat zien we dan wel. Zoals de Russen zeggen, "Будем надеяться на лучшее", oftewel laten we het beste er maar van hopen...

Zondag 9: Afscheidsfeest voor Colin

Ondanks dat Colin er zelf niks van wilde weten besloten we meteen na zijn aankondiging dat hij ging vertrekken om iets te regelen voor zijn afscheid.

De enige mogelijkheid om nog zo veel mogelijk van zijn vrienden en collega's bij elkaar te krijgen was vanmiddag, en om drie uur werd iedereen verwacht in de Zima 3 bar.

Besloten was om er een echte "Colin middag" van te maken en het gebeuren werd dan ook aangekondigd als een "Eagles Afternoon".

Het mag duidelijk zijn, Colin's favoriete band.

Maar eerst was er voor met name de Engelsen een belangrijk sportevenement op tv, namelijk het gevecht om de wereldtitel Weltergewicht bij het boksen waarbij de uitdager een Engelsman was.

De optimistische Engelsen kregen echter voor de derde keer in korte tijd het deksel op de neus: geen wereldtitel Rugby, niet naar het EK voetbal en ook dit titelgevecht werd verloren door Ricky Hatton. Gelukkig had de stemming onder de talrijke aanwezigen er niet onder te lijden, vooral niet bij de Schotten en Australiërs die hun lol alweer niet op konden.

Tegen vieren begon dan eindelijk het echte feest, waarbij het feestvarken voortdurend tevergeefs probeerde geld in de gezamenlijke pot te doen.

Het werd een onwijst feest met behalve de onvermijdelijke Eagles natuurlijk de nodige cadeaus waarbij enkele typische Russische souvenirs.

En het werd dus ook laat. Nou ja, laat, wij vertrokken om een uur of tien zo'n beetje als laatste, tegelijk met het feestvarken. Maar ja, we waren natuurlijk wel om drie uur al begonnen...

O ja, deze "achterlijke" foto van Colin en mij mocht van Riet niet geplaatst worden. Geen idee waarom niet.

Maandag 10: Technische problemen

Vrijdag bleek nadat we naar het nieuwe Sfera kantoor waren verhuisd dat alles toch niet zo "gereed" was als dat was gezegd. Het belangrijkste probleem was wel dat het computer netwerk het niet deed op onze verdieping, en in ons geval is dat erg lastig als je met je computer wilt werken. Geen nood want maandag, vandaag dus, zou alles opgelost zijn, maar daar bleek bij binnenkomst vanmorgen weinig van.

Een paar mensen konden inderdaad werken maar een grote groep, waaronder ik, dus nog steeds niet. En het bleek dat er voorlopig ook geen oplossing zou komen want de technici die het moesten oplossen mochten van de beveiliging de computerruimte niet in want er was geen toegang voor ze aangevraagd.

Ik besloot dus om maar van thuis uit te werken. Dat kan, want ieder Zima huis is standaard aangesloten op een computer netwerk waarmee je verbinding kunt maken met het Sakhalin Energy netwerk. Het werkt wel een stuk trager maar je kunt in ieder geval wat anders doen dan alleen maar duimen draaien.

Tussendoor ben ik ook nog even langs de visum meisjes in het hoofdkantoor geweest want ik begon me toch behoorlijk zorgen te maken. Ik sta weliswaar op de lijst van mensen voor wie de verlenging van het werkvisum geregeld moet gaan worden voordat ze uit Rusland vertrekken, maar dat is dus aanstaande zaterdag en ik heb nog steeds niks gehoord. En veel wijzer werd ik ook niet want op mijn vraag "Krijg ik mijn visum nou nog op tijd?" kreeg ik alleen maar als antwoord "We zullen ons best doen"...

Dinsdag 11: Hoofddekseis

Nu het weer kouder wordt gaat vrijwel iedereen weer met bedekt hoofd over straat. Je ziet nog steeds heel veel traditionele hoofddekseis, de Russische berenmuts, oftewel zoals de Russen het zelf noemen "Жапка ужанка" (Sjapka Oesjanka) wat zoveel betekent als "Muts die ook de oren bedekt".

Duidelijk is wel dat die terrein aan het verliezen is, want je ziet ook heel veel leren petten (al of niet voorzien van oorkleppen) en met name de wollen mutsen die erg populair zijn bij de jongere generatie. Dat kan komen omdat ze sportiever staan maar het zou ook wel eens met de prijs te maken kunnen hebben want tegenwoordig betaal je voor een echte bontmuts van goeie kwaliteit omgerekend toch al gauw tussen de tweehonderd en driehonderd euro.

Bij de vrouwen is de bontmuts nog wel heel populair en je ziet heel modieuze exemplaren. Bij de mannen zie je behalve het traditionele model berenmuts ook de meest vreemde modellen met kleppen aan de voorkant en een soort kruisingen tussen een pet en een berenmuts. Die afwijkende modellen bij de mannen zijn meestal geen gezicht maar dat schijnt ze weinig te kunnen schelen, ze vinden het veel belangrijker dat ze functioneel en dus warm zijn.

De buitenlanders dragen meestal wollen mutsen (zoals ikzelf) of petten met oorkleppen. Erg gewild bij de buitenlanders zijn trouwens wel de originele berenmutsen van het Russische leger, die je hier in een soort dumpzaken kunt kopen voor een paar honderd roebel. Maar dragen doe je die hier niet in het openbaar want de Russen vinden dat een komisch gezicht...

Woensdag 12: Strijd tegen de klok

Vandaag ben ik naar de Visum afdeling geweest om daar mijn registratieslip in te leveren, want dat moet je een dag of drie voor je vertrek doen. Doe je dat niet op tijd dan krijg je problemen op het vliegveld bij de paspoortcontrole, en daar zit ik niet op te wachten.

Omdat ik er toch was heb ik gelijk maar weer gevraagd hoe het nu zit met mijn nieuwe werkvisum want het wordt nu wel heel kort dag. De werkvergunningen voor een aantal gelukkigen waaronder ik zijn eind vorige week uitgegeven en dat betekent dat de meiden van de Visum afdeling nu met man en macht aan het proberen zijn om voor al die mensen hun werkvisum te regelen voordat ze vertrekken.

Het grote probleem daarbij is dat ze simpelweg niet weten of het nu gaat lukken of niet, en ik kreeg dan ook weer te horen dat de visa voor Riet en mij "in process" zijn. Er wordt dus aan gewerkt, maar gaat het nou nog lukken voor aanstaande zaterdag ja of nee vroeg ik. Het antwoord was dat ik morgenmiddag maar weer terug moet komen.

Om even aan te geven wat voor problemen ik krijg wanneer ik mijn visum niet op tijd krijg, dat betekent dat ik allereerst voor ons alle twee een nieuwe Letter of Invitation moet gaan aanvragen. Die zijn er nooit meer op tijd voor ons vertrek dus die moeten worden opgestuurd naar Nederland. Dan moeten we daar allebei weer een nieuwe HIV test laten doen en als we de Letter of Invitation en het resultaat van de HIV test hebben kunnen we een nieuw visum gaan aanvragen om Rusland eenmalig weer binnen te mogen. Na aankomst moet dat dan weer omgezet worden naar een nieuw werkvisum.

Maar het aanvragen van een nieuw visum zal ook niet zo soepel gaan want vanwege de feestdagen in Nederland en die in Rusland is de Russische ambassade in Den Haag na de Kerst grotendeels dicht tot de 8e januari. Dat kan dus betekenen dat ik de 9e januari pas een nieuw visum kan gaan aanvragen en ik zou de 6e januari terug vliegen naar Sakhalin. Zonder visum kan ik echter mijn tickets wel door de plee trekken en de vraag is dan wie de tickets voor mijn terugreis gaat betalen.

Ik kan er dus nog wel uit, maar de vraag is, kan ik er in Januari nog wel in...

Donderdag 13: Een avondje muziek

Het is al weer een hele tijd geleden dat Colin en ik in Zima 3 muziek hadden gemaakt. Sinds ik verhuisd ben naar Zima 1 is het nou eenmaal niet zo makkelijk meer om snel even mijn gitaar te halen als toen ik nog in Zima 3 aan de overkant van de bar woonde, en bovendien heeft Colin al een tijd geleden zijn gitaar aan een collega verkocht.

Maar nu hij gaat vertrekken had ik op zijn afscheidsfeestje afgelopen zaterdag met mijn huidige gitaarmaat Pat een plannetje uitgedacht om toch nog een keer een avondje live muziek te regelen in de Zima 3 bar. Om te beginnen heb ik dinsdag een mail uitgestuurd naar alle makers met de mededeling dat we op woensdagavond muziek zouden gaan maken ter ere van Colin, en dat we een flinke meezing inbreng verwachten van iedereen.

Pat en ik hebben daarna samen op dinsdagavond bij ons thuis een aantal nummers uitgezocht waarvan we wel dachten dat iedereen die zou kennen en hebben dat een beetje gerepeteerd, voor zover dat ging op een enkele avond. Colin werd woensdag op de hoogte gebracht met het dringende verzoek om wel lieflijk aanwezig te zijn voor het optreden van "Colin Jones and the Auditors".

Om een uur of kwart voor tien kwam Colin dan eindelijk binnen en kon het feest beginnen. De teksten van de nummers waren uitgeprint en werden uitgedeeld en we openden de avond met "Living nextdoor to Alice". Dat ging er in als koek en de hele tent (er waren gelukkig heel wat mensen op af gekomen) brulde luidkeels "Alice! Alice! Who the fuck is Alice!" mee. Daarna ging het op rolletjes en ondanks dat het een doordeweekse avond was gingen de meesten pas tegen half twaalf weg. Op de valreep barstten we nog spontaan uit in "Leaving on a Jetplane" wat heel toepasselijk was want vrijwel iedereen gaat de komende dagen voor de Kerstvakantie naar het thuisland.

Met een paar overgebleven makers hebben Colin en ik samen nog tot twaalf uur oude Beatles nummers zitten spelen. Ik zal hem missen, de "Big Man"...

Vrijdag 14: The "Bohica" principle

YES!!! Het is vandaag toch nog op de valreep goed gekomen met onze nieuwe visa, ik heb ze vanmiddag opgehaald en we zitten dus het komende jaar weer goed.

Er zijn de nodige mensen die niet die mazzel hebben en dus nu in de problemen zitten en in hun vakantie van alles moeten gaan regelen. Veel mensen zijn daar terecht flink boos over want vorig jaar waren er dezelfde problemen en je zou zeggen dat met dat in het achterhoofd alles dit jaar wel soepeler had gekund. Blijkbaar niet, en ik denk dat dezelfde problemen zich ook volgend jaar weer gaan voordoen want Shell lijdt namelijk aan het "*Bohica principle*". Dat staat voor "*Bend Over, Here It Comes Again*", en het houdt in dat je niet leert van eerder gemaakte fouten. Oftewel, ga maar gebukt staan, hier komt ie weer....

Als het met het weer nu ook nog een beetje meezit gaat alles toch nog goed komen en vertrekken we morgenochtend naar Seoul.

Zaterdag 15: Etappe met hindernissen

We zijn aangekomen in Seoul na een reis waarbij er van alles mis ging. Niks ernstigs gelukkig maar het was wel een reis met hindernissen.

Het begon meteen 's morgens vroeg al, want de auto die ik had besteld voor kwart over zeven om ons naar het vliegveld te brengen stond om kwart voor zeven al voor de deur.

Na het haastige vertrek bleek dat ze er op de luchthaven absoluut geen zin in hadden om de check-in desks eerder open te gooien omdat de vlucht toevallig om negen uur vertrok in plaats van half tien, en we konden dus mooi tot acht uur wachten. Het was dus meteen duidelijk dat we de vertrektijd van negen uur nooit zouden halen

Nadat iedereen eindelijk zijn ticket had en door de strenge controle was vertrokken we dan eindelijk richting Seoul, anderhalf uur te laat. Op zich was dat nog niet eens echt een tegenvaller want tenslotte was er voor 's nachts een sneeuwstorm voorspeld die niet kwam, dus het had veel erger gekund. Het bleek dan ook bij aankomst dat we makkelijk de vlucht naar Amsterdam dezelfde dag hadden kunnen halen, maar ja...

Aangekomen in Seoul namen we de limousine bus naar het Ambassador hotel, om bij aankomst te horen dat we verkeerd zaten.

Er blijken namelijk twee Ambassador hotels te zijn in Seoul en uiteraard moesten we bij het andere zijn, wat een extra rit met een taxi dwars door de stad betekende.

Bij het juiste hotel aangekomen bleek gelukkig dat onze reservering wel was doorgekomen. Meteen in het hotel maar via het Internet inchecken voor onze vlucht dachten we, dan is dat vast geregeld.

Uiteraard lukte ook dat weer niet, dat wil zeggen voor mij wel maar voor Riet niet, dus dat moest dan alsnog de volgende dag gebeuren op de luchthaven zelf.

Daarmee hield de pech dan toch wel een keer op dachten we, en na een dikke biefstuk in een Australisch steak restaurant gingen we bekef dus redelijk vroeg naar bed. Worden we tegen half twaalf ruw uit onze slaap gewekt doordat iemand continue op de deurbel stond te rammen. Terwijl ik slaapdronken naar de deur strompelde riep ik "SHUT THE FUCK UP!!!!" (ik ga nogal veel met Australiërs om...). Het bellen stopte meteen en in plaats daarvan hoorde ik rennende voetstappen. Toen ik de deuropen deed hoorde ik nog net iemand "Sorry!" roepen uit de buurt van de lift...

Zondag 16: Aangekomen in Rijnsburg

We zijn weer terug in Rijnsburg na een voorspoedige tweede etappe. Het inchecken op de luchthaven Incheon leverde geen problemen op, Riet kreeg alsnog de stoel naast mij en we zaten op prima plaatsen redelijk voorin in de rij met maar twee stoelen naast elkaar. En het werd nog mooier, want omdat de vlucht niet helemaal vol zat en de twee stoelen voor ons allebei vrij bleven schoot Riet meteen na het sluiten van de deuren een rij naar voren, en zo hadden we de hele lange vlucht lekker allebei twee stoelen voor onszelf.

Een half uur voor de verwachte aankomsttijd landden we, bij de uitgang stond Martin ons met zijn vriendin Sandra op te wachten, en om zeven uur waren we thuis. Wel erg jammer dat het vandaag zondag was, want dat betekende geen patatje flip...

Woensdag 19: Winter in Nederland

Geen regen en wind deze keer in Nederland maar echt winterweer. Voor zolang het duurt natuurlijk maar het levert voorlopig wel mooie plaatjes op:

Donderdag 20: De spoorwegen...

Vanavond ging ik naar Rotterdam en ik besloot dat per trein te doen. Nou is reizen per trein we erg makkelijk maar in Nederland tijdens de avondspits is het niks. Stampvolle treinen en meestal betekent het staan, zelfs wanneer je een Eerste Klas kaartje hebt zoals ik een jaar of wat geleden meemaakte toen ik voor werk regelmatig naar Brussel moest.

Deze keer was er een ander probleem, mijn trein had twintig minuten vertraging en het gevolg was dat ik waarschijnlijk te laat op mijn afspraak zou komen. Het was niet alleen mijn trein, het was totale chaos met de hele dienstregeling. Uiteindelijk leverde me dat nog voordeel op ook want vlak voor mijn trein kwam er een stoptrein binnen die ook naar Rotterdam zou gaan, en heel veel mensen besloten de gok op de Intercity maar niet te wagen en namen deze trein. Ik besloot te wachten en zat een paar minuten later in een vrijwel lege Intercity richting Rotterdam.

Aangekomen in Rotterdam bleek het Stationsplein één grote puinhoop, het wordt blijkbaar weer eens helemaal onder handen genomen. Is er trouwens iemand die zich kan herinneren wanneer dat plein er "gewoon" bijlag, dus niet als een bouwput? Ik niet in ieder geval.

Mijn afspraak haalde ik nog wel, al was het op het nippertje.

Zaterdag 22: Winters weer in Nederland

Hoe is het mogelijk, sneeuw in Nederland. Nou ja, er wordt nog wel gerekend in millimeters in plaats van in decimeters (of zelfs meters) zoals in Yuzhno, maar het bewijst wel weer wat ik altijd zeg, de wereld ziet er gelijk een stuk mooier uit. Of niet soms:

Maandag 24: Computer Games

Vooraf had ik verwacht in Nederland ruim de tijd te hebben voor het afronden van het bewerken en organiseren van mijn foto's van onze vakantie in Japan. Lekker snel Internet, makkie dacht ik, maar dat valt behoorlijk tegen.

De hoeveelheid tijd die ik achter de PC kan doorbrengen wordt beperkt door de nieuwste verslaving van Riet. Dat het ernstig was met de games "Luxor" 1 en 2 wist ik al, dat is al maanden zo en dus ook in Yuzhno goed voor vele uren computertijd. Maar nu heeft Robin haar van een nieuwe "drug" voorzien, een game genaamd "Jewel Quest 2", eenzelfde soort strategiespel waar ze grote delen van de dag en de nacht zoet mee is...

Donderdag 27: Wake up call

Normaal gesproken duurt de jetlag na een reis van Sakhalin naar Nederland bij mij minder dan een week, dan zit ik weer in een normaal slaapritme. Deze keer viel dat behoorlijk tegen want ik heb er tot vandaag last van gehad en dat is bijna anderhalve week. De verschijnselen zijn op zich tamelijk onschuldig, 's avonds om een uur of half elf als een pudding op de bank inzakken en dan 's morgens om half zes klaarwakker zijn, met aan het eind van de middag een stevige dip.

Uitslapen was er dus tot vandaag niet bij, maar gisteravond kon ik het zowaar tot over twaalfen uitzingen en vanmorgen werd ik pas om even over achten voor het eerst wakker.

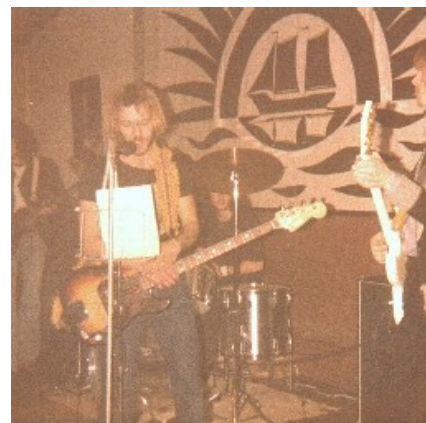
Het wakker worden ging alleen niet vanzelf maar werd veroorzaakt door hardhandig (hardpotig?) optreden van onze kat. Die vond dat vroege opstaan nooit echt een probleem en was het wachten op het ontbijt zat.

Vrijdag 28: 30 jaar geleden....

... ging ik 's morgens heel vroeg op pad, samen met een paar maten om in de buurt van Aalsmeer de motorvlet van Leo op te halen en over te varen naar Katwijk. Tijdens de tewaterlating stikten we de dievenmoord want we moesten van Leo verplicht een sigaar roken, anders zat er geen zegen in de boot. De tocht daarna was één grote ramp, het was afgrijselijk koud op het water, we hadden niks te eten bij ons en we verdwaalden een paar keer. Laat in de middag arriveerden we in Katwijk aan de Rijn, slechts gered van de bevroeringsdood door dat een van ons een fles *Beerenburger* bij zich had...

... was de dag van het eerste optreden van de **Bokkumband**. Nadat we ontdooid waren van de boottocht spoedden we ons naar de zaal van de Noord Camping in Katwijk waar we zouden spelen op het allereerste Haringpop Festival. We stikten allemaal van de zenuwen en het ging allemaal alles behalve vlekkeloos, maar desondanks was het toch wel een succes.

... kregen Riet en ik, vlak voordat ons optreden begon, verkering. Dat had een paar dagen eerder kunnen zijn maar er hadden zich zoveel mensen mee bemoeid (ja, jullie weten wel wie jullie zijn) dat het uiteindelijk tot deze avond duurde voordat het er van kwam. En dat betekent dus dat we vandaag op de dag af dertig jaar samen zijn. Volgens Riet trouwens voor mij een makkie omdat zij zo makkelijk is....

Zondag 30: Vakantie in eigen land

Officieel heb ik nu vakantie, maar zo voelt het helemaal niet. Eigenlijk voelt het nooit zo als ik terug ben in Nederland en dat zou denk ik ook vreemd zijn want ik ben gewoon thuis in mijn eigen huis. Het vakantiegevoel is dus ver te zoeken, zeker na de eerste week toen het weer zijn gebruikelijke vervelende Nederlandse smoel weer liet zien met regen en vooral veel wind.

Als je net terug bent kom je de dagen wel door met familiebezoek, avondjes stappen met vrienden en op pad met je kinderen, maar na een paar dagen is dat wel over. Daarna is het voornamelijk slapen, veel eten, televisie kijken en achter de pc hangen, en dat gaat vrij snel vervelen. Riet heeft daar wat minder moeite mee (die slaapt het langst en heeft de meeste computertijd) en die houdt het dus nog wel een weekje of wat uit hier, maar wat mijzelf betreft ben ik er niet rouwig om dat ik over een week al weer terugga naar Sakhalin. Ik moet gelijk de dag na aankomst al weer aan het werk en dat is wel lekker want dan kom ik gelijk weer in het normale ritme. En kijken of er daar al een beetje sneeuw ligt natuurlijk...

Maandag 31: Terugblik op 2007

De laatste dag van het jaar, en ik ga me er ook maar eens aan bezondigen om vandaag terug te kijken op het afgelopen jaar.

Het begon geweldig goed want toen ik begin januari terugkeerde op Sakhalin kreeg ik meteen bericht dat er eindelijk een huis voor ons beschikbaar was. Een week na aankomst zat ik dus al in ons nieuwe onderkomen en konden we eindelijk voorbereidingen gaan treffen voor Riet om "voor vast" over te komen. Doordat ze dan wel een ander visum moest hebben duurde het tot midden februari voordat ze ook eindelijk officieel allochtoon in Rusland werd.

Het nieuws werd de eerste maanden van het jaar gedomineerd door de problemen van het Sakhalin project met de Russische milieu lobby, en dat resulteerde er uiteindelijk in april in dat Shell eieren voor zijn geld koos. Een deel van de aandelen van Sakhalin Energy werd overgedaan aan het Russische staatsbedrijf Gazprom wat zo meteen de grootste aandeelhouder werd. Dat heeft tot nu toe nog niet

echt geresulteerd in een ander beleid maar dat zal de komende tijd meer en meer merkbaar worden is de verwachting.

Aan het begin van het jaar had de maatschappij al aangekondigd dat het systeem van de leenauto's afgeschaft zou gaan worden en ik besloot dus maar om in plaats van een sneeuwscooter of een quad een auto te gaan kopen.

In mei was het zover, het werd een Toyota RAV4, en na de nodige rompslomp om alle papieren rond te krijgen waren we dus permanent mobiel.

In juni was mijn eerste vakantie van dit jaar in Nederland en de belangrijkste gebeurtenis was uiteraard het behalen van het Havo diploma door Martin. Na drie weken vertrokken Riet, Martin en ik naar Korea waar we een weekje doorbrachten in de hoofdstad Seoul voordat we met z'n drieën naar Sakhalin vertrokken.

Voor Martin was het zijn eerste bezoek aan het eiland, hij bleef drie weken en had het geloof ik heel best naar zijn zin. Begin augustus ging hij terug naar Nederland om te beginnen aan zijn studie "Technische Informatica" in Den Haag.

Ik had begin september het onverwachte genoegen van een tussentijds bezoek aan Nederland voor twee weken cursus. Vervelend was wel dat Riet op Sakhalin moest blijven (waar ze zich zonder mij ook uitstekend blijkt te kunnen vermaken) en dat zij vrijwel meteen na mijn terugkomst zou vertrekken voor een paar al gepland staande weekjes in Nederland.

Riet vertrok midden oktober weer uit Nederland maar niet direct naar Sakhalin maar naar Japan. Ik reisde daar vanaf het eiland naar toe, want we hadden als vakantie een rondreis door Japan geboekt. Na twee fantastische weken keerden we begin november terug op Sakhalin waar het leven zijn normale gang weer ging.

Voor een paar weken tenminste, want half december stond er al weer een bezoek van een paar weken aan Nederland op de agenda. Na de nodige visum perikelen die gelukkig net op tijd werden opgelost kwamen we daar net op tijd aan om de eerste vorstperiode sinds jaren mee te maken.

En zo zit het jaar er dus al weer op. Terugkijkend op mijn tweede jaar op Sakhalin kan ik alleen maar zeggen dat ik het nog steeds geweldig naar mijn zin heb, en dat er inmiddels een grote kans bestaat dat ik in plaats van één jaar nog twee jaar hier blijf.

Absolute hoogtepunt was voor mij natuurlijk het feit dat Riet nu ook eindelijk bij mij woont. Daarnaast waren er de fantastische barbecues met de maten op Zima 3 en heel veel gezellige avonden, niet alleen in de bar maar ook bij ons thuis. Dieptepunten waren eigenlijk alleen de keren dat we afscheid moesten nemen van vrienden die van Sakhalin vertrokken, maar zo is het leven. En nu maar zien wat het nieuwe jaar ons gaat brengen.

Januari 2008

Dinsdag 1: En weer een nieuw jaar

Gelukkig Nieuwjaar allemaal!

С НОВЫМ ГОДОМ!

Donderdag 3: Boodschappenlijstje

De feestdagen zijn achter de rug en mijn vakantie in Nederland bijna ook, en dat betekent dat ik ben begonnen met de voorbereidingen voor mijn terugreis. Veel is dat niet, er moeten alleen nog wat kleine dingetjes geregeld worden, waaronder het boodschappenlijstje.

Zo gauw bekend wordt dat je naar Europa gaat krijg je meestal van diverse kanten verzoeken om wat mee te nemen op de heenweg of de terugweg. Voor de heenweg zijn dat meestal brieven die in Nederland gepost moeten worden en voor de terugweg zijn het meestal goederen van huishoudelijke aard. Uiteraard probeer ik aan zoveel mogelijk van die verzoeken te voldoen want het kan natuurlijk best eens gebeuren dat ik zelf een keer zo'n verzoek heb en dan is een wederdienst altijd handig.

Maar ik ben wel wat voorzichtiger geworden sinds ik vorig jaar eens een verzoek kreeg om "wat boeken" mee te nemen die in Nederland op de post moesten worden gedaan. "Ja hoor, breng maar langs," had ik gezegd, maar toen ik thuis kwam 's avonds stond er voor de deur van mijn appartement een grote kartonnen doos met boeken van een kilo of zes....

Dat soort dingen kost mij dan kostbare bagageruimte en gewicht, en dat doe ik dus niet meer. Maar kleine dingetjes kan altijd, en het is best leuk om te zien wat mensen van diverse nationaliteiten uit Nederland willen hebben. Zo staat er op dit moment op mijn lijstje Wine Gums van Redband voor Graeme uit Australië, Speculaas en Wilhelmina pepermint voor Jaime uit Maleisië, stroopwafels voor Catherine uit de Verenigde Staten en een paar leesbrilletjes van Blokker voor Terry uit Engeland.

Voor onszelf bevat het lijstje eigenlijk alleen maar praktische dingen die in Rusland wat moeilijker te krijgen zijn of waarvan de kwaliteit hier beter is. Dit keer zijn dat een hoeslaken, Otrivin neusspray, sokken en panty's. En natuurlijk zoveel mogelijk paprika chips.

Vrijdag 4: Autopech

Ik kom naar Nederland en alweer is er iets met de auto van Riet aan de hand. Vorig jaar reed ze vlak voordat ik aankwam de nog maar kort daarvoor aangeschafte Polo in puin, en nu heeft Martin een paar dagen voor onze thuiskomst een brommer op de Starlet gehad.

De schade was volgens de garage goed voor zo'n tweeduizend euro, maar toen waren ze nog in de veronderstelling dat de verzekering alles zou vergoeden.

Toen ik duidelijk had gemaakt dat Martin geen voorrang had verleend en dat ik zelf voor deze schade zou moeten opdraaien kreeg ik gelukkig een ander kostenplaatje voorgeschoteld. Het zijspatbord hoefde plotseling niet meer origineel te zijn, de koplamp kon nog wel worden hergebruikt en voor dat deukje in de bumper hoefde toch niet de hele bumper te worden vervangen.

Naast de schade was er ook nog een al bestaand probleem, de verwarming deed het niet. We besloten dat gelijk maar te laten maken want een kapotte thermostaat zou ons de kop niet kosten.

Woensdag zou de auto gerepareerd worden, maar die verwarming, dat ging niet lukken, dus het werd donderdag. Gisteren haalde ik de auto op maar merkte al vrij snel dat de verwarming nog steeds niks deed. Terug dus, en er werd beloofd dat ze het zo snel mogelijk zouden oplossen, maar dat werd in ieder geval niet meer dezelfde dag.

Vanmorgen begon Riet toch wel heel onrustig te worden dus even bellen maar. Er werd verteld dat de auto weliswaar klaar was en al getest ook maar ze wilden nog even "een kouwe start test" doen. Geen klus van uren zou je denken maar Riet besloot toch tegen de middag maar weer eens te bellen want we hoorden niks. Wat bleek, er was een foutje gemaakt, de verkeerde thermostaat was geleverd, dus het ging nog even duren maar ze waren eraan bezig. Eind van de middag belde Riet zelf maar weer op en wat bleek, het was de thermostaat helemaal niet, het was wat ingewikkelder en het kon wel gemaakt maar dat werd dan wel een kostbare grap.

We hebben dus na drie dagen eindelijk de auto terug, en de kachel is nog steeds kapot. Nou ja, ik kreeg in ieder geval het geld voor die nieuwe thermostaat terug, en Martin trekt maar een jas aan.

Zaterdag 5: En weer klaar voor vertrek

Het pakken van de koffer is klaar, alles is geregeld en ik kan dus morgen ijs en weder dienende zonder problemen vertrekken naar Sakhalin.

Die koffer was nog een hele puzzel doordat Riet op het laatste moment nog kwam met een paar dingen die toch echt heel erg dringend mee moesten naar Sakhalin: tien zakjes Frites Sticks (paprika). Kijk, normaal gesproken kun je met proppen en persen zat in zo'n koffer krijgen maar het is niet de bedoeling dat ik aan de andere kant aankom met tien zakjes met kruimels. Het moest dus nu met passen en meten maar het is gelukt, alles zit erin.

De KLM deed vanmiddag ook nog even moeilijk want hun website waarmee je via het Internet kunt inchecken deed het niet. Het eerste telefoontje leverde alleen op dat ik het later nog maar eens moest proberen maar dat bleek geen oplossing. Bij het tweede telefoontje kreeg ik te horen wat ik al dacht, dat ze aan het sleutelen waren aan die website en dat ik beter maar een telefonisch kon inchecken. Dat werkte ook, dus zit ik morgen toch nog waar ik graag wil zitten. Elf uur lang.

Zondag 6: Vertrekdag

Mijn laatste log uit Nederland voorlopig weer want vanmiddag ga ik weer terug naar Sakhalin. Ik vlieg om kwart voor zeven vanavond naar Korea waar ik morgen rond het middaguur hoop aan te komen. Doorvliegen naar Sakhalin lukt dan niet meer en ik overnacht dus in een hotel op de luchthaven Incheon.

Dinsdag vertrek ik dan, ook weer rond het middaguur naar Yuzhno-Sakhalinsk waar ik aan het eind van de middag aankom, en dat is uiteraard ook weer ijs en weder dienende. Dat laatste geldt daar letterlijk, maar de weersvoorspellingen voor Sakhalin lijken niet ongunstig, er wordt wel sneeuw verwacht de hele week maar niet in grote hoeveelheden.

Op dit moment is het er lekker fris, -14 om zes uur 's avonds. Het zal weer even wennen worden aan een stuk langzamer Internet, maar dit klote toetsenbord waar ik de afgelopen drie weken op heb zitten tikken zal ik zeker niet missen. Tot ziens allemaal weer ergens de komende zomer.

Maandag 7: Overnachten op Incheon

De vlucht vanaf Amsterdam komt volgens het vluchtschema om vijf minuten over een 's middags aan op de luchthaven Incheon in Korea, maar we landden zelfs iets minder dan een half uur eerder al. Ik hoefde me niet te haasten want de enige vlucht naar Sakhalin vandaag vertrekt normaal gesproken om kwart over een en dat betekent dat die vlucht niet te halen is.

In tien minuten kun je een hoop doen zeggen sommige mensen maar niet op een grote luchthaven. Allereerst is de aankomsttijd van de vlucht het tijdstip van de landing, en dan ben je er dus nog niet uit. Op een grote luchthaven als Incheon duurt het vaak al een kwartier voordat het vliegtuig aan de gate staat. En tel daarbij dan op de tijd die je nodig hebt om je naar buiten te wurmen, naar de transfer desk te rennen, daar in de vaak erg lange rij te gaan staan voor het inchecken en uiteindelijk nog de halve marathon naar de gate waar je volgende vlucht vertrekt, en je begrijpt dat het een onhaalbare zaak is.

Maar soms is de vlucht vanuit Amsterdam iets vroeger, zoals vandaag, en de vlucht naar Sakhalin te laat, zoals vandaag, en het was dus deze keer wel mogelijk geweest om meteen door te reizen. Jammer, maar ik was nu eenmaal bij het boeken van de tickets uitgegaan van de normale omstandigheden en niet van deze uitzonderingen. Een misrekening door te gokken zou kunnen betekenen dat je je vlucht mist en dan kun je niet alleen je al betaalde tickets door de plee trekken maar je moet ook nog eens nieuwe kopen, en het is ook nog maar de vraag of er dan een van de komende dagen wel plaats is.

Kortom, ik speel liever op safe. Overnachten dus op Incheon en morgen verder.

Dinsdag 8: Thuis brandt de kachel...

Ik hoefde niet vroeg op om mijn vlucht te halen maar om nou te zeggen dat ik uitgeslapen heb is overdreven want door de jetlag was ik het grootste deel van de nacht klaarwakker. Echt fit was ik dus niet vanmorgen maar het zei zo, je moet er iedere keer weer effe doorheen.

De vlucht naar Sakhalin met de luchtvaartmaatschappij SAT stond gepland om te vertrekken vanaf gate 31, helemaal aan het eind van de pier, maar daar aangekomen stond daar een heel andere vlucht op de schermen.

Terug naar het begin van de pier dus maar, want op Incheon staan niet net als op Schiphol om de paar meter overzichtsschermen met alle vluchten daarop vermeld.

De gate bleek veranderd naar 33, maar daar aangekomen stond er ook een andere vlucht.

Die was al wel bezig te vertrekken dus toch maar zitten en kijken wat er gebeurt. Rond een uur of een, een kwartier dus voor het geplande vertrek, kwam in de verte vlucht HZ111 vanuit Yuzhno-Sakhalinsk pas aan taxiën.

Het was uiteraard onmogelijk om in het resterende kwartier te lossen en te laden, met tussendoor schoonmaken, maar we vertrokken desondanks maar drie kwartier te laat. Vervelend wel dat we nu helemaal laat in de middag pas zouden aankomen op Sakhalin maar niks aan te doen.

Na aankomst en de afhandeling van de formaliteiten stapte ik in de gereed staande auto die me naar Zima zou brengen. Er bleken nog twee mensen op de lijst van de chauffeur te staan die naar Zima moest worden gebracht, en een daarvan kwam niet opdagen. De chauffeur kan dan pas weg als de laatste passagier naar buiten is gekomen, want dan pas is het zeker dat die persoon er inderdaad niet is.

En zo was ik dus uiteindelijk een stuk later op Zima dan gepland. Maar ik ben wel weer thuis.

Woensdag 9: Eerste werkdag

Vanwege de jetlag was ik om een uur of half zes klaarwakker, lekker op tijd dus voor mijn eerste werkdag van het nieuwe jaar. Ik had dus een vroege bus van even over zevenen en die liep tot mijn verbazing helemaal vol. Logisch eigenlijk, want er waren natuurlijk meer mensen net terug uit Europa van verlof en die hadden hetzelfde probleem als ik...

Veel mensen in Nederland hadden gevraagd hoeveel sneeuw er nu ligt in Yuzhno. Het viel eigenlijk een beetje tegen, er ligt op dit moment niet meer dan een centimeter of veertig, maar het moet gezegd dat op plaatsen waar de sneeuw is opgewaaid ligt het soms al een meter of meer hoog. Vandaag sneeuwde het in ieder geval, en volgens de weerberichten houdt het daar de hele komende week niet meer mee op.

Hier even een plaatje het uitzicht vanuit onze vergaderzaal in het nieuwe kantoor:

Je ziet op deze foto een gebouw van donkerrode baksteen, daarin zit behalve een kleine supermarkt en de muziekwinkel een populaire discotheek, "777" oftewel de "Triple Seven". Daarachter ligt een van de grootste supermarkten van Yuzhno, de "Slavyansky Bazar", die op zaterdagochtend veel weg heeft van een ontmoetingscentrum voor expats...

Donderdag 10: Lege accu...

Toen we van de zomer terug kwamen op het eiland vonden we in de garage de auto met een lege accu. Dat kwam dacht ik doordat ik het alarmsysteem aan had laten staan, en dat is inderdaad een behoorlijke stroomvreter. Mijn toenmalige buurman Marcel bracht uitkomst want die had een acculader.

Deze keer dacht ik slim te zijn en de auto niet op het alarm te zetten toen we naar Nederland gingen. Met een beetje mazzel zou de accu het dan wel drie weken redden dacht ik. Niet dus, de accu is dus weer zo dood als een pier, er zit echt geen vonkje stroom meer in.

Op zoek naar een acculader dus weer, en dat is deze keer harder zoeken want mijn buurman Marcel is manden geleden vertrokken, met medeneming van zijn acculader. De paar mensen die ik ken met zo'n ding zijn allemaal nog op vakantie, de enige die er wel is is mijn ex-baas Max maar die had hem uitgeleend aan iemand die ook nog op vakantie is.

Het schiet dus allemaal niet op. Als ik iemand heb gevonden met een acculader en de auto het weer doet ga ik eerst op pad om een acculader te kopen.

Vrijdag 11: Japanse vissers

Er stond een berichtje in de Engelstalige krant van Sakhalin, de Sakhalin Times, deze week dat er vier Japanse vissersboten zijn opgebracht naar de haven van Korsakov, zo'n veertig kilometer ten zuiden van Yuzhno-Sakhalinsk. Ze waren onderschept door de Russische kustwacht omdat ze aan het vissen waren in Russische territoriale wateren bij de Zuidelijke Kurillen eilanden.

Japan heeft meteen geprotesteerd en noemde de aanhouding "ontoelaatbaar en zeer betreurenswaardig". Volgens de Russische kustwacht maakte de bemanning het goed maar werden op dit moment de schepen onderzocht want ze werden verdacht van "stropen", zoals ze het vissen in Russische wateren noemen.

Er zijn regelmatig van dit soort incidenten en vorig jaar in augustus werd er zelfs een Japans vissersschip beschoten door de Russische kustwacht waarbij een bemanningslid werd gedood. Dit zette de gespannen relatie tussen Rusland en Japan flink onder druk, en dit nieuwe incident doet daar ook geen goed aan.

Officieel is er nooit een vredesverdrag getekend Tussen Rusland en Japan na de Tweede Wereldoorlog en Japan claimt nog steeds het bezit van de vier meest zuidelijke eilanden van de Kurillen. Deze eilanden werden meteen na de Japanse capitulatie bezet door de Russen. Daarom vecht Japan het recht van Rusland aan om Japanse vissersschepen aan te houden in deze regio, hoewel ze hun eigen vissers wel aan de regels houden die daar gelden voor de visserij en ze afraden het gebied te betreden wat door Rusland wordt gecontroleerd.

De geschiedenis leert dat het eigendomsrecht van de betreffende eilanden voortdurend stuivertje heeft gewisseld tussen Rusland en Japan. Zo heeft Japan ook nog steeds een claim op het zuidelijk deel van Sakhalin, en ze hebben voor het eiland zelfs een eigen naam. Toen we in Japan waren zagen we op diverse landkaarten dan ook niet de naam "*Sakhalin*" staan maar "*Karafuto*".

Zaterdag 12: Sneeuwruimers

De meest gestelde vraag in emails die ik op het moment krijg is of er hier al veel sneeuw ligt. Dat hangt er natuurlijk vanaf wat je veel vindt, maar naar Nederlandse maatstaven kan ik zeggen, al een aardig

pak. Voor Sakhalin begrippen nog niet echt veel, minder dan twee jaar geleden in ieder geval maar zeker meer dan vorig jaar om deze tijd.

Er ligt denk ik nu een pak van een centimeter of veertig, en er is de hele week lichte sneeuw gevallen. Ook voor de komende dagen wordt er nog de nodige sneeuw verwacht, met name voor morgen.

De kleine hoeveelheden die zijn gevallen deze week, en dan praat ik over een paar centimeter, heeft geen enkel effect op het openbare leven hier, alles gaat gewoon door en ook het verkeer. Er wordt wel sinds vorig jaar veel meer aan sneeuwruimen gedaan in de stad, maar zeker ook op Zima.

Er rijden hier iedere dag kleine borstelwagentjes rond die de hele dag door de stoepen schoonvegen. Op de straten ligt nog wel sneeuw maar dat wordt in bedwang gehouden door een aantal kleine bulldozertjes die de sneeuwlaag op een redelijk peil houden.

Die sneeuw wordt op strategische plaatsen op grote hopen geschept, en ook bij ons voor de deur ligt zo'n enorme hoop. In de loop van de volgende week zullen die sneeuwhepen wel weer met vrachthavens worden afgevoerd.

Want hier moet sneeuw echt worden afgevoerd na het sneeuwruimen.

Er kan niet worden gewacht tot het uit zichzelf wegsmelt, want dat is pas in april....

Zondag 13: Stuifsneststorm

Nou, de voorspelde sneeuwstorm van vandaag is alweer uitgebleven. Alhoewel, dat is niet helemaal waar want het heeft wel flink gestormd, alleen sneeuwde het er niet bij. Wat er wel gebeurde was dat door de wind de bovenste laag van de pas gevallen sneeuw flink in het rond werd geblazen, en dat leverde een spectaculair gezicht op.

De sneeuw is hier zo droog dat het niet plakt. Daarom is er ook redelijk goed op te lopen en te rijden want als de toplaag samen wordt gedrukt wordt het zelfs een beetje stroef. Maar het blijft wel uitkijken geblazen want het kan uiteraard op vlakke plekken toch behoorlijk glad zijn.

Maandag 14: Grote bus

Zoals ik al heb verteld is onze hele afdeling verhuisd naar een ander kantoorgebouw, in verband met het samenvoegen met een andere afdeling die daar al zat. Dat is trouwens niet de enige reden, onze "datsja" gaat hoogstwaarschijnlijk binnenkort tegen de grond voor de uitbreiding van ons hoofdkantoor. Er zijn behalve wij nog meer afdelingen naar ons nieuwe kantoor verhuisd en dat heeft ervoor gezorgd dat er iedere avond chaos was bij de bus naar Zima.

Op het hoofdkantoor *SEB1* (dat is overigens geen geheimzinnige Russische naam, het staat gewoon voor "Sakhalin Energy Building 1") rijdt er 's avonds vanaf tien over zes iedere tien minuten een bus, dus als je de pech hebt dat de bus vol zit neem je gewoon de volgende. En dat gebeurt niet eens zo vaak doordat de frequentie hoog is. Bij ons nieuwe kantoor *Sfera* is dat heel anders, daar komt om twaalf over zes een bus, en de volgende komt dan pas een half uur later. Bovendien is die bus zo'n standaard Sakhalin Energy bus met maar twintig zitplaatsen en dat betekent flink met de ellebogen werken als je met de eerste mee wilt, en ik moet tot mijn schande bekennen dat ik daar ook driftig aan mee doe.

Het aantal mensen wat nu in *Sfera* werkt is in een paar weken tijd behoorlijk vergroot maar daar was dus met het busschema effe geen rekening mee gehouden. Iedere avond waren er mensen die soms een uur later pas naar huis kunnen vanwege de volle bussen, en daar moest wat aan gedaan worden. Vonden wij.

Er zijn dus heel wat mailtjes naar de transportafdeling gegaan en toen dat niet hielp naar het management en wat denk je, vanavond komt er een grote bus met wel vijfenvestig zitplaatsen voorrijden!

Het is gewoon te mooi om waar te zijn. We zijn dan ook met zijn allen benieuwd hoe lang dit zo blijft....

Dinsdag 15: Russisch SMS-en

Even een paar losse nieuwtjes vandaag. Allereerst doet de auto het weer, die heeft twee dagen aan de acculader gelegen en loopt nu weer als een zonnetje. Verder heb ik vanavond voor het eerst sinds eind november weer gezaalvoetbald en dat zal ik dus morgen wel bezuren. Wel gewonnen trouwens, en nog gescoord ook.

En niet te vergeten, ik heb een nieuwe telefoon. Die ouwe lag al een tijdje in mijn la want die had een kapot beeldschermpje. Hij was een keer meegewassen, met mijn spijkerbroek dus heet en een volledige draai, en daar kon hij blijkbaar niet tegen.

Gisteren kwam ik hem tegen en besloot hem toch maar eens in te leveren. Ik kreeg meteen een nieuwe, en die is wel een beetje bijzonder want die heeft op de toetsen behalve het standaard alfabet ook het Russische alfabet staan. Dat ziet er allemaal nogal druk uit maar ik kan er dus in het Russisch mee SMS-en...

Woensdag 16: Bijgeloof

Een van de eerste dingen die ik leerde toen ik hier twee jaar geleden mijn intrek nam op kantoor was dat ik snel een ouwe gewoonte moest afdleren. Ik liep namelijk te fluiten terwijl ik mijn spullen aan het uitpakken was, en mijn buurvrouw Laura nam me meteen even apart om me duidelijk te maken dat dat niet kon. Binnenshuis fluiten moet je laten, dat veroorzaakt armoede voor de fluiters en mogelijk heeft het ook effect op iedereen er omheen, dus iedereen om je heen wordt er erg onrustig van.

Ik vond het maar raar, maar het is niet anders want Russen zijn ontzettend bijgelovig. En dat niet alleen, het bijgeloof gaat ook samen met goede manieren. Zo zal een Rus je bij een ontmoeting nooit een hand geven over de drempel. En een vrouw wordt tijdens de maaltijd nooit op een hoek van de tafel gezet want dan dreigt ze voor altijd vrijgezel te blijven.

Als een Rus terug naar huis moet omdat hij iets vergeten is dan zal hij eerst in de spiegel kijken voordat hij het huis weer verlaat. Een Rus zal je nooit bedanken voor medicijnen of op zijn lichaam een ziekte van een ander aanwijzen, want dan wordt hij zelf ziek. Als het plotseling stil wordt aan tafel dan wordt er ergens een politieagent geboren, net zoals ze bij ons zeggen dat er een dominee voorbij komt. En als een Rus op een lange reis gaat dan zal hij gaan zitten om zonder wat te zeggen de achterblijvers diep in de ogen te kijken.

Och ja, sommige dingen komen mij zelfs heel herkenbaar voor. Zo is mij vroeger geleerd dat je de woorden "donder" en "bliksem" nooit moest uitspreken want dan riep je over je af om door de bliksem te worden getroffen. En namen van ziektes werden ook vaak niet uitgesproken want dan kreeg je het zelf ook.

Katwijk in de 20e eeuw.... echt waar.

Donderdag 17: KOUD!!!

Als ik in de winter in Nederland ben loop ik altijd te verkondigen dat ik het in Rusland met -20 niet zo koud heb als met 2 graden boven nul in Nederland, en dat meen ik ook. Ik leg dan iedere keer uit dat het hier op Sakhalin wel verschrikkelijk koud is in de winter maar dat het heel anders aanvoelt. Het is hier ontzettend droog, en meestal als het vriest ook nog eens windstil met een zonnetje in een strakblauwe lucht, en dat maakt alle verschil. Echt waar.

Behalve dan vanmorgen. De bus die me naar het werk bracht had een defect aan het verwarmingssysteem waardoor de blowers op de voorruit niet werkten. Als je nou nagaat dat het vanmorgen weer zo'n -20 buiten was en dat de ruiten van de bus aan de binnenkant bevroren ondanks de redelijke temperatuur binnen, dan snap je wel dat onze chauffeur niet blij was. Hij rammelde aan de kleppen, schakelde de blower aan en uit maar niks hielp, en aangezien schoonmaken totaal niet hielp omdat de ruit meteen weer bevroor hield hij het bij Sfera voor gezien en ging niet verder.

Normaal gesproken is dat voor mij precies goed omdat ik er daar toch uit moet, maar niet vandaag. Ik had namelijk Russische les in het Sakin Centre, een goeie tien minuten lopen vanaf Sfera. Niks aan de hand zul je zeggen, dan ga je toch lekker lopen, en dat deed ik dan ook, samen met Peter en Humberto die ook in mijn klas zitten.

Er stond alleen vanmorgen een straf noordenwindje. Niet eens hard, maar net genoeg om ijsig aan te voelen. En dan bedoel ik dus ijsig! We waren nog geen drie minuten onderweg toen mijn hele smoel al ontzettend zeer begon te doen, alsof er schuurpapier overheen was gehaald en daarna alcohol overheen was gegooid. De anderen hadden het ook en Humberto had daarnaast nog een te dunne broek aan dus zijn benen veranderden langzaam in ijslolly's.

Alle machtig, wat was dat koud! Maar we hebben het gehaald, en de les ging weliswaar een beetje stroef na meer dan een maand maar het was goed om het Russisch weer op te pikken. Alleen moest ik daarna weer terug naar het Sfera kantoor....

Vrijdag 18: Het is winter

Het voelde vanmorgen lang niet zo koud aan als gisteren, maar toen ik naar het lokale weerbericht keek zag ik dit:

Прогноз погоды Южно-Сахалинск						
Погода в 8:00 18.01						
-33 °C		ясно		ветер: штиль, 0 м/с		давление: 767 мм рт.ст. влажность: 67%
	сегодня, 18 января, Пт			завтра, 19 января, Сб		
обновлено 18.01.2008 08:45	утро	день	вечер	ночь	утро	день
	облачно, небольшой снег	облачно, небольшой снег	облачно, небольшой снег	переменная облачность, небольшой снег	переменная облачность, небольшой снег	облачно, небольшой снег
Температура, °C	-13..-10	-10	-11..-10	-12..-11	-12..-10	-10..-9
Ветер, м/с	↘ 4	↘ 3	↘ 3	↘ 2	↘ 2	↘ 2
Давление, мм	767	767	768	768	769	768
Влажность, %	83	81	87	90	84	78
Данные предоставлены ИА «Метеоновости». Пользовательское соглашение						

Alleen die sneeuw, dat voorspellen ze nu al de hele week maar er is nog geen kruimel gevallen...

Zaterdag 19: Acculader

Hoewel het probleem is opgelost wil ik de volgende keer toch liever niet meer worden geconfronteerd met een auto met een lege accu als we een paar weken weg geweest zijn. Daarom wil ik zelf een accu gaan aanschaffen, maar dan wel een zogenaamde druppelaar die ik aan de accu kan gooien als we een tijdje weg zijn en die de accu dan op peil houdt.

Ik weet hier in Yuzhno een winkel met auto onderdelen en samen met mijn buurman Peter, met wie ik toevallig ook op Russische les zit en die precies hetzelfde probleem had, ging ik op pad voor zo'n acculader. Ze hadden er wel maar niet wat ik zocht, en eigenlijk waren het ook een beetje ouderwetse grote kasten en ik zocht eigenlijk wat moderners.

En dat viel niet mee. Niet omdat er geen winkels waren want wat bleek, die hele straat zit stampvol met winkels die auto onderdelen verkopen. Je kunt het zo gek niet verzinnen of ze hebben het. Van sieronderdelen tot de vreemdste motoronderdelen, we keken eigenlijk onze ogen uit. Wij westerlingen brengen onze auto nou eenmaal voor zelfs de kleinste reparatie naar de garage, terwijl dat toch meestal een flinke puist geld kost. De Russen zijn heel anders, die doen nog steeds zoveel mogelijk zelf.

Het blijkt alleen dat acculaders nou net weer geen echt populaire onderdelen zijn want we vonden er maar heel weinig, en allemaal van die ouderwetse broodroosters. Op zich niet zo gek natuurlijk als je voor een nieuwe accu iets van tweehonderd roebel betaald, oftewel iets meer dan vijf euro...

Zondag 20 : Riet vertrekt vandaag

Als alles goed gaat vertrekt Riet vandaag vanuit Nederland om ook naar Sakhalin te komen. Ik ben dan ook vandaag druk bezig geweest met stofzuigen en schoonmaken en de was doen. Alleen mijn gitaarinstallatie staat nog midden in de huiskamer, daar gaat gegarandeerd commentaar op komen maar voorlopig staat hij mij nog even best.

Riet vliegt eerst naar Seoul waar ze morgenmiddag rond het middaguur aankomt . Net als ik verblijft ze een nacht in een hotel want ze kan pas dinsdagmiddag doorvliegen naar Sakhalin. Ze zit in hetzelfde hotel als ik, gelegen meteen naast het vliegveld en met een eigen shuttlebus service, dus dat is allemaal goed geregeld. Veel is er in de omgeving niet te doen maar als het haar net zo vergaat als mij dan zal ze vanwege de jetlag toch hoofdzakelijk 's nachts wakker zijn.

Dinsdagmiddag komt ze om een uur of vijf aan op Sakhalin, als het vliegtuig tenminste geen vertraging heeft zoals bij mij het geval was, want dan wordt het waarschijnlijk pas vroeg in de avond. In ieder geval sta ik op het vliegtuig om haar op te halen.

Maandag 21: Riet is in Seoul

Het lijkt erop dat de eerste etappe voor Riet goed is verlopen, haar vlucht kwam ruim een half uur te vroeg aan in Seoul:

Airline	Flight No.	Scheduled Time	Estimated Time	Origin	Exit	Code share	Status
	KL865	13:05	12:39	AMSTERDAM	F		Arrived

Ik ga er maar vanuit dat dat zo is want ik heb niet gehoord dat ze haar vlucht heeft gemist gisteren, en dat zou moeten betekenen dat ze dus om tien over half een geland op de luchthaven van Incheon in Korea.

Zoals ik al eerder heb verteld werken onze mobiele telefoons daar niet dus ik heb geen telefoontje of sms-je gehad, maar als er iets mis was geweest had Riet zeker wel een manier gevonden om me te bereiken. In dit geval geldt dus, geen nieuws is goed nieuws.

Dinsdag 22: Weer met z'n tweetjes

Vandaag was ik bij uitzondering met de auto naar het werk gegaan, want ik wilde niet afhankelijk zijn van de bus als ik Riet op tijd moest kunnen ophalen. De normale aankomsttijd van haar vlucht was om kwart over vijf en dat zou betekenen hebben dat ik toch om een uur of half zes uiterlijk op het vliegveld had moeten zijn.

Tussen de middag zag ik al dat het vliegtuig bijna een uur te laat in Seoul was aangekomen, dus was de nieuwe geschatte aankomsttijd rond een uur of zes. Voor mijn werk kwam dat wel zo goed uit en ik had nu zelfs wat extra tijd om eerste nog even naar huis te gaan en daar alvast een bakkie te zetten.

Dat ging dus niet door want toen ik voor de deur uitstapte zag ik de landingslichten van een vliegtuig en ik dacht al, "Dat zou die best eens kunnen zijn...". En jawel, ik had me net omgekleed en was op weg naar het koffiezetapparaat toen ik al een sms-je kreeg. Riet was inderdaad al geland, maar dat niet alleen, ze was ook al als eerste door de paspoortcontrole gekomen.

Daar had ik dus effe niet op gerekend dus ik reed als een speer naar de luchthaven om haar op te halen. Uiteindelijk was ik nog dik op tijd want ze was dan wel ongewoon snel door de paspoortcontrole gegaan maar dan heb je je koffer natuurlijk nog niet....

Maar al met al zaten we om half zeven toch thuis al aan een bakkie koffie, en toen Riet in de rondte keek zei ze, "Ik voel me hier toch ook gelijk al weer thuis.". Lekker toch.

Woensdag 23: Paspoortcontrole

Ik dacht vandaag een makkie te hebben want Riet had beloofd dat ze een stukje zou schrijven over haar belevenissen van de afgelopen dagen en met name over haar ellebogenwerk bij de paspoortcontrole waar ze zeer terecht erg trots op is. Ja, je vraagt je misschien wel af waarom, maar het is echt een prestatie van formaat. Ik heb al eens verteld dat de Russen notoire voordringers zijn en daar is die paspoortcontrole dus een mooi voorbeeld van.

Vanuit het vliegtuig vanuit Seoul gaat iedereen in een bus naar het terminalgebouw. Wanneer de bus daar stopt wurmt iedereen zich naar buiten, rent de stenen trap op om zich vervolgens met z'n allen door de smalle deur te persen waarachter de wachtruimte voor de paspoortcontrole is. Aan de andere kant van die wachtruimte zijn twee doorgangen met elk een hok waar de paspoortdames zitten, en op het eerste gezicht lijkt iedereen daarvoor altijd ordelijk in de rij te gaan staan.

Maar hoe het mogelijk is, daar ben ik nog steeds niet achter, maar waar je ook in de rij staat, op een gegeven moment draai je je als buitenlander om en als er dan nog steeds mensen achter je staan dan zijn dat ook buitenlanders want alle Russen staan voor je. En die buitenlanders zijn dan ook nog buitenlanders zonder kinderen want iedereen met kroost krijgt sowieso voorrang. En reken dan nog per persoon voor de paspoortcontrole toch al gauw een paar minuten, met bijna tweehonderd man in een vliegtuig, dan weet je ongeveer hoe lang het duurt voordat je eindelijk bij de bagageband arriveert.

Ik heb daarom ook nog vrijwel nooit op mijn bagage hoeven wachten. Mijn koffer staat altijd al langs de inmiddels allang weer stilstaande band. En de laatste keer nog helemaal alleen ook....

Donderdag 24: Een stukje van Riet

Het is toch weer gelukt, ik heb Riet zover gekregen dat ze een stukje schrijft, en hier is het:

Hoi Allemaal

Aangezien Willem niet ophoud, toch maar een stukkie van mijn reis. Deze was niet anders dan anders, maar vooruit.

Zondag was ik op tijd op schiphol en had een redelijke plaats. Totdat een Koreaanse vond dat ze best op de vrije stoel kon gaan zitten tussen mij en de meneer op de andere punt in. Helaas geen plekkie vrij naast me dus. De piloot had haast of de wind mee want het ging vlot, in plaats van 13.05 zouden we al om 12.00 landen. En dat zijn berichten die ik graag hoor :). We landden ook keurig om 12.00 uur, er was alleen een probleempje: het sneeuwde in Seoul, dus waren alle vertrekkende vluchten vertraagd. Het probleem als een vliegtuig niet vertrekt is dat ze bij een gate blijven staan, en als dat er veel zijn is er dus geen plaats voor aankomende vluchten. Dit betekende dat we 2 uur moesten wachten voor er een gate vrij was, dus in plaats van een uur te vroeg waren we dus een uur later. Dit soort dingen is dus niet echt goed voor mijn humeur.

Naar het hotel ging gelukkig allemaal vrij soepel, om half vier stond ik onder de douche, om daarna te beslissen of ik effe ging liggen of toch eerst maar wat te eten zien te krijgen. Nu is vier uur in de middag vrij vroeg om te eten, maar als je eenmaal in bed ligt is het toch heel moeilijk om er daarna weer uit te gaan. Omdat ik had gekozen voor een dutje had ik mijn telefoonalarm keurig een uurtje later gezet, maar dat heb ik zoals gewoonlijk weer zonder het te weten netjes uitgezet. Alleen om zes uur werd ik nog even wakker want toen stond er iemand op de deur te kloppen, en die bleef kloppen. Het duurde effe voor ik een badjas aan had om te kijken wat er aan de hand was. Stond er een meneer voor de deur met een schaalje fruit en de complimenten van het hotel. Nu ben ik niet erg aardig als ze me uit me slaap halen en ik kon die appel dus wel naar zijn hoofd gooien.

Nou was het zes uur wel weer een mooie tijd om te eten maar mijn bed zag er toch aantrekkelijker uit, en aangezien ik een appel, sinaasappel en een kaki had zou ik niet echt van de honger omkomen als ik wakker werd door een lege maag. Ik ben dus weer in slaap gevallen, maar het nadeel is dat je dan rond twee uur in de nacht wakker wordt. Met af en toe een stukkie lezen en een koppie groene thee werd het uiteindelijk toch 8 uur.

Om een uur of elf ging ik naar de luchthaven terug voor het laatste stukkie. Het vliegtuig was een uurtje te laat dus vertrokken we ook een uur later, maar je gaat wennen aan wachten. Het was een Russische maatschappij en het nadeel daarvan is dat er dan een hoop Russen in zitten die zo ongeveer de man drie vuilniszakken aan handbagage hebben.

De vlucht zelf ging vlot, en we landden om effe over zessen. Ik maakte me op voor nog een dik uur in de rij staan voor de paspoortcontrole en mijn koffer maar ik had mazzel. De bus die je van het vliegtuig naar de hal brengt was al vol toen ik van de vliegtuigtrap stapte en er stonden nog een heleboel mensen buiten te wachten. Omdat ze allemaal zoveel handbagage hebben konden ze niet meer in de bus, maar aangezien ik alleen een klein rolkoffertje had was er nog net een plaatsje op het trapje bij de deur. Het voordeel daarvan was dat ik als eerste uit de bus was! En je gelooft het niet maar ik was als eerste door de paspoortcontrole. Een paar Russen probeerden me nog opzij te duwen, maar ik heb met Martin van de zomer geoefend hoe je dat kan voorkomen, en het lukte.

Gisteren heb ik eigenlijk niet veel meer gedaan dan mijn koffer uitpakken en proberen wakker te blijven. Vandaag was ik om zes uur al weer klaarwakker, dus ben ik maar een bakkie gaan zetten en tv gaan kijken. Op BVN, de Nederlandse zender, was de Nationale IQ Test en die heb ik mee zitten te doen (mijn score viel nog niet eens tegen voor de vroege morgen). Omdat

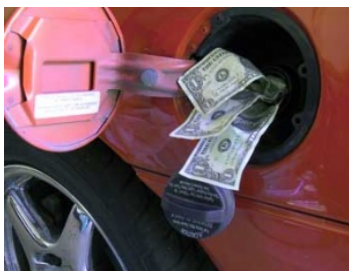
ze vandaag een hoop sneeuw verwachten ben ik vroeg boodschappen gaan doen en de hutspot staat dan ook al op het gas.

Verder geen nieuws meer, ik vind dat ik heel erg me best gedaan hebt op dit stukkie!!

Groetjes allemaal

Vrijdag 25: Protestdemonstratie

De lokale bevolking van Sakhalin is deze week opgeroepen om massaal te gaan demonstreren morgen op het Plein van de Overwinning. Als de demonstratie tenminste wordt goedgekeurd door het stadsbestuur, maar het lijkt erop dat dat gaat lukken.

Het doel van de demonstratie is te protesteren tegen de absurde en onacceptabel hoge brandstofprijzen. Niet alleen maakt dat het rijden met eigen vervoer ontzettend duur maar het zal ook gevolgen hebben voor de prijzen van het openbaar vervoer, en daar zijn nog steeds heel veel mensen van afhankelijk. Het is de bedoeling dat tijdens de demonstratie handtekeningen worden verzameld voor een petitie om de brandstofprijzen omlaag te krijgen. Eigenaars van auto's is gevraagd een proteststicker op hun auto te plakken.

Men vindt het belachelijk dat de grootste producent van ruwe olie in het Russische Verre Oosten zelf mee moet betalen aan de prijsverhogingen als gevolg van de hogere olieprijs. En bovendien komt deze verhoging nog eens bovenop de enorme prijsstijgingen van de afgelopen jaren, van de eerste levensbehoeften tot aan onroerend goed.

Kijk, wij hebben makkelijk praten, want we praten over een benzineprijs van 25 roebel, en dat is omgerekend net 69 eurocent. Oftewel, ik moet nou in plaats van ongeveer 28 euro voor een tank van 45 liter zo'n 31 euro gaan betalen. Wij lachen ons nog steeds rit, maar voor de lokale bevolking ligt dat heel anders, die voelen dit echt in hun portemonnee.

De overheid van Sakhalin heeft overigens nog geen commentaar gegeven op de demonstratie.

Zaterdag 26: In-Flight entertainment

De reis naar Sakhalin vanuit Nederland is erg lang en duurt afhankelijk van de route anderhalf tot twee dagen, en dat is een lange zit in vliegtuigstoelen. Ik ben niet zo'n beste slaper in vliegtuigen en ik heb dus andere manieren nodig om me onderweg bezig te houden.

Van de vliegtuigmaatschappijen waarmee we vliegen hoef je niet veel te verwachten van hun zogenaamde "In-Flight entertainment". Op korte stukken zoals van Amsterdam naar Moskou en Seoul naar Sakhalin, allebei een uur of drie, is er helemaal niks en op de lange stukken van Amsterdam naar Seoul of van Moskou naar Sakhalin worden we ook al niet verwend.

KLM vliegt naar Seoul met Boeing 747's die in de ~~Cattle-Class~~ Economy Class uitgerust zijn met ouderwetse televisies die hier en daar in de plafonds boven het gangpad hangen.

Afhankelijk van waar je zit zie je dus of helemaal niks of beeld ter grootte van een postzegel, en heel vaak heb je ook groen of paars beeld omdat er een bepaalde kleur is uitgevallen. Bij Transaero, de Russische maatschappij waarmee we meestal van Moskou naar Sakhalin vliegen, is het nog erger, daar worden Russische films en documentaires vertoond, allemaal in het Russisch en geprojecteerd op een scherm.

Om die problemen op te lossen heb ik altijd een volledig opgeladen MP3 speler bij me voor muziek en een Sony PSP gamecomputer waarop ik niet alleen spelletjes kan doen maar ook films kan bekijken. En natuurlijk heb ik altijd wat te lezen bij me, een paar losse bladen en kranten, en ik koop op Schiphol ook nog wel eens een boek.

Voor de terugreis naar Sakhalin heb ik een boek gekocht wat een absolute aanrader is. Misschien kennen jullie het boek (of de film) "Chocolat" van de Engelse schrijfster Joanne Harris. Daar is nu een vervolg op en dat heet "Rode Schoenen", een boek wat ik bijna niet kon neerleggen. En ik niet alleen, Riet is er eergisteren in begonnen en heeft het bijna letterlijk in één adem uitgelezen want gisteravond had ze het uit...

Zondag 27: Steigerwerk

De stad wordt op het moment in een gigantisch tempo opgeknapt. Overal wordt gebouwd maar je ziet ook dat er overal bestaande gebouwen worden opgeknapt. Zelfs sommige van de al jaren staande, nooit afgebouwde skeletten worden nu eindelijk aangepakt en worden afgebouwd of afgebroken om plaats te maken voor nieuwbouw.

Zo'n twee weken geleden is er een ongelukje gebeurd bij een nieuw flatgebouw. Hoe het gebeurd is en of er nog slachtoffers zijn gevallen weten we niet maar toen de bus 's morgens langs reed zagen we dat het steigerwerk aan de voorkant finaal in elkaar was gezakt.

Blijkbaar heeft het nogal wat hoofdbrekers gekost om uit te vogelen hoe dit probleem moest worden aangepakt want pas gisteren zijn ze voorzichtig begonnen met de eerste pogingen om de steiger zo voorzichtig mogelijk af te breken. We zagen toen we langs reden een paar mannen aan touwen hangen die van bovenaf pijp voor pijp probeerden de steiger af te breken.

Erg ver zijn ze nog niet gekomen, en dat is ook geen wonder als je de ravage ziet. Wat ze nodig hebben zijn mensen die erg goed zijn in Mikado...

Maandag 28: Rijbewijs

Collega's die hier al langer dan vijf jaar zitten zeggen het iedere keer weer als we in de bus op weg naar Zima zitten en we staan weer eens vast in de file, vijf jaar geleden zag je hier nog amper een auto. Er is dus de afgelopen jaren heel wat gebeurd op dat gebied en het is hier niet anders dan overal, het verkeer slijt helemaal dicht.

Maar dat is nog niet het ergste, het rijgedrag van veel Russen is ronduit onbeschoft te noemen. Rechts inhalen, links voorsorteren en dan toch rechttuit (of zelfs rechtsaf) gaan, en uiteraard veel te hard rijden, het is hier schering en inslag. En richting aangeven is iets wat alleen buitenlanders doen.

Als je als voetganger over moet steken dan moet je dat doen bij een door borden aangegeven plaats, waar de regel is dat de auto's verplicht voor je moeten stoppen. Als dat al gebeurt dan gaat dat zeker niet van harte en als voetganger slaat nog vaak de schrik je om het hart want het lijkt er heel vaak alsof ze alsnog toch maar doorrijden. Als je voorbij bent voel je aan de tocht ook dat ze niet erg lang wachten met doorrijden...

Nu komt onbeschoft verkeersgedrag in de regel overal wel voor, en met name in Nederland kunnen we er ook wat van, maar het is hier geaccepteerd. Getoeterd wordt er dan ook alleen als je wat te lang bij een stoplicht blijft staan. En, zo hebben we ontdekt, het heeft ook vaak te maken met het feit dat ze gewoon niet beter weten. Het "halen" van een rijbewijs is namelijk iets wat hier letterlijk gebeurt. Het is vrij gebruikelijk dat als je achttien wordt dat je dan je rijbewijs krijgt. Niks geen lessen, gewoon gekocht.

De gangbare prijs schijnt iets van vierduizend roebel te zijn (ongeveer honderd Euro)....

Dinsdag 29: Muis

Ik ben het eigenlijk vergeten te vermelden maar we hebben in onze garage wel degelijk een huisdier, en het is waarschijnlijk een muis. Ruim twee maanden geleden had ik al gemeld dat er aan de mat die in de garage voor de keukendeur ligt was gevreten (de log van 25 november), maar er heeft zich nu weer een incident voorgedaan wat duidelijk bewijs is van een extra huisgenoot.

Ik liep op een gegeven moment de garage in om een pak koffie te pakken uit onze voorraad, en ik zie daar een aangevreten pak koffie staan. Nu staan die pakken koffie op een ijzeren stelling en nog op de derde plank ook, dus redelijk hoog maar ook weer niet hoog genoeg. Er was een klein hoekje aan de onderkant van het pak opengevreten en er lag een "plasje" koffie op de plank. Blijkbaar houdt de muis, want de grootte van het gat gaf wel aan dat dat het waarschijnlijk is geweest, niet van gemalen koffie en geef hem eens ongelijk, ik heb ook liever een versgezet bakkie.

Merkwaardig genoeg hebben we een grote houten stelling in de garage staan waar veel meer etenswaar op staat en ligt, zoals bijvoorbeeld een zak met aardappelen, maar daar hebben we nog steeds geen enkele schade gehad. Ik denk dat deze stelling gewoon te glad is om te beklimmen, terwijl die ijzeren stelling met al die gaatjes om de hoogte van de verdiepingen te regelen die mogelijkheid duidelijk wel biedt.

Gelukkig is de meeste koffie gered, en dat is maar goed ook want we gaan rap door onze voorraad uit Nederland meegebrachte Douwe Egberts heen. En het commentaar van Riet toen ik mededeelde dat we toch echt een knaagdier in de garage hadden was, "Hè, gadsie!"...

Woensdag 30: Bezoek aan de LNG

Gisteren en vandaag ben ik met nog twee collega's op bezoek geweest op de LNG fabriek om een audit te doen. Zo'n audit is een onderzoek, in dit geval naar de hoeveelheid en de kwaliteit van bepaalde gegevens aan de hand waarvan de fabriek is gebouwd. Kijk, die fabriek is inmiddels al grotendeels af, dus je zou zeggen dan kloppen die gegevens ook wel, maar waar het om gaat is of alle gegevens die we nodig hebben om die fabriek draaiend te kunnen houden er wel zijn.

De LNG fabriek ligt op zo'n vijftig kilometer ten zuiden van Yuzhno-Sakhalinsk, voor bij het stadje Korsakov en vlakbij een dorpje wat Prigorodnoye heet. De reden voor de gekozen plek, die redelijk ver van alle beschaving aflight, is simpelweg dat de zee daar ook 's winters niet helemaal dicht vriest. Aangezien de olie en het gas wat door Sakhalin Energy wordt gewonnen op Sakhalin na verwerking op de LNG fabriek vandaar per schip moet worden vervoerd is dat wel een belangrijk argument.

We worden door een auto met chauffeur opgepikt op Zima 's ochtends vroeg en tegen de tijd dat we bij de kustweg naar de LNG fabriek aankomen is het zonnetje net op. en dat leverde vanmorgen dit fantastisch plaatje op van de jetty, de pier waar de schepen geladen gaan worden met vloeibaar gemaakt gas.

Februari 2008

Vrijdag 1: Belangrijk nieuws

Zoals ik al heb aangegeven is dit mijn derde en laatste contractjaar bij Sakhalin Energy en dus op Sakhalin. Er is de laatste maanden sprake van geweest dat ik mogelijk langer zou blijven, mogelijk zelfs tot eind 2009, maar dat gaat niet door.

Deze week is duidelijk geworden dat Gazprom nu toch zijn invloed gaat laten gelden, want de mensen in onze afdeling wiens contract aan het eind van dit jaar afloopt hebben gisteren te horen gekregen dat het niet zal worden verlengd. En ik dus ook en dat vind ik best wel jammer want ik had me al ingesteld op een langer verblijf hier.

Dat betekent dus dat ik dit jaar de molen weer in ga om binnen Shell een andere baan te zoeken. Normaal gesproken heb je in je laatste contractjaar drie maanden en zes maanden voor het eind van je contract een eerder "overstappunt" voor het geval dat je al heel snel een andere baan vindt. Het zou dus kunnen dat ik dit laatste jaar hier op Sakhalin niet eens helemaal vol maak.

Wat ik dan ga doen? Geen idee, maar eens zien waar ik terecht kom. Misschien wel in Nederland...

Zaterdag 2: Winkelen

Er zijn expats die al sinds 2000 op Sakhalin wonen en dat waren de eerste bewoners van Zima waarvan alleen het deel waar wij nu wonen net was gebouwd.

Sommige van die mensen zijn er nog steeds en die kunnen smakelijk vertellen over hoe het hier was toen ze net op het eiland waren.

Het was een tijd van schaarste en alles was nog zo ongeveer zoals het in de Sovjet tijd was geweest, want het duurde lang voordat de omwenteling deze uithoek van Rusland had bereikt. De winkels hadden geen etalages en ook meestal geen uitstalling van hun producten. Bij de meeste winkels moest je je zaken doen via een klein luikje, en met name in de kiosken en kleine kruideniertjes langs de weg is dat nog steeds zo.

Ook bij de bulkstores, hierboven op de foto, gaat het nog zo, al is het wel zo veranderd dat je bij binnenkomst wel al meteen een uitstalling ziet van wat er allemaal te koop is.

Je vertelt dan dor een luikje wat je wilt hebben, je betaalt en krijgt een bon, maar ondertussen wordt je bestelling al klaargezet en soms zelfs naar je auto gedragen.

De winkels in de stad zijn nu heel anders. Zo bestond "Magazin One", zoals een van de modernste supermarkten heet, al wel in 2000 maar het winkelen ging er heel anders aan toe. Je moest bij een van de toonbanken opgeven wat je wilde hebben en dan kreeg je een prijscoupon. Daarmee ging je naar een kassa om te betalen, en met dat betalingsbewijs ging je dan weer terug naar de toonbank waar je dan kreeg wat je betaald had.

Nu zijn er moderne supermarkten met vrijwel alles wat je maar kunt bedenken. Vandaag zag ik tot mijn stomme verbazing dat een van de meest meegebrachte artikelen uit Nederland nu ook gewoon te koop is: stroopwafels!

Overigens vindt Riet dat nog steeds geen reden tot juichen, want volgens haar is het hier pas echt beschaafd als er ook paprika chips van Lays te koop is....

Zondag 3: Wandeling

Riet vroeg zomaar opeens of we niet eens een wandelingetje moesten gaan maken over Zima. Ik duwde snel mijn onderkaak weer in fatsoen, want die was van verbazing zover open gevallen dat hij bijna uit de kom was geschoten en ging gauw mijn schoenen en jas aantrekken. Het was inderdaad een schitterende dag om te wandelen. We liepen omhoog richting Zima 4, maar vlak daarvoor namen we het pad wat de heuvel oploopt richting het bosje aan het eind van Zima.

Vanaf de heuvel hadden we een schitterend uitzicht over heel Zima, alleen stond het zonnetje er niet echt lekker om mooie foto's te maken dus ik moet nog een keer terug, maar dan wel 's morgens.

We wandelden de heuvel aan de andere kant af, langs het hek wat het terrein van Zima begrenst, en aan aangekomen op het punt waar we naar links af moesten slaan werd er een raadsel opgelost. We hadden regelmatig muziek gehoord van achter de heuvel, en we konden niet helemaal thuisbrengen waar het vandaan kwam, maar dat weten we nu want er blijkt een ijsbaantje te zijn.

We wandelden verder langs het hek en zagen aan de andere kant een villawijk in aanbouw. En dan ook echt in aanbouw want aan vrijwel alle huizen wordt nog gebouwd, er zijn er amper nog bewoond. Die bouw kan soms jaren duren, aangezien het afbouwen afhangt van beschikbare fondsen. Is er geen geld dan ligt de bouw stil, en is er weer geld dan gaan ze weer verder.

We hadden ook nog een prachtig zicht op de stad daarachter, want we bevonden ons nog steeds halverwege de heuvel waarop Zima ligt, kijk maar naar de foto op de volgende pagina...

Maandag 4: Luchtig nieuwtje

Er stond in de Sakhalin Times weer een aardig bericht, deze keer over de luchtvaartmaatschappij Domodedovo Airlines, je weet wel, die maatschappij waar Riet zo'n gedenkwaardige vlucht mee had toen ze hier vorig jaar februari naar toe kwam (zie de log van 24 februari 2007).

Die maatschappij is dus gestopt met al haar vluchten op Sakhalin, in ieder geval tot 15 maart.

Ze hebben namelijk een probleempje met de luchthaven van Yuzhno. Er staat voor een paar miljoen roebel aan rekeningen open voor getankte brandstof en volgens een official van het Sakhalin Region Transport hebben ze al maanden geen rekeningen meer betaald.

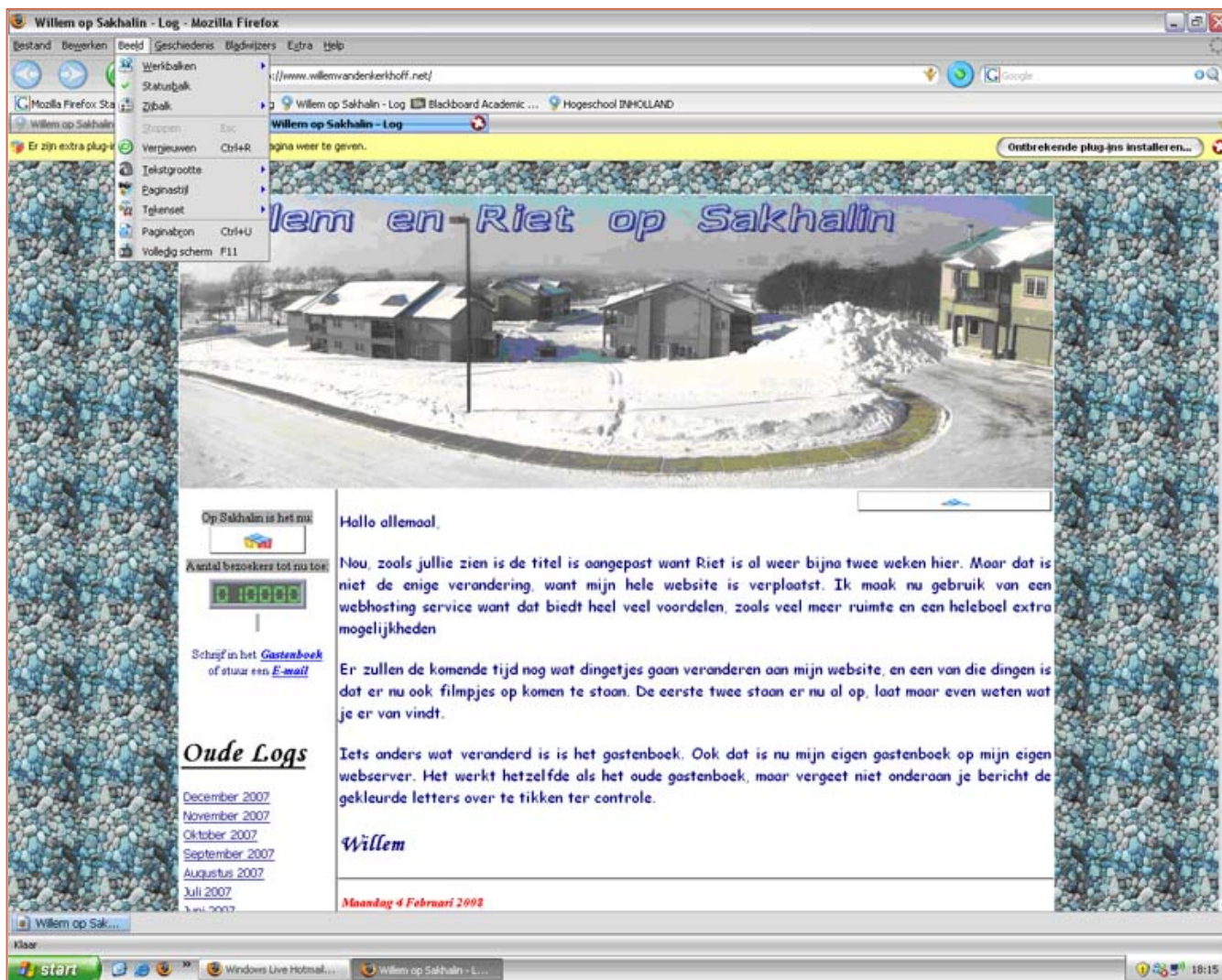

De laatste Iljoesjin IL-62 die hier op 30 januari landde moest daarom ook zonder bijgetankt te zijn weer vertrekken en heeft onderweg naar Moskou een tussenlanding moeten maken op de luchthaven van Chabarovsk om daar brandstof in te nemen voor de rest van de vlucht...

Dinsdag 5: 10.000 bezoekers!!

Dat had ik toch echt niet gedacht toen ik met deze website begon, dat ik een aantal van tienduizend bezoekers zou halen. en eerlijk gezegd ben ik de laatste dagen helemaal vergeten er zelf op te letten maar gelukkig was de tienduizendste bezoeker zelf wel attent want vandaag kwam er een mailtje binnen van Chantal dat ze de gelukkige is.

Eigenlijk klopt het aantal niet helemaal, want toen ik de teller installeerde twee jaar terug stond de website eigenlijk al een paar weken op het Internet. En de nieuwe teller die ik nu heb geïnstalleerd van mijn eigen webserver telt iets anders dan de vorige. Maar dat mag allemaal de pret niet drukken, ik vind het hardstikke leuk!

Chantal, gefeliciteerd, nog wel even geduld voor je cadeautje maar het komt eraan. Al weten we zelf nog niet wat het wordt.

Woensdag 6: Internet problemen

De Internet verbinding die we hier hebben is al niet buitengewoon snel maar sinds vandaag is het helemaal hopeloos. We hebben een ADSL aansluiting van wel 256 Kb (ja, lach maar gerust even, dat doe ik zelf ook als ik in Nederland achter mijn eigen 6 Mb lijntje zit) maar daar is een goeie reden voor.

We hebben namelijk geen vaste verbinding met het vasteland, onze verbinding met de rest van de wereld gaat via een satelliet verbinding en dat heeft nou eenmaal zijn beperkingen wat betreft de bandbreedte.

Kan er dan geen kabeltje getrokken worden naar het vasteland? Jawel, dat zijn ze al twee jaar aan het proberen en er is al twee keer een poging mislukt. Niet omdat de kabel niet gelegd kan worden maar beide keren was deze binnen de kortste keren gebroken, de laatste keer vorig jaar in september. Vermoedelijke oorzaak zijn vissersschepen met sleepnetten...

Donderdag 7: No alcohol...

Gisteravond hoorde ik een verhaal van mijn gitaarmaat Pat waar ik van in een deuk ging omdat het zo ontzettend Russisch is.

Pat heeft de leiding over het constructiewerk op het boorplatform "Molikpaq" en een van zijn eerste daden was het afkondigen van een totaal alcoholverbod op het platform. Het is daar toch al behoorlijk gevaarlijk werken en drank is dus uit den boze, maar om te zorgen dat met name de Russen zich daar ook aan houden is de enige manier alcohol helemaal verbieden, want anders gebeurt het toch stiekem. Er ging dus een bevel uit, "No alcohol on the platform".

Hij kreeg op een gegeven moment een telefoontje van de beveiliging op de vliegbasis vanwaar de helikopters naar het boorplatform vertrekken. Ze hadden een Rus aangehouden die naar de "Molikpaq" onderweg was maar die had 48 (achtenveertig) flessen Vodka bij zich, maar hij leek zich van geen kwaad bewust.

Pat vroeg of ze wilden vragen wat die vent dan in hemelsnaam dacht te gaan doen met al die Vodka. Het antwoord was, "Nou, ik had gehoord dat er helemaal geen alcohol op het platform was"....

Vrijdag 8: Licht en donker

Het is al weer bijna twee weken licht als ik 's morgens om kwart over zeven bij de bushalte sta, ondanks dat de zon nog niet helemaal boven de Oostelijk heuvels uit is gestegen. Dat begint hier dus al aan het eind van februari en ik vind dat persoonlijk erg prettig want er is niks beter voor een goed humeur als daglicht (liefst met een zonnetje) als naar je werk gaat.

Dat dat hier zo vroeg in het jaar al gebeurt schijnt te maken te hebben met de zuidelijke ligging van het eiland. Want hoewel je het aan de wintertemperaturen niet zou zeggen, Yuzhno-Sakhalinsk ligt een heel stuk zuidelijker dan Nederland, ongeveer op dezelfde hoogte als Bordeaux in Zuidwest-Frankrijk.

En vanavond toen ik om kwart over zes in de bus terug naar Zima zat zagen we nog steeds daglicht gloren boven de Westelijke heuvels waar het zonnetje dus nog niet helemaal onder was. En daar word ik ook weer vrolijk van, want nog maar een dag of wat en ik ga met daglicht weg en kom ook met daglicht weer terug.

Zaterdag 9: Chinees Nieuwjaar

Hoewel het eigenlijk afgelopen donderdag was hebben we vandaag op uitnodiging van Jaime, een collegaatje uit Maleisië, vandaag Chinees Nieuwjaar gevierd.

Bij aankomst zagen we dat Jaime een prima manier gevonden had om het bier te koelen, ze had de flessen en blikjes buiten haar appartement gewoon in de sneeuw gestoken.

We moesten trouwens later alles toch binnen halen want nadat het zonnetje was ondergegaan begon de boel in een snel tempo te bevriezen.

Jaime had zelf voor het nodige eten en drinken gezorgd maar iedereen droeg een steentje bij.

Riet had vandaag twee salades gemaakt waarvoor we vanmorgen in de stad nog even gauw de nodige boodschappen moesten doen want gisteren bleek er nergens een krop sla te krijgen te zijn.

Er waren teveel mensen om allemaal in het kleine Zima 3 appartement van Jaime te passen maar er was ook op de gang ruimte gemaakt. Een van de mannen kwam binnen met vers gemaakte loempiaatjes en Graeme zorgde ter plekke voor vers gefrituurde tijgergarnalen.

Zoals gewoonlijk was er weer veel te veel om allemaal op te eten en te drinken.

Zondag 10: Hittegolfje

Gisteren en vandaag liepen de temperaturen op tot zo'n -3 graden, wat op Sakhalin in de winter zoveel betekent als een hittegolfje. Hetzelfde is vorig jaar gebeurd, en ik heb mijn logs er nog eens op na gelezen om te kijken wanneer dat precies was. Het bleek iets later in februari geweest te zijn, zo'n anderhalve week om precies te zijn, en toen schreef ik dat het een heel nieuw fenomeen was.

Nieuw wel misschien, maar niet uniek dus want hetzelfde is nu weer het geval.

Overigens gaan de temperaturen als het zonnetje onder gaat wel weer snel naar beneden, want in de loop van de avond was het al weer zo'n -13 maar ook dat is nog niet echt koud. Normaal gesproken als de temperatuur zo omhoog gaat dan is de verwachting dat er sneeuw komt, maar daar ziet het absoluut niet naar uit. De nachten zijn kraakhelder en overdag is er een strakblauwe lucht waar geen wolkje in te zien is.

Voordeel van het prachtige weer is natuurlijk wel dat het plezierig is om er op uit te trekken en vanmiddag heb ik weer eens een wandeling gemaakt van het centrum van Yuzhno terug naar Zima. Dat had ik al een paar keer gedaan maar alleen nog in de zomer, ik wilde het nu ook eens in de winter doen met sneeuw. Uiteraard heb ik weer de nodige foto's gemaakt, hier is er alvast eentje.

Er is goed te zien dat de straten tegenwoordig goed worden schoongehouden, en ook dat het verkeer de sneeuw behoorlijk smerig maakt. Tijd dat er weer wat gaat vallen, dan wordt alles tenminste weer mooi wit, en ook de skipistes die op de achtergrond te zien zijn kunnen nog wel wat extra sneeuw gebruiken.

Al met al heb ik dik twee uur over mijn wandeling gedaan. Riet ging niet mee, die bleef liever thuis om te strijken en te stofzuigen. Echt waar.

Maandag 11: Pjotr Paulusmov (Piet Paulusma)

Zei ik gisteren niet dat zo'n onverwachte opwarming niet betekende dat er een weersverandering zou komen? Nou, ik heb mooi gelijk gehad, want in de loop van de dag is het gaan sneeuwen en volgens de berichten blijft dat de komende dagen ook zo. Er wordt zelfs voor morgen of overmorgen een sneeuwstorm verwacht.

En het is waar, alles ziet er nu gelijk weer een stuk gezelliger uit want wat grauw begon te worden is nu weer bedekt door een donslaag van sneeuw. Er is op zich nog niet eens zo heel veel gevallen, een paar centimeter maar, maar hopelijk komt daar de komende dagen nog het nodige bij. Dus misschien kan ik beter maar een nieuwe carrière beginnen als weerman....

Vanochtend was er een berichtje in het nieuws over Seoul. De Sungnyemun Poort die we afgelopen zomer nog hebben gezien is totaal door brand verwoest. De poort, die stamde uit 1398, was het belangrijkste historische monument van Korea. Was.

Dinsdag 12: Zwart brood en zure bommen

Er is gisteren en vannacht een mooi laagje sneeuw gevallen. Niet eens zo veel, tussen de vijf en de tien centimeter, maar toch genoeg om alles er weer een beetje feestelijk wit uit te laten zien. Vandaag hadden we sneeuwbuien en af en toe zon, maar morgen wordt het menens. Er wordt in de loop van de dag een sneeuwstorm verwacht en die gaat als de voorspellingen kloppen twee dagen aanhouden. We wachten dus in spanning af.

In de krant "Sakhalin Times" van deze week stond in een column een verhaal over drankmisbruik in Rusland. Ik heb al regelmatig verteld dat dat hier een enorm groot maatschappelijk probleem is, maar het zit ook in de cultuur gebakken, in Rusland wordt gewoon veel gedronken.

Uiteraard hebben de Russen ook hun paardenmiddel tegen dronken worden en tegen een kater, zwart brood en zure bommen. Als je geen zin hebt om je te bezatten en de zelfdiscipline kunt opbrengen om op te houden met drinken dan is er maar één manier om dat te doen, en dat is je laatste glas niet helemaal leeg drinken. Dat wordt beslist niet onbeleefd gevonden, en als je het toch doet, ja, dan wordt er gewoon weer bijgeschonken want dan moet je het zelf maar weten...

Woensdag 13: Drukke bij Sfera

Het kantoorgebouw waar ik sinds twee maanden zit heeft een op- en afrit aan de voorkant. Die is uiteraard bedoeld voor het laten in- en uitstappen van passagiers maar dat loopt niet altijd even soepel. Er zijn nogal wat taxi's en "gewone" Russen die daar nogal lang parkeren terwijl ze op een passagier wachten.

Normaal gesproken kunnen twee auto's (of bussen) elkaar passeren maar als er auto's geparkeerd staan en een van de Sakhalin Energy busjes pal ernaast voor de trap parkeert staat de hele boel vast. Nu zul je Russen nooit zien uitstappen om door middel van een potje schreeuwen of schelden vrije doorgang af te dwingen, er wordt hooguit een korte stoot op de claxon gegeven, maar heetgebakerde taferelen zul je niet zien.

Wat het gevolg daarvan is is dat het voor de deur snel volloopt en uiteraard staat alles op een gegeven moment vol en vast. Om dat op te lossen hebben de mensen van de beveiliging een soort knuppeltje gekregen, oranje van kleur en lichtgevend in het donker, waarmee ze chauffeurs aanwijzingen geven om door te rijden of ergens anders te gaan staan.

Donderdag 14: Sneeuw met Valentijnsdag

Gisteravond zijn we even naar de Zima 3 bar geweest omdat er weer een afscheidsneut werd gegeven, en op de heen- en de terugweg merkten we al dat de wind was opgestoken. Nog niet echt een storm, wij Hollanders zijn wat dat betreft wel wat gewend, maar meer een stevige wind. Maar sneeuwen deed het nog niet, en de verwachting was dat dat dan in de loop van de nacht wel zou gaan gebeuren.

Toen ik vanmorgen wakker werd hoorde ik buiten de bulldozers al aan het werk, en ik hoewel ik aan het geluid kon horen dat het nu niet sneeuwde dacht ik dus dat er een flink pak was gevallen. Maar nee hoor, helemaal niks, de sneeuw was door de wind alleen opgewaaid tot flinke hopen, dat was alles.

Maar het waaide wel nog steeds stevig, en in de loop van de ochtend kwam dan toch eindelijk de sneeuw. Tussen de middag moest ik voor een vergadering naar een ander kantoor en onderweg kon ik dus mooi even wat foto's maken.

Het is de hele dag flink blijven sneeuwen maar de wind blies het alle kanten op. Alles is nu wel weer mooi weet onder een nieuwe laag van tussen de tien en twintig centimeter.

Thuis komend op Zima zag ik dat daar veel meer sneeuw was gevallen dan in de stad die lager ligt en dus meer in de luwte van de heuvels. Toen ik uit de bus stapte stond ik meteen tot mijn knieën in de sneeuw waar vanmorgen nog een schone stoep was.

Gelukkig had Riet een goed idee gehad, die had in de bijna dertig centimeter dikke laag sneeuw voor onze voordeur een paadje vrij geschept tot waar de bulldozers de sneeuw inmiddels al weer hadden weggeschoven.

Dat paadje is nu, amper anderhalf uur later, trouwens al weer verdwenen. Benieuwd of ik morgen de deur nog uit kan als het vannacht zo doorgaat...

Het was vandaag natuurlijk ook Valentijnsdag en hoewel dat eigenlijk een puur Amerikaanse feestdag is zijn zelfs de Russen bezweken voor de commerciële druk. In alle winkelcentra werd in de hal een bloemenstalletje ingericht en die hebben goede zaken gedaan als je het mij vraagt.

En als je dan weet wat een "bossie blomme" hier normaal al kost dan wil ik niet eens weten wat je vandaag moest dokken. Ik doe dus niet mee aan die zottigheid, nee.

Vrijdag 15: Nog meer sneeuw

Omdat het vannacht is blijven sneeuwen ging ik vanmorgen vol verwachting voor het raam zitten met mijn eerste bakkie koffie om in de gaten te houden of er wel bussen reden. Helaas, hoewel er toch gauw een centimeter of dertig sneeuw was gevallen waren de straten op Zima al weer zo goed als schoon, en dat had ik ook wel kunnen weten want ook vandaag hoorde ik de bulldozers al weer toen de wekker afliep.

Vanwege de sneeuw was Riet de laatste dagen niet naar de stad geweest om boodschappen te doen en dat werd nu toch wel hoognodig, dus ze waagde het er toch maar op. Ik had al doorgebeld dat de starten in de stad goed te berijden waren als je maar voorzichtig aan deed, want het blijft lastig, verse sneeuw op een gladde ondergrond.

Het probleem bleek niet te liggen in de stad, het probleem was hoe de auto uit de garage te krijgen. Er lag precies voor de garagedeur namelijk een extra hoge berg sneeuw omdat er sneeuw van het dak afgegleden was.

Riet besloot het er toch maar op te wagen zonder eerst te gaan scheppen, want het is tenslotte niet voor niks een fourwheel drive, nietwaar. Het ging moeizaam omdat de voorwielen toch gingen slippen en de auto dus begon te schuiven, maar het lukte toch zonder noemenswaardige problemen.

En de onderkant van de auto is nou ook weer schoon...

Zaterdag 16: Terugreisje voor Riet

Via het Internet hebben we vandaag voor Riet vluchten geboekt voor een paar weekjes Nederland. Ze vertrekt hier op 31 maart (ja Ans, dan pas), blijft drie weken in Nederland en vliegt dan op de 23e april weer terug naar Sakhalin.

Ze had zelf al besloten om deze keer niet via Seoul te reizen maar met Aeroflot via Moskou. Dat scheelt een paar uur vliegtijd en Aeroflot heeft kort geleden ook de dienstregeling aangepast zodat het nu mogelijk is om op dezelfde dag door te reizen, zowel op de heen als de terugreis. En Aeroflot heeft op de luchthaven Sheremetyevo een speciale transfer service voor passagiers die overstappen van een binnenlandse op een buitenlandse vlucht of omgekeerd waarbij wordt gezorgd voor de bagage, de douane en paspoortcontrole en ook nog eens het transport van de ene terminal naar de andere.

En nog even wat nieuws over het weer, het heeft vandaag de hele dag gesneeuwd. Het waren wel geen dikke vlokken maar er is toch wel het nodige gevallen en in de loop van de avond werd het een echte sneeuwstorm. Het was zo bar dat toen we terugkwamen van een avondje uit eten we het niet meer zagen zitten om nog naar de Zima 3 bar te lopen...

Zondag 17: Nieuwe sport

Kijk, vorig jaar om deze tijd hadden we hier geen auto en was het dus geen probleem als we insneeuwden. Het was alleen een kwestie van effe een paadje scheppen of vegen naar de straat wan die werd ook toen keurig schoongeveegd door de bulldozers.

Dat is nu allemaal veranderd en ik heb er dan ook een nieuwe sport bij, sneeuwruimen. Van de week viel het nogal mee en Riet kon vrijdag de garage nog gewoon uit door de auto dwars door de sneeuw te ploegen, maar dat ging na de sneeuw van gisteren en vannacht dus echt niet meer.

Gisteren had ik al de nodige sneeuw weggescheept maar vandaag kon ik dus weer overnieuw beginnen. En de sneeuwhoop werd nog eens verergerd doordat de bulldozer bij het schoonvegen van de straat een extra sneeuwrand dwars voor de uitrit van de garage had gelegd. Dat werd dus flink scheppen geblazen.

Nu is het wachten op de volgende sneeuw die al weer wordt verwacht, plus de sneeuw die hoogstwaarschijnlijk van het dak naar beneden zal komen, en je snapt dat ik de komende tijd wel meer van dit soort klusjes zal hebben...

Maandag 18: Mooi weer en nieuwe laarzen

Gisteravond was het al opgehouden met sneeuwen en vanmorgen was er weer de strakblauwe lucht met een zonnetje. En dat niet alleen maar de temperatuur bleef ook nog eens net onder het vriespunt, kortom schitterend weer. Dat blijft volgens de berichten niet lang zo want er komt deze week nog meer sneeuw aan.

Riet heeft vandaag een probleem opgelost waar ze al een tijdje mee rondloopt en ze had daar haar vriendinnen Liz en Ruth bij nodig. Ze kon namelijk niet besluiten of ze nu een paar zwarte laarzen zou gaan kopen die bij haar twee zwarte winterjassen passen, of een bruine bontjas die bij haar bruine laarzen past.

Het zijn de zwarte laarzen geworden. Echte Russische, met glimmende dingetjes en hoge hakken.

Dinsdag 19: Kitsch

Ik had het gisteren over typische Russische laarzen en dat moet ik even uitleggen. Ik had al eens verteld dat Russen van uitbundig houden, en zeker vergeleken met de Nederlandse esthetische smaak is dat zo. Russen zijn niet zo voor eenvoud maar meer voor het romantische en uitbundige, en dat uit zich in de kleding van de vrouwen bijvoorbeeld door veel glitter en versiering. Mannen uiten het anders, door een enorme grote auto bijvoorbeeld met heel veel toeters en bellen erop.

Wat wij als kitsch beschouwen, wordt in Rusland als echt mooi gezien. Ze zijn gek op goud en ze bekleeden dan ook paleizen en die beroemde "uien" op hun kerken ermee, en dat doen ze nog steeds getuige een paar nieuwe kerken in de stad. Ook in het geven van complimenten en cadeaus zijn de Russen heel wat uitbundiger dan wij Nederlanders, bij ons zouden we het gauw overdaad noemen.

Voor de "Nieuwe Russen", zoals de nieuwe schatrijke elite wordt genoemd, wordt de waarde van iets bepaald door de prijs die ervoor is betaald, de symbolische waarde doet er niet toe. Hoe duurder iets is hoe beter (hé, dat klinkt bekend).

Wat je ziet is ook hier in Yuzhno een groot verschil tussen arm en rijk. Zo stond er nog een omaatje te bedelen bij de uitgang van winkelcentrum "Yantar" afgelopen zaterdag, en dat is niet de eerste keer dat ik zoiets zie. En dat staat in schril contrast met het grote aantal Hummers wat hier rond rijdt.

Er rijdt zelfs een goudkleurige rond, met een bord achter de voorruit waar "FBI" op staat...

Woensdag 20: Slagboom incident

De winter heeft een ontzettende dip want de temperatuur liep gisteren en vandaag op tot het vriespunt. Dat heeft tot gevolg gehad dat de straten in Yuzhno in een vieze modderzooi zijn veranderd en van de mooie witte deken die alles bedekte is dus niet veel meer over. Een ander gevolg is dat aan de randen van de daken enorme ijspegels hangen als gevolg van de smeltende sneeuw op de daken.

Helemaal vreemd is dit verschijnsel niet want vorig jaar hadden we iets later in februari precies hetzelfde, en gebleken is dat het absoluut niet het begin van de lente betekent. We krijgen volgens de weersverwachting deze week weer sneeuw en de temperaturen gaan 's nachts weer onder de -10. Vervelend is natuurlijk wel dat die natte zooi 's nachts weer befrist en voor ontzettend gladde wegen zorgt, dus laat het maar weer gauw gaan sneeuwen.

De bus naar huis had vanavond een incident bij het verlaten van Zima 3, op weg naar Zima 1. Zima 3 ligt apart van de rest van Zima en is dus ook apart beveiligd met een eigen wachthuisje met slagboom. Voordat de bus door de slagboom mag wordt van iedereen in de bus zijn toegangspas gecontroleerd en dan pas gaat de slagboom open. Bij het verlaten van het terrein ging op het moment dat de bus naderde de slagboom opeens dicht, en ondanks dat de chauffeur hard in de remmen ging raakte de voorruit met een flinke klap de slagboom.

Deze keer brak de slagboom niet, maar het gebeurt heel regelmatig dat er bij een van de kantoren en op Zima, vrijwel allemaal bewaakt, een bus of een auto dwars door de slagboom gaat, en meestal niet door slippen of niet op tijd kunnen stoppen maar gewoon omdat de chauffeur te ongeduldig is. Ik had het zelf nog niet meegemaakt maar vanavond was het dus raak. De chauffeur kon er deze keer niks aan doen want de bewaker zat gewoon te snurken. Dat de slagboom heel bleef was toch wel een beetje een teleurstellend....

Donderdag 21: Volle schoenen en natte broekspijpen

Vannacht is er weer een slordige tien tot vijftien centimeter sneeuw gevallen en de temperatuur ging ook weer flink omlaag.

Van de ene op de andere dag lag alles dus weer onder een lekkere laag sneeuw en als je het zelf niet gezien hebt geloof je niet dat de straten gisteren nog een natte modderbende waren.

Vanmorgen was het ook flink koud door een stevige wind uit het noorden, en dat merkte ik toen ik van de Russische les terug liep naar kantoor.

Dat is een wandeling van een minuut of tien en opvallend was hoe weinig mensen er vanwege de kou op straat liepen, ondanks een zonnetje. Als het 's nachts heeft gesneeuwd is de eerste wandelaar 's morgens de pineut want die moet door de verse sneeuwlaag heen ploegen. Alle andere wandelaars lopen automatisch in de voetsporen van de voorgangers waardoor er overal in de stad smalle paadjes in de sneeuw ontstaan.

Normaal met veel mensen worden die paadjes vanzelf breder tot er een ruim pad van platgetrapte sneeuw is maar dat was vanmorgen dus niet zo. Vooral bij het passeren van de paar tegenliggers stapte ik regelmatig in de verse sneeuwlaag waardoor de sneeuw in mijn schoenen stond en mijn broekspijpen aan de onderkant nat waren toen ik bij het kantoor aankwam...

Vrijdag 22: Verdediger van het Vaderland Dag

Hoewel het eigenlijk pas morgen is werd er vandaag op kantoor de "Defender of the Fatherland Day" gevierd. Wat deze feestdag, de voormalige "Dag van het Rode Leger", precies is heb ik vorig jaar en het jaar daarvoor al uitgelegd dus als je dat wilt weten moet je maar eens de logs van februari van de afgelopen twee jaar teruglezen.

We kregen van de dames van onze afdeling allemaal weer een uitnodiging in ouderwetse Sovjet stijl voor de door hen georganiseerde feestelijke bijeenkomst en die zag er, zo uit:

Товарищи бойцы!

Смиииииииирно! Рррррравнение на флаг!

Объявляется приказ по подразделению:

всему личному составу надлежит явиться 22 февраля 2007 года, в 17-006 в бар Чипполини, для участия в праздничном построении!

Форму одежды иметь парадную, настроение - боевое!

Обеспечние пищевым довольствием на первые 15 минут и наркомовские 100 грамм всем участникам!

Сознательным бойцам жать кнопку "Есть!"

Дезертирам - кнопку "Косить"

Женская часть личного состава.

De vertaling is als volgt:

Kameraden strijders!

Geeeeeeef acht! Staaaa bij de vlag!

Aankondiging van een bevel voor de eenheden:

Alle rangen verplicht aantreden op 22 februari om 17:00 in bar "Cippolini" om deel te nemen aan een feestelijke bijeenkomst.

Kleding in parade stijl, stemming - strijdvaardig!

Alle deelnemers worden de eerste vijftien minuten voorzien van voedsel en 100 gram narcotische dranken .

Doortastende strijders drukken op de knop "Ik doe mee!"

Deserteurs - de knop "Afvoeren".

De vrouwen van de afdeling.

Zaterdag 23: Veel storm, weinig sneeuw

Vannacht is de wind aangewakkerd en hoewel de hoeveelheid sneeuw meeviel was het toch een barre dag vandaag. De harde wind maakte het ijsig koud en de fijne sneeuw maakte dat je buiten amper je ogen open kon houden. Niet dat we veel buiten zijn geweest, ik heb alleen de opritten voor de garage en de voordeur schoongeschept want de sneeuw was daar tot bijna een meter hoog opgestoven.

Vanavond gingen we toch maar richting Zima 3 bar en dat werd een barre tocht. Maar daar hoef ik zelf niks over te vertellen want Riet ging daar bij thuiskomst spontaan wat over zitten schrijven:

Hoi allemaal

Ben nu al een paar weken weer in Rusland, en ik ben meestal wel blij met het weer hier. Overdag meestal zon en wind stil en af soms s`nacht een pak sneeuw. Nu zijn denk ik de regels veranderd, want het is de hele week al aan het sneeuwen overdag, en veel wind. Het valt dan niet mee om te auto uit de garage te krijgen en winkelen met een sneeuwstorm is ook niet leuk.

Vandaag was er weer zo`n dag, Willem is een uur aan het sneeuw scheppen geweest om de auto er uit te krijgen want we zouden boodschappen gaan doen. Het was koud en zeer onplezierig. We besloten dus maar om de boodschappen te laten zitten en vanavond wat te eten in de Zima 3 bar, de boodschappen komen morgen dan wel.

Nu is het vandaag een feestdag in Rusland, dus de sneeuwruimers waren niet massaal aanwezig zoals gewoonlijk. En dat hebben we gemerkt! We liepen vanavond naar de Zima 3 bar en normaal is dat een goed begaanbaar pad. We zagen wel dat er nu geen sneeuw geruimd was, en het hele pad was bedekt met ruim een meter sneeuw (niet overdreven!). Nou had er al iemand gelopen want er leek een smal pad van voetstappen te zijn langs het hek, dus dat zou wel te doen zijn. Dachten we. Dat viel dus zwaar tegen!!!

Willem liep voorop en probeerde in de voetstappen van degene die ons voor was geweest te stappen. Dat probeerde ik ook. Maar Willem is een stukje groter dan ik, en af en toe zakte ik tot ver over mijn middel in de sneeuw. Ik moest me aan het hek optrekken om er weer uit te komen.

Dit doen we dus niet meer. En moet je nagaan, er rijdt ook een bus naar Zima 3... Je moet maar denken, weer een ervaring rijker. Maar ik doe dit dus nooit meer, en we hebben dan ook de bus teruggenomen

Zondag 24: Burger Mania

Omdat het gisteren nogal bar weer was moesten we vandaag hoognodig boodschappen doen en dat was geen probleem want het zonnetje was terug, alleen de straffe noordenwind was er nog wel.

Na een bezoek aan de supermarkt maakten we nog een paar stops, onder andere op de Koreaanse Markt voor houtskool voor de barbecue. Riet vond dat nu we er toch waren we wel even over de markt konden lopen, en daarbij vroren onze oren zowat van onze kop af. Ik had toch zo langzamerhand beter moeten weten dan hier rond te gaan lopen zonder hoofddeksel...

De laatste stop was een bezoek aan een splinternieuw winkelcentrum waar Riet een paar laarzen had gezien. De laarzen werden afgekeurd (ze vroeg tenslotte om mijn eerlijke mening) maar op de tweede verdieping vonden we wel tot mijn grote verbazing en vreugde het ultieme teken van beschaving.

Dames en Heren, tot mijn groot genoegen kan ik U mededelen dat Yuzhno-Sakhalinsk is toegetreden tot de beschaafde steden, want er is een hamburger restaurant geopend!!! Het is genaamd "Burger Mania" en de formule is exact hetzelfde als bij de ons zo bekende en geliefde hamburger restaurants.

Helaas hadden we al gegeten maar zeer binnenkort komt er zeker een verslag van ons eerste bezoek. Over de kwaliteit van de burgers zitten we niet eens zo in, waar we het meest benieuwd naar zijn is of ze er in geslaagd zijn om het personeel vriendelijk te laten glimlachen naar klanten...

Maandag 25: Vrije dag

We hadden met een aantal andere stellen een actieve dag gepland maar daar is doordat vrijwel iedereen uitgeslagen heeft weinig van terecht gekomen. Riet en ik wilden vanmiddag nog wat gaan wandelen in de stad maar omdat het bewolkt begon te worden dachten we dat er sneeuw zat aan te komen. Die kwam dus niet maar tegen de tijd dat dat duidelijk werd was het al tegen vijven.

Eigenlijk een luie dag dus vandaag.

Dinsdag 26: Politiek

Bij Tweede Kamer verkiezingen in Nederland heeft iedereen daar een mening over, want zo zijn wij Nederlanders, en we gaan ook een stevige discussie daarover niet uit de weg. Of met andere woorden, politiek is iets waar bij ons over gesproken wordt.

Hier in Rusland is dat totaal anders, want politiek is hier geen gespreksonderwerp.

Uiteraard heeft iedereen daar wel een mening over maar het zit er nog zo ingebakken dat je die voor je moet houden dat het nog steeds erg moeilijk is om met Russen juist daarover een gesprek aan te knopen.

Zelfs mijn Russische lerares praat er met tegenzin over en wijdt er niet over uit.

Het valt me dan ook op dat buitenlandse nieuwszenders en buitenlandse nieuwswebsites allemaal bol staan van meningen over de Russische Presidentsverkiezingen en meestal is het niet veel goeds.

"Dictatuur" en "Oneerlijke verkiezingen" zijn de meest gebezigde termen en vandaag las ik zelfs een vergelijking met het vooroorlogse Duitsland. En dat allemaal vanwege de machtspositie van de huidige President Poetin.

Al die commentaren hebben blijkbaar niks aan de gewone Russen gevraagd want dan hadden ze denk ik in de meeste gevallen een ander verhaal gehoord. De gewone Russen zijn namelijk blij met Poetin, en daar hebben ze nog goede redenen voor ook.

Onder Poetin is niet alleen de economie beter gaan draaien maar dat merken de Russen ook in hun portemonnee, want de gemiddelde salarissen zijn omhoog gegaan. Dat er een groot verschil bestaat tussen arm en rijk had ik al eens gemeld, maar dat was voor Poetin nog veel erger door de enorme corruptie. Poetin heeft het "grote graaien" grotendeels de nek omgedraaid, en dat niet alleen, mensen kunnen nu weer gewoon veilig over straat overdag. Dat is namelijk nog niet zo gek lang geleden wel eens heel anders geweest weet ik uit betrouwbare bronnen. En bovenal Poetin heeft er ook voor gezorgd dat Rusland in de wereldpolitiek weer een macht is om rekening mee te houden, en dat heeft de Russen hun zelfrespect weer teruggegeven.

Kijk, dat het Westen (lees: de Verenigde Staten) dat allemaal heel zorgelijk vindt snap ik ook wel, ik ben daar tenslotte zelf ook mee groot gebracht. Maar voor de Russen telt maar één ding op dit moment en dat is stabiliteit. Dat is wat er nu is en ze zijn dan ook tevreden zoals het nu gaat, en daarom gaat de grote meerderheid op Poetin's vazal Medvedev stemmen. En geef ze eens ongelijk.

Woensdag 27: Ijspegels

Er stond in de krant vandaag, in Nederland nog wel, een bericht over dodelijke slachtoffers in Rusland als gevolg van vallende ijspegels.

Het was weliswaar in Samara als ik me goed herinner, en dat ligt hier verder vandaan dan dat het van Nederland ligt, maar het bij verschijnsel op zich kan ik me wel wat voorstellen.

Ik heb er al eens eerder over geschreven toen we van het bedrijf uit allemaal een email kregen met een waarschuwing voor vallende ijspegels erop.

Zo heel vaak gebeurt dat nou ook weer niet, maar toch hoofdzakelijk omdat er tijdig maatregelen worden genomen, dan wel door onszelf, dan wel door de mannen die Zima sneeuw- en ijspegelvrij proberen te houden.

Als er een dik pak sneeuw op de daken ligt en de zon stad op het dak, dan kan het nog zo koud zijn maar door de isolerende werking van de sneeuwlaag smelt de sneeuw aan de onderkant en het smeltwater loopt dan uiteraard naar beneden.

Maar zo gauw die gesmolten sneeuw onder de sneeuwlaag vandaan komt vriest het meteen weer aan en zo worden zelfs bij dikke vorst ijspegels gevormd. Ook de dakrand van ons huis hangt er op dit moment vol mee, en eerlijk waar, ik kijk ook wel eens ongerust omhoog.

Die pegels zijn namelijk al gauw langer dan een meter of zelfs anderhalve meter, dus een aardig gewicht en met een venijnige punt.

Je moet er inderdaad niet aan denken dat dat zo loodrecht op je kop valt want dan ben je er hoogstwaarschijnlijk wel geweest...

Donderdag 28: Laarzen met haar

Weten jullie nog, die afgekeurde laarzen waar ik het afgelopen zondag over had? Nou ze zijn er toch gekomen hoor.

Ik had wel in de gaten Riet er helemaal weg van was maar het paar wat ze toen heeft gepast was behoorlijk onpraktisch Er zat zoveel haar op dat ze de rits amper kon vinden en in de winkel kreeg ze dan ook de rits niet eens dicht bij het passen omdat er allemaal haar tussen zat. Van die laarzen dan hè.

Nou is ze gisteren wezen shoppen met haar vriendinnen en ze kwam dus weer zo'n paar laarzen tegen. Met iets minder haar, dat wel, en deze keer ging de rits dus wel dicht. En hier zijn ze dan.

O ja, en ik moet er nog wat bij vertellen. Er zat ook een borsteltje bij en een kammetje om ze te kammen en te borstelen. Echt waar.

Vrijdag 29: Quiz Night

Op Zima worden allerlei activiteiten georganiseerd voor de bewoners, en iedere week krijgen we via email een overzicht daarvan. Er zijn sportactiviteiten en wandeltochten, in het weekend vaak muzikale evenementen met bandjes en karaoke, en in het restaurant zijn er af en toe speciale thema avonden met bijzondere diners.

Er zijn ook een aantal vaste activiteiten, zoals het zaalvoetbal op dinsdagavond, de pokeravond in de Zima 3 bar op woensdag, en de tweewekelijkse Quiz Night. Dat laatste evenement wordt om de beurt gehouden in de bar van Hub hier op Zima 1 en in de bar van Zima 3. Gisteravond was het in de Zima 3 bar en Riet en ik deden deze keer mee. De deelnemers vormen samen teams van vijf of zes personen.

Het was wel een hele drukke avond want er waren maar liefst zeven teams. Er waren zeven rondes van tien vragen, elk over een specifiek onderwerp, en een fotovraag. En de vragen waren zoals gewoonlijk weer niet makkelijk! Voor de fotovraag kregen we een papier met daarop veertien foto's van flesjes Coca Cola en we moesten raden uit welk land die flesjes afkomstig waren. Weten jullie hoe een Cola flesje eruit ziet in Ethiopië of Cambodja? En de rest van de vragen was ook flink pittig, zoals bijvoorbeeld over munteenheden uit verschillende landen.

Kijk, dat half Europa de Euro heeft is duidelijk, maar wat heeft Bangla Desh? Of Hongarije? Nou ja, die laatste wist ik dan omdat ik daar geweest ben. Uiteindelijk werd ons team (genaamd de "10 Quid Cabbages", vraag me niet waarom) tweede op een half punt. Leverde ons wel mooi een gratis consumptie op...

Maart 2008

Zaterdag 1: Pijpleiding

Omdat ik eigenlijk meer stukjes schrijf over het leven hier op Sakhalin krijg ik nog wel eens de vraag of er eigenlijk ook nog gewerkt wordt. Jawel, nog steeds, en volgens de presentatie die we gistermiddag hebben gekregen gaat het zelfs behoorlijk goed allemaal. Er is afgelopen jaar een nieuwe planning gemaakt voor de afbouw van alle fabrieken en de levering van het eerste gas en het werk verloopt op dit moment vrijwel volgens die planning.

Dat zou betekenen dat er begin 2009 voor het eerst een gas leverantie kan gaan plaatsvinden, maar daarvoor moet er nog wel het een en ander gebeuren. De LNG fabriek in het zuiden is er zo goed als klaar voor, de eerste productietrein is technisch gereed, maar de fabriek in het hoge noorden die de eerste verwerking moet gaan doen nog niet. Wat betreft de pijpleiding is er nog maar zo'n vier kilometer waar nog laswerk moet worden gedaan, en dat lijkt heel weinig op de totale lengte van zo'n 1600 kilometer, maar het zijn wel de lastigste stukken.

Op dit moment worden er aan de pijpleiding gewerkt op een vijftiental plaatsen waar een breuklijn in de aarde wordt gekruist. Sakhalin is aardbevingsgebied en de pijpleiding moet dus zodanig geconstrueerd worden dat hij een flinke aardbeving kan weerstaan.

Op de plaatsen waar de breuklijnen liggen worden daarom speciale voorzieningen getroffen en komt de pijpleiding in een geul te liggen waarin de 1 meter en 22 centimeter dikke buizen ruimte hebben om min of meer vrij kunnen bewegen.

Om dat te bewerkstelligen worden die geulen gevuld met zand of een speciaal lichtgewicht vulmateriaal, en door dat materiaal wordt ook zoveel mogelijk van de schokken van een eventuele aardbeving geabsorbeerd.

Daarnaast wordt er ook nog een ingewikkeld drainage systeem aangelegd om bevriezing tijdens de winter te voorkomen.

De constructie van die geulen is zo ingewikkeld en alles luistert zo nauw dat het al vergeleken is met een Zwitsers uurwerk. Er zijn nu drie van die breuklijn overgangen klaar, en om ervoor te zorgen dat het werk onder alle omstandigheden door kan gaan zijn er speciale overkappingen, tenten en verwarmingsinstallaties geïnstalleerd op de werkplaatsen zodat er zelfs bij extreem lagere temperaturen doorgewerkt kan worden.

Zondag 2: Vieze verkiezingen

Na de sneeuwbuien vanmorgen gingen Riet en ik met de auto naar de stad omdat we wel eens wilden zien hoe het er bij de Presidentsverkiezingen aan toe ging. Er vielen ons twee dingen op, ten eerste dat we van die verkiezingen eigenlijk bar weinig merkten en ten tweede dat het dooide als een gek en dat het dus een verschrikkelijke vieze bende overall was.

Het was op zich erg mooi weer en de temperatuur was flink boven nul en dus erg aangenaam, en dat betekende veel mensen op straat. Maar niks te zien van stembureaus of plaatsen waar het druk was met mensen die wachtten tot ze naar binnen konden om te stemmen, helemaal niks.

Van verkiezingscampagnes was ook weinig te merken, en eigenlijk zag je maar twee soorten posters: die van de overheid met een oproep om toch vooral te gaan stemmen, met name langs de doorgaande wegen aan vrijwel alle lantaarnpalen, en die van de door Poetin naar voren geschoven kandidaat Medvedev.

We zijn dus maar een bakkie gaan doen in het Mega Palace hotel, gelegen in de buurt van de ski-pistes.

Daarna reden we met een omweg via het dorp Troitskoye terug naar Zima, al kan ik beter zeggen, we voeren terug want overal stonden plassen, sommige ter grootte van een kleine binnenzee.

Bij thuiskomst zag de auto er dan ook uit als een varken na een dagje modderbad. Voor alle duidelijkheid, de normale kleur van onze auto is dus wit...

Maandag 3: Zure Bommen Revisited

Ook op mijn nieuwe website heb ik weer "Big Brother" software meedraaien om te zien hoeveel bezoekers ik krijg, maar ook om te zien waar ze vandaan komen en hoe vaak ze terugkomen, dat soort dingen. Ik kan ook zien hoe mensen mijn site gevonden hebben en daar heb ik het al eens eerder over gehad, maar toen ik vanmorgen keek zag ik iets zo ontzettend grappig (vind ik, ja) dat ik het toch even met jullie wil delen.

Er waren maar liefst vijf mensen die mijn site gevonden hebben de afgelopen paar weken via Google. Eén daarvan was duidelijk naar mijn site op zoek zo te zien, en drie van de anderen hadden zoekargumenten die inderdaad wel een redelijke kans geven om op mijn site terecht te komen.

Nou heb ik eerder deze maand in een stukje geschreven dat de Russen zweren bij bepaalde middelen tegen de gevolgen van overmatige alcoholconsumptie, maar wie verwacht er nou dat iemand uit de buurt van Amsterdam uitgerekend op mijn website terecht komt op zoek naar.....

Num	Perc.	Search Engine Name	Search Term
▼ 1	20.00%	Google	zure bommen tegen kater
▼ 1	20.00%	Google	wintertemperatuur seoul
▼ 1	20.00%	Google	temperatuur sakhalin
▼ 1	20.00%	Google	willem in sakhalin
▼ 1	20.00%	Google	sakhalin het boek
5	100.00%		

Dinsdag 4: Lenin

Er stond in de krant vandaag een berichtje dat in Tadzjikistan (schijnt in Centraal Azië te liggen, waar dat ook mag zijn) het laatste standbeeld van Lenin is opgeruimd. In al die republieken die vroeger tot de Sovjet Unie behoorden zijn al die beelden weggehaald omdat ze niet aan het Sovjet verleden herinnerd willen worden, maar hier in Yuzhno staat hij nog hoor!

Eigenlijk dacht ik dat ze ook in het nieuwe Rusland al die beelden hadden weggehaald, en misschien is dat ook wel zo in bepaalde streken en steden maar hier is dat dus niet het geval. Het centrale plein in Yuzhno heet nog steeds het Lenin Plein, en de drukste winkelstraat die er langs loopt heet ook nog steeds de Lenin Straat. en ik geloof ook niet dat de mensen nou staan te springen om dat te veranderen.

De regering van de voormalige Sovjet Unie was nooit erg veel gelegen aan de verre gebieden aan de oostkant van Rusland anders dan als militaire basis aan de oostgrens, en voor de mensen van Sakhalin is Moskou een Ver-van-mijn-bed Show. Sterker nog, Moskou is die stad heel ver weg die vrijwel al het geld van Sakhalin wegzuigt zonder dat daar nou veel voor terug komt.

Daarom maakt het de mensen weinig uit, dat beeld van Lenin. Niet dat ze nou noodzakelijkerwijs zulke fans van Lenin zijn, maar het staat gewoon niet in de weg, dat is alles.

Woensdag 5: Niet blij

Onverwacht vervelend nieuws voor Riet, zowel gisteren als vandaag.

Om te beginnen gaan haar twee vriendinnen allebei terug naar Engeland voor een langere tijd. Ruth is van de week zodanig gevallen dat ze aan haar knie geopereerd moet worden, en Liz zou eigenlijk later terug gaan maar gaat nu met Ruth mee als begeleiding.

En dat was nog niet het meest vervelende nieuws. Er is namelijk een wijziging gekomen in haar reisplannen voor haar reis naar Nederland aan het eind van deze maand. Alle vluchten waren al een weekje of wat geleden geboekt en ze kon zowel op de heenreis als de terugreis na een korte tussenstop in Moskou gelijk doorreizen. Geen overnachtingen dus en daar was ze erg blij mee, maar toen ik gistermiddag even via het Internet haar vluchtgegevens nog eens checkte op de website van Aeroflot zag ik dat er iets was veranderd. Met de vlucht vanaf Yuzhno tot Moskou was er niks aan de hand, maar de vlucht van Moskou naar Amsterdam dezelfde avond stond nu op "Unconfirmed" en er stond een andere vlucht onder, op de volgende dag.

Ik ben aan het eind van de middag dus gelijk even langs het Aeroflot kantoor gegaan om te vragen hoe dat zat, en jawel, de avondvlucht was gecancelled en de enige mogelijkheid was dus pas de volgende ochtend. Niks aan te doen, en vandaag heb ik dus maar gauw een hotel voor haar geboekt zodat ze in ieder geval onder de pannen is in Moskou. Maar ook dat maakte haar humeur er niet beter op want het hotel dat ze wilde hebben was vol en het werd dus de "tweede keus".

Jullie snappen wel, Riet is "not amused"...

Donderdag 6: Nog meer pech

Ze moeten ons wel hebben deze dagen. Riet komt gisteren terug uit de stad van het boodschappen doen en wil de auto de garage in rijden, valt er een enorme hoeveelheid sneeuw van het dak bovenop de auto.

Ze schrok zich te pletter maar het leek in eerste instantie allemaal mee te vallen. De voorruit was nog heel en de motorkap aan de motorkap was niks te zien. Maar toen ze vanmorgen weer weg wilde rijden kwam er een hele plons water van het dak af, en toen ze ging kijken bleken er een paar fikse deuken in het dak te zitten...

Dit wordt dus een kort logje want ik ga effe lekker de pest in zitten hebben.

Vrijdag 7: De bevolking van Sakhalin

De regio Sakhalin, bestaande uit het eiland zelf en de Kurillen eilanden, beslaat in totaal een gebied van ruim 87.000 vierkante kilometer en heeft op dit moment een totale bevolking van ongeveer 608.000 mensen. Ter vergelijking, de oppervlakte van Nederland is iets meer dan 41.500 vierkante kilometer, dus ruim minder dan de helft, en daar wonen meer dan zestien miljoen mensen...

Het verbaasde me om te lezen dat die relatief kleine bevolking van Sakhalin dan toch nog bestaat uit meer dan 110 verschillende nationaliteiten. Uiteraard is het merendeel Russen (bijna 82 procent), maar er zijn ook Oekraïners (zes en een half procent), Koreanen (bijna vijf procent), Wit-Russen (iets meer dan anderhalf procent), Tataren (ook anderhalf procent), en dan nog een heleboel kleine minderheden.

Er is zelfs nog een heel klein aantal "inboorlingen", mensen die behoren tot de oorspronkelijke bewoners van Sakhalin. Dat zijn de Nivkhis, waarvan er nog zo'n tweeduizend zijn, en de Orochis, met nog maar 212 mensen en nog steeds afnemend in aantal.

Er was nog een groep oorspronkelijke bewoners, de Ainu, maar die zijn er niet meer op Sakhalin. Alles wat er van hun rest is alleen nog te vinden in musea want er kwam een tragisch einde aan hun bestaan op Sakhalin toen de paar resterende Ainu na 1945 naar het Japanse eiland Hokkaido werden gedeporteerd.

De relatief grote groep Koreanen, zo'n veertigduizend in aantal, zijn een verhaal apart. Die zijn hier namelijk niet vrijwillig gekomen want de Japanners hebben heel veel Koreanen naar het zuiden van Sakhalin gedeporteerd tijdens de Tweede Wereldoorlog. Er zijn op dit moment onderhandelingen gaande tussen Japan en Korea over terugkeer van deze mensen naar hun vaderland. Japan zou dat moeten gaan betalen en er zijn zo'n 21.000 Sakhalinse Koreanen die van een eventuele terugkeerregeling gebruik willen maken.

En de laatste jaren is er een hele nieuwe groep bewoners bijgekomen maar die blijven meestal niet langer dan een paar jaar. Dat zijn die expats van over de hele wereld, waaronder zelfs een paar uit Nederland....

Zaterdag 8: Girls Night

De viering van Vrouwendag zorgde vandaag voor complete gekte in de stad. Overal was het ontzettend druk, overal waren bloemenstalletjes en we moesten ons op weg naar de supermarkt zowat door een stampvolle parfumeriezaak worstelen.

Vanavond was er een "Girls Night" in de Hub, en Riet had met haar vriendinnen besloten dat ze daar naar toe zouden gaan. De mannen waren overigens ook welkom, maar dat het een avond voor de dames zou worden bleek al bij de ingang van de zaal. Daar stond een strakke gebruikte jongeman, boven de pantalon alleen gekleed in een vlinderdasje, die alle dames een stukje roze zeep in de vorm van een hart als welkomstcadeautje gaf.

Er waren ook heel veel jonge Russen op het feest afgekomen wat een aardig contrast vormde met de meestal toch al wat oudere expats. Het eerste evenement liet zien dat sommige vormen van amusement universeel zijn, want de "Male Stripper" werd door alle aanwezige dames enthousiast begroet. Het commentaar van de mannen dat we nog niet dood gevonden zouden willen worden in zo'n minuscuul zilveren onderbroekje maakte weinig indruk.

Er kwam nog een tweede stripper die volgens de dames lang niet zo leuk was als de eerste, en daarna nam de ingehuurde dj het over. Dat betekende voor de rest van de avond tamelijk luidruchtige eentonige elektronische teringherrie (excusez le mot), maar met een paar biertjes en aangenaam gezelschap viel daar wel mee te leven.

Alles zou verder redelijk normaal verlopen zijn als een van de makers niet om een uur of twaalf een rondje Tequila shots had laten aanrukken. Ik hoop maar dat we zure bommen en zwart brood in huis hebben...

Zondag 9: Hetzelfde liedje...

Het eerste wat ik op zondagmorgen altijd doe is het bekijken van de uitslag van het voetbal op zaterdagmiddag, want ik mag dan wel een eindje van huis zijn maar ik blijf toch mijn cluppie op afstand steunen. De laatste weken was er veel goed nieuws maar deze keer was het nieuws meer dan treurig en ik bladerde dan ook maar gauw verder.

Een klein berichtje in bijna alle Nederlandse online kranten trok meteen mijn aandacht want dat veroorzaakte meteen een "déja vu". Er stond dat aan de oostkust van Sakhalin tussen de 500 en 2000 ijssvissers vast waren komen te zitten op losgeraakte stukken ijs. Dat is ieder jaar om deze tijd hetzelfde liedje maar dit keer was het aantal wel heel erg hoog. Dat zal ongetwijfeld te maken hebben met de milde winter waar heel veel van deze ijssvissers zich op zullen hebben verkeken.

De Russische kranten spreken overigens van een aantal van 755 wat met helikopters en boten van het ijs is gered. Er werd ook nog bij vermeld dat zoals gewoonlijk een flink aantal daarvan weer zwaar in de lorum was en dat bijna een derde weigerde zich te laten redden als ze hun spullen niet mee mochten nemen.

Dat het linke soep is om dit jaar op zee te gaan ijssvissen blijkt wel uit het feit dat net als vorig jaar de evenementencommissie van Zima nog geen enkele keer ijssvissen heeft georganiseerd, in tegenstelling tot het eerste jaar dat ik hier was toen het zo'n beetje om de veertien dagen op het programma stond. Nou is het natuurlijk ook wel zo dat de Russen altijd zover mogelijk het ijs op gaan omdat hoe verder in zee de vangst beter is, maar dat levert dan natuurlijk wel extra risico op. Waarvan alweer akte...

Maandag 10: Griep en verstopte neuzen

Leuk hoor, een dag vrij en uitgerekend vandaag ben ik niet prut. Gisteravond voelde ik me al niet helemaal honderd procent, mijn eerste en enige biertje smaakte me al niet, en vanmorgen was ik zo slap als een vaatdoek en mijn hele kop zat dicht.

Nou is dat ook weer geen wonder want vrijwel iedereen die je hier tegenkomt is op dit moment verkouden en griepig dus het zat er dik in dat wij ook aan de beurt zouden komen. Riet tobt net als ik met een aankomende verkoudheid, en een vervelend hoestje (niet van het roken moest ik er bij zeggen), dus alle plannen voor vandaag om er op uit te gaan met de auto gingen niet door.

In de loop van de dag ben ik aardig opgeknapt, zij het dat het beter voelen samenging met de intrede van een loopneus en ik loop dus nu te snotteren als een rinoceros. Of die echt snotteren weet ik niet maar zo stond het een keer in de Donald Duck...

Ik heb vanaf het balkon nog wel even een fotootje gemaakt van de dooi die ook vandaag weer flink doorzette.

Hier beneden voor de garage moest ik dus amper twee weken geleden nog een doorgang scheppen door ruim een meter sneeuw...

Dinsdag 11: Zalmzooi

Er is weer milieu gelazer op Sakhalin, en dit keer is Exxon de pineut met een geplande pijpleiding die dwars door het avondeten van de Grijze Walvissen zou komen te lopen. Sakhalin Energy heeft vanwege soortgelijke problemen (daarbij liepen de pijpleidingen door de kinderkamer) miljoenen moeten spenderen om het hele zaakje een omweg te laten maken. En nou blijkt het nog niet goed want het lawaai van het werken op de platforms zou de walvissen helemaal van streek maken.

Begrijp me goed, ik ben helemaal voor het behoud van de laatste Grijze Walvissen maar dan moeten die Japanners wel gedwongen worden om ze massaal af te schieten, want dat kost waarschijnlijk meer slachtoffers dan de herrie van die olieboorders.

Er is nog zo'n mooi voorbeeld van schijnheiligheid. Er bestaat zoiets als een Wild Salmon Center wat zich bezighoudt met "de promotie van het behoud en het verantwoord vangen van de wilde zalm" op Sakhalin. En wie is er weer voor bijna negen miljoen ingestonken? Jawel, Sakhalin Energy. Niet dat ze veel keus hebben denk ik, want op dit moment is het stroopsmeren en kontlikken want voor je het weet wordt het hele project weer stilgelegd, maar dat het een farce is hebben we het afgelopen najaar met eigen ogen kunnen zien.

Op zoek naar zalmen in een riviertje waar het het jaar daarvoor nog wemelde van de zalm zagen we nu.... helemaal niets! We gingen op zoek naar de oorzaak en we reden via allerlei zandweggetjes naar de monding van het riviertje. En wat zagen we daar: het riviertje was over de hele breedte afgesloten met een schoot, en in het midden daarvan zat een gat waar de zalm die opgehoopt tegen het schot zat doorheen kon zwemmen. Achter het gat was een enorme fuik en alle zalm werd zo keurig opgetakeld, er ging letterlijk niets doorheen. Het gevolg van dit soort ongetwijfeld lucratieve visserij is wel dat als dit nog twee of drie jaar zo doorgaat, dat er dan helemaal geen zalm meer in het riviertje zit. Als je het mij vraagt wordt het probleem dus niet helemaal op de goeie manier aangepakt. En waar het geld blijft?....

Woensdag 12: Handje geven of geen handje geven

Ik las in het Nederlandse nieuws dat er de laatste tijd erg veel ophef is over het al of niet geven van handen, en dan met name het geen hand geven van vrouwen. Ik vind die hele discussie een beetje flauwekul hoor, waarom zou het niet geven van een hand nou meteen weer een belediging zijn? En wie zegt nou dat het altijd verplicht moet zijn, dat moet je toch zelf weten? Als het niet geven van handen aan vrouwen een uiting is van gebrek aan respect of discriminatie dan hebben ze hier in Rusland ook een flink probleem.

Het is hier namelijk gebruikelijk als mannen een bekende tegenkomen dat er niet alleen wordt gegroet maar dat er ook een hand wordt gegeven, iedere dag wanneer je elkaar voor het eerst tegenkomt. En let wel, alleen de mannen, want de vrouwen doen totaal niet mee in dit ceremonieel, die moeten het stellen met alleen "здравствуйте!" (zdravstvuetje). Er is hier geen enkele vrouw die zich druk maakt over dit typisch mannelijke gebruik, laat staan dat ze zich beledigd of gediscrimineerd voelen.

En het is niet alleen gebruikelijk tussen Russische mannen want wij doen er ook aan mee. Het is zelfs een goed teken als een Rus begint je een hand te geven als je hem tegenkomt want het geeft aan dat je tot zijn kennissenkring wordt gerekend. In de Zima 3 bar hebben we dit gebruik overgenomen en daar wordt dan ook flink handen geschud als je binnenkomt. En ook daar dus alleen de mannen en niet de vrouwen, die worden hooguit gezoend als ze een tijd niet geweest zijn.

Nee, wat mij betreft kunnen ze zich beter druk gaan maken over die achterlijke Hollandse gewoonte van het geven van die drie zoenen, laat eerst daar maar eens paal en perk aan gesteld worden. Liefst vandaag nog.

Donderdag 13: Tits en Boobies

Waarschijnlijk gaan de meeste van jullie er na het lezen van de titel eens goed voor zitten, maar toch is het niet helemaal wat jullie misschien denken.

Vanmorgen zag ik vanuit de bus naar het werk een Koolmeesje, en ik vroeg me af of dat een signaal was dat de lente nu echt is begonnen hier. Daarvoor moest ik dus weten of het beestje een standvogel dan wel een trekvogel is.

Voor degenen die geen biologie in hun pakket hadden wordt het denk ik nu wel heel erg onduidelijk, maar het wordt nog erger. Ik ging namelijk zoeken in Wikipedia, de online Encyclopedie, en wel in de Engelse versie want als ik iets over vogels op Sakhalin wil vinden zal dat waarschijnlijk niet in het Nederlands zijn. Probleem was, wat is in vredesnaam de Engelse naam van ons Koolmeesje, en ik vond het via de Latijnse benaming.

Wat denk je, in het Engels heet het beestje "*Great Tit*". Echt waar. Sterker nog, er blijken zelfs nog veel meer Tits te zijn, zoals de "*Marsh Tit*", de "*Willow Tit*" en zelfs een "*Turkestan Tit*". En wat ik me moet voorstellen bij de "*Yellow-breasted Tit*" weet ik al helemaal niet.

En het wordt zelfs nog mooier want er zijn niet alleen Tits maar er zijn ook Boobies. Dat zijn een soort zeevogels die familie zijn van de "*Jan van Gent*", zoals daar zijn de "*Red-footed Booby*" en de "*Brown Booby*".

Als jullie denken dat ik dit hele verhaal uit mijn duim zit te zuigen moet je maar eens kijken op de pagina http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_birds_of_Russia. En ik wilde alleen maar weten of het Koolmeesje een trekvogel was of niet...

Vrijdag 14: Kattex nieuws

Het nieuws uit Nederland gaat beslist niet aan ons voorbij. Vrijwel iedere krant heeft een Internet website waarop weliswaar in het kort het laatste nieuws staat, en we hebben zelfs het journaal op tv via de Nederlandstalige zender BVN al is dat dan wel een dag later en is het dus meestal al oud nieuws.

Nou hebben we in Katwijk en Rijnsburg natuurlijk de wekelijkse lokale kranten maar daar was tot voor kort op het Internet weinig van terug te vinden.

Maar wat denk je, deze week ontdekte ik dat het de uitgeverij Verhagen heeft behaagd om de wekelijkse edities van onze eigen Kattex Post en de Rainsburger in PDF formaat op hun website te zetten.

Iedereen kan ze daar vanaf downloaden, zodat je ze via de PC kunt lezen, en als je ze perse wilt uitprinten dan zien ze er zelfs precies zo uit als thuis.

Ik heb dus meteen alle beschikbare exemplaren gedownload zodat we ze hier thuis konden lezen.

En wat denk je, ik open de eerste Rainsburger en wie zijn snuit verschijnt er vrijwel meteen weer in beeld.... mijn schoonvader!

Genootschap Oud Rijnsburg nu ook digitaal goed in beeld

Bergen werk verzet voor digitaal archief

Dat het Genootschap Oud Rijnsburg leeft, was al eerder bekend gemaakt. Maar het werk dat door de vrijwilligers wordt gedaan, mag natuurlijk ook best eens goed 'belicht' worden. Dat is letterlijk en figuurlijk bedoeld, want op allerlei mogelijke manieren zijn in de afgelopen periode duizenden afbeeldingen gedigitaliseerd voor het eigen archief.

Door Nicoline van de Vijver

Het tempo van nieuwe technische ontwikkelingen is tegenwoordig door de consument niet bij te houden. Wat men bijvoorbeeld in de vijftiger jaren van de vorige eeuw verruikt van de eerste zwart-wit televisie in huis, nu heeft men het liefst een smart TV die aansluit op de wand. Maar ook kwam vroeger van de 'grammofonplaat', maar de jongeren van vandaag kennen de 'pick-up' beter niet, want de moderne muziek wordt afgeleverd op

Nic van Nijmegen druk aan het werk met het digitaliseren, optimaliseren en bewerken van oude negatieven en dia's. (Foto: FR)

Zaterdag 15: Grijsze dag

Eindelijk, ik voelde me vanmorgen een stuk beter dan de afgelopen dagen, mijn koppijn was weg, mijn loopneus leek eindelijk opgedroogd en zelfs mijn hoest was een heel stuk minder. Nog wel een beetje een zere keel maar dat is niet zo gek na een paar dagen te hebben lopen blaffen als een zeehond. Ja, ook hier heerst op dit moment een flinke griep en er zijn dan ook heel wat mensen ziek.

Het was een grauwe dag vandaag en het was dan ook niet verwonderlijk dat het in de loop van de ochtend zowaar weer eens begon te sneeuwen. Het begon ook nog te waaien zodat we toch kunnen spreken van een sneeuwstormpje. En hoewel het vrijwel de hele dag bleef sneeuwen en waaien viel er niet echt een dik pak sneeuw, maar het gaf wel een mooi effect aan het landschap. De nog liggende sneeuw was namelijk door de aanhoudende dooi en door vuil en modder tamelijk grauw geworden, en dat werd nu overdekt door een poederlaagje verse witte sneeuw. Omdat de nieuwe laag niet alles bedekte kreeg de sneeuw nu een schakering van allerlei grijs tinten, variërend van spierwit tot donkergrijs.

Zondag 16: Netball

Riet had zich om laten praten om vandaag mee te doen met een uurtje Netball in de sporthal, en dus meldde ze zich tegen drie-en voor deze tot nu toe onbekende vorm van lichaamsbeweging.

Netball is een soort zaalkorfbal te zijn met net iets andere spelregels maar het heeft er heel veel van weg.

De opkomst was niet overweldigend, maar het was ook de eerste keer dat het werd georganiseerd.

Het betekende wel dat er met drie tegen drie gespeeld moest worden in plaats van de gebruikelijke zeven tegen zeven. Er moest dus flink wat meer gelopen worden maar dat ging Riet nog niet eens zo slecht af.

En wat zeker niet tegenviel was haar gooiarm want ze verstuurde nog een paar heel aardige ballen over een flinke afstand.

Maandag 17: Peuken

De rokers mogen hun gezamenlijke hobby nergens beoefenen binnen de openbare gebouwen van Zima, en dus ook niet in de bar van Zima 3. In de zomer is dat geen punt want de rokersplek is achter de keuken bovenaan de brandtrap, en dat is eigenlijk helemaal geen gek plekje, sterker nog, het is er vaak zelfs zo gezellig dat er ook de nodige niet-rokers bij staan.

In de winter ligt dat natuurlijk even anders en dan kan het er bar en boos zijn. Bovendien zit je dan met de rompslomp dat je je jas aan moet sjoeren en je sjaal om moet en je pet op, voor die paar minuten dat je buiten staat te paffen. Dus wordt het de rokers in de winter oogluikend toegestaan om te roken bij het open raampje van de biljartzaal.

En ook daar is het vaak gezellig, je kunt je biertje meenemen en het is er ondanks het open raam altijd warm zat. Alleen, omdat het officieel verboden is staan er geen asbakken, dus iedereen tikt zijn as af buiten het raam en als de peuk op is verdwijnt hij met een fraaie boog in de sneeuw achter het gebouw.

Maar ja, dan wordt het warmer, zoals nu.

En dan smelt de sneeuw, zoals nu. En op een gegeven moment zie je in het zichtbaar geworden gras de hele oogst aan peuken van de afgelopen winter. Zoals nu...

Dinsdag 18: Brandmelders

Afgelopen week hoorden we op een avond laat brandweersirenes, en het was nog tamelijk dichtbij ook. Het was in ieder geval aan de andere kant van de school, dus we konden niet zien waar het precies was maar het bleek achteraf inderdaad een woonhuis op Zima 1 te zijn. Het viel mee, de bewoner was er snel bij en de fik kon snel worden geblust zonder dat er al te veel schade was.

Maar het zette wel de nodige schrik bij het beheer van Zima want die weten donders goed dat in de meeste huizen weliswaar een brandalarm systeem aanwezig is maar dat dat meestal niet werkt. De reden daarvoor is heel eenvoudig: als je problemen met het systeem had belde je Zima Services, die stuurden dan een monteur, en als die het probleem niet eenvoudig kon oplossen dan schakelde hij in de meterkast simpelweg het alarm uit. Dat is bij ons dus ook gebeurd vorig jaar nadat ik een paar keer problemen had gehad. Een paar weken achter elkaar stond het alarm te loeien als ik op vrijdagmiddag thuiskwam, en bij de derde keer heeft de monteur het probleem "opgelost"...

Er is nu een bedrijf ingehuurd wat deze week alle brandalarmen gaat nakijken en deze keer echt repareren indien nodig, en als extra maatregel krijgen we allemaal rookmelders op batterijen.

Woensdag 19: Vrouwenvodka

Weer een nieuwtje uit Rusland wat het wereldnieuws heeft gehaald, er is een Vodka ontwikkeld speciaal voor vrouwen. Het wordt een drankje van twintig procent alcohol en het krijgt een beetje een fruitige smaak.

De bedenkers hadden namelijk al ontdekt dat vrouwen, als ze al Vodka drinken, meestal kiezen voor Vodka met een smaakje, wat de scherpe smaak een beetje wegneemt, of het mixen met vruchtensap.

Het spul komt in een vrouwelijke fles die paars van kleur is, het krijgt een vrouwelijk naam die zoiets als "Voor Dames" betekent, en het is volgens de reclame de bedoeling dat het genipt wordt bij een salade als de vrouwen uit de sportschool komen. Er wordt dan ook een behoorlijk markt voor voorzien, maar daarin zit voor veel mensen dan ook het probleem.

Rusland is al een land met een gigantisch alcoholprobleem en niet iedereen staat dan ook te springen om daar nog eens een probleem bij te creëren voor een speciale doelgroep. De bedenker van het spul, die overigens niet uit Rusland komt maar uit de Oekraïne, zal dat een rotzorg zijn, die vergeleek het zelfs met chocola, dat is volgens hem ook slecht en dat wordt ook niet verboden. En het lijkt er op dat het nu al een groot succes aan het worden is. Wat een verrassing...

Donderdag 20: Robin 22 jaar

Er zijn van die dagen dat je je realiseert dat je een dagje ouder wordt en bij mij is dat gek genoeg niet mijn eigen verjaardag. Kijk, je wordt wel iedere keer een jaartje ouder maar de meeste mensen die ik ken zijn het met me eens dat je dat zelf eigenlijk niet zo merkt.

Nee, waar je het aan merkt zijn je kinderen. Vandaag is onze oudste zoon 22 jaar geworden, en een zoon van tweeëntwintig, daar kun je niet omheen.

Ik vond de foto hiernaast, gemaakt op zijn zestiende verjaardag toen hij dus gerechtigd werd om op een brommer te rijden. En Robin was niet tevreden met zo'n scooter die iedereen had, nee, het moest een brommer zijn met de uitstraling van een motor. En dat hij daar dan zelf flink voor moest bijdoeken maakte hem niets uit en eerlijk is eerlijk, hij heeft hem dus bijna helemaal zelf verdiend. En die stoere bike die was er dan ook op zijn zestiende verjaardag, een Aprilia RS50, en ik geef eerlijk toe dat ik het met angst en beven aanzag. En met enig recht zo bleek later toen het kreng door wat aanpassingen dik boven de honderd bleek te lopen.

Gelukkig is alles altijd goed gegaan op wat krasjes en deukjes na, en dan nog voornamelijk in zijn ego. Maar mooi was het ding wel en ik denk dat hij er stiekem nog wel eens aan terugdenkt. Robin, van harte jongen!

Vrijdag 21: Einde van een zachte winter

Aan het begin van deze maand hadden we al het weer wat je normaal gesproken hier pas midden april verwacht en het leek er op dat de lente al was ingevallen. Maar ik hield toch een slag om de arm omdat je nooit weet of de winter toch nog van zich af bijt hier op Sakhalin, maart is tenslotte de maand waarin er nog wel eens een stevige sneeuwstorm kan opsteken zoals vorig jaar het geval was.

Inmiddels denk ik dat we rustig kunnen stellen dat na het kwakkelende weer van de afgelopen weken met overdag dooi en 's nachts een paar graadjes vorst, de lente toch lijkt te zijn ingevallen. De afgelopen drie dagen waren zeldzaam mooi en zacht overdag, en vandaag heeft Riet zelfs al even buiten gezeten!

De weersverwachting voor de komende dagen geeft nog wel wat lichte sneeuwval door maar dat zal allemaal wel meevallen, echte grote hoeveelheden zullen er nu niet meer komen want daarvoor is het al te laat in het jaar. En in dit tempo zal de sneeuw die er nog ligt binnen twee weken verdwenen zijn...

Zaterdag 22: Renovatie

Er is een enorm groot verschil tussen het Yuhzno-Sakhalinsk wat ik aantrof tijdens mijn eerste bezoek en dezelfde stad nu.

Er is met name de laatste twee jaar enorm veel gedaan om de wegen te verbeteren en de stad als geheel een beter aanzien te geven.

Aan de straten in de stad mankeert nog heel veel en voor Nederlandse begrippen is het nog steeds een enorme puinhoop. De belangrijkste straten zijn allemaal grondig opgeknapt en van een nieuwe asfaltlaag voorzien, en dat is al een hele verbetering.

Maar veel van de kleinere straatjes zitten nog steeds voor met gaten en kuilen die het autorijden nog steeds een avontuur maken. Vorige week stond er een bericht in de krant dat er nu dan toch eindelijk plannen schijnen te liggen om daar verbetering in te gaan aanbrengen.

Veel van de flatgebouwen bieden nog steeds de aanblik van de uit het hele voormalige Oostblok bekende vervallen woonbunkers maar ook daar is al het nodige aan gedaan. Daarbij was de grote vraag steeds wie het moest betalen want hier geldt het merkwaardige principe dat als je een appartement koopt dat je alleen de "binnenkant" koopt, de buitenkant van de flatgebouwen was van de staat.

Maar die staat is er niet meer, het eigendomsrecht was vervallen aan de lokale overheid, en die had geen geld voor onderhoud.

De gevolgen daarvan over zo'n vijftien jaar met dit klimaat laten zich raden. Maar er wordt nu volop opgeknapt, waarbij de buitenmuren van de gebouwen worden voorzien van een nieuwe verflaag of van een soort isolerende platen die het geheel een heel wat betere aanblik geven.

Hier een paar voorbeelden van hoe het was en hoe het nu is:

Zondag 23: Laatste pak koffie

We zijn door onze voorraad Hollandse koffie heen, en dat is lastig! Niet dat er hier geen koffie te krijgen is, alleen geen Douwe Egberts. Wel de nodige buitenlandse merken natuurlijk, maar we hebben eigenlijk helemaal geen zin om een vergelijkend warenonderzoek te doen naar wat wij beschouwen als een eerste levensbehoefte, en daarbij, de koffie is hier behoorlijk duur. De Russen zelf zijn ook helemaal geen koffiedrinkers, die drinken hoofdzakelijk thee.

Nou zijn Nederlanders er al bekend om dat als ze op vakantie gaan ze zoveel mogelijk Nederlands eten mee nemen (de kofferbakken vol aardappels zijn echt tot in Australië berucht), en de containers uit Holland zijn hier dan ook vrijwel zonder uitzondering rijkelijk gevuld met Nederlandse producten. Wij deden daar toch ook wel aan mee want ik had Riet gevraagd een flinke voorraad drop (Waterwerken) in te laden. Verder eigenlijk niks bijzonders, we hadden nog wel een doos beschuit en een paar pakken hagelslag ingescheept maar die zijn nog amper aangeraakt. Maar het belangrijkste was natuurlijk een voorraad van onze vertrouwde Douwe Egberts koffie!

Riet had echter de grootte van zo'n zeecontainer totaal verkeerd ingeschat, want ik ben inmiddels al aan mijn laatste zak drop bezig. Veel te weinig ingeladen dus. En wat betreft de koffie, daar zijn we dus inmiddels ook al doorheen. We konden het nog rekken doordat Riet vanuit Nederland nog een paar pakken had meegenomen in januari maar ook die zijn nu op. En dat is balen, want nu moeten we toch nog een vergelijkend warenonderzoek gaan doen...

Maandag 24: Riet reist op stand...

Er is met ingang van dit jaar een heleboel veranderd ten aanzien van de financiële vergoedingen voor alle expats van Shell, en dus ook voor ons. Veranderingen ten aanzien van de vergoedingen (wat we als expat betaald krijgen is iets anders dan gewoon "salaris"), maar ook ten aanzien van de reisvoorwaarden. Met name die laatste zijn er niet echt op vooruit gegaan.

Tot dit jaar hadden we recht op jaarlijks twee reizen naar huis en een vergoeding voor een vakantie "in de regio". Je kon de tickets door de maatschappij laten regelen, maar dan moest je wel akkoord gaan met bepaalde reisroutes, of je kon in plaats daarvan een bedrag krijgen maar dan moest je alles zelf regelen. Die tweede optie was erg populair omdat je dan de vrijheid had om zelf alles te bepalen, zoals de route en de maatschappijen waarmee je wilde vliegen, en ook het soort tickets. Door in plaats van business class te reizen kon je dan economy tickets kopen en dan kon je in plaats van twee keer wel vier keer naar huis als je dat wilde.

Dit jaar is alles anders, nu hebben we nog maar één reis naar huis, en omdat Sakhalin zo'n moeilijke locatie is hebben we daarnaast ook nog een "hardship passage". Eigenlijk dus twee reizen naar huis, maar alleen voor de reguliere kunnen we een contant geldbedrag krijgen. Voor die "hardship passage" moet je kiezen tussen tickets en zelf tickets kopen en achteraf terug laten betalen wat je hebt uitgegeven.

De reis van Riet volgende week had ik in januari al geboekt maar omdat ik toen geen flauw idee had wat de nieuwe regeling zou worden had ik "gewoon" economy geboekt. Vandaag kreeg ik echter een mailtje met daarin de voor ons vastgestelde vergoedingen, en daaruit bleek dat het bedrag wat we mogen terugvorderen voor een "hardship passage" een heel stuk hoger lag dan verwacht.

Ik besloot meteen dat de reis van Riet haar "hardship passage" zou gaan worden en ik ben dus gelijk vanmiddag naar het kantoor van Aeroflot gegaan om te vragen hoeveel ik moest bijbetalen om Riet in plaats van economy met business class te laten vliegen. Het bleek dat ik een nieuwe ticket moest kopen, maar het geld van het oude ticket zou ik teruggestort krijgen en er waren verder geen extra kosten aan verbonden.

En het mooiste van alles was dat de prijs van de business class tickets, ondanks dat ik niet eens meer de "goedkoopste" kon krijgen, toch nog net binnen het door de maatschappij vastgestelde maximum bedrag viel.

"Regel het maar meteen", zei ik dus tegen het meisje van Aeroflot.

"Kan hoor. Maar mag ik dan wel even het paspoort van uw vrouw?"

Oeps, dat had ik nou net effe niet bij me, en ook geen kopietje, dus ik zag mijn geest al zweven.

"Nou, geeft niet hoor, ik neem het nummer dan wel over van het vorige ticket", zei de schat.

"Echt??? Ik bedoel, nou als dat kan..."

"En voor de teruggave van het geld hebben we toch echt de handtekening van uw vrouw nodig want de vorige ticket is met haar credit card betaald".

O, shit, die heeft ze uiteraard zelf bij zich. "Wat nu?", vroeg ik nog ongeruster dan net. Ja, want er was voor een van de vluchten nog maar één business class plaats beschikbaar en die zou natuurlijk geheid weg zijn als ik nu niet meteen kon boeken...

"Nou ja, zet dan maar uw eigen handtekening", zei het andere meisje wat de credit nota had gemaakt.

Nou heb ik al vele eerdere ervaringen met dit soort zaken in Rusland en ik staarde ze dan ook allebei vol ongeloof aan, maar dat duurde maar twee seconden. Snel zette ik mijn handtekening en even later stond ik buiten met een gloednieuwe ticket voor Riet.

Heen en terug business class, dat betekent dat Riet op stand gaat reizen en ze is dus helemaal in de gloria. En ze mag nu ook tien kilo bagage meer meenemen, en dat is een heleboel paprika chips....

Dinsdag 25: Toch weer sneeuw

Gisteravond in de bus van het werk naar Zima zat ik naast een collega uit Brunei die vroeg of ik dacht dat we nog winterweer zouden krijgen. Ik zei dat ik dacht van niet want de afgelopen twee weken gaven de indruk dat het gedaan was met de winter en dat het volgens mij al te laat was in het jaar voor echt winters weer. Bovendien vielen er op dat moment zelfs een paar spatjes regen dus voor mij was het een uitgemaakte zaak, de winter was dit jaar voorbij.

Het bleek dus weer dat ik een slechte weerprofeet zou zijn want later op de avond keek Riet eens naar buiten en zei, "Verrek, er ligt weer een pak sneeuw!". En jawel, het sneeuwde en alles was al weer bedekt met een laagje wit. En vanmorgen sneeuwde het nog steeds, of al weer, en inmiddels lag er al weer een centimeter of tien.

In de loop van de dag dooiden de straten weliswaar weer schoon maar de winter geeft het dus toch nog niet helemaal op...

De foto op de volgende pagina laat zien hoe het er vanuit ons huis uit zag.

Woensdag 26: Stom, stom, stom...

Vannacht was de eerste sinds pakweg eind september dat het 's nachts niet heeft gevoren! Het smeltwater van de dooi bevroor tot vandaag nog iedere nacht en het was dus 's morgens flink uitkijken, maar vanmorgen waren de stoepen straten hier op Zima gewoon nog nat. Een aardig nieuwtje, maar niet het belangrijkste nieuwtje van vandaag want vanmorgen vroeg deed ik nog een andere ontdekking, en daar was ik absoluut niet blij mee.

Toen ik in januari in het vliegtuig stapte wist ik zeker dat ik iets vergeten was te doen toen ik in december in Nederland was. En al snel kwam ik erachter wat dat was, ik was vergeten de schorsing van het kenteken van mijn motorfiets te laten verlengen. Dat zou betekenen dat ik weer wegenbelasting zou moeten gaan betalen terwijl de motor al sinds mijn vertrek in een stalling staat in Rijnsburg en daar

voorlopig nog wel even blijft staan. Zondegeld dus, en heel stom om dat te vergeten, maar gelukkig kon Riet het nog voor haar vertrek hier naar toe alsnog regelen.

Maar toch bleef het knagen, er was volgens mij nog iets maar ik kon er maar niet op komen wat. Tot vanmorgen dus, want toen kwam ik tot de ontdekking dat ik mijn Internationale Rijbewijs had moeten laten verlengen. Ik rijd hier dus al bijna drie maanden rond met een verlopen Internationaal Rijbewijs, een document wat hier dus verplicht is...

Driedubbel stom natuurlijk, al moet ik er wel bij zeggen dat ik al diverse keren aangehouden ben door de Militia (de Russische pliesie) voor een controle van mijn autopapieren, en er is geen enkele keer wat van gezegd terwijl ze er toch echt in hebben gekeken.

Daar kan ik natuurlijk niet op blijven gokken, dus ik heb snel een mailtje naar huis gestuurd met de vraag snel een IR te regelen bij de ANWB en dat zo snel mogelijk op te sturen.

En ik dacht zelfs dat het nog erger was, dat ik mijn gewone rijbewijs ook in Rijnsburg had laten liggen want dat kon ik in de paniek vanmorgen nergens vinden. Gelukkig zat dat in mijn portemonnee, dus zó stom ben ik gelukkig nog niet...

Donderdag 27: Over Russische les

Ik heb het er al een tijdje niet meer over gehad maar ik ga nog steeds naar Russische les. Mijn Russisch wordt uiteraard wel beter maar het blijft toch nog steeds ontzettend moeilijk om een alledaags gesprek te volgen, laat staan te voeren.

Vandaag kon ik aan de bak want ik was de enige in de klas. Officieel zijn we met zijn zessen, maar het komt zelden voor dat iedereen er is, er is altijd wel iemand afwezig door een vergadering, een zakenreis of vakantie. Op dit moment is een van ons in Engeland omdat zijn vrouw in verwachting is en ze beide tot na de bevalling daar blijven, nummer twee heeft het tegenwoordig naar eigen zeggen te druk, de derde is met verlof, en vandaag was ook het echtpaar wat sinds kort bij onze groep zit niet aanwezig. En dus was ik in mijn eentje.

Een les alleen is altijd heel intensief maar wel heel erg leerzaam. Je hebt geen gelegenheid om even achterover te gaan zitten als een ander aan het woord is, je bent gewoon anderhalf uur geconcentreerd bezig. Daar zorgt onze lerares wel voor, en ik moet zeggen dat ik nog steeds enorme bewondering voor haar heb want ze heeft een eindeloos geduld met ons (mijn moet ik vandaag zeggen) gestuntel.

Ze is er nog een van de oude stempel, ze is streng en er ontgaat haar helemaal niets. Zelfs niet dat ik vandaag jarig was, want het eerste wat ze deed vanmorgen was me feliciteren. In het Russisch uiteraard...

Vrijdag 28: Op bezoek bij de Consul

Het is niet gelukt om het thuisfront in Nederland een internationaal Rijbewijs te laten regelen, want het blijkt dat een kopietje van mijn rijbewijs niet voldoende is.

In eerste instantie werd er zelfs gezegd dat ik maar eens een Russisch rijbewijs moest gaan aanvragen omdat ik al langer dan een jaar in Rusland woon, maar dat valt hopelijk wel mee. Wel moest ik een speciale "gelegaliseerde" kopie van mijn Nederlandse rijbewijs laten maken op de Nederlandse Ambassade of een Consulaat, en met die kopie kan iemand anders dan in Nederland voor mij een Internationaal Rijbewijs aanvragen.

Een geluk bij een ongeluk is dat er hier in Yuzhno-Sakhalinsk een Nederlands Consulaat is, en stomtoevallig ook nog eens gevestigd in hetzelfde kantoorgebouw als waar ik werk. Meteen toen ik vanmorgen het mailtje uit Nederland door Riet doorgestuurd kreeg heb ik haar gevraagd om mijn Nederlandse rijbewijs en mijn paspoort langs te brengen zodat ik de zaak meteen kon gaan regelen. En zo zat ik vanmiddag bij de Nederlandse Consul, die overigens zelf een Rus is (zie de log van 3 oktober van vorig jaar) en die regelde persoonlijk voor mij het vereiste document.

Ik heb dus nu een zwart-wit kopietje van mijn rijbewijs, voorzien van tekst en handtekening én een officieel stempel, wat Riet mee kan nemen naar Nederland om daar alsnog voor mij een Internationaal Rijbewijs aan te vragen. Het grapje kostte mij de somma van 940 roebel, bijna zesentwintig Euro, en dat is twee keer zo duur als de prijs van een Internationaal Rijbewijs bij de ANWB....

Die foto hiernaast is overigens niet van de Russische Consul maar van mijn maat Evan.

De foto is vanavond gemaakt op zijn afscheidsfeest in de Zima 3 bar, hij vertrekt volgende week voorgoed van Sakhalin en keert terug naar de Verenigde Staten.

Hij kreeg als afscheidscadeau een echte Russische Berenmuts, en dat zal ongetwijfeld hilariteit worden als hij in de VS door de douane gaat...

Zaterdag 29: Bruidje in Zima 3

Een rustige avond in de Zima 3 bar na alle festiviteiten van gisteravond, maar er was toch nog even een klein feestje wat later op de avond. Rond half twaalf kwam opeens een vers getrouwd paar de bar binnen lopen.

De gelukkige bruidegom was Timothy, een van mijn voormalige burens toen ik nog in Zima 3 woonde, en zijn bruid was een Russische die hij hier had leren kennen. Eigenlijk is hij al een tijdje weg bij Sakhalin Energy maar hij is teruggekomen om met zijn Russische vriendin in het huwelijk te treden. Er zijn al meer collega's bezweken voor de charmes van de plaatselijke Russinnen maar dit was de eerste keer dat het bruidspaar aan het eind van hun grote dag de bar nog even binnenkwam.

Er zit voor mij nog een verhaal vast aan dit stel, waar ik nu wel om kan lachen maar toen ik in Zima 3 woonde niet altijd. De Zima 3 appartementen hadden geen airco en dat betekende dat het in de zomer binnen bloedheet was. Iedereen had dus zoveel mogelijk alle ramen open, al hielp dat niet veel want het tocht hier niet. Nadeel was wel dat als het eens luidruchtig was bij de burens dat je daar nogal last van had. En omdat mijn slaapkamer aan die van Timothy grensde had ik 's zomers door de openstaande ramen nogal eens last van hun, ehhhhh..... luidruchtige bezigheden. En dan bedoel ik niet zijn pogingen om gitaar te spelen...

Maar ze zijn dus nu uiteindelijk toch getrouwd, en dus zaten we laat op de zaterdagavond nog aan de champagne.

Zondag 30: Snowmobiles

Vanmorgen zat ik achter de pc toen ik buiten motorgeluiden hoorde. Het bleek een groep met snowmobiles te zijn die aan het verzamelen waren op het grasveld naast ons huis voor hun wekelijkse tocht. Deze groep gaat in de winter vrijwel iedere zondag een tocht maken in de heuvels achter Zima. Op Zima ligt nauwelijks nog sneeuw maar in de heuvels ligt nog zat en de mannen willen daar zo lang mogelijk van profiteren.

En het blijft een mooi gezicht, zo'n hele koppel van die gemotoriseerde sleeën.

's Middags hadden we visite van Riet's vriendinnen Liz en Ruth met hun echtgenoten. Het was een soort afscheidsborrel want alle drie de vrouwen gaan namelijk deze week voor een paar weken naar het thuisland. Wij mannen moeten ons dus maar weer alleen zien te vermaken in de Zima 3 bar...

Maandag 31: Riet is vertrokken

Riet pikte me vanmiddag op kantoor op met de auto zodat ik haar naar het vliegveld kon brengen. Daar aangekomen was het een drukte van belang want er vertrekken na vieren iets van drie vluchten in een half uur en dat is op Yuzhno Airport spitsuur.

Het was in de vertrekhal dan ook al aardig druk en er stond een flinke rij voor de Aeroflot check-in desks. Gelukkig ging alles vlot en zelfs nog vlotter toen er twee extra desks opengingen waar Riet zoals gewoonlijk weer als de kippen bij was en dus gelijk vooraan stond.

We namen afscheid voor ruim drie weken en ik ging met de auto terug naar huis om daar nog wat te werken.

Toen het vertrektijd was ging ik naar de slaapkamer aan de westkant van het huis vanwaar je nog net tussen de bomen het vliegveld kan zien en ik kon dus vlucht SU896 naar Moskou mooi zien vertrekken.

Riet is dus onderweg en zal als alles goed gaat rond een uur of zes plaatselijke tijd landen in Moskou. Ze overnacht daar in een hotel op de luchthaven om morgenochtend om een uur of kwart voor tien verder te vliegen naar Schiphol en daar komt ze dan even na twaalven aan.

April 2008

Dinsdag 1: Riet is aangekomen

Vannacht om twee uur haalde mijn mobiele telefoon me uit mijn slaap met een doordringend gepiep. Een sms-je van Riet dat ze in Moskou was geland en een paar tellen later weer een sms-je dat deze vlucht heel goed was bevallen. Ik seinde terug dat ze maar gauw moest sms-en zo gauw ze in het hotel zat want dan pas gerust. En nog geen drie kwartier later kwam dat bericht, heel erg vlot dus en alles moest dus op de luchthaven wel heel soepel zijn verlopen.

Vanmiddag kreeg ik nog wat sms-jes vanuit het hotel en vanaf de luchthaven, en blijkbaar ging het op Sheremetyevo niet zo vlot als de dag ervoor maar ik nam maar aan dat ze haar vlucht toch had gehaald want ik hoorde op een geven moment niks meer.

De verwachte aankomsttijd was rond twaalf uur vanmiddag Nederlandse tijd, en dat is voor mij negen uur in de avond. Vanaf dat tijdstip heb ik de website van Schiphol in de gaten gehouden en gezien dat vlucht SU229 vanuit Moskou, toch nog met enige vertraging, om 12:23 is geland:

Details aankomende vlucht					
Schiphol plaatselijke tijd dinsdag 1 april 12:29					
Datum	Tijd	Vlucht	Luchthaven	Status	Actueel
01/04	12:10	SU 0229	Moscow	Arrived	12:23
Maatschappij	Hal	Balie	Gate	Type	
Aeroflot Russian Int. Airlines +31 (0)20 - 627 0561	3			321	

Riet is dus weer in Nederland.

Woensdag 2: SAT

Gisteren en vandaag heb ik grotendeels doorgebracht op de LNG fabriek en dat was wel weer effe leuk want ik zie daar altijd een heleboel Zima 3 maten in hun natuurlijke omgeving. Gisteren heb ik daar een dag cursus gegeven en vandaag hadden we er een vergadering.

Tussendoor zag ik een berichtje in de lokale Engelstalige krant, de Sakhalin Times, over de luchtvaartmaatschappij van Sakhalin, **SAT**. Die hebben een prestigieuze prijs gewonnen, de "Wings of Russia", ze zijn luchtvaartmaatschappij van het jaar geworden in de categorie "Binnenlandse maatschappij met 20 to 200 passagier kilometers". Ze zijn gekozen uit 29 Russische maatschappijen door een comité van 120 onafhankelijke experts bestaande uit afgevaardigden van de overheid, bedrijven, veteranen en journalisten.

En dat is opmerkelijk omdat wij van Sakhalin Energy niet meer met deze maatschappij mogen vliegen uit veiligheidsoverwegingen...

Donderdag 3: One for the runway

Mijn maat Jason is twee weken over geweest en die gaat morgen weer terug naar Engeland, en dat betekende vanavond een afscheidsneut bij Cippolini's, oftewel "One for the Runway". Dat is een traditie die we in ere houden, zo gauw er iemand weg gaat voor verlof of op vakantie, dan is er, meestal de avond ervoor, een afscheidsneut.

Eigenlijk had ik er gisteren ook een van Monksy die vandaag is vertrokken voor zijn drie weken verlof, maar omdat de vergadering gisteren op de LNG fabriek flink was uitgelopen had ik er niet zo'n trek meer in. Ik belde hem dus om te zeggen dat ik niet kwam, zegt die eikel, "Oh, dat is maar goed ook want ik heb het gisteren gehouden"....

Vrijdag 4: Heel belangrijk nieuws!

Zoals jullie weten is dit mijn laatste jaar en ben ik zoals gebruikelijk is de molen ingegaan voor een nieuwe job binnen Shell. Dat gaat via een intern sollicitatie systeem, waarmee je kunt solliciteren op interne banen. Dat betekent overigens niet dat je helemaal zelf kunt bepalen waar je terecht komt want uiteraard wordt er ook gekeken naar de meest geschikte kandidaten voor de vacatures. En net als bij gewone sollicitaties kunnen er natuurlijk meerdere kandidaten zijn voor dezelfde functie.

Het proces gaat als volgt, er zijn drie grote sollicitatierondes per jaar waarbij een grote bulk banen in één keer in de vacaturebank wordt geplaatst, in februari, in juni en in oktober. Ik ben gelijk maar begonnen met de ronde van februari en daar zaten wel een paar banen bij die me wel wat leken. Sommige in het buitenland maar ook een paar in Nederland. Ik kreeg al vrij snel te horen dat er een afdeling in Rijswijk was die me graag wilde hebben, en in feite hadden die vorig jaar al een keer geïnformeerd wanneer mijn contract bij Sakhalin Energy afliep. Ik werd dan ook verzocht om vooral maar op die baan te solliciteren en dat heb ik gedaan.

Ik heb daarna eigenlijk helemaal niks meer gehoord, terwijl er normaal gesproken interviews plaatsvinden net als bij een normale sollicitatie, dus ik dacht dat het niks geworden was. Maar vanmorgen kreeg ik bericht dat de keuze op mij is gevallen en ik heb de baan aangeboden gekregen.

In principe kan ik zeggen, ik sla een rondje over en kijk in juni of oktober of er nog iets anders op mijn pad komt, maar ik heb besloten voor de vastigheid te gaan. De baan staat me heel erg aan, het enige probleem is dat het in Rijswijk is en eigenlijk hebben Riet en ik allebei (echt waar, Riet ook) geen zin om terug te gaan naar Nederland. Maar werk is werk, dat is nou eenmaal belangrijk, en het soort banen als die ik nu heb liggen nou eenmaal niet voor het oprapen, daar moet je tegenaan lopen.

Het grote nieuws is dus dat we terug komen naar Nederland en waarschijnlijk al binnenkort. Mijn nieuwe baas wil uiteraard dat ik zo snel mogelijk in Rijswijk ga beginnen, en er zal de komende dagen dus nog wat onderhandeld moeten gaan worden over het tijdstip van vertrek. Dat zal dus ruim eerder zijn dan het einde van mijn contract, maar ik mag niet mopperen want mijn oorspronkelijke contract was voor een jaar Nederland en twee jaar Sakhalin, dus dit derde jaar was eigenlijk al een bonus.

Ik zal Sakhalin ontzettend missen want ik heb hier een fantastische tijd gehad, en Riet tot haar eigen verbazing ook. Dus binnenkort geen Zima 3 bar meer, en afscheid nemen van heel veel mensen die we hier hebben leren kennen. Maar zoals de Russen zeggen "что жизнь", oftewel zo is het leven.

Voordeel is wel dat ik dan eindelijk weer regelmatig naar de bioscoop kan, en uiteraard zaterdagmiddag weer met mijn vader en mijn broer naar het voetbal. En eindelijk weer eens een patatje met!

Zaterdag 5: Luie dag

Vandaag heb ik er mijn gemak eens van genomen. Dat was grotendeels wel noodgedwongen want zolang ik nog geen nieuw Internationaal Rijbewijs heb neem ik geen risico en dat betekent dus niet autorijden. Niet de stad in dus, en ook geen ritje het land in met de auto.

Nou ja, ik heb nog wel wat gedaan, zoals een vracht e-mails beantwoorden waar ik deze week niet aan toe was gekomen. Ik had namelijk van de week wat problemen met een virus op de pc, en dat was zowel een hele merkwaardige als een hardnekkige. Mijn virusprogramma waarschuwde me en beloofde het ook op te ruimen maar dat lukte niet zo best. Het ging om wat een volkomen legaal programma leek wat je pc doorzoekt op infecties (voor de kenners: Trojans) en dat vond een hele lijst die na het overmaken van \$49,95 voor een licentie ook opgeruimd zouden worden. Ik brak dat af maar het kwaad was al geschied. Kijk dus uit als je een programma tegenkomt wat "Virusheat" heet, het lijkt allemaal in orde maar zelfs na verwijderen blijft het je bestoken met ongewenste waarschuwingsboodschappen om de paar seconden.

Maar goed, waar was ik? O ja, e-mail dus, en daarna heb ik ook de auto nog gewassen. Dat kostte welgeteld acht emmers water waarvan de eerste drie met sop. De auto is nu weer hagelwit maar de vloer van de garage ziet eruit als een beest....

We hadden zowaar nog wat sneeuw vannacht, en dat was van die Hollandse sneeuw, alles is net wit en twee uur later is alles weer weg.

Zondag 6: Misverstand

Hoewel Sakhalin zowat aan het andere eind van de wereld ligt is er toch regelmatig iets over te lezen in de Nederlandse kranten. Het is zo langzamerhand tamelijk voorspelbaar waarover dat dan gaat, vrijwel altijd over het reilen en zeilen van de olie-industrie hier, en één keer per jaar een klein stukje over ijss vissers die van afgebroken ijsschotsen gered moeten worden.

Wat ik nog nooit gelezen heb is dat voor zover bekend de eerste Europeaan die Sakhalin bereikte een Nederlander was, genaamd Maerten Gerritz de Vries, in de 17e eeuw. Meer bekend zijn in de geschiedenis de Franse ontdekkingsreiziger Jean-François de La Pérouse die het eiland bereikte in 1787, en de Russische admiraal Ivan Krusenstern in 1805. Al die ontdekkingsreizigers hadden één ding met elkaar gemeen, een misverstand dat zelfs vandaag nog in vrijwel ieder krantenartikel over Sakhalin terugkeert, namelijk dat Sakhalin een **schiereiland** zou zijn.

Ik zal dat nog één keer rechtzetten. In 1809 werd de Tatarensont oftewel de Straat van Mamiya ontdekt door Mamiya Rizmo, een Japanse ontdekkingsreiziger die vooral bekend is geworden door het in kaart brengen van Sakhalin, die daarmee onomstotelijk bewees dat Sakhalin niet aan het vasteland van Rusland vast zit.

Kortom, Sakhalin is geen schiereiland, het is een **eiland**.

Maandag 7: Vertrekdatum

Toen vorige week vrijdag het nieuws bekend werd van mijn nieuwe baan was de vraag natuurlijk wanneer we nou precies zouden gaan vertrekken van Sakhalin. Mijn nieuwe baas had te kennen gegeven dat hij graag zou willen dat ik per 1 juni al in Rijswijk aan de slag zou gaan, maar dat vond ik wel erg snel.

Ik ben nadat alles een beetje bezonken was eens aan het rekenen geslagen en kwam tot de conclusie dat ik, rekening houdend met de vrije dagen die ik nog moet opnemen voordat ik hier weg ga, dan nog amper vijf weken hier zou zijn. En daarnaast is het ook nog zo dat mijn vervangers door problemen met hun visum pas in de eerste week van mei hier arriveren vanuit India en dat betekent dat er heel weinig tijd is voor overdracht van mijn werk.

Vanmorgen heb ik er met mijn baas over gesproken en we zijn overeengekomen dat ik op **1 juli** bij in mijn nieuwe job ga beginnen. Ik moet nog even afwachten hoeveel vrije dagen ik precies kan opnemen maar ik denk dus dat dit betekent dat we ergens midden juni Sakhalin definitief gaan verlaten. Het vraagtekentje blijft nog maar even staan....

Dinsdag 8: Block Valve Stations

Half maart was er weer een mijlpaal voor het project, het eerste Block Valve Station werd opgeleverd. Die Stations vormen een belangrijk onderdeel in het beheerssysteem van de 800 kilometer lange pijpleiding.

Deze Block Valve Stations worden om de dertig kilometer langs het traject geplaatst om er voor te kunnen zorgen dat als er iets misgaat of als er onderhoud moet worden gepleegd, er een sectie van de pijpleiding kan worden afgesloten. Eigenlijk zijn het onbemande posten waar op afstand bestuurde kleppen in de pijpleiding kunnen worden geopend en gesloten.

Op plaatsen waar de pijpleiding extra gevaar loopt, zoals de oversteek van een grote rivier of op een breuklijn in de aardkorst, worden extra stations geplaatst, en zo komt het totale aantal van deze stations in de oliepijp op 104 en in de gaspijp op 47. Het plaatsen van die stations is een heel karwei aangezien ze meestal op behoorlijk afgelegen plekken moeten komen te staan. De besturing vindt op afstand plaats vanuit een Controle Centrum op de OPF fabriek, gelegen in het hoge noorden waar de pijpleiding vanuit zee aan land komt. Hoe zo'n Block Valve Station er boven de grond uit ziet kun je hiernaast zien.

Woensdag 9: Nieuwe aanplant

Het is de laatste week schitterend weer, echt lenteweer. In de ochtend hangt er mist over het dal maar zo gauw de zon boven de heuvels komt verdampt alles en schijnt het zonnetje en gaat de temperatuur omhoog. Het was overdag de laatste dagen zo zacht dat Riet makkelijk buiten had kunnen zitten op het terras, en er lopen zelfs al een paar dapperen in hun overhemd over straat.

De lente is ook de tijd voor de nieuwe aanplant en daar zijn ze hier op Zima nu hard mee bezig. Om het echt een beetje gezelliger te maken mogen ze van mij nog wel meer groen planten, ik vind het nog steeds een kale boel, maar alle beetjes helpen. Ook bij ons is er een nieuwe struik gepland, wel helemaal kaal nog maar wel al een mooi witgeschilderd stammetje.

Aan het eind van de middag vloog op kantoor de satelliet verbinding met Amsterdam er weer eens uit. En hier in Zima zijn er weer eens problemen met het televisienet. Iedereen kan dus vroeg naar bed want hoewel alles het nu weer doet gaan ze vannacht toch nog het een en ander repareren. En dat betekent dat om elf uur alles op zwart gaat...

Donderdag 10: Controle

Een tijd geleden heb ik al verteld dat Sakhalin Energy in het verleden nogal eens losjes de regels heeft geïnterpreteerd die gelden voor buitenlanders die in Rusland komen werken. Mensen kwamen hier binnen op een verkeerd soort visum of op een verkeerde uitnodiging (Letter of Invitation), en dat werd in eerste instantie door de Russische overheid gedoogd maar wel met dien verstande dat die situatie zou worden opgelost.

Toen dat anderhalf jaar geleden nog steeds niet afdoende was gebeurd heeft de Russische overheid besloten de regels strikt te gaan hanteren, en dat resulteerde in een heleboel gelazer met mensen die op de luchthaven het land niet werden ingelaten vanwege verkeerde papieren en mensen die het land

uit moesten om in het buitenland eerst hun papieren in orde te laten maken voordat ze konden terugkeren.

Op dit moment is het weer zover, er is weer gesodemieter met visums. Net als alle bedrijven krijgt ook Sakhalin Energy jaarlijks een quotum aan werkvisums toegewezen voor buitenlandse werknemers. Dat quotum is opgesplitst over diverse nationaliteiten en dat betekent op dit moment dat er voor sommige nationaliteiten genoeg visums zijn maar voor andere niet, en er mag niet mee geschoven worden.

Dat het de Russen menens is blijkt uit het feit dat we vanavond al voor de tweede opeenvolgende week een controle op Zima hebben gehad. Dat houdt in dat er mensen van de Russische overheid de deuren langs gaan om steekproefsgewijs paspoorten, visums, immigratiekaarten en registratiekaarten te controleren.

Mij maken ze niks want mijn papieren zijn allemaal in orde, ik heb een werkvisum dat geldig is tot het eind van dit jaar. Ik zat er dus helemaal klaar voor, maar net als vorige week weer voor niks want ik heb geen mens gezien...

Vrijdag 11: Eerste gesprek

Nadat het woensdagavond mis was gegaan door omstandigheden had ik gisteravond mijn eerste telefonische gesprek met mijn nieuwe baas in Nederland. Of eigenlijk moet ik zeggen bazin want mijn nieuwe baas is een dame uit Venezuela.

Het was een leuk gesprek, ik kreeg de indruk dat ze in Rijswijk wel tevreden zijn met mijn komst. We hebben het eigenlijk hoofdzakelijk gehad over de afhandeling van mijn transfer en de datum waarop ik daar ga beginnen want dat moet formeel nog worden vastgesteld. Ze zijn in Rijswijk nogal benauwd dat als puntje bij paaltje komt mijn huidige baas mijn vertrek alsnog naar een latere datum zal gaan verschuiven en ze willen dan ook zo snel mogelijk tot een overeenkomst komen.

Het was hier vandaag een sombere dag met bewolking in alle tinten tussen lichtgrijs en donkergrijs, het waaide, het was koud en aan het eind van de middag was er weer eens natte sneeuw. Jaja, ik weet het, kan ik vast weer een beetje wennen...

Zaterdag 12: Vogelkasten

Het dipje in het weer zette vandaag nog even door met veel natte sneeuw maar toen het zonnetje doorbrak in de loop van de middag was dat allemaal weer snel verdwenen. En met het zonnetje kwam er ook bezoek.

Aan de schutting die ons terras afscheidt van dat van onze burenhangens hangen drie vogelhuisjes en net als vorig jaar in het voorjaar zat er vanmiddag een vogeltje op een ervan en deed een grondige inspectie.

Ik zag het vanuit mijn stoel in de kamer en wilde dolgraag een foto maken maar had mijn camera niet bij de hand.

Na een minuut of vijf vloog het beestje weer weg en uiteraard heb ik gelijk mijn camera gepakt maar ik heb daarna niets meer gezien. Als het net zo gaat als vorig jaar dan zullen onze drie riante vogelbehuizingen wel weer leeg blijven. Misschien moet ik die pinda's maar eens vervangen door verse.

Zondag 13: Drukke dag

Volgens het weerbericht zou het vandaag een hele mooie en vooral erg zonnige dag worden, en dat was een mooie gelegenheid voor twee verschillende activiteiten.

De eerste was een eindje rijden met Nederlandse collega Marco en zijn gezin die ongeveer anderhalve maand geleden op Sakhalin zijn aangekomen. Afgelopen woensdag was mijn nieuwe Internationale Rijbewijs per post vanuit Nederland aangekomen en nu had ik dus eindelijk de gelegenheid om de belofte om ze wat van het eiland te laten zien in te lossen. De tocht ging naar de Zee van Ochotsk want ze wilden dolgraag de nog steeds grotendeels bevroren zee zien en met een beetje mazzel de nodige ijsschotsen. Die waren er, en het leverde zoals gewoonlijk weer veel prachtige foto's op, al zeg ik het zelf, van de zee bij het plaatsje Ochotskoye.

Onderweg zagen we zowel op de heen als de terugreis heel veel Russen die in de buurt van de weg een plekje zochten in de vrije natuur om daar te picknicken of te barbecueën.

En over barbecueën gesproken, de tweede activiteit was, hoe kan het ook anders met de eerste mooie voorjaarszondag, een barbecue op Zima 3. Eigenlijk was het de bedoeling om de voorraad vlees en kip die onze vertrokken maat Evan in zijn vriezer had laten liggen op te maken, maar toen Graeme zaterdag de vriezer opendeed was die helemaal leeg. De schoonmaakster had, wetende dat Evan vertrokken was, besloten om de hele inhoud te confisqueren.

Ze kreeg de zegen mee, maar er moest nu wel een noodplan in elkaar gedraaid worden. Gelukkig kun je dat gerust aan een Aussie overlaten als het om een barbecue gaat, en met hulp van hoofdzakelijk Jamie en Gordon werd er alsnog het nodige vlees en bijbehorende zaken geregeld.

Over het eten viel zoals gewoonlijk weer niet te klagen, vooral Graeme's zelfgemaakte hamburgers waren een behoorlijk succes, maar het weer viel toch wat tegen.

Het zonnetje scheen weliswaar maar er stond, zoals Riet dat altijd zo mooi kan zeggen, een "verrotstraals kouwe wind". We hielden het nog aardig lang uit maar om een uur of zes hadden we het toch wel bekeken en verhuisden we naar de bar.

Al met al een goedbestede zondag, en ik hoop dat ik er zo de komende twee maanden nog een paar kan meemaken.

Maandag 14: Jubileum

In januari kreeg ik een onverwacht mailtje van mijn baas waarin ik van harte werd gefeliciteerd. Wat bleek, ik was op 1 januari tien jaar bij de zaak! Ik moest even nadenken want eigenlijk ben ik natuurlijk al veel langer bij Shell, zo'n achttien jaar om precies te zijn.

Maar ik heb er de eerste acht jaar als contractor gewerkt in dienst bij mijn vorige werkgever Inter Access, en inderdaad, ik ben op 1 januari 1998 overgestapt en bij Shell in vaste dienst gegaan dus het klopte toch.

Ik mocht een aardigheidje uitzoeken en dat cadeautje is vandaag aangekomen, een paar gouden manchetknopen. Er zat ook nog een brief bij die door de allerhoogste baas van Sakhalin Energy persoonlijk was ondertekend en beter nog, ik mag op kosten van de zaak met Riet uit eten.

Dinsdag 15: Een gast in huis

Ik heb een gast over de vloer, een Amerikaanse nog wel en ze blijft nog anderhalve week. Nou voordat er van alles gesuggereerd gaat worden zal ik het even uitleggen.

Mijn collega John en zijn vrouw Katherine die hier vlakbij wonen hebben een kat, en dat is altijd een probleem als ze op vakantie gaan. Ze hadden daar een perfecte oplossing voor gevonden, een van hun burens is een vrijgezelle meid en die ging gedurende hun vakantie in hun huis wonen en zij paste dan op de kat.

Vorige week donderdag zijn John en Katherine weer op vakantie gegaan en Penny trok dus zoals gewoonlijk weer in hun huis. Alleen was er nu een probleem, er is iets niet in orde met het visum van Penny. Penny is een contractor, en ze had het visum gekregen op naam van haar eigen baas. Alleen werkt ze officieel voor Sakhalin Energy en dat betekent dat ze dus een visum heeft gekregen voor het verkeerde bedrijf.

Gisteren heeft Penny dan ook te horen gekregen dat ze onmiddellijk het land uit moet, en dat leverde behalve alle andere rompslomp ook nog het probleem op van de kat. Gelukkig wisten ze al ruim van te voren van Penny's probleem en er was dus een noodplan: als Penny het land uit moet pas ik op de kat. Enige probleem was dat de kat volgens Katherine een echt gezelligheidsbeest is en dus mensen om haar heen moet hebben, en haar in een leeg huis laten zitten en af en toe verschonen en eten geven was dus geen optie.

En zo heb ik dus nu tijdelijk even een grote, enorm dikke Amerikaanse kat in huis, luisterend naar de naam Sadie. Vanwege haar formaat heb ik haar al omgedoopt tot McSadie.

Woensdag 16: Sadie

Ze is nog steeds en beetje onwennig, gisteren heb ik haar vrijwel de hele dag niet gezien want ze lag totdat ik naar mijn bed ging onder het bed in de logeerkamer, maar vanavond kwam ze dan toch uit zichzelf naar beneden. Het is een vreselijk aanhalig beest, maar wel een beetje een zeurpiet. Kijk, af en toe een keertje aanhalen is leuk maar aan een stuk door wordt wel vervelend...

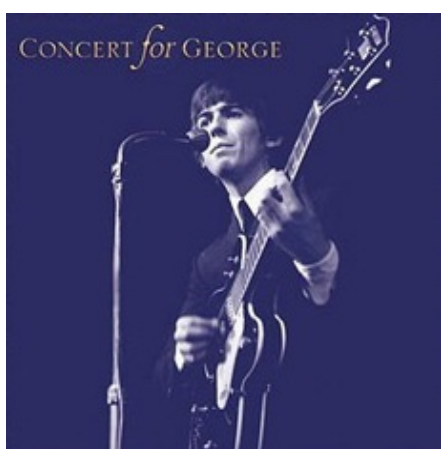
Donderdag 17: Helemaal vergeten...

Ik keek net even naar de teller van mijn website en wat blijkt, die staat al op 11044. Erg leuk natuurlijk, zo'n hoog aantal, maar ik ben dus wel mooi de elfduizendste bezoeker vergeten.

Nou gaat iedereen natuurlijk zeggen dat hij of zij de elfduizendste was (Riet was de eerste) maar daar trap ik dus mooi niet in zonder schriftelijk bewijs. Aangenomen dat dat niet komt ga ik zelf iemand aanwijzen. Wie, dat zeg ik lekker niet, je merkt het vanzelf wel.

Vrijdag 18: George

Er staat in de Zima 3 bar vrijwel altijd muziek op de televisies. Af en toe sport, meestal belangrijke rugby of voetbal wedstrijden, maar door het tijdsverschil met bijvoorbeeld Engeland is het jammer genoeg zelden mogelijk om live naar Premier League wedstrijden te kijken. Als er muziek op staat is dat altijd MTV, maar het duurt nooit lang voordat iemand roept dat het maar eens afgelopen moet zijn met "die shit!". Dan duikt er iemand in de stapel DVD's die naast de bar liggen en er wordt een muziek DVD opgezet.

Anderhalf jaar geleden dook er een DVD op van het "Concert voor George" in 2002, een herdenkingsconcert voor de in 2001 overleden George Harrison. Ik ga niet uitleggen wie dat is, iedereen hoort dat te weten en de rest gaat zich maar diep zitten schamen of kijkt in Wikipedia.

Die DVD is een eigen leven gaan leiden. Als er aanstalten wordt gemaakt om de hiphop ellende op MTV de nek om te draaien is vrijwel altijd het eerste wat je hoort, "Let's put on George." Ik sla dan meestal vertwijfeld de hand voor de ogen en roep "Not again!", maar ik word altijd overstemd door het goedkeurende gemompel om me heen en het moet meestal wel gek gaan wil niet een paar minuten later de muziek van George door de speakers schallen.

En dat terwijl de DVD regelmatig verdwijnt. Niet gejat of zo, maar iemand zegt, "O, dit is geweldig! Daar wil ik een kopie van!", en vervolgens zegt iemand anders, "Neem deze maar mee, dit is een kopie uit Thailand, ik haal die van mij wel even." En de voorraad raakt ook nooit op want iedere keer als er iemand naar Thailand gaat neemt hij niet één maar een paar exemplaren van George mee terug. Op dit moment liggen er bijvoorbeeld twee achter de bar, voor alle zekerheid.

Ik ben bang dat ik niet meer van George af kom. Misschien moet ik er ook maar een kopen, voor thuis in Nederland, als ik heimwee krijg. Trouwens, als ik hem niet koop doet Riet het wel...

Zaterdag 19: Koper voor de auto

Over één ding hoef ik me alvast geen zorgen meer te maken voor ons vertrek binnenkort, en dat is de verkoop van de auto. Er hebben zich al verscheidene kandidaat kopers gemeld zonder dat ik zelf iets heb hoeven doen. Een tijdje geleden al had Oleg, een Russische collega, gevraagd om hem te bellen wanneer de auto in de verkoop ging en toen ik dat deed was hij nog steeds geïnteresseerd.

Vorige week is hij wezen kijken en hij besloot eigenlijk al meteen om hem te kopen maar hij wilde toch graag eerst nog even een technische keuring laten doen. Geen probleem natuurlijk, dus vanmiddag gingen we samen naar het Toyota Centre net even buiten Yuzhno. Na enig zoeken vonden we het en toen we er voor stonden zag ik een oud sjofel uitzien gebouw in een vervallen industriewijk, maar het bleek er van binnen totaal anders uit te zien.

We gingen naar binnen door een klein deurtje waarachter echter een moderne receptie was die in een garage in Nederland niet zou misstaan. De auto ging even later naar binnen door een groot stalen hek wat je eerder bij een gevangenis zou verwachten maar de garage zelf was ook weer precies wat je

ervan zou verwachten. De keuring zelf leverde als resultaat op dat de auto in perfecte conditie was, ze adviseerden alleen om de aandrijfriem en het luchtfilter te laten vervangen. Oleg was tevreden en de koop is dus gesloten.

De overdracht gaat ergens midden mei plaatsvinden want tegen die tijd loopt mijn verzekering af en moet er een nieuwe jaarlijkse keuring gedaan worden, en het heeft voor mij natuurlijk geen enkele zin om daar nog veel tijd en geld aan te besteden voor die paar weken dat we hier daarna nog zijn. Omdat Oleg zelf een Rus is zal de overschrijving op het politiebureau heel wat soepeler verlopen dan wanneer ik de auto aan een niet-Rus zou verkopen, want hij kent de taal en de procedure.

Bovendien blijkt dat Shell een vergoeding geeft voor expats die vertrekken uit hun buitenlandse posting en een daar gekochte auto voor hun vertrek verkopen. Dat betekent dat ik alles bij elkaar vrijwel hetzelfde terugkrijg voor de auto als wat ik ervoor heb betaald en we hebben dus een jaar lang zo goed als voor niks auto hebben gereden.

En toch vind ik het jammer dat ik hem niet mee naar huis kan nemen want ik vind het nog steeds een superauto. Maar ja, dat stuur hè...

Zondag 20: De wrakken van Korsakov

Nu het nog kan wil ik optimaal profiteren van het feit dat ik de auto nog heb en voor vandaag ben ik weer op pad gegaan. Ik had Marco en zijn gezin weer uitgenodigd om mee te gaan, en we troffen het, het was alweer een schitterende dag.

We hebben een tochtje gemaakt wat ikzelf al verscheidene keren heb gedaan, richting Korsakov en vandaar door naar de LNG fabriek. Deze keer hebben we echter in de haven van Korsakov de scheepswrakken niet van een afstandje bekeken maar zijn we zo dichtbij mogelijk een kijkje gaan nemen. Het had zelfs nog dichterbij gekund want doordat het eb was stond de haven bijna droog maar dat is zonder een paar goeie laarzen toch niet aan te raden schat ik zo.

Maandag 21: Buitenlanders

Ik ben niet de enige die binnenkort gaat vertrekken van Sakhalin, er zal dit jaar een ware uittocht gaan plaatsvinden van de buitenlanders op Sakhalin. Dat komt niet alleen door de inbreng van Gazprom die die dure buitenlanders natuurlijk het liefst vervangen ziet door veel goedkopere Russen, maar ook simpelweg omdat grote delen van het Sakhalin Energy Phase II project opgeleverd gaan worden.

De bouw van alle fabrieken en de pijpleiding begint zo langzamerhand zijn voltooiing te naderen en daarbij zijn er de afgelopen jaren ook al veel Russen binnengehaald die opgeleid zijn en het werk nu langzamerhand moeten gaan overnemen.

Er zijn best wel veel eilandbewoners die zich afvragen hoe het straks verder moet als alle buitenlanders vertrokken zijn. Er zijn bijvoorbeeld heel veel restaurants, bars en hotels gebouwd in de laatste jaren en die draaien toch voor een groot deel op de buitenlanders, oftewel de expats. Ook de overheid maakt zich daar uiteraard druk om en er wordt dan ook op dit moment al flink gezocht naar buitenlandse investeerders om te helpen de toeristenindustrie een boost te geven.

Vorige maand is er een investeerder gevonden, een Zwitsers bedrijf wat in de krant niet met name werd genoemd gaat 50 miljoen dollar investeren in de ontwikkeling van de "Gorny Vozdukh", de berg achter Yuzhno-Sakhalinsk waar de skipistes zijn. Er wordt gesproken over een business class hotel, een sport complex en een aantal VIP huizen, allemaal bedoeld om wintersport toeristen naar Sakhalin te trekken.

Hopelijk hebben die dan ook allemaal net zo'n honger en dorst als wij (haha)...

Woensdag 23: Frikadellen onderweg

Mijn laatste werkdag deze week! Als alles goed is gegaan is Riet namelijk vandaag vertrokken vanuit Nederland richting Sakhalin en ze zal ergens vlak na het middaguur hier aankomen op de luchthaven van Sakhalin. Ik heb een vrije dag genomen om haar op te halen, en omdat ik nog de nodige vrije dagen heb staan die ik nog moet opnemen voordat ik van Sakhalin vertrek heb ik de vrijdag ook gelijk maar vrij genomen.

Het weer wordt hier morgen voor Riet speciaal aangepast zodat ze niet meteen van het ene weertype in het andere komt, en daarom is er voor morgen regen voorspeld, echt lekker Hollands weer. De dag erna wordt het als het goed is weer prachtig weer dus dan kan ze een beetje acclimatiseren.

Ik ben benieuwd wat ze allemaal in haar koffer heeft zitten trouwens, want er zijn me bitterballen en frikadellen beloofd. Verder is er waarschijnlijk speculaas voor Jaime, wine gums voor Graeme, drop voor Alan, etcetera, etcetera, etcetera.

Vanavond was mijn maat Pat weer hier voor ons wekelijkse avondje jengelen met de gitaar, voor het eerst trouwens weer in weken, en die had grote problemen zei hij. Hij heeft een een of ander vaartuig besteld wat onderwater werkzaamheden moet gaan verrichten aan een van de boorplatforms, maar om dat vaartuig het land in te krijgen heeft hij elf handtekeningen nodig. Die handtekeningen zijn van allerlei autoriteiten, tot aan het Russische Ministerie van Defensie aan toe. Hij heeft grote moeite met het krijgen van de laatste handtekening, want die moet namelijk gezet worden in eigen persoon of door Poetin of door Medvedev...

Donderdag 24: Riet is er weer

Riet is vanmiddag zoals gepland aangekomen op Sakhalin. De reis via Moskou is deze keer heel soepel verlopen en ze heeft dus inderdaad wat opgestoken na alle problemen die ze heeft gehad toen ze vorig jaar via dezelfde route zou komen en er van alles mis ging (zie de logs van 22-24 februari van vorig jaar).

Het vliegtuig, een Iljoeshin IL-96 van Aeroflot, was precies op tijd, en wat ik eigenlijk niet kan uitstaan is dat Riet nu al in meer Russische verkeersvliegtuigen heeft gereisd dan ik.

Het leuke van Yuzhno Airport is dat je als "ophaler" achter het hek staat te wachten, vlak bij het platform waar de grotere vliegtuigen aankomen, en je kunt dus niet alleen de vliegtuigen zien aankomen en parkeren maar je ziet ook iedereen uitstappen. En de passagiers van binnenlandse vluchten, zoals Riet in dit geval, lopen vanuit het vliegtuig direct via het hek naar buiten, en die uitgang zie je op deze foto:

Vrijwel precies op het moment dat het vliegtuig landde vielen de eerste druppels van de voorspelde regen en in de loop van de middag begon het zelfs te plenzen, en dat bleef zo tot ver in de avond. Niet dat Riet daar nou erg mee zat want die had gedurende de hele reis nauwelijks geslapen en ze stortte dan ook vlak na haar thuiskomst tegen haar kussen voor een dutje. Van een uur of vijf...

Vrijdag 25: Boodschappendag

Het was gelukkig weer een prachtige dag vandaag met temperaturen die opliepen tot over de twintig graden en dat betekende dat het plezierig boodschappen doen was. Er moest weer flink ingeslagen

worden want in de afgelopen weken dat Riet er niet was heb ik weinig boodschappen gedaan en gebruik gemaakt van de aanwezige voorraden.

Kijk, dingen als melk en brood moet je natuurlijk regelmatig inslaan maar ik heb tegenwoordig het voordeel dat de grootste supermarkt van de stad vrijwel recht tegenover het kantoor is waar ik werk dus dat kan ik tegenwoordig even snel tussen de middag af.

Nu Riet er weer is werd het ook weer tijd om het tuinstel buiten te zetten, en dat heb ik dus ook vandaag gedaan. Jammer alleen dat er maar even gebruik van gemaakt is want Riet heeft nog steeds last van jetlag en viel al vroeg in de middag weer om.

De meeste meegebrachte spullen zijn vanavond uitgedeeld aan de makers in Zima 3. Alles bij elkaar was het een behoorlijke tas vol, en toen we aan kwamen lopen hing Graeme al boven uit het raam van de bar te schreeuwen, "Are there wine gums in that bag??".

Zaterdag 26: Goedkope muziek

Over het algemeen is het leven op Sakhalin duur. Dat komt natuurlijk omdat vrijwel alles moet worden ingevoerd en meestal ook nog van heel ver. Maar er zijn een paar uitzonderingen.

Goed, ik zal het niet meer over de benzineprijs hebben, maar ik wil wel even opmerken dat de prijsstijgingen van de ruwe olie beslist niet aan Sakhalin voorbij zijn gegaan want de prijs van een liter Euro 95 is hier in een paar maanden gestegen met zo'n twintig procent.

Ook de tweedehands auto's uit Japan zijn vergeleken met Nederland bespottelijk goedkoop. De prijzen daarvoor liggen hier soms wel veertig procent lager, maar ja, dat stuur hè...

Nog iets wat hier heel erg goedkoop is vergeleken met Nederland zijn de muziek CD's. Gisteren kocht ik een originele dubbel CD voor driehonderd roebel, dat is ongeveer acht euro. De prijs die ik via het Internet vond voor dezelfde dubbel CD in Nederland is eenentwintig euro.

En als je echt koopjes zoekt dan kan je hier ook nog een niet-originele, gekopieerde CD of DVD kopen en dan ben je een schijntje kwijt van dezelfde, weliswaar originele in Nederland, maar wie kan dat schelen als je dat amper aan het doosje kan zien en al helemaal niet aan de CD of DVD.

Vandaag kocht ik in de stad een aantal CD's, zo illegaal als de pest natuurlijk al liggen ze gewoon in de winkels, met daarop muziek in MP3 formaat wat je dus zo kunt laden op je PC of je MP3 speler en wat je op de moderne DVD spelers zo kunt afspelen. Wat dacht je van ALLE CD's van Rush tot en met 2004 op één CD voor driehonderd roebel. Of vier CD's met vrijwel alles van Blink 182, alle Blues ballads van Gary Moore, alle platen van Creedence Clearwater Revival en een met vrijwel alle platen van Uriah Heep, bij elkaar voor nog geen zevenhonderd roebel, oftewel nog geen zes euro.

Het zal best allemaal wel illegaal zijn maar het koopt wel lekker zo!

Zondag 27: Rotzooi

Om niet de hele zondag weer in huis te blijven hangen zijn we vanmiddag een ritje met de auto gaan maken. Door de stad naar het noorden en vervolgens te westen van Yuzhno via het dorpje Troitskoye terug.

Op de weg terug van Troitskoye en Yuzhno-Sakhalinsk namen we een zijweggetje wat naar een paar huisjes voerde, een heel klein dorpje met de naam Novotroitskoye. We wilden eens zien waar de weg,

die na het dorpje nog verder voerde, naar toe ging. Erg ver zijn we niet gekomen want op een gegeven moment werd het wel erg modderig met hele diepe kuilen, en dat vonden we zonder bereik op de mobiele telefoon toch een beetje listig.

We zagen wel weer een fraai voorbeeld van hoe de eilanders met de natuur omgaan en daar wordt je niet vrolijk van, vooral niet omdat we weten dat dit soort beelden geen uitzondering is, sterker nog, je komt dit overal tegen. Kijk en oordeel zelf.

Maandag 28: Pasen

Gisteren en vandaag was het Pasen. Nee, ik ben niet in een time warp terecht gekomen en mijn horloge is ook niet anderhalve maand stil blijven staan, het is in Rusland gewoon op een andere tijd Pasen, net zoals het op een andere tijd Kerst is. Hier wordt namelijk *Orthodox Pasen* gevierd, en dat valt dus op een andere datum, en dat zit zo.

Bijna iedere plaatselijke kerk vierde in de eerste paar eeuwen na Christus Pasen op een verschillende datum. Sommige kerken bepaalden de datum aan de hand van het Joodse Pesach, andere vierden Pasen ieder jaar op 27 maart, wat natuurlijk sowieso een hele bijzondere dag is, en zo waren er nog meer locale tradities die er voor zorgden dat Pasen op weer een andere datum werd gevierd.

Tijdens een algemene vergadering van de toenmalige kerk, bekend geworden als het eerste Oecumenische Concilie van Constantinopel (het huidige Istanboel, jawel!), werd besloten daar een eind aan te maken en één regel te gaan gebruiken om de datum van Pasen te bepalen. Het Concilie besloot dat het feest van de Opstanding altijd na het Joodse Pesach moest vallen want de Opstanding zelf was ook na Pesach. En het moest een zondag zijn, dus dat hield automatisch in dat het nooit een vaste datum kon worden. Bepaald werd dat Pasen moest vallen op de eerste zondag na de eerste volle maan na de eerste dag van de lente.

Tot zover alles goed zul je zeggen, maar in het jaar 1582 werd door de Katholieke kerk van Rome de Gregoriaanse kalender ingevoerd. Het probleem met de betsaande Juliaanse kalender was dat de lengte van het jaar niet helemaal klopt waardoor deze kalender op elke duizend jaar bijna acht dagen voor gaat lopen. En om dat op te lossen werd er een andere kalender bepaald, de Gregoriaanse dus, maar toen moest er wel wat worden rechtgezet want ze liepen inmiddels dus een paar dagen voor.

Om dat op te lossen werden er gewoon een paar dagen geschrapt, ze lieten op donderdag 4 oktober 1582 gewoon vrijdag 15 oktober volgen.

In de periode daarna namen de meeste landen allemaal die Gregoriaanse kalender over, maar niet allemaal tegelijk en soms zat er wel een paar honderd jaar tussen. Rusland nam de Gregoriaanse kalender pas over in 1918, maar het verschil tussen de beide kalenders was nu intussen al 13 dagen. Dat werd opgelost door 31 januari 1918 te laten volgen door 14 februari. Dat had nog een merkwaardig gevolg want de Russische revolutie, die drie maanden daarvoor had plaats gevonden op 25 oktober 1917, werd hierdoor voortaan op 7 november herdacht. Vandaar dus dat de Oktober revolutie herdacht werd op een dag in november.

De Orthodoxe Kerk had aan dit alles geen boodschap, die bleven gewoon hun feestdagen bepalen op basis van die Juliaanse kalender, en daardoor vallen hun Kerkelijke feestdagen allemaal later dan dezelfde feestdagen in Nederland. En vandaar dus dat wij hier nu pas Pasen hebben. Gesnapt?

Dinsdag 29: Wisselvallig

Het leek er gisteren op dat de regentijd was begonnen. Wanneer het warmer begint te worden en het ijs in de Zee van Ochotsk smelt dan wordt de lucht daardoor zo vochtig dat we hier een tijdje regenbuien krijgen. Het meeste daarvan valt 's nachts maar soms valt er ook overdag een bui.

In de nacht van maandag op zondag had het flink geregend en hoewel het 's morgens al weer droog was voorspelde het weerbericht dat het de hele week regenachtig zou blijven. Op zich is die periode van regen niet abnormaal, wat wel vreemd is is dat dit normaal gesproken pas eind mei, begin juni plaats vindt.

Maar omdat het klimaat blijkbaar ook hier van slag is en de lente een dikke maand vroeger begon dan voorgaande jaren is de regenperiode dus ook een maand opgeschoven. Ter vergelijking, toen ik mijn logs van vorig jaar nog een doorbladerde zag ik dat er op 29 april vorig jaar nog een dik pak sneeuw was gevallen.

Gelukkig trekt het weer zich ook hier niks van voorspellingen aan. Het was vandaag heerlijk zonnig en 23 graden. Boven nul ja...

Woensdag 30: Weer een korte week

En weer was het vandaag de laatste werkdag van de week! Deze keer niet omdat ik vrij heb genomen maar omdat ons werkschema van regeringswege is aangepast.

Morgen is het 1 mei en dat is een nationale feestdag en is iedereen dus vrij. Vrijdag hebben we ook vrij, dat is omgeruild met aanstaande zondag, waardoor we nu drie dagen op rij vrij zijn en zondag wordt zo dus de eerste werkdag van de volgende week.

En volgende week hebben we ook weer een lang weekend want vrijdag is het de 9e mei en dat is de Dag van de Overwinning waarop het einde van de Tweede Wereldoorlog wordt gevierd.

Het besluit om het op deze manier op te lossen wordt dus genomen door de regering en het is altijd even afwachten hoe ze het gaan oplossen. Het is altijd wel aardig te voorspellen want met de feestdagen zelf wordt nooit geschoven, maar de officiële bekendmaking is altijd vrij laat. Het nieuws van deze wijzigingen hoorden we pas anderhalve week geleden, maar wat maakt het uit, we krijgen lekker twee lange weekenden en dat worden er voor mij dus drie op een rij...

Mei 2008

Donderdag 1: Dag zonder Arbeid

Een lekker rustig dagje vandaag waarop we ons niet echt druk hebben gemaakt. Jammer dat er een windje stond want dat maakte het net te fris om op ons terras te gaan zitten. Aan de temperatuur op zich lag het niet want die was tegen de twintig graden, en ook het zonnetje scheen de hele dag.

Vorig jaar was ik 's morgens de stad in gegaan om iets te zien van de 1 mei viering maar ik kwam aan het eind van de ochtend aan en toen waren de festiviteiten al afgelopen. Deze keer wilde ik me beter voorbereiden en ik vroeg dan ook gisteravond aan onze barkeeper Vlad wat er zoal allemaal te doen zou zijn in de stad en hoe laat dat allemaal zou beginnen.

Het antwoord was nogal teleurstellend. Het schijnt dat ten tijde van de Sovjet Unie de 1 mei viering de grootste nationale feestdag was die met veel vertoon en parades werd gevierd, maar dat is blijkbaar helemaal over. Er zijn nog wel wat activiteiten op kleine schaal, zoals zingen door de militairen op het Lenin plein, maar de enigen die nog enige waarde hechten aan een uitgebreide viering is de huidige communistische partij. Die organiseren een optocht waarbij ze traditioneel met hun rooie vlaggen lopen te zwaaien.

De meeste Russen beschouwen 1 mei tegenwoordig gewoon als een vrije dag. Ik vroeg aan Vlad hoe laat die optocht van die communisten begon en toen hij zei tien uur besloot ik meteen om me bij de meerderheid van de Russen aan te sluiten. Een gewone vrije dag dus.

Vrijdag 2: Winkelen

Riet heeft een gebrek aan schoenen dus gingen we de stad in om te winkelen. Dit zal voor de familie van Riet wel een beetje een schok zijn, maar jawel, Riet winkelt hier en ze vindt het nog soortement van leuk ook.

Voor mij was het trouwens ook leuk want het mag bekend zijn dat ik helemaal geen hekel aan winkelen heb (als ik af en toe maar een CD winkel in mag), maar ook omdat ik in winkels en winkelcentra geweest ben waar ik het bestaan niet eens vanaf wist.

Riet heeft in de afgelopen maanden met haar vriendinnen veelvuldig de stad verkend en ze kent Yuzhno inmiddels veel beter dan ik. En omdat je hier vaak aan de buitenkant van een gebouw absoluut niet kunt zien want je binnen kunt verwachten stond ik regelmatig verrast om me heen te kijken als we weer een onooglijk deurtje door waren gegaan en er binnen prachtige winkels bleken te zijn.

Uiteraard heb ik heel wat schoenezaken van binnen gezien, volgens Riet alle schoenezaken in de Lenin straat en dat zijn er niet weinig. En nuchtere Nederlanders verkijken er iedere keer weer hun verstand want de Russische smaak van schoenen is nogal afwijkend. Ik had al eens verteld van hun voorliefde voor glitters en felle kleuren en metershoge hakken, maar je weet af en toe niet wat je ziet. Riet heeft overigens wel veel leuke schoenen gezien maar niks gekocht. Ik wel, weer een paar MP3 cd's, met voor een fortuin aan muziek voor een prikkie.

Vanavond hebben we Sadie teruggebracht naar haar eigen baas en bazin, want die zijn vandaag terug gekomen van hun vakantie.

Zaterdag 3: Sombere dag

Voor vandaag stond de jaarlijkse Koninginnedag kinderoptocht gepland en daarvoor waren er overal hekken geplaatst langs het parcours. Van te voren was al aangekondigd dat het afhankelijk van het weer zou zijn of de optocht door zou gaan en dat was vandaag dus duidelijk een probleem. Er was in de nacht veel regen gevallen en ook in de ochtend regende het nog een beetje, en omdat er ook nog de nodige wind stond is de optocht over Zima afgelast.

Jammer voor alle kinderen die we op hun versierde fietsen richting de Hub zagen gaan waar het startpunt zou zijn, maar het was helaas een sombere dag. Even leek het er op dat het in de loop van de middag beter zou worden, het werd weliswaar droog maar de wind bleef stevig en het was gewoon koud.

We hebben een week of wat geleden plannen gemaakt om met een bevriend echtpaar, Jim en Terry, een tripje te gaan maken naar de Russische stad Chabarovsk, aan het eind van mei. Vanmiddag hebben we daar bij hun thuis concrete plannen voor gemaakt, we gaan er een mooi lang weekend van maken van vrijdag de 30e mei tot maandag de 2e juni.

Zondag 4: Maandag?

Omdat ons werkschema is aangepast was dit vandaag de eerste werkdag van de week. En gek genoeg voelde het ook als maandag.

Afgelopen donderdag was het net zaterdag en vrijdag had dus het zondaggevoel. En wat denk je, krijgen we na "zondag" nog een vrije dag, en die voelde ook weer als zondag terwijl het dus echt pas zaterdag was.

Het werd dus hoog tijd voor een normale maandag. En wat denk je, morgen is het weer maandag...

Maandag 5: Droevige berichten

Deze week is een week met de nodige droevige berichten.

Een paar dagen geleden kwam uit Katwijk het bericht dat een oudtante van mij was overleden op 97-jarige leeftijd, en vlak daarna kwam er een mailtje van mijn vriend Wessel dat zijn vader was overleden.

En vanmiddag kreeg ik het nieuws dat gisteren een vroegere collega van mij, waar ik een paar jaar mee heb samengewerkt in Leidschendam, op 53-jarige leeftijd is overleden. We zouden in juli in mijn nieuwe baan weer collega's zijn geworden, maar het heeft niet zo mogen zijn, Harry.

Dinsdag 6: Opvolger

Het heeft heel wat voeten in aarde gehad maar er is eindelijk iemand gevonden die mijn werk hier moet gaan overnemen. Nou ja, gevonden, hij is meer aangewezen, want de zoektocht had in eerste eigenlijk niets opgeleverd en de tijd begon toch wel te dringen.

Op het moment dat duidelijk werd dat ik een andere baan zou krijgen was er al een tijdje gezocht maar het bleek al snel dat de normale sollicitatieprocedure niemand op tijd zou opleveren en dus werd er naar alternatieven gezocht. In eerste instantie werd er gedacht aan een Indiaas bedrijf wat bij Sakhalin Energy alle IT ondersteuning moet gaan doen, maar alle resumés die dat bedrijf naar voren schoof werden allemaal afgekeurd.

Het probleem zit er namelijk in dat ik me maar zijdelings met IT werk bezig houd en hoofdzakelijk voor projecten werk en dan ook nog met gespecialiseerde engineering software. En die combinatie van kennis blijkt toch niet zo heel dik gezaaid te zijn. Afgelopen week werd de laatste kandidaat van dat bedrijf afgekeurd en werd er besloten om dan in vredesnaam maar iemand binnen onze eigen afdeling aan te wijzen, ook al heeft die helemaal geen ervaring op mijn vakgebied.

En zo ben ik dus gisteren begonnen met het "opleiden" van Alexey, een jonge Russische collega, die gitaar blijkt te spelen en in het bezit is van een Gibson Les Paul. Wij kunnen het dus wel aardig met elkaar vinden.

O ja, en de foto op de volgende pagina heb ik vanmorgen gemaakt vanaf de bushalte, ons huis in mist:

Woensdag 7: Afscheidsetentje

Vanavond zijn Riet en ik wezen eten bij Cippolini's samen met mijn maat Ron. Ron heb ik drie jaar geleden ontmoet in Den Haag toen hij daar een paar maanden werkte op het kantoor van Sakhalin Energy in Den Haag waar ik toen ook werkte, en we kwamen elkaar hier op Sakhalin weer tegen.

Veel zien we elkaar niet want Ron werkt op de OPF fabriek in het hoge noorden en is eigenlijk alleen maar in Yuzhno op doorreis, maar als hij in Yuzhno is spreken we als het effe kan wat af. Vandaag dus ook weer en dat zou wel eens de laatste keer geweest kunnen zijn dat we elkaar hebben gezien omdat wij terug gaan naar Nederland. Je ziet, we zijn dus in feite al begonnen met afscheid nemen van mensen die nu weggaan op verlof maar waarvan we weten dat wij waarschijnlijk weg zijn tegen de tijd dat ze terug komen.

Misschien dat het volgende maand nog net lukt om toch nog wat af te spreken met Ron als hij weer terug komt uit de Verenigde Staten, maar waarschijnlijk moet hij dan gelijk door naar de OPF en dan lopen we elkaar dus mis. We hebben alvast afgesproken contact te houden, maar je weet hoe dat gaat. We hebben in ieder geval beloofd om bij hem langs te komen in Texas. Een vakantie ideetje?

Donderdag 8: Los vast

Zomaar een paar dingetjes van vandaag.

Allereerst een opvallend bericht in de Nederlandse kranten over Sakhalin, waarin stond dat een Noord-Koreaanse gastarbeider hier in de bossen is doodgehongerd. De man werd ontdekt bij een inspectie door de Russen op een plek waar hout was gekapt. Hij moest daar de achtergebleven machines bewaken, maar zijn Noord-Koreaanse werkgever vergat hem totaal en had dus geen eten gestuurd. De man durfde desondanks blijkbaar de plek niet te verlaten en hongerde dus dood.

Noord-Koreanen zijn geen onbekend verschijnsel op Sakhalin, ook de meeste wegwerkers hier in Yuzhno zijn afkomstig uit Noord-Korea. Ook in andere gebieden in Siberie komen ze voor, want ik las pas in een Russisch nieuwsbericht dat er in de buurt van de stad Khabarovsk op het vasteland een Noord-Koreaan om het leven was gekomen bij het kappen van hout. De doodsoorzaak was trouwens wel een heel andere, hij had gewoon een omgevallen boom op zijn kop gekregen.

Vanmiddag kreeg ik van een collega te horen ("Je hebt het niet van mij!") dat die gozer die ik nu aan het opleiden ben van plan is aan zijn stutten te gaan trekken. Hij is op dit moment bezig met het regelen van een visum voor Engeland en zo gauw hij dat heeft vertrekt hij van Sakhalin om daar te gaan werken. Ik ben uiteraard meteen op hoge poten naar de baas gegaan maar tot mijn stomme verbazing wist die er al van. Hij was alleen niet van plan actie te ondernemen want er was toch niks aan te doen en dat visum kon nog wel een hele tijd duren. Ik moest dus maar gewoon doorgaan alsof er niks aan de hand is. Nou lekker dan...

Tenslotte nog een weerberichtje van 's avonds laat: het sneeuwt!

Vrijdag 9: Nationale Feestdag

Het begin van mijn derde lange weekend op een rij, want het was vandaag de "Dag van de Overwinning", oftewel de herdenkingsdag van het einde van de Tweede Wereldoorlog.

Dit is de belangrijkste nationale feestdag in Rusland en dus een vrije dag.

En jawel! Vanmorgen waren de daken en tuinen weer wit van de sneeuw want er was de afgelopen nacht het nodige gevallen.

Omdat de temperaturen niet echt meer onder het vriespunt komen was het hoofdzakelijk natte sneeuw maar toch genoeg voor hier en daar een wit laagje, wat overigens snel weer verdwenen was.

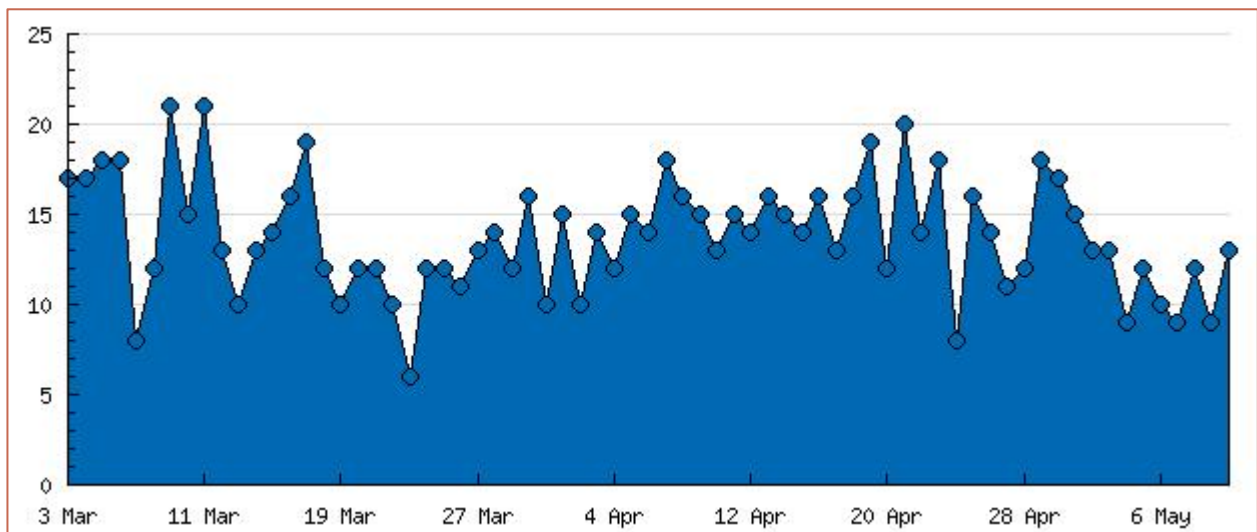
Er waren verder ook de hele dag de nodige sneeuwbuien en de temperatuur was niet echt lekker voor al het geplande buitengebeuren.

De festiviteiten in de stad, hoofdzakelijk bestaande uit toespraken en kransleggingen, hebben we aan ons voorbij laten gaan maar wel zijn we 's middags even bij de kinderactiviteiten op het speelveld achter de Hub gaan kijken

Zaterdag 10: Website

Het gemiddelde aantal bezoeker van mijn website per dag ligt ergens in de buurt van de vijftien, en dat is eigenlijk al zo vanaf het begin. Af en toe heb ik pieken van dik in de twintig, en er zitten soms ook dagen dat het aantal ruim onder de tien ligt. De laatste twee maanden zag de grafiek er zo uit:

Op dit moment staat de totaal teller ruim boven de 11.000 bezoeken en ik ben heel benieuwd of ik de 12.000 nog ga halen voordat we van Sakhalin vertrekken. Het totale aantal van maart en april lag net onder de duizend en als dat zo blijft dan zou ik het met mei en een halve maand juni net kunnen halen.

De meeste bezoekers zijn als ik het zo bekijk vaste klanten, maar af en toe heb ik mensen op mijn website die er per toeval terecht komen via een zoekmachine. Ook daarvan heb ik gegevens en het is erg leuk om te zien hoe ze me dan gevonden hebben. De afgelopen maanden zaten er weer een paar rare tussen, zo was er iemand die zocht met de woorden "*verkoop van aandrijfriem in amsterdam*". Omdat al deze woorden ergens op mijn website voorkomen vinden ze hierdoor mijn pagina's. En wat dacht je zoekwoorden als "*zure bommen tegen kater*", "*russische laarzen*" en "*krantenartikelen over korsakov*". Op zich kan ik me bij deze allemaal nog wat voorstellen omdat dit allemaal dingen zijn waarover ik wel eens wat het geschreven.

Nummer één met stip staat iemand die mijn website vond door te zoeken op de woorden "*kontlikken foto*", twee woorden die afzonderlijk blijkbaar ergens op mijn pagina's staan. Maar ik weet wel zeker dat deze smeerpijp niet echt op zoek was naar mijn website...

Zondag 11: Laatste autoday?

De komende week wordt als alles goed gaat de auto overgedragen aan de nieuwe eigenaar. Dat is precies op tijd om te voorkomen dat ik problemen krijg omdat ik de hele papierwinkel moet vernieuwen. Jammer is natuurlijk wel dat we de resterende weken hier dan zonder auto zitten en daarom hadden er vandaag nog een keertje op uit willen trekken.

Dat hebben we ook wel gedaan maar het weer zat niet mee, het was bewolkt en koud, en af en toe viel er zelfs een vlokje natte sneeuw. We zijn daarom niet verder gegaan dan even ten noorden van Yuzhno-Sakhalinsk. We hebben wel weer de nodige foto's gemaakt, en ik zeg expres "we" want Riet heeft ook een poosje de camera gehanteerd terwijl ik reed. Hier is een van Riet's foto's:

Maandag 12: Mijlpaal

Het woord "trein" heeft in het Sakhalin 2 Phase II Project een heel andere betekenis dan de gebruikelijke. Hier wordt er namelijk mee bedoeld een installatie om gas te zuiveren en om te zetten naar vloeibare staat zodat het per schip vervoerd kan worden naar de afnemers.

Op de LNG fabriek worden twee van zulke enorme installaties gebouwd, de eerste in Rusland, en op vrijdag 11 april was de eerste klaar om op te starten. Dat is vorige week gevierd met de officiële overdracht.

In totaal heeft het met de voorbereidingen zo'n tien jaar geduurd, vanaf de eerste haalbaarheidsonderzoeken in 1997. De constructie werkzaamheden zijn begonnen in 2003 en nu, vier en een half jaar later, is de eerste LNG trein van de fabriek dus gereed voor het ontvangen en verwerken van gas en kan er dus vloeibaar aardgas geproduceerd gaan worden om te exporteren.

Het wachten is nu op het gereed komen van de pijpleiding en het gasboorplatform zodat er ook daadwerkelijk wat te verwerken en te exporteren valt...

Dinsdag 13: Nederland en Sakhalin

Hoewel het een heel eind bij elkaar vandaan ligt is er blijkbaar toch een belangrijke connectie tussen Nederland en Sakhalin. Er stond namelijk in de krant hier dat ze heel erg blij zijn met Nederland want er schijnt namelijk vorig jaar voor zo'n slordige 3,3 miljard dollar geïnvesteerd te zijn door Nederlandse bedrijven, met name in de ontwikkeling van de olie en gas projecten.

Daarmee is Nederland, zoals de gouverneur van Sakhalin meedeelde aan de Nederlandse ambassadeur die twee weken geleden op bezoek was, de grootste buitenlandse investeerder op Sakhalin. Er wordt dan ook op dit moment gewerkt aan een nieuw samenwerkingsverband tussen Nederland en Rusland voor de komende drie jaar.

Ook cultureel is er samenwerking, zoals bijvoorbeeld tussen het Sakhalin museum hier in Yuzhno en het Leidse museum voor Volkenkunde. En er is natuurlijk sinds vorig jaar juli een Nederlands Consulaat in Yuzhno wat het voor de Sakhaliners makkelijker maakt om een visum te krijgen voor Nederland, en dat zal deze culturele samenwerking nog meer verbeteren en het toerisme in Nederland bevorderen.

Het zou dus zo maar kunnen dat als je straks op het strand ligt van Katwijk, dat er naast je Russen liggen te zonnen die afkomstig zijn van Sakhalin. Wel jammer dat de mannen waarschijnlijk ook meekomen...

Woensdag 14: Auto's voor veteranen

Vorige week was het zoals ik heb verteld de herdenking van het einde van de Tweede Wereldoorlog, en dit jaar was er een bijzondere festiviteit. Volgens een nieuwe wet in Rusland krijgt een bepaalde groep oorlogsveteranen of als ze overleden zijn hun naaste familie van de overheid een auto.

Wat precies het criterium is vermeldde het bericht in de krant niet maar op 4 mei zijn door de gouverneur van Sakhalin de eerste negen Lada's uitgereikt.

Er zijn nog veertig veteranen die ook binnenkort zo'n auto tegemoet kunnen zien.

Voor degenen die nu meteen denigrerende opmerkingen beginnen te maken over Lada, het zijn niet meer die vierkante nagemaakte Fiat's die we in Nederland nog kennen.

Het zijn nu redelijk moderne vier-wiel aangedreven kleine jeeps en er staat ook geen Lada meer op maar Chevrolet, want dat merk heeft blijkbaar Lada overgenomen. Ik heb zelf ook al een paar keer in zo'n Niva gereden en eigenlijk zijn het voor het geld wat je betaald heel redelijke auto's.

Kijk, kwalitatief valt er best nog wel wat te verbeteren, zoals al bleek tijdens de introductie toen de halve regering aanwezig was bij de eerste productie auto die van de band rolde. Een van de ministers deed het achterportier open om binnen te kijken en kreeg vervolgens de deur niet meer dicht...

Donderdag 15: Overdracht van de auto

Vandaag was eigenlijk de dag dat we gepland hadden om de overdracht van de auto te gaan regelen, maar dat ging op het laatste moment niet door omdat het politiebureau waar we moeten zijn op donderdag de halve dag dicht is.

Kun je dat dan niet in een halve dag regelen, zul je vragen, maar dat is dus niet zo. Voor het overschrijven van de auto moet ik persoonlijk aanwezig zijn om te auto te laten de-registreren, en dan moet Oleg, de collega die hem heeft gekocht, hem laten registreren. En dat is een proces waarvoor je gewoon in de rij moet gaan staan, en omdat iedereen weet dat je voor alles op het politiebureau in de rij moet gaan staan gaat iedereen 's morgens ook zo vroeg mogelijk in de rij staan en hoopt dan maar dat hij die dag aan de beurt komt.

Dat klinkt waarschijnlijk bizar in Nederlandse oren, maar na twee en een half jaar in Rusland verbaas ik me daar allang niet meer over. Het is gewoon zo en het heeft geen enkele zin om je erover druk te maken. De afspraak is nu morgen en de Russen hebben er een uitstekend gezegde voor: Будем надеяться на лучшее. Oftewel, laten we het beste er maar van hopen....

Vrijdag 16: Hoe je een auto verkoopt in Rusland

Zo makkelijk als het allemaal ging toen ik mijn auto kocht, zo moeilijk bleek het vandaag te zijn om er weer vanaf te komen. Ga er maar eens goed voor zitten, dan zal ik het hele verhaal uit de doeken doen.

Om zeven uur ga ik de deur al uit naar kantoor, met de auto en alle papieren inclusief paspoort en alle toebehoren, en ik ben amper aangekomen of Oleg, de collega aan wie ik vandaag onze auto ga verkopen, hangt al aan de telefoon.

Of ik hem zo snel mogelijk op kan pikken want dan gaan we gelijk op pad naar het politiebureau. Hij heeft een andere Russische collega die bekend is met het hele proces al vooruitgestuurd en die staat al voor ons in de rij.

We arriveren om acht uur op het politiebureau, in een tamelijk armoedige buitenwijk aan de noordoost kant van de stad, en de eerste stap is nu om de auto door mij te laten de-registreren, zeg maar uitschrijven.

Tot mijn verbazing gaan we niet het politiebureau binnen maar gaan we naar een soort keet op het parkeerterrein erachter.

Het staat al redelijk vol met auto's maar de drukte in de keet val mee. De keet is klein, er staat een bureau met een hele ouwe pc, een printer en een kopieerapparaat, er is een balie waarachter zich een soort keukentje bevindt en er is een grotere balie met daarachter een enorme kast met stapels formulieren.

Daar moeten we zijn, en hoewel we als tweede aan de beurt zijn duurt het dik een half uur voordat de persoon voor ons klaar is. Het blijkt dat alle formulieren, en dat zijn er nogal wat, met de hand moeten worden ingevuld.

De eerste teleurstelling is dat Oleg de auto niet op dezelfde dag opnieuw kan registreren op zijn naam, een nieuwe regel die voor mij geen gevolgen heeft want ik hoef daar niet bij te zijn. Het invullen van de formulieren gaat moeizaam omdat de dame mijn paspoort niet kan lezen, want alle aanduidingen staan er in diverse talen op maar niet in het Russisch. Met hulp van Oleg en andere documenten die wel in het Russisch zijn, zoals mijn visum, komt ze er toch uit en met een stapel papieren onder de arm staan we om kwart over negen buiten.

De volgende stap is de technische keuring, om te zien of de gegevens op het technisch paspoort van de auto, zoals het type en de cylinderinhoud, wel kloppen. De collega van Oleg heeft op de een of andere manier geregeld dat we niet met de auto in de rij hoeven te staan maar we mogen bij de uitgang van de loods waar de keuring plaatsvindt de auto klaar zetten. Of ik weet waar het serienummer van het motorblok staat. Nee, natuurlijk weet ik dat niet, maar gelukkig is de RAV4 een populaire auto hier en een van de techneuten weet het.

Bij elven gaan we dan toch het politiebureau binnen, lopen via de trap naar boven en komen in een ruimte met diverse loketten waar het een drukte van belang is. De collega van Oleg heeft weer voor ons in de rij gestaan en we mogen dus een flink stuk naar voren waar we als derde aan de beurt zullen zijn. De twee loketten waar we voor staan bevinden zich in een kleine ruimte en zijn voorzien van geblindeerd glas aan de voorkant dus je kunt niet zien wat erachter zit. Er is alleen een klein schuifluikje met glas wat zich ongeveer ter hoogte van mijn navel bevindt, en de wachtende rijen zijn alles behalve ordelijk. De collega van Oleg brengt nog gauw de nummerplaten van de auto binnen want die moeten worden ingeleverd om te worden vernietigd, Oleg krijgt als hij de auto op zijn naam registreert nieuwe platen.

Alles lijkt ondanks de chaotische rijen weliswaar langdurig maar toch ordelijk te verlopen, totdat er zich plotseling een vrouw naar voren werkt met de ellebogen en pontificaal naast het raampje gaat staan, zwaaiend met haar papieren. De mannen achter ons beginnen opmerkingen te maken die de vrouw nijdig beantwoordt, maar ze blijft gewoon staan. Vervolgens ramt zich nog een vrouwmens naar voren, een flinke deze keer, en er begint een flinke worsteling voor het loket, vlak voor mijn neus. Nu beginnen meerdere Russen zich ermee te bemoeien en beginnen nijdig uit te varen tegen de beide voordringers. De argumenten van de beide dames ("Ik stond hier al eerder" en "Ik ben een vrouw dus ik mag voor") maken weinig indruk.

Het lijkt er zelfs even op dat de zaak onaangenaam begint te worden totdat Oleg opmerkte dat er een buitenlander aanwezig is (ik dus) en dat ze allemaal wel een slecht voorbeeld geven. Er wordt meteen opgemerkt dat die Amerikaan er toch allemaal niks van verstaat, waarop ik tot hilariteit van de mannen antwoord dat ik geen Amerikaan ben maar een Hollander en dat ik alles heel aardig kan volgen. Dat lijkt de boel te sussen totdat het loket vrijkomt en er meteen een enorme worsteling ontstaat, die door Oleg wordt gewonnen. Als de kleinste van de twee vrouwen door het lint lijkt te gaan is een van de mannen het zat, hij pakt haar op en zet haar simpelweg een eind naar achteren.

De man achter het loket is ondertussen duidelijk knap pissig over het gedoe voor zijn raampje, wat hij gedurende het bekvechten al een paar keer demonstratief heeft dichtgedaan. Oleg overhandigd de hele papierwinkel en legt uit dat hij namens mij spreekt want, helaas, voor dit soort zaken is mijn Russisch nog lang niet goed genoeg. De man bladert alles door, weigert mij n paspoort in te kijken en

wijst Oleg vervolgens op een ontbrekende handtekening van de techneut op het daarvoor bestemde formulier. Verder is er ook een kopie van een Sakhalin Energy document waarop vermeld staat dat ik voor hen werk en dat ik woonachtig ben op Zima, maar ook dat deugt niet want het document moet, omdat het niet het origineel is, voorzien zijn van een echtheids aanduiding als zijnde een geldige kopie.

We verlaten het politiebureau, Oleg hevig scheldend op die "verdomde Russische bureaucratie". Hij heeft veel te lang in het buitenland gewerkt en is duidelijk zijn thuisland ontwend. Ik heb daarentegen alles gelaten over me heen laten gaan want zo gaat het nou eenmaal. Nadat we de kentekenplaten weer hebben teruggeschroefd rijden we om kwart voor elf terug naar ons hoofdkantoor om daar de benodigde stempels en handtekeningen op te halen. Ruim drie kwartier later zijn we weer terug op het politiebureau, en deze keer hebben de meiden van kantoor zowat al mijn papieren gekopieerd, gestempeld en van een handtekening voorzien, dus nu moet het goed gaan. We schroeven de kentekenplaten weer van de auto af en ontmoeten binnen weer de collega van Oleg, die weer voor ons in de rij gestaan. Helaas, al na tien minuten schuiven alle loketten dicht, het is pauze en die duurt twintig minuten.

Buiten wachten dus, wat op zich geen straf is want het is heerlijk weer en er zijn winkeltjes zat waar we een fles water kunnen kopen. Weer terug blijkt dat de collega van Oleg uit strategische overwegingen een ander loket heeft gekozen en we zijn verbazend snel aan de beurt, al na tien minuten. De nog grotere papierstapel gaat weer door het luikje, samen met mijn paspoort, maar al snel komen alle gestempelde documenten van Sakhalin Energy weer retour. Is het weer niet goed? Nee, zegt deze politiebeampte, ik heb dat allemaal niet nodig want ik heb hier het originele paspoort en ik kan het gezicht wat erbij hoort zien dus het is in orde. Het is niet te geloven, maar het schrijfwerk en het stempelwerk wordt gedaan, we leveren de nummerplaten van de auto in en even later is alles rond. Tenminste, gedeeltelijk, want er wordt ons te verstaan gegeven dat we vanmiddag om vijf uur moeten terugkomen.

Om kwart over twaalf rijden we achter de collega van Oleg aan richting hoofdkantoor, en erg gemakkelijk voelen we ons niet want we mogen eigenlijk helemaal niet rijden. We hebben geen kentekenplaten meer en alle autopapieren liggen op het politiebureau. Gelukkig bereiken we zonder problemen het parkeerterrein achter het gebouw waar we de auto parkeren, vanmiddag is de volgende ronde.

Nadat ik met Oleg de financiën heb afgehandeld haalt zijn collega, die trouwens ook Oleg heet, ons met zijn auto op om weer richting politiebureau te gaan.

Volgens hem gaat het nu allemaal veel makkelijker, we hoeven alleen maar te wachten tot mijn naam wordt afgeroepen en dan krijg ik alle papieren.

We zullen wel even moeten wachten totdat het vijf uur is want dan gaat het loket open en geen seconde eerder.

Tegen vijven is het boven in het politiebureau een drukte van belang in de hal met de loketten want iedereen die er vanmorgen ook was is er nu uiteraard ook weer.

Klokslag vijf uur schuift er één luikje open en prompt verdringt de hele meute zich er weer voor. Waarom snap ik niet want alle namen worden afgeroepen dus of je nu vooraan staat of niet, je komt echt niet eerder aan de beurt. De namen zijn vanachter het raampje nauwelijks hoorbaar maar dat geeft niet, degenen die vooraan staan roepen de namen door naar achteren. Lang hoeven we niet te

wachten want al na zes of zeven namen wordt de naam "Wiellem" afgeroepen. Dat niet mijn achternaam omgeroepen wordt heeft niks te maken met het feit dat ze die niet kunnen uitspreken, dat valt eigenlijk best mee, maar omdat in Rusland de achternaam altijd voor de voornaam staat roepen ze dus mijn voornaam af want die staat vooraan.

Ik neem het stapeltje documenten in ontvangst en overhandig de hele zaak aan Oleg. Klaar, dacht ik, maar nee, we gaan weer naar de keet aan de overkant van het parkeerterrein voor de volgende ronde, de overdracht zelf. Oleg's naam wordt ingevuld op het technische paspoort van de auto en we zetten er allebei een handtekening op, waarmee de overdracht nu voltooid is. Het technisch paspoort is overigens net zoiets als in Nederland het kentekenbewijs, maar het verschil is dat de nieuwe eigenaar hetzelfde document krijgt want het hoort bij de auto. Als je hier een tweedehands auto koopt kun je dus precies zien wie de vorige eigenaren allemaal waren.

Voor mij zit het er nu op, maar voor Oleg nog niet want die moet nog iets gaan afhandelen wat ook nog ruim een kwartier duurt, en nog is hij dan niet klaar want morgen moet hij weer terug om de auto op zijn naam te laten registreren. Het is half zes in de middag als ik Oleg de sleutels overhandig en dan zit het er eindelijk op voor vandaag.

Onderweg terug lig ik in een deuk als Oleg zijn hart nog eens lucht over de Russische bureaucratie en het totale gebrek aan klantvriendelijkheid bij de ambtenaren. Hij neemt zich voor om de zaak een stuk eenvoudiger aan te pakken als hij zelf de auto gaat verkopen. Hij gaat hem ergens langs de kant van de weg zetten, de nummerplaten eraf halen, en hem vervolgens in brand steken...

Zaterdag 17: Verjaardagsfeestje bij de Hub

Vanmiddag vierde een collega haar verjaardag op de open plek in het bosje achter de Hub. Het klinkt misschien gek, maar daar waren Riet en ik nog nooit geweest. Gelukkig klaarde het weer op, want het was in de ochtend een beetje mistig en somber maar tegen de middag brak het zonnetje door en werd het aangenaam voorjaarsweer.

De Hub is een beetje een raar verhaal hier op Zima. Het is een groot gebouw voorzien van een restaurant op de bovenverdieping en een grote bar met pool tafels beneden, bedoeld als ontmoetingscentrum voor iedereen die voor Sakhalin Energy werkt, niet alleen de mensen van Zima maar ook de Russen zijn welkom. En het werkt voor geen meter want er hangt totaal geen sfeer.

Voor ons zou de Hub ideaal zijn want het is bijna letterlijk twee keer vallen en we zijn er. Op de titelfoto is het gebouw net niet zichtbaar achter het huizenblok in het midden maar het bosje rechts op de foto ligt er naast. En toch lopen we als we wat gaan drinken de Hub altijd straal voorbij, regelrecht naar de bar van Zima 3, waar het gewoon veel gezelliger is. De bar van de Hub is bijna altijd zo goed als leeg, en alleen als er iets wordt georganiseerd dan wil er nog wel eens volk op af komen, maar zelfs dan zijn dat dan nog hoofdzakelijk jonge Russen.

Waar het aan ligt? Veel mensen hier "op de heuvel", zoals ze dit deel van Zima in Zima 3 noemen, hebben gezinnen met kinderen en die gaan dus niet naar de kroeg. Maar ze hebben wel allemaal de hele dag een nanny die op de kinderen let, en als je oppas wilt voor een avondje uit is dat makkelijk te regelen. Het moet dus toch de ambiance van de Hub zijn die simpelweg geen mensen trekt, hoeveel moeite er ook wordt gedaan. Kijk, naar de Zima 3 bar gaan die mensen niet, op een paar uitzonderingen na, want Op Zima 3 leven de "lagere diersoorten".

Riet en ik hadden aan het begin van de avond trek in een hamburger en aangezien de bar van de Hub vrijwel naast het feest was besloten we daar naar toe te gaan. En wat meteen weer opviel was de ongezellige sfeer, de stugge bediening, en niet te vergeten de matige hamburger. En op alle drie die punten scoort de Zima 3 bar vele malen hoger...

Zondag 18: Weekendje weg geregeld

Er moesten vandaag een paar boodschappen worden gedaan en aangezien de garage weer leeg is, grotendeels tenminste, moesten we weer met de bus...

Dit was trouwens ons op één na laatste weekend op Sakhalin want over veertien dagen zitten Riet en ik voor een lang weekend in de Russische stad Chabarovsk. We gaan er met een ander stel naar toe voor vier dagen, vrijdag weg en maandag terug.

Chabarovsk is een stad in Siberië, gelegen op de grens van Rusland en China. In tegenstelling tot Vladivostok is Chabarovsk in de Sovjet tijd nooit afgesloten geweest voor buitenlanders, waardoor de stad altijd een handelscentrum is gebleven met een internationaal karakter. De trans-Siberische spoorlijn loopt door de stad en steekt er de rivier de Amur over.

Er wonen in totaal zo'n 600.000 mensen, en door de goede verbindingen reizen er ieder jaar ongeveer een miljoen Chinezen naar de stad, veelal om daarvandaan door te reizen naar andere bestemmingen in het Verre Oosten, want er is een internationale luchthaven. Het is ongeveer anderhalf uur vliegen vanaf Sakhalin.

Maandag 19: Nog meer geregeld

Het hele gebeuren rondom ons vertrek begint zo langzamerhand op gang te komen.

Het Russische bedrijf wat onze spullen terug gaat verhuizen heeft contact opgenomen om een inventarisatie te komen doen en alvast dozen en verpakkingsmateriaal langs te brengen. Aan de andere kant heeft ook het Nederlandse bedrijf wat de zending in ontvangst gaat nemen ook bericht gestuurd en de nodige vragenlijsten om in te vullen.

O ja, en ze wilden ook weten hoeveel sterke drank we van plan waren in te gaan voeren, want daar moeten we belasting over gaan betalen. Nou hebben we al een aardige voorraad Vodka in de garage staan en die gaat toch echt mee, al zijn we al gewaarschuwd dat de belasting waarschijnlijk hoger is dan wat we voor de hele partij betaald hebben.

We hebben er twee en een half jaar geen last van gehad, en we zijn nog niet eens terug in Nederland of daar is dat klotewoord alweer. Belasting...

Dinsdag 20: Voorproefje

De afgelopen weken heeft het een paar keer 's nachts geregend maar 's ochtends als ik weg ging was het tot vandaag al weer droog. Deze keer dus niet, en ik moest voor het eerst sinds ergens vorig jaar met de paraplu op naar de bushalte. En het bleef ook vandaag regenen, en niet zo'n buitje als een paar weken geleden wat we in Nederland niet eens regenen noemen maar hooguit een beetje nattigheid.

En vanavond bleef het niet bij regen, het begon te stormen ook. Blijkbaar krijgen we een voorproefje van wat ons te wachten staat over een kleine maand. O ja, ik hoor wel van iedereen dat het weer in Nederland op dit moment fantastisch is, maar dat was het vorig jaar in april ook, en toen ik er in juli was met vakantie had ik vier weken regen...

Woensdag 21: Cycloon

Gisteren had ik dan wel wat chagrijnigs te vertellen over het weer, maar het is zelfs nog erger geworden. Er trok een cycloon over Japan en omdat Sakhalin eigenlijk gewoon het meest noordelijke is van die eilandengroep kregen we daar de afgelopen nacht een flinke vleug van mee.

Het bleef de hele nacht regenen en het begon er nog bij te stormen, en niet zo weinig ook. De wind gierde rond het huis, zo erg zelfs dat Riet er niet van kon slapen en ikzelf werd ook midden in de nacht wakker en heb een tijdje op gezeten. In de huizen om ons heen zagen we ook een heleboel lichtjes branden dus we waren niet de enige.

Vanmorgen was het weer geluwd, het waaide nog wel maar het stormde niet meer en het was weer droog. Vanmorgen lag heel Zima vol met weggewaaide plastic vuilnisbakken en de platte deksels, die toch al veel weg hebben van frisbees, lagen ook overal. Zelfs kinderspeelgoed wat buiten had gestaan zoals speel huisjes en speeltafels lagen overal verspreid. Ook het groen was niet gespaard, maar de bomen zijn nu wel mooi van alle dooie takken ontdaan.

In de stad viel de schade wel mee, alleen verscheidene reclamespandoeken waren kapot gescheurd door de wind, en alle waterloopjes waren veranderd in woeste modderstromen. Verder niks aan de hand, wat logisch is want tenslotte wordt alles hier gebouwd om aardbevingen te weerstaan dus van een beetje wind liggen we niet wakker. Nou ja, figuurlijk gesproken dan...

Donderdag 22: Inventaris

Vanmiddag is er iemand langs geweest van het verhuisbedrijf wat onze spullen gaat verschepen naar Nederland om de inventaris op te nemen van wat er mee moet. Hij zal wel niet geschrokken zijn want zoveel hebben we eigenlijk niet om mee terug te nemen. Ons huis hier was volledig gemeubileerd dus de enige meubels zijn het tuinstel en wat voorraadrekken.

Alles is opgeschreven en vlak voor ons vertrek, waarschijnlijk op 11 juni, komen ze alles inpakken. Of ze alles gelijk meenemen weten we niet want toen onze burens Anne en Marcel vorig jaar verhuisden hebben hun spullen tot een paar dagen na hun vertrek nog in hun garage gestaan.

Naast een container hebben we ook nog recht op vijfenzeventig kilo luchtvracht de man, en daar ga ik gebruik van maken om wat spullen te versturen die ik erg graag heel snel wil hebben. Dat zijn in ieder geval twee of drie van mijn gitaren, de pc en ik denk toch ook maar mijn motorkleding, want ik heb gehoord dat het mooi weer wordt in Nederland deze zomer...

Vrijdag 23: Ticket gelazer

Over één ding is iedereen in het bedrijf het eens, en dat is dat de afdeling personeelszaken hier zo'n beetje de meest waardeloze is die we ooit hebben meegemaakt. Hoewel het hun taak is om van alles te regelen voor het personeel (misschien heet het daarom zelfs wel zo) is alles wat je gedaan moet krijgen een ware worsteling.

Toen ik hier bijvoorbeeld in januari 2006 aankwam kreeg ik die eerste maand geen salaris, wat veroorzaakt was door een fout in de administratie in Nederland. Dat moest van hier uit opgelost worden, maar ik kreeg doodleuk te horen dat ik in maart of zo maar terug moest komen want ze hadden het te druk. En het hele gedoe met de huisvesting is uit mijn logs nog wel bekend dus daar wil ik het niet eens meer over hebben.

Een week of wat geleden mailde ik naar personeelszaken in Nederland hoe het zat met mijn nieuwe contract, want daar zat ik al een week of vijf op te wachten. O, maar dat ligt al ruim twee weken te wachten bij personeelszaken in Yuzhno, kreeg ik als antwoord. Ik bedoel maar...

Blijkbaar was de service nog niet slecht genoeg want er is besloten om het meeste werk van personeelszaken uit te besteden aan een afdeling in Kuala Lumpur. Maleisië, inderdaad, want dat verhoogt in ieder geval de drempel voor het bij mensen naar binnen lopen om ze ter plekke te wurgen.

De afgelopen week heb ik regelmatig met die lui in Maleisië aan de telefoon gehangen want nu is er weer gesodemieter over onze terugkeer tickets. Het heeft me twee weken gekost om ze aan hun verstand te praten dat ik niet op vakantie ga, en dus mijn tickets zelf moet betalen uit mijn reisbudget, maar dat het om repatriëring gaat en de maatschappij dus mijn tickets moet regelen. Via e-mail lukte dat niet, en gezien het Engels in de e-mails die ik terug kreeg verbaast dat me niks, maar telefoneren is helemaal een feest want niet alleen is hun gesproken Engels vaak nog gebrekkiger maar klinken ze ook nog eens of ze dertig meter onder water zitten.

Het schijnt nu doorgedrongen te zijn, nu hangt het weer op een officieel document met mijn vertrekgegevens wat ze daar in Kuala Lumpur nodig hebben en wat verstrekt moet worden door... personeelszaken in Yuzhno. Door dezelfde persoon die mijn contract twee weken op haar bureau heeft laten liggen, inderdaad. En om het helemaal eenvoudig te maken moeten de tickets blijkbaar geregeld worden door de afdeling personeelszaken voor expats, wat vroeger in London zat maar tegenwoordig in... Krakow in Polen.

We wachten vol spanning af.

Zaterdag 24: Mozaïeken

Tijdens de Sovjet periode was de Russische kunst vrijwel helemaal gewijd aan de communistische ideologie. Overal stonden standbeelden van Lenin en van heldhaftige soldaten en arbeiders, en hier in Yuzhno zijn nog heel veel van die kunstwerken te zien.

Op het Lenin plein staat nog steeds een gigantisch beeld van Lenin en er zijn diverse grote beeldhouwwerken in de parken en bij het oorlogsmonument.

Maar het meest interessant vind ik zelf de mozaïeken op de gevels van flatgebouwen en op oude bushaltes. De Russen zien ze zelf geloof ik helemaal niet als kunst maar als uitingen van achterhaalde politiek, en ze zijn ook inderdaad allemaal wat wij in het Westen noemden "communistische propaganda. Maar ze geven wel een beeld van van die periode en dus van de Russische geschiedenis. Ik heb er inmiddels al heel wat gefotografeerd maar ik vind nog steeds nieuwe.

De mozaïeken op de foto op de vorige pagina staan op een flatgebouw vlak bij ons kantoor, evenals die hieronder. De bovenste zijn aangebracht ter herdenking van het vijftigjarig bestaan van de Sovjet Unie en de onderste zijn een beeltenis van een lasser en daarbij de tekst "Ons doel - Communisme".

Zondag 25: Sunday Fry-up

Het is van mij wel min of meer bekend dat ik een ontzettende liefhebber ben van een echt Engels ontbijt. En dan ook van de volle mep, worstjes, bacon, gebakken ei, gebakken bloedworst, witte bonen in tomatensaus en toast. Jaja, ik weet het, jullie worden al onpasselijk bij de gedachte maar dat kan mij lekker niks schelen.

In Nederland was het niet eenvoudig om een Engels ontbijt te maken omdat die lekkere worstjes heel moeilijk te krijgen zijn, evenals de goeie bacon. Hier is dat niet anders maar we hebben er wat op gevonden. Een paar collega's wonen in Thailand, en waar zij wonen zit een Engelse slager die wel alle goeie spullen heeft. Als ze dus met verlof naar huis gaan brengen ze altijd een vracht worstjes en bacon mee, en ik krijg daar ook mijn deel van.

Een paar weken terug ging het mis met Andy, die op het vliegveld van Yuzhno werd aangehouden en vijf kilo meegebrachte vleeswaren kon inleveren. Meestal wordt het vlees vacuüm verpakt en ingevroren meegenomen en merkt niemand er wat van. Zo is Riet tenslotte ook door de douane gekomen met vijftientig frikadellen, maar Andy had nog wat anders meegenomen waardoor het mis ging.

Ik weet niet of iemand weet wat Durians zijn want die hoef ik waarschijnlijk niks te vertellen; voor de rest, Durians zijn een soort Aziatisch fruit wat erg lekker smaakt maar waarvan de lucht zo erg is dat de meeste Aziatische hotels een verbodsbord voor de deur hebben staan met daarop "No Durian!". Er zijn zelfs luchtvaartmaatschappijen die weigeren mensen te vervoeren die deze vruchten bij zich hebben.

En Andy had dus een paar Durians in zijn koffer. Die moest uiteraard open en toen kwam onze partij worstjes en bacon te voorschijn. Waarschijnlijk hebben de Russische douanebeambten er een lekkere vette bek aan over gehouden, maar wij zaten mooi zonder. En het mooiste was, Andy mocht de Durians houden...

Gisteren kwam Alan terug uit Thailand en ik kreeg een plastic tas in mijn handen gedrukt met daarin echte "Yorkshire Porkies" en "proper bacon". Vanmorgen had ik dus weer een "sunday fry-up" en zoals gewoonlijk wanner ik dat doe kwam Riet dus iets later naar beneden...

Maandag 26: Dag met problemen

Vandaag ging er nogal wat niet goed, en dan heb ik het nog niet eens over het bar slechte weer met regen en wind en lage temperaturen.

Allereerst kwamen we tot de ontdekking dat onze hotelreservering voor ons weekendje Chabarovsk was gecancelled door het hotel, want dat zat vol. Rijkelijk laat om nog wat anders te regelen, maar gelukkig heeft Jim een Russische secretaresse en die is voor ons aan het werk gegaan. We wachten nog op bevestiging maar hopelijk heeft ze wat kunnen regelen.

Van onze terugkeer tickets nog steeds geen nieuws, en navraag bij personeelszaken in Kuala Lumpur leerde dat ze nog steeds zaten te wachten totdat die muts hier in Yuzhno de vereiste gegevens doorstuurt. Ik heb haar maar weer eens een mailtje gestuurd en deze keer ook alle bazen ingekopieerd, kijken of dat helpt.

Wat het werk betreft liep ook niet alles even soepel vandaag, en thuis gekomen bleek dat onze Internetverbinding niet werkte. Volgens de foutboodschap was het user account of het wachtwoord ongeldig, en dat zou niet moeten kunnen. Nou heb ik al een tijdje geen rekening meer gehad, en als die door onze interne post niet is bezorgd loop ik dus achter met betalen en zouden we dus wel eens afgesloten kunnen zijn. Mooi geregeld, maar wel drie weken te vroeg...

Als je je nu afvraagt hoe deze log dan op het Internet is komen te staan als we geen Internet verbinding hebben, dat kon ik gelukkig op mijn werk doen want dat doet het daar gelukkig nog wel.

Dinsdag 27: Beer

Het is vandaag tot in de middag blijven regenen en dat is het vermelden waard, want aangezien het vanaf eergisteravond vrijwel aan een stuk door heeft geregend en dat maakt dit de langste regenperiode die ik hier op Sakhalin heb meegemaakt.

Vorige week heeft zich een ongewoon voorval voorgedaan op de compound "Olympia" van de oliemaatschappij Exxon. Tot schrik van de bewoners liep er daar plotseling een bruine beer rond te wandelen die door de afrastering was gebroken.

Een team van jagers heeft geprobeerd het beest met voedsel weg te lokken van het terrein, terug de bossen in, maar dat mislukte. Een poging om de beer te verdoven mislukte omdat hij zich plotseling tegen de groep jagers keerde, waarop die genoodzaakt waren het beest neer te schieten.

Het zal je maar gebeuren, doe je de voordeur open om naar je werk te gaan 's morgens, sta je ineens oog in oog met een bruine beer. We hebben er al vaak geintjes over gemaakt omdat vlak achter Zima 4 de bossen beginnen en er ook daar al eens beren zijn gezien. Gelukkig aan de goeie kant van het hek, maar je ziet, je weet het maar nooit...

Woensdag 28: Internet probleem gevonden...

Onze Internet verbinding deed het vandaag nog steeds niet en aangezien iedereen inmiddels weer beeld had moest er dus wel iets mis zijn met onze verbinding.

Omdat ze bij het Internet geen Engels spreken heb ik een Russische collega gevraagd om eens te informeren. Het eerste bericht was niet erg hoopgevend, onze verbinding was geblokkeerd. Voor de reden moesten we nog een keer bellen naar een andere afdeling en daar hoorden we dat we afgesloten waren omdat ik de rekening van april niet had betaald.

Nou kon ik me helemaal niet herinneren dat ik die rekening had gehad, en aan aanmaningen doen ze hier blijkbaar niet, dus hadden we een probleem. De enige oplossing schijnt te zijn om naar het hoofdkantoor te gaan en daar ter plekke de rekening te voldoen, en dan maar hopen dat ik met mijn gebrekkige Russisch duidelijk zal kunnen maken wat er aan de hand is.

Riet was in ieder geval niet blij, ze kreeg spontaan last van het GIEGA syndroom (Geen Internet En Geen Auto), en drie keer raden wie dat allemaal op zijn brood kreeg. Thuis gekomen was de spanning dan ook om te snijden, totdat ik ten einde raad maar weer eens mijn laptopas doorspitte, en wat vond ik daar tussen de papieren van mijn Russische les... precies, de rekening van april, die ik blijkbaar helemaal vergeten was en dus inderdaad niet betaald had.

Morgen maar gauw betalen en wachten hoe lang het duurt voor we weer aangesloten zijn.

Donderdag 29: Weekendje weg

De rekening is betaald en het Internet doet het weer, dus Riet is weer gelukkig en daarmee ik ook.

Vanaf morgen wordt het een paar dagen rustig op mijn site want morgenvroeg vertrekken we naar Chabarovsk voor een lang weekend en we komen maandagavond pas weer terug. De precieze details weet ik nog niet allemaal want mijn maat Jim heeft alles door zijn secretaresse laten regelen. Het hotel is rond, dat weet ik inmiddels, en de tickets waren een week geleden al voor elkaar. Er schijnt zelfs iemand geregeld te zijn die ons daar op de luchthaven oppikt en ons tot in het hotel begeleidt.

Het wordt wel vroeg op, want onze vlucht vertrekt al om tien voor acht in de ochtend. Dat kon niet anders want de andere dagelijkse vlucht is pas 's avonds en dat scheelt dus zowat een hele dag. Nu verblijven we bijna vier volle dagen in Chabarovsk want we vliegen maandag in de avond pas weer terug naar huis.

Wordt uiteraard vervolgd, maar pas volgende week dinsdag. Tot dan.

Vrijdag 30: Eerste dag in Chabarovsk

Dat was vroeg op vanmorgen want we werden om kwart over zes al opgehaald om naar het vliegveld te worden gebracht. De reis voorliep voorspoedig en omdat het maar een uurtje vliegen is naar Chabarovsk kwamen we daar tegen half tien in de ochtend aan.

Zoals gepland werden we met een taxibus opgehaald van het vliegveld en naar ons hotel gebracht. Het Inturist hotel was inderdaad prachtig gelegen aan de rand van het park naast de rivier de Amur en op amper tien minuten lopen van het centrum van de stad.

Na het inchecken en oprissen maakten we met z'n viertjes een lange wandeling door de stad en we verbaasden ons over wat we zagen. Prachtige brede straten, brede voetpaden en mooie gebouwen, een hele andere aanblik dus dan Yuzhno-Sakhalinsk.

Het werd in de loop van de dag ook nog schitterend weer met temperaturen dik boven de twintig graden en het was dan ook bijna niet voor te stellen dat we hier toch echt in een stad liepen die in Siberië ligt.

We hadden dit weekend trouwens toch niet beter kunnen plannen want we zagen overal de voorbereidingen voor de viering van het 150-jarig bestaan van de stad die de volgende dag zou plaatsvinden.

Het hotelpersoneel gaf ons een uitgebreide beschrijving van het programma en dat zag er veelbelovend uit.

We kregen zelfs al een voorproefje toen we aan het eind van de middag uit ons middagdutje wakker schrokken van een enorm lawaai, veroorzaakt door een paar straaljagers van de luchtmacht die aan het oefenen waren voor hun demonstratie van de volgende middag.

Zaterdag 31: Viering van het 150-jarig bestaan van Chabarovsk

Hoewel we dit niet hadden gepland hadden we het niet beter kunnen treffen, het 150-jarig bestaan van de stad werd vandaag gevierd, en hoe! Het was een dag vol festiviteiten en zo'n beetje de hele stad was op de been want de hele dag zag het zwart van de mensen.

Het begon met een grote optocht die in zoverre van de ons bekende optochten verschilde dat er nauwelijks muziekkorpsen meeliepen. Desondanks was het een vrolijke boel met talloze afvaardigingen van bedrijven, verenigingen, scholen en ook een paar militaire instanties.

Het was een kleurrijk spektakel en iedereen had het dan ook enorm naar zijn zin, zowel de toeschouwers als de deelnemers. We bezochten daarna een show van oude auto's, wat natuurlijk voor ons heel interessant was omdat er allemaal oude Russische bakken stonden die bij ons totaal onbekend zijn.

Er was overal volop te eten en te drinken en de sfeer in de stad was geweldig. Er nergens een onvertogen woord en weer waren we verbaasd dat de Russen dus wel degelijk een behoorlijk feest kunnen bouwen, een kant die we tot nu toe behalve de formele manifestaties op landelijke feestdagen nog niet hadden gezien.

In de avond was er de demonstratie van de Russische luchtmacht, iets waar ik me de hele dag op had lopen verheugen maar die een beetje tegenviel.

Waarschijnlijk kwam het door de aanwezigheid van vele duizenden mensen langs de boulevards en promenades langs de rivier dat de show tamelijk risicoloos was.

Dat in tegenstelling tot de vorige dag tijdens de oefening toen ze wel flink tekeer gingen met scheervluchten, naverbranders en sensationeel stuntwerk.

De avond werd besloten met een fabelachtig mooie vuurwerkshow, een van de mooiste die ik ooit heb gezien.

Het spektakel vond plaats boven de rivier waar het vuurwerk werd afgeschoten van drie lange duwbakken.

Waar we wel een probleem mee hadden was dat we in de stad geen enkel restaurant konden vinden waar nog plaats was, en ook de bars zaten allemaal mudjevol. Na een langdurige zoektocht eindigden we in ons eigen hotel waar we in de biljartzaal plek vonden in de kleine bar. En om tien uur in de avond konden we uiteindelijk nog terecht in het Koreaanse restaurant van het hotel voor een hapje eten. Dat alles mocht de pret niet drukken, dit was echt een fantastische dag.

June 2008

Zondag 1: Bijkomen

De stad was ontzettend stil vergeleken met de vorige dag en het was dan ook vrijwel uitgestorven toen Jim, Teri en ik een ochtendwandeling maakten naar de kerk op het Plein van de Glorie. Riet had al snel besloten dat ze liever in bed bleef, maar ze heeft wel wat gemist.

De kerken in Chabarovsk zitten merkwaardig in elkaar. Ze zijn qua oppervlakte niet groot maar wel heel hoog. Er is niet echt een preekstoel maar een verhoging waar de priester gaat staan, en er zijn ook geen stoelen, iedereen gaat gewoon in een halve cirkel voor hem staan. De wand waar je op kijkt als je binnenloopt is heel imposant voorzien iconen, en er wordt overdadig gebruikt gemaakt van goudkleurig materiaal. Ik neem tenminste aan dat het niet allemaal echt goud is...

In de middag wandelden we over de promenades langs de rivier de Amur, wat trouwens een heel behoorlijke sloot is, na de Volga de grootste rivier van Rusland.

Vanaf het strand maakten we een boottocht over de rivier om van daaraf de enorm lange brug over de Amur te bekijken.

We zagen dat ondanks dat het zondag was er overal werd opgeruimd, en hier en daar lagen enorme bergen afval van de vorige dag. Er waren ook zat plekken waar nog niet opgeruimd was en die zagen er ongeveer uit als de vloer van een sporthal na een popconcert. En er waren in de loop van de dag nog wat verspreide activiteiten, zoals een reddingsdemonstratie met helikopters.

En alweer temperaturen tegen de dertig graden, dus ons heb je beslist niet horen mopperen. Nou ja, alleen Riet dan toen we in de nachtclub van het hotel belandden later op de avond, want in plaats van de aangekondigde show die ze nu wel eens wou zien was er alleen karaoke...

Maandag 2: Laatste dagje Chabarovsk

Chabarovsk is een veel modernere stad dan Yuzhno-Sakhalinsk en daarom ook veel beter voorzien van winkels. En er moest uiteraard gewinkeld worden, met als hoofddoel (van de dames dan) schoenen.

Na alle schoenwinkels in de hoofdstraat te hebben bezocht (zonder resultaat) hielden Jim en ik het voor gezien en we besloten samen op zoek te gaan naar het station. Chabarovsk is een belangrijke stopplaats van de Trans Siberië spoorlijn en dat wilden we dus wel eens gaan bekijken.

Riet en Teri gingen de andere kant op op zoek naar nog meer schoenenwinkels.

Onderweg naar het station kwamen Jim en ik veel meer schoenenwinkels tegen dan de beide dames hadden gezien, en bovendien belandden we op een enorme grote markt.

Na daar rondgekeken te hebben gingen we verder naar het station via een hele brede laan die meer weg had van een park. Onderweg konden we ons mooi vergapen aan wat er allemaal aan trams rondreed, want de trambaan liep aan weerszijden van het parkgedeelte. En dat was nogal wat, want er rijden moderne trams rond maar ook trams die de periode van de Tsaar waarschijnlijk nog hebben meegemaakt, en alles daar tussenin.

Het station was zonder meer indrukwekkend, want dit was beslist de eerste keer dat ik een stationshal gezien heb met kroonluchters aan het plafond. En schoon was het ook, toen we naar het stationsplein liepen door het tunneltje onder de weg door vroeg Jim dan ook verbaasd, "Waar is de graffiti???"

Het was een flinke wandeling geweest naar het station dus we besloten om terug de tram te nemen. Het kostte even wat moeite om erachter te komen welke lijn we moesten hebben, maar dankzij een paar vriendelijke oudere Russische vrouwen kwamen we erachter dat we lijn 1 moesten hebben.

De trams hebben nog een conducteur, of zoals in ons geval een conductrice, die overigens alleen herkenbaar was aan de leren geldtas op haar buik. En er zijn eenheidsprijzen, een ritje kost twaalf roebel oftewel in euro's ongeveer een kwartje.

Tegen zessen werden we bij het hotel opgepikt door dezelfde chauffeur als die ons had gebracht en bij half zeven arriveerden we op het vliegveld.

En eindelijk bleek het dan toch afgelopen met onze mazzel van het weekend, want onze vlucht van half negen bleek vertraagd tot half twaalf. We hadden even een kleine dip maar besloten er het beste van te maken, en dat deden we met kaarten. En dat was zo gezellig dat de tijd eigenlijk om was voordat we er erg in hadden.

De laatste verrassing was het vliegtuig. Het bleek niet de verwachte Boeing 737 te zijn maar een ouwe Antonov AN-24, een propeller kist vergelijkbaar met de Fokker Friendship en ook zo oud.

Toen we zaten keek Riet vertwijfeld om zich heen, want die is alleen moderne straalvliegtuigen gewend. En ik moet toegeven, het zag er ook wel bizar uit.

Alles was duidelijk met de hand geschilderd, er waren bagagerekken in plaats van vakken die je kunt afsluiten, en de grote ronde ramen leken wel patrijspoorten.

Ja, en langzaam natuurlijk, want hoewel we een half uur voor de geplande tijd vertrokken duurde de vlucht twee keer zo lang en landden we dus nog hartstikke laat in Yuzhno.

Het mocht allemaal de pret niet drukken want we hebben een fantastisch weekend gehad. En gelukkig stond de auto die ons bij aankomst op het vliegveld op moest halen er nog steeds. Met daarin een slapende chauffeur...

Dinsdag 3: Ticket gelazer

Vorige week was eindelijk de goedkeuring afgegeven door afdeling personeelszaken om de tickets voor onze reis naar huis te boeken. Er werd een email gestuurd naar Carlson Wagonlit, het reisbureau wat alle reizen voor Shell personeel regelt.

Vanmorgen was er echter nog steeds geen nieuws dus heb ik maar weer eens contact opgenomen. Ik kreeg het advies om als ik vandaag niets zou horen maar eens te bellen met het kantoor van Carlson Wagonlit in Nederland. "Hoe was uw naam ook al weer?", was het na wat zoekwerk in hun computersysteem. Als je dat hoort dan weet je al dat je op zijn Oudhollands gezegd genaaid bent, want dan is er dus iets mis.

En jawel, er was helemaal geen e-mail ontvangen. Gelukkig had ik een printje van de bewuste e-mail bij de hand en kon ik de gegevens doorgeven. Nee hoor, niets ontvangen, welk e-mail adres is er gebruikt? En wat bleek, die eikels in Polen hadden de e-mail naar een totaal verkeerd e-mail adres gestuurd, naar een adres waarop geen e-mail ontvangen kon worden omdat het meteen in de elektronische prullenbak wordt gekiept.

Het mooiste is dat er daarvan wel degelijk een berichtje wordt gestuurd, dus ze hadden het kunnen weten. Maar daar hadden ze dus niets mee gedaan. Ik heb dus zelf de e-mail maar doorgestuurd naar het goeie adres, maar of alles op zo korte termijn nog voor elkaar te krijgen is is maar de vraag.

Wij wachten dus maar weer af...

Woensdag 4: Zomer!

Er was toch nog iets niet helemaal in orde met de tickets waardoor we onze reisplannen alsnog hebben moeten veranderen. Het bleek niet mogelijk om ons voor business class te boeken op de vlucht van Sakhalin naar Seoul, en hoewel het niet onoverkomelijk is scheelt het wel het meenemen van tien kilo extra bagage.

Aangezien we daar wel op hadden gerekend heb ik met het reisbureau de alternatieven bekeken en uiteindelijk was het enige alternatief via Moskou te reizen. Dat bleek zelfs gunstiger omdat we dan een halve dag eerder thuis zijn, dus vooruit maar.

Verder was het de afgelopen dagen net als in Chabarovsk schitterend zomerweer. Het leek er dus even op dat de regenperiode afgelopen was maar een blik op het weerbericht gaf aan dat er aan het eind van de week toch nog de nodige nattigheid wordt verwacht. Voorlopig zit Riet al twee dagen op het terras en ze heeft zelfs nog de moeite genomen om de parasol op te zetten...

Donderdag 5: Trouble in paradise....

Gisteren kwam er een mailtje voor alle bewoners van Zima waarin stond dat het bewoners verboden is om zelf bloemen en planten te poten omdat er een officieel beplanting plan schijnt te bestaan voor heel Zima en de tuinen alleen onderhouden mogen worden door de tuiniers van Zima Services.

Daar is vandaag een hele rel over uitgebroken want de aanplant, of met name het gebrek daaraan, is veel bewoners al lang een doorn in het oog en nu het mooi weer begint te worden hebben heel wat mensen bloemen en planten in hun eigen tuin gezet. Er vlogen de hele dag e-mails rond van boze bewoners die niks van deze maatregel begrijpen, en eerlijk gezegd snap ik er ook geen flikker van maar ik plaats dit maar gewoon in het rijtje van stupide maatregelen en verboden die gelden op Zima.

Wil je er nog een paar? We mogen geen auto wassen want de wasmiddelen komen dan in het milieu terecht. Of wat dacht je van het nieuwe verbod om de garages van sommige huizen te gebruiken, want daar staat een olietank in en dan is die ruimte dus volgens de Russische wetgeving een technische ruimte die niet voor opslag gebruikt mag worden.

Er zijn ook heel veel beveiligingsregels, maar daar wordt blijkbaar niet zo heel erg streng de hand aangehouden. Een van onze burens kwam na een verblijf van een paar maanden in Engeland weer thuis en vond zijn huis leeggeroofd. Behalve een laptop en telefoons en wat andere kleine spullen waren ook zijn twee televisies verdwenen, waaronder een 42 inch plasma, en daar loop je toch niet zo maar even mee weg. Het moet dus haast wel een "inside job" geweest zijn, want je komt niet zomaar met een auto het terrein op en af, en ze zijn vast niet lopend met al die spullen aan de haal gegaan.

Nog eentje? Een collega die op het Sakin Centre werkt had in het buitenland een speciaal soort computermuis gekocht, eentje die niet overal te koop is en zeker niet op Sakhalin. Na een paar dagen was die muis van zijn bureau gejat, maar niet lang daarna zag hij dat een van de beveiligingsmensen precies zo'n zelfde computermuis had. Eerlijk gekocht natuurlijk...

Vrijdag 6: Toch een vijfdaagse werkweek

Afgelopen dinsdag was mijn eerste werkdag van de week vanwege ons lange weekend in Chabarovsk en ik verwachtte dus een korte werkweek. Het wordt echter toch een vijfdaagse werkweek.

Aanstaande donderdag is het "Rusland dag", de herdenking van de dag dat Rusland onafhankelijk werd van de Sovjetunie, op 12 juni 1990. De officiële naam van deze dag is "Dag van de Aanname van de Verklaring van de Staatssoevereiniteit". Omdat die dag dit jaar op een donderdag valt gaat er weer geschoven worden met de werkdagen om iedereen een lang weekend te bezorgen. Ik had verwacht dat de zondag erna, dus de 15e juni, de vervangende werkdag zou zijn maar het is dus morgen geworden.

Het wordt denk ik wel een relaxed dagje, want alle bazen zijn op dit moment weg of met vakantie, en de waarnemende baas heeft me al aangeraden om lekker thuis te blijven.

Nou ga ik wel even kijken denk ik, maar ik denk niet dat het zweet er vanaf zal lopen. Of het moet komen door de warmte, want het is niet alleen buiten warm maar daardoor ook bloedheet hier op kantoor.

De warmte van dit moment heeft als grootste nadeel dat de muggen weer actief zijn, en de eerste twee muggenbeten heb ik dan ook al weer te pakken.

Zaterdag 7: Afscheidsfeest

Dit was voor ons een hele bijzondere dag want vanavond was het dan zover, ons afscheidsfeest in Zima 3. En ik kan alleen maar zeggen dat het een geweldig feest is geworden.

Alle vrienden en bekenden waren uiteraard uitgenodigd en vrijwel iedereen is gekomen. Heel jammer was dat onze vaste barkeeper Vlad verstek moest laten gaan, hij werkt bij de brandweer en had dienst. Maar dat werd weer goedge maakt door een telefoontje halverwege de avond van mijn ouwe maat Colin, die in december is vertrokken en nu in Oman zit.

We hadden volop eten geregeld en een pot met geld op de bar gezet zodat iedereen kon bestellen wat hij of zij wilde. Probleempje was dat die pot aan het eind van de avond nog lang niet leeg was want ondanks ons uitdrukkelijk verzoek om dat vooral niet te doen bleven mensen maar geld in die pot stoppen,

dus morgen zullen we tijdens de geplande barbecue de rest moeten opmaken.

Jim hield een toespraakje en ik kreeg een ontzettend leuk cadeau, een echte Russische balalaika.

Vrijwel iedereen is tot het eind van de avond gebleven en het bleef dan ook tot het eind een fantastische avond.

We gaan de bar en vooral de mensen die het er altijd gezellig maken ontzettend missen.

De prijs voor het mafste t-shirt van de avond gaat zonder meer naar John...

Zondag 8: Laatste barbecue

De mannen van Zima 3 hadden ter ere van ons een barbecue georganiseerd voor vandaag, en hoewel de weersvoorspellingen niet al te gunstig waren was er op voorhand al gezegd dat wat er ook zou gebeuren, de barbecue zou doorgaan.

Gisteren was een regenachtige dag met veel miezer en ook vandaag was het bewolkt, maar ondanks de dreiging en zelfs een paar druppels toen we de deur uit gingen bleef het de hele middag droog. Sterker nog, af en toe kwam er zelfs een zonnestraaltje door het wolkendek en was er zelfs wat blauwe lucht te zien.

Iedereen had zich geweldig uitgesloofd wat betreft het eten, er was een ongelofelijke hoeveelheid vlees en andere vreet en we hadden al snel door dat het gewoon onmogelijk zou zijn om alles op te krijgen. Voor ons was dit een goeie gelegenheid om zoveel mogelijk de ijskast leeg te maken, maar waar onze makers van Zima 3 allemaal mee aan kwamen was echt niet normaal.

Chris had zijn gitaar meegebracht maar die kwam pas in de avond tevoorschijn toen we met wat er nog resteerde van het gezelschap naar de bar boven gingen. Ik heb een tijdlang zitten spelen waarbij iedereen de bekende nummers mee zat te brullen, en ook Pat deed nog een duit in het zakje.

Alweer een ontzettend gezellige barbecue dus, en helemaal speciaal natuurlijk omdat dit onze laatste Zima 3 barbecue zal zijn.

We gaan dit zo ontzettend missen...

Maandag 9: Afscheidsdineetje

Wat betreft het werk heb ik niet zo veel meer te doen. Het meeste werk is overgedragen en ik hou me alleen nog bezig met wat opruimen van zaken die nog openstaan en het maken van documentatie.

Ik moet ook een checklist afwerken met alles wat ik moet regelen voor mijn vertrek. Ook daarvan is het meeste gedaan maar een paar dingen kunnen natuurlijk pas op de laatste dag, zoals het inleveren van alle toegangspassen en huissleutels.

Vanavond hadden we een afscheidsdineetje van onze afdeling in een restaurant genaamd de "Zwarte Kat". We waren met een paar want onze afdeling is niet zo groot: mijn baas Max en zijn vrouw, mijn collega Jason die over is uit Engeland, twee Russische meiden en wij tweetjes.

Het was gezellig maar het werd desondanks gelukkig niet zo laat. Morgenochtend moeten we namelijk vroeg op want de wedstrijd van het Nederlands Elftal begint hier om kwart voor zes...

Dinsdag 10: Inpakken

Er was even lichte paniek vandaag want de verhuizers zouden de verhuisdozen komen brengen en tegen drieën belde Riet dat ze nog steeds niet gearriveerd waren. Ik ben dus rond gaan bellen en mailen maar geen antwoord op de e-mails en de telefoon werd niet opgenomen. Uiteindelijk belde ik dan maar naar personeelszaken in Kuala Lumpur maar die konden ook niet anders dan me het telefoonnummer geven wat ik zelf al had geprobeerd.

Om vier uur belde het verhuisbedrijf gelukkig zelf op om te zeggen dat ze er aan kwamen en aan het eind van de middag stond de garage dus vol met dozen en inpakmateriaal.

Riet begon meteen met inpakken, en het verbaasde ons weer hoeveel zooi we toch eigenlijk nog hebben meegesleept. Morgen komen de verhuizers om de rest in te pakken, en dat betekent dat deze log de laatste is die ik op onze pc kan schrijven want ook die gaat morgen natuurlijk in de doos. Gelukkig heb ik tot de laatste dag mijn laptop nog dus kan ik tot aan ons vertrek mijn website blijven bijwerken.

Vanavond was mijn laatste potje zaalvoetbal, en daarna gingen Riet en ik naar de Zima 3 bar om afscheid te nemen van onze barkeeper Vlad, want die werkt pas vrijdag weer en vanavond was dus de laatste gelegenheid. Vlad is echt een fantastische kerel, hij had zelfs een cadeau voor ons gekocht; we zullen vast en zeker contact met hem blijven houden.

Woensdag 11: Leeg huis

Om negen uur vanmorgen stond de ploeg verhuizers voor de deur om al onze spullen in te gaan pakken. Daar zouden ze de hele dag wel mee bezig zijn dachten ze en dat vond Riet maar niks, die houdt er niet van dat er de hele dag "vreemde venten voor je poten lopen". Bovendien was ze bang dat ze geen Engels zouden spreken en dat zou de communicatie lastig kunnen maken, dus ik was later naar kantoor gegaan om in ieder geval te kunnen regelen wat er met de luchtvracht mee moest en wat met de zeecontainer. Het bleek overigens mee te vallen, een van de mannen sprak redelijk Engels.

Het inpakken gebeurde weer op de bekende zorgvuldige manier waarbij alles werd ingepakt alsof het porseleinen vaasjes waren, zelfs mijn fiets. Een paar dozen die Riet al had ingepakt deden ze ook overnieuw want daar was blijkbaar iets niet goed aan. In de loop van de middag, dus vlotter dan verwacht waren ze klaar en het huis is dus nu weer ontdaan van al onze spulletjes.

Vandaag was mijn laatste werkdag want donderdag en vrijdag zijn vrije dagen. Wat werken betreft viel er uiteraard niet veel meer te doen maar te regelen was er des te meer. Ik heb mijn checklist afgewerkt en alles is geregeld, alleen heb ik wel mijn laptop en mijn telefoon gehouden, die lever ik pas in op de dag van ons vertrek.

Onze Internet aansluiting moest ook worden opgezegd en dat ging weer niet zonder slag of stoot. Om zeker te weten wat ik moest doen had ik een Russische collega op laten bellen en het antwoord was dat ik naar een kantoor moest aan het Lenin plein want opzeggen kon alleen daar. Geen probleem, ik meldde me dus daar met het contract in de hand en zei dat ik mijn aansluiting wilde laten afsluiten. Alles leek in eerste instantie goed te gaan maar na een kwartier wachten gaf een jongedame me het document terug en stak een rap verhaal af in het Russisch. Ik begreep eruit dat ik op het verkeerde kantoor was en toch naar het kantoorje moest waar ik altijd naar toe ging om de maandelijkse rekening te betalen.

Ik kijk van dat soort miscommunicaties allang niet meer op, en het was prachtig weer, dus op naar het Sakin Centre. Ik maakte de dame achter het loket daar duidelijk wat ik wilde en jawel, ik kreeg een afsluitingsformulier onder mijn neus om in te vullen. Ik kreeg ook de gebruikelijke vragen, alleen niet altijd in voor mij duidelijk Russisch, maar daar heeft deze dame tegenwoordig een oplossing voor.

Ze heeft een boekje liggen met daarin Russische zinnen vertaald in fonetisch Engels en die leest ze dan gewoon op. "Doe....joe.....go.....hoom?". We kwamen er zo uiteindelijk uit en alles werd dus keurig geregeld.

Ja, en het afscheid nemen is nu echt in volle gang. Op kantoor natuurlijk, maar ook op Zima, en dat leverde allemaal de nodige prachtige afscheidscadeaus op. Alleen zitten we er nu wel mee hoe we dat allemaal mee moeten gaan nemen want de verhuizers zijn al weg....

Donderdag 12: Bitterballen

Dit was onze laatste dag op Sakhalin want morgen vertrekken we. Het enige wat ons nog te doen stond was uitvogelen hoe we alles wat we niet met de verhuizers mee hadden gegeven in de koffers moesten pakken. Door het een en ander dan toch maar weg te gooien kregen we de nodige ruimte, misschien dat het gewicht nog een probleem gaat worden maar dat zien we dan wel.

Vanmiddag gingen we voor de laatste keer met de bus naar Yuzhno om daar wat te gaan eten in het gezellige "Kafe No. 1" en nog wat rond te wandelen. Voor het avondeten hoefden we ons geen zorgen te maken want we waren uitgenodigd door Jim en Teri, en daarna ging het richting Zima 3 voor het onvermijdelijke afscheid.

Het werd zoals altijd weer gezellig, vooral toen John binnen kwam met, jawel, bitterballen! Die had hij zelf gemaakt, hij heeft jarenlang in Engeland een eigen pub gehad en kan dus geweldig goed koken. Ze smaakten precies zoals het moet, en het kon in de Zima 3 bar wel eens een succes gaan worden want nadat Nic, onze kok, ervan had geproefd wilde hij meteen het recept hebben.

Aan het eind van de avond kwam er ook nog een gitaar op de proppen en moest ik voor de laatste keer mijn kunstjes vertonen. Alle inmiddels bekende meezingers kwamen weer van stal, maar het hoogtepunt was een door Jim geschreven tekst op de muziek van "Bye Bye Love" van de Everly Brothers, ter ere van ons afscheid. Jim had de tekst uitgeprint en rondgedeeld dus iedereen brulde luidkeels mee, hier is het refrein:

Bye bye snow

Bye bye clear blue skies

Hello clogs and dykes

I think I'm going to cry

Goodbye Yuzhno goodbye

Maar aan het eind van de avond kwam toch het afscheid al de vrienden die we daar hebben gemaakt de afgelopen twee en een half jaar, en ik geef eerlijk toe dat ik een brok in mijn keel had. We hebben ons allemaal voorgenomen om contact te houden, wat gelukkig dankzij het feit dat de meeste voor Shell werken niet zo moeilijk is, en ik denk ook dat ik sommige in mijn nieuwe baan wel weer tegen zal komen. En anders is er nog die prachtige uitvinding waarmee ik iedereen in Nederland ook op de hoogte heb kunnen houden van ons reilen en zeilen hier op Sakhalin via de website: het Internet...

Vrijdag 13: Vertrekdag

Het is zover, vandaag vertrekken we na twee en een half jaar weer van Sakhalin om terug te gaan naar Nederland. Dit is dus de allerlaatste log die ik schrijf vanaf Sakhalin en vanuit Zima.

Er zijn veel dingen om naar uit te kijken, mijn zoons eindelijk weer zien na ruim een half jaar, zaterdagmiddag weer naar het voetbal, de bioscoop, een lekker patatje flip, en natuurlijk mijn nieuwe baan. Desondanks nemen we met pijn in het hart afscheid van dit mooie eiland en van de fantastische mensen uit alle hoeken van de wereld die we hier hebben ontmoet. We wisten natuurlijk dat het maar voor een paar jaar zou zijn maar waar we echt geen idee van hadden van tevoren is hoezeer we het hier naar ons zin zouden gaan krijgen.

De kans dat we hier ooit nog eens terug komen lijkt erg klein, maar ik zou best over een jaar of wat nog eens willen kijken hoe het er hier uit ziet. De ontwikkelingen gaan hier zo hard, we hebben dat zelf in de afgelopen jaren kunnen zien en ik ben best benieuwd hoe alles zal gaan veranderen onder de invloed van de olie industrie en het opkomende toerisme. Dus wie weet...

Vanmiddag tegen half vijf vertrekt onze vlucht met Aeroflot naar Moskou waar we rond een uur of zes plaatselijke tijd 's middags hopen te landen na een vlucht van negen uur. We overnachten in een hotel op het vliegveld Sheremetyevo en vliegen dan morgenochtend om tien uur door naar Schiphol waar we als alles goed gaat rond het middaguur zullen landen.

Afscheid dus van Sakhalin, dat afgelegen eiland aan de andere kant van Rusland, waar ik een paar jaar geleden nog nooit van had gehoord, maar waar ik de rest van mijn leven met heel veel plezier aan terug zal denken. Een van mijn vrienden wenste me voordat we hier naar toe vertrokken dat het mocht worden wat ik ervan verwachtte. En ik kan jullie in alle eerlijkheid zeggen, het is meer, veel meer dan dat geworden.

Zaterdag 14: Terug in Nederland

Na een redelijk voorspoedige reis zetten Riet en ik even na twaalfen vanmiddag weer voet op Nederlandse bodem.

We vertrokken gistermiddag tegen vijven vanuit Yuzhno, samen met Jamie die toevallig in hetzelfde vliegtuig zat als wij.

Bij de check-in was er de gebruikelijke ellende van lange onordelijke rijen en lang wachten, hoofdzakelijk veroorzaakt doordat er vier vluchten vertrokken in een uur tijd en er maar vier balies zijn.

Ons e-ticket gaf zoals verwacht ook problemen, dat is een te nieuw concept voor dit afgelegen gebied, en we hadden ook nog eens flink wat overbagage. Onze toegestane hoeveelheid was samen zestig kilo, maar we zaten bijna op vijfenzeventig kilo.

De dame achter de balie begon daar moeilijk over te doen, maar nou begreep ik plotseling totaal geen Russisch meer. Ik begreep dus niets van wat ze zei (het kwam heel geloofwaardig over) en ze gaf het op een gegeven moment maar gewoon op.

We landden dankzij het tijdsverschil om half zeven op de luchthaven Sheremetyevo, waar geen paspoort en douane controles waren want onze vlucht van acht en een half uur was een binnenlandse vlucht.

Desondanks duurde het dik drie kwartier voor we buiten stonden vanwege het ontzettend lange wachten op onze bagage.

Jamie had vooraf een taxi geregeld om haar van Terminal 1 van de luchthaven naar haar hotel in het centrum van de stad te brengen, en ze bood aan om ons mee te nemen en af te zetten bij het Novotel.

Daar zouden wij overnachten omdat het een gunstige ligging heeft, pal naast Terminal 2 van de luchthaven vanwaar we de volgende dag zouden vertrekken.

Na het afscheid van Jamie en het inchecken keken Riet en ik naar de wedstrijd Italië-Roemenië op een groot scherm in de bar van het hotel. We hadden ons uiteraard voorgenomen om ook naar de wedstrijd Nederland-Frankrijk te kijken, maar het uur wachten tussen de beide wedstrijden nekte ons. We konden onze ogen niet meer open houden want we waren nu al meer dan vierentwintig uur op, en hoewel we besloten om alleen maar even een dutje te doen ging de wedstrijd aan ons allebei voorbij.

Zelf was ik om half vier 's nachts al weer klaarwakker, maar Riet sliep door tot een uur of zes. Dat was dus vroeg ontbijten en ook vroeg naar de luchthaven want we verwachtten daar dezelfde drukke taferelen als op de luchthaven van Yuzhno, ondanks dat Sheremetyevo de naam heeft de Internationale luchthaven van Moskou te zijn. De drukte viel echter mee, en we waren uiteindelijk in minder dan een uur bij de taxfree shops.

Onze zoons en hun vriendinnen haalden ons op van Schiphol en inmiddels hebben we het nodige familiebezoek en ons patatje met achter de rug. Onze jetlag zal de komende dagen wel afslijten, maar de herinneringen aan Sakhalin zullen hopelijk nog heel lang blijven hangen.

EINDE

En zo kwam er dus een einde aan ons verblijf op het eiland Sakhalin.

Riet en ik hebben heel veel mooie herinneringen overgehouden aan deze eerste “buitenlandse posting”. Het leven in een ander land met een totaal andere cultuur was voor ons wat je noemt een “eye opener” en we wisten toen al dat als er zich weer een mogelijkheid zou voordoen om een tijdje naar het buitenland te vertrekken, we daar beslist niet lang over na zouden hoeven denken.

En hoewel het ruim twee jaar duurde kwam die mogelijkheid er inderdaad, maar daarover later misschien meer. In een ander boek, of een ander hoofdstuk van ons leven zou je misschien beter kunnen zeggen...